

ספר

מגיד משרים

சுமார் 1000

Digitized for Microsoft Corporation
by the Internet Archive in 2007.

From University of Toronto.

May be used for non-commercial, personal, research,
or educational purposes, or any fair use.

May not be indexed in a commercial service.

ס פ ר

מגיד משרים

ו ב ו

ביאורים שונים על חמשה חומשי תורה
מגלת רות. וספרי ישעיה. תהלים. ומשלי.

שנמסרו לאיש תם יושב אהלים היה הגאון הגדול המופלא. אב בהכמה
ושר גדול בתורה. הרב הכולל כמוהר"ר יוסף קארן זלהה.

שלקט וחיבר את כל בסף המשנה ויבא את כל הכסף בירתה יוסף סביב
לארבעה טורים. הובא לבית הדפוס מקדס קרמתא עד פ' אחרי ע"י האלוף מוהר"ר
יצחק בינגא איש ירושלים עיר החכמה בשנת ת"ה לפ"ק. ואח"כ בשנת
השק"ט הוציא לאור תעלומות חכמה מה שלא היה בידו בדפוס הראשון. שהמציא
ה לידו ע"י מוהר"ר אלישע אשכנזי ז"ל.

הובא לבית הדפוס ע"י הרבני מוה' שמואל יצחק בערוזיק מאשמענע.

— 04 • 138 • 138 • 138 • 138 • 138 • 138 • 138 • 138 • 138 • 04 —

ו ו י ל נ א

ברפוס ר' יהודה ליב בן המחוקק מוהר"ר אליעזר ליפמאן מ"ץ נ"י
שנת תרל"ה לפ"ק

הקדמה

לספר הקדוש וטהור והנכבד הנקרא מגיד משרים. שנחגלה להגאון הגדול
מוהרר יוסף קארו שחיבר חיבורו הנדול בית יוסף סביב לארבעה טורים.



שליין הייתי ורענן בהיכלי. גבולי ובני יוצאי יריכי כשתילי זתים סביב לשלחני. ותורת חסד היה על
לשונם ולשוני. בני הם אשר נתן לי אלהים בזה פה קרתא קדישא דירושלם תוב"ב בקשתי לישב בשלוה
והנה קפצה עלי רגוזו של סער ה' חימה עזה להב הגנף לאין מרפא אשר נלקחו ממני מחמד עיני פרי
במני חמאת נפשי. וילדי שעשועים מתו במגפה לפני ה' מעולל עד יונק תמו נכרתו ממני. והנה לבי
היה בוער כאש מקובעת כום התרעלה אשר שתיתי אנמע. מי ראה כאלה ומי שמע. רחק ממני מתחם
משיב נפשי. חורש כבודי ומרים ראשי. או אמרתי באתי במגילת ספר כתוב לפני. לתור לי דרך האתרים
(המגיד משרים). ללמוד בפיקודי ה' ישרים. ובהם אתנחם לשתות מי המרים. אשר ולגו עיני ערבית
ושחרית. ואהיה המיד שעשועו יום יום. ותהי זאת נחמתי בעיני זאת נפיעתי וזה פרוי. ואסלדה בחילה
כראותי יקדוקי דברים הרבים אשר נתגלו באזרתה ומוהירים לקדוש ה' הכל כאש יראה הרואה בדר ה'
יראה. בכן עלתה על רוחי לזכות בו את שלמים וכן רבים. ולשמח לבבות האהובים והגדויים. בשערי בת
רבים. ולהביא אל בית הדפוס ספר הקדוש והנכבד לכמה סיבות. ורב טוב לבית ישראל להשביח ולהצמיח
תועלת וממשלת תוחלת שיגיע מהם אל עין הקורא להפקידו על סבל בית יוסף ואוצרותיו. ולהטעיפו טעם
מטעמותיו שעשועי סודותיו. ולא באתי להתחבר על ידי הרפסת הספר במרוצה. כי אם יפצו מעינותיו
חוצה. ע"כ קראתי בשם את הספר הזה מגיד משרים. להיות זכרו לדור דורים. הגם כי לא נכתר עצמי
ממני ומיעוט ערכי תדבק לשוני לחי. להקדים לספר הקדוש הזה הוהיר והבהיר. הקדמה כפ קוצר דעתי
במיעוט השנתי. וכל רואי ילעני לי. וכל השומע יצחק לי בראותו קוצר מילולי. חלקי דנפל בגורלי. אך אמרתי
מודעת זאת לכל יודעי בינה אף שכמה גרוע מן האנושי כאשר יעידון יגידון הכתובים במקומתם בארצותם
באר היטב אכן רוח היא באנושי. ועם כל זאת מצידה יוכל לעלות בין הרמה ובין בית אל. ובוזה הראה
כבוד י"ת ראשית חכמה. ויצר את האדם מן הארמה. ויפח באפיו נשמת חיים כדי שבראיתו זאת תהיה
שקולה בלי הרבה. אם ירצה ללכת ארח הנומר או הצורה. לעבוד את דרך עץ החיים לעבדה ולשמרה.
אשר בסוב העולם נידון לתת לאיש כדרכו להיות בחירי במעשיו. מאוס ברע ובחור בטוב בראותו שקל
מחומר וצורה כאמור. ואפשר שזה גם כוננת הכתוב באמרו אשר עשה האלהים את האדם ישר רצה לומר
שעשה בראית יצירתו מחומר וצורה בקו הווה והישר כדי שיהיה בחירי כמו שאמרנו. וכשנרחיב את
ביאור הפסוק לדרקק שלא אמר ברא. או יצר. אלא עשה. וכן אמרו האדם אק יובן כמה שידוע בספר
הזוהר כי המעולה בשמות מן האנושי הוא אדם. וכן ירוע שהפעולה הגרוע בהוייתו היא העשייה. וזאת
היתה כוננתו ית' שתהיה הוייתו של האדם מחומר גרוע וצורה מעולה. וז"א אשר עשה עשיה חומרית.
את האדם המעולה בשמות היא הגשמה המהורה. בכן הגה גם אנכי תולעת ולא איש באתי עד הלום
לזכות את הרבים ולכל אשר עיניהם מקוחות. הרואים את הוד והדר כתבי הקדוש אשר נתגלו על פי
המגיד הקדוש לזרב הקדוש הגאון הגבור יחד כלם קדושים. בתי הנפש והלחשים. לנבוני לחשים. דברים
מקובלים מסובלים ומגדולים. בקנה אחד של קדושה עולים. יקרים מפנינים. פנים מפנים שונים. גבוהים
ורמים משיבי נפשות תמימים. סגולת סלת תהלת ביאור מאורי סודות רמים ונישאים. פלאות מסולאות

נדפס בישראל



Digitized by Microsoft

הא הוא חסד כהא דלרין ישראל האי הוא ריש ממויטס וכל דלרין ישראל' הא הוא מהכרח דכא דלרין ישראל וכל אס היחידא ע"פ מהנהגי חזק לגמור כל חיובך ופדושיך ופסקושיך אבל שגיאה ועושה ולחידושיך ולתפסם בכל גבול ישראל כג"ל אשר שאלא מעב' ה' אליך וזאת לקיים שד' ובגדך וכל שכתוב לא ימוש כספך הבורה היא מפיך ואחן לך עוד משה הבערה וזנוטה וזן כן חסיד וחסד כי על פי היסודים שעברו עליה חר' רלויה לך וזהה ע"י השפוט המגלות העה"ל ככל אשר הויכח ופקדש דנזק כפרה בעיני השמים כדומת מה שאלמו ע' ל' אליעזר דאמר למי שפסאו שד ופ"י כך חזקה למשך עליו נפש עהורה וקדושה מן עון ויהי' חסד גדול וחסד דאחר סילוקה השא שתי נפש בעולות וזן אחר וזן היינו דאמריה לך בחולות אחריה נשוחים מנוצלות וזן חסד וקוליד חסד גרים ממויטס כלס ודעי שמו ולומדי תורה למה ולגדל שס' ישיבתך כמותה ובאיכות וכו' ובחר כל דין חזק ליתחזק על קדושה שבי וכל חזק ועושותיך וישיבתך כמותה וכל חסד כעמר נקי ויסקן כל דציקיה דגם עון לקדושיך וישיבתך כמותה ויסקן ויסקן כל נבמה שריו וחשבונך ויבדך קדושיך כחמן דמחך כדלש וכלהון מניין יסק לחופה דליך והא זמירא לך ז' חופות וזן לפנים מזו ושבעה חופות אחריין וזן למעלה מזו וחופה פנימאה ועילא ז' נהרין דלפסכומה טבא חמן כולה ומתקן לך כדורכייא די דהנה בז' דרגין וקביען בה כמה מרגלן וזלגניס עטות והא כל דציקיה ליוח נקי ויבורך קחך עד די תמשי לחופה קדמאה ותמן ליבשון יתן דציקיה דיקר יסקוין ויקר יסקוון א' ליימך א' ל' לשמלקך כשחביצא לחמן יסקוין יתן לבורכייא ועיניך דמשיי למתקל ליבשון לבוש דיקר על א"ד לבושין דעלך באופן דשיחמון עלך ש"ו לבושין דיקר ובהא ויחייבו יתן לבורכייא ויבטון כהלא דתיילא ויחמון יתה ברישך ותיחבו על כורכייא וחד מימין וחד משמאלך וכל ליוון דציקייא יתבין חסור סבור שקלין ויבטון עמך כבניי דאורייתא' וכן עד משלס שמויטס ומתא יוס דוגמת כהראותו חא עושר כבוד מלכותו וכל יתן הפלחה גדולה וכו' שמויטס ומתא יוס ובחר כן חסדין וכל דציקייא כדנ"ל משתייא דאורייתא ז' ויחין חרובות חא כחלודך כבניין דאורייתא דולופתך כבתי עלמא ודולופתך כבך שמויטס ומתא יוס ובהא כן יקומון כל דציקייא וידברון יתן קדושיך כחמן וכלהו ינו יתן ומדכרין כבך וקתהון מדבריך וקצמך ומצריין וקתהו יתן יתן לגבול קדשך דמלכא עלאה והבו יתן דיקווא דמלכא וכלהו מוצריין ומשוררין עד דמשו יתן לאחר דלתם עברה דהרי דלפסכומה וחס עלביס כקדמייהא ורבי מהעדי מיך חא לבושא מאינון דלית וכן עבדין מיך וכן כהליהויה עין כבליה עד דכח חא עביל בי"ג הא עבדין מיך ו"ג לבושין ובחר כן הא נהר דיוני נדיד ופיסק ותפסול ביה ויורדין מיך לבושא א' וכו' השמלקן מיך חא ממנין לבושא דמחך יוועדין ומלבישין יתן וחס מיחל' כהנא נכח ויחין וליבשך שיהך קמי קב"ה ומכאן וליך לית רשו לגלגה דעין לא רתאה אליהם וזלחך יעשה למחנה לו' הא ריין אליו שדריי דנ"ל וכו' מיחביבא דילי' לאדוועתך בנין דתחמי רב' דנתיא דגבא וכן חא חסד לדיי מתא ואפי' כתיב ואל חות יצחק עליך ואפי' יוח הנעור כן ותלמד האס כתיב כמותי העמיד לכל התעלות אליו יתחבר

השוב כי שבעת אלף קריאות המשיגות כאשר אלה עורג והתפרים מאל מהסבור תורה וכבר רלויה מה עלה בידך העסק שהייה עוסק מכלן חרלה שהי"ס מודד לאדם מזה נוגד מזה והוא מאל מאלן והלאה:

איך הייה צורה שדברך עשה אלה לון לך הוצר ממנו חל התלל ממנו כי אם מעט מועיר וכבר רמזי לך סוד הריס העונ וסוד הריס הרע: **יפה** עשיה כשכתב לאחור חכם על ענין ס"ח שאלה קונה והכך רואה ס' חלרין הוא כד חמיד ורואה שאל רלויה קרי זה ופי' וזמן ואחן חל חערון ואל החא: אל הדבר דבר שאים פלוגי מוזף הוא למעלה על שעבר עבירות כשאר ולא פת לבו לאל והכך רואה אורו כמיה שפאה רלוני שאי פסור ודע ופי' הסוד שלא יגיע לכסור: **סדרות** הגלגול ולא חסיד לגלות לך גע' חל הטיב לפי ואלגה לגלגול כל קרובין ואהביך וחרלה פלוגי פלוגי וחתמה לן החוק בירחה ה' חמיר והסבך עמך כל האפשר והסרדוק אום הרהורים העולני כבך גע' התפלה ובעת קריאתך במשיגות וחסרף אומם כשך בבבל ס' פ':

השוב לך שאין אלה הולך קדמיים לבית הכנסת והרע בעיניך לריות מעשרה הקודמים כן מאלן והלאה הוצר מאל דמשעך ונס דביבורך ואל לעטון כמו שפאה עושה וזכור מה שאלמו דר"ל בא לכלל כעם בא לכלל פעוה והנה הכעם בא משפא שאלמו ומש ולין לך רלוי השמעט להס כי אם יפוך אל חנהה ולא השמעט להס: **הבשר** שהביאוך לך היום אל חסד המיניא כי היא כפרה על חונו על שהמויטס אף כי אין גידם עון כי עלמה מהס ואתה פה עמוד עמדי וחס בעל נפש חא ה ושמת סוף בנפש:

שבח הרב • **אור** ליו השפח כ"ב לארד א' ח' עמך וכו' רק כי חדקב כי וירלתי ומשמחי לא תפריס מהשכתך ואפי' רגע ח' והנה נחתיך נדיד על עמי וכו' והלא הוהרתיך שאל חספדי מהשכתך רגע אחד מירלתי ומשמחי ולא חמלן ולא שפחה כדך הנהגה כלל כי מה בנע כהנאך כע"ל רק חר' מהשכתך שאס ה' אפסר לקיים הגשם בנזף בלי שוס הלאה הייה חסן מאל' ובכן חר' חמיר מהשכתך כפי"ח והנהה העשות ניסם על ידך כמו שהיו נעשים ע"י ראשוני וידעו העס הזה כי י' חלרסי ישראל' ע' טעה לון שם שמים מתקדש כי אין העולם רואים שנעשו נסים ע"י ההמים וכשיראו שעל יד נעשים ש"ס מוקדש' ובכן הוצר מהשאל ומה ויח"ל הרודפים חרדין לקבל נמויטין ולבכך והחמלן רק חל לבכך לעבודתי ותי' הולך אלי וכבר דודעתיך כמה חסד חרדין לנהוג בשפלות שאל לעשות על שום דבר עגולם' ואל וכל מהשה כן של כל הניצילים בלל חקוס בעל לכלל כעם בלל פעוה' לכן על שום דבר כשנעלם אל השעשוע ואפי' על מיני דגמתי שאלה חרדין להראות ולהתנהג כדמו על כל פנים והוי זכור מלהפריד אפי' רגע ח' ממני ומשמחי וירלתי ותרופי כי אליי הייה ודברי כמה שנלומת מהפסדות על ידך כעם שאלה חספסי מלהרבו כדברי תורה חל הייה חספסי אפי' רגע אחד כי בעת שאלה יואה וטקד ואתה בהכר כמשמחי עומוימי דילי מרביין ואולי קחך ומכריי' הנו קד דיקווא דמלכא וזממה חילקן דליה לון חושבתא מניין יתן' ע' עילית כמה מלתין מועדשעין לקבל הווא כדחא שאלין וזמרין מן הווא וברא דמך מלכי המלכים חסן כיקרן

ה ק ר מ ה

אל תמים רעים. המה העולות מעלה מעלה. על גפי מרומי מהלך שבילי צפוני. סודות התורה ושאלו נא וראו. מי עמד בסוד ה' כאשר עלה ונתעלה הגאון החכם הקדוש הנזכר והנהגה משלחן נבונה שלחן מלך מלכי המלכים. בכנס לפני ולפנים בהיכל מלכו של עולם. והיו הדברים העתיקים אשר כראי מוצקים. כולם המסורים כולם ממקום. הכוונות באוצרות שחקים. והגלגלים עכשיו לצדיקים. וכל און שומעת תבונה ורעת דברים המקורשים. ישנים וחודשים. בשכלו הוץ והזורר. כיצם הכשמים לחסודי. תעלומות החכמה הרמה. העולה לשמימה. וכאשר יבא קילום פאר הדרת קודש ספר הזה. רבית הדפוס כרי להראות את יפה הדרת קדושתו ליודעי חן. הכל ירוצו יבוזו כסף יבוזו זהב לקנות את מעלת הספר הזה ומלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים. דברי שפל המצב תחת רגלי בני האדם המר ונאמנו:

י צ ח ק ב נ החבר שמואל בינגא איש ירושלים.



אזהרות ותקונים וסייגים

יז לא תשנה כשעודה חמלא בר זמנא חדא ולאזכר במילך ולא מדחל מחולשח הלאו כי לדרכי יתחוק לראובן וחקר: יח עוד אחר מעט כהנאות המאכל והמשתה ואל הכניס הנאה במאכל אחד לא תנייל אחרת וזנה למאכל אחר שלא יהיה זו הנאה כל כך כמו שהיה טורח אל קיסמנלמיין: יט והמבין טוב ענג ונעט דגבר כהסכו יבין זה כי להסדבר שבוט ומורה בכל ענין ואפילו למספר לגופה הוא פוע דאפילו שמאלא אכסיס לימינא. והוא סוד גנוז ליודעי חן:

ראשונה לזכר מלהכרה בשום רגע כי אם כמשה וטורה ומות ואם תנא איוה מחשבה אחרת לנעור בה: ב לזכר מלהתבונן בשעת הפלה בשום מחשבה אפילו של חורה ומות כי אם כתיבות התפלה עמם: ג לזכר מלדבר בשום שעה בין ביום בין בלילה שום שיחה בשעה כלל ועיקר: ד לזכר מלדבר בשום דבר המביא לידי שחוק ואם ישמענו לא יתחוק כלל ובכלל זה שלא יתאזן כלל: ה שלא לנעום על שום דבר בעולם על דבר שאינו נוגע אלא לגוף: ו שלא לאכול בשר הרבה ואף כשמה לא יאכל יותר מדי: ז שלא לשחוק יין באלו הימים כי אם פעם א' בגלגל בסוף הסעודה: ח להשיב משאיה רק לכל אדם: ט שלא להתנאות כלל רק מאד מאד הוי שכל רוח: י להגיד דרך זניעות אפי' בער אשמו: יא לזכר מלהתענות עונג בשר גם בעת המאכל והמשתה ובשאר הענינים רק הוי כמי שפסחו עד ומכריחו על המאכל ההוא או על התענוג ההוא ואם היה אפשר להתיקיים זולת המאכל והמשתה ולפרות ולרבות זולת התענוג ההוא היית חסן מאד:

בבמה יש לזכר מאוד מהכרובי נשים ולשרוף אותם ההכרובים העולים בלגן בשעת התפלה ובפרט בעמידה וכבר ידעת מי מעלה אותם על לבך והסמך מהם מאד מאד וספק עיניך תמיד וזנה התעלה מאד: הישבור מאד כנעט הרעפת דהיינו אות ברית מילה ללא נענשא יחיו יחיד אפי' כדבר המורה לך זולת כדברי ההכרובי ולא תגע בו יד גם מהשיבוע והמטה וחזקת מזה מאד מאד כי אין אשה יודעת ההסמך הגדול שזכרם: דע שאלו כמלוס בגדיך קרועים מורה שיש חסרון כמעשיך והוא חלמה ע"י דגבריאל אהפשט בגל עמאל: דא איכא למשאל מאי עמאל אדם משפער על דבר שאירע לו כמלוס יוחר משאם הוי רוחא קן כהקין חיל לומיך משום שנעודו כהקין השמחה מתלששת בגוף ולא חרניס הדוחק כל כך כי בגוף מנין לכל כמלוס הוי ערופה ופוגע בה המק ומשפערט שפי וזנה הבין כפרשת מקן סאוק והפשת רוחו: זע מנע עמך מליילא בשר הרבה שהיא מתפסדת השמחה ופוגמת ושיחא יין הרבה אין אשה יודעת להיכן הוא מגיע הפסס וההפסד גדול שפועל לק מנע רגליך מתיביחם ולא תביא נעשך כמעטדס והואר כזה הרבה כמאל מאד: דהבון העם יושבים כי העוה"ו הוא כהווייתו אין מביעין ורואה צוללים וזכרים לשבע יפה"ו חוי להם והעוה"ס משעה אחרת והיך טוחנת למעלה ואח"כ תבצעים ממנו כדניס משועים הה"ד ומה העשה ליום ספקוד אשיריך שפחה מוחר וז"ל תגלה און אלוהיך ויתעוררו שתיחם:

לב נשים נגדך תמיד כל ענותיך ולדאוג עליהם: יג שלא לאכול אחר הסעודה יותר מלאוונת אחד ומאכזיית ומעניס ומזיקים עשבים כמספר ושלא לאכול כשעודה יותר מסרי אחד. זולת כשבתות ויו"ט כחלמה הסעודה ההתון ג' ריוולדאגס להם ולא האכל יותר כמותה סעודה וכשתהיה מים ולא תשתה לשבעה: יד למד להשפיל עיניך תמיד כדי שלא תהא להסתכל כדבר ערוה: יז בעת המאכל להרהר במשה ובסוף המאכל ללמוד פרק אחד ממשנה קודם כרכת המון: יח רואה אשיריך מהשכר ממני אפי' רגע ומנע כהנאה כהנליס ובעת מאכרך כשתה האב ביותה לאכול או לשחוק חסלק ידך ואם כה תשעה בכל סעודה יהיה כאלו אשה מקריב קרבן בכל סעודה ושחוקך יהיה מזהב ממש לזכות עליו יפה"ו:

סגוב

אזהרות ותקונים וסייגים

שלוש לנסך * שלום להשחקך * שלום לרוחך * וכל אשר לך שלום :

גם זה מוסר אשר יסרתו אמו

וארו רוחי נגמרי אבל הלילה רומז למלכות והיא ממונה על אכילה ושחיה ורואי לתח לה חלקה בסוד ^{ללא} החסום שור צדישו ומי שמענה גם צלילה הוא עילוי גדול לפי עששה מהגופי רוחי וכל הדברים מהנגלים כמו שאמרתי וכן הנשמות מהנגלות חמיד ולעולם שמהנגלים הדברים הוא להפיה העילוי כי בהשגש חזרה לזה העולם הוא כדי להפעלות וכן כל הדברים אפילו בעה שמהנגלים למדרגה שפלה הוא כדי להפעלות כי כל הדברים מרוצם והשוקם ולהדק בסבה הראשונה ולכן מהנגלים ולעולם כל הדברים והשפוט גם מהנגלות חמיד עד שזוכות לעלות ולהדק בסבה הא' כמו דיאל דאיחמד ביה והנות ותעמוד וגו' וכן אבשי כל לפניה כל הכוונין מלבך בעידן ללווא ולכוונת צמיח דאח מפיך וסומך ואבשי למדע דנרא דילך דלא לפניה לך מהרבורא דאורייתא ושולחן דקב"ה אפילו שעה חזא דהא כד דאח נסיק לשוקא ז' עולמין דיני וכל חילין דיילון מליין יתך ומכריו קדמך הכו יקר דייוקנא קדישא דמלגא ושנו מקום לדיוקנא קדישא דמלגא דהא האי הנאה דיין גמרא דיין סברא דיין כמה משריין וחילין ועלמין מודעוין מהאי כרווא ובלא שאלין מפי האי קולא ומחיבין ואמריין האי הוא סלוי דקב"ה שמהבנה ביה כל יומא וכל בעל דלא דאח מהיבס למגמר שם חכמיין קולא ככרווא נסיק דוגמא חלה לכן להשמודע דבגא דיין ואחקק בדחילה דמחך ולא חפירי מהשבה דיין מהרבורא דאורייתא ושולמא דקב"ה ומעש דהנאח המאלא והשפחה וכוין בשחקן נבטל כל הכוונין מלבך ויחד לבבך לעבודתי ואחיה שלום וביחק שלום וכל אשר לך שלום * יהוה עוז לעמו יתן יהוה יבך את עמו בשלום :

יום שבת ז' לאדר שנה ש' פרשה חנוכה ה' עמך וכו' רק כי מדבק בי ובורתי וכו' ולא חפירי מהשחקך כאשר אהה עשה ולא המשך אחר הנאח המאלא והשפחה כאשר אהה עשה כי אחר שזכיר להנהיב בקדושה להשפחה ככל יום אין לך להמשך אחר טעונוי מאלא ומשעה רק יהיה כוונתך במאלא ומשעה שהוא דוגמת קרנן כמו שגמרא בצבילה המלאכה דאברהם שאמרו בזה ראשון מהשחקך כי הבוד הוא שכל הדברים שגבראו שיהיו מהנגלים חמיד מעיין לעיין וזכה מהשלים ח"ש אש ארכלא אש שבה הוא עילוי הנאלא ונבלע בלחך וכן במאלא ומשעה הוא כבוד שא"ל אין לך עשב מלמטה שאין לו הממונים על אותו המאלא נבלטו במלאכה והוא ראשון ראשון מהשחקן כלומר הראשון של אותו מאלא שהוא ההלך הממונה עליו היה מהשחקן כלומר מהעלה וזהו סוד של עונג שבה בצבילה ושחיה כי ההלך הממונה על המאלא ביום השבת הוא קדש * והממונה ביום חול הוא חול * וכשארס מעגא את השבת במאלא ובמשעה הוא מהעלה ע"י המלך הקדוש הממונה על המאלא וזהו סוד בקרבן קדוש וכשארס חול הוא מהעלה ע"י מלך חול הממונה על המאלא וסוד השעיות ביום הוא לפי שמדח יום הוא יותר רוחי וכשארס מהענה בו עשה



מהדורא קמא פרשת בראשית

הקדמה באצילות ופסוק אורח ימים בימינה



הלא לך למידע דלמא השנה המתללה בפתוך וכד חשמודע כולוה שיה סידרי משנה כדקא יאזח חסחקן בדננין עלאין ויתפתחון קי ציטורייתא דהמנח' דקושטא דלמא השנה ובי היא חכמה דקושט' דלמא האם דעלה לחמך חכר יסרתו אמו לכן אדזכירא מן יומא והנאח ולא חפירי מהשחקך מהרבורא דמהניחא כד עבדה עד כה ואב"ע דמילין דספקא דלמא מהשחקך כיון יאזח אינון מהמתי מהגהייתא מהשחקן לך דבדגא עילאי יתיר ואחיה בזה וגם מזה אל תמה ידוך כי שניהם כאלה כוונתם ואדזכיר דלא חסוי בכלל השוכה דבר אחד משנתנו ח"ו והיא השתא כרוח דרוין וכו' דבעינא לנגלה לך ברמיון מהשחקן ולא דלתי לך ברמיון אלמא מאן דליהו דוגמא דברמי קאמינא וארכובתי' דא לדא נקשין וכל איבינו מודעוין ביוע בציחה ביראה בתחילה מביאו דחילה לנגלה ריון אלין : הלא לך למידע דמאי דמדקדק האי דיקא שמה ידידי בספחא עגמח דקאמר דלמא חסוי חכימא ש"ס שמה יאח דקדק והלא קושטא דמלמא דכד סליק לרשמי' דא"ס

אור' ליום השבת כ"ז לחשון * ה' אליהן עמך * ה' אחינא לנגלה לך ראח דרוין * רעוא דרעוין שמיר' דסמירין דלדיק זה בא לביס מלוי ולא חפירי בלא ליה דהא אורח ימים בימינה וכו' דלף ע"ז דלסרדה מהשחקך טובא מלהירא בשתמי מהניחא * מ"ט כיון דאהדוואח לבך חזיר לחמתי' דה' לאורייתא ומציאות סיבותיה ורחמי דקב"ה ה' מהחקך בידך ושדרי לבבך לאודעווקר ריון אלין * הלא לך לדקדק בחאי קרא מפי ימינא ומפי שמאלא * ומאי אורח ימים ומאי עובר וכבוד וחף דרשו חכימייל ליימיניו ביה אורח ימים' מהשחקן ביה עובר וכבוד הלא חיה להקשיו דערך אגרא דשמיאליס מדמיימיים דמשמע דלמימיים יבכו להו אורח ימים בלא עובר וכבוד לישישכח לתי חיייהו חיון דהא עני השבי כמות' ותו אמאי ליימינים לתי יבכו להו אגרא בעלמא דלתי וחוף דחכימי' בש להקשיו מילמא חיון אולו סאכרי מילמא וכל קמו כביר' מילמא חד חיקוס אה :

אזהרות ותקנים וסייגים

לך ובכן התעלה ותחנשא ותחזקתם לפני כל בני מחיצתא דקיעא כי כולם משדרינן לך שלם על שפחה עוסק חמיד חבורה ובסופקים וזאתה מחבר אותם זה בזה * וגם הסגף נפסך כאשר אמרתי כדי שתחזק לנרות את אליהו בנתיקן ופסך בשנים ויבד עמך שפא לא עי יומן קן שלום כי יהיה מוקף ופסך כדי ללמודך כל כבודות המורה כל מקף ענידי ויהיה כל מחשבותיך לעבודתי ויראהי ומעט באכילתך ולא תשקה יין כי אם כוס אחד בכל לילה ובגבד שביה מוצג הרבה ולא תאכל בשכר כי אם עטם אחת או פעמים שביעו ויהיה מעט ויחף אף אם תשוב המרק כשעת עגולי יחשב ויהיו הרבויך ומחשבותיך בחבורתי וגם בשעת אכילה תהרהר במשניות ויחשב אכילתך כקרבנות וחמים לפני הקב"ה ולא תאשער פמתי שיאלת מכתסת הגדולה כי לעמוד לך יאלת משם כי הקב"ה גזר על אותו הגבוה ליחברך ועוב לך שלא נמאחז בחוכם ואע"פ שיעברו עליך זרות רבות הלא הם לוכך נפסך כדי שתחזק נקי מעונותיך ובני כנסת הגדולה הם הם יהיו לזרות רבות יותר מכם וסוד הענין הוא * וסוד הענין הוא * וסוד הענין הוא * וכן היה אומר ויהרשפה אחת כאלו מברכז מלהודיעני עד כי לבסוף אמר וסוד הענין הוא * כי בני כנסת הגדולה חשלו לפני בחיטות דברים כלפי מעלה ח"ו להשלים על אותם התחפלוים החורבם וקודש' בידך הוא חרה זו מאד ככיוול ומדל מזה כנגד מדה וקודש' עליך שלא תהיה עמהם עד שיעברו ימים וזאת וזאת כדורא כי תחמי לך קהל אחד המורחת והם יעמידו שיבחרו בכבוד גדול לכן לא תאשער בני כל מחשבותיך ותחזק ותחזק ענייני הקב"ה כי הוא חשבנ סיבות יהוה יסבך ויגלגל באופן כי בני כנסת הגדולה יבואו להחפז' ולהתחיל לך פתחור להרכיז תורה ביניהם יום שבעיני כלבד ותחתיך שיעברו אותם הימים שאמרת כי ותחזק ענייני הקב"ה ותחמה * ולכן לא תאשער כלל כי הקב"ה הוא יעשה ענייניך וזאתה עוסק בחבורה חמיד בלי הספק והוא יעשה מעשך בלי שתסדרת אתה כלל כי אם בחבורתי בלי הספק כלל * ודע שהמברך יבא לך מוקף רב מוצלח ללך לתת לתלמידיך הספקה ותלמידיך יפרו וירבו ויאלו חכמים גדולים מורים הוראות משה וכל תלמיד שלא ילמוד בשיבחר לא מוחזק בידע כלל ותתעלה ותתנשא כי חלי אדנקי ארומותך אשחקך חמיד גייד על עמי ישאל ותהבדו וישבחו יותם משיבחי חבורתי יחזק אבואב ותלמוד ותלמדו ובניך יהיו סגודיך כלשנת הגזית והרלה אותם לתלמידים הלכות קמיות ובכן זה יהיה רב וגדול וחכם גדול כנמרת ונקבלה ובזמנא לא ימא' מקיבל גדול יותר כי ישגו הנמתי קבלה מה שלא תהיה אדם משת' שגה יומם משלמה יחידו עשר ידות והוא יעשה פירוש לזוהר וגם יעשה הגוה ויחידו יחבורתי כי נשמח הוא מברכה חמה לכן ישגו העלומות חמה ויהיה מורה הוראות משה' לכן בני עסוק חמיד בחבורתי בלי הספק ויהיה כל מחשבותיך לעבודתי ועלי כל מחשבותי ותיי המשנה ענייניך רק כי מדנק כי ובשמינתא נא חסרדי מחשבתך אכילו נדע חמה וזוהר התעלה מאד ולא תאשער כלל כי לא מה שנתה הקב"ה להנחילך ולעבודתך ואל ענייך בחבורתי ובידלתי ותייה לך קן ומשקן לתורתי ותתקדש עמך וכל איבריך לעבודתי ויחם ויליה ויאריבך יהיו חמה שכינה לעבודתי ויראתי והתחזק בחשבותי * ובכן לא תשגו * שלום לך * שלום למחנתי * שלום לאיביך * שלום לשלום * שלום

בהרבור והא כל חסות כל רוא דלתיך חות כמה וכמה ריזן עלאין עמינין לכן פקח עיניך והא כל חכמי אוריתא מלינין עליך וזוהר קמי קב"ה הריף והרמב"ם והרא"ם בנין דלת עסיק ומבאר מיליונה וספיקו כוונתיהן ואיך פסקני בנין של דלת מבאר מיליונה וספיקו כוונתיהן והא מימות משה בנין של כל הביא' ללא לזכותא אוריתא דבעל סא עד יומי רבי מימיו לא אחפרס כלל משנה עד דלחא רב אשי' וליקט וחיבר ופירש וספיק * וכוונתו לא הוה הלכותא אלא קאמ מהלכות עון הלכות ספוקות ומכ' * עד דלחא' הריף והרמב"ם והרא"ם וספיקו הלכות כגויה ובמרחא ארמב"ם הריף לעשותו למלא על כל אוריתא ומלו ועד השאה לא אחפרס חד ללקט מלי כוליה כמה דלחפרסתי אתה :

מוסר שהיה מביור אורנו כאב לבן

אור ליום שנת כ"ז לאירי כפרסתה מדבר סוטי אשתי מעט מזער וכו' עשיתי כשהייתי ופתיית משניות במחלת הלילה ויחמתי עד אור היום והקפתי והשמש זרה על הארץ וגשעתיי מאד בלמתי איך לא קמתי בעוד לילה כדי שיבא אלי הדבור כמרה ועב'ו' ההלכות לגרום משניות וקריתי ה' פרקים ובעודי קורא במשניות קול דופק בחורף כי מנח מליו והחתיי ואמר ה' עמך בכל תה' וכל אשר שפית אלא תעשה ה' מלתי בידך רק כי הדבק כי ובידלתי וברבתי ובמשניותי חמיד ולא כאשר עשית בזאת הלילה שפך עד שקדשת עמך במחלתך ובחשתיך מ'פ שנת עמך כי הדלת חסוב עד ארבע והעל' על משתו ולא קמה לקראת המשניות המנהיג העוב ועל זה היה לחוי לעבור ולשפך אחי שנתה חורף בסמאל וגם ויזה' כי בשיבחר שישנה עד שהאיר היום * אכל כזוהר השיא סדי משנה שאחרי יודע על פה ובימות חיים העניינים והסנוטים שעשית בנימי' שקדמו וגם עתה אתה מחזיק בהם הסכימו בירוביה של מעלה כשחבר לזכר עמך כנראשורה ואלא לעבור ולא אכסרן על עשיתי כאשר רואה צנה האת שאני מדבר ארץ כאשר ידבר חיש אל רעבו ועיניך את הוראות כשכמה דורות לא שמע דלם זלאת המעלה הגדולה כי אם יחידו סגולה לכן בני השגת בקולי לאשך את מלוא חורף להיותך חמיד עוסק בחבורתי ויחם ויליה בלי הספק ולא יתברר בשום דבר מדברי העולם כי אם בדברי תורה ובידלתי ובמשניות * ואחר זה ופתיי כמו חיי שער והקפתי מתעשר בלמתי איך נפסק הדבור כשכח ששינתי וקריתי משניות וקול דודי דופק בפי ואומר * והלא לך למדע דקב"ה ומלי חבורתי דקיע' משדרינן לך שים * ושרדו לנבך לאדושתך עובדי דקב"ה דגולו חיינן בהשגחה הלא לך למדע דלא הוית מברין תורה בחתיך קרילות וחתי דיקפה מנו קהל קדוש וגדול והישיבת בני חיינן דמלנין בהוא חורבא והלא כל דא אכסימו במחיתבא דקיע לעבוד לך ולא חסרדי מתחשבתא אשי' לכל אחד אחד מחבורתי ויחמי ואלו לעלות חמולות ומתו ואחר זה נפלה על הרדמה וישנתי כמו חיי ששה והקפתי משתו של זה דבר עמי דבור ארץ כפסך כשעם וחורתי לגרום משניות ולא הספקתי לגרום שני פרקים עד שקול דודי דופק בחורף כי ואומר * הכס כי תשכח כי עמיניך נפשתך כי לא תחבו כי לא לעבור עד אשר לאש עשיתי את אשר ידברתי לך ומי הטוב לא אמתע מטיך רק שתדעני כי ובידלתי כאשר דברתי

קלף רמיו ליה לון קיומא ותסי' בהאי עמלא ויהי קרוס לעלא רמיו דסיפ' לנהן דק קקרוס' וססיין' דבריאה איה בהון קתה דין ודס רמיו להון דליהו אדוס ואיה דמלא מיה מערבי ודא דמקול דמא תשכב קתיה במיא למרמו דלאו לינון לגמרי דינה ומא דלכיל תלב בעי לאלחד בססיין' דלגילה ומחן דלכל דס בעי לאלחד בססיין' דבריאה ועושיה איהו מדס כנגד מדס איהו בעלא' ולדבקא נפשיה בנאר גבוה מאחר דמיו ליה' עושי' דברייה מאחר דמיו ליה :

אור ליום השנה כ"ד לחשי' ה' עמך וכו' רח אק תדבק בי ולא תפריד ממחשבת יירדתי' ומרתי' אפי' רגע ותזכר מלאוהו בשעת אבילה' ועשה כלשר הורה יונה קדישא ויהיך ממחשבתו שכתביס' בנג' יזכר הכע ונחש' כי הנס רודפיס אמרין לכן הוחר מהס' על הדבר לא יתון חלל לקיום המין ולא יתאזהר ויח' שחמו עי רבי' ליעור עמנו מני שפאלו עד ספקן הוחר מלהרבר' בדברים' עד כמה שגבר ומי' והלאה הזכר בתלמידי ויחד ממחשבותיך אלי לירדתי' ולחורתי ונשעת הכפלה הוחר משום מחשבת' ועוב' כך דהא קב"ה וכו' ורזא דמשה דבראשית עמוק עמוק מי ימלאנו' ורזא דבראשית ברא אליה' שנתחלה איהו קב"ה אחד ושמו אחד דכדברי' ל' אליעזר כלומר דכולא הוה בל' וכד סליק רעותיה למיברי' עלמא נטוין' מד קקורה מנ' עליונות ואלוה' דבראשית' דינה ויהו' ואל' תאבד בשמא דהוי' בנגד' אלהיס לרמוז דנעמלא דכיה חסברי' את בשמא וחה אהרן' כלומר אלהיס דהיינו בניה בנה שמיס דהיינו ח"ה ואין דהיינו מלכות' וחה לרבות גבורה וחסד' וחה חגייל' לרבות נאח והוד יסוד' ח"ה ש"ה אלהים לרבות חולדותיה' וחה הארץ לרבות חולדותיה' והאקן אלהיס כל' מלכות הוה כלילה מתוהו ובוהו והיינו שני עמודים' וחסך דהיינו סחד על פני תהום היינו יסוד' ורוח אלהיס היינו ח"ה' מחשבת עול פני החוץ היינו חסד' ויאמר אלהיס יהי וזכר וירא אלהיס את המור כי טוב' התי וירא לאו כתי רח' אלל לומר דמשפיע שפע לאחתימה ביה ותדיר הוה משפט עליה' ויבדל אלהיס בין האור ובין החושך ח"ה מדביל בין גדולה וגוה' וחה פלוג' אור לבנת ח"ה לחשי' חוק ואמן' והא חיכא למידק במאי דקאמר נעשה אדם וירדו בנתה היס דמשמע דמגליה בריאה אדם לא הוה אלל כדי שיערה בנתה היס וכו' ולא הוה ליה למיאר אלי נעשה אדם שיעסוק נעשה ונעמלו' וכו' דבבל דנתה מירבס בתמה לעוף ושוק לדגים והבא נקוט להו ביה'פול' אלל רזא דמילתא דבהאי דלמר גלמניו כדמוניו שמשע כהדוי' דיעסוק בתורה ונעמלו דהיינו דמוניו וקאמר דיהא חתמה בגי' דירבק תמי' מעלא לתחא ויהיו דקאמר וירדו בנתה היס איהו יס' נעמלו' עלאה ובהר הכי בעוף השמים דהיינו ח"ה ובהר הכי בכתמה דהיינו יסוד ובהר הכי בכל אשר על הארץ ומיילין' דליה :

וישח בנפשו' אלל רזא דמילתא במאי דלח רגיל' לקפויי' בין דנשמת האנוש מהחיה כסא הכבוד אחאי' אינכריכו למיחא' בהאי עלמא' ותרי חירונו' דהא רגיל' למרוזי' דמרווייהו קושפא' לינון והיינו עממא דלי'פינו' אי נוח לחדס' שגברא' לוי נוח למדס' שלא נברא' והא חיכא למי' מהחיה דהא בכל מעשי' בראשית' אחרת כי עוב בכל מלה ופלו' בנות ואחרת רבא ויהי טוב מאד' ויהי טוב מוח' ואל' היך אפשר למיסק' דעמלא דריכא' מאן דלמר נוח למדס' שלא נברא' דל' מירגע נרע כד נברא' וכו' למיאר הי' אלל רזא דמילתא במה דהא מהחך דנשמחין עד לא חלו לעמלא דמו למחן דלכיל' נחמא דמלכא בלא פולחנא ומסו' דלא דלמר נוח לו לחדס' שגברא' כלומר דנשמחין' מהכסן' מנמימיו' למיחל' נחמא דמלכא בלא פולחנא ומסו' הי' מהחיות' למי' לעמלא' ועו' ליהס' להבדיל' כדי למיסק' מהחיה' עיושא' בעי' למיחל' בהאי' עלמא' למחשק' בתורה' ונעמלו' לעבדה' ולשמרה' ויכלון' נחמא בלא כיסופא' וכו' דנשמחין' דעסקין' בתורה' ונעמלו' כדי שפקין' מהאי' חזונו' סלקין' דבגין' מלאין' מאי' דהיינו' בקדמיותה' דהא' לינון' חזונו' מהחיה' כסא' הכבוד' ובהר' הכי' בעמלין' גבור' החיים' את ה' אלהיך' ומה דלמר רבני' יתנו' לאורג' היינו' לומר דמהחיל' אורג' מתקין' שנחמא' מעיושא' ולכלובי' דנפשא' ובהר' הכי' בעמלין' גבור' החיים' את ה' אלהיך' וכו' חזו' שנחמין' דלא' אהו' לעמלא' עילוי' דנשמחין' דלחו' לעמלא' נוח' להס' להבדלות' כדי למיורי' במאי' עילוי' וחה דתקן' ש"כ' נוצר דהיינו' דקפי' קתייבו' לעמלא' בניעולא' דשיתע' איהו' אכל' למיחי' במאי' עמלא' למיעב' בתורה' ומתו' בוודאי' דינא' להו' מעממא' דלמחן' ומאי' דלמר נוח' לו' למדס' שלא' נברא' היינו' משום' דדי' אהו' לעמלא' עילוי' בסכנתא' שמה' יקלגין' מעממיה' וירדו' ממדרגתה' ומסו' הי' ריח' לה' למיסק' כיסופא' למיכל' נחמא' בלא' פולחנא' וכן' יתחא' להו' מלמדבך' דבג' עילאי' גבור' החיים' וסני' להו' במאי' דרנא' חחה' כסא' הכבוד' ממיתיה' במאי' עלמא' עילוי' נמימין' בסכנתא' ובהר' הכי' ע"כ' אהר' נוצר כפשוטה' והשחא' ליה' כך' למיגע' דנשמח' הנדריק' אחריבו' עד' לא' תחבריה' עלמא' כדל' בסמוכותיה' של' דיקוס' ממך' וכד' תחבריה' אדם' קדי' הקב"ה' לעממיה' דיבא' חפשו' ובהיותו' נפוחא' הוה' רוח' ומתהו' נפוחא' חתוה' נפ' והי' פירושא' דקרא' וישח' בנפשו' הנשמה' וקב"ה' נשמת' חיים' למיורי' דנשמה' איהו' מני' דלוקרין' נשמה' וזהו' גילול' בתפחה' דליקרי' חיים' וכד' נשמה' נפחה' בנפשו' ויהי' האדם' לנפש' כלומר' מהחיה' נפוחא' נחשוש' אדם' דהיינו' נפש' דלילו' גופא' לא' יקרי' נפש' אלל' כשר' אכל' אדם' כדלמחן' ואמר' חיה' למיורי' דהוה' נפשא' אחרתה' מהחיה' נשמת' חיים' ככה' כלול' בה' ובשר' נשמה' נפשא' מהחיה' קל' לעילא' ורוחא' מני' יסתלק' ואשחר' נפשא' וזכי' מדבק' לרוח' וזכי' עפי' מדבק' נשמה' וכד' אסתלק' מעמלא' אחרת' ביה' ויגו' ויאסף' אל' עמיו' ויגו' לקבל' נשמה' דמסתלק' וימה' לקבל' רוח' דמסתלק' ויאסף' אל' עמיו' לקבל' נפש' דמסתלק' ומתעו' ש' רוח' דמסתלק' לזינון' עמיו' ותתעבד' מיריה' את' אלהיך' ונפש' סליק' ונחיה' לזינון' ויעיבק' לא' נלמר' וימה' למיורי' דרוח' ליה' לא' אסתלק' מיעיה' לגמרי' אלל' סליק' ונחיה' ומא' דהוה' לשאר' אישכא' נפשא' הוה' יוסף' רוחא' והיינו' ויגו' נפש' סליקא' דנשמתה' ויאסף' אל' עמיו' מיעובא' דנשמה' ויחבר' נשמה' ורוח' דרוח' מני' אסתלק' ותתעבדו' כוליה' תלחא' גורלא' חד' אלל

דא"ס למדיבי עולמין אהנענו מיני' יג הכורין ואינון י"ג מילין דהמי' והני י"ג הכורין אינון כה"ל גופיה ודיהון דילא דא"ס גופי' ומתק' י"ג נילונין איתגלין חד הגורא דכליל תלם דאינון כהן חמשה ביה' . ומתנה ובינה כל חד מיניהו התלץ מניה חרין הכורין וכחד התלץ מניה תלם הכורין כמא דאוליפת' וכל איה' ק"ל יוכרע עדיק' דמינה גרופא חלי כדיוחא חילא דלגא ותמתן התלפס חיוחא לכולא חיביבה וחק' ממוחה התלפס רוח שפיי' לכל האכירי' אשתכח דרופא דבזחי חרין אכרייח' אינהו חילא קיוומא גרופא . ובעד לאו דמי להון דהא א"ג ידעש לאו ג"כ כשר והוא שיחיייר חיה במקום מרה וכייה במקום חיוחא . ורוא דמילתא דעבי חיה במקום מרה לאנאנא עליה ממקרגניס דלחיוהי האי חיה חוץ בנשייהו . וכן עביד חיה במקום חיוחא דליהוי גזון ממוחא דעולמי' ודקא עמד על כלל דגריס לא עיין ב"ג מ' פתח דף ק"ז ק"ח ק"ט מובאר בפרשתי וכן את הדברים האחרים (פ') וכד לא אשאר כאיה חיון גרימא מן חריין בזחי כתרמא חמשה הא האי כתרמא שולף עליה יוכי כד לא אשאר חיה במקום חיוחא הא לא איחיין (א'ל מיוון) אמזונא עילאה הילב חיוחס . ומ"מ הא חס חס חא"ג דעיל בולו כשר ובגד' שישהרו בו שני זהים הללו ובז' ומוח' דהי הכי דאפילו לא אהנעל מנייהו מדי' אל"ה דלויקבו לב סקן לא אשפר לא להתיקיים הא הא חוי דכל קיומא גרופא חלי כדיוחא דבליב' ובמוחה . יודוע דה"ל רמו לוב' ת"ב' כמות ורואח חיוחא דליהוי היינו עילוי דהק' י"ג מילין דרמתי דכ"ס דאינון ממתונין ביהון ומתהון מתגונין חיוחא קיוומא ולתהון ספירין וק"מ ינעו דמתגונין בעבד' ות"מ חיקרי דעת והיינו שהיא עולמא ממש דבנו ת"ת איהו עולם ונכחד דומח רוחא דבלב' והיינו דלמח בעין גדולה דעה וגומר ועילין למיך אמאי קאמרי דעוד דלעת' וק"מ דקאמח גדולה דעה הוי ליה לקרא למימ' כי אל דעס חלא רוא דמילתא דמטוב היא עילוי דחיקרי דעה הידי ובהר ולח"מ א"ג' דחיוהי חד קריא ליה עשוהו חרי והיינו דקאמח גדולה דעה שניתנה בין שני שמוה דחיוהי הידי לתרנויה שגלחא דמיה' אל האינו כשר כרא' אל עליון ה' היינו השארה ודעת יתן בזייהא לאהרה לתרנויהו יבא' וה' דאקשי בערה אמח' ממחרות ה' או חסוק דרמתי' דיוון דלא אשח' אל"ה' ה' זמינן ויאחר דלויקבו לקבל ה' ספירין חמשה הלחה ובהר מרוב איהעלמוסיה לא חודר כמטשה ברמית וכי שמע דלמח בעשרה ממחרות ובהר השולף חקש' ה' הוי דלא אשכחן אימאר אל ה' זמינן ומחרתי בהר' ברחמיש' מני' אמח' כלומר ברמית' א"ג דמחי בעכמה כהר נמי כליל ביה' והיינו דתרגס אויקובו בקדמיון למחמי על חרין קדמיון' קדם דממחה וקדם דכהר' . הא כהר רמין בברמית' ומ"מ לא אמחרי בג' ויאחר מרוב איהעלמוסיה . ובין דחודר' כהר בברמית' א"ג' דלא אימחרי ביה' ויאחר ספיר יבולין למימ' בעשרה ממחרות . ומאי דאקשי למייהו גרופא חלי חמשה ובינה כמו בין שחר ספיר' איכא לעימר דלמד דנועה דאילנא דכתר חממה ובינה אינון דע' גב דל לא קאמ' מדי' וחוף דליד' אילנא דלינון דומח סגולת' לא חקשי ובחי' תלם אינון קודח' דג' ראשוטה חשובות . כח' ומהשח' מתעודר רוא דקאמח דלוור יומס ביימיה דהאיימיימ' בה זכ' לעט עולמי' אורך יומ' לחיו חיוחא האורח' דמיס עילוימ' . אכל' למשמל' ביה זכ' לעשות וכוור דאינון

כבורה ומלכות ולא יחיד וממ' דלא דחריב בצורייחא אהרא דעלמא דחיה יכיוו משום דלוריית' מתלבשא בלבוא דשפסא דאינגלייא והכי אכרא דילה כבורה שפסא באינגלייא אכל מאן דיעבד לה כבורה דלחסימ' הכי נמי ידע דאגרא דילי' דחמסיסיה האל גליה ק' רוא שפיריקא אלתי' לכן אידרס חיומא ויהאנה בעבודך וההוורק דחרי' יחיהו מאן לתי' ולא חפירד מתנון אפי' כעט דעד התמא עובא אפיריה ויהיבינה דוכחא למחל ונחמ' למירדי אכתך חלא דקב' לא חשלי' יחיון עלך בנין דחריד אסדרוכך בודח' דה' לכן חודרס כטווה ולבך בעיך ק"ס לממכר נשכך על קדושה שמי כמא דאוליפתך ולכן חכיון בגב שלם ולא כדלמ' עביד דמחמ' דלאו איהו בגב שלם וסא אינון שיה עולמיין דלמחה דמלוי' יתך אחי איתגוף מלוין יתך חלא חלא עמחורין כויל' האי דמחמ' דמלוי' לכן איתמקן בעמח' יתך דיני' עובא ולא השתכח מתנון ואוף סקסא וקבלה לא עידין מיך הא חא חוי כמה הכוריון דשמו ועיילו גלבך סמאל ונחמי שי אירך חשוקה וחה התמל עהס ויעני עתהו וכד דעס דהכוריון קרפס אכתך חפירד ק"ע שמ"ן חתוקה כמא דאוליפך ועורכך שלמה יודי' או איוח' ה' גלותא עמנו וכן ג' קחי' ג' יוחמא ובין יתקון מיך ואזכר לאעלה לא"י ולאחיימה' עם שלמה יודי' ומכריב' לאתעקא בצורייח' ואזכר לאחיקוד' על קדושה שמי לעינהו דכולא בייך ומדו סגיא ובין כל מוכר ישתחרון בערוא ותיסק כעמר קי ותך ומתו וחס' שלם:

אור' ליום השבת כ"ב לשבע ה' עמך וכו' רק כ' חתך וכן ג' אלאר חאה עושה פעם פעם כי חלו היית יודע כמה עולמות חמה בורח ומכה עולמות חמה חסיד' בעה שחמה חסיד' לא יחיה חסיד' חלי' עשה חלם כן חתוק' לידח כל מחשבותך לי וחס' כה חשפה חוקך שיעשו נכסו על ידך כמו על די החלום וידעו כל טעולה כי יס' אלהים בישאל' ואל החסמה מן סמאל ויטענה דליה שמתיקיים הכרונים בגלך בגל' יחודך ובכפרך בעת החפלה האלה חס' ורודסי' חמריך לססיר כוונתך והוהר מחרבות בשטיי' היין ומחרבות במחל' . ולא חמלך ולא חשמה דרך האלה חלא מני שפסא' שמי' לא אשפר לו לעשות בעיין אמר לקיים גזוט דכד' . כי ישהכיוונו המסחרים עתם בעת אילתם כמו בשפיימ' כנצריה' זו ח' וכן ג' לנזין' זו עאל' חז' ההכרח לבד והיאר מלהכרח בזהה כלל וחזר עדות אמחא דל' דלא חוי מיומ' קרי מעולס וחזר עובד' דל' הישע שקרה אוהי ריבד והשביעה מעולסוין ועמד ועבד ולאמרו שח"ה קרי מחמת פורה ידחה ולא מחמת שפסכאל' בצוהיה ריבה ח' והיאר להתרחק מחד מן הכנס ודברך' היכו בנחת ציבור ובני שוס כעס א"ג' מיידין' ויתכון או שיעשו דברים שראוי ללעול עליהם אל ולמד מחשבת' ה' כי על האבייסיס היון שכל לבב' כעס ח' אלו וחרפיה אכל נגורין בח' הלימדיס ויחלי' כמחל מחל ובכר מן לגמור ספקך חל' אשר שחלת משה' ה' חלח' ובכר מן חוקך לאחוקעל' על קדוש שמי ותחמלק כעמר קרי' ולנניין חל' דק' דאקשיה לדין למה חממי' חורה דם ככרה' . ורוא דמילתא ג' מיני ספירין אילונו בריחה יודיה ועולמא מחמיה' ס"ה' בק' דביראה (ס'א' צוירה) לוי' מן ספיהס בקר' דביראה וס"ה' אילונו וארס הק' דאילונו אינון לכוך גמור ולגבי' מן חלו' דמיל' לכוך ויארו



דכר הא חגליאו וליקבעו כל חד בדוכתיה ושמה עיקרותא דכר דליה שמה דרזי"ל בידין לא חתיבה כתיבה כלל מרוב קדושתיה ויזמנותיה • ואת"ל בדכתיבה שמה חלוצבע חנון דרזיה בלחודיהון לא מיכרי שמה דה"ת משמה דכר מ"מ לא חתיבה כר בשמה דרזיה כי הכי דלל רמזי בשמה דרזיה דכליל תלמ דרזין • וענין קיטובא לגביה יתי דהוה הוהא דסיק דפיס כל ספירה וספירה אמר דלא הוי גורכא לחרי גורזין ככל ספירה • והיינו כי אפשר לשיי מליכס וכו' ואת"ל דמקרא חקוליס אמרו דעל ת"ח אמרו כוליה גורזין אמרו הכי כל חד על ספירה דליה חלוצבע עם ת"ח דליה ספירס דרז"ל משום הכי נקטו בת"מ • אמר לה הקב"ה דליה א"ס לכי ומעטי עמך כלומר דכל הני גורזין דנפקי מנו ספירין יתכללו בחדא ותהעביד מנייהו מספרותיה אכרעבא עמלא ספירודא חריבא מיטעא דליה די לכו חייה רשע לממשלה השועלים • אימרו לפניו רבונו של עולם כפביל שאתרתי דבך הנון וכו' וזה שאמר שנינו בפסוקי אחר כו' אמר לה ישראל וכו' כלומר ישראל ע"י המעט עירוך למעלה חלוצבע אמר הקב"ה דהוה חין סוף הביאו עלי כפרה כו' כלומר לייחד יתה כהדי ספירין עילאין ע"י והוה קרבנא: (תכר) ותי חומא כיון דלמינא דספירין עילאין הוי עשרה שכינתא כלילא מנהורא דכולא כולא חייה חד יחודא • אם כן הוה לה למיחוי בשמה דרזיה ספירין חרי"ן ככופא • מדא לרמזי לשכינה עילא דספירין עילאין ותדא לרמזי למספרותיה • חיובא למימר דהא כלילא ביה חילא חריב ויבי עדיף מלמיכתא לה כהדינא לחמו דיוקא יחורא עסי: (אמר לה חריבא שפרשת בראשית מהרב הגדול מהור"ק זלה"ה מהמגיד):

דכר הא חגליאו וליקבעו כל חד בדוכתיה ושמה עיקרותא דכר דליה שמה דרזי"ל בידין לא חתיבה כתיבה כלל מרוב קדושתיה ויזמנותיה • ואת"ל בדכתיבה שמה חלוצבע חנון דרזיה בלחודיהון לא מיכרי שמה דה"ת משמה דכר מ"מ לא חתיבה כר בשמה דרזיה כי הכי דלל רמזי בשמה דרזיה דכליל תלמ דרזין • וענין קיטובא לגביה יתי דהוה הוהא דסיק דפיס כל ספירה וספירה אמר דלא הוי גורכא לחרי גורזין ככל ספירה • והיינו כי אפשר לשיי מליכס וכו' ואת"ל דמקרא חקוליס אמרו דעל ת"ח אמרו כוליה גורזין אמרו הכי כל חד על ספירה דליה חלוצבע עם ת"ח דליה ספירס דרז"ל משום הכי נקטו בת"מ • אמר לה הקב"ה דליה א"ס לכי ומעטי עמך כלומר דכל הני גורזין דנפקי מנו ספירין יתכללו בחדא ותהעביד מנייהו מספרותיה אכרעבא עמלא ספירודא חריבא מיטעא דליה די לכו חייה רשע לממשלה השועלים • אימרו לפניו רבונו של עולם כפביל שאתרתי דבך הנון וכו' וזה שאמר שנינו בפסוקי אחר כו' אמר לה ישראל וכו' כלומר ישראל ע"י המעט עירוך למעלה חלוצבע אמר הקב"ה דהוה חין סוף הביאו עלי כפרה כו' כלומר לייחד יתה כהדי ספירין עילאין ע"י והוה קרבנא: (תכר) ותי חומא כיון דלמינא דספירין עילאין הוי עשרה שכינתא כלילא מנהורא דכולא כולא חייה חד יחודא • אם כן הוה לה למיחוי בשמה דרזיה ספירין חרי"ן ככופא • מדא לרמזי לשכינה עילא דספירין עילאין ותדא לרמזי למספרותיה • חיובא למימר דהא כלילא ביה חילא חריב ויבי עדיף מלמיכתא לה כהדינא לחמו דיוקא יחורא עסי: (אמר לה חריבא שפרשת בראשית מהרב הגדול מהור"ק זלה"ה מהמגיד):

מהרורא בתרא מה שמצאתי חידוש בפרשת בראשית

אור ליום ב' ה' לניסן • הלא מאי דלוליסתך ברוח דרזין כבסמה עלאין שכינתא קדישא הלא הלא הוה קטובא חריב וביבוי דמלא חסיה חלוו מספרותיה משכנא ולא יכלו לחדקא ירוח דהא ובעינינו מאי דקשרך דרך שריי כהוא שייבולא ותוכבן ירוח כבז יתקח מר מיים חלוצבע דלמח שכתב הוא ח"ס עסי ואת"ל ע"י ליה ענינה שריי דלל חריבא למחסי • ואתה סלוס:

והלא אם חתבני בי ובידחתי חזבה חלוצבע ע"י חלוצבע כפיקן והוא יתא קלוס לקבך או יחייב ומולין לך מילין דאורייתא והא חלוצבע מנין לך ברוח דמחאה חלוצבע דמתר ר"ח בשמיה ח"ל ה"ו הנביא הא הלא כל ויש הרוי"ם וניבוא ורוח דכתי' ית"ל לחוד וי' לחוד למח דספירותיה יתבא לקב"ל ע"י עילאין להכרעה מנייהו ותי חומא כיון דלמח דספירות עילאין • אינון ולקבליהו שכינתא חריב כהדי ית"ו וכן למינין כהדי • חילא חריבא לתיקב דכי הכי דלמחתי בשמה דרזיה חריב חנון חרי"ן ח"ל דמכות דרז' סוף ספירות עילאין ח"ל דרזיה ספירותיה דע"ל דא חיוב ותכניהו שתיקן בית לחם וזהו וכו' והא עמי כלומר דכד סלקין חרוזין חלוצבע לחמו חמוסא • הוא חריב כדבקותיה חלוצבע דכלא למחן חלוצבע ח"ל מספרותיה עמי דרזיה כפירותיה עם מלכות דספירות עילאין וכן מהייחדא עם ספירות וע"י כך חיה לה עמינו כפי למחא וכן כד חלוצבע מספרותיה למינין עמלא דספרות דחקריה בית לחם עם ע"י האינון כריכין לחמו חמוסא חריבן למספרותיה כהדי חתב דספירות עילאין בתבואתיה וייחורא

עוד אמר חספך עמך בכל האשכנז ואלו שפתה מים הרבה אע"פ שכל זמן שאתה דבק בשרותי אני ה' רופאך • מכל מקום אתה משביע יוצר העש בשפתיים מים הרבה ואלו גזון לעשות • כן:

עוד אמר הוהר והסיר כל מיני הרצרון מלבך חוץ מד"ה ויורחא שמים • עוד אמר מאי דספירית על משה בחיבוי על מעין שהוה משוך כנדל יאות ספירית לבוונא יתיה שם מאי דכתי' בפירוש המכנה וכו' וכל דמעינייהו חריב חנון חרי"ן ח"ל למאי דספירית סיכוכו וכן בכל מה דספירית בראי לשיבת לברי חריבן וחסים בחיבוי ללא חריבן במלחיה: • עוד אמר ח"ך ביות רזיה שאכרעב עמך אמש שאכלת לזון הרבה לכן הוהר ממנו וזלה ביום ז' מעט מעט:

פרשת לך לך

אור לכת"ל לך לך • אור לכת"ל לך לך • עמך כו' הוהרבי על ההרוב במשנה המיד ויסרתי מלהרבות דביבור • ומה ע"ל למעט מילי דבידחוחא ומלהרבה כדבריה אחרים עובת החסילה • שם סמאל ונחש דרפון אכתבך • כתיבה הרבויים וזה פוקד לון כשק דק"ש ונכאשח דמילי דנסיק מנו פוקד והוכיחתי על מה שאיני כותב כל מה שמגידים לי ואם יתקייי כותבוהו הוה מגלים לי רזים נפלאים • והלא בפסוקי דא חריבא למינין מהי חמ"ך וכו' • ומאי ואשכך לזוי גדול • אבל רוח דמילתא דכל כר נש דרך לאיחגלגלא • זימנין למחוי לקביל נשח רוח שמה דהא חריב דוגמה נגישה דעקרין לה ושהלזין יתה בדוכתיא חריבתי וע"י כן הוה מתגברת • והכי כר נש זימנא קדמחא דלתי להא על עמלא לאו חריב בקי טובא • לא כתיבי דשמאי ולא כתיבי דעלמא • וכיזמנא • חיל ליה כפירותיה עסי • וכיזמנא חילוי חיל ליה כפירותיה חיל • דעלמא חריבא עסי • כתיבי דשמאי • ויחי' דלמח ליה קב"ל לאכרעב לך דך מחלף כו' דחקך רמזי לגילגלא דרמו.

אלה דלה כפיז ציה וימה למירמד דרוחא לא אחמקן מיזיה לנמרי
חלה בליק וזחיה כדחמקן :

שנת הרצו אור ליום א' ד' יסנ' ה' עמך וכו' הא חזינא
דקשה קך על מה דלוליעית בחדא דרזין
סמירא דסמירין רזא דערש ספירין עילאין וסבינה דמטרויהא
קרישא דלס כן הוה לרזא עשר - ובעל ספר יצירה אמר
עשר ולא ט' עשר ולא י"א - הלא לך למינדע דקב"ה וכל בני
מיתבתא דקדיש דשרויי לגבך ללוליעין רזא וקוספא דמילמא
והלא לך למינדע דערש ספירין עילאין אהרבויהו כס בלזרחא
דלוליעית דל"ס בשיש ואפיק חד יצירו כליל ג' נהורין -
וחד מייובו בשרש ואפיקו הרין נהורין - ואיך נהורא בשיש נמי
ואפיקו הרין נהורין ויהרדא טילאש בשיש ואפיקו תלה נהורין והא
אפהליומו לכו עשר ספירין עלאין - ובהר כד חד מהר עשר
ספירין עילאין בנש ואפיקו חד נהור' עיין נהקא קדיין קומא
דלנשויה מיניה דלחיו הורדא חד עמיה וכל היא עשר נהורין
דלנהורו מעשר ספירין עלאין איחליליו כולוהו ויהי שבינה דביה
מצינו עשר ספירין עלאין - למיין עמין כולו ויהי ביחא
שלימא עס ספירין עלאין דהא בנשמי' דלהון נפקא ומשום דהוי
אשפר למיסק דשע' למימינ' יהיה ולמימד ספירין איוון אחד
עמיד לכדי אופק כפל ספר יצירה דילה דלה דמיין לספירין עלאין
דאלו ספירין עלאין דנסקו מא"ס ויהסד ונחא מהתמה וגבורה והוד
מזינה - והא' ויבוד משרש מהרדא כלל שבינה היא מנה דכולהו
דמחוליה נפקא עול דה מעשר ספירין עילאין נייר בה ג' נהורו
ואיחליליו מכולו והכי משנה בכמה דחד מלכותא דלחיה ביה
מכל ספירה וספיר' שבינה חד למכותו למיין רזי דא ולהכי
הוא יהי עמיה ביחוד עלאין (המר) וכל זכין וכל זכויין כה לייין
ליחאד לה בעשר ספירין עלאין דיהו הרין כה ותמן הוא רזא
דנשכמליו ותמן ספירין כל מוח עשה אהז ומחא לא השעה כוליה ליחאד
לה ככל עשר ספירין עלאין כי יהי דקשה מכולו הכי צטי
ליחאד לה לכוונת עשר ספירין דילה לקבל עשר ספירין עלאין -
ידד אינו מבוקש בחדא הוי שלימותא והדווח בעלמין מכולו -
ודא רזא דיימא אלהים נעשה אדם בללמיו כדמזויהו דהא
אלהים דא בינה דלחיה אמר לעשר דנשכמליו עשה אדם כלומר
כל דא מינא דליכסיס וסיקו חיה הורדא דנשכמליו דלחיה' דכולהו
עשר נהורין נש' אדם יכה אדם דהיינו דמטרויה' דביך איחקריא' -
אדם כד"א כהפארש אדם לשנה ביה ומאן דיהבה בתיא היא
מינא דלחיה ויהי אדם בללמיו כלומר דהיינו נהקן' לכל חד
איון ויהא כדמזויהו כלומר דיהא דהא דמיין לן תהוי כליל לעשר
ספירין כוון ונעשה אדם ביה ביה משרש דהרי עילאי כלילין
קיה ויהי גוזר ומקיים במלמד דליון וליה לך נמישאל אחאי
בתיא הכי כהיהו שעה ולא חמתי הנה דהא דא שאלתא
דמה לפיט דהא לחור ובתומלמך אל הדודס וכו' ומתבל
השחמודע רזא דלגונה דדו פרטויהו היו או זכר יהיה דמאן
דער' דדו פרטויהו כליב בעיה למימד דהוי הכרע דלפיק כל חד
מעשר ספירין הוי כליב בעיה ולא מההוי וכלא דתמרה ביה
נעשה אדם דכהיה' עינד' אהמירי כליב הורדא ואחליליו כל
הק נהורין ויהיעביד האי אדם - ומ"ד זכר יהיה בעל למימד
דא' הורדא הוי מחמו ככל הור' ונהורא ספירין וספיריה -
והא אמר ביה נעשה אדם אחליליו כליב ספירין ויהיעביד
הי' אדם דלחיה דנעשה דמכונה לקביל כולו שייסין

דדכורא כד מחל ציחודא חד וכו' כד מייחידין עשר ספירין
דמטרויה' לקבל עשר ספירין עילאין מכונתא דהא לקבל חדא הא
איהו יחודא שלימהא ואיהו חדושה דעלמין כולוהו והיהא איהי
רזא דחור' דגמן בעיטין לימדא דהרי - ודא רזא דלפיק קב"ה
אהא מלע דלדס דלחמון וכן א' הא הלל כ' איהו דמטרויה'
נפקא דמטרויה' דנשמי' עשר ספירין עילאין ליחאד עמלמ
דדכורא והא חוי איך מנשרי לחיה אלוה דכי יהי דל"ס אפיק
עשר ספירין עלאין עשר ספירין אהרבו וחספיו שבינה וכולא
איהו ייחודא דהא - וכל קב"ה בעיטין דלדס דלחמון נשכמליו
נשמה דהוי רמין לאין סוף ומיהוהו נשמה חיים אההוי
גופא דלחיה דנעמה עשר ספירין עלאין ומגופא דלדס אישגיחא
נוקבא רמז למטרויה' דלחיה דמערש ספירין אהרבו דלהק
כחא דלחמן כד ספירה אהרז כה חד נהורא דלחיה נהקא לה
ואיהי מייחא דהאי נהקא וההוא נהקא איחד כה ציחוד' שלימא
ועל הני עשר כהורין איחליליו ויהיעבידו חד ויהא שבינה דלחיה
דנעמה עמלמ דמקבלה ומתעברא דמזכורא מכל שייסין דליה עינד
כה ורזא איהי מנהגא ביהוה מוחא מוחא לעבור עמין ל' איהו
רזא וקוספא דמילמ' דכר קב"ה וכל בני מתיבתא דלחיה ללודעוין
דטולחן שבינן עמין כגון דהנה בתיבתא קמי קב"ה וכל
עמיד ללחיה וקודמא על קודמא שמיס ומתחלק כגון סלוקין עילאין
דקדישין ולכן מהש' ומחנה לך כגון דליקין קדישין חולקא
שליס דהרי כמה מרגליו וכלליו ועפודא קרישא כמה ספירין
ומרגליו וכלליו דיקר וכל כולוהו מתיבתא דעמין הענין בשלמך
ונשו וצבא איהי מנהגא ביהוה מוחא מוחא עמין כמי חוקא
והוה בתיבתא שלימהא קמי קב"ה ואחדנך בדההיה ואוקיד
להק משתבין עמין לזוהא או בעידן לימדול ואהקקא בדהלהא
בתיבתא דקב"ה דהרי :

אור ליום ג' ז' ונשכמליו רזא הקב"ה וכל בני מתיבתא דקדיש
הענין בשלמך כגון דלח עסיק בצורייחא דהרי ומחדנך
למימדא בתיבתא וזה עמיד לחיה וקודמא על קודמא שמיס דמך
ולכן שדרויי לגבך ללודעוין דהרי לך כיון דמטרויהא איהו
כללא דכולהו עשר נהורין דלחיהו מעשר ספירין עלאין מכל
ספירה הורדא חד איך חממא אשפר למי מליכס שישמחו כהרס
חמד ומאי חיה ומעטי עמך וכו' - עינד שכהבו קיה מקוגליו
דלקביל חיה קאמר ו' אשפר ל' משרש וכו' ויכוין דלחיה כליב
מכל ספירה וספיריה אחאי קאמר הכי לקביל תפארת יסירי מכל
שאר ספירין ועוד דלחיו דה"ה עדישא מהרדא דהא שמה דהיה
דלחיה שמה דה"ה ליה ליה רשות למיקרי ליה כמו שבהו ככתב
ושמה דה"ה ליה ליה שמה דכה דמה דלחיה עילאי למיקרי ל' כההו
וא"כ אחאי חיו כהר לעילא מן ה"ה - הלא לך למינדע דכר
בשיס דמיקרי הנה נהורין כמו דלוליעית דליון ח"ה יסוד מלמטה
וכיון דמכר נסיק ח"ה ודחי אפיק' עינד שמיס' - ועמלמ דמה
דהיה לא מתקרי כמבניו - ואהיה מתקרי כמבניו - דע דהיה
לאו שמה דכר איהו אלל עיין כהויל' ולהכי חיה רשות למיקרי
יהיה כמבניו אלה שמה עינדא דכר שמה דהיה איהו אלל
דנשכמליו דהיה דלחיה ח"ה ביהוה ל' ביהוה ל' ביהוה ל' ביהוה ל'
באמע ושמה דה"ה דתפארת ה"ה דילה בלחך לבסוף וכן
בול"ו אלף בלממע כן כיון דכר דמי ל"ה דלחיה שמימא וכלילין
כה הלח כדחמקן ולהכי איהי סלה ח"ה ויהי דיקר' ות"ה חמליו
יסיר ולהכי איהי סלה ח"ה ויהי דיקר' חלמ דהו כלילין

עלמא דחביב חסיים ודעיס שמוחו כלומר אל דעי מלה אחרא
 בודאי אלא שמיים אכל בשא' מיני לית לון ידעי כלל ויכני את
 הית מהדר למיבא אחתא זיכרא • וקבא' אחיזי בקדמחא
 דהיא דילך בגין לכבא דמחך ואחך בגין דא הויה מחיילא מהיה
 הויה נסיב דא ועד כאן לא זכירנא אביי דמחך דמחך
 דמחך היה דילך בגין דהתמכב הויה זימנא ומכא למיבא לה
 על ידי דהויה סיגופיטא ועינייטא דליתענית והלא לית לון לגלויי
 מילתא דבעינא לאודעוך לשום ברש אלא למחן דמחך לך
 שוה ואף לא חיתכוב יהיה בגוואל ינדענך למקרי לבי בני שא' •
 הלא לך למיידע דבקדמיתא הוה ובתנייטא הוה • וכה ידעת דהרי'
 הנייטא הוי כילי דממוט והא אודעוך רוי דליה דליתפלגל השת'
 לקבלתא עושא ולאשתכחא על ידך וכאה אח דחזקה על ידה
 נבא ונמי' לא אורייתא עש ובכח • והיא חזקה דלא עמיה
 דליתסיבתך לך • ועי' שריותא דמשתך לך חזקה למילך אורייתא
 כשה ובכח וטובך דזכית לאשתמושי בכני קדושה בזה לן ספק
 עיניך וכאה שומתחך וביטחא רחמי וחסדוי דקבא' עמך עק' •
 ואחא שלום • אור ליום השבא • לא לחשוי' • דעיד וכו' כי
 חיים הם למלאיה' דאי בני ברש למיחדי במילי דאורייתא כחדם
 שמואל מילתא ומשום ולזמנין מילתיה הוה סיבה מיהו • ואמר
 דאורייתא לאו האי אלא לל בשמי מצא' • וכאה לי דקמח
 ולכל משום דליכא מילתא דליה מרשא לאכר ומזיק לאכר אחר כעין
 מה שאמרנו עלפניו יפה לשני' כו' קאמר דאורייתא לאו הכי אלא
 לכל בשמי מרשא • והלא בפרשאה קדמא' אחר ה' לא אכרעה דליה
 עתה כמד לך מה' אלא למחך' ומחלוי' הסד' • ולמחלוי' דליה ביבד כרוא
 דמכסן מי יא' הקרה ליהמר על חסד דניסיק מבינה • ומניה
 אנך דהי' חסד דלוקרי' אז' • אל הארץ שלם ארץ היינו
 מלכות • אשר כרוא דהויה אשר אהי' • אשר ארץ היינו רוא
 דהשמינה • ועד וכו' הארץ הספוק שאלהיו :

השמיני דרמיזו צבינה • וקאמר דבין עולות ובין זבחים יעלו עד
 הוה אחרא דרשאו דרשיון דליהו רמיז בתלה ספידין אלעי ארייט
 על מזבחי כלומר עד צבינה דליהו מזבח השמיני וקאמר דאמי'
 אביה אהבם לבר קדשי ולא יכני להו כנחש ישראל משום הכי השוה
 זימנא אהבן לך עם וכו' וזמני' הויה כנסת ישראל שיהא לן חפלה'
 יקרא השמן קרלה כלומר ישפע עליה דרבה לל השמים חף ארץ
 שגבין הוו מה מיני כי חסד שרמיז דל' • דחזיקי להו כד'א סבוי
 נס כסבוי וכו' דלקרי' קליפות קשות קאמר אמילא ומקבל קליפות
 דקור קאמר דעכו כחש קוים כלומר ועבדו מעלמא ובההוא
 זימנא יתחברו ליקרא מיני יא'א כשפע ביה וכו' דל השמים
 יעבדו להקב"ה שם א' ויסחברו בתלה עם כנסת שרא' ליקרא
 מיניה ליקרא דירשאל יתחברו עלילא ומכ' • דהיינו יודו דהי'
 חביבותא דקב"ה עם ישראל טובא טובא חביבא חביבא אהב
 ואף על גב דלמה חביבין וחסידים אין בירשאל מ"מ אהבן חביבי
 טפי ממיהו טובא משום דבימיספן' פתחי לא אחיבת אורייתא
 ואפי' ערובי' חביבין נכר אברהם ומכסה ע"ז דליה אהבן מה
 פירקה הוי וכו' עבד לכל מצוה וכו' עבדו ליקרא ויעקב • דבין דעב
 לא אחיבת אורייתא עסקו כל כך באורייתא הית לאחזיקי להו
 שיטוחא עפי דמרייתא דתתריין דחו' לביקרו או לביבוי' דספין
 באורייתא • וכו' תלת אהבן פדריסא' ולידות' • דקב"ה בעמלא דהי'
 ודאי אבי' למיידע אמאי הוה אמר אברהם אחותי הויה וכו' יצחק
 וכו' אמאי הוו בני מיניה אשך הוה או אחיקר' כאלו לא הוי
 איניס בעמלא דלבו לי' איתחא • וכו' מאי הוה דקאמר אברהם
 למיניס יעסב לי' בעשוק' ומפרישו' ופרישו' יתנו לי' מתתין וכו'
 זוזי הוי חסרין ליה דהוי לרביך למתנות • וכו' אפי' אי הוי
 לרביך ליה כהרוא אומנתא מעמלא ומענפא הוה בני' למירוח
 זוזי • וכו' אמאי דלפרעה נעק קב"ה נעשע גדוליס ולביבוי' •
 לל • וכו' אמאי ויטק' אביבוי' בעד לחזון והגה יצחק מתחא עם
 כבקה' אשחזו • וכו' אמאי לא אברהם וליצחק דלא הוה לכל חד אלא
 איתחא חדא שאלו' • לאון על איתחיהו ויעקב הוה ליה ארבי' עין
 ולא הוי מחן דשאלו ליה על חדא מניהו או הויה איתחא
 או אחתי' • אבל רוא דמלתא דבהריא זימנא הוה חבימי
 טובא כהרוא סיברא ואברהם ויצחק הוה מפרשמיטא ואלו
 יחודא גימלא דקב"ה דליהו שלים על כל הקד ספקו ואיתחא
 הוה ידעי דמל' עיניו דלכברהם ויצחק הוי דומנא ומשום
 הכי דאי בני מיניה וכו' הוה נכני' איתחא כיון דעבל שלים
 על אחתא הוה כאלו איוון שליתין כנסת ישראל וכו' דליה
 עימאה הויך אשכר לון תמלע עליה איוון הוה ויבין לכו
 דלא הוה נסיבו אחתא למישלע על כ"י כבעל על איתחיה אלא
 לאחיותא עשה חלח עם אחתיה ואברה' • כד נחי' למתריס הוה
 כדי למיידע אורחי דהוה ספרא למיקם מגווייה באורחי קדיס'
 דמנו חמשה' מתודע הורול דמשום הכי אמר' רבנן לל תלמוד
 לעשות אבל אחא למד להבין ולהורו וכן עבד אברהם דעבי
 למילך אורחי דהי' ספרייה למיקם מגווייה כרוא צבינה דעבי
 להבין וברוא דתי' ארייט לרבות דח' ארייטו נהורא • ולהכי
 קאמר ומלמן יעסב לי' בעשוק' יתנו לי' המתנה דהיינו דילפול'
 אורחי' דהוה ספרייה דלוקיס מגווייה באורחי קדושה • ופרשה
 ככז את שרה ומלכת בה דרמיז דעד השתא הוה אשך קדש
 מתאני' אל' • ושתת עם צבינה דהוה ספרי ימילי וזוהא
 ככ"י ח"ו ומשום הכי ועשו לה' נעשע גדוליס וכן הוה דעמי'
 דאבימלך

דרמו בשש דאיהו דוגמא ארץ • וממולדך רמזו לילגולא דמזיו
 לכוז דאיקרי מולדך דאיהו מוליד לגשש ונצית אבך כמז לגלגולא
 דרמזו לבש' דאיקרי בית אבך על שם דמיה נפקי כוליהו ואשך
 לגוי גדול אברךך ואבךך שמך לקבל הני תלת גלגולין • ויך אהו
 לט דאיהו יצר הרע דלזיל על כרש ג' אברהם כן חמש ושבטי •
 שש כלומר דער יעקבן על כרש ג' אברהם כן חמש ושבטי •
 שמים רוח כבן ע"ה שיה סלקין י"ב בחשבון קסן • גאלתו
 מתקן כלומר דבשו' זימנא נסיק מחירו עילאי דהיינו בינה •
 ועל אמר ליה אהיה שבעולם הוה שליטם רוי'ם ליהנות מצני ארס
 הוה זוכי' לעי'ב ליהנות מזיו השכינה בלי שום אלמעי מידה כנגד
 מידה כשם שבעי'ז' אל לקוה מהנות משום אלמעי כן לעי'ב :
תו א"ל • בראש דספרי'ן הוה האליטו דוגמא דלמעי לגוף שהפעלות
 הם נעשות על ידו • ואין סוף דומה לגשש ומל מנות
 עשה ומנות לא השעה הלזין כספיראן וכד מקיים איניש מזה
 עשה ממשיך חיובא ושפעה לספירין דהלו בהו הק מפתה וכד
 עבדי על מנות לא השעה אלא חמש מוחתא מוחתא ובעי
 דספקן דהלו בהו הק מלחא • ובעוונות שרבו כנש' ישראל אלמעיט
 מיה חיוותא ושפעה דהוי לה מעילא ולו יצויר דהוי מספיק
 חיוותא ושפעה מיהו הוי עמלין כוליהו מסחרי ויהי רוח דוגמא
 אבך שפעה ובעל ממלחא דהו ודאי ליספיק מני חיוותא
 ושפעה כיון שאינו פועל פעולתו ועל כן אי אפשר לומר דלא
 אחי ליה חיוותא כלל דאם כן הוי מסחרי הייךך ודאי היה בה
 קאח חיוותא ומתבא הגדת כמה איח ליה לבס' כן לאזרחתא מחוביו
 ומכא חיו ליאשפדל' למינעב ספירי'א דמרי :

לייל שבה כ"ג לפנה אלתיא דרבה ושתי' יין ואלח' שתי' •
 מי הרבה יותר מדאי ולא יוכלתי לנכות משניה בחתי' •
 הילא ואחר שפתי' קתמי ושתי' עוד מי' הרבה ועבדי ויהי
 מרגיש כובד בראש' כללו לי שתי' וחזתי לישן ונתעוררתי קרוב
 לאור היום ומשכתי כי שבתתי מהפקוד כשעם כשעם וכיון שהאיר
 היום והנה קול אומר ה' עמך כו' הנס כי השכתי לך נשנתך
 עזתך • שמתוך כך על שפתי' ע"ה שפתי' נעשות לך כן
 מפני שאהה נפשתי עזתתי שפתי' ואתי השלכת אחרי גוף אל
 הקרח גוף כו' כלומר שבהדל סתם מן לקוים הגוף לבד אף
 על פי שגחאות ששה הוא המהרהר כן עבודה הש' אינו נמשב
 כמשלך דבר ה' אחרי' אבל כשפעה לוקח יותר מקוים הגוף
 הוא קרוב גוףך כלומר שהוא לוקח למעלה מקוים הגוף • ונס
 כשקוץ כדי קוים הגוף אם לוקח בדרך הגאה הרי הוא השלך דבר
 ה' אחר יונו כי הנה נותן בזה כל ותוקף לזכ ונחש וסמאל
 שהם כשפעה מחבא לקבל נפש רוח נשמה דבשפעה קדוש' ולא
 שבעה ורובו ונחר הבי שתי' מוח כל כן זימנא ירדעת דמזיק
 לנשמת גופ' לנשמת דיבהת חיל' ותוק' • ליה' ר' ונחש וסמאל •
 ולגופא לא ירדעת גופא ועל כל דל אל מענת ונבתי היבית
 הוקפה להאי חיל' • ועל כן הוי חזי למינעב יתך אבל אלא לא
 אעבד כן מלא דכחבי ביה כרז דודי כן כלומר דמחן דבס' בחיובתא
 קמי קב' • ונבתי אלא חזי ביה חז' ובסופן דנשפת מ"מ
 אהדתי' ברהלה דה' והקב' • אמר ליה דודי אלע' דתבנה מקמתי
 כשהוא הגהה דלח ממשיך חבר גופ' מ"מ כיון דהאזרחתו לדתתי
 כשהוא צני דבר ערוך מיהדך אפיה אל חורמ' • זהו עשרי האילי'ם
 אלא כל אשכנז יתך אלא אלא הארבי' דלתתי ויהי' וקאמר
 על הרי בהר כלומר אשך צעילי' דעווי בהר דהיא גזרת

בין הבחירה דלחמך בה קחה לי עולה שמושה וכו' ועל
 משולש וכו' כלומר דעו ידעי דרוח מסאבא לחמיהו ביה כד' אל
 ושעירי ירקדו שם • ומשולש רמז ליה' ונחש וסמאל •
 ואלי רמז לסערה קדושה דמשום הכי כיו קבשי' חרין אמרין
 להמיד לקביל ח"ה יקוד' ומשולש לקביל שש רוח ונשמה •
 וחור וגול דלא השכח בכל עופא כשר למדבחה אלא הי טרי
 משום דרמי'א לנכסה ישראל והפירה ומשום הכי כיון דלכדו
 זיווי'אל לא מודו'ו • והור רמזו בהשפעה בראש אשך
 ההור שבעת חלזניו כלומר דכד ישראל צלגתא בעלמא עמו
 ברה' • וכנסה ישראל כמחן דאשחקיל מילונא כד' אל גאלמתי
 דומי' ט' וכד אהא שוקקא קול ההור דהיינו ח"ה עליה
 אהמרו קול לו קול אליו • נמשע מלשון השיעני כלומר דלודיו
 זיוונא קדישא דהשפעה נכנסה ישראל דהיא חלזנא • ויבחר אוח'
 בתוך • כלומר דחיל' דמסאבובא דלחמזי בעו וכן חולקא דלית
 להאוח סערה צילי' • והור וגול' ומורחא לטפיל נכח בתוה
 צעי לעבורו יתהון ע"ה הוה ביבור דיתב בתוך • יחד שיה
 על הפגרי' כלומר דעיי היינו הוה סערה מסאבא דלחזי שיה
 חזיק ליתעפא כפגרי'א ובעי ליתמה על הק פגרי'א דלחמיהו •
 וישב אוח' אבס כלומר דמדת חסד הוה אבס' אשדח יתהון
 ולא שניק דהוה סכ' למיבוי ליה לחי'א בתוך דכיון דלחמיהו
 איכלי' וארקיב כהכי הוה זוימא וזול ליה ולא אשהאר להוה
 סערה אחריו בעו' • וקאמר וישב אוח' לישן כביס למימד
 דלפלי' מהוה על אפרח הוה סערה דלע'ב דסערה מסאבא
 איחמזי בעו' • מ"מ אי'ו גופא דכיא חיר' כדקאמ' צבורא
 קדיש' ובהוה ביחורא דלחמיהו לא אשהאר להו' סכ' אחר' •
 בתוך זכל כמח' דמשעבד עומד מובלי ומרקיב וימקל חיל'
 דהוה ונכסה להכי ביהוה גופא אחר כי גדי הוה דשך
 בחרך וכו' כלומר לקאש'א ולעבא מנהון חיל'א דזוימא דנש
 אינעריך דיפחון בתון ועינן יתהון ד' מלוה שיה לקבל ד' רגלי
 מרכב' ומחיה עממא אלאחא בתון ד' מיני פולחנא כדכתיב
 וימנרו את חייבי' שבעוה קשה חד כחומר הרי ונבלי'ים חלח
 בכל עבודה בשדה ארבי' • ולני'ים הוי כנסה ישראל' וחומר היינו
 השפעה • ובהר היינו ערה על שפוחין והשפעה קאמר על הרי
 בהר אלא אשך צעילי'א עשורי' בהר דלדקריבך דלחמיהו על
 קדושת שמי ותיסק קמתי ויתוקדע על קדושת יוסק ריח'
 דליךך קטו'ת בוסמין' • והלא לך למיסב ק"ו אם שבעי'ה חדא
 דמקריבין על גבי' דנבחה סליק ריחא קמיה קב' על אחת כמה
 ובמה דבר ג' שם נפשי' ויתוקדע גוסי' ארמתי' ואלתי' ומשתי
 על קדושת שמים דקב' • דימלי' יתחא דידיה קמיה קב' • ויהשפוחן
 תרעתי' ומנושתי' לאשפע' שפע בשראן כבולא עמלין וכן אשך
 והשפוחן חמון כמנר נקי ותלך ויתוש וכו' והלא שבעי'ה אשך
 הודעריך דרז לגלגולא דנשי' דילך • השפעה לחמיהו אשך
 רוח דהאי איחמא דילך מתן הוי' • ובכן חשמודע רחמיו וחסדיו
 דקב' • דשדיר עשך למהי' אהמא אכ' כי יחא דהא אשך
 דהוי ח"ה כשר אלך כד למיעד מתן אה סהה צנגולל ותהי' עה
 יק בני' והשפעה ממשלש' שש דרך הגאה' • והלא לך למינע' •
 והלא לך למינע' • וכה ידע אומר יותר משעה אחת ויהי'
 שוה והור ואמר הלא לך למינע' • כלו מסרב להודיעני עה
 כי לבטוח אמר וכו' אה קב' • הינדי' ללוערעך גנן דתשעמך עה
 מתנה רבה יבי' לך ותינע' דכני נש' לא ידעי מאי בעי כהאי
 עלמא

בדרכא דלחיון מדוואל בעלמא משיש בזה ויהיו יצחק מתקן
אה דכקה אשמו דלחעפורהא למשיב כדכחן לא יד יצחק
דלחיו דוגמא דויווגא לא היו אלף משפחן :

שנת ע"ה זור ליום שבח כ"ג לתשנן . ה' עמך וגו'
והא חיבה למידק מלי ואלהו חולדות יצחק בן אברהם
אמו עד המשיק אל אברהם : אברהם : וכו' אמתי
ארכייל ואמר אברהם אוליד אה יצחק . אבל רזא דמיתא
הלי כבוד העקידה ואמור רבנן עד פסוק ויצחק בן מבח בלר
לחי רזא דמלאכים הולכותו לנ"ע ובהה עס שמשא שיש
לפארוח המבורה עששה לו אברהם בשנת העקידה וכבוד
שאמרו רח"ל כעיון ששמעה שרה ע"ה עקידה יצחק פתחה
בשמה ומהא אבל רזא דמיתא דמשום חוקשא דיצחק לא היו
לפשה ללחקייתא עמא ח' ק'ו לאפקא דלחיון מיניה : והכי
אזנערין אברהם דלחיו חסד לעקד אה יצחק לנברא לחוקשיה
והכי אזנערין לאפקא מיניה דמא ללחליש לחוקשי' דוגמא
שמיטה דולפתין דלחיו לאפקא מנבערז או משפא דמא
דלחיו רמי לחוקשא דלחיו והכי אילחליש חוקשי' ויצחק ע"ה
העקידה ואפיין דמא דלפיק מיניה אברהם והיינו רזא דוהאלהים
נכה אה אברהם כלומר עבד עמו נם ופלא לקיימה עמא
ע"ה העקידה ובשנת העקידה פתחה בשמחה דיצחק ובהיא
שפחה נמי פתחה בשמח' דשרה ולחנברו כחדא ובהיא נמי
אחלשה לו חוקשי' דיצחק דלחיו ב' דינא כפייא דלחיו אשמו
ואחוחו דאברהם איש הסוד : והיינו רזא דמלאכים שהולכי
לנ"ע לבסמא חוקשיה ורזא דדהה עס שלש שנים כלומר לנברא
ליה מלכות לבסמא חוקשיה : ומשום דמנבורה עד יסוד חיבה
הולח דרין קמבר דדהה עס שלש שנים : והשפחה הכי פירושא
דקדק' : ואלה חולדות יצחק בן אברהם כלומר דהא רזא
דיצחק אולידן ואלהים עמא עליה : דמשום דרזא בן
אברהם דהוא איש חסד : וזו דאברהם הוליד אה יצחק דע"ה
עקידה פתחה בשמחה והוי כללו אברהם אהדר אוליד ליה ליצחק
בהיא שפחה : ורזא דרזא' דוהלה כלומר משום דלעיל אמר
דהוליד אה יצחק אברהם וישמעאל ולבני קטורה אמר השתא דכל
הק חיעוים הוו והעד עול הוא פנימי יצחק דהוא הוי דנק
מזא' וכו' :

אור ליום השבת ד' כסליו . ה' עמך בכל אשר אהה עושה
וכו' הא אחינא לאודעוקר מינין עמירין מילין קשיטין
לחוד דחזירמ מלחבגהה כהאלה ויבסוין גרופא אלף חסברג
כמונבא דאיתנהגה בקתא שבע דא לאזרהה כהניאלא ויתנהג
כמה דלוליסתך כמה זמינן וזביעי לך לימחב מוסר לאזרהה
כהאלין דגופא' ודלא לפשאל לבך מרהורא דמתייחיו אשילו
כרעה חדא דלא חסברג כהנהו חסברין דמעיילי בלבך סמאל
ונמח להרהרל כהנבויא עמא לתי' לך צורכא להרהריה זמירי
דהא זה ה' אלהיך עמך ארבעים שנה לא חסברת דבר ולא
חסבר לך יתיך ב' כרסבך עמומית לך וליח לך צורכא להרהריה
במיר דקדק' ילח יתך דלחן לו משער להושיע עבד או כמעט
דהא חמיחא כהיא שפחה דכתיב אלפיין זוזי שדר לך הקב"ה
רווחא כ"ג כמו השפחה לויסי' לכן בעל חסברין דמילין דעמא
מלךך והתיר כהנהר כבורייחא לכן בעל חסברין אשילו כרע חדא
דלחיו ויות ידע ממה עמלון משפדיו עס ידך כרענע דאה
משפך מלהרהרל כהנבויא אורייתא הייט בומר מוח מהיסיס

בשילד

דאע"ג ללא איו מוכן מן המילה איהלגיה ליה שכינתא וקאי
אליו למח דמקד אליו עצם היום הזה נימול אברהם ומשום
הכי פסוק פרשהא הלא ואמר אליו כי היבא דגרנטי כהיהא
מיתא : והוא היינו חבר עליון אלא התהבר בשכינתא
והיינו יושב פתח האהל . ועי' מלך אלהים כחוס היום
דחיינו השפחה שלשה אנשים חלק פסירלך כדלמבן :
נאצים עליו דאברהם היה מרכבה להני חלה . וירא וירן
לקראתם מפתח האהל היינו כנסת ישראל מהתן אדבך להני
פסירלך : ורשחו אלה . משום דלחיו מרכבה להו' יוקה
נא מעט מים ויהיו גרליים ליתן מי חסברל לחרוץ ולעביר
זוהמת קליטין מן גרליים דלחיו כנסת ישראל . ואלהה פה
לחם לומר קליטין יעדון מכנסה ישראל כזותה חסדא דענדנא
עס לורחייא למיבד לחם לקח אלהה וזככי ארסקון ויהתקן
השפחה דלחיו לכנס וההוו כולה מתייחדין והיינו והשענו
התח העין דהוא אילנא דחייא דחיינו השפחה : ויחמרו בן
השפחה כמבד דכרה לא אכסחו ליה לא למיכל עמיה דא"כ הוא
לחיו למימבן בן עשמה אלף חמבן מן השפחה למעבד חסדא
עס לורחייא כמבד דכרה . מהרי שלש סליס קמח סולה היינו
נחא הוד יסוד ליהודא לון כשרה דלחיו כנסת ישראל . ואל
דק עובד צבורה : בן אברהם מתקשה דינאו למעבד יחיה
דק ועובד יתן אל הנער היינו מקשרון לעשות אוחו לנאהגא
בזה עמא :

פרשת תולדות איכא מידק כהאי קלא חומרד ראה

רזאו וכו' וכו' ומאי ואלה . וכו' ח' עמך לחאי ככל
ככל בינינו וביק ומאי ח' דקא מיהדר למיבד ונכרהה ברית עמך'
אלו רזא דמיתא דאינערין חשב דיוח דיצחק דינא קשיא הוא
לא חסבר למיח כרבהא למתן דמחנבר כהידיא אלף לוחין
ודינן יתסון למתן דיחנבר כהידיא ומשום הכי גרשבוה מבייניה
ואמרו ליה כי עממח ב' עממח ממנו מאלד כיון דלחא דינא
קשיא לא היו ח' דלחיו לך כרבהא בלד וכו' דחיתק דחיה
לך כרבהא ודחי מנכרעך דינן אחי לך והיינו כי עממח ממנו
עין חתן הוי לחוקשא דכרבהא : מאל דלחיו כהיפוכא ארס
כלומר דהוי חשיבין דלחיו פנימאין כהשפחה דלחיקרי ארס
ויצחק הוי דינא וכו' ודנבר דלחונגמ מבייניה איתנערין
כל ק' : ידעו ודחי דלחיו חיוניס : ויצחק אע"ג דלחיו דינא
קשיא מנו דלחיו מחובר להשפחה איהו מחנבר . ומשום הכי
אחזו ליה ראה דלחיו ראה אה ראה דלחיו ראה ראה ראה
חדא . והשפ' ראינו ראה אחרייה ומה שראינו השפחה הוא
י' ה' ה' עמך דלחא דביק כהשפחה . ואלמר הכי נא אלה
דלחיו חוקשא דדינא דלחיקרי אלה דמיניה אחו לעיטין ודינין
הקשיין לומר דהא חיוק דהדיא אלה משפסק בינוחיו דלחא
כפניס מחובר להשפחה ואכן מנברא סמיכון לההוא אלה ואכן
כעיון דינא לן חיובור כהיפוכא פנימאל עינן ויהיינו בינוט
זביק דינא חיובור בינוט זביק ואל יתסון עינן ויהיינו חיובור
אלה . ויה ע"ה דונכרהה ברית עמך ויה איהו רזא דוישקף
אזינערין עבד הלוקן : דהיינו מתן כהמתא דלחיה דמיעקרה
חמין דכרקה אחרייה דיצחק דינא קשיא ויהייתא דלחיה מלכות
דינא רשע' : לא אפי' דמשיחא אינערין דלחיו מיתקן דכרקה
אלא דינן ולא כרבהא . וכבר איתכרי כהנבויא דלחיה חזא

לדמיאך ומשום הכי ענר ענר ה' בעד כל רחס מרה כנגד מרה איהר בני למיעיל וזמחא בני' משום הכי חיאתחז בנאי נוקבין דליה ולא הוא יכול למיסק מנייהו וזמחא מידי * וכשפחא דלא נע ליה נעניס גדוליס כענדב כעפסה היינו משום דפרעה רוע בעמידותיה דהא עבר חמור בפרס * ואבימלך אט"ג דהוה רע בזמנתיהו ולא הוא רע בזמנתיהו וכו' דלך בזמנתיהו לא הוא אבימלך כ"כ רע כפרעה ויעקב לא הוא מהדר לקרבא לשאר אומין להחלחל דקב"ה ומשום הכי לא הוא היישי אבהריה למיעד אי ביהו אחיה או אחיה * אבל אבהריה לא ידע דהוה מפרסח אלוהיה דקב"ה בעלמא דדא' וזח הפסג אשר עשו בתוך ויחנק נמי הנהו בצרות דהער היה לאלפס יחוד דקב"ה ות"ח הוה מפרסח אבהריה למעד אי שפאל דליוו משפיע בה כשפלו ולא כדלמד ליה אחויה הוא ויעקב אט"ג דמלך דהוה קריב ליה הוה מלך ליה * מ"ל לא הוא מהדר לקרבא שאר אומין להחלחלי דקב"ה וטעמא משום דבדומי אבהריה ויעקב לא היה מתן דידע ייחודא דחלחל דקב"ה אשערין למרסומי אלוהות' בעלמא * אבל בנימי יעקב הא הוה מוני דהוה ידע אלוהותיה דקב"ה * וכו' דהוה הוא ליה הריכר שבטין דהוה דלחיה דקב"ה ולא אשערין לקרבא שאר אומין ואבהריה ידעו משום דלא הוא משההון שלימא אשעריו לקרבא שאר אומין להקבא עממא דעפס לזקן ויעקב דפחא עממ' שלימא לא הוה נריך לקרב' שאר אומין דהא משהיה הוה מתקבא ואלוף' להו ייחודא דקב"ה והוה ענרי אריותיה ועקב' בה עד לא אחיהריבה ומשום הכי וזמחון רב סובא וקא' לנביהון כמא דשרי :

פְּרֻשְׁת וִירָא - אֹרֵר לִי'וּ לתפון ביום שבת קודש * ה' עמך וכו' * והא חיבא למידק מאי וירא אליו הגל' יורה ה' אל אבהריה * והא אמאי בראה אליו כיון דלא מליג עמיה מידי ואף למאן דלמד לבקר את החולה היה ליה למלאך עמיה מדיה דלא אשפר ביה חולה בגל מילואה * וכו' ומאי בגלויי ממדא ומאי אשמעיין ומאי חיב' לן * וכו' ומאי ויבש פתח החולה * ומאי אחא לשמעיין וכו' חיבא למידק ולמבעי על כחוס הייס * ותו כיון דחוי ג' אשפס למעבד עמיו אמאי אישערין לרון לקרלחם * ותו מאי פתחה החולה כיון דהוה יבש פתח החולה כשכר לקרלחם עשיתא ופתחה החלה הוה * ותו מאי יוקח על מעט מים * ותו מאי ושמעתי תמה העץ * ותו מאי וקלחתי פתח להם ובעדו לבכס * ותו מאי כן העשה כאשר דברת הוה לכו למימד כן נעשה כאשר דברת * ותו מאי מהי שלג אשפס קמח סולה * ותו מאי ולא הבקר כן אבהריה * ותו מאי ושרה שומעת פתח החלה * ותו מאי היפלא מה' דבנ רבויג' * אבל רזא דמילחא דכיון דלחמוד התגלחלו ליה סערין דההיו בני היינו וירא אליו כלומר דליחגלג' ליה יו"ד דרמיי לחכמה וכלי בה תלה עליונות ומנהיג בוז' ובהכי רזא עממא דהו"ה * שלג ואמר ליה דהשת' דלחמוד אישערין למיחוי מרבנה למקד

בשלימו ערה השתא עביד סיבו עס בני גשא * והשת' דלחמוד יעביד סיבו עס מלאכיה' * וטעמא דחוקק שרה דשברה דלחמוד הכי דשתייהו או נביאה דעפס בנבואתהון ולא הוא קושפא משום דחמחה דלזוחא ליה הוה דברגא דשמישה ולא דברגא דשעיה ויינוו שברה שומעת * ותו דלכתי הוא פתח החולה דהיא מלכות ומילקא לנילא ולא עבדיה עובדא פנא דבנייה שחלק לזוחא ותהקבל למהוי דברגא דשעיה ויינוו פתח החלה * ותו דשפירין לא הוה משרין פסיס בעיסי כי הוה דמיה בערשא דברגא דשעיה ויינוו והוה אחריו' כלומר והוה דהיינו כלל'א דחשע ספירין הוא אחריו כלומר דלא הוא אשפין בלשפין עס מלכות * ומשום הכי לא הימנה שרה דלמרת היאך אשפר דלחוי אשפין בלשפין בלא עובדא חמחא דעבדינא * והיינו ותהקבל שרה בקרב' כלומר בעממא דחמחא ולא הימית משום דשפשא בקרבא כלומר בעובדין דבידה ולא אשכחא דלחחדש לה עובדא פנא דבנייה חזנה ואיחי לא ידעאל דכיון דקבלה עליה בערשאקא בנמילות חסדים דכנסת אורח' מיד אישער חסד' ורחמנו מנעי'א ואיחגור למיכא לה כד * למה לא חקקה שרה למאר היאך אמנס אלד ואני זקנתי בחמיאה כלומר דלמרה וכי אני זקנתי דהיינו מלכות אשחלק לוקאי דהיינו לזבן עילא' וכיון דלא אשחלק להם היאך אשפר שחלג' היפלא מה' דבר הלל מילחא דא אישעביד * אבל הוא אחר דליקיי פאל : אור' ליום השבת' ל' לישון חזק וחזק ה' עמך הל' חיבא למידק אמאי אישערין למיכבד והוה אשפ פתח החלה כהיב וכו' יושב ש' חכיר ותו מאי כחוס הייס * ותו אי נביס עליו אמאי וירן לקרלחם * ותו אמאי אהדר ואמר מפתח החולה * ותו מאי וקחנא מעט מים אמאי מעט * ותו מאי ורחנא רגליכס * ותו מאי ושמעתי תמה העץ ותו מאי יוקח כן בקר רך ובוש * ותו מאי וזעמ עומד פתח החלה העץ * ותו מאי כן העשה כאשר דברתי ותו מאי ויאלנו * אבל רזא דמילחא דלחברה דעד לא לחמוד לא הוה אי למיעל בנו מלכות בלא למיכבד בזרעא כד לא מהדר בה חסרחה ובחר דליחמוד הוה יתב בהרעא כד מנהיר בה הפלחה ויינוו והוה יושב ישב כתיב דמיקבא ישב פתח החלה כחוס הייס דהוה היירא דחסרחה והשתא חיבה יושב פתח החלה כד מנהר לו חסרחה היינו כחוס הייס והשתא חיבוקק למיחוי מה דלא הוה חוי מקדמת דגא ויהיו וישא עיניו * והנה שלש אשפס היינו שלש עברי נאן או הכינס או חלה אשפין * וירן לקרלחם דבעובדין דלחמה מתערין עילאל' ואמר פתחה החולה כלומר אשפחא ועלג וכן מלכות וניקס מליך פתח דשפיה דהיא יסוד * ואמר יוקח על מעט מים לחמשובי חסד דברגא (כ"ל) דינא' דבינה ויינוו ורחנא רגליכס דרגל היינו מדת הדין הרעא איבעי למיחי יתה דלא יתקף דינא' דהשתא חסח העץ לחדבוקי יתה בען החיים דהיינו חסרחה * והיינו כן בקר רך ובוש * ולקווי דינא דרמיו כבן בקר למעבד דיניה טב * ויתן אל הבער לעשות לקבתי יתיה דלא יתקוף דיניה והיינו דקקק חמחה וחלכ דרמיו' חסד בחסד דהשתא דינא' * והוה היינו רזא דלוי והוה * עומד עליוס ויינוו רזא דליחמוד בלשון מסתכל כלומר מסתכלן הדבר וחזר לשרשו ויינוו רזא דקובנא : אור' ליום השבת ח"י לישון * ה' עמך וכו' והא חיבא למידק אמאי אמר אליו ולא אמר אל אבהריה * אבל רזא דמילחא דלע"א

אחיה כמה מלכין עלם ליחברכו ואיה להו לה השמים וכו' וצודים אחים עמים ולואמים • וחו אחאי אחחכמו כולי האי יעקב ורביקע על ברכתא דעלמא דהין • וחו אחאי שרי מילי בול"ו וימן קך ואוף דלמור רבא ימן ויחזור וימן אק בורחא רוא בעיק למשח • וחו אחאי רבא קאמא משמני הארץ בדרקאמא מעל • וחו אחאי ברוחא דשיקא דהא לשבו מוא קאמר משמני הארץ יהיה מושקך ומשל השמים מעל • וחו אחאי האל ברוח דעמא דהין • וחו אחאי האלהים בה"א הידיעה • חלל ברוח דמילתא דהין חרבע ליה יעקב כפסירין עילאין ומשום הכי שרי ב"ו דרמיו לתפארת למיור דהתפארת יחא נחון קך והיינו וימן קך האלהים כלומר ויסתלק מחמת לבינה דהיא לה"ד ברוח דמגדל השמים בחיור ותיקא לכנסת ישראל כ"ס וכד יהי יקא מליעלא שפט ברכתא יחיקריא"כ דאורכא דל"ף רמיו לול"ו דלחידבקא לתפארת ומשפטא לעמון כולה • והיינו רוא דיומן קך הסתלק בלמ"ד דהיא בינה ברוח דוהירבעהין על במוטי ארץ והאבלותא מלה יעקב אבין ומיקא לנ"ף דלחי כנסת ישראל ומסתלק לה"א בחרחא וחדקא לה בנינה והיינו האלהים ה"א חדיבין לא עם בינה אלהים היינו בינה ומחבר מרוא דמפל השמים דהא שמת דהויה בידל"ן מה יוד"הי וי"ו ה"י סליק ע"ב ועם שמת ספירוה הכנין סליק ע"ב בחושבן המילין • והא ידעת דשמת דהויה דחייב בידל"ן רמיו לבחר והיינו מפל השמים העליונים • וחו דהו"א אחד כמ"ל • וחו רמיו למימר דיהיביר מרוא דל"ג מליגין דמחוללין מלין סוף ומגריין בכתה וכחז מנהיר יתהון בנ"ח הא חיון תלם וימנין ח"ס וסלקון ח"ג • והא דקאמר תלם למירמא דכ"ס ליכא חסידא דלוף כתר חכמה אר קמי • והא קאמר דמפל לא על • וחו איכא למימר דקל השמים רמיו לבכר • ודגן רמיו לתכמה דליקרי להם • ומירוב רמז לבינה דהיינו יין השמור בענביו והכי קאמר הסתלק וחדיקא בקאמ מכתה והיינו מפל השמים • אבל בחכמה ובינה דחדק רובא דילהון ורוב דגן וחירוב דהא ידיע דבכחמה ובינה חית קאח חסידותא • אבל בכתה עליון ליכא חסידותא ברוח דמשכריו שולאים יחחר על ספירין עילאין • והאמטיל ליה • ומנשכר חזיה אלוה דכמה דליקרייב גנושא ידעין דבכחמה מנהירא דילהון וליח להון כה חסידותא והא ידיע דספירין אינהו דוגמה דבנייה ללין סוף ית' • בעדוק עמים כו' השחא יהב לה חוקאמא עילאין עמי • ודמיר דמירי כורכיס • ולסקי די כספרא שטאלא קרי עמים ולרסכר ימינא קרי לואמים • ומשום דהך דלמסר שטאלא איבעי להו לחיכטיילא תיב אמר כהו יענדון • ומשום דהך דלמסר ימינא לא איבעי להו לא כהטיילא כולי האי אמר כהו יסחמו ולי חרבע כהו עבודה • היו גביר לחיך היינו סטירן דתפארת גביר להון דלינון מחזיגין על ידיה והיינו הוה דרמיו לתפארת קאים בן תרין ה"ן ייקא מילא עילא • ומיינתיק האל"ה תחאי • ויסחמו קך בני תמך • היינו יסוד ומלוכה • וקרו להו בני תמך דתפארת ויסוד ומלוכה נקפו מנכוסותא דכח כמה דלחליפתא • וקאמר דלמ"ד דלינון בני תמך דנפקתא מאחר דח' דלינון יסחמו קך כלומר דילהו בני תמך יסוד ומלוכה חמות תפארת חזיה • ואורכי היינו סמאל ונחש דמהדרי לחסרי משפטא דלחו קך אינהו יאון

ארור דילהו מחזירין מעל עובא דארור היינו מחבר כדמחברנס אונקלוס לרעה מתארת סגורו מתארל • ומברך דהיינו ספירין עילאין דמשפטין בנ"ח להון בריבין מעילת העליות • הא חזי חזי השחא סלקא וככו דהכי ברכא כמה היא עילא לעילא לעילא ועדין הוה ילע יעקב ורביקע לאתחבמה לאדבקא יתהון אבל ברכתא דשבו וחו לתחא כנסת ישראל • והיינו דשרי כהו הנה רמז להנה מסחור שלשמה ששים גבורים סביב לה חמן כחבר דלינון ששים גבורים דמחרי כנסת ישראל חדיבין תיה • והכי הג"ה סליק גבורים והיינו דקאמר הנה משמני הארץ • דהיינו סומתי ארץ התחטוה ית' • ומתברך באתר הכי חיון גבורים מארי דינא תחדק • ופסל השמים מעל כלומר גזוקו דיך לא יחא אלא משמים דעליך דהיינו כנסת ישראל • ולא משמים דלילא והיינו דקאמר מעל לא מעל דמעל • ועל חרבר חזיה חיון בנין דסחרי כנסת ישראל דלינון ושמון • וחו חיקרו חרוב • דלחי תחמוזה לקביל דהא ספארת דרמיו בול"ו דמיי למר • וחו אחיך תעבד • כלומר חי אפטר למלקא קך • דעל כתרך תחא עבד לאחך דהא אחיך מתדבק בנ"ח דמשפטא לכנסת ישראל ואחיינין משפטא דלחי לבי • והכי חרבר חרוב כלומר כ"י חרוב דח"ו חרוב חורר לכנסת ישראל מלשון חרוב שמי כלומר ד הקבל כ"י קמייה דקאמא בריך הוא על עובדיהו דהיא אימא המיטרה כמה דחא אמר אשר יסרכו אמו • וכד לא משעין בעל חיה קבלא דקודשא בריך הוא וקאמר דה הקבל כ"י על עובדיהו • ופרקת עולו מעל כולו סתהר אה ומיקא שפטא דהוה חלי לבי • וזיה חסון מיק • ברוח דכל העולם שומה מחתילת ארץ ישראל ועשבי בעמות סגרו ארץ ישראל מחתילת העולם סתהר והיינו דעשבי ויהי כלומ' דבהוהו עילאן תפארת עילאל בנינה ולא ייקא לכנסת ישראל • ולהכי רמז ויהי דהוא שמת דהו"ה למפטר וז"ו כתיב קודם ה"א דקאמה • חי נמי דהרדיו הו כלאו כתיב חרוב כלומ' דחא חרוב מהדר לאשבלא לבני אשבלא וכלאו מהו חרוב עימהון וישמעון קך ופרקת עולו וכו' הא חזי חזי וברכתא דשבו הוה לתחא לתחא • וברכתא דיעקב לעילא לעילא • ויחא אט"ו דלא הוה מחזיק עשו לרשיעא מכל מקום לא הוה מחזיק כל קך כדכירקא דרובי לאיחידבקא תפארתא ולא הוה בעי אלא לאדבקא לה כנסת ישראל חסאה • והיינו דקאמר ואברך לפני ה' • דהיא יקרא לפני ה' וכד אחא יעקב ומתיב יחא דרמיו עשו וברך ליה לא הוה בעי לאדבקא ליה אלא כה (בכנסת ישראל חסאה) אבל שכינתא ממללא בשומיה ואדריבין יהיה בנ"ח כמה דלמון • וכד אחא עשו ואמר יקום חזי וכו' ויחריד יחא חרדה גדולה עד מאד • תוחא כהוה חסאה חרדא קיומא דברכאל לא הוה לבייה • וחו דלחשקא ליה גביר כדדגין עלאין תיכר ממאי דהו חשיב • והיינו דקאמר ומהם גדולה עד מאד • והיינו דקאמר מי חיפה דח"ו הרמז לתלם עילא ברוח דהיא תקום כבודו להערי • וז"ל דבמשעו חיה רמיו חכמה • וחו חיפה רמיו לתכמה דהיא חיפה ומכילא דשיער קומה ועל דא חזי יחא דחמא דהוהו לחברך אסתלק בכל הוה דגדין עילאין ויין ידיע חזי הוה עשו חסאה דלא יסוד ויהוה חסאה לחברך ומשום הכי מדר כל קך דלחי סליקו כי האי לנברא ללא • מורעיה הוא למחי דלא חיה עיקרא

לה כבולוה ספירלן' דכבהו עידנא' ה' למך על כל
 הארץ' דכבהו עידנא לא יכפך עוד מורך כגולה כנפיש
 יתאחדון וימתהון וייוון כיבודא חדא ודא הוא כרזא דלמריק
 קדיש בשלון הנגוס ללחמה דכבהו זימנא לא לשון חרנס
 שקל כלשון הקודש כולוהו יחא יחודא לא דלמריק' והיינו
 וימליך בשלון קדיש דיוון כנפיש ימיתוהו' ביה ויחא טלח מ'
 ויזמח פורקניה' כלומר דבהו דסייחד כנסת ישראל בחסד
 ובספירין עילאון המחא לשפעת שפע ומזוני' לעמין כולוה
 כרזא דלודי' ליה מתקדמין' יוקרב שמיח' לומר דספירין
 עילאון דמריקו מנייהו משח ריבוס קדושא יתן קיבוצא להון
 לשפעתא במלכות קדישא למיין עמלא כולוה ומשום הכי חיבשי
 לאהבה אמן דאח משום דלמן סליק לחושבן' שחא דסויה ושם
 אהנוטו וכו' או' ר' רמז' בכתב ר' זבינה או' וימיתוהו' ומלכות
 והיינו יחודין דספירלן וקרבא דמשיח' כחיכוון וכיומיוון
 וכו' וכה חיבה למירק מצי ניבו מייכוון' ומצי יתרה וימויוון'
 וזו מצי קאמר ובחי' דאל' ביה שדאל' וכו' אמאי קאמר
 מצי ולא קאמר בנימי דקדמתי' בקדמיתא :

אבל רחא דמילתא דספירין עילאון קאמרי האי יחודא הא
 בחימוון כגומר כבגירוחא שפע דייחי' לטון כרזא דוחסה
 מחיה אח כלש' • וכיומיוון פלגין ימדין דספירלן דארקן
 ימיס כגומ' שפע חיים דשפעתא ומחמת' יחא יוקרא דמייס
 לכולוה ספירלן וזבהא יסייחדין כולוה' • ובחי' דכל ביה
 ישראל' כגומר ומחמת' יחי שפע חיים לכנסת ישראל' אחתה
 דלירקבי ביה ישראל' ומחמת' דהי שפע ספירין עילאון קאמר
 וכיומי' משום דספירין דילה מסייחדין בה חדיר ומשום הכי
 ליה זורכא למימד יסייחדון' בה' • בעגלא ובזמן קריב עגלא
 הנגוס וזמן קריב כגומר כקרבא יחודא דספירין דלירקון
 זמן' כרזא דלמדח שזיו סדר זמינ' קודם לטן דליחמח על
 ספירלן' אמן יהא שמייה רבא מנכר' כלומר עם שם י"ה
 דהיינו מלכות יחא רבא דסייחד כגדולה ויחא משפיע לה'
 ספירלן דתחומה חסד דהיינו דקאמר מנכר לעלם כלומר יחא
 מנכר לתפארת' ועלמיה דהיינו כגבורה ונח' • ידא שחאלא
 עדי כרית' • יתכר' וכו' השתא מייחד ליחודה לה כבשר עילאה
 ובכולוהו ספירלן' יתכר' כבשר' • וישפעתא לתפארת' • וישפעתא
 לבניה' • ויחרומם לגדולה' • ויחנשא לפחד' • ויחסדה לתפארת' •
 ויחעלה לנח' • ויחגלה להוד' • שמיס דקדושא כריך הוא ליסוד
 ומעשי ליצורא לאהבה עד התכר' • לבלקא לה עד תרתי לישד'
 לה כבשר' • וחי' לא עביד הכי הוי כקולן כנפישות ועופיהו
 כני כדכתיב יוסף גיאטלייש כבדיו' • וכן לך קאמרי גדולה
 מזו' • ומינה יתכרן חרוד מצי דיוון דסויה' לה חמיס מתחילא
 משמע דככולוה ספירלן מחד לה' • וחיבשי חמיס למימד
 כוליה כד רח' עביד ספיר דמי' • לעילא מכל כרכתא •
 כרבו"ת שריו"ת ומטובתא' רמזו' תלמ' עילאי' • וקאמר הכן
 קלה' יסייחדון במלכות והיינו דלמריק בעגלא הא אוליפק
 בקדישא כרז' דלא אומיגני כמחא יומין וכל כתיבא דרזא כל
 ישמעון ליה יחדון ביה :

והשתא בעינא לארנא לך רוח דנכרלן דיעקב' • דליכא
 למירק דהא ליחאכל' בלא עגלא בעגלא הדון ולא בעגלא
 דאחי' ופאחי' • לא כריך ליה בעגלא דאחי' דאוח עיקר' • וזו
 חזינן

עלון דהא מספיק ועמלא ומחא דרפין אנהקת חדיר לעילא
 בזמן הכרסיון דמילא דעמלא' לאספקא יתך מלהבכר' דכדרי
 תורה וכלוהא לכן בני הודא ולא הפסוקי מהרבורה דלורייסא
 אום כרעא ובעין' לזמא טוין דה דלא החרב כבדיו ואפילו
 כמלי' דתפארת דיוון תורה חרוד זמן לזמא לחוד' • ובעידן
 ק"ש ייחד לך ומשפוחא' למיחו' כדן כל לא לבינה' וכל חיבך
 יסייחדו לתמכר על קדושה שמו ובעל כל מחשבות כשעלם
 מנך דא' את הנחה דלוי' ד' נגרת מפלגא דסדרא דסיחיה
 וכה נגרת המש סדרין ופוגא ועל לך אה' ככלילא משבע
 עניי כגור כוח דלולויק' מהלוחא כדן לן לא השתקא מהיוון
 אלא חדיר' אהדר עייוון למינדע' יהיוון ומיכא השתמודע
 חכגירוח טוביו' ורמזיו דקדושא כריך הוא דלע"ג דליכא
 חרטיין דיעדן שחא סידרא משח' לא ממלא עשהו' כמס
 דממלא עמך ואף דידעא דליח כריך כורחין קופין ובישין
 מייכוון' • אלא דזוכה דהך יומין קמחי' דהבא קמחי' והך
 יומין דלחשבו כהיהו חונא קופיא ההגרו ע"י דהענעס
 יתרון לעופין ימחא ולין' כי ההענעס כלל אכר ההענעס אכר
 דהיינו חסד הרשאל' כד חב' • הכי ההענעס כל הך יחון
 שפי שחא אחיה סק' כהכר' ונבשח לעופין דפרנלא וזכרי
 חרטיין עניס המתשחי' • לכו' • כחובך דלעופין מהבש כחזל על
 כריך וליהענעס כלל הוא זימנא הלא יומין' שפי על ילחחון
 ולזמין' כרין וזכס אהיכרו אופך ויחדוך' לא לחיורקל' על
 קדושה שמי בנין דהשחר נקי וכו' וסחלק' • כדגנין עמלאן כמה
 דלויפק' לן הכי נגדך דחא עולה המיחא ולא שחכח
 שום מומא כך דלא לכסול קרבנא ולכן כל מחשבותיך יהיו
 חדיר כדרי תורה ולא הפסוקי הפילו' כגע ואזק למיכס כהרן
 ישראל' כהנה' דאולחיה' • חמ' עם אורייתא למיחדי המדי
 עם הכרטיא להעשכא' כבורייתא ומצי ליפקטן לן מלאכין
 דעמלאן כהרעב גפין ילפין לכוון דומח' דמחי' דהוי מולפי
 לרש"י' כמשנה וזכר הכי אזק לאיחורקא על קדושה שמי' :

והשתא חמינא לגלחא לך רוח דקדושה הלא לך למינדע מצי
 דלמד שלחא כבדיו דאין לענה אמן חר' ויקרב
 מלוי' לחו קופטין יהיו אלא לריך לענה אמן' • זמין
 חד עניון דלמריק' ויהל' ויתקדש שמייה רבא' • וחד עניון
 דקאמר ויקרב משיחיה וחד אמן יהא שמייה רבא' וכו' וחד
 חר' שמייה דקדושה כריך הוא' • וחד חר' לעילא מכל כרכתא
 וכו' דלמריק בעגלא וכו' דליחו חמס לקבל' • כהנהא דרזא
 דקדושה חיהו' לבלקא לה וליחודה לה כבדיו ספירין עילאון' •
 והיינו דקאמר יתגדל כלומר החיידה עם חסד דהא חיהו
 כזו' • ויחמס כלומר ומיחמן יסלק בעגלא דקדושה דהיינו
 בנייה' • יתקרב רבא חמיס כנסת ישראל' • דכד מייחודה עם
 השפחה מקרייא רבא כרזא דמה תעשה לשמך הגדול' • ואף
 מקרייא רבא כד מתייחדה כגדולה' • בעגלא דברא כרעוטיס
 כלומר הסיידה בשלם עילאון דליחו בעגלא רעוון דרעוון' • ופע"ג
 דליוון' אלא' אשכח בעגלא כמחא דוכחי' נקט כריחא מתקום
 אליהו' • וזו דמילתא ברך אחיה על הר' עילאי' • כ' כהתמה
 וקא' דליח כבשר' • וכו' ונאס כבניה דליחי' אר' קדמלה דליח' •
 וכו' אחי' כהתמה וכו' אחי' כבשר עליון ותוף א' אחי' על
 קלה עילאי' • ומילין מלכותוהו כלומר דזקן מלכותו עילאי' לייחד'

עילאין והיינו דקאמר אין זה כלומר באין מדבק על ידי דזה דהיינו יסוד - ועל ידי רבי אליהו דהוא כנסת ישראל חסד דהיינו יסוד שער המלכות - וידע עסק נדר - כנסת לארבעא בנינה יסוד חסדוק הגדר - (נראה שער שלמנו ז"ל שטודין בשם זרה הוא לאסתלקא בנינה שהוא מקום הגדר דמתן דמדבק בה הוא בן מורין אמל כד נזרח דהא חסדן אינו חסדו דעלמין - וכן נראה לי בשפתים לנ"ה גורמים משום דל"ה אינו האסתלקא אסתלקא עמיה (בנינה) : אור ליום שבת כ"ג לפסח - רק כי הדבק כי ובידאחי ובמשניותיה התעלה וזמנה לעשות ניסים על ידך כמו בימי חמיי הצלמוד ויחקדש שם שמים על ידך - כי ידעו כי יש אליהם בישראל כי סוד הגסיס הנעשים לחמייס הוא על ידי משחשבתם חסד כנסתא בנינה דבוקה על ידי חסדיו מההררים בחורה וירדאח שמים עליו שם הספק - כשהיא מחעלה בנינה - כל הדקיות עמה עולים עמה - נמאלח נשפ מההררים חסדו בה עולה עד בנינה וכיון שגשש דביקה שם יש להם כח להוריד משם כל מה שחפצים וזה סוד נתן עיניו בו ונעשה גל של עלמות - דגל היינו הקד ספרין דמספקין בין ספרא דקדושה - ומשום הכי בקרה גל בנין דכד מעדון הקד ספרין מהמתן הא אצילי ספרא דקדושה - וזהו סוד עד הגל הזה דליתא למידק אמי עמי יעקב דהוא גל וזבל עליה וחו עמוד להסוד גל - וזהו ועדה המצבה היכה לשבתן שבדו יעקב וזבל מצבה : אבל רחא דמילתא משום דלכן אמר יש לאל ידי לעשות עמכם רע בעי יעקב למיחמא ליה דהויא משקל ולהכי טעיד בו ויחייב עוליה למיכל מליחמא ליה דהוא ספרין דלכן יתן מנייחו ליהויה חסותיה דיעקב ואיך יתן מספרא דקדושה דלחיה לעילא - והיינו דקאמר עד הגל הזה ועדה המצבה אש אי לא חטבור אלקי וכו' כלומר אש אה העבור אלי לאבשא לי ספרא דלקי יתפרע מיק - והיינו עד הגל הזה ואש אה חטבור לאבשא לך ספרא דקדושה דלחיה דילי יתפרע מיני - והיינו ועדה המצבה האתא אש אי לא חטבור אלקי וכו' כלומר דהיינו כנסת ישראל וזה רמז ליה חסד מתן הוא עדות נבדר כדבשריאל דילך כסוף חסותיה המצבה האתא כלומר הישיבה האתא דיתבית על הגל דרמיו לספרא דלקי - וזהו סוד גל עיני אבישא עלמות ממודק כלומר אשד הקד ספרין דלוקרין גל מן קדמו ועל ידי כן אבישא עלמות ממודקין - וזהו סוד נתן עיניו בו דעיינין רמיוין להסד וגבורה - ונעשה גל כלומר דהוא ספרא חסדו ביה - של עלמות - דרמיו ספרא דלחיה דקדושה עילאין - כן הדבק ממודקין כי חסדו ומתעלה נשך למעלה להקדש שם שמים לעשות ניסים על ידך כי הדבקות והמחשבה בלי הספק עליו נאחז מי זאת עולה מן הגדר כלומר כד זאת דהיא כנסת ישראל מהתגל למי דהוא ביה מן מ"ס פתוחה רמיוא בנינה דמ"ס פתוחה מ"א) חסד חסדו ביה חתלמה ספרא דלמרביה השפעה - וכו' אריכה הוא בתפארתה ומלכות - כלומר כנסת ישראל עולה דרך הכריתו חסותו ומתדבקת במ"ס פתוחה דהיא בנינה - וזהו אינו מתחלה חסדו אינו מתפרקת על דודת דהוא דלחיה חסדו חסדו עמשה ונמשל ביראה בלי הספק אוקרין דודת - וזהו חסדו דכד אינו מפתילא בנינה אינו מתפרקת ומתחברת בזהוהו עמשה עם דודת דקיון דמתחברת דביק בה כשהיא עמשה הא מתחברת ומשג מעלליה בנינה - ולעילא מיהא כשהיא דמעלליה

פרשת ויצא מהרורא בתרא

אור ליום שבת ט' כסליו ה' עמך וגו' לגלגה לך רחא עילאה נפ' דא קדישא דהא איזא למידק אמאי איזנפך יעקב בחיר לבחן למיטע דהא לנן ומיטע בניהו דהסוד רשעה ולמרעיה עניא אבל רחא דמלתא דלכן רמיו לזבון עילא דהואו ספרא ולאצק דיעקב ייזיל לבניהו וייפוק מיניה חייילן דקדושה דמפתרין ביה וייזיל לכו לספר קדושה דעמך רמיו להכחו חייילן דוגמא וזאת הנפש אשר עשו בחרן והיינו דכתיב ויזיל אליהם ממקרה אביכם ויתן לי דהאציל קדושה מנו האוה ספרא והיינו נמי רחא דעמך דחירו דרעי מרעיא דהיינו חייילן דקדושה דהוי מפתרין וזהו רע' להון לקרבה לכו לספרא דקדושה ומשום דחירו גופא הוה עמיד לתגיראל לא אספרין למימר ביה ויזיל אליהו ממקרה אביכם דהא כיון דלחגיגרי הוא כל חייילן דביה אלוהי כבדיה ואיזנך למיטע בניהו מהאי פעמא דלפיק להון משכוחיה דהואו ספרא והיינו רחא דוקרע יעקב לרחל וללחא דהיא אל אלוהי דהיינו דלעיל להון בחקל חסותים והיינו דמתן דמיימי ביטורים ביה חייילן הוה לכו נאחז' עמך לאבדא לי חסדו דרמיו גניין ביה חייילן דקדושה דאוי יעקב דאוי אפיק להון בעל תהיה :

פרשת וישלח מהרורא קמא

אור ליום שבת ח"י כסליו פרשת וישלח ה' עמך וכו' הא לחינא לגלגה לך רחין ספרין דכל חסדיו דראכד ימשעון להון יתדון ויחמדש רוחם בקרבם דקאמר לב סטורו כרה לי אליהם וכו' ויהא אש למבשי ריבי הוי מללו דוד חסדו הכל בידי שמים חון מרחם שמים קיימתן - וכו' וזהו חסדו לי דמשמע דהוי צעי דיימית יסיה ובתר הכי יבשל ליה גביה חדשה - וכו' חסדו סטור - וכו' חסדו כחן חדש כקריבי אלל רחא דמילתא דודו דליה למכות דלחיה דעמך דלחיה קאמר הכי דהיא מידה דליה ברזא דמלכות ביה דוד משיחך במהרה החזירנה למקושה דהיינו לומר דכנסת ישראל האתא ידביק אוהה בעשר ספיראן עילאין דרמיו בצמרתא - והיינו דקאמר חסותיה למקושה כלומר דחסייה דמפתרין עילאין כדוהות בשירותא דכריאה והשתא קאמר דוד ל"ב תביעותי חסדו דהיא עולת הקורבן חששתי צמרת דילי וקאמר בלישנא דכריאה ברזא דלחיה ליה בתקומתן - ומיידי ע"כ צינע דלשפז מחמתה מלכותו ולהכי קאמר אליהם דרמיו בנינה - ורזח נכין חדש כקריבי כלומר דכל ספירא וספירא איז בה רוחא ומולין דלחיהב כל דקדושתא לקומא דילה ובר מהאי אריך חסדו לאשפזא (חסד) חסדו בה רוחא חסדו ומלא בשירותא דכריאה דילי וכו'

עיקר עולמה ועוד דהוה אמר הני מלין אחרתע ליה דיעקב
 בניה הוא יהוה דלחברך ואחלהך ככל הק סילוקין עילאין
 בהווא עירגא נט דעמיה ואמר גס ברוך יהיה' ואמר צא
 לחך מהרמה וכו' כלומר אהא בכושרא דיניה ליקח צא
 ובהני לקח את ברכתך דהיינו כנסה ישראל' דהמן הוא
 ענינא לחברךך דך ושמחה חיכוו המתוויה ויקחא מניה' ובמרה
 היינו מ"ס' רוא דמ"ס רמ"ה דמ"ס היינו בינה וזיהי רמ"ה'
 בראז דכתיב ושמעוהו המתמה' קדושה עש וכו' ויעקב נשקה
 כו' נערה על נערה חד על דלפטרך ברכאן דליה וחד על
 דלפטרך יעקב בעך סילוקין עילאין' ואמר הברכה אחת היא
 לך האי כלומך הברכה אחת דהיינו כנסה ישראל' בנווה חד'
 את יביל לברכא בה דאת אמר ויקח אז ברכתך' הא אע"ג דליהו
 אהלהך לעילא מכל מקום היכול לחברך' לך בנכסה' זאל חכמה
 דהוי ברטווק' והיינו דקלמר ברטי גס ליה אבי' אז אמר לו
 יתחם היה ממנה הלחך יהי מושבך כלומר לני דך קיומה צאה
 דכנסה ישראל' אלל לתרה מינה והיינו דקלמר הנה משמני הארץ
 יהיה מושבך וכו' וכדפרישית' ואת החך הגטווד כלומר ומשום
 הכי האמריה לך ויקח ברכתך' הא אהגלווד לך רזין עמירין
 וזיהיברו מליית' לך יתחם לני רזין עמירין וזיהיברך
 לא תפסי אפילו כעך חדא וזי חכמוז נלמה חברי' כהוב
 ה' הני מלין רבנן דרמיז בהון' ואלה שלום:

אור ליוס שעת' ה' עמך וכו' הא אחינא לגללה
 לך רוא עילאה כפרשא דא קדישא דהא חיכה למידק
 אמאי' ח'טעריך יעקב חברי דלחבן למיכב עס לכן ולמיכב
 צנחיה דהווא רשיעא ומרטי עניה' אלר רוא דמילת' לכן
 נמיא ללוון עילאה דהווא ספרשא' וח'טעריך יעקב זיל
 לגביה ויטוק מיניה ח'טעריך קדושה דמטמרין ביה ויהו להו
 לפטרך קדושה מנו יהווא כפרה והיינו נמי רוא דענא דיהרו
 דרעה משה רבינו עילאין קדושה דמטמרין' והוה
 רעי לון לקרבה להו' לפטרך דהיינו וזמזו גוטיה
 הוה עמיד לח'טעריך לא ח'טעריך למיכר ביה וזל אלהים ממקנה
 אבינן' וזל כיון דאהיינו הוא כל ח'טעריך דביה אחו כהדיה'
 דח'טעריך ודכח נתימם דהאי עממא דהיקל לון מרבותיה דהווא
 כפרה לעילא לכן נתקל המומין' והיינו דמתן דמימי כפרים
 ריש מילי הוו לכן ארמאה בעל לכוודת' את אלב דהווי גרזין
 ביה ח'טעריך קדושה' ויעקב ח'טעריך יהוון בעמיה:
 שנת ש' י"ו לפכת' ה' עמך וכו' הא חיכה למידק מאי
 עממא כפרהה נטיק מארץ ישראל ויקח אל' נטיק'
 ואע"ג דלמר דכח משום דיהי עולה אחתי קבאי יעקב דליהו
 שלימו דלחבן מאי עממא אפיק הרי זימנא' ואברהם לא
 נטיק אלל דהא זימנא' והו דהוה יהו שלימא דלחבן אמאי
 נטיק' והו דהוי שלימא דלחבן אמאי נטיקא נשמייה בר מארץ
 ישראל' אלר רוא דמילתא דכד יהו כפשא כפרהה חיבני
 לאברהם ויעקב למיפס מיניה ולמקיס לקבלא לקבל לאתרה
 לה כחמד דנתימם' אלר יתחם לח'טעריך דלא ויטוק' דאלו
 הוה נטיק וקבאי לקבלא הוא משעת ליה דינא ומתקפין זינאה'
 ויעקב ח'טעריך למיפס חרי זימנא חרי אלתלמא עס דינא'
 וזכי כח זימנא קמא דנטיק בגין קפרונ דעשו ואוף חמן
 הוה ליה קפרונא עס לכן' ומכל מקום הוה דינא דנתימא

והיינו רוא דויכך ה' אוחך לגנלי והוא גופא אמר נשחתי
 ויברכני ה' בגלגלך' ובזמנא ח'טעריך נסך לתלמא עס חמד
 והכי עביד עיבו ומסד עס פערע ומאריה דכרייה דסיק
 נילוס דלחכמה' ומאי דנפקא שמיחיה דמלריס בגין דיהוי
 דביקו דילי' כהדי בניו בגלוהא כחאר דנפקא נשמיחיה דכר נש'
 חמן הוא דביקו דלייה חדיר' וכד נפקו ישראל' ממלריס נפקא
 נשמיחיה דיעקב עמאהו והיינו דלמור רבנן וירא ישראל' את ה' יוד
 הגדולה ישראל' כפא:

פרשת ויצא מהורואא קמא

אור ליוס שעת' פרשת ויצא יעקב' ה' עמך וכו' הא אחינא לגללה
 לך רזין עמירין בהאי פרשא' הלך לך למינדע דכאר שבע
 היינו כנסת ישראל' הו כלל שבע היינו שבע ספרות הבנין' וקלמר
 ויצא יעקב כמאר שבע' למימרא דיעקב דהיינו ח"ת ויהלך משעב
 ספרו' הבנין' וזמזדק כחלם עילאי ויהיו וכו' ח'טעריך
 דמלא וילך לומר דו"ו' אידעבך ביו"ד דהיינו חכמה וכלמ"ד
 דהיא בינה ובכ"ף דהיא כתר' והנהיג נמי דהיינו לומר דלח'טעריך
 בחי"ה דהיא בינה דהיא ח'טעריך וברי"ש דרמזי לחכמה ובגין'
 דהיא בינה דרמזי לחכמה שערי בינה' ובה"א דהיא נמי רמזא
 לבינה' ויפנע במקום כלומר וז"ל פנע כלומר אהדעבך ביו"ד
 דהיינו חכמה במקום רמזי לחלם עילאי כראז דכרוך תאקוס'
 וילן שם כלומר וז"ל' אהדעב עס וי"ד דהיינו חכמה ועס למ"ד
 דהיינו בינה' ועס ט"ץ' שם היינו רוא דויהיבט עמו שם' כי בא
 השמש וישב במקום כלומר וז"ל אהדעב עס יש דהיינו חכמה כראז
 להגמיל ארבעי ש' ואחדנע נמי עס' לך ארצוון' כהווא הוא
 כלומר אהדעב כחלם עילאי דש ע"ק לחמר דלח'טעריך בוקוס'
 כתר הוא' ויהלוס כלומר אהדעב וז"ל עס וי"ד דהיינו חכמה
 ובחי"ה דרמזי לחכמה וכלמ"ד דרמזי לבינה' ובמ"ה דרמזי נמי
 לבינה' כראז דמ"ה דלמרהה המרהה' והנה כלומר וז"ל אהדעב
 בחרי הוא' ובח"ה דרמזי ור"ה' כולס מונז לחמה סולח היט
 ספיראל דלגיבין (ס"ה דלגיבין) כנסתה ישראל' דלח'טעריך ארץ'
 ורלשו מגיע בשמימה דע"י ספיראל דלגיבין כאלן מתדקין לריש'
 דספיראל דהיינו חלם ספירין עילאין דלח'טעריך ארצוון עמיה' דהא איון
 שמי השמים' והנה מלאכי אלהים עוליס ויוודיס בו כלומר
 סליקו עז בינה דליה המלעא והיינו בו דחושבנא ח'טעריך וז'
 כ' רמי כבינה דליהו את דקלמה דילה' וקלמר דעיל' הו
 אהמכרוחה דויה' כבינה ממתיקין ספיראל דהיינו בו' והנה ה'
 נכע עליו' דביח רמזי כחכמה' וקואל דליה ככתר עליון'
 והנה ח'טעריך היינו מילי דלמר ליעקב ח'טעריך' ושמרתינו
 בכל אשר תך כלומר אהדעב עמך לגכס ישראל' דרמזי בו'
 דרמזי ככתר' כי לא אנוצך עס דשכר אס עשיתי את אשר
 דברתי לך לומר' אהדעב בך כחלם עילאי דרמזי ככתר'
 והיינו דקלמר את אשר דברתי לך דהיינו מילי דרמזי כספיקו
 קדמאה כדפרישית' ויקן יעקב כלומר אידעב וז"ל עס וי"ד
 דהיינו חכמה' ועס לך דהיינו רוא דעשר ספיראל דמלרין
 למאה' ובין וכו' ויאמר אכן יש' לך במקום הוה' כלומר
 כחאר דיש דהיינו חכמה' חמן רוא מקום דרמזי לחלם עילאי'
 והמן הוא חבורה דכ"ה' והיינו יסוד' ח'ין זה כי אל בית אלהים
 זה עשר השמים כלומר מלן דמדנק כנסתה ישראל' מדנק כנסתין
 עילאין

יכול ואסילו במחשבה לכן אזדכר מן יומא דין והלאה למיאו
כל המשמחין באריותא וזאתה שלום :

עוד לפרשת וישלח

אמאי השיל יעקב בדמיה דליה קמי עשו וקרא לו אלוני
כמה זמני אבל רזח דמילתא דח רמז דמתן דהוי
מסערה דקב"ה דלא לאתגבהא בחוקשא ורזוגא לאינון דמסערה
הארא * אלא למשכא לן במלין דרמיוני זימנא הכר זימנא *
וכ"ה דוד המתך ע"ה אש"ג עשירי רשעה דקב"ה לאגחא
קרבא בכנענים * אחרת עליה דמיס רביש שפכה וכו' ומשום
כתי בני יעקב דלא לאתגבהא עש שבו בחוקשא ורזוגא * אלא
במשכיל דרמיוני וזימנא * ומשום הכי שדל למימר ליה עס
לנן עילאה דליורה רזח דלוגן עילאה ומשום מיימא מלכות
והיינו ואחר * רחיה דליורה עומק אחריתי והיינו נמי עד עתה *
רחיה חקרי עפלה * ויכי לי שור ומסור דליורה סחד ומסר *
ולאן היינו מספרת כד"ה לאגחא אצני לאן מרעיוני אדס אדס *
ועבד ומסכה דליינון נאן וכוזר ויעקב גופיה אחיה יסוד * דהא
יסוד מתך הו"ו * ואינני משוי ליעקב בחפזתא ולאן ביסוד
דליורה חקרי בשמא דחפזתא * ושלמחא להביד לאלונוי כלומר
לאמשכא בזמן מכל הני בסריק דקדושיה * למחא מן בעיניך *
על ידי דהא מלכדא חסחכל כהון יספעון עריך * והיינו
בעיניך חי נמי * אקאר על כדקרי ימלאן מן בעיניך כמו
אס לא על פריך יבכך * וישונו והלאכס * וכו' בלנו הל
אחיד ק"ה עשו * כלומר לא בעי ליקרא מיקר אלא למיחוי
חיק רישא לגרמיה והיינו אחיק * וגם הוגך לקראחד לאגחא
חיק קרבא * ולא בעי למיחוי ליה חיבורא אגחא * וארבע מחות
איש עמו * דהוי רזח דעין עמו * ויכא יעקב מחד דליורה
אדס בהפוכא * כלומר דחיל דלא יקשר עליהו דליורה מספרת *
ויז"ל * כלומר דחיל דלא יזר ליה כד יקוש שפעא דקדוש'
וכו' לשני משנות חז מחנה שכניה דסרייק עילאין * והיינו
אס יכא עמו אל המנהיג האחתה ויכרו * והיינו מנהיג שכניה
דמתן אית ליה קאח הסיסה * דהיא סמחה האחת והכנה *
דאיה ממנה השאל לפניה דהיינו סרייק עילאין * ויזכר
אחיה אבי אברהם * אלאמחא על המלכות שפעא דאברהם ויזכר
ובשמא דסוי"ה * קסונתי מכל ההדריס וכו' * כי בחקלי וכו'
כלומר דלחא ברית הויכין מנחית מן הקה"ה אל הקה"ה * כי ירח
אצני חותן קן יכא והכני וכו' כלומר מלכותא עס עולמין
דליה * ואחיה דהיינו המנה עס כל פסיתא * אברהם ברחמיס
היעיב כספיתאן עילאין חייבי מלכות * וילן עס בליה הווא
ברוח דהווא דליחמבר בליה דליורה מנחות * ורמחו אחיה שבע
סמיים ועל ידי קן אפיסי וכו' * נסעה וללכס * ומתבלא אגחא
לן למילף דלא למיחוי רשעי ברזוגא * וכל עסן בזוגא דליורה
דליכא שמונן ישראל אלא לנגלח עימהון במלין דרמיוני
זמנא כהר זמנא עד דיתפייסון לאתבעדא באריותא :

מלתי * רזח דויהי היינו דו"ו אשתלוב ביו"ד ליקרא מינה *
וכן ה"א אשתלוב ביו"ד ליקרא מינה ואל"ג דכתיב הויה למסעי *
לא אחזו פורענותא * אלא דכתיבו ויה עס בימי כמו שאמר חז"ל
ויחי בימי לשון זכרי ועממא דמילתא אית ימיס וזית מיס * אית
ימי קודש וזית ימי רעה * וכד כתיב בימי עס ויחי הווא לאגלוייא
דקא דכתיב ויחי דכתיבו אחון למסעי של הו"ה הווא למרמז
על ימי דהווא סיטרה דשליט ולמרמז דליאשתלוק וכו' וה"א
לעילא ובסן עלא כזערא * אבל כד כתיב ויחי ולא כתיב בימי
רמיו דו"ו וה"א סקין ליקרא מו"ד כדי לאשכחא תהא * ומשום
לזימנין כתיב ויחי למחוי ולא כזערא * להכי כתיב ויחי ה"ה אס
יוסף סתך שמא דהו"ה * אלא ככדר לוייה למרמז דהאי היכא-שמא
דהו"ה דכתיב לוא למרמז על פורענות' הווא אלא על ג'מיסוח
להכרז ואלו ויחי דה"ה * אית דהיינו כנסת ישראל * יוסף דהיינו
יסוד * כלומר דעל ידי הווא בעדווא אחא הווא עובדא מלכות
דעל ידיה אסתלק בדנגל דלדיק והדך קאמר ויחי ה' כלומר
האי הפוכא דלחון דכתיב לוא פורענותא איהו אלא לשמיסוח
דקא סתך ליה איש דהיינו מספרת לומר דעל ידי הווא כזערא
אשתלוב בדנגל דלדיק דליורה סתך לאשתלוב * והדך קאמר
ויחי צבית אלונוי המחזי ויכא לא סתך לא ה' ולא איש לוייה *
משום דויהי למודי' רמז קוה אש"ג * והכי קאמר ויחי כלומר
חי הווא קאח עשרה לא הווא אלא דהוה צבית אלונוי המחזי
כלומר דהוה משועבד להווא מלכאה * אבל כזערא אחרא לא
הווא ליה במלחא * דלדיכא מתחנן הווא ליה סרייק לאשתלוב
בדנגל דלדיק * ואחר זה וישיני עד שריה יוחר מהאי שיה
מחיוס * ובשנתשכרתי היינו משפער על עילא דער עמי כפעס
כפעס דיבור ארוך והתחתי לגרוס משניות ולא הספקתי לגרוס
זי פסקים עד שקול דתי ע"ה אלא וזמנא הויכב בעיניך מה שעתיה
אס הלילה כשחום עמיס חיה הכרה ע"ה לא הודעתך שיש לך
להזכר מלכשביע חמות יזר הרע * ועל דער זה היה ראוי
לעזוב כמו וישאך * אבל חיי לא אשעה קן לך כי לא אשזכר ולא
אשכך כמו שאמרתי לך על סקון כרה דודי וכו' ומני הווא
לא אטענ מפיק והלא בעיניך דליי יחא שקולא וברייה בעיניך
דכרית מילה דיהא ביזמא קדישא דהין * דיהא רזח דמילה
דהיא עמיס בשמיני * היינו כי הויכב דלשעזון שבעס כספיתאן
עד דתיה דמייחא דליי בינה * ובהווא זמנא דליאשתלוב
עליה לנכותא דבינה דאחי מלוגן דכזה עילון * מהילין ופדעיין
לבלא מלכות ויסוד למכרל ליה עס בינה * וכד עילאה שפכה
יחא ויזא דיהא כחאי יומא קדישא מתגלי לנכותא עילאה
ומתחבר ביהוה ומלכות ורוח דמוחזל דלמריקן צבית מילה
הלא הווא סיר המעלות סיר הא ידיע דרמיון במלכות דהדיר
משוררת למלכא עילאה * כרחא דלחיה אל דמי לך * המעלות
חיי דהיי משלות לקביל תמא עשרה מעלות דסקין וסיר
שמיס לעזרה ישאל דקא עזרה נשים רמיו כמסרונותא
בחוקלא דיהה דרמיון עס וזורה * ויזאל רמיון בתפארת דמשניות *
עזרה הכהנין רמיון למכר דמשניותא והיכיל רמיון כהלא
עילאי וי"ה אמה לחמורי בית הכדושיה על רזח דלין סוף הווא
פ"ו סיר המעלות סקיין ממסרונותא גושא דהיא עזרה הנשים
למשוררת שבה דהיא עזרה ישראל * אשבי רמיון לכר חממה
כל היינו רמיון * דהווא ס' היינו רמיון חממה ויכא * הווא
בדכריו * כלומר דסקין יסוד נמשחין דלייה לאשתכא כהלא
עילאי

פרשת וישב מהוורא קמא

אור ליוס שכת ח' לשבע * ה' עמך וכו' * וכל אשר אהיה
עשה ה' מלתי ויליתי * ויחי ה' אס יוסף ויחי ויחי

זו ערך חסדו למוני לקיימא הוא רוחא ומיילא חסדו די ציה ו' וא' ספקי' מונחא הוא רוחא דביה א' הפס' ו' וכד קט' מונחא הוא רוחא ומיילא דיביה מהתקט' ו' ובהאי דוגמא איהו כספיראן . עשום הכי קאמר ורוח נבון מד' כקב' כלומר הווא רוח דיבה במידה דילי כשירותא דאיקרי נבון . משום דאיהי המנוחה והתעמול' חסדו עביד ענווילי דיתחדש ויחוקק ע"י שפע כדכאן דחשפט בה חסדו ולוא קאמר נבון :

ורוא דברכתא דאשר יר' את האדם כחמה איהי רמיזא כספיר'ו' דבני דאיקרון אדם וקאמר דיר' יהוה כחמה . וברא בו נקביו וכו' אינון ז' ענווילי דמספיר'ו' מספיר'ו' שטא ס'ס'ה אדם כלומר ו'אי הוה מספיר'ו' ציורא דחסד אס'י' רנעא חד' . או אס' יסחא א' מס' . כלומר אס' יסחא ציורא דגבורת' אס'ילי עמאי דחיי ליה א' אפטר כל הקס'ים ספיראן וכולהו דעלמין אפ'ילו שטא דחסד דברנעא חדא הוה מהוקדי כוליה בשלובי' דגבורה . כד אס' אהר' ל' רופא כל כשר כלומר דאס' לבשחא לקב' די עביד למלכות דיעא קריאי כי הכי מלא ל' ויחוקדו עמלני כוליה בשלובי' דילה והיינו דקאמר רופא דעלן אס' יסח' . כ"ל דיינו מלכות דאיקרי כל . כשר היינו שבע ספירות הבנין דאיקרון כשר ומפילא לעשות כלומר די'שפע במלכות מהמנה דאיקרי' פלא :

ורוא השתא בעינא לגלגל קר' ריזן ביהי' פרשתא ויעקב הג' לדרבו ויעצו בו מלאכי אלהים כלומר כד יעקב דאיהו תפלתא הג' לדרבו דק' גבר בעלמא כלומר דאלו לאשפטא כנפשא יסח' . ויעצו בו כלומר נספוק דקמטוניה לקבל שפטא . מלאכי אלהים אינון נח ורוד ויוד דמיתין שלשה עדי און רובצ'ים עליה דאינון שליחאן דיליה לאוייהא' לה שפטא תפלתא והכי איקרון מלאכי אלהים כלומר שליחאן דכנשא ישראל דאיקרי' אלהים . ויאר' יעקב ואלהי אהר'ת' תפלתא במלכות . ויאמר רמז במלכות ברא' ולא אמרת קדוש ישראל נאז' . כאשר ראם כמו ודאיהי א' . או רואה אי' אה דכתי' דאנון כלומר רנעא לאשפטא ברון ב' היבא די'שפטא בנפשי ישראל והיינו דקאמר מחנה אלהים זה כלומר דאינון שליחאן ד' דאיקרי' אלהים . וקאמר זה כלומר דע' . זה דהוא יסוד אהר'ת' תפלתא במלכות . ויקרא שם המקום ההוא מחני' . ויקרא רמז במלכות ברא' ויקרא אל א' סתה . שם היינו ראו ויקרא שם א' . המלכות היינו ראו דהלא עליה ברא' דבנין המקום . הווא היינו ראו דכתי' . מחני' כלומר דתרי מחנה אינון הכי התי' תפלתא וייק' מליעאל ומשפט להתי' ויבון דהפרת' חסדו במלכות מיד

וישלח יעקב מלאכ'ים לפניו וכו' כלומר בעל לאתכפייא לאינון דסוחתי' כורסייא דלא' ישלמון והיינו דקאמר אל עשו דהו' לשהוא דאיהו המנוחה לקבל תפלתא . אלהי עשיר אס'ו' שפיר'ים ייקדו שם . כדה אדום דאיהו סוחת' מותא דהתן הוא אחר דשפיר'ים דמסי' . כה תהמוון לאדני לעשו כלומר דע' שהה אס'ו' איהו אדון ויטעו והשתא לאתכפיר'ים במלכות אינדי ליה לאתכפייא . והיינו דבשירותא אחר כ"ה דרמיו כנפשא ישראל . שם לבן גרתי וחסר ע' עתה . כלומר אס' ד' דאשתקוואת' לעילא בחרת' דלובן עילאי' לא הוה להשתרחה התן אלא דק' גרתי למינקט שפט כדכאן לתקא' במלכות דרמיו דבואר דהא היא אהר'קרי' אהר'ת' . והכא קאמר ואלהי אהר'ת' :

ואז' עם אהר'ת' . ויהי לי כלומר אע"ז דואז' אסתלק לעילא מיו"ד דלכתי רמזו ו' לא הוה להשתרחה התן אלא למלקט כדכאן לתקא' בה' בחרתא והחברת' לה בחמה דרמיו כ"ד . ו' והכי רמזו ה"ו והכי רמזו נמי לי כלומר דייק' דרמיו כנלמ' לתקא' כנפשא ישראל . שור היינו גבורה וחומר חסד ברא' דחומר ש' אהר'ת' . כאן היינו נח ורוד דעליהו אחרת והשתא אלאי כאן מרמזי' . ועבד היינו יסוד דאיהי עבד דתפלת' . ותפשה היינו מלכות . הא כלל' דספיר'ו' הבנין מתיידין בי' ואשתלחא להגיד לאדני . מגידנא שפט כדכאן לבנשא ישראל . למאן קן . כלומר להברא כל ספיראן דרמיו בתן . בעיניך כלומר להברא עיניך בעל אפק ועל חמקן ספיר'ו' כוליה מתיידין ומתחברין כוליהו כחד' . וישבו המלאכ'ים וכו' בלאו אל אחיך אל עשו כלומר לא בעי לאתכפייא אלא בעי למיוד שקלי כוונת' . והיינו אל אחיך . ונס הולך לקראת' כלומר לא מסתייבא דמחוק' בחר אינון דרשין בחר להאן ויפושין דעלמא . אלא אף דבאינון דבני לאתקרבא להתלק' ומיפלא יתך חול לקבלהון לאשפאה' יתן מורחה כפא . וארבע מאות איש עמו כלומר הוואו רע ש' דספיק' דארבע מאות ורוא רמז כנפשי ובלוט' וכעשורן . אזיל עמיה לאשפאה בני נשא משולחא דקב' . ויירא יעקב מחד' דלא יתחרת' עמלני כהווא אספיר'ו' דמסי' לפני נשא . ויזר ליה דכנשא ישראל והלא ספיר'ו' דיליה לא בעי לאשפאה' לעלמא אהר'ת' שפטא דלינון כחפארה והיינו ויזר דהוא זר מהכיל כל כך שפטא . ויתן אה העם אשר אהו כו' לפני מחנהו כלומר דעל' אס' ויבקר אינון מהת' חד' והוא והואו מחנה קדושה' . ומנעם היינו מחנה היינא . והוא מחנה כהווא כשרא . ברא' דבא נחש ורכב על גמלאשפאה' לחוה וברא' דהווא נמל כהלוס מיהה נקפסה עיו' . ומשום הכי גבי ויהי לי שור וחומר לא איידי' בגלימ' משום דאינון דלאו כפשתא קדושה' . והסם לא מיידי אלא בעי' דכשר קדושה' . ויאר' אס' יבא עשו אל המחנה אהו ויבאו כלומר אס' יחוקק בזינון דרשין בחר האתן דעלמא . והיה המחנה כהשאר דיינו דבעי לקרבא לפולחנא דקב' . לפלישה דלא ישלמון עליהו . ויאר' יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק דהיינו חסד וגבורה . ה' האומר אל שור והיינו ארץ כלומר דמדי' ית' למינון למלכות דאיקרי' אלהי ארץ ויאיקרי' עמי' מולדת' כלומר בנין דלאח' זן יתה או כאלו אה אולידת' יתה . ואישיב' עמך . כלומר דיסוד דאיקרי' שוב יתחבר' בו ועל ידיה' און לבנשא ישראל . קבונמי כלומר דלאח' משפט לבנשא ישראל דאיהי קטן מכל האדם' ומכל האמת וכו' כי במתקל' כלומר דלאח' בריח התיוון מריח' מן הקצה אל הקצה . וזה אמרת הוי' אפי' עמך . ראו דיסוד דאיקרי' שוב ועל ידי מריח' מליעאל . ותווק' לחתא ולהכי קאמר תרי זימנא היב' אפי' . ויקח מן הצב' נח מהנה לעשו אחיו . היינו ראו דתנו שומד לסמאל וברא' דשפיר' המשתלח' כי היכי דישלק' ממניו קדושה' . והא חסדילוי' ק' ריזן עילאי'ן כהאי' פרשתא ומנייהו חסי' לדוכתי' אהר'ת' לך אזהרה מהאון ובאס'ין דעלמא אל חסיד' ממשבחין מרמזי'ת' אפילו רנעא חד' . ובעינין ק"ש כוין כדקא' יאז' ולא כדאח' עביד . והא ויחדיק' למיח'י שולח' מנייהו לפני לאתקודא' על קדושת' שמי' . ואל' ידעה שפלא על כני לאשתכחה' כה שום

שלשה ראשונות וילדה פתן וזרה שהם רומזים למסד ונצורה
 שיואלים מבינה ולרמוז שאליו היה העולם מתנהג על ידם
 לנדה היו מוקדים אחר העולם בשלהביו והתגלגלו במחלוק
 וכליון שנמחו וכלו מן העולם ולרמוז שצורך קיום העולם
 הוא היצר הרע * שאלו נשים מואביות שאמן מלכה עם אביה *
 ולהיות שהספיח הרמו הוא * ולא הלך בדרך החניף עמיה
 לכ כך כחמר חלל שנתה מברגוליו הספיח לרמוז שצריך
 ששמה ששאל דומה וימין מקרבה היצר הרע ולא תהמו לגמרי
 ואח"כ ילדה את עובד שהיה רמוז הפלחמה שכלולים בו כל
 מסכתה הגנין * וזמה שכתבתי שבין מה שאומרים ח"ו לאברהם
 ושרה עומסמין היו כלומר שגם נשמה שרה היחה נשמה זכר *
 ולפי שמה עברה היה נשמת זכר לא היו ראוים להוליד זה
 מה * שמה שאלו ששאר לו הקב"ה לאברהם לא מאלטנינוטה
 שלך אברהם חינו מוליד אברהם מוליד וכו' כלומר שכי היא
 נשמה זכר ולפיכך אינה יולדת בתכרתך * אבל אני אעשה
 שהטולא בה גלוטה משמח קצובה וזו הקרבה שרה והלד *
 וכן לאברהם אעשה שהטולא בו ינולוט שיהשמה זכר כדי
 שיהחזק יותר ויוליד זהו ויתן ה' לה הדין ותלד בן האמור
 ברוב ודרשו החמים מלמד שלא היה לה עיקר מצדין * הוא
 הדבר האמיתי שנשמה היה נשמה זכר כי היא היחה חמר
 וזכר אמיתי שנשמה חמר היה נשמה זכר כי לא היחה
 רוח ראויה לילד עד שנתן לה ה' הדין * כלומר עשה שהטולא
 בה ינולוט משמח קצבה ועל ידי כך יקרה ואלויו כל לא
 היחה יולדת כי בעזר לא היו בו ינולוט נקבה אבל חמר לא
 הולך שהטולא בה ינולוט נקבה * לפי שיהודה היו בו
 ינולוט נקבה כמו שאמרת * והנה סיבת עכבה לידת השתך
 זהו סיבת שנשמה שיקים נשמה זכר ועשיו כבוד הטולא
 בה ינולוט נשמה קצבה ועל ידי כך תהיה ינוט * מן *
 וזכהה לך ע"י מעשיה הטובים ועל ידי הנצר שנשמהה על
 ידי שגלית חסודה וגם על ידי הנצר שנשמהה בשריות חוליק
 כי כל כך זוכה כשיתורים באים עליו ששכסולם בצכר פים
 ישות כמו שזכרה בשעיות מצוה והשעם לפי שעל ידי השורים
 בגוף מתחלה כח הטומאה ומזדככת הנשם מטומאה וזהמה
 המטה והשכרה טוורה וקויה * והנה הטולא בו ינולוט הללו
 שנשמה כח זוג * ועל עשוי לא היה אפשר מן שהיה טוורה
 לחמר ועשיו תחלמה וכו' הכוונה הנצורה שהטולא ממנה ינולוט
 צונתך וזה כדי שחוליק ממנה כלשה אמרתי ושל ידי הדברים
 חלד כך גזים זכרים כלשה בתפתחך וזמתיך לא וזהה שלום *
אור ליום שבה יום ראשון להנודה * ה' עמך וכל אשר
 אשה עושה ותעשה ה' מלפני וילימי בידך בנין דהינדע
 שניאות רחמי וחסדיך וקודשה בניך הוא * מתקבל שחיובתה
 לדיביין קמיה כדכתיב וי י אדם מתחנה נקבה ואמרו
 רבנן דהוה ידים לחסוד מתחרה מתחם ככא כבוד לקבל
 בעלי השובה דהא אינה למידק דהא חיובתה מעלייתה אינה
 חיובתה בדפשרתה אינה מתחלקת יקריה וקריה ומיפרסם
 בעלמה * ואם כן אמאי חיזמרך לקבלא לבעלי השובה מנו
 מתפרתה ונצורה סיבת * וזו אמאי היי ידים קלחמ כהו
 דהו ידי אדם * וזו אמאי הוי מתחם כנפיה * וזו אמאי
 ממנין מיות לקבלא לבעלי השובה * הא מן דכח וחיבתה

מטי על הקב"ה כד"א טובה ישראל עד ה' אלהיך * וזו
 מאי היא דקלחמ קרא ויד התיך כך מחוק למחנה וכו' אמאי
 נקיש לישאלה דיד ולא נקיש לישאלה דמקום * או לישאלה מחריב *
 והו אמאי ויתד התיך כך על אונק מה לי אי הוי על אונק
 וכו בתוך אונק והו אמאי רזא דידת והו כיון דפקוד ופנה
 וכסתי כח אהתי * אמאי פקוד ויד התיך כך מחוק למחנה
 הא חפילו וזה בנו משתייה כיון דהדר מבטי לוי ליכא
 קפי דא * אבל רזא דמילתא דידים רמוז למסד ונצורה * והיינו
 טעמא דמריד בכל צפרא למיעל דיון האשכרה מיינה רוח
 מסכתא דהדרי וצפרא משכחי ומיחתיבו שכינותא דמשיכחי למסד
 ולא הקשו לך כיון דרישא רמוז לתלה עילאי וקיימין לך דהק
 סערי לא כלקין מחסד דלישאל אמאי משין אהנין ועיינין בכל
 צפרא * דהא חיה ק למיעד דהא"ג דלא סלקי קרן סיפריין
 מתחדש ועלמא * ומל מקום מסתעף שכינותא דמשיכחי למסד
 ונצורה משתלק קאח עבירו לחמכה ובינה דליוני אהנין אהנין *
 ואוף חיוני אהנין עיינים * ומנו דההוא עבירו דיקק טובא
 לא שכתב בשום דוכתי עיינים לממש אהנין או עייני צפרא
 חלל שכתב ידו על עייני בני לעברא דההוא עבירו דיקק
 דסליק להמן * אבל דיון דמידיק בהו מסכתא דכרך למיחסי
 שלשה פעמים לאכללא ובהו כחסד גבורה הפלחמה ובהכי מהעבר
 מיינהו הוא ספרא * ומתעף שתהמודע רזא דהשקפה בנח
 ויום הכפורים אכורים ברחמי * זה להסכו זה להשכו דע'
 בצח אי הוי משין הוה מחוי דמעברין מיינה סערי דמסכתו
 בצחי יומי כבשאר יומי * וליהא דהא היום ההוא יקסחו
 חול * ובערי ממשו מהדרי ומחריב משכנא כל בההוא יומא *
 כד"א כי רחמה גוים ברו מקדשה * ולרמוזא להאי לא חיבטי
 לן למימשי דמי כההוא יומא * ובי"א הוי טעמא לחריב *
 דהא מנו דליגלי בנצורה מחריב דעתיקין * על דהק סערי
 ערקין ומיעמדו גו ההומא ולא משין אהנין כלל דרזא דהשק סליק
 שם" ומתחל דביום הכפורים לית ליה שלושעות בלי והלכך
 לא בני למימשי דמי בצחי יומא * וזי הוה משין הוי מתחוי
 כנפיומו' לחלו הוה להק סערי שלושעות בצחי יומא
 דהשכינתא לעברא להו * ומל מקום רהוב למימשי קאח דיון
 ועיינין כהשקפה בצח יביום הכפורים וספיר דמי משום דבהשקפה
 בצח חיתקתה מסכתא טובא ובעיני אלקישה ליה בצחי יומא
 ומאי דלא משין דיון וחפנין כי ורזחין בני למרזח דבההוא
 יומא סערי מסכחי לא מהעברין * וכן ביה"ט משין קאח
 דיון משום דמסכתא דהוא טובא בשאר יומין וזה משין קאח
 בההוא יומא לא להקטתה מסכתא דשאר יומי * ומאי קאח
 משין כחודשין בני למירמוז דליבא בההוא יומא סערי דמסכחי
 ומתהוה טעמא ללא שכל הק סערי מאכחי בההוא יומא
 אמריקן ביה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בקול רם
 מה דלית הכי בשאר יומי שפא * דהא חייבא למידק אמאי
 אמריקן ליה בשפא בשאר יומא שפא * ובצחי האמור רבנן
 משל נבה מן שהיה' קצין קרירה וכו' לרזן למיעד מהו
 ינה יצין קרירה ומאי קרמה' עי' גנאי ומאי הביאו לה
 עבדיה דקריה * וזו אמאי אמריה יעקב ולא אמרה מהו *
 וזו אמאי לא חיבתה בנצורה שפחה כי האי * וזו אמאי
 איצטרך יחודא דכשכל"א דהא כיון דחידתה לכ"א מתחלה
 לעילא ומעלה תתחל עד חסד וחת ומל קסרונא לכ"א קפדנה

עילאי • יגיע כסף כי תחבל • יגיע כסף היינו ימיון דספירין קדימין עשר דוגמא עשר הצבעות דבתרין כספין • אשריך כעולם הזה וטוב לך לעולם הבא • אשך ענק פוריה בירכתי ביתיך • היינו כנסת ישראל דאקרי גסן • אי נמי אשך היינו בינה דהיינו סמירא לעילא בירכתי ביתך • בריך היינו שחר ספירין • שחילי זמיר כביב לשחתיך • שחתיך היינו בינה • אי נמי בריך היינו נערים תספורין סודל'ת' • וארבע מחמות כספיה • שחילי זמיר כביב לשחתיך דהיינו כנסת ישראל דכולה יקון מינה לאיחזא ותרין עמין כולה • הנה כי קן יבורך גבר הנה היינו ש' גבורים דספדי לה • כי קן היינו רחא דלאה דבאלן דסלקון ספירין לק' כרזא דכל הדא כלולה מטשר • יבורך כלומר יתברכון סולחן ספירין מירא'ת' • הדיא כתר • והיינו גבר ירא'ת' יברך'ת' את ימיון דהיינו יסוד • היינו שמים וארץ היינו הפהרת ומלכות • וראה כבוד ירובים איהו מיבורא דמלכות ספירין דהיינו מלכות דספירין עילאין כל היינו יסוד • ימי חייך היינו ספירין • וראה בניס לבניך היינו ספירין אצטעיס • בניס לבניך ספירין כהרצון • שלום היינו יסוד • ועילא מינה ישראל דהיינו הפהרת והיינו דקאמר על ישראל :

עוד לפרשת וישב • אור ליום השבת י'ו לפנה"ה • עתך וכו' • הלא אודעתך שבבת שעבר

רוין דתרוין נשי קמיה' • והשתא איתילא לרשעתךך רוח דהיא איתתא תליהתא • הלא לך למינדע דהיא איתתא הות בזמן עבר זכר ח'ת' כשר אלא דהוה כילי' בנמוניה ולא הוה עבדי מיניה דקק' • וגם כילי' בהמתחו ולא היה רוצה ללמד לאחריי ועל קן עבד להתגלגל כקבה מלך כנגד מה הוה לא היה רוצה להשפיע לאחריים ענין אהם שמזכירים אהם לבגלי' כי על הרשעים אחר זכר דיקו לברכה כלומר הדיא הוה משפיע לאחריי גורם שזרקי יסוד ועל שפיע בכנסת ישראל • וזה שאמר זכר כלומר יסוד הוה גורם שפיעה פעולה זכר • ולפיכך אינה יולדת בהתברך אבל אי אשה שיתולצו בה עליונות שנתמה נקבה • זה סוד ויתן ה' את הרוין תלדן קן הולידה ברות מלמד שלא היה על עירק מערין • הוה הדבר שאמרתו שנתמה היה נשמה זכר כי זכר היתה חמר • וכבר אמרתו שנתמה חמר היתה נשמה הוה ויתחור לענינו שאמרך אחר כך בארז בראוכה • זכר דיקו לברכה • כלומר האדוק ששפיעה שורם ליסוד שפיעה פעולה זכר שהוא משפיע בברכה שהיא כנסת ישראל • וזה דרשתי ירבק כלומר הרשעים שאינם כנסת ישראל לאחריים כידי לקטוש עליה ועל נשמתם בהם העולם יצרכו להם לעולם ולא ילמוד שום אדם ויהיה גדול כמוהם עושם הוה שירק שמה כלומר שינגלגו מתקבלים שם מושפעים וזה משפיעים • ועל קן תתגלגלו זה נקבה שהיא מושפעת ותמיד היא צריכה מי ששפיע עליה ולכן כהלא כי היא עושם דקדק לרוב וגם היא אהבת אוקר מאוד לפי שהיא עוסק להשפיע מורה אם בהם שהיא עוסק ויובה ספרים ללמד לחריים • אם כן הוה מערין מערין הוה וכן שבכדים אלו לא היה יקויה • אם בהם היא אהבת אוקר • והנה ממחר שהיא נשמה זכר איך קן זונה ולא זמית בה אלא מן הספק דוגמות כנות שילה לבני גימיון • ומטעם שנתמה נשמה זכר לא נבנתה מתך עד היום

כי זכר מזכר אי אפשר להוליד ואם תאמר אם קן איך נבנתה מנעלה הרשעון • דע שהשעם מפי שהוא היה בו עליות נקבה ומאחר שהיה בהם כח נשמה זכר וכן נשמת נקבה היה אפשר להוליד אש'ם שהוא משכב העור היא למעלה והוא למטה • כי על קן אברו חממים וזנוים לשמש בענין זה כדי שלא יבואו ויברכו סודי המרכבה • ומכל מקום כיון שכן זכר וכן נקבה ממלא בהם י' בהם כח להוליד • ומכל העמוד על סוד חמר ועו ואזון כי יש להקשות להם מאתן בית דוד בא ע"י ענין שהוא כמו חופש כמורסם בענין חמר ורות ועוד מה היה עניינם של ער ואוקן שיתחור ארצה ועוד למה אחר שהנגלגו בפנין זרחה שגרשה כעבר שחלמו למה שהנגלגו במחלון וכליון שנמחו מן העולם ועוד למה בתחלה שהנגלגו בשמים ומאחר כך שהנגלגו בעובד שהוא יסוד • אבל ר"ם דמלא'ת' שהמלכות היה עתיד ללמא שם אלא ע"י שהקדים ברכת אברהם לברוך אל עליון עובדה ממנו ויתהנה לאברהם כבוד וירא אלהים את האור כי פוג ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו וגמו לדיקוס • כי שם רחמי לבינה והיה רחמי ללמא ממנו המלכות כי המלכות היא בת בינה • אלא שלא היה העולם ראווי להשתמש בו ולפיכך אמר שם ברוך אברהם וכו' כלומר מדה חמד שהיא רשע הבינן חמד ימשך ויאל המלכות • ולפיכך חמר מידת אברהם שהיא חמד עם אל עליון שהוא בינה • ומאחר כך השפיע לבינה ממקור העליון ומאחר ברוך אל עליון ומאחר שניתן המלכות לאברהם אורבוו אברהם לבניו • וישתב ועלו ליהודה • ושמת חמר היתה נשמת זכר והיא נקבה עם ואלו לא נעלה המלכות משם חמר היה לו למחון ולכן הוהך • ש"א ממנו המלכות ושמת יהודה היה נשמת שם בענין ש"א ממנו המלכות בדרך העלם • ואם תאמר מאחר שנשמת חמר היתה נשמת זכר איך ילדה ממנו יהודה • יש לומר שנשמת יהודה היה בה עליות שנתמה נקבה ועל ידי קן ילדה ממנו • ואש'ם שנמלא שהיה משכב הסוך • איך חשם מאחר שלא היו הנולדים בעלמם הם המלכים • וענין ער ואוקן נעלם מאוד כמו שכבה הרשע'ל' כחיר ה' שלא ניתן להשתרף תלדן קן הפה לאחן ואני אמארתו ק' • דע כי עירק כבוד המלכים אשר מלכו בארץ אדום • כי ער ואוקן רומזים לכזה ותמחה • ומה שאמר וימיתהו ה' • וכן וימת ער ואוחה הוה כענין מישה האמורה במלכים שכלבו בארץ אדום • ומה שאמר וימיתה ארצה הוה לומר ש"א אפשר לעולם להתנהג לבד ש"אם קן לא היה קוים לעולם • ועל דרך זה התפרש מה שאמר ויהי ער כבוד יהודה ער בעיני ה' • וכן מה שאמר וירע בעיני ה' אשר עשה אחרת שראה ש"א אפשר לעולם להתקיים דהנהגתם לרוב החטאותם וקדושתם וזוה הבין למה דקדק לומר שהיה כבוד יהודה וכבר ידעת כי כבוד רומז בתחמה • ומכלן איתן מה שכבוד שלה והיה כבדי כלחה אוחו כי כ' בני יהודה רומזים בספירות • ער ואוקן כ"ב עליונות ושלה במלכות • וזהו והיה כבדי וכו' כלומר שעד שם הוא מוצא מים אשר לא יבינו מימיו שהוא עולם היסוד • והוא ואלך הוה עולם הספירין • ודמותה לזה אמרו חז"ל על מסוק ותעמוד מלמח • ולרמוז שזרך לקיום העולם קא'ת' י"ה' וכמו שאמרו שחפא שמלא דומה וימין מקרבת • לכן יאחזה חמר לקראת אדום • וזה לרמוז ש"א אפשר לעולם להתקיים בהנהגה

השחמודע רחל דלמור רבך נלועם אל ימנע אדם מנעליה
 מגנליו * והיינו עעמא דלמור דהענונים כהני חרי יומי
 דזה לרפכו וכו' וזה לרפכו (חסר תהוקת יום כסורים) דע"כ ליכא
 זיווגא דזה כנסת ישראל אסתהק לעילא וקביעה מסובב
 גבר * ומתאי עעמא דלמור כתשעה בבל כרמיה וסיכה
 השמיים התביע ועילא סבדל * איחסר מי בבל דהא כיון
 דתל עמי אכלהא אפסוד מיריה הווא גנידו ופלטו ביה
 סטרי מסבאי עד דיעברון עליה שבעה יומין * והיינו דלמור
 רבך מעשה בחדש שבטש לו הענוני העולם בימי אבלו ושמטו
 חיות סמולא את גוייהו כלומר דמיות היינו הק סטרי מסבאי
 דשמטי ומשבי לעמך את גוייהו ופטי בו כרמא ופלטו יא"ן :
ומגו מתאי דלמריה סנדע רחל דוד חסיה לך מחון למחנה
 דבני דההוא מזוי דהך סטרי לא אצעי דלמיו בנו
 משרייתא אחר דמיווייהו * דהא סטרי ישראל הוה דוגמא
 עילאה ותמן ליכא להו אחר דמחון למחנה מושבם :
וקאמר וירד ולא קאמר וירד למחנה דלמיו הם לא ליהוי
 להו הפיסותא וקומא סוגא * ופקידו הו ויתד
 חסיה על גל אונך וכו' משום דגם וכו' עשה אלהים
 וכי היכי דכסטר קודשא איכא דכר וטוקבא * הכי איכא
 כהני סטרי ויד הוי דוגמא נקבא * ויתד הוה דוגמא זכר *
 ופקידו דיתד חסיה לך דגל אונך לא בתור אונך למרמז דההוא
 סיפרא סתרה לקדישה דנעמא קליפה דלמורא וליה לה הפיסותא
 כלל בגוהו דלמור דמיו לסטר קודשא להכי אצטרך למיהוי
 עלייהו ולא כגוייהו * ופקידו דלף על גב דההוא יד הוי
 מבנה למשרייתא * ופכת וכו' ומהי סתהו לה מגולה
 דלא יתקף האי סיפרא ובנין דההו סטרי מהדרי חדיר
 לאשפתא בני שא * וכד בעו למיחד כתיבתא מעיילי כגוייהו
 מלין דסותא וההוואר בישין כי היכא דיענן מתיובתא
 דידהו לא אסתקן קודשא קרין הוה יד אדם לאתקפל כגוייהו
 כתיבתא דלמלא הווא הקיפא דההו ידים לא יכל כר נם
 לאישפוטא מדיי הק סטרי מסבאי והיינו דלמור רבך דההו
 ידים הוי לחמור מתיבתא לבעלי השבט כלומר לאדודי ככל
 מיני פדדוקי לשבטא להו מדיי הק סטרי * והא דקאמר
 עש דלמור כתיבס היינו לומר דלמור גניו ומרמז משווי לב
 עש דלמור גופיה סגריה שדכי וקרי להו יד אדם כלומר
 דלמור מסבאי עשפוטא דהיי"ה דלוק לחושן אדם :
ומהבא השחמודע כמה חיה לך לאזרתא מלהררע כגום
 מהל כלל ועיקר כד מהררוע דלמוריתא דכרנעא
 דלח מבטל מהררוע דלמוריתא ליה את דיע כמה עמין
 לח גרים לאתחננה כמה דלמוריתא כמה זומין לן אזרה
 ומתשקך לא קתא אלא כתיביתא חדיר לא ת עמי מיהא אפי'
 ריבעא דחא מלהררע כלל ועיקר אלא חאי יומא יומא קתא
 דיומא דלמוריתא כהני עמי על דהו דהתי קרישא בתשכ רבוס
 קודשא * ועוד אמן את דודי לך : **ורא** כהאי כהאי אפסותא איכא
 למדק * מתאי ושב יעקב בלחך מגורי אביו דכמה דוכתיב
 גר יתכן את אהיו לא נעיק מתרן ישראל * וכי יומא דעל
 אצמיי ופלטמיס קאמר את לא אשכחן דלול יעקב למתן *
 וכו' דלחך כנען הוי כלל ארץ ישראל כולה * וארץ מגורי אביו
 הוי קתא דוכתיב מיהי * וח"כ הוה ליה למיחד בלחך כנען
 בלחך מגורי אביו * וכו' מלא חולדות יעקב וכו' וכו'

מה לנו אי הוה בן י"ז שנה אי לא * וכו' מתאי והווא עבר *
 ומאי את בני בלחה וכו' * וכו' מתאי את שני אביו * וכו' מתאי
 ויבא יוסף את דבתה רעה וכו' * והו מתאי עעמא ישראל אהב
 את יוסף מכל בניו * וכו' ומתאי עעמי * וכו' כחונת פסמי וכו' אמתאי
 וישאלו אחיו * וכו' אמתאי כהלמא בתרעה לא קאמר וישאלו
 אחיו וכו' מתאי ניהו אחי חלומות * אמר רחל דלמור דיעקב
 שרי בלחמטא חסד וכוברה * ואחיד בגבור דיתמך * דלינין
 סחד וכו' * ואיקרון מגורי אביו מלשון מגור מסביב כלומר
 נתישב בלינין דוכת' דהוה דוכידיה דירעה ופחד ולינין מטילי
 דלמוריה וזהוהו בלחך כנען דהיינו כנסת ישראל * כלומר אדודו
 כהנה למיין לה דהא אהיו בעל דידה * אלה חולדות יעקב
 יוסף היינו יסוד * דהא אהיו משך הווא' כלומר יסוד מסהלק
 בגייהו כלומר דיוסף דמיו ליסוד * וסליק עד כהר * שבע עשרי
 שנה בלחך בניו בליין כנען ספירין הבנין ועשר ספירין בוליה *
 היה רועה את אחיו בלחך * אחיו היינו שאר ספירין * בלחך
 היינו נח וכו' דמסיין ליה * והוא כלומר מסהלק עד הווא
 אחר דלמוריה הוה דהיינו כהר * עבר כלומר והוא עבר דלמור
 מעטרון מיתון עמיה * את בני בלחה וכו' היינו סחד ונח * ובני
 זלפה היינו סחד וכו' * אי נמי בני בלחה היינו רחל דמספרון
 וכנדלשין * אי נמי את בני בלחה כמ"ש לעיל וכו' שני אביו
 דלמור שמטם שני וקרי לסטר חסד בני בלחה * דלמור חסד
 הדין * משום דיוק סתאי עילאה * ומיניק לה"א חתמא * והבין
 דגבורה קרי בני זלפה משום דהוי מגווגא ה"א בתרעה דלמוריה
 וכו' * ויבא יוסף את דבתה רעה אל אביו :
וישראל אהב את יוסף מכל בניו דלמור משך הווא' * ואהיו
 משפט ביה * ועשה לו כחונת פסמי כלומר דכולהו
 ספירין משפטן ביה בין דחסד בין דגבורה * ולהכי חיה בתון
 סומק ומיור דומיא דכחונת פסמי :
ויראו אחיו וכו' וישאלו אחיו וכו' ללא למימרח דסין ליה ח"ו
 אלא היינו לומר דמהל דלא ממלא איניס עש שונא
 הכי שאר ספירין לא בליין למלא עמיה * והיינו דכתיב ולא
 יכלו דברו לעולם * ויחלוס מלוה כלומר כד איסתהבא כמלי דלמור
 דהו כהלמא דחא דלמורא מווגיה אהיו כהאי בונחא דלמור
 מלמליס אלוסיס כלומר משקלן שפע עילאה למינד כהוך שפיה
 של פסוחים דהיא כנסת ישראל למיין עמלין על ידי הווא שדה
 והנה קתא חלומות דהיינו כנסת ישראל * וגם נכסה * והנה
 חסונתא אלמתיכס ותשתחווין לאלומתי כלומר דכולהו ספירין
 גנדין ביה כלי דאשפתא ככנסת ישראל ומאי דגנדין ביה קרי
 השחמודים * ויחלוס עש תלוס וכו' והנה השמט וירעה למיין ביה קרי
 וירעה דהיינו ח"ו ומלכות * הו קיימא ואחד עשר כוכביס
 היינו כגולו אלכסון דהו אחד עשר כד מההוה מייחד ליסוד
 וכולהו הוי משחמודים * כלומר כולהו גנדין ביה * ויאמרו לו
 אחיו המך תמלך עלינו וכו' * כלומר ה"א עילאה תמלך עליכם
 והיינו ה"א מלך המלך עלינו * וכו' אחר את משול המשול
 גנו * כלומר אל"ף דלמוריה וכו' * ומ"ס דלמור ביה משול גנו *
 ואביו שומר את הדבר * כלומר דהיתקן לקבליה דכנסת ישראל
 כרזא דשמור * את אימנליה לך ריין עמיריך דלא אימנלו
 מכמה דריין * לכן אזרהר מלפניה לכן מהררועא דלמוריתא אפי'
 כרעא דחא וזההי שול :

ליה אחמי איצטרך הו יתודא אחרינא דבשכמל"ו . אבל רוח דמיילא איכו יתודא דקרא קמא אוי בלשחיה עירובא דכנסא שרלא דהא מיהא שריא לסקא לה לעילא וכתי דעירף בנרא דלשה מזרעה החילה יולדה זכר והלך כל יתודא דההוא קרא לח מהשכ"ו וכד איצטרך לעילא הריכיה כירא פנה דלונן עילאה המידאה דייקו לה שפא בליהטרו דליה וקרי ליה ירחה מבוס דליכו דקיק טובא ומה שאתא האמר כי ביה גנאי כלומר דאי תיכפי פירו דדכורא היער לקבלא בליהטרו דליה . איצא מיתאש דהך ספריין יבטון ביה ויקון מיינה עד לא ימנו לנטשא ישראל דקאמר לה כי גנאי . דהך ספרי איקרון גנאי . וכל האמר יש לה צער ליחי שפא בליהטרו דדכורא . מה עשו עשדיה לייטון שרלא בנרא דענדיה גיבולו לה בהבאי כלומר דלאמרי יתודא דבשכמל"ו דליכו מעילא לנהא אחמי ביה בהבאי כי היכי דלא יבטון הך ספרי ובי"כ דאיך ספרי שפו המו אמריין ליה בקול רם לית לן דהלא מאיך ספרי כלל :

ומבראח השמודע רוח דלחילה וסחיה בהשעה נצח זכיוס הכיפורים דיה להשבו ויה להשבו דלא לחילה וסחיה רמיו לשפשא דחיי מעילא זכיוס השפיה נצח ליכא משכו דשפא לרמיוו להאי חסיר למיכל ולמסיה ביה אבל ב"הה הוי משמחא דלחילני ביה וזהר לונן עילאה דהוא עלמא דליח ביה לחילה וסחיה איצטרך דלא טיבל ולא נסחי לרמיוו להאי לחילה וסחיה ביה הירא ענוגא עילאה . ופי חמא סא סן היכי תיכפי ענוא אח שפא וסחיה דהא האי סיקרו עינגא דנשפא הוא . איצא למימר דליח נשפ וליח נשפ וההוא נשפ רמיו נשפ גסה דבר ש דליחו מהחאה להנאין ויכוספין דעלמא וכד לא אכל ולא שרי בר הוי עניויה לה . אבל לרוב וסחיה הוי עינגא בודאי : **ומבראח** השמודע רוח דבגדלה דבנין דמולאי שבה דמחיה וסחיה סוכרתי משכא בעיין לאפשרא גרמין מייירה ואמריין ויהי ושבס לאדנקא בנושם אימא עילאה לחסות בסהר כנפיה לאישחזבא מקדן ספריין . ובחר הכי אמריין סדר קדושא לאתחאה בהקדשא עילאה ולא יילן הך ספריין לאתקרבא כהדייכו דישראל . ובחר הכי מבדילין על הכוס כדי לאתקרבא כבניה דליחו יין ההואר בעניויה . ומרימין בהדס דרמיו ליה לאתקרבא כנורא דמורא דתמן היא נשפ ימיה דלין . ומבניין גורא מאורי האל לחור האבוקה למירמא ליחודא דספריין דשרגא רמיו לה . כדליהא בווהר קיאש"ו ולהכי מבדילין גרמין מהך ספרי ומסחי הכי מבניין כנה הכי המבדיל בין קדש לחול ובי' אוי בנרא דחמא ודהכי ושרגא למירמא לחסד בגויה השפחה דליטון עיקראן דכל ספריין דהמרא רמיו לחסד דף ע"ג דליכו סקיף רמיו לחסד משוס דליחו משקה יגבר כמיה דרמיוין לחסד . וסקיפו דליה דחסד מהרבך בלימא עילאה דליחו יין השבומר בעגביו ולהכי לית למיכב ביה מיה למירמא דתקושא דדינא אחיד ומיחודא דחיה דליחו עמיה"ו והדס רמיו לגבורה . דריחא מתיחא דדינא . ושרגא רמיו לאתקרבא רמיו שרגא וכוורא דספריין . ובחר דלאתקרבא בקדושה עילאה יבין לאבדלא גרמין מהך ספרי . ומשוס הכי יאוח לאבדולי הך דנסיק בר נש מבי כנישאה לאבדולי נשפין מהך ספרי עד לא ימו איניה לשפאשא עלן . ובאחרת דמנדילין ביה כנישאה עירף

ספי דלא יבני להון שוס דוחתא לשלמא ביה ומשוס הכי אמרו רבנן דמאן דעשיה קמי הגדלה מיתחו מיתחו לאשכרה גומא דע"י הירא לחילה מדחברין ויה יהוה ספרי ומספרי נשפא בליהטרו דליה קשה שנתימות כדאמור רבנן . ומשוס הכי עד הלחא יומין שבשחא מ' לאבדולי וכו' לא דהך תלמא יומין רמיו לחסד וגבורה וס"ח וכיון דלא אבדיל בזה כבניהו שפא לית ליה הקדשה בךך שנושא"ו וכי תימא כיון דכל כן מקודש יוס הכיפורים אחמי לא חמור כשבת דשבת זדונו כסקילה וחלו יו"ט"כ זדונו כדורא . איצא למימר דחיי עירוסתא דיוס השטריס הוה דמנו בווהר דכנוטימא איחגלי ביה עוס על כנישאה דליה צני מאן דריוח ביה ימיה מתיחה חמורה דהיינו מיתח ביה דין ומסחיהו נמלקוח או' כדמה לבפא חמואה . וכי תימא הכי חמור רבנן דליח עולמא בכיליה וסחיהו כספריין ולית ביה עלמא דליח ביה איצלה וסחיה"ו וכי נשפא למלקא ביה בנשפין . וכו' דהא אמריין עולם האל חין בו לא לחילה ולא שפיה . איצא למימר דשפא דגמיר חמין דחא אחי לתלם עילאי דקיק טובא"ו וכי נשפא דמסחא וכמה דחא אחר כשמן הטוב על הרמא משוס הכי אמריין דבשפא דעלמא לית ביה לחילה וסחיה וכד מטי לשירוחא דספריס הגינן משמחה והוי דגומתא לחילה וסחיה וכד מתיח כספריין החאין משמחה ספי וסמן נקטי ספריין עפירו דליח"ו ועפירו וסחיהו דליה משדרי ליה לכרא למסיריחא ומחזני מיינה יהוה ספרי דמסחגי ובחרי יטוירי משדרי ליה הווא תמיהא דה איכו דקיק דוגמא שפאש מיינה מחזני ליה ספרי דלסכר ימינא"ו ואיך עד מיהא מחזני יהוה ספרי דלסכר שמשאל"ו . והאי גוונא חוי כנר נש בנרא דמבשרי לחוה אלוה דליכא מידי כנר ש דליח ליה דוגמא עילא"ו . והשכמל"ו יבין . והיינו רוח דכל העולם נרופן משמחין ארץ ישראל"ו כלומר דמהה דכנר נש כנרא אבגא ושאר אברייא נקפי שזפרא דמונא ועפירו וסחיהו דליח משדרי ליה לבר לאחונא מיינה הך ספרי הכי ימי לעילא והיינו רוח דעירוף בנורא רוחתה כלומר דלהמסר להגי ספרי דמחזני משמחהו וקאמר רוחתה למימר דענין וספרי דנורא רוחתו דליהון מייסרין ליה"ו והיינו רוח דעבורה זרה דשדור לאתקשא הווא ע"י הכווא תמיהא דליחו מונא דליה שפוס הכי הוי שרפין קמיה : **ושמאי** דלמריחא שחמודע אכור הכי ביוס השטריס ונשפאש נצח"ו להשבו ויה להשבו דהוה מנהגא כהירא זימנא למיךך גושא בשמחא למרמא דעירוף דמחא רינאו עילאי עירד כנוולו ספריין ובנשפאש נצח דליח דהא עירד כדלמאן אכיל ומיךך לרמיוו להאי זכיוס כסריס כיון דליחגלי לונן עילאה לא נרין למיךך . וכהווא זימנא דחקף שחמודע הווא עולמא דלא למיךך דהא עשה לל עירד הווא מיתחא כדבדקמיתא והיינו שפמא דענילת ענילת אכור כנה עירד וימי ק"ו להשבו ויה להשבו"ו דהא ענילת השכל רמיו למספרון וסגלשון דליטון שרי כנסת ישראל"ו ואיטן עגל וסגל וחייהו מיינא דליחא לית איקרון חמן מאיך ספריין בנרא דלאחרת מהכי ישו שפמיך בעעליס"ו ובנשפאש נצח דקאמי הכי ספרי יו רחאה גויס כנאו מקדשה ועליהו ביה מיי"י בליחיי ספריין למרמא להאי ולא לעעלא לון"ו זכיוס השטריס דהינו ספריין חמיה חמוא לחא לא צריבן כסירוחא דעליס ואיטן ספריין וסגלשון"ו ולהכי אכור ענילת השכל"ו ומסחא

אשר בראש דאשר היה ואמרו נמי בחשאתו והיינו רוח אלהים
 זו והיינו דאמר ליה פסעה ליוסף אחרי כלומר את אחיד
 תגלוטו דאשר ליה אחיה ונבא' את ארבע רמז'א' הודיע
 בראש הוה' את חיה אשה' וזאת ארבע ביסוד והיינו
 ארבע מלשון חות ברית קודש' את כל ליה יסוד ומלכות
 זאת היינו מלכות' אין היינו ראש דהשתמה מאין תמא' ומז'
 כהנה עליון ולוף כהנה עליון' נכון והכס רמז' בניה והכמה'
 ופסעם היה יב' ליה פסעה דאשר רמז' קליפין' והיב' ליה
 פסעמו כי היב' דקליפין הון מסכימים דישום יוסף ויופסע
 תמא' עליון כי היב' דלא יתרב עלמא' ומשום הכי היב'
 ליה פסעמו דפסעה רמז' תגלוטו תוי רמז' הזה כב' זוארו
 למירמו' דישוע כהנה עליון' וירבב ארבע במרכבת המשה
 היינו יסוד דאשר משה למ"ח' ויבא יוסף בכל ארץ מגרים
 למירמו' דישום בכל קליפין דרמזין' ארבע מגרים' והיינו רמז'
 ליה עיבורא דכשפ' ארבי' ודידי' לא ארבי' משום דקריבין אהו
 מסיער'א דקליפין' ודידי' לא ארבי' משום דקליפין הון משועבדין
 זיה והיינו דאמור רבנן קב' חומשין מתן בחורבו דחומש' הוא
 ליה משמנה שרטי' ורמז' ארבי' ספרין חומשין רמז' להק'
 ספרין והיינו דאמור רבנן קב' חומשין מתן בחורבו דיומן דכל
 הק' ספרין דרמזין בחומשין הון משועבדין ליה לא שליטו
 קריבין עיבורא דליה' וזאה שום :

אור ליום שנה ו' אלחד' ה' עמך וכו' והיה וכו' והא
 רוא דחטובה וסורים לאלכלא לכנסת ישראל בין ימינא
 ושמאלא דהא חטובה רמז' לשון דגיד' ואחי מטיילא' וסורים
 ליון העומר ענינו' : אור ליום שנה ד' לפסח' ה' עמך' הא
 ודאי עמינא דיוסף רמז' עימקא הוא והיינו דמדיב' ויוסף הוא
 השליש על הארץ וכו' כלומר יוסף דרמז' לזדיק' הוי לעיל מארץ
 דהוא כנסת ישראל' הוא משעיר לכל דמיעיה מות' שפעת לכל
 דהא כ"ו' ותמא מתימון עלמין כוליה דארבי' עס' והיינו
 דמדיב' משה התיא על בתי וכו' כלומר דמיעבורא דאשר דהוא
 מיבורא דכל ספרין הון ציוקא דאשר יסוד דהיינו מיבורין
 דאח עס' ה"א והיינו דאקמאר משה התיא על בתי' כלומר דרנא דידך
 ארבי' לעילא כנסת ישראל דארבי' בתי' ועל סוף דלומר דהון
 דרנא דידך לעילא מדרנא דסה דאשרי כנסת ישראל' יסך כל
 עמי' כלומר דתמא מתימון עלמין כוליה' רמז' כנסת אבדל' כלומר
 דרנא דארבי' כסא' ארבי' כ"ו' כריך' להכרתי ליה עס' חמא דאשרי
 גדולה' ועל דהי מילין דמתימון פסעה כוליה רמז' יניחו :

פרשת מקץ מהדורא בתרא

אור לשבח ב' לפסח' ה' אלהיך עמך וגו' הא לחינא גלגלה
 לך רמז' דרין עמינא דשמירין דקב'א וכלכני מתיבחה
 שדרוני' לאודעוקא וף דאשרי'א לך כהני' שבע'א מאורי'א
 טובא ואלכא ורזין ויהי אבה' הוי ותוקפא' תמלא' דאשנא עס' על
 ארבי' לעילא כנסת ישראל דארבי' בתי' וכן חומשין' דמתניתין
 דהשתא לתמעטו דעסקי בה ולון מנה' לה מכל בני' ילדה
 ובנין לך מלן' דתמעטק עמ' דארבי' עס' ובנין לך
 זוכה לאתוקד' על קדשת' שמה דקב'א' ועבד' חשת'אן
 ותלך ונתע' דתעמוד לגור'אן לקק הימין' לתוד' חזרה' ממילא
 ומשחי' כמא דאליפ'אן ומזרה' תמלל'א מילין דעטפ'א וף
 למייבא מתמן דמליל' להון דעבד'א כהני' לעילא דלא תמחי' :

הכי לגברא כותיק' אלא תדיר יא' לך מהרהר' כפתמי אורי'א
 ותייחד שמי' ד' זמנין ביומא' כיומא' לבא לתמסר' נשך על
 קדושת' שמי' כמא דאליפ'אן ובין כסתלק' כמעלק' קדושים וטו'סוים
 ונחתי' לך כמא דאליפ'אן ובין כסתלק' כמעלק' קדושים וטו'סוים
 ודל'א' למעט' בני חובא' דרוד דכין' דכין' דלמח' ליה גבי
 ה' העביר השתאך לא תחומ' אמאי' קאמר השתמי' נעדי
 תמיד ותו אמר כי עווי' אנד' אדלא' מהשתמי' . ותו כיון דאחשר
 מיניה' בד' ילך תמר' תמון אכשלו' אמאי' הוה דחיל' חו הכר'
 הכי' . ותו כיון דהוה עתיד' לאחשר' מיניה' ד' הק' מאי
 אכשוחת'א דאכפ'א ליה גבי'א נס' ה' העביר השתאך' . ותו אמאי'
 אמור רבנן בעא מקב'א' דיחול' ליה הוה חובא' הא כרישא' אמר
 ליה נס' ה' ילך תמר' תמון אכשלו' אמאי' הוה דחיל' חו עומין'
 ומי'ו' בעאי' איבא' למימר' דלא' אמר ליה גבי'א דקב'א' מחיל'
 אלא העביר השתמי' חסרונ' מלשון' ויהי'א חיי' ובני' שמה'
 חסאי' חסוד' דכל' כפיקודי'א' הלו' כפיקודי'א' תמל'א' אר'א' קדושי'א'
 דהלא' בידין' ואי' כנגדין' ואי' כרישא' ולאו' דאשרי'א לעילא' כרישי'א'
 ח"ו' אלא' בלא' דומא' כמא' דיער'א' וכד' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח'
 הרי'א' איבא' דחיל' מיניה' הוה' ארבי'א' קדו'א' והיינו' דאקמאר' ליה
 גבי'א' דה' העביר' הוה' חסרונ' אכל' מכל' מקום' אכתי' תלי'
 עליה' הוה' חובא' ומכל' מקום' הק' דקדוק' כריך' לתרזי' . ותו
 אמאי' אמור רבנן דבעא' מקב'א' דיעבד' ליה אח'א' לנב'א'
 כיון דלא' קב'א' דמחיל' ליה הוה' ליה' לאחזוני' ציה' ולא' למעני'
 מיניה' אה' . ותו' אמאי' ארבי'א' קב'א' דלא' יעבד' אח'א' ביומוי' אלא'
 ביומי' דכדי'א' ותו' ארבי'א' לתמא' אר' חב' דוד' כיהוה' חוב'א' כיון'
 דהדיר' הוה' מהרהר' ביה' ועד' פלוג'א' ליל'א' מתגבר' כרישי'
 דחזו' ליה' חקוס' להרוד' לך' אר' אכשפ'א' גבי'א' לחוב'א'
 חקיש'א' כי' האי' . ותו' איבא' ברא' דנגול'א' דהן' כל' אלה' יפעל'
 אל' וגו' אי' יהוה' אל' אודך' עד' זמנ'א' תיחל'א' אי' יהוה'
 כהנה' הוה' דרזי'ה' למיקם' בחמי'א' והק' גופ'א' אל' ואמאי' להן'
 כמה' מרז' דעבדו' לאו' יאוח' דישפדון' להון' ולא' יא' אלא'
 אכר'א' ותו' איבא' לתמא' ברא' דנגול'א' דלי' גופ'א' חב' מתי' דינא'
 הוא' דגופ'א' אחרא' יסבול' עוש'א' אה' דמי' למאי' דלכדי' ארוב'
 אכלו' בוס'א' עמי' בני'א' חקוס' . ותו' מרז' ו' דנגול'א' דהו'
 חסד'א' דקב'א' לבלתי' ידח' ממנו' נדח' והא' איבא' למיח' דבומנ'א'
 מתי'א' תמחי' ולחי' עמי' כמקמי'א' ומלא' חקוס'א' קאמרו'
 ותו' איבא' למעני' ארבי'א' דח' כח' שמה' אשנ' דיפלוג' מיני' עשר'
 שבין' ולא' ישתארין' ליה' אלא' עמי' והא' הוה' מסחי'א' דיכול'
 מיניה' פלג'א' דתגל'א' ותו' כיון דאשרי' גופ'א' חב' אמאי' לא'
 אחסנ'א' מיניה' מלכותי'א' אלא' מבריה' . ותו' אמאי' מלכותי'
 דהק' א' שפטי' לא' הוה' כלה' מתד' שבע'א' כרהו' מלכי' ביי'
 דוד' אלא' אחי' מלכ'א' מהאי' שבע'א' והאי' מאידך' שבע'א' . ותו'
 אמאי' בניה' שני' מלכו' כהני' מלכו' דלא' הוה' גד' הפח' . ותו'
 היב' אשפר' דאשרי'א' חקוס'א' להוה' מלכ'א' דיון' השבע'א' ביימי'
 הה' אכשפ'א' עבד' עי' ישראל' לנגול'א' אורי'א' דהא' כיון' דבי'
 מקדש'א' הוה' קיי' מימיו' דהוה' שפע' טוב'א' וברכ'א' בעמל'א' ובהוה'
 עובד'א' דמלכ'א' דינאי' מחיי' דלא' הוה' שפע' ברכ'א' בעמל'א' אלא'
 זכר'כה' ליה' מקיש' דמאכ'א'בחה' . ותו' אמאי' אכשפ'א' רמז'
 דיבא' כשחשא' :

אבל רמז' דמית'א' דחובי' ודלי' מילין' כרישי'א' דמלכ'א' כמ'
 דמתי'א' עמי' דידי' דמתן' דמתי' לחברי' אי' מיני' ליה' וז'
 מסיק

דא ח'אכא למידק אחאי אונן לא בעא להקיס זרע לחאיזי . וחו א"י הוי' ליה שום טעמא אחאי יבם אורחא מעקרא . וחו דבעא רע דעביה דהוה מחבנן זעביה כדלאמור חז"ל . והו אחאי איצטריך למיכהב כבאורייתא ענין עז ואונן . כיון דלא אחיימו בעלמא . והו אחאי לא רהיב ביה וישע ער הרע בעיני ה' . והו אחאי נפקא מיניה למימר כהר הכי כפרן זרחה ויהי כמשבי ארבע יא לא אחי : אבל רל דמיילא קדושא בירא הו לא בעא דיקבני מלכות בית דוד מער משום דהוה כוודא וידע דכודבלא לאו שליט אחי . וער לא הוי ביה חובי . ומשום הכי לא רהיב ביה וישע הרע בעיני ה' . אלא ויהי ער כבור יארה רע בעיני ה' כלומר משום דהוה כבור הוה רע בעיני ה' דייחבני מינה מלכות בית דוד . ומשום הכי וימיחה ה' כלומר סליקו . וזמנא מיהא חיהא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארם וכו' אלא אונן חזק הוה אלא הוה משום מלכות בית דוד משום דלכתי הוה שני לבטון והיינו דכתיב וידע אונן כי לא ו' יסיה הרע דהא ודיעה הוה דירע ומשום הכי ושמח ארצה . ומטיקרא אלא ער גב דידע האי ידיעא לא שכן לבנשא איהו לייבם אשה אחיזי משום דליכסף מאחבוי . וירע בעיני ה' אשר עשה . אי משום דנהדי כבשי דרמנא למה ליה . ואי משום חובי דחביל ית זעביה ומשום הכי וימח נס אורח . וקב"ה בעא דייחבני מלכות בית דוד מיהודא גופא כחמר . ואחגלגלו ער ואונן כפרן זרחה כיה אונן כפרן הוה ער בעי למסך בקדמיהא משום דהוה כוודא . ואלהא סרן ואיהיקרף ביה ולא שפיקה . משום דעבי ויהחלם חוקסייתור כדי לאחבנא מינה מלכות בית דוד . ואונן הא' חזק הנין . וכד אלא כפרן לא הוה מליחאי וטפי עדיף לאחיבנא מינה מלכות בית דוד מלאחבנא מוצח דהוה הנין לער דהוה כוודא ולא הכא ריון עילאי דלא חשכא יהיון כבום סגדא . וכל חמי דרא כדי ישמעון יהיון יתדו ויחזון וליזני מלין וריון עילאן זאודרה למיכהב יהיון על ספרא על כל פנים וטלו :

פרשת מקץ מהדרא קמא

אור ליה שנת כ"ח לכסליו ה' עמך וכל אשר אהה עשה ותעשה ה' מלאת רקי בי חרדני בי חרדתי ועלמנטיורא ג' אספיד מחשבתיך אפי' רגע אחד ובין אדק לעלמנטיורא עליונות אחקון לך מהלכים בין העומדים האלה . אשךך צה"ה' טובן לך אשךך צה"ה' . ועל יד אשפאר . על כן אשךך אשדירך כבולך אנדירך האנדך אדק אמנך אשךך גם ענה לכן שמע בקולי לאשר אני מצוה אותך כי אני המשנה המדכרת כפיך אני האם המיבכת את צביה אחי הקהלא מערוביה ואלה בי כשי מה שהפדי מחשבתיך ממני יהיה ראוי לעונך . אלא מנו דלחרדה לחתלי יקרה נשך בעיני על אחת כמה וכמה כשראי לך שתיקר נשךך בעיניך לכן חזר מאוד ממאלכו ומשחה ויהיה מיה"ב' ומכאל הרודפיס אחרך להומנך אול"ך המשוך ושהה המלכו וזמדי דהאחא ס הנהי"ה לגנד עיך כהוב כהב חלש כדיו שחור כס"ה כשר ובכן חירא וחרחד מלפניו כמו שאמר דוד המלך ע"ה שופי' ה' לגנדי חמיד רגע אש כי העשפה להדבק עילאי ישפיע על כפרך דחיה מלכות קדישא . והיינו לאמנך פרעה לעבדיו הגמאל כזה בו' כלומר האי גברא אחיד במליא דהיא מלכות ובה רמי' נמי ה"א דהגמאל ורמי' נמי ביסוד דאקדי

ומופתים מפני שהיתה מחשבתה דביקה בי חמיד וכחרכי ובירחילי לא היה נעדר אפילו רגע ועל ידו כן הוה מחשבלים ודבקים במדור עיונות . ומשום הוה ומוניס עניניה על אלוס המחוייב היה נעשה בל' של' כל' אעשה לך אם חמיד הדבק בי ומחשבתיך לא הוה ממני אפילו רגע וזה שאמר הגבוי הנה בני לכן לי כלומר כשלקן חמיד מהרהר גבוחתי ועבודתי על גל פנים עיךך דרכי הנצירה כי אמחר של'ך חמיד א"י מהרהר אלא בעבודתי אפילו הפגע בלשה ערומה לא הוה לידו חש' כי אם יעטע כך מוול' ז' החיוקן הוה משיכו לביה המדמס וכל שכן אם הוה משך ועומד שלא יוכל הגמול ההוה אפיק . וז"ל ר' זריות מביא לידו נקיות כי הפגש י' ב'ן זריות לזריות כי זריות הוה שגא עבידה לידו הוה מזהר ממנה . וזריות הוה קיום שגא דרע עבידה לידו הוה מזריו לעמוד נגדו . ואשפא ניסוס ומפסר על ידך ובן ידעו כי י' אלוסי בישראל . והנה מהרה יבא אליך וכן רב לחת לחמדיך הספקך ואל' שמך ומיך כעוסי יפולו מעייתך מזהר ואוך לעמדי המלידים הרבה יוהר ממה שיעמיד אש חסם מהי' ח"ק שנה . וכל חלמד שלא למד בשייתך לא יוחזק כידוע כללי כי חלמךך זריותו כוודר הקדיע וכוודר השמים לרוב . לכן בני שמע בקולי לאשר אני מצוה אותך והדבק חמיד בי ו להיות אברך חמיד מיוחדים ודיקוסי בי ויחבולו כן אברך כי הראשונים שמדו כל כך דבקים בי הוה אשכנזי ג' ג' מחנה כשינה ולא היה כבם שום דבר היוק ולא רמה וחוליעה ולא קרבון וכמעשה רבי אליעזר ברבי שמעון וכרב אחאי כר יאשיהו כמאמר דוד המלך ע"ה בשלום חף כעברי ישבן לבטח ובכן גמול שום חחה כנפי השכינה ובכן חזכה לאיתוקא על קידוש שמי ואשךך יאה גבור על בני מזבח ויעלו על רגון מזבחי וביה אשפאר' אשאר על ידך לכן אלהי שלא חמיד מחשבתיך ממני אפי' רגע והלא קודשא בריך הוא וכל בני מתיבתא דקדיע שדרוי לבך לאודעתך ריון פמרין ויקרין כפרשא לא לל' לך למינדע דשבע פרות העובות . ושבע השכלים העובות אינון קבל על בעיני פמרין עילאן . ושבע פרות הרעות ושבע השכלים הרעות אינון קבל' ז' ספירות דאיןן פמרין . דבם אח' זה לעומת זה עשה האלהים והיה עברי קדושה כולוה הוה מופתים ולא הוה שלט אלא הנך פטרי ובהי' ר' דמתחבט בעלמא משום הכי ואמר יוסף כשרע לאצטריך למנאה גברא דיהא אחיד בתלת עילאי כי היכא דישפט כרבתא בעלמא דלא יתחבד והיינו דל' ירא כרעה . וסרעה הוה רישא דהך קליטין (ל' ס'וה סוד שאר' ל' שאמר להם שמולו כדי להחליט' בן הקליטום ב'ל' אלא חכרה אחרך כבעד וזה שאמר החיימה דחיות כפסרל קדושא הוה) ומשום הכי אמר ירא כו' דמנו קליטין יסיהל כבסר קדושה ואמר ליה אי'ם כלומר דימני גברא דיהא אחיד בנ"ה דהוה אי'ם מלחמה . ובהלת עילא דרמיזי' לוי'ס ומשום דככהר לא מתדבק אלא טורחא אמר ליה דיערך דיהא דבק להחמה ובינה לאשפעא מנכון . והיינו בנן וחס' . ויפקד סקידים על הארץ כמיוג דיהא אחיד בתלת עילאי ישפיע על כפרך דחיה מלכות קדישא . והיינו לאמנך פרעה לעבדיו הגמאל כזה בו' כלומר האי גברא אחיד במליא דהיא מלכות ובה רמי' נמי ה"א דהגמאל ורמי' נמי ביסוד דאקדי

מנייהו עבירותה דזוהמא הא לינון מייחן כד אינון יקיון דהו ליכא למיחב דברו דיקולקאן עובדיהון וכד אייכון לאשתמא עובדיהו לא מיייה כשם קעניס וחי גרלי בעלמא דקבי' וגוי' קמיה דחי יבבוק יסכרון מסלק לון קדם זמניסון וכדעבד בתוך דזמירי עליה דהוה אשכנשא ובזמנא דמטייל מחשא כבדלאל הוה משבח לבי' ורזא דמלחא חל מלחא עטמרון דלוי' בעל דמטרוניה וחייו מחבר ייה ע' מלחא על ידי עובדיהון דלדקויא דמליק לון לעילא וגוי' מלעילא שפט בכרנן למיזן עלמינן והיינו אשכנשיה דליה וגנין דהוה דירקא סלקי' קב"ה מעלמינן עד לא יחוב ונעשא אש צין לפידי לא מהיני מעטרון הנעקר וכו' (עד כאן במהדורה בפרה):

(ומכאן ואילך מלאנו במהדורה קמ"א והעמנו כל אחד על מקומו דבור על אופניו)

הגדירן לאש מבשר ורייניו דכתיב וריינו כי לקח אותו האלהים כלומר דאשתלק ברוח דזו"ר וריינו תפארת וכו' ובחיינו נזין וזמנס דהוה כבחי עלמא עביר שליחאון בעלמא וזמנין דירקא דשכילמו עובדיהון וליה מייחון עונש מיייה מהגלגלין לזכא יתהון טובא בנושא דכסך צרוך דמזכנין ליה הו זימא דבר זימא עד יאכ בתגליה זכיוחא הכי מהגלגלין ליה דירקיא לזכא יתהון בתגליה ולא מיייה תפארת קעניס ו' הי דהי שפא יתו קדמאי בעלמא ולא חאבו דהו ליכא למידחל בכו דיסרחון וריינו דאמר רבנן כיון שבא דבר עביר לירו פטם אחת וצנייה ותפשיה ויגלי שוב אין מניחין אותו וכו' וריינו לומר דיינו דשפלא לגלויס מלכות לא אשתא דבזבא חו לא שבקין דהו למיחב ומש"ה אינס מחייס כשם קעניס ו' חלל כד חלבו כנגלולא קדמאי וצמר הכי שלמינו עובדיהון חלל דלשכיריכו לאהגלגלא בנין דלחרייבו מיייה או כדי לאשכנשא מיייהו וזמנא דמאשכנשא מחייס כשם קעניס כי היכא דלא ליהו למיחב ותייה הקנתס קלקלסין וזמנין לא אשכיריכו דירקיא לאהגלגלא כלי ועיקר כל מהגלגלין חלל כדי לאשכנשא דרש ו' ברוח יתעשר ה' כי למעשר וריינו דלומר רבנן על רבי יוחנן ותיקרי כה אמר ה' למרויס אבר ישמרו וכו' כלומר לא מהגלגלו חלל כדי לאשכנשא עלמא ומש"ה לא הוון לאון זכרבי לבנין וריינו דלומר ר' יוחנן דין נרמא דשכיריכו ביר דזרזי איכא למיחמה דהוה עמק לבני שפא על דרך גער רביס חיי נחמה ו' ורזי לאו נחמה דחדישי כיוויהו אינון חלל רזא דמילתא דלא הוה אמר הכי חלל לאינון דהו דירקיא ולא מהגלגלו חלל לאשמוי דרש ו' ורזא חמר לאו דלא לשערון לית לאון זכרבי בנין כדמא דהוה ליה דמחו בניו ולא מעשר עיייהו דלא הוה צריך לון ומאי דקאמר דין נרמא דשכיריכו ביר למדמו דמעשר ספירין ייקב הוה וזמנא אשפישו ביה ולא ממו חלל משום דלא הוה צריך לאון:

דאיהי בריה מילה דרמי ליה נטלו ממנו א' כשמים ואינון א' כשמים כיון דאשתמוכו דהו חוטיה האגבר דלייכו מסאכנא ו' ומש"ה לא מלך עליהו דהו חמד כשפא חלל זמנין מהאי זמנין מהאי לאחזא דלא מלך דקבישו אינון וגנין דהו כל מלכותו שפישו גלו בקדמיהא וזמנא בנין חובין דלי' אכרבי מסאכנא בעלמא וריינו דלומר רבנן כיון שפא שלמה וכו' נצח קנה בים עלמא כיון דאחפאה בור נשבי כדמנא דריינו חוקשא דיינא וענן קנה כלומר דמשמ' אחרא אקרי קנה ברוח דנער בתיא קנה וענן בים הגדול וריינו מפרוניהא אקרי ים כלומר דבחו דלי' אחיבי חוקשא להוה ספרא למחיה ליה חטיסו במטרוניה' לאשכנא זומאס צה וריינו דקאמר והעלה אשמן וריינו זומאס כד"ה הרשעים כים נכרס וגו' ומתחאן אשמן חוקשא לכך גדול של רומי שפישו שלפא על ישראל כתר הכי וזמנייהן מקדשא וזמנא משום דחב היה חובא חלשנש הוא גופ' ואשתדך ממלכותי' כד"ה אני קהלם וגו' ואשתדך כתר הכי משום דלי' הוא מיה צבור דהוה הדיוט הוא מפרדי מלכותו עילאה וכביכול לא הוה ל' וחולק לעלמא דהאי וריינו רזא דבקשו למנוח שלמה וכו' דשפעהא דחו רבנן דאשכירי מלכותי' ורזא דריוט חטיבו דלשכירי נמי מלכותו עילאה ואין חלק לע"ב וכד חוו דהב דמלכותי' ידעו דליח ליה חלק לע"ב וריינו דלומר רבנן בלא דמחור דיוקא על דוד ואשפעהא וכו' כלומר דדוד רמיז למלכותא וכו' חוו דאשתדור שלמה למלכותיה דמלכותא אייהי ממות דיוקא על הכוין בהרוב עשהא ידעו דאשתדך שלמה למלכות ורייז וחי' ליה חלק לע"ב ובזמנא דביח שני לא הוה שלימו כולי האי דהא חסרו ביה דיברים ומש"ה אחיבי חוקשא על מלכו דיון עד דיינו קב"ה ונלא יתהון ביה השמונאי וכויון דלחוס דחו דלא הוה שלימו כהכוח זמנא ומאכלו אשתדכוו דמלכותו הכי קדישי בנין לאשתכח חוט של חסד דהא כהן אינון איש החסד וכויון דהוה מלך אשתכח דמייחא למנוכות בשכסד ומש"ה עבדו רמזו דקישא בשפעהא לירקא מחשבא רבוה עלאה דרעוה דרעיון על מלכות קדמא ודלוקא ח' בוגרייאל לייחאד"ס רבנין עס ביהו והוהו ללרילקא ח' יתיכה וקרואו ליה שמש למדמו לכ"י דאיהי משפחה לכנהו ותייה מנא דכרו ו' ורזא דגלגלוא חלל לך למעש דכד מתגלגל עס בהרוב נעשא דהוה ביה בקדמיהא הא ליה חולקא צה מגופא וחולקא מרוחא ותייה מתדבקא בנושא תיינאל ונדיקא דליה כהכוח גופא תיינאל וכויון דנעשו אינון ביה חולקא מנושא דרעשא בנושא קדמא כי מתגלגלוא בנושא חוהרא לקבלא עונשא כיון דנפש דמגלגל כהכוח גופא היא חולקא מגופא קדמא כי סביל היה גופא עושיה הו חללו סביל ליה גופא קדמא וכד מוזדק ב' כד בגלגליה כתרואה מזכי לאינך גופא קדמאי וכלהו יקומון בזמנא דחתייה כלי גופא וגופא נשפשא וליייה הויא הויא דאשתדך ככל מד מלכותו כמו דאמריי וכלהו וכו' גופא כתרואה דהיינו ידון ידיו טוול ואיכו ידך בקדמיהא וכל איך יתחשבו כדעבדו כבנייה דאזנין כתר חלל משום דאיהו גריס לון למיח לעלמא להי בנין כוהיה רוחו וכוו בנין הואו גופא כתרואה דאשכיליס ובאורו ידאו אוו ויכך דאשכיליס עיינין עינין חלל דאשכיריכו ביהו לאהגלגלא בנין דאחשיבו מיייה או בנין לאשכנשא

האז משום דלמשתחוין האל מן זה משום הכי אש"ג דהוי חובב
 במילא זוטא כיון דלחיה ביה חילול' ה' חקק טובא משום דפניו
 בכל ארביה דכו' ודלמחר ב' יוחקן בגון אובדן דשקילוף שאל
 וכו' דהא חובב לא איז חלף בשויה פרושה וזוהי חקק טובא
 משום חילול' ה' דלחיה ביה :

וְאִיתְּ לָךְ לַמְיַדְעָא דְדוּד לַחֲסַד בְּדוּד שֶׁעַתָּה עוֹבְדֵי גוֹשִׁים
 דכל היולא למלחמה בית דוד נב כריתות כורה לנשמו
 וכדלמור רבן כל האומר דוד חסא אינו חלף טובה משום
 הכי שדר כפרה בפריסתו ולא הוא מאלן דמנעיה מיניה וזוף
 אידי לא סרבה כדבדי ומש"ה שפכה דכמה ביה ויהא מקדשה
 משומאהה כלומר דמשהרם מסאכובה דלחלמא קן ללא הוא נעט
 בה וביון דהיהה פטורה דמשהרם חלף עלה קן ללא הוא חמן
 חובה חלף מזד חילול' ה' דנבדח דהיה עריר דלמלחמה לא
 הוא ליה למנכב ויתיהה אש"ג דפטויה הוה חלף הוה מייחדה
 ליה והיינו דקאמר קרא בדבר אוריה החיה ולא קאמר בדבר
 בה שבע משום דמדד בה שבע עמיה לא הוא עליה חובב
 חלף משום דלוריה היה כבוד למשה נפשיה בניג' קברא חובב
 דלחלה לשמא דה' והיינו חובב דלמור לא ודוד לא אשיקא דעתי'
 דליוהי בההוא מלחא חילול' ה' אשפכה בשונג וזיעלם מיני'
 דליוהי בההוא מלחא ובההוא עובדא חילול' ה' ומשום הכי
 חקיי החא וזמאי דפקיד לשואה לאוריה את פני המלחמה לא
 איענש עליה דכתיב בשפר קנה דליוהי חייא קדמהו וזי'
 הימא דכח דוד דקבלג יתיה כחבר בני עמון דהוה מנייז ביה
 דלקון ובהכי חקקה הוא עובד כככיס דכתיב צוהר קימא
 מ"מ לא כח דוד חלף בשונג ללא חקיק דלעמיה החוה מלשה
 ומש"ה קרי ליה נביאה חסא וכד חלף נביאה ובעא מיניה
 החוה עובדא דלעם השעיר רוח הקדש מילי בשמו' והמז ואת
 הככסו ישלם לרבעות' וכיון דלמז ל"ה חלה האש"ה לא קביל
 עליה עושא ומש"ה וז"ל גס ה' השעיר מעלתיך לא' לחות'
 ודוד אש"ג דח"ל נביאה הכי דתיר חליל דחליל חובב
 דיון דהוה ביה חילול' ה' הוי שקיל בשנייה כאלו הוא חובב
 במזד ובהי חמר ב' עונו אגיד כלומר שקיל הוא בשני
 כאלו הוא עון במזד והכי מהודנא עליה ולא חימא דלילו לא
 הוא ביה חילול' ה' כיון דליוהי חסא דהיינו שונג לא הוא
 חייבנא ליה דלחיה חלף חלף לא הוא חלף חלף בלחל לא
 חילול' ה' הוא דלחיה חלף חלף ויטוין דקאמר חלמא מתחתי
 ודוד אש"ג דלענש בכל הק עושון הוא דחיל דלמא לא
 אישחקוין ליה החוה חובב משום דלע"ג דלעירד מקמי' אש"ג
 כיון ולא עמיא ארוהא קדושה ובהכיוו ליוהי ודבריה ישאל
 סהרי' אש"ג דליוהי חוה חילוי יתוף ודלמ לו חסוי מ"מ לא הוא
 ליה עושא כולי האי' וזו כיון דבנו הוא דקס עליה ולא
 עבד ולא חנטי וכדלמור רבן עון מזמור לדוד דנבחה חסוי
 וכו' ולא חנטי עושא כולי האי' ומש"ה הוה מייד דלמור עובא
 אישפכה עושני' בסיי ולהכי בעא מהקב"ה למישבך ליה החוה
 חובב וקב"ה חוהי ליה ובחר הכי בעא מיניה למישבך חלף
 לפד לעניי כלא דירעון חקק' שכן חוניה ויתקדש למי' דקב"ה
 בסיי לעניי כלא דנכיי אשחב' חילולא דלחלמא לו ידיה ביהוה
 חובב וקב"ה ח"ל בחיי' לא עבידנא משום דמזי בקדושו לא
 יאמין' וזו במתת' אשהביק החוה חובב נלמא משום
 דלחפכה בחר עש' נכריות איענש כיון דחוי' הוא כיסוד
 דלחיה

חסיק מיניה דמא הוא קליל וזי חסיק מיניה דמה קשה לאתחאה
 וזי קשע ליה איברא כדבדי קשה טובא לאתחאה ומ"מ כיון
 דלחתי ליה ההא מתדבק קת ליה הקנהא בדוחקא חבל
 א"י קשע ליה איברא נכמרי ליה ליה תקנהא למיהדר לאתדבק
 הכי וזשעו ודמבשרי לחוה חליל וחוניה לא חיוון משלח
 וזשעו ודמבשרי בתחיה וכו' והא שפכה חיהו בשונג
 וזשעו קבל נפש דהיא עבה וגמיס חתי בשננא וזשעו וזשעו
 לכר נש דליוו רוחא וזשמהא הוו שכליים וליה בהו שגגהא
 וזשעו למנוחה וכד אינוה חב במזד חקיי עון וההוא נבדח עניף לכוח
 ומ"ה חקיי קרבנא בשונג ולא למזד דכיון דזורא ורוחא דבעירא
 הוי חומרה דבר שזעב דכחב משה בחיורי בניי הכי הוי בעירא
 למזוגא דבר שזעב דליוהי חב בשונג הא חוניה חספסלא
 דנפשא דלחיה עבה ועירא חסיטרוחא דגופא והוי דומיא דמלן
 דממיו לחבירה ולא חסיק מינה דמא חלילך בההוא קרבנא
 דמקרב דהוי חומרה דגופא דבר שזעב דלמריה בההוא הננא
 דמקיי סני להקנא החוה חובב חלף כד חב במזד לא סני
 בקרבנא משום דכיון דלחיה הוי חספסלא דרוח לא סני להקנא
 ליה קרבנא דבעירא דמזד הוי חספסלא דגופא וכד חתי שזעב
 כרף לאתרהא ביה לאתערב עליה משום רוח דחסיקוין דלמא
 עריר חובב חובב בשלל' חספסלא דנפש דלחיה חלף חלף למנוחה
 ומש"ה חסיקו ביה לאתערב עליה רוח דלמא חספסלא
 דרוחא שזעב מלחמתי וכד לא שזעב בנין דאתערבה דרוחא ה'ה
 הוי חובב חקק ומי למלן דמתי לחבירה ומסיק מיניה דמא
 חלף דלחיה חקק ומ"מ כיון דלחלמא עבדי לא חיה לא אסוחא'
 דאלו למלן דחב לבעיה דהיינו שבע החוה נבדח עניף שפכה
 ומי למלן דקשע חלף איברא דחבירה דליוהי חקק טובא
 לאתחאה הכי הוי חיוברתא דליוהי חקק טובא :

אבל השאפסוקים ושפסרו בחתי' המהים וכו' הוי דונמא דמלן
 דקשע איברא דחבירה נכמרי דלחיה ליה חקנהא ומ"ה
 חלף חויב' כריתות כתיב וכרתה השפס החא עממיה כלומר
 חקיק נכרתה קשע שחינה בשלמנה גמור עש עמיא דליוהי שחר
 חריבי חלף ענין ה' דבזקה קת' בהו ולכסי חיה לא
 חקנהא בדוחקא חבל בחובב דעבודת ככיס כתיב הכרת חכרת
 השפס החוה עונש בה כלומר כרה בחר כרת חתי להיהא נפשא
 עש דלא שפכה ליה שום דניקו בגופא דמלכא ויהי ליה שום
 חקנהא בעלמא למיהדר לאתדבק להנדבדק' ומשום
 דלא הימא ח"כ כביכול דהוי פנימו בלמכא דלחיקשע מיניה
 החוה איברא חלף חמר עויה בה כלומר כל פגמא שפכה
 ליה חובבא דליוהי ח' אש"ג דלא חב בשונג דהקיי עובא
 החוה חב' אי לא הוא כמריה ליה מלמדנא ביה כביכול הוא
 פנימו דליוהי דונמא נבדח דלחיה ליה אכצע ויחיה דכל זמן
 דמבדק ביה הוי פנים וכד חקקשע מיניה אשפכה שלי וכו'
 הוי חובב דליוהי ח' אש"ג דלא חב חלף בשונג דהקיי עובא
 ולא מתחבר ליה עד דיומא מוחא חיינא כדמחרגס וינחן
 דוד יוסר עתון החי לכס עד מחומון ועמח משום דע"י
 חובב דלחיה ביה חילול' ה' מתדבקו מסאכב במשכנא ובני
 זוהמא במשורויהא ככוס חילול' ה' לשון חלל דמפריד עני
 יסוד ומכריויהא והוי חלל חמן וחמן מתדבקו ההו ספרי
 והיינו דהעון הוא דה' ידיעה חיה חיינו יסוד וז"ל דהוה דמי
 לנשמה ישאל' וקאמר העון הוא ללומר עון וילבן חקקו כולי

דהואו דמ"ה * וזה מימרי כסעךד רק כי חדקנ כי ובחורתי
 ובגמל כל הכהרים מלךד וכו' וזכה שגוס :
 (ויאמר אליהם לא ישאלו כבודאם היללה כל הפרשה הזאת עד
 יוכף ועקר ידו ע"כ עיךד קמך פרשה יוחי) :
 ליל מוואי שבה אחר הגדלה * הלא אמרתי לך פעמים ושלום
 חוכה לרמוה חת אליהו כהקין עומד ענדך * אמנס גרדך
 שחשונה השלם לרעוים שעת פעמים * וזו יתגלה אלקך במקום
 ההוא אשר ידעת ושם שתמשע עמו * וגם מזה עיךד אל
 תיראה ולא תהם :

פרשת ויחי מהדורא קמא שנת ש'

אור ליום שנה י"ג לפנה * ה' עמך וכו' * הא חיבה למידק
 דהא דך נחת למזרים קרף ליה ישראל * והשפח דליהסער
 מעלמא קרף ליה עמך * וזו חיבה למידק אמלי לא אהדר יעקב
 לארץ ישראל כהר דחוזא ית' וזכר וזכר תאמר לאיחשבע בשביל
 כסנא דהכנה אמשה שנים דלון חריש וקזיר הא אמור חו"ל דכיון
 דלחה יעקב נשפח ילובם כשבילו * ואם תאמר דלחה ליה
 דכדחה לאקושי כפנא אכל למיעקר יוחי למזר לא חתי *
 מ"ח כהר ההוא חמש שנים ה"ל למיסק לארץ ישראל * וי"ל
 דמח"ס קרף ליה יעקב * ובגלו קרף ממחמה עמיה ואמר ויחי
 יעקב שנת מזרים * כלומר יתקד אפטר שמי יעקב בארץ
 מזרים שבע שברי שנה ולא אהדר לארץ ישראל * והנ"ל דאריכה
 למימר דהוא מוכרח לאיחשבעה חמן משום גלותא * ובדלח"ל ראו
 היה יעקב אצונו לירד בששנלות קרי ברזל וכו' מ"ח ה"ל לאפחלה
 למיסק * ומשום דלא אשדול קרי ליה יעקב * ועוד ית' לומר
 דשפחא איקרייה ישראל * וגופא ח"ל יעקב איקרייה יעקב וכד
 נחה למזרים קאמר קרף ויאמר אליהם אל ישראל * כלומר אש"נ
 דחיותא למזרים לא חיותא מדרבנך ד"ך דהא שפחא דליהו
 ישראל חיותא כהך משום שכינתא דהא רכינתא ויחון
 כהך וכדכתיב אזני ארד עמך וכו' * (ל"ל דכד נחת קרף ליה
 יעקב * יעקב וספק עמשה כזימיה דהר רמיו לשפחא ודך רמיו
 לנפשא) ואייערך הכי כדי דחקבע שכינתא דירוח כהדי שפתיא
 בגלותא * ואף כי יהי דכד תיסק שפחא דיעבק תהא מוזנא
 שכינתא עם כל רכינתא לאחדנקה כהו * ומשום דהוא משמע
 שפחא חמן כמזרים לגוס * ואי נמי יסוקו יהיה כהר דיימות
 הא שכינתא עם רכינתא תאמר כמזרים עם שפתיא אשפחא
 דלי יסוקו יהיה לא הא מהדבק שכינתא עמ"ס ח"ל ואזני
 אלקך גם עיה * ומשום דאם כן ח"ו יתהארון שפתיא בגלותא
 מהפרסון משכינתא עמ"ס ח"ל ויוסף שיה ידו על עיךד כלומר
 דשכינתא יתקב עמך ותהא עמך דיוסף עמך ישיב ידו על עיךד
 מחיו דהאי עלמא * ובהואו שפחא חיסוק נשך * לדגנא עילאה
 ותדבק שכינתא כהדי יוכף וכד יהי ידו יוכף למזרים תהדר שכינתא
 עמיה * ותהא חמן עם כל רכינתא עם כל בני ישראל * והשפח
 קאמר ויחי יעקב כלומר אף דמיה יעקב בארץ מזרים חיותא
 הוא לגופא ולנפשא דליהארון יעקב מאי עממא משום דליהיבדק
 שבע שפחא לשבע ספירות הגנין ולשכר ספירן כוזהו כד"ל
 חלק לגבעה דהיינו שבע ספירן דהיינו * אכל לשמונה *
 היינו כזיה דלית בה קאח דכיקוחא * כלומר לעילא מיהא אהמר
 כמסולא מתך אל חדרנס וכו' ויחינו כי לא חדע מה כלומר ליה
 לך ידיעה כחמכה דליקרייה מה * אי נמי הכי קאמר חן חלק

לשבע ספירן הגנין * לאחדנא חן כשמונה דהיא כזיה * כי לא
 חדע מה * כלומר דכי לא תחבר יהיון כחמכה דחדע, הוא
 מלשון ויחי אדם * והיה ח"ו ההוא סערה דרשע על ההך
 דהוא כנסת ישראל * ויחי ימי יעקב וכו' רמז דמספר קמך
 סליק ל"א לקבל שם אר"ה * וייקרב ימי ישראל למוה * כלומר
 דכל יומין דבר שם משפחא כהרוב ובגמולו יהיה יומין דליון
 חייך * וכן מאיה בר שם ולא עסיק כהרוב ובגמולו יהיה יומין
 מחין ארזין לגבי דידיה * וכד מחלש חוקפא דבר שם ולא יוכל
 לאחשקא כהרוב ובמטה כדקא יאוח אהמר כהרוב יומין דליון
 קרובים למוה * דמנו דלא מתעסק כהו כדקא יאוח הוו לא
 קרובים למוה והוו לכו כמו חמים * ובכתיבי עם אכזבי כלומר
 כעין דחיסוק נשמי מיד חדקנ באהרא דלכתיבי ומש"ס דמוד
 ובשאתי מזמרים וקבתי קבדוהם * והכתיבי לתת חלק ככל
 שבע לחמתי הקבלה ושלל להסתפחא אחר הדרווי ה"ה"ה"ה רק
 לכונן חיינו בק"ס ותפסלה ובעל כל הפך הדרווי וכו' ואחא שום:
אור ליום שנה עשרים לארד * ה' עמך וכו' * אי חתי המשנה
 המדרבנך נפך * אי המחברת יס מוללת רהב * אי האם
 המייסרה * אי המלך הגואל * כדא דיעבק דאמר תמלך
 הגואל חוטי כלומר דהך ספרין מהדרי סוחריי דכנסת ישראל *
 וזיחי קיימא כשפיייהו דלא יליון למיקרב לא לח"ס ולא ליסוד
 וזיחי חוטי דהיינו יסוד כי הוא חוטי הכרית מכל רע כל חוטי נמי
 יסוד ובכתיבי ישראל נערי ליה דלא יקרב ע"כ * יבדך את העניים *
 נערים היינו מספרון ובדלפון * וליוסף ולגנימין אדריק כדריק
 עליון ומחתון * כלומר דוסף הוא לקבל יסוד דספרין עילון *
 ובנימין הוא לקבל דיק דכנסת ישראל ואפריס ומשנה לקביל
 וענימין דמחוריה דלמך * ויקרב כסם * כלומר יבשע חסון
 ויקר' אל משהימי ושם אכזבי וכו' כלומר יבשע כהו שפעה דלחה
 אכזב * וקאמר ממי כירשא ובתור הכי אכזבה לחברת רחמי חסדי
 כהרוב ויגבדו על דינא * וקאמר וז"ו ביחנן לאגללל שפחא
 בימינא * וידנו כלומר דמספרון ובדלפון חיון דגים דלטי
 בים היינו כנסת ישראל וזיחינו העניים * ומשום דכד חיוב יבישה
 ח"ו חיון מגנין * וכד חיובי מלך כל עוב הוו מחסן כמיא
 די בימא * להכי קאמר כהרוב כלומר דליהוה ומחיון כהו
 ימא ולא להוו גנלים * דלא הוו גנלים אלל כד היא יבישה ח"ו
 והא מדמנהר ממתינא דלי' מליון יתך שבע עניי כבוד כמא
 דלמתי' יתן אחרקך ולא תהשכך מחוריי ויראתי אפי' נגעמא חדא :

ברך אלהי שוכני השמים פורשה בראשית * בכחו הגדול ספר
 אריות ארשתי * ובגודת השם נגבר להתחיל ולהשלים מעד
 שמות * בכחו הגדול הסובל כל העולמות :

פרשה שמות מהדורא קמא

אור ליום השנה י"ט לפנה * ה' עמך * רק כי חדקנ כי כיראתי
 ולא תסרוד ממשתכך אפי' רעע אחר * ובכשע ק"ס ותפסלה
 הזכר כמסאל ונהא ויה"כ דרדפיין אכתיב וסרוף יהיון כקס
 דק"ס ויחד נבכך דנעודוי * וכן כשישמה לגיית הכנסה * והסוד
 כענין שאלך הו"ך מיד כשישמה לגיית הכנסה * והמזל אחיה
 כרדך להשלים את החפלה ולא נכון לעשות קאם אחה ככמה
 זמן * והלא חת ריש חמיכתא כהרוב דל"ו וכו' ועמיד לישעות
 נסים על דרך דוממא דכמי התלמוד למען ידעו בני הדור כי

יענין במלכות עילאה דהיא רמזא בלחן ישראל ולקרי יבושע למרשו דהיא מהדבק בתלה עילאי . ד"ה רמז במלכות קדישא . ואף רמז בתלה עילאין וט"ז רמז לתלה עילאין . דהא ש"ן וחי' בה הלה עופין לקבל הלה עילאי ועי"ן חות ביה חרין עפין . לקבל הרי עילאי ואות ביה ונבא לתהא ברזא דבינה דיקא חמרי עילאי ומשפט עילמין . ורזא ומלחמא כד מתייחדין הלה עילאי לעילא חיה רזא דש"ן דעטפוי מסקין . עילא . וכד משפיעין לתהא חיורו רזא דש"ן . דחרין מספין בבינה ובינה היא משפט לסיפיה . ומש"ס חיקרי בן נו"ן לומר דליה מחבר נו"ן חוכה עט נו"ן כסופה . ברזא דייחודא דה"ה ומלכות . והיינו דלמך קרא טון בנו בלומר דבינה דהוי נער הוה בנייה דנו"ן דהיינו מלכות ות"ח :

דהאי חיורו נמי רזא דלחיוהי דלא אתי להאי בעלמא אלא לפרסמוי אלוהויהי קודשא בריך הוא בעלמא . והוא הוה מספרין . ומשום הכי ב"ה השכח ליה ח"א"ס ולא השכח דנסיב להאחא חוליד בנין משום דלא הוה זכיר להן ובהא הכי כד חיורו דחיקרן חיתעבר בלוישע דהיינו דחיקא בין עיבור לגלגל דעיבור הוה כד רוחא חדא על חד נברא . ונחאי כד אורחא דשיביר יבולין למשיב הרי ותלה כחדא נחד נברא והיינו רוחא דלחיה על אלושע ברזא דעיבור והיינו אלושע היינו יבושע . דהא בשע דחריבויה שוין אלא דנחד חיורא כ"ה ובהא חיורא ח" . והיינו לומר דיהושע אחתק בתלה עילאי טובא כחזא ד"ה דרמזיתלתה עילאי . אבל אלושע לא אחדק טובא אלא ברזא דלא דהיינו חסד . אי נמי דלושע חיתעל יתיר מיהושע דיהושע ערק דביקויה דח"ה דהיינו מלכות . אבל חלושע ערק דביקויה לעילא ברזא דלא וכו' עדיף פסי למימז משום דכל כחא דלחיל מזדק פסי :

ומזוהרא השתודע דשפיר שחיל ובי' על פנים ביהושע ח"ה הוה ח"ה לומר דכדניקו דלדניק ביהושע הא הוה ח"ה נשפא . וכדניקו דלדנדק בלוישע ימיהדה נשפא אחרא הא חיון חרין נשפי . וזהרזא ח"ה אס תהא חויה לוקה מחלק ובי' לומר דשפיר כד בעל אשכרה יתיר קוביע אשכתי דהוה חורב פנים עשר בקר לומר דהוה מסחבל ברזא דשנים עשר ענולי לנסון ובין דעבר עליה חויה אמר אשקה נא אלא ואלמי ובי' לומר (נ"ל) מיקרא ח"ה דבר הכחוש נהה רוח חלויה על חלושע) דהישרד מניירו ולא ח"ה דיביקויה כהן ולא יתה ליה זכרנא כהאי עילמא ומשום הכי ב"ה השכח דנסיב להאחא חוליד בנין . דלא הוה ליה זכרנא כנווא דלחיה ובי' וקחלמך ליה אס תהא חויה לוקה מחלק לומר דהוה ח"ה חילא וקופשא לוקה מחלק דהוי אחזית דחיתעבר כך ובי' כך קן . והיינו דחמרי ליה בני הנפשים אל חלושע האל דעת עי היום ח"ה לוקה ח"ה חרוינק מעל ראשך לומר לוקה ח"ה חרוינק ומשוי ליה מעילא מנייקן לומר דחמך כך . ואמר ליה נס אלמי דיעוי חשבו . ובהא הכי אמרו ליה למיזל חמשין מניירו למשי יתיה . היינו לומר דבעי למידי: סליקו דיליה על הוה בנייה . ומשום הכי חויה חמשין מנייקן לקביל ל' שערי בינה וקחמך דלא מלאו לומר דלא יכלו למידיע דנבא דיליה דלמדקב נבאה דלא יבולין ליהחדקא ובי' הימחא הא חמור כקן דשפסח זה חלויה והוא הוה בזמנא דיהושע והיח"ה

אחריה דיהושע הוא חלויה . דהא חיורא למימז דכי חל על פנים בששכא דשמעון פניה נשפתי' ולמידקו ביה בשמחיתן דנדב וחיוהי והאי נשמה דהוה נשמה אדחדקא ביהושע . ובי' הימחא ח"ה' דמשה דהוי לא חללא לאשכחא עילמא ברזא דיהושעבר ה' בי למענס . אחאי הוה ליה בנין כיון דלא הוה ליה זכרנא ברזן . ומאי שנא מיהושע וחלויה ואלוישע . חיורא למימז דכיון דנבוי חלויה . היינו דמין ליה הוה ליה חלויה לא הוה ליה . ומכל מקום אשכרין למיחוי ליה חרין בנין למימז דחיוהי מהדבק בבינה . וכו' היכי דבינה חולידת חרין בנין ח"ח' ויסוד . הכי חוליד חיורו חרין בנין . ולא חוליד בנחש' א"ע"ג דליהו שלימו דפריה ורבי' . משום דלא הוה ליה זכרנא דבנין ולא חוליד לון אלא להאי רמזא דאחריה דהוה מעילמא עילאה ולמזוי הכי כחרין בנין כני' . ובהא כני אחרש מחתחא בנין דלחידקב לעילא והוה בעלמא דמפרויתחא דכתיב בזוהר קדישא :

והיא רזא דחלמא דפרעה דליחא נשפסחא דח' א"ז' סרוח השטותה חיון רזין דששע ספירות הבנין . ובהע ספרות הרעות חיון רזא דהתמדות ושבע השבילים הנביות חיון ספרות דנכסה ישראל . ברזא דשכע ושבע מוזקת ומחא דנלטן הכעות לטובות למימרא דליחשפס סמכוהא בעלמא ומסי לקדושה ברזא דערלה דמחסי לגרית . ומש"ס אשכרין לאחשכרה הווא סכר דמסאכא על ידא דיוסף דלחיו יסוד . והיינו דקחמך וירכב לחות במרכבת השמנה אשכ לו דהיינו יסוד דלחיו פסגה לח"ה . ויחון חויה על כל חרין מזריל נשפסחא ספיראה ומסאכוחא חחא ויחון רביד חויה על חויה דהיינו נשפסחא שפאל' דלחיקי חולר כד"ל' חולקך בתרזוים הא חיתעברו לך חיון עילאין ועמירין לך חולדער מלפנאה לךך מההיורול דלחוייחא חסילו כנעא חדא ובקן חתהלך דכרנין עילאין . ותהא שום :

פרשת ויגש מהדרוא קמא

ויצתה וב' לומר דהוה ליה לאחשכחא בנין דנבוי יתיה למזרי' . דכיון דלחור רמזי יסוד' והם הכניסו הגרית במקום הומוהא . וקחמך חלמא ח' עטפוי ובי' משום לחמיה שלמי אלהים לומר דקב"ש עמד הכי כי היכי דיחא לון חוקשא קיומא בנו גלוחא דעל ידיה דיוסף דלחיו דנבא דקדושה בנו הווא ספרא חויה ליה חוקשא לאחשקא על הווא ספרא' דוגמא דנבוי עש' אשכ"ל כל מלחמה שחין נה מורע עשו ובי' : **והיינו** בעמחא דלחיקרין דוד ומלכא שתיחא דיומי הווא חולדית' משום דלמ"ך ח"ה חות ליה חוקשא לאחשקא על הווא ספרא' וזה שאמ' לנפיעס כלומר משום שרלא גלוחא דיומי לקמינו כי היכי דנבוי להון מחיה וקיומא שלמי אלהים לפניס . כי זה שמים הרעב וכו' לומר דננין דהווא ספרא חרין . ובהא הכי חמש דקופין מינוק' . והיינו שמים הרעב בקרב הארץ . לומר דלחיון שלטין בנו חרין דלחיה כנסת ישראל ובהא הכי חמש שנים דלחיון חוקשא פסי וזה שאמר להם חוקשא ויעד חמש שנים אשר חין חר"ס וקצר לומר דלחיון חוקשא פסי דלחיה כרו קציר ומרע חר"ס שרי מטיבין ל' נרות ובהא הכי חמש שנים כד' לאחשקא חילא דהאי ספרא דכרניו הוו מטיבין כסכר דדנני דקדושה . כנוואה דכרנין דהווא ספרא והוה דס החמיר מסקין בין הצבה **חמש** שנים ודקב"ש שמים לאחשו' חילא דהווא ספרא דשפסיו דהווא

מחשבותיך • והא רזא דויקס מלך חדש היינו רזא דשפחה כי הידע
 בדיכחה ברזא דמגרים שניה לארץ ישראל והא איכא לקבל מלכות
 קדישאל דלא מה שברא קב"ה הוא בשר כנגדו • ובזא הידא שפחה
 למיסב שפעא דחאי לביחא • דלא ידע הוא כמו והאדם ידע אח
 חוה אשמו • אי היינו ביזא • ויבפ דהיינו זדיק כלומר דלא
 ויחבר יסוד עם ביהו"ה הלא הוא שפעא איכא שפחה • ויחבר אל
 עמו דהיינו דגנין ג' • הגה עם בני ישראל כל רעוים ממנו
 היינו חיקין קדושה • בר ועוים ממנו • הגה הא הגה ה'
 עילאה וחסאה • וה"ח ויב"ח דהיינו ביהו"ה נחמכה היינו חמכה
 לו נאחזק דא דמגדל הפרט גבור • וא"ו ברזא דח"ב וכן חאה
 שלום וכל אשר לך שלום והואר מלהיכה בדברים בשלים והשרוף
 כל חותן הרהורי' הרושף' האריך ואזקף לאחוקדא על קדושה שמי :

אור ליום שבת כ"ה שנת ש"ה • ה' עמך וכו' והא איכא למידק
 אמאי אהי' למימר ואלה שמות בני ישראל כהר דחביב הכא
 בפי' ויבש אבל רזא דמילתא דכיון דסלקו שבעייתא למקבר יח
 יעקב • אמשלו ומחאה דתיוסן שפחה קדישה ברבע גדין •
 והיינו איש וביטו כאלו האיש היינו נשמתא וביטו היינו רוחא
 א"ל איש היינו רוחא • ביתא היינו נפש • וקאמר הבאים
 מזרמיה אח יעקב היינו לומר דכיון דלאקבר יעקב ואחדבק
 נשמתיה בדוכחיה רוחא או נפשא דיליה אחיה :

פרשת שמות מהדורא בתרא

אור ליום שנה ש"ה בחדש עבה • ה' עמך וגו' הלא לך למידע
 דתנין סוד קין והיטו וכו' איש מזרי מבא איש עברי
 מאחיו דכיון דאמר איש עברי לך הוא זרין למימר
 מאחיו • הלא חמוץ קאי לגליל והוא ליה כאלו כהן ויחבר
 איש מזרי מאחיו ומכא איש עברי • והיכי קטליה קין עיניו
 קין בר ונשפה גל של עפר והיינו דחביב וישמחו בחול דהיינו
 עפר שלמזרי עמו נשפה חול או עפר ולא הקפי לך קרן הוא קין
 לך נהייה שפחה דאחיקטיל מזרי גולד קרן ואחנגלל ביה הא
 לך רזא דנא ויחמד לו מחשבותיך י' ומשם בנהאום בכל אשר
 להורחא תעשה ואתה שלום :

פרשת וארא מהדורא קמא

אור לשנה בראש חודש ששפ"ה • ה' עמך וכו' הלא אודעתוך
 רזא דנגלוה דידך ורזא דשך • ורזא דחאי אחתה כשרחא
 דחאי לך ותשחמדע כמה יקר איך לך דאברגה בה • והלא
 אח חזי דהייה קדשא דניקוסול' האגזר עלה וכן גינן מיעוט
 זדקה ומיעוט אורייתא דהוא כהו וחס קוס ואחיקטיל מיהא
 אחרא וגם חיעין לחותקך דיסיק ביחא וממוניה מתמן • ואף
 דישחחר כהו איזו ליה סל לרום • ואי יקבל מתן מוטב וחי
 לאו ליה עבד • דאם יחלל יומא דא יומא יקירא וחסיהו הוא
 דחאי עבד הכי דגנין שנה ורזא שנה ואלט' דרומתי כ
 לאיחענשה בנדק הכי הוי אישכרין לאשלמח חובך דהא חיה
 חזי אשחמלה דשכחה מיה • ונדק קדמיה בשנה אישכרין מיליה •
 וכנהא קדמיה בשנת מיתה ואוף אמהון בשנתא מיליה והא
 מיחו לך ארבעה דגומא דידך ליה ארבע בכהוא חובא •

אור ליום שבת כ"ה שנת ש"ה • ה' עמך וכו' והא איכא למידק
 אמאי אהי' למימר ואלה שמות בני ישראל כהר דחביב הכא
 בפי' ויבש אבל רזא דמילתא דכיון דסלקו שבעייתא למקבר יח
 יעקב • אמשלו ומחאה דתיוסן שפחה קדישה ברבע גדין •
 והיינו איש וביטו כאלו האיש היינו נשמתא וביטו היינו רוחא
 א"ל איש היינו רוחא • ביתא היינו נפש • וקאמר הבאים
 מזרמיה אח יעקב היינו לומר דכיון דלאקבר יעקב ואחדבק
 נשמתיה בדוכחיה רוחא או נפשא דיליה אחיה :

ד"א חיה לנדקדא כהאי קרן אחי' דכרו ומאי קראו וכו' דאורחא
 דמילתא קריא חמייה ואח"כ דיבור וכו' נקב שיפחא •
 וכו' אחי' כי מלאה צבאה כי נגזיה עונה • ותו אחי' כי לקחה מיד
 ה' בשלים וכו' דהא אורפא דמדה טובה מרובה ממדה פורענות •
 וידוע הוא דחי הוא קב"ה מגני מחובי כרייתא אחד מגני
 אף לא הו' יבלין לאחיקייטא אחי' כנענא מרד • ואף קאמר
 קרן כי לקחה מיד ה' כפליים ותו אף ייחס האי דהא מפי
 מסרי מעשיו דבנ כנישא ולא מקודשא בריך הוא דהא
 איזו בעי דלא יבש ביטו לשום בר נש • הלא עברוי
 גרמין ליה • אבל רזא דמילתא איזו קדושה בריך הוא אמר
 דכרו על לב ירובלים לב היינו מפלגת • ועל לב היינו מהוא
 דחיה על לב דהיינו בינה • כלומר שאשפוטא שבתאן מבינה
 לירובלים • וקראו אמיני כלומר זמניו יתה לאשפוטא ביה האי
 שפעא וקראו הוא מלשון ויקרא אל משה • דאחרת על מלכות •
 כי מילא צבאה כלומר בזמנא דנגלוה כי היכי דירובלים של
 משה הוא חריבא וריקנייה מאוכלסאה הכי מני דירובלים של
 מעלה • וקאמר דבההוא זמנא חסמלי מאוכלסין והיינו כי
 מלאה צבאה כלומר הנמלאת צבאות ונדודים • כי נגזיה עונה
 כלומר דעונה מוליק עליה זכו ברזא דעוניה נשטוה לו כרזית
 ולא חקאי היאך אשפיר לחביב הכי דהא ידעת דחובא דחב בר נש
 יתיב קמיה קב"ה ומוליק עליה חובה ואמר פלוני עבד לי ביום
 פלן וכד בר נש מההוא חובא • ה' איזו מערי' ואמר קב"ה
 קב"ה פלוני עבד לי ביום פלן חב בחיוביחא מני' אשפחה דחובא
 גופי' מוליק עליה זכו והיינו כי נגזיה עונה כלומר דעונה גופי'
 מרזא קרני' קב"ה ענה למימר דחביב בחיוביחא מני' • כי לקחה
 מיד ה' כפליים בכל שחמתייה כלומר ועל קן יבש ליה קודשא
 בריך הוא כפליים מגל מה דלחיתרע מיה דשחמתי' היינו
 גרעונה יכמה דחא אמר והיייה אני ובני שלמה חשאים • והיינו
 דקאמר כי לקחה מיד ה' כלומר דגרענות מתי עליה שפחה
 דבגדוה • והשחח חשאים ותיסח מיד סהס דחאי דהאי דהגדוה
 דהיינו חסד • ומאי דהיינו חשאים • החשווייה חובב החמומין
 דליה • והיינו מיד ה' אשפחה דנשכא כפליים עיזו מנישו דהא
 בישא נחה עליה מחד מבילא ותיביו נחיה עליה מתרין מכילי •
 וכו' אח אשפחה חרין גינן ותד כרת • והואה דמיה לך
 מהאי אחסא כשרחא ארבע גינן קדישין כמה דשאלת משם
 ה

יש אלהים בישראל כי כשם שזכית לדבר עמך שאל פה *
 כאשר אני עומד עמך והוא דבר שלא עלה על לבך ודעתך
 כן יעשה ויפגוש נכסם בי ידך :

והלא כפרתהו דא חיבת למידק* מאו ואלה שמוה בו' הא מה
 יהיה צרפתה ויבט * ודוף לחבור רכב שמאלן כחייוון
 בו' אחי' ארבע עפי * אבל רוא דמילא' דכתיב דנהוהו ישראל
 למיקרבי ה' יעקב נחהו שכניה עמהון והדנקבו בשמחין דשבעייא
 ככספרין והיינו דהכיב ואלה עם ואז' מוסף על הרשעוים
 לאדנקא לכו בה'ה דרמיו בוא'ו' * דרזין דשמחן חלי' במאי
 דלחך רכבן או הקרי שמוה אלל שמוה דמתן דלחקרי גבריה
 נוטה לזד עשיית חסד ומתן דלחקרי * יוסף או הוא גבור בעריות
 או הוא זן ומפרנס לחסדים כמו יוסף ש' וכלכל את אביו ואת
 זרעה אחיו וכו' שאר שמוה * ואע"ז דאיתי' שריעא ארטי' חיה
 שמה דלחיקא * ההוא שמה לאו למנא הוא דמי' חיה חיה
 עשייה למדה דרמיו' ההוא שמה ליה * רחוקן שמעון או' ומרמא לג'
 אבתי' * רחוקן כהמד והיינו דהכיב ביה כי ראה ה' כי שמוה
 אכתי' דרמיו עלה ממסדה דהכי' * שמעון ובעזרי' * ומש"ה עבדי
 נוקמא ככס * לוי בת"ה * ומש"ה כד מחסר עם שמעון כלי
 חסם מכירוסים משום דקמין ליה * והיינו דהכיב הפסע ילוה
 ארטי' חלי' כי ילדה לו שלשה בנים כלומר כיון דלידה ית לוי
 דרמיו כח"א ילוה ארטי' חלי' ארטי' חלי' רמיו חלי' ובעלה דלחיה
 ארטי' חס יושב אלהים דלחיה מחסר בין שני אלהים דהיינו חסד
 וגבורה ורבי עמי לוי כיהוה גוואל * ויורה רמיו מלכות
 והיינו דכתיב הפסע אורח את ה' דהפסע רמיו במלכות ומשום
 הכי חמה אורח את ה' דכנסת ישראל הוא אהרן הדודסה
 כראד דלהים לך דמי' ק' וכתיב ביה ואו' להבדלה לעם ח"ה *
 יאסתר רמיו בניה * כדכתיב ומנני ושכר יודעי בניה לעמים *
 וצולון רמיו כהמה * כדכתיב כנה בניה כי בנותי * בניה
 רמיו ככתי' * ומשום הכי נבנה בה' כהמקו וכתיב ביה ואו' למיחמ
 דח"ה מליק עם הכהר * קן הוא רמיו להוד דלחיה ממסרה דבניה *
 נסחלי רמיו לגח והיינו דכתיב נסחלי' אלהים נסחלי' לטון
 שפע דמהתן גניד שפע * ואז' דכתיב ביה רמיו דמחבר
 לה"ת * גד רמיו ליסוד דנד ליטגא דמול' הוא * ומיסוד נול כל
 שפע וכל סוב לעלמין * אשר רמיו למלכות והיינו דכתיב ביה
 כחשבי כי כשמיו נגמין * ואז' דכתיב ביה למיחמו דקרא
 ומתהברא בת"ה * וימת יוסף וכל אחיו * ובני ישראל פרו וישרטו
 וכו' ההך רמיו רוא דלחוי' דלחוי' דלחוי' מולידים במיחמם ויהר
 במחייבים * דדס המלקן דיקח מן עמלא כמה שפעין דלחוי'
 עטבלותי' בעמלא וליס להון ויחמא ארזין לבני' * וכד מספידין
 עליה ואמרין ד"ח עליה נסביה מהעשפה כהנהו מלין וע"י' קן
 היא סלקא דברגא לעליון * והך נספן אורף כתי' מתעשפיה בך
 מלין קדישין * וע"ז' מהגור עטייהו עילגלגלו * וכל חרף ותדל
 גזרי עליה כהוה שפחה כתי' דכוחא ארזין לבני' * ומתקנין להו דכוחא
 דיהון חמין קין דכין קין * נמלאו דלוקים מולידים במיחמם
 ויהר במחייבים * והיינו רוא דהורדה דמעה על ארס כתי'
 רמיו להא שפע דרמיו עמלא להכרי' נספן * והיינו דלא פרו
 בני ישראל עד דמתי יוסף וכו' וע"י' מיחמון נחמו כל הך נספן
 ואינגלגלו בישראל * וע"י' קן פרו וכו' ויחי' וילוחה שיה ככרם
 אחר רמיו לשיח ספירין דמשפען במלכות דלחקרי חמין * והיינו
 דכתיב והמלא הארץ אוס * ויקם מרס כלבמן מרמיו דהוה

ספרא בעא לחפוקי שפעא מלכות קדישא והיינו דכתיב אשר לא
 ידע את ה' יוסף דידע הוא מלכות והאדם ידע את חוה אשמו כלומר
 ידע דלא להו ידיעה ליוסף הדיקן הדיקן במלכות * ויחמא אל עמו
 דהיינו דרמיו דליו' * היה כלומר ממסרה דהיה כנסת ישראל *
 כד"ה היה עמוהו בשלמה * עם בני ישראל כד ואלה עמנו הנה
 נהחמהו * כלומר יוסף לא שפע דלחי' למחנה ופסחא כהמה
 עילאה * מן ירבה וכו' ועליה מן הארץ כלומר יסתלקו בעלוייא
 ממסר דלחך דהיינו כנסת ישראל * וישמו עליו שני מסים
 וכו' לאספאה כנסת ישראל' חתומה ההוא ספרא * והיינו וכן עייס
 ממסנתו דהוא ספרא אחר ממסנתוהו הוא * וימררו יום חייס
 דהוא ספרא אחר מרירוהא * והא ככל שיח' * וימררו חד
 בעבודה חרי כחומר מלח * ובג'דים ארבע * ובכל עבודה חמש *
 כשה רמיו לנסח' ישראל' יאה לו בעודה' כו' שיע רמיו לשיח ספירין
 דמשפעין לכנסת ישראל' דעוה לאספוקי שפעא דגניד מניון לכנסת
 ישראל' ומגמד ליה לההוא ספר דהוא אחר מרירוהא * כל הכן
 הילוד היורהו תשליכהו * משום דהוי' עמלא לילוד סקיד למרמי
 כגוה ליה * ישראל' ומיב' ליה חוקפא * ופתי חמיון משום דקנה
 ארץ כה ספר דדינא * ומשום דהך ספירין ממסרה חלי' משום
 הכי סקיד דמיון יסחון * הא לגיח' קך רזין עילאן לך הארץ
 בירחתי ובחורתי ביותר * ואזכר ויגמל ימיוהו חבורא דילך ולא
 האפער על דלת משפל בצורכי' יגורא ועל ידן קן אחיה מנפל
 מעבא דאורייתא דלחוח ביה ונס מהה אל הנח ידך כי שייס
 כאלה טובים * ועל ידן ככל ארס זוכה לחוקא דרענן למחיו
 ליה חסידים פסיס * ומכיסים ומוכנס * דעסך בחורה למוד *
 ומסלה למוד * וצרכי צבור למוד * ומכוסים מהעבדי כהכו וענין
 לאחלפא כהוא כהר כהר כהר כהר כהר כהר כהר כהר כהר כהר כהר
 והם מחשבות מלגנך והמדי רמיו מחשבותי' כחמיתא וירחתי
 ואהבתי' להו הפירי' משמחתי' ממני ואם חמסך בחורתי הקבלה *
 חתן לך חלק יפה בו ואזכר לחוקדה על קדושה שמי ואלהה שלום *
 ובהה דהויתו' בעריי' דעריי' ישראל' לא היה לך עסק ביה חסדי
 ופעד ביה הערהו וקנסה שלמה כחמיתא * אמר ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 בודקין וליחוי' בני' חמיתא שהיו בודקין לגמול * ועוד יס' לומר
 שהיו בודקין בסתמן העליון * אבל מאי דאכא למידק הוא * ה' ה'
 היו בנות ישראל או חסידות מדבר כהוה דרך עולם כדרך כרייהו
 כש' עולם * אבל רוא דלויחא דהך שערות רמיו להך ספירין דחמיתא
 לכנסת ישראל * ובהוהו זמנא ארס שערות כנסת ישראל ולין שטן
 ואין פגע רע ומלמד להכי' לא הוה לך אמן שערות * וכן יהיה
 לעמיד וכו' ואלהה שלום :

בליל' שני כ"ה לפנא חמיתא שהיה דורס אהרן קלפי ה'
 בצלעות חמיתים * יקר בעיני ה' המוהה לחסידיו כלומר
 משום דקשה בעיני ה' מיחמ חסידיו * דהא פירדה חמית
 מהגוף * דמי מפירד דבר כהוה דק עבד עיבור עמ חסידיו דונמח
 משפטי' עור מהגוף * דמחלי' סביב עין עם הארץ ומחלקין סביב
 עם האי' * ומשום הכי מה עבדי קב"ה * מחוי' ליה עפי' מאגרייהו
 טוביה ויהי' דכיהוהו חסידותהוהו סתלקן כשפיייה * וחסדקת
 לעילא * ומחסרד מנפול' ליה עבד והוה דונמח מיחמ' שפיק *
 וכמו שאמר בספר הארץ כנראה דלא נספא נשמהה עד דהיא
 חוייתא כשיכחהו וכו' כמח' דעבדי' לנגוהו וכו' ואלהה שלום :

אזכר יוסף ח' ח' לפנא ה' עמך וכו' רב' ארס חדקן כ' וכו' וחסיון
 כמלכותו והוא ממחל ומנמח וי"ה הרודפי' אחריו לספירי
 מחמיון

חמק ייהקו כי היכי דלא ייבדון בני עמיה דללו הוו מבדר לכו הוא ספרה היו מצדן בגלותא ח'ו אלב מסרויהוה בדרא ייהקו ברימיו כי היכי דלא ייבדון וכו' ולא שמעו אל משה מקול רוח לומר משום דמזל ללא הוו כרו עובדין דשפיין ועבין כי היכי דכוח היינו הספרה יספר עלייהו והיינו מקול רוח לומר בכחה דרוח דהיינו הספרה היה קבץ בעבדיה עובדיהו ומעבודה קסה כלומר ועוד דעבודה דהיינו מלכות דליקרי היה משום דכל עבודתא דמלחא מחבד על ידא הוא דהוי קסה כלומר דה' מייא דיגא וחשיבי דיגא דהוי לגנא עלייהו ומש'ה לא שמעו אל משה וזיהו לא ידעי דההוא חוקק דיגא דהוי בתלותא הוו לאחוי על מזרעי אב' מחלק ויינו דקאמר משה כי בני ישראל לא שמעו אל אב' כלומר אינו בגלותא ויהי שיעבד דהוי חוקק דיגא הוי למיח' ולימחי עלייהו ולא חסוקו על דעמיהו לליבו למיח' על מזרעי כל בן דסרסה ומזרעי ישבנו ללאמחא עלייהו דישראל לוי הנו שפן ח'ו ולא למיח' על מזרעי אב' כימא אבר' לוי וזכח לוי דלמיחי על מזרעי נהו' להכי קאמר ואני על שפתיס ורזא דהוי משה רבינו ע"י על שפתיס למיח' דלא אחא לפלחא משום טורחיה אלא לזכא דרזא דהא שפתיס רמיון כנ"ח וס'ד דזיהו אחר נביעו דרזעא דלחשא חולדן לפלמן דמשום הכי הוי על שפתיס לומר דלא הוי צדק לעבדא כהניס שפתיס משום כושי' אלא לזכא דריה' הא גליחי' לך ערוף עלאן ופמירין - ואחא שלום :

יום רביעי ה' לשבע בעת המזבח והא גורם המשינוי - חזק ואמן כבודיה ויחד לנבך שלח לביסדי משבוקין מחורתי וירחאי הדבב בלחוי בנקויים כסודי בעמי כו' בחפאריה כחורתי כהשועתי וכחורתי כי מה שמעתי מהמקב'ה' שדריבך דנרבי השוכחו הן אלה הדרכים שאני מלמדך הם הם דרכי סבוכו ואחא חחוק לבל חסרדי משבוקין אפילו רגע מחורתי וירחאי ופעל מלנבך כל הירורים הנבחי לך מיה"ד ומש' וסמאל מכניסם ואחא כנבך ללנבך לרומחך להשמידך ואחא עמוד כנבסם ופעל זרעם מלנבך ולא יכניסו כדריהם בלחוק ונבן הארסם והואמם ששמדיס לך אליך השוקחם ואחא המושל בהם כי מה שאחא רואה ויבא לפעמיס אי מה מדבר אליך וזינו עולה האל ידעם מה שאח"ל שמא יגרום החסא ועוד דלפילו לא יגורם הירורים הבאים מלנבך הם גורמיס שכל דברי לא יעלו ויגורם הם גורמיס לי למנבך ואני עולה לך כל הדברים - לכן הוהר והשמר מסריהוים הוי ובעסע בעת החפלה פעל כל התמשכות הם ויחד לנבך לפלמי ועבודיה וליך אחא שלח שחיח דעמך כלל כי ברנע אחא שפתיס דעמך יצדק הרע יצדק יצדק ישראל ישמירך ויסיך כבוד החיותי - לכן אחא חיהו חמיד ער להתגולותיו ולא חפלה דעמך אפילו ברע אחד ממנו ותמיד חיהו בחזרה ממנו כי זכירוס מביאה לדי נקיון וכל האחדה ששמדיהו הוואמכו חניניהו חמקך כי צדק אחא ושלחל רביב של העליס ויריחוק ממנו אפילו ברע אחד ובעסע בעת קס' ופסה כשהחיותי מנך צדק אחא לברוך כל הירורים ומשכחו בעולת שפתיס בלנבך בעק דק"ש - ונבן חפלה והמשא ורזא וחשוי כי בכל הירורים שפיהרס האדם בעסקיו כל מוסף ולא גורע ולא מפעל מהגורע עליו דבר ולכן פעל הירורים מלנבך - ודלא כשהחא קדישא

דא חיבא למידק במה דדקדקו חז"ל אחאי כתיב וידבר אליהם ולא כתיב וידבר ה' - וזו מלי ויאמר אליו ה' אני - וזו מלי וזכא אל אברהם וכו' וזו מלי ושמי ה' לא נודעתי להם - אבל רזא דמילחא דמשה רבינו ע"ה סבך דיבון דקב"ה שדרי' למסקרי ית ישראל דלא עבדו ימי הרעה וזכא זמן סורקא - ואש"י דלא' וזשיחי ידי עבדיו וכו' סבך דישראל לא יחא להון נישא מחלק וזכא יתן דמפאזמן סורקא ואוף במזרעי יעבדו כזון לחין וזשומין ללא לזיח להון עובא ומש"ה קאמר למה הרעות לכם הנה זה שלחתי כלומר למע' דבאשתי לישראל כפי ממאי דהוו במאשי להו מקדמת דנא כיון דמפא עידן סורק' ובי חמי' דלכתי לא מפא השמי' למה זה שלחתי השחא - הוי לך לאחמוד עוד דימסי להון זמן סורקא - וזכא ליה קב"ה ואמר לוי ודאי מטי' להון זמן סורקא - והיינו דלכא ליה עתה חרלה וכו' - ואמר ליה וידבר אליהם וכו' כלומר אי חמא כיון דמפא עידן סורקא למה הרעות לך ודרי דריבך - דהא לאא פועל דינא ונכתיס כדחא - והיינו וידבר ואמר דחד דינא וחד רחמי - וכן אליהם וכו' ואמר ליה אני ה' כלומר אני דהיא כנסת ישראל דהיא דינא רשיא ות"ס דליהו רחמי כולא חד - וזכא אל אברהם וכו' כלומר חיתגלתי להון בשם שדי רחמי כנסת ישראל - דלחוק דלמיחי להון אני ה' הוא בחפארה דכנסת ישראל ולא לרנבך כבסין עילאי - והיינו ושמי ה' לא נודעתי להם כלומר בחפאקלייהו דהרלא לא חיחודיעתי להון - וזשיחי להון כנסת חניניהו וזכא חיטרעמו וזחא ולסיקך ללא חנבנחא כזאיספקלרייא ודלא חיטרעמתי קדמי - לכן לאור לנבי ישראל וכו' והואלתי והואלתי וכו' - לכן שבע בקולי לשכר אני מניה חזקך ויודוך כי חייבוי לך וזחתי שלום - אור לשכר לך - לשבע ה' עמך וכו' הלא לך לאחדנא חדיר כמשניות ולא חפסיק מהם אפילו רגע אחד כי אני ממחבקת חדיר כמשניות ומחבקת חמיד עמך :

ובפרשתא קדישא חז' אמר עודך מסחולל בעמי לנלמי שלחם כלומר לקיחא בעצמך שבע מכות ולא

הרנש והיינו דקאמר מסחולל כלומר עשיח עמך כחפלה

שליך מרגיש המכות - דומתא מה שאמר הנביא ע"ה על מות

עוד חוסיס סרה וזו ומקף רגל ועד רלש חין צו מחס

ומשום הכי עד מכה כבודיה לא חייטי עליה מכות כגוף דהא

לרנב וחסך חייס מכות כגוף וכוילא :

פרשת בא מהדורא קמא

אור ליום שבת ה' לשבע ה' עמך וכו' וכל אשר אחא עושה ח' מלחתי וזילתי ויהי ה' אחי ויהי ח' אחי מלחתי ובענין פרשאה קדישהו חייבא למידק בהא אחאי כתיב ויאמר אלי כתיב וידבר - וזו מלי בא אל פרעה הוי כפי למימד דבר אל פרעה : אבל רזא דמילחא דזימאר רמיו לכנסת ישראל כזכא וזחא אחרת קדוש ה' וקאמר למשה בא אל פרעה כלומר עול לנבי הווא סיפיהו להביי כגול חובל - ולהוסיף כגנול הקודס - לנבי אני דהיינו כנסת ישראל כדבתי' אח לבו וכו' למען שמי' חותומי דהיינו חילא חוקאש דעשר סיפירחך דכולהו אחמו' חילייהו כהניו עשכ מכות כחמ' דלואליפתך - ולמען חפסך - חפסך הוא מלשון ספירות כלומר גדיל דספירחך יתחיוו חילייהו - כזאי כק' היינו ספירחך לחמייני - וכן כק' סייו ספירחך כחמרי - לח

והיה רמז בנ' אהבן ובחמ' רמז צביק ארבע ר' דהא
 נביא הערותהו רבזו מיה וליהסכנו לדמח' כדל' רמז ראה
 ויגוס ונביא הערותהו דחממה אחא נפרעד דליהי קרי הדיב
 והכי הוא חממה' דכהר עינין מהפלט פונא וחממה חמיק
 מילוי לעלמח' ונביא הערותהו דבינה הוו כיים משוס דמינה
 נחשלו ב' ריש' ובל חולדני דעלמין גנאל' י' לדינו רוח
 דוחי' הכנס ואוק רוח דולא יכלו החרשומים דליכא מאן
 דיכיל דאברקא בחאי אחר' ונביא הערות' דחש סבע עיבוד דהא
 מהסד נפקין לב' בריין דעלמח דהא חיוב דחש סבע סיפוח
 הבנין' ונביא הערותהו דגבורה דהא דבר דלוקוד עלמח
 בשלהובי' ונביא הערותהו דח'ת' היו שמין מהספרל דדינא
 דליה היה לוקוד עלמח בהק' אכעבעות' וכבר נביא הערותהו
 דגנח דליה חמיקה דחסד דליהו רמז וימיהו גלידן' ו' והכי
 נביא הערותו דידוד דלתי מסערי' דגבורה דלוקוד עלמח בשלהובי'
 והכי ארבה מוקוד מירבל דבני נפח' ותושב דליהיעבור דיסוד
 דליהו אור דגנזו בקב"ה לזריקים ובגניזו דליהי אור חושק
 ומכה בכרובי הור דהא נביא הערותו דמלכות מהח' לעיל' ו' אוק דנבאק
 בחממה עילאי דליהי כבור אי נמי בנזא דלולייפק' בספירין'
 דחממה וחסד ונלח כחמל' ו' זינה וסחד והוד כחמל' ו' וכח' ח"ה'
 ויסוד דמלכות כחמל' ו' והסחד רמז לחממה דליהי רישא
 דדינא כדל' כבור לדין' ו' וספרדע רמז לחסד דכמח דספרדע
 לעיק וקרי מידר ולא משהיך הכי נמי הסד לא משהיך מלחאקא
 חולדני ובעט נרמל' עלמין כולהו דהא רוח רשע עולס
 מייס' וספרדע רמז לנח דליהו חמיק מייס לעלמח' ו' ועבור
 רמז לבניה דמינה נפקין כולהו מייס לזינייהו' (כ"ל דתמן
 כל מילי בענינובי' וחכאי' לא אסיפסע עד דמתיח' כולהו
 ספירין') ודבר רמז לגבורה דמוקוד עלמח בשלהובי' שמין
 רמז לרוד דליהו דינא ולהכי לוקוד עלמח בהק' אכעבעות' ו'
 כד רמז כמח עינין דליהו לוק' העליון והכי הוא כד
 חיור' ארבה רמז לח"ה דליהו גושא דלינל' והכי ארבה
 אגיל ופזי גושא דמירבל' חתך רמז ליסוד כמה דלמחן
 מכה בכרובי רמז למלכות כמה דלמחן והסחא הכי ארבעה
 בגולות וד' כסי רמזי כהק' ד' כהר ח"ה' יסוד ומלכות
 דיחיותהו ספירין עילאין בספירין דמטוויח' כרחא דוהי' מדי
 חודש בחודש וכו' דליהו לומד שבה ורשע חודש מטווייהו זמי
 סליקו דכ"ו' אלא דכר"ה סלקא ונקשא שפסח ומזונא כמחה
 דמחיותהו לעין אידמחותהו ספיריהל' מחתיו לעין' ובשכחה
 מהתלקא לעין אידמחותהו נעלס וקלמח כמחה דמחיותהו יסוד
 בספירין עילאין' והיינו יבא לב' בשל' להסתחמות לפני דכל היינו
 מלכות דספירין עילאין' ובשר דהיינו מטווייה' אקרייה' הכי
 משוס דעל ידה מחתיו עלמח דבשר וקלמח דבההוי' זימנא
 ייחון כנסה ישראל דספירין עילאין ומטווייה' דליען אולין כחמל
 כרחא דעלמחן שתיקן בים לםס דהא לויחן לרדקי ספירין
 כמח דלולייפק' וקמח' דיחון להסתחמות לומר דמחיק ספירין
 דמטווייה' בספירין עילאין' דהא חיוב מנא דמלוה וד'
 מהדנקה כהוא היינו הסתחמהו דליה' ו' והיינו דלמח קרא לפני
 דהיא מטווייה' דאקרייה' הכי כרחא דפי' ה' חקס' כ' לומר
 כד לחמתי' ישראל גולתא ספירין אגלי' יתהון' ו' דהא ספירין
 אס הממונה ליסר העונרים' ח' נמי דהכי אשפירין דליהי

ה' והרמז נק' ובקר הכי חתוקד על קדושה שמי והסתלק
 כעמך נק' והלא נעילת לנלאך דך ריון כמפסחא קדישא
 דא דהא איח' לדקדקא מאי וידבר אליהם דהא ככל דוחא
 קלמח דבר' ו' ומאי שנה הכא דקלמח אליהם ותו דלא
 קלמח מאי דבר' ותו מאי וימחר אליו אני' ו' ותו מאי
 ואלא אל אברהם וכו' ותו מאי ושמי' לא נודעתי אחאי' לא
 קלמח ושמי' ה' לא נדאחי' כדשרי ואלא או לישרי ואודע אל
 אל אברהם' ותו מאי וכו' ונס קמיומי וכו' ותו מאי ונס אני
 שמעתי וכו' ובחוק' ופסל עני הרמדה וישימי' ויחר משנה
 ובקר והשעורתי והיינו שנה בניה וקורא משניות עד אחר
 שהיך היום כתי' שנה ולו ישינה על ארזו אחד ועודני גורם
 משניות' והנה קול דודי דוסק כפי וכו' מנן מאליו ואומר:
 ודלא הקויו' שהקשו' בשרשי' ישיבא דיהון' א' חמה משה
 חקשי למלל' קמי שכינה' ולהכי וידבר אליהם דהיינו
 שכינה' דלוקרייה' אליהם חיוב מליה עמי' להסתמה
 מייב' וקלמח הלא אחא משפעה דאשפסע בי גריבא דאגלו'ת
 איח' לך לאנהגה בי יקר ותו איח' לך לאנהגה בי יקר משוס
 דה' דהיינו ח"ה' משפסע בי והיינו דקלמח וימחר אליו אני' ה'
 וימחר רמז לכנסה ישראל וקלמח אני' דהיא כנסה ישראל
 דלוקרייה' הכי ה' מייחמנ' ב'ה' דהיינו ח"ה' משפסע בי ולהכי
 איח' לך לאנהגה בי יקר' ואלא אל אברהם וכו' השחא קלמח
 ח"ה' הא מלכות קדישא איח' לך לאנהגה בי יקר דהא ספירין
 עילאין דיה' מנהקן כמחמה דליען שלשה ספירין חסד וגבורה
 והפחד רמז וע' ח"ה' מייחמנ' ב'ה' נשא ספירין עילאין
 דלי' ה' הא הכא רוח דג' אהבן דליען יסודה דולהו ספירין'
 ובכח הכי קלמח כחל שני דרמזי ליסוד ונגמשה ישראל
 דספירין עילאין דמנהקן כהי' חרי ספירין דליה' ושמי' ה'
 לא נודעתי האי שמי' הוא כרחא דלי' ה' הוא שמי ובגודי לאחר
 לא חת' דלימח על ג' עילא' דלא סלקא חתן הק'
 ספרי והכי קלמח שמי דהיינו הלח עילאי דבה נמי משפסע
 להון מהלח עילאי דספירין עילאי דלי' אלא דליהו כמחה
 ועלם דלא חדיעה' והיינו דקלמח לא נודעתי להם לבדיה'ת
 דהא ליה ליה כמלה עילאי כלל' ומש' לא קלמח לא נדאחי' להם
 דהא משפסע דלא הוא עילאי אכל הוות ידיעה' ו' אברהם וכו'
 קלמח לימח דליהי למיח דליען דריצין כרחא דמכרבה קדישא
 מחיו ליה כלאו חו' אליהי ממש בהק' ספירין דמדכקי' וגם
 דמחיותהו וכו' בריהו היינו רמז דיוסוד' מהכנינו לים בספירין
 דמטווייה' והיינו חס' לתח להם את חק' נעם כלומר למיחן
 לספירין דמטווייה' דביקו בספירין עילאי דאיקרון ארן כענן
 משוס דתמן דמדבק כרו' מנענן חומר' וגופ' ה' את חק' מנוריהם
 וכו' כלומר ותעד דרין הוא לייחמל לא ביה' ו' דהא היא ארן
 מנוריהם כלומר דהא מניויהו נפקת וליהי מנא דמלוה כמח
 דלולייפק' וכו' דין הוא דחתייהד כרו' וגם אי שמעתי
 וכו' כלומר ובנין ק' אי דהא כנסה ישראל לחתייה' כה היינו
 שמעתי ומנן השמיני' ו' ונא נאקח בני ישראל וכו' כלומר
 דנאקח דליהו חתני בני דשמו אהכי כנרה וישרא' וחזכור לה
 והיינו כלומר אה' כנרל לחתייה' עמי' לך אמור וכו'
 והנחתי ואלתי' וכו' לקבל ארבע בגולות ארבע סויות וליען
 לקבל ארבע רגלי' כמכרבה דליען שלשה אהבן וכנסה ישראל
 והיינו רוח דל"ך ע"ש בחמ"ב דל"ך רמזי כמלה עילאי

דמלעיל מהפסרי ענפין להבי זינון ארבע פסיות * והיינו רוא דמין דמלחמא איהו חד ומלעילא ענפין מהפסרין * והו עממא אחריו זינון ארבע פסיות ומלעילא דמארבע עבילין גידי בה שפעה חד מחסד ונלא חד מנבורה יהוד * וחד מהפסרה יוסוד * וחד מהלא עילאי * וחד ע' דשפעה דלחי מתלת עילאי אחי חד מהפסרה יוסוד ומל מקום בחרמא אחרמא הוא כד אחי מתלת עילאי * והפילין של רשח ממיז לפסין עילאי * ומוחא איהו ממיז להחמא וירשח ממיז לבתר עילין * ורעוועא איהו רמזו לשפעה דנגיד למיזן עילין וקיסורא דקספירין של יד ברעוועא לרועז רמזו לקיסורא * דקיסורא דבעינא לקשרא מסריווחא עם ספיראן עילין וקספירין דמקספירין סביב האבע רמזו הוא למספירין ומדלמיון ומלחמא דליזין צריכין לזאבנא עילמא * אור לייס רשחון של פסח חוק ואמן כי אע"ס שיהיה רמזו לפעוק ולנשך בשביל שפחה מהעסק בעלמא מחלל ומשנה והפרדה לך מחומיה עם כל זה לא לעזבך כד קארבך לחומיה וירכתי ואלא ידעח כמה הרהרה בזמא שבעה * ומשך קלא ארבעת היזר הרע ובחלא ונהא והם מהקספירין בנשך להמיתך וברגע שפעלים עיניך מהם והעשר אחר הלאות חפירין מחבובין מירחלי והורחי ומשניות ויגרמו להאבדין מן העולם כל סוב והיהרר ומשך בחרמא וירחתי ומשניות אל הפסיד רמזו מהמחבוק ובעך במחלל ומשנה אפילו בשבחות וימים טובים וכל מחבובין לא יהיו אלא כי ואזכר לעילא ולרמז ישראל * (ועוד יתבה כפרסח לו ריזן דשעת הדול * וגלוחת מגזיר * ותמן ומה * ושם מגזיר * וסדר קדש ורמז וכו' הכל מבוחר בחר המיב עם כס"ד) :

פרשת בא מהדורא בתרא

והלא כפרסחא משבו וקחו לכם אמן רמז דידבוקן בקב"ה וימשיכו שפעה מלעילא היינו משבו * ואמן היינו חפסרה ופתחו את הפסח בלשפת דמא מיניה דהוא חופסא דדינא * ולקחסה ברזא דלקח טוב נתיי לכס * אגודה היינו שלשה עבדי אמן אב א' היינו לבתר עילין ו' רמזו לשבע פסיות בזבין וכו' רמזו למיז א' לחכמה ולינה ויפולחם כדס אשר כשר וגו' משקוף ופתי המזווח רמזו לבינה ופתד והוד לזיון ספירין דלחי כהה דינא ורמזו את הדם על המשקוף וכו' ופסחתי עליכם כלומר יחזו דדמא דהוא דינא הוא בחרמא דליזין שלש ספירין דלחי כהה דינא ולא יתאשמיח וכו' כלומר אשר דיעול משחית לבתיכם אם יחא שם מזרחה תמן אלא לא יחא לננוף דלא ימחא לזון :

פרשת בשלח מהדורא בתרא

אור ל' בשבט * ה' עמך וכו' וכל אשר אחיה עושה ה' מלחיה וילצינו כן כי מדבק בא ובמורתי וליבנדך יהיו מחל' שכינה ולבך וליבנדך הפנימים יהיו מיוחדים לפעולתי חמיד ומל' ענייניו יהיו מיוחדים לשמי כי הטוב בעיניך אתה עושה כזה הלי' לשמות מים יומר חמדי * וכלילה שקודק לזה אשלה כרוב לשבעה ולא הפסידן שלש מלחי * וברמזי לבינדך כל אלא והפסח הנהיה לך כמור ועל האשונים אומאפערים ואתה בלא להספין וגם

בשעה אחרת צוה השבע * המחלל אחר סילוקו שלחח להביא יין * כי הלא כשאלם משביע יצרו אפילו ממים * הוא מסתחב יר הרע ומחש ובחלא כי הם רודפים אחריו חמיד ומל' כה שוקסם ואתה המשוב בהם * והנה אחרת להעשות בשבועות הללו של שבבים ואתה ואתה אחר המחלל והמחשה ענת אתה כי האמת שהעבדים בשבועות אלו * הוא חשבון ומקובל זהוהו מאוד אבל לרדך שתחזר ממעשיע ירדך במחלל ובמשה * ועודו שפחה אובל אע"פ שאין לך רעב הרבה אהה אובל ציורה ורמזו להמנע מזה אפי' כשהרשיע חולשה ורעב לא תחלל הרעבי כי נמנע שמתחיל הוא ויורר טוב לך כי אלא לשלם להנות טוב העולם כלל ויעקר ואפי' בשעה שהוא מוכרח לחבל ולשחוט ולשאר דברים האכזריים אלא יתקוון אלא לקיום גופו לפעולתו ולא להתחיל כלל כי אם היה אפשר לעשות הדברים ההם האכזרים לקיום גופו בלי הגעה היה יורר טוב בעיניו * וההגעה שהוא הנהה במעשים ההם יהיה בעיניו כאלו הוא מוכרח עליה וזהו סוד מה שאמרתי אשמו של רבי אליעזר דומה כמי ששפא שד בלומר שלב וכוונתו לא היה במעשה ההוא אלא למנוח פריה ורביה או למנוח עונה ולא היה נהנה מאותו מעשה כלל אלא דומה בעיניו כמו ששפא שד לעשותו כי אהר שפשוהו כצוהם היה נהנה מאותו מעשה כלל * וכן בכל הדברים שהאדם עשה ביום העולם אפילו גוש * אם יש הגעה לבחורו מעשה יראה בעיניו כאלו הוא קפוי על המעשה ההוא * ובקד לא יקבל הגעה על המעשה ההוא * חומר דברי רבי לא יגתיי כצאתה קמיה * לכן משה ואליהן דבר במעשיך שלח ופסח שום מעשה מענייני העולם הזה כי אם שהו לקימך בעולם * ואם יש דך במעשה ההוא שום הגעה לא תחשוק במעשה ההוא ובגלוחתו כלל רק דחלף ותחמוד ותחמיהו אלו היה אפשר לך לעשות המעשה ההוא מבלי שיהיה שום הגעה ובשעת מחללך יהיה בעיניך כאלו חרב מונח על ראשך והגיהנום פתוח לך מחתך כי אם תחלל בו שתהיה יורר מן החיו או אפילו בצדוק החיו אם תחבוקו ליינות מינעם * ותחשבו לבדך כאלו אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אשר שכינתו חופפת עליך חמיד מתלווה עמך * לכן חומר מליהינות לא במחלל ולא במשה על דרך שהירמיהו שפחה ההגעה ההוא כולה מאוהה בעיניך * ושיאך הפך כה ואלו היה אפשר לך לעשות המעשים ההם מבלי הגעה כלל היה נכון בעיניך * וחמיד כל מחבובין לא יהיו אלא כי ותורתי וירחתי וכלל מעשיך יהיו חמיד בעיניך כאלו יהיה נמנע על ראשך ויהיה פתוחה מחתך ואפי' בשעה שפחה עושה טוב יהיה בעיניך כיון כה בחרוך דחלף שחא יש בו שום פיסול או שום פיסול מחשבה הפסידה ממעשה ההוא בעיניך ותמיד חיייהו כל מחבובין לירחתי ותורתי ואפי' נמנע עולמך במקום מהרהר בשפוקך ודלוקך ולשך השבתי לך * וכן כ"כ יש לדאוג שמא אינו עושה אורח בשלימות וגם שחא יענם עליו כמו שאח"ל בסבוקי כי על לא אלה יושב האלמים במשפט וכו' אם טוב ואם רע ורמזו זה הנוקב דקדק לבינדך בשחר וכו' וצריחא בגמרא על ג' דאשר על מה שלא נהגויר עד עתה לעשות המעשה הטוב ההוא בשלימות וחזק יום המיתה כי ביום ההוא ישלך האדם את אלילי כספו ואת כו' דהיינו הלחין ויטופין דליים * ובגלוחת המעשה פסוד מתיכר חמיד ותורתי וצריחא ובמשניותיו ולא חפירין רגע אחד מחומיה וירחתי ושליו

א"ה אשר התגלו כבוד נפלאותי בלומ' אמתליו בולחן ספיראן דינאן
 אלה התגלו כבוד נפלאותי בלומ' אמתליו בולחן ספיראן דינאן
 לשיחה עבר מות והיו וחס אחרתי אכר שמי' בס' עד מתי
 מאלה נעמות מפי ילומ' דאינני לך למורי לך עיני כלומ' לאזערה
 החומר מקודס שכיתה אייוו מפני דהא שכיתה אקרייא פני ה'
 דאינני לך לאזערה החומר ולאזערה החומר שכיתה ורסופי
 מחול על הקודס' מי ומי האולטי דהא לית רעות בל אלא
 למחלה בניה דאקרייא מי עס כנסת ישראל דאקרייא מי מי
 והיו' דהיא הפסדת בנייהו והיוו וחס' כנענרו ובזקניו
 וכו' כליון ספיראן ענין נבחר לון חומ' ועניו דהיינו
 אינו עניו דלינו הקוין דמסודות' בזקניו היינו תל' מלי'
 ואל' כלאו עניו היינו נאז והוד דאקירון סין כמה דהא אמר
 ואל' אל' גאלי גאלי מעניו' בבקניו היינו ענין דליח כהו
 דינא' כי חג ה' לנו כלומר כולהו ספירן אזו לריבין למחלה
 בשלימו על דרך נעון סופן בחילוק' דהנ היינו מחול דהוא
 דבר עול כסבי ודך חנוון סופן בחילוק דמי לעיולא'
 ודך חנון פסעה הכי אמר י' יתהוהו כולהו ספיראן בני
 ואל' גוואל כל איך ספירין יתבטלו ולא יתחאר ל' קיומא כלל'
 ולהכי אמר יהי ה' עמכם וכו' כלומר דלא אשכימו שבע'
 סתהדין כהי' יתהוהו ויתחברו כולהו ספיראן בני הא גוואל
 כל ק' שלימא ולהכי רמיו לך דסליק שבעין לקבל
 שבעים סתהדין' רעה נגד פניכם' כלומר אחון ספירין
 לאזערה ספיראן כל ק' גוואל ד' דיתעברו הק' ספירי'
 ולא הכי דהא רעה דהוא מילא דהק' ספירי' הכי שמת און
 כחומתא דפניס דהיא כנסת ישראל' דאקרייא סי לא כן
 וכו' כלומר ומתכא שחמדו דלא אשכימו שבעים סתהדין
 כהי' ל' ונא הנגדים וכו' כלומר דהי' לא יתעברו ספיראן
 כלהו' אלא בניה וכנסת ישראל עם הפסדת כי אחרת אהס
 מבקשים' וקלומר אחרת על בניה וכנסת ישראל' ויבגד אהס
 מאח שני פסעה כלומר הא לקבל דקב"ה קאמר ליה בא אל
 פסעה דהוי גבולא שחא גיבא אהס כי היכי דלא יסונו
 חומתו ומשום הכי אמר ליה כהר הכי אל חוסף ראות פני וכו'
 אחר ליה מההן כן דכרת און' כלומר וכו' אשכימו שבעים סתהדין
 לפיו אחריו עוד ראות פניו' כלומר דיתתירו כל ספיראן
 גוואל דיתבטלו כל איך ספירי' ולא אחריו עוד ראות פניו
 משום דיתתירו' עוד נגד אחד וכו' ישל אהס מזה כלומר
 מתקפת והיכיל דהי' ישל אהס דהיינו דיקי ישל אהס' מ' מ' מ'
 דבר נא וישלוא מאה רעו וכו' ונללסת אח מ' מ' מ'
 לרמיו דיתעברא מנהון חוקפת דלעילא' וירדו כל בעדיך אלה אלי
 והשחיתו כלומר יתהוהו ספירין גוואל דנפיש יתשבעדון
 חתום ספירין' ולא יהא לון שבעינא' ואל' אחריו גלולה
 שלימא' והכי יהו לעתיד לבא' ואל' ש' ש' ש'
אור ליום שבת ד' לשבע' ה' עתך כו' רק כי הדנק כי
 וליכתי ובמשיותי לא חפירי מחשבותיך אפילו רגע
 אחד כי בני אולי השתנה מהדנק שני' אלי האם תאמרת
 אח בניה החזוק התדנק כי כי אני וכל מילות סובבים אהרן'
 היית בניו עמך בגדוד כי אלו היה ניתן רשות לעין לראות
 אותי רואה אלא מיעד לגל כולו מלא מילות מכות הנכבדים
 מהבל פך כסאמה עוסק בשמשה ואלו הם מוסיס סביבותא וסובבים
 כל מילותא' ואלה בתוך כולם כמך בגדוד' וכולתי מכריזי

ואמרי הכו יקר לדיקוא קדישא דמלכא דהא הוא חנא דינן
 ככרה דינן וכו' לכן בני אזהרה כנשך ככל אחרך למיורי
 חרדי דביק כי ולא חפירי מחשבתך אפילו רגעא מיני ואעלך
 נס עלה במשלות רמות' והא תקבע עמיס בחתמה הקבלה אסתח
 לכך בה דאדנק ריין ספירין ללא אדנק ריין יתהוה בני כממה
 שנין לכן בני אזהרה כנשך ככל אחרך מדינא כמא
 דאליפתך' שהאכר היותר ככד יהיה הלשון ואזהרה ממיכלא
 וממשיותא ולא תעבד כמא כפרי לילוא דלע"ז אשכח
 כשעודתא כהר שעותא אלתי' חנא טובא ופתיס חמר שועת
 לכן בני אזהרה כמילך ומשתיך דלא יהא דרך הגאה כמה דאליפתך
 ולא שחטה כשעודתך חמרס כר מזמנא חרס' ואזער כמילך'
 ולא תחל משולשת הכרות כי אדנכא יחוק ראותי וכמך ויחד
 כל מחשבותיך ודכירך לעבודתי':

והלא כפרשתי קדישתי דל אית לך למינדע דשגל מכות
 אלו אברה עתך מנה כבודות רמיו תלחא עילאי' אברה
 כבניה' דמיני נסיק לך בעלי חיים בעלמא' חשך רמיו כבניה
 דלחיי דומת חושך דליח מלן דידביק בני אלו עזי' כבודות
 רמיו לכפר עליון' דלחיי דקמחא דכולין ספיראן' אל' חשך
 רמיו לכפר עליון דליח מלן דידביק ביה מדי' וכבודות
 רמיו לתמנה דלחיי כבוד לרין' והא כבני תלחא דרמיו
 תלחא עילאי' ובכן כלא בני אדם והספיקו הדיבור ובכן קיזר
 ועלה ואמר וכן ואחיה שלום':

אור ליום שבת י"ד ניסן' ה' עתך וכו' והא דרמיו לגללה
 לך רוח מלי עמח ויקרא פסח לכל זקי ישראל' היינו
 שפחא לגללה לון דינגלי עליהון עתיקא דשתיקין לפרקא
 יתהוה' ולאמלא כן לא הוו מחקרין דומת דמלי אדנכר
 ויחא מעריס חשפין זמינן באורייתא לארודעל' לה דמספחל
 דיובל' מחקרין' ואחיה שלום: **אור** ליום שבת ו' לשבע' ה'
 עתך וכו' רק כי הדנק כי וכו' והלא בענין פסחח קדישתי
 אית לך למינדע דמלי שפחא ועד כבוד השכי כולא דך דנגא'
 אלא אהבא קרי ליה שפחא בערך שירא מקבת' והחס קרי
 ליה שני בערך שירא משטיע ומלי דקשיא כססוק ורליחי אח
 הדס ופסחתי עליכם' אמאי לא יתעברא סימנא דהא הללו בני
 לפיו אחרת למינדע דמחא וסימנא חושך ממשום מלאכי אחרו
 עימיה ותו איכא למינדע דאיכא לאקשו דהואו סימנא הוו
 דמחא וכוה אח מוח והואו כהיפוטא כמלי דבע' והו סימנא
 מיבעי ליה למינדע מספחל דלבר והאי הוה מספחל דמנאו'
אבל רוח דמילחא דבעא דקב"ה דיתחנן ביה וישוון הוה
 דמח על פסחח מלגלו והיינו דכתיב והיה הדס לכם לאוח
 ובמקום הדס לכו למינדע כחמיון דמחא על פסחח' אדנכר
 יתחנן כמחריקא דסקיד למעבד הכי למורי להו שפחחא והאי
 זכוחא דמחא רמיו' יבן עליהון והיינו דכתיב והיה הדס הזה
 לכם לאוח ורליחי אח הדס ופסחתי עליכם כלומר אחי זכוחא
 דרמיו דילכו' דמחא דהואו סימנא דמחא יהא לכון סימנא
 דמיי כרמתי דמימחא דמחריבין' ובגין כן ורליחי אח הדס
 ופסחתי עליכם' ואחיה שלום:

סוד החפיון ונפשוה דמפחתיא קפיד על מצות חפיון וכו'
 דהא איכא למידק אמאי חפיון של יד אחר וכו'
 ראש הס ארבע כתיב' דחפיון של יד רמיו למחריבתי' וכל
 ובה ימרחו דכולאו ספיראן ומשום הכי אריה בית א' ומשום
 דמלעיל

דידעו היא ודעתה דכתיב מתיב עממא חישוק ליה
 משום דבעת לערובלא יהוון מדברתא יהוון דלימח פרתה סגרי
 עליהם המדבר מה דלא תאשך כן בדרך ארץ פלטיהו. וכו'
 מאן חן ירהם הסם בנרותא מלתהא ושבו מנרמיה ומה לו לקדוש
 ברוך הוא בפק הא הוא אשוק יהוון מחמתן וכו' משום כעו
 לההדורי להמא עבדי להדורו. וכו' אמאי איצטריך אמרן הכי
 לאהדרתא יהוון דרך מדברתא הא חי הוא כעו למיהדר הא היה
 מאי לעכב על ידם בשל פטיסין להם בדרך שלא ויכלו לעבור
 או בענייניהו לחריבין לא קהרי ידו למעכב עד ידם פטיסיים
 לחריבין. וכו' אמאי ויבט אלהים ולא קאמר ה' והו אמאי העם
 ולא בני ישראל וכו' אמאי קאמר דרך המדבר ביה"א הידיעה
 דרך המדבר כי חסו היה לו לומר דרך מדבר כי סוף. חו
 אפמתיא סבתא ומתושים עלו בני ישראל מארץ מצרים
 לעיל כד נשקו הוה ליה למימר הכי. וכו' אמאי איצטריך למימר
 ויקח משה את עצמות יוסף עמו. חו אמאי ויבט עממא
 כי השבע השבע הלא בעתה דמתי יוסף הוה למימר דהשביעים
 כל קול האב. חו אמאי השבע השביעי כתיב ויהי הלא חתול
 סגרי. כדאמר חז"ה על יעקב אבי השביעי למחר. וכו'
 דלחיהו השביעי לבני ישראל. חו נשקו ידי חובטין בלקיחת
 משה. וכו' אמאי נקטיה משה עלו. חו לומר ויקח משה
 את עצמות יוסף כי השבע השביעי אבל עמו אמאי איצטריך.
 חו יחי שקוד יעקוד ידו זמני. וכו' אמאי ברישא חמו לאחר
 דמיומו מרירין. חו אמאי ויוריה ה' וכו' וימחקו המים וכו'.
 חו אמאי קאמר כהאי דוכחה איהו את שמוה השבע בקול ה'
 לארץ וכו'. וכו' רזי דמתי הלא קראי דכליל ברוך ע"כ שמאן כמא
 דמסדרין בווהרי קדשה. חו אמאי וקבל ע"כ גשירן דהסד. חו
 רזא דהש' ה' נקבינו את. חו אמאי ויחלש אישכבן ממתת
 עמלק ליהושע. חו אמאי ויחלש ויהושע ולא שנינו לגמרי.
 חו רזא דאחמר כי יד על כסיה.

והלא ק"ל מינדע דאמאל הוו משמתיין במצרים בקיסורי חניך
 שפרין דלא ישראן ולהכי איצטריך קודשא בריך הוא
 בעממא וכבודו לאפסחה לשרה דמצרים דליקרי פרתה. ועל
 שמהי דליקרי תחאה פרעה דיפטר יהוון ולהכי כתיב ויהי
 בשלח פרתה. (השונת של הקטיות ולא תחלש בה הדוות
 שאמר לו בשנה אחת על שפוק רזא פעה חי אני הוא.)

אלא שועל הרעות. ואלו הוה קודשא בריך הוא מתיב להוה לשרא
 על כרחם דמנחמי דיהון חזן להון נשקו ולא יכלין לעכב לא
 היכי כד נכסו יה פסחה דהוו פטיסיס קיהות וכו' לא הוו רדפינ
 כהר בני ישראל דמיוון כי היכי דלחיהון עיכב על ידם דלא
 נכאש יהוה יתן בני נמי עיכב על ידנא דלא נרדפו כחריהון. אבל
 כיון דחזו דפרעה שאל להון ולא תאשך על כרחיהו תשובו
 הוה ליה חזי יכולת לאפסא להון דלחיהו שועל הרעות ולא עבדי
 העובות אלא פתקיה. חו היינו דאמר מה זמתי עשויי בן שלחנו
 את ישראל מעבדיו הוה לן למימר אז חייב הכי מילא לאפסא
 יהוון ויפיק אבל אחינו ולא נשלח ומתוהו את אחיקו למירדי
 כחריהון וקודשא בריך הוא הכי עבדי למיסבע יהוון צימא
 כי היכי דהוה גזר כל בשל היילוד וכו' דמשינא לגוים ויאבדס
 ובשמה קאמר משום הסבא פרתה על כל העם ולא חלש להו על
 כרחו דפרעה. הוו דחלין פליטיהם מלאהרא קרבא בישראל.
 אבל כיון דלא חסיק קודשא בריך הוא להו על כרחו. ויבט חתנא
 דשלישחמי דיהוה דחלין וכו' אמאי קאמר קרבא בישראל. חו אמאי
 מאן חן פלטיהו לא כך בעללא דפרעה שלח יהוון ולא שימא
 בעל כרחו. להכי קאמר כי קרבן הוה לומר קרובים היו
 למצרים ועלגל ידעו מה דלאהשעד חמן. ואם תחמר וכו' קודשא
 בריך הוא הוה ליה למברא מוסקיהון דשלישחמי דלא יבאשון
 לישראל. וכו' אמאי איצטריך ויבט אלהים את העם כו' להכי
 קאמר כן יחם הסם בנרותא ממחמה. כלומר הא ודאי דלא
 הוה שניק קודשא בריך הוא דיבאשון לישראל. אבל עממא
 דהבט אלהים וכו' פסוס דימוון עממא מרירין לשנין מלאכי קרמא
 עד לא יקרבון להון דחלון מייסהון ויחובון למצרים. ומשום
 דהוה כל כך רביבו ולא קי לוהו העם לישנא דגריעויהא ואם
 תחמר דהא רביבו לא ליבא דהוה כיוון משום דלא הוה להון מתי
 קרבא קאמר לאו הכי אלא ומושיים עלו בני ישראל מארץ מצרים.
 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביעי וכו' חז"ה
 למידק אמאי ככל חרי זימנא חלש השביעי וכן ככל
 שקד יעקוד. אבל רזא דמילחא דיוסף אבט כרות חסד
 דעמידין בני אפרים למיפק קודס הקן. ומשום הכי לא חמי
 דנבויי דיפקון ימיה. דהא חיוון יפקון קודס הקן וקבלין
 להון בני גת אלא לבני ישראל הוה דלומי והיינו השבע השביעי
 כלומר השביעי דלא יפקון גרמיהו בזמנא קדמיתהא אלא
 בזמנא דבהיימא יפקון ימיה. והיינו שקוד יעקוד אלהים וכו'
 כלומר כד תחא פקידת חיינא דהעלית את עצמותי ולא

אזר ליום השבת יא לשבט. ה' עקד וכו' בלא פעה חי אני חמי
 הוא. וכו' הוה אירא למדק אמאי ככל חרי זימני חמי אני חמי
 וכו'. וכו' אמאי רזא ומאי פעה. חו אמאי חמי הוה ליה
 למימר להתיי כי היכי דקאמר ממחמי. אבל רזא דמילחא דלומות
 העולם סבדי דלחיהו ישראל איהו שועל הרעות. חו מרתיקון
 הימנחה בישראל משום דאמאל אמרי קודשא בריך הוא חיהו
 עמל וליח מאן דידבק ימיה. ואמותה הקדמונים מחזינן אלהיהון
 ען וכן. חו אמאי דהוה הכתוב באמרם אלי כל היום חלין אלהי
 ולהכי קאמר בני דין ה' עמו ויבט לישראל ידעון כולם דלמי
 שועל הרעות ואני שועל הסבוב גם כן. ויהוון מילין כל כך בריקין
 כללו יחון ימיה בעממא והיינו רזא. ובעדין דירעי למיקבל
 יהוון יימא רזא עמא חלין חמי לבו ואחיהו לישראל.
 ומיהא דשמועדין דלא רמתי לישראל בזמן עבר ארשא
 תפאחא חמי. והכי הוה פרתה סגרי קודשא בריך הוא לא הוה

ואפילו בעת מחלוקת וידיבוק יהיה לשוק האבן הכבד שבעוקף כמו שהיה בקוף ימים שבעברו ולא תדבר אפילו דיבוק קטן אם איך מוכרה ביותר עליו • ולכן ולשוק ואיברך המיד התיחד לנעודתו ויראהו ותורתו וזכור מה שאלמו על כב שלם שש שימה כשיהא ימינו • וכן לך האדם לנפשו לייחד תורה ומחשבותיו ביראתה ה' ועבודתו כמו שאמר הכתוב היה בני לך • ויעיך דרכי תורתך כלומר כשהעשה מזה או הטובך בחורה יהיה לך ימיחד לך ולא להכריח בשום דבר אחר כמה דלך אחר ולא החסור אחרי לנבכר ואחרי עיניכם • וכן שלך ייחוד לך בודאי הגמור של תחורו אחרי עיניכם והוה שאמר ועיך דרכי הצורה ונכרע בעה התפלה תבעל ממש לך מיני הכרובים שהם מכניסים בלך יד הרע ומיילותיו עם הברוח שעליו שהם נחש וסמאל ומיילותיו ויחד לנבך תמיד בכל עת ובעל ועבל ורע שלם לחשוב בו אם כי ותריותו ובעבודתו שהוא סוד היחוד שמהיחד האדם עם בוראו ממש כי הכנס מהדקת ומחיתתה בו יתבקר ונפו ואיכדי הם ממנה שניה ממש חוץ שאמר בחורה את ה' אליך תירא ואחרו העבוד וכו תדבק כי עשמו אהה מיחד שפך ולא לנבך כי כל עוד שששם רגע אהה מפריד מהתבונן מיחלה ה' ותורתו ועבודתו הרי אהה מבעל הייחוד כי זכור מלד מהכריח בשום רגע לנבך חוץ מהורו הייחוד ועבודתו ואכל כל מיני הנאות ממש אפילו כשעה שהה מוכרה לקיום נשך וכן לקיום שום מזהו רגע בעיך אפילו אהה מוכרה בו ואוטם כל הנהגה הירא וכן תדבק שפך בקוץ • והיה לך מלמה למוחלה וזהו סוד מה שאמר חז"ל שני מצינה לחיות ימות כי אין הבורה לומר שפיה אח עמלו ולא יאכל ולא ישמה ולא ייבה מן העולם כלל • שהו דבר שחי אפשר לקיום המזהו אבל הכוונה לומר שישאלו וישארו וישפם חן יתר העברים והכחיים לנפך יראה בעיניו כאלו הוא מוכרה ואוטם כהנהגה הירא כי אינו חפך בה כלל ולולא המות האלהי בדבר הירא לא היה עשה עשהה הוא כי אין לו חפך בהנאות הפסיות כלל וזכה הרי הוא כאלו ממת עמלו ובכך מתה נשם בנאמה ותהיה לו הפסידה מה העולם מזהה גדולה בהדבק בקוץ כי בעוד נשם אסורה בנוף הגוף הוה יהיה דבוקה בקוץ כי חומר אחרי הפסידה מזה החומר שהדבק בקוונה לאור בנור החיים ואשר כי והנה ייהו לו המיתה מיים אחתים כי מונעת לו שהוא נדבק בקוץ • וזהו סוד מה שאמר בגיג'ל והיה נשם לדווי מורכב בנור החיים את ה' אליך • ואת נשם אויבך יקלענה בתוך קף הקלע • כלומר נשם אויבך על כל פנים תהיה נרובה בצור החיים שהוא הדבוקה בקוונה וחוה נבכה לפי שבעודך בזה העולם המיד אהה פיחה ועבודתו ויראהו וחוה נשם מהארה את ה' אליך ואשך כי מכל שך וקל וחומר שששפסד מזה החומר שהייחד נשך בקוץ כי אחר שהמיד הכרוךך מהתבונן אינם אלף בו נבכה שששקום שרית מושג המיד שש תדבק • אבל נשם אויבך מחוץ שפין מהשנהה וייחודה אל ה' אלף המיד הם מהררבים בהנאותיהם יקלענה בתוך קף הקלע • לומר כי החובשם בתמלך ובמשהה יתדבק בנחותו הלענות הממוט על המאכל ועל המשהה והמהררים יאוף ויתדבק בנחותם ההם המאכל • והאוף • והמהררים כשרה וכבוד יתדבק בנחותם ההם הממוט על ק • ונעאל כאלו הם הקלטים נשם חוץ קף הקלע כי ממלך

שהכותה היצנים שולטים בו הרי הוא כאלו קלוע חוץ קף הקלע וכס כי אלף בלם לשלום בו על ידי שהיה מהרבה כהנהגה פלונית ואלו בלם לשלום בו על ידי הנהגה פלונית וממלך כאלו הוא קלוע ביניהם כי בדרך שבע ששקום שהוא מושב מהרבה שם נדקת נשם לכן בני יחד לך מהתבונן לעבודתו ויראהו ותורתו ואל תדבק כלל כי אם הרבים ההרבהיים לקיום נשך ונשך וסוד מולא הדבר מסך כהנהגה אם אפשר לך וזלמו אל מולאיהו מסך • ונס אם תהיה מתבונן בו אל מולאיהו מסך עד שהיה נמור לך שמה מוכרה לומרך לקוים כגון המאכל ומשהה ודומיהם • והיה כאלו חרם מונח על ראשך וגיבהם פתוח מתחךך והיה בעיךך שמהה מוכרה כהנהגה הירא משני קיום המשהה בהכרח לקוים או שהוא דבר מזהו הוא יאה לנבך נופה ולא פונה לנאמה כלל • וכי ששפע בני אדם שששכך תדבק והאפסך ממלך ונשם פנים אל המנהגה וזכור סודי ה' וסובותיו אשר ממלך מיום היותך עד עתה עותך בעיני הרביות לכן ובכן ששפך ומזכור את אשר השששש לפניו יח' ונשך לך עד הנה • ולא די זה אלף שנמלך כמה שובות ונוסף על טלן נחך לכן מזהו הרביות עד שהם שששש אחר • ובכן תנע ותשפיל לפניו מזהו מלמד • והסוד בעיךך מה שמהה עשה כי חיק הולך לניה מוכרה כשששמה • ולכן אהה לך לומר החפילה על ידי מלוי להקדים המאוחר ולאחר המוקדם • והלא ידעם כי כל סדר החפילה מיוסדים ומסודרים על יסוד וסוד • וכן ואלו החלק המוקדם הרי אהה מפסיד ומקלן סוד • ורע בעיךך להיותך נשם או שני מששכימי ב"ה • לכן חלך קף שמשוה ק ויחד לנבך לעבודתו ויראהו ותורתו יחד ייחד נמור כלשך הרויך • ובכן אלף תדבק משום דבר בשלם כי אם העברים העונעם לעבודתו יח' אלף חלך לנבך העולם היה יאה שזה בעיךך הדבר והסכו • כי זהו סוד החכס ששאל לרואה לייחד ההשפחה כי האמה מי שפיו שזה בעיךך עבות העולם היה ורעויו אינו מיהד נמור • לכן בני יחד ייחד מורה ובכן לכן לך מהלבים בין העומדים האלה כי חזק לעלות לארץ ישראל ולהתיחד עם עם שמה ידידי ועם העברים ותלמוד ותלמד והשיב כלי אוזר כי תלמוד תורה לרוב והשיב רבים מעון • ואח"כ חזק לישפך על קדושת שני כלשך בעצמך • והיו דברי אלה אשר חננתך ונחתי לך כמהנהגה חכס כי משהיה שנהגותיו שובה היתה בניה גמי והואלחיה ותחתיך לך כמהנהגה חכס כמל דעה אחר אלף חמי ואמי אלו חדר הויה • דניה חמי היינו משיבות • וחלך הויה • היינו החלק שבה הדנו מלכות מהנהגה שובה הולחיה מניה גמי ונחתיים לך לכן בני חזק ממלד • איני איני היא המשהה המדכרה שפך • כי הנני מתקשט בעדי עדיים שקרוי המשינוה שמהה קרוב כלל ויס ויום:

והלא כשפרת קדושתך דל איכא למידן • אמלי • חתיב בשלח פסע היה לו לומר כהנזיה ה' את העם וכו' ולא וואמי קרי חרדי ואלף קרי ליה • וכו מלי ואלף חתיב היה לו לומר ואלף הוים • וכו אמלי אליהם כיון כדמהתו אמליהם לומר בוא • וכו מלי כי קרוב הוא ומלי דלמי שהוא כח"ס קף קה דהא כי יאשפירך לומר ואלף חתיב וכו היינו משום דהיה קה כיון דלרץ מלשחים הוא קרוב אמלי לא חתיב אליהם כחזון דך ואשך אמלי יאשפירך למימר אמ"ס שהוא קרוב דלא מילתא

לגשיל למטרונותיהם כי כהמי' ודאשחא סמירא לאחזיו דעבר
 כי מחה לאחיה • כלומר דאפי' דאשחא לא אשמי' חוקאי דדינא •
 לעמיד לבא כד יאה' ייחודה שלים • והעבר דינא דהק ספירין
 ויהון שפענדן סחומ כנסא ישראל ברוח דלוא יוכף עוד מוריק •
 ובהסוה זימנא אחיה לא משי' עינדא • דלכל מילחא ליה יומין
 מיומנן כמח' בישלמתי' • וכד ימלקן מרן בישלמ' למלכות איה
 ליה כחוקשא צרעיה ליה לאנחא קרנא בעלמא לשעבדא כל
 דהק ספירין סחומ כנסת ישראל • ובהסוה זימנא שאף על גב
 דקורח ומדוע מלך • לאו מרן הוה דוכדמא ליה הוה רשימא
 דקורח ומדוע מלך קהל ה' • וכד מרן שאל כתיב
 ספקיה והוא משלון ופקדה נרן כלומר מחיימא כנסת ישראל •
 ולהכי נרין לאנחא קרנא בעלמא לשעבדא כל היק ספירין
 ומחלמא כנסת ישראל • וכד חמל על אנג וכו' בישלמא כשפסוק
 מלכותיה מרעיה מדה כנגד מדה דהא איהו אשפיק חוקשא
 דנכסה ישראל דליה' מתקרייה מלכות • וזילמלא לא תב
 צביה לא יהו ספיק מלכותא מרעיה והף על גב דהוה מרן
 דוד הוה כמו קיסר ופלגו קיסר • והיינו דקתמא זכור את
 אשר עשה לך עמלק כלומר כד יימירא זכור דהיינו דיק' עם
 כנסת ישראל • ולימנן מרד דור • היינו רוח דר' וסוחרה לאחמד
 על בינה ומלכות והיינו רוח דמן העולם ועד העולם :

אור ליום שנה י"א לשנת ה' עמך וכו' רק כי הדבק זי
 ובחוכתי ובשפיותי ולא חפירד משתבך אשילי רנע
 אחת רק הריה משתבונך דביקה זי ונעת האוכל לא חסון
 לביטת כלל זי אס בעבודתי כדונמת רלשון רלשון הוה משתבך
 כלשר הורייך וזי איהם מרבך כמו (רנאה ל' ששל דרך זה
 אחמד מרן אלאי השרה כרנן שעל דרך זה איה משתריס
 אח סמי ה' כמו מלכא השרת) קרנן ואל לאו הוה סועל
 במי' • ועל דרך זה ככלל שאר הנאות הכזיות משתבונך
 דביקה חמדי זי לא חסבר דבר ותהיה מהעומדים לעור חמיד
 כי חמיד הלייז כנסתך שאתה עומד לפני ועובד עבודתי •
 וזה שאמר אליעזר חי ה' אשר עמדת לפני דמדיד הוה
 קאים קמי קודשא ברין הוה בלי עומד להרה אשילי
 רנע ואמר אשר עמדתו לאו אשר אי עומד לרה אחזיו
 סיבותא לנפשיה • חי נמי משוס דהוי משתכלל בירוס הוה
 רשימא לא הוי מחשבתיה דבקא לעיל כדקא יאות ומתוס הכי
 שאר עמדי • לן אודרר נמיא חידר קאים קתמי בלי
 שוס הפרדה כלל וירודק גושך ואיברך דונמת חוץ שנעשה
 בשור לפיך אש ויודיו אש • וזכרה שיעוש נמיא ונפלאות על
 ידך כמו על ידי אמי' התלמוד ויקתדש שם שמים על ידך ויעשו כי
 יש אלהים בישלמא על ידך ואזק לגמור כל חמיונך ופסקך
 נקיים מכל סיג וטעות והדפיסים ולפססם ככל גבול ישראל
 ובסר קן חוקרן על קדושת שמי וחסתתן כעמר נקי וחלך
 ומתח ומעמד לגורלך איהן :

והלא כפרשחא קדישא דא חיה לך למינדע ולאסחכלא ברא
 דמנא דהוה חתי' מעליה • ואמרו חז"ל להם אבירים
 אכל איש להם שמלכיה השרה חתי' ומי' • ומתהי הנדע
 דכל הנבדל' צריכים מוח לזי ומד כמס' דהבית מונא
 דדא לעילא מדה ואשילי ספיריה דלינן גללים צריכי כביכול

מוני דהא סלח בשפעה נחית מרן סוף כרו' • ומחי' דיקא
 דקסל לכ אבר ויאה' איהו מלכותא דכולהו אצרייה והא מונא
 דספירין איהו חורה ומעשים טובים דעבדן לתהא • ובמח
 דבר יש מעייל מונא דרך דעה הכי סליק מונא דידיה
 דלינן חורה ומעשים טובים דעבדן דרך מלכות דליקחיה
 פי ה' והיא דונמת הכנע דבר יש דמנן לתחנן איהו
 ההבלה בחורה ומעשים טובים • ומחמן סליק מונא לכולהו
 ספירלן עד כתר עליון • שפעל דמיתא מרן סוף איהו דונמת
 הכמות שבגוף הכבדיל' • שפעל ידם מחשבול המזון והזונים
 האכריס • ופוק חזי אס בגוף הגב הכמות שזן דקוי •
 שפעל דמיתא מעליה כמה יאה' דקורו לערך אין ק' • וזה
 טור סגולשון שקשור כמרים לקונו דהוא קאים לתרעא דמלכות
 ומחמן חורה ומעשים טובים דעבדן לעילא ומעיל' איהון
 במלכות ומחמן מסחלק עד כתר עליון • וזה טור בלדס הראשון
 דליכא מרן דלמר דכב ביה' ספירא וליכא מרן דלמר ביה'
 דכולהו קוספא איהו דעובדן לתהא מסחלקן עד כתר עליון :

ורוא דתענית איהו בראח דשמי' אפיו שנין הוי עלמא ומד
 חריב בהסוהא אפא דיהא חריב לא סליק מונא לספירין •
 ובחנניות מתענה בר ששחא דהב כתיבתא קמי' מלמיס
 ומתעסק כפולחנא דמלריה מתהוה מונא למיחיו נמיד
 לספירן והסוה זימנא דיהא חריב • לן אודרר עובא למיחיו
 מחשבתך דביקה חמדי בלי שוס הפסק דהא את חזי כמה
 עלמין מחזיו על יד כזיות משתבך דביקה זי חמדי בלי
 שוס הפסק כלל ועיקר לן אודרר להיות משתבך דביקה זי
 חמדי כי איש אהה וזי כמון בישלמא • דהא לית שיבא
 בגלותא דילסין כספולא כמו שינפיקר והא שכל עינן דלח
 מהלך בשוקא אילי נישן רשות לעינן לראות הוה חזי מלא עינן
 חיילו' מקיפין אורן מכל גז וזכה כמלך כדוד • ומכריזו
 ואמרי סנו מקוס הבז יקר לדיוקנא קדישא דמלכא כמה עלמין
 מוזעזעין לקול נעימו דהסוה כרווח ושללי מאן אחי' • מתיבין
 ואמרי הוהו סלוי דמלך המלכים חסן ביקרו דליהו יקר מכל
 כלי חמדא דליהו מנא דל' ריש מתיבתא דל' • ריש דלואח
 דכולהו וסוואח • ספאק דינן סכרד דינן מחברד לוי' • ובניק
 דלח משפסוק מלהרבה במיין דקדושת • ומה גם לח מהריה
 במילי' דגושא הוהו כרווח מחלש וכל עלמין מוזעזעין ואמרי
 מאי הילי דלספיק כרווח אריון שכן החוק כעמלן וזה חלפי
 משתבונך מיני אשילי רנע אשילי חזוי דהרימוחך והחמך
 גייד על עמי ישראל שמי קהלות • ועוד חמך גייד על כל
 קהלות ארץ ישראל • לן החמוק עדי יג' הרע וסמאל וחס
 הודפיס אחרין כי אליך חוקקת ואתה חמשול בם • וטרף
 ארום כקס קדישא שמע זימנא לבנך ומשפסוק ליהוה
 דביקה זי חמדי בלי הפסק ואשריך בעולם הוה וסוב לך
 לעולם הנא • וזכה שלום :

(שייך לעיל סוף פרשה בא אחר אור ליום רלשון על פסח כו')

והלא כפרשחא קדישא דא חיה לך למינדע ולאסחכלא ברא
 דמנא דהוה חתי' מעליה • ואמרו חז"ל להם אבירים
 אכל איש להם שמלכיה השרה חתי' ומי' • ומתהי הנדע
 דכל הנבדל' צריכים מוח לזי ומד כמס' דהבית מונא
 דדא לעילא מדה ואשילי ספיריה דלינן גללים צריכי כביכול
 היינו

ונקבתי • וכיון דחזו מלטים מה על שפח הים אינהו הימנו
 גב' דהוה שפח שליט והוא הוה פועל השובות נמי •
 ולא יכלו לשחות מים • כי מרים הם בעל הקדוש ברוך
 הוא להחיותהוהן דליתיה הוה פועל השובות נמי דהא
 אינהו מי המרים • דליתיה להון • אם שם לו חק דליתיה
 כי דינא • ומשפט ה' המרים הפלחה רחמינו כמעט
 הרעות והשובות • ויאמר אם שמוע השמע וכו' כל התורה
 אשר שמהו במרים • אל השים עיניך • כלומר דהא אלה פועל
 הרעות ולא כל השמע לקול ה' אליהן כל התורה אשר עיניך
 דמכלל הן אלה שמוע לאו וכו' אני פועל השובות דלי חיתי
 מהלה עיניך אני ה' רופאך • אור ליום שבת כ"ב לשבת
 ה' עמך וכו' וכל אשר אלה עושה ה' מלפני וילית רק כי
 הדבק נ • ויבחרתי ויבחרתי תמיד לה מפלחה פועלו כנע אהה
 ולא כאשר עשית בזה השבוע וגם בזה הלילה אלהה ושחית
 ודברתי הרבה והרן רואה שכן יוכלה ללמוד פועלו חיי סדר •
 ועם כל זה אני מתקדש עמך בזה בתיכם עם שבת דלשונה
 שחזרה לבידך • אבל מאלו ואלהי חזרתי מלהפריד משחונתך
 אפי' כנע מותרתי ויבחרתי כאשר הויתוך ולא השמע לקול
 היצר הזה וגוה ומאכל המפחים ארוך • והנה אלה מפללה
 לפני הקדוש ברוך הוא שיוך בדרכי משבוחו והוראלי • והנה
 הנס הדרכים שהויתוך השבת שעברה לכן חזר בזה ולא
 יליו עניתיך ולא הפרידתי מתך פועלו כנע אחד • ואם מתך
 בזה אפתיך נ • עשתי אורה עשתי תשועה דרבינו ופועת
 דיקום וכו' כלומר תשועה היינו כנסת ישראל דחבית בין
 שני דיקום ינקא מדקום עילאה ומינקא לנדקום תהלה דבהאי
 עלמא • וקאמר אע"ב דיקא מדקום • שפעא מה' דהיינו הפלחה
 אחי לה ויתיה הפלחה עמוהו לנדקום ונכסיה פועלו בעת צרה
 כד מחתקין חייך כסיריך לתעלה זוהמא כנסת ישראל •
 וישורם ה' ויפלטם • כלומר דלוימין לא עבר לה הפלחה
 אלא סיוע בעלמא • ולוימין משויב יתהון לממרי • והכי
 קאמר דלוימין וישורם ה' ולוימין ויפלטם • והרד פריש דעו
 לימתי חתלה להו לגמרי ומותיב עלו קף עבד כד דרשתי
 בגי'אלי מהקומיין עלייהו כי חמו בו כלומר כד חייבין כתיובחא
 כתיובחא קמיה דלוימין חייין כנסת כשוי • אבל כל דא חייבין
 כתיובחא שלימחא אז עזר להו סיוע בעלמא • אבל לא משזב
 להו לגמרי •

ר"א דייב עמלק וכו' דלא עמלק חוקא דדינא קשיה דהא
 איהו הוה כד בריה דעשו • והא איהו אחתקף לתעלה
 זוהמא כנסת ישראל • והיינו דקאמר וילתם עם ישראל כרפריים •
 דהא איהו למידק מחי חוקא מיהו אי הוה כרפריים או
 דכתיבי חתים • אבל רק דמילתא לאחא קרנא בישראל
 דהיינו הפלחה דאפרדה בינה לבין כנסת ישראל ע"ג שהגיל
 בה זוהמא דהיינו רוח דרס גידה והיינו פסי דם כלומר דם
 הרסא הוה כעו למינעד ולמינעל בה • והיינו רוח על מה שלאמדו
 ז"ל ויזב כך כל הנחשלים אחרים שחיה חותך מילומים
 וזוקקו לתלי מעלה כלומר שחיה רומם שהדקום שהוא גרמו
 כתיבנה הנחשלים עלמלה ועל יפיעו כנסתם בישראל כמא דהא
 אמר דקאמר חבד • ויתחא משה אל יהושע בישראל לנו אשים
 וכו' היינו רוח משום דיהושע הוא נער אינעו ליה למינעא
 קרנא כגאגליח ומשה דהיינו הפלחה אינעו ליה לאחא קרנא

באחסיא • והיינו דקאמר בחר לנו • ולא קאמר בחר
 לך או לי • אלא כדדווייבו היו מתימים קרנא מר כגאגליח •
 ומר באחסיא • והיינו דקאמר ליהושע לא והלהם בעמלק
 כלומר עד סוק ולאח קרנא עמו באחסיא • אי נמי הכי
 קאמר עד לא ישרי הוא לאחא קרנא סוק לא ולאח ביה
 קרנא והיינו דלא אחמר בקרנא דליתרעמו שיראל עם משה
 מהאי קרנא וטעמא משום דעד לא ימשה הוא נפק יהושע
 לקדמותיה • מחר משום דלית מילין דמיתייחיהו בקנא ימים •
 והוא וימח לא הוה חייבהו לאחא קרנא יהוא • אבל מחר
 הוה מיוחד להכי • אחכי נכב על ראש הגבעה וכו' כלומר
 אלא אהה קרנא באחסיא דאדכר לישיראל ויחא דקבלת אכבי
 ה' אליהן • ומו אלא דרמיחא להפלחה אהה נכב על ראש
 הגבעה דרמיחא לכנסת ישראל דליתרעמו אהה עלובה •
 ומשה האלהים בידי ליחדא להפלחה עם כנסת ישראל • והכי
 כלשר ימים משה ידו וכו' כלומר דכדי חוקא חוקא דדינא
 הוה מרים ידא בזהו דלמוד כנע דמתך דהוה נוסח פועל
 לחד מדה שמהו דליתיה וכו' אינעו ליה למיחוי כילי עובא
 דליתיה קמיה המידה שכנגדה כי היבא לישאור • והכי הוה
 משה מרים ידא דחסד כי היכי דלא יתנגד דינא פועל • ולא
 וגבר ישראל • וכד הוה דחיל דלא יגבר כולי האי כנסת
 דליתחלש חוקא דדינא הוה מניח ידיה או וגבר עמלק •
 וידי משה כבדים כו' כלומר דלא הוה יכול לשואח חסד וגבורה
 דלא ליתקיהו אפי משה יתור מחיל דחזי ולחכי יוספו
 אכן דרמיחא לכנסת ישראל • וישב עליה לאחסיא •
 כנסת ישראל • אי נמי דגבעה ואכן • חזר רמיחא לכנסת
 ישראל עילאה וחדא למסדוניה • והחן ומור חממו בידי
 להשוות חסד וגבורה • מזה אחד כן הוה כלומר מילתא דיינו
 געזר וחרין זימנין אחד סליק כ"ו כמנין שם ההוי"ה ומזה
 ומזה חזר רמיח בנדקום וחד רמיח כהפלחה דלקיבל דלית ביה
 שנים עשר גבולי אלכסון כמנין ז"ה • ולהכי לקרי דיקום זה
 משום דייקום שמיים עשר גבולי אלכסון דאחסיא • ודיקום
 אמונה כלומר ועל ידי כך הוה חרין ידיו דהיינו חסד וגבורה
 כשיווי • והיינו אמונה עד דא השלם כלומר עד דמשפח דהיינו
 הפלחה עלא כנסת ישראל • ויחלות יהושע אח עמלק ולא
 עמו לפני חרן • כלומר דעמלק דבר עמיים מסכרין אוחרינין
 כיועא וקרי לנו גמיה • וקאמר ויחלות יהושע כלומר ולא
 שייח יתהון לגמרי משום דלם כן הוה מחתלם עובא חוקא
 דינא ולקיומא דעלמא אינפריך כולי האי • והיינו דלא שנק
 יהושע ליגח עמוהו קרנא שום גברא עד מתייה מלנא קאמר
 ויחלות יהושע ויחלות עמלק • וטעמא דלחמקן דלא חתלם
 דינא פועל והיינו דקאמר לפי חסד • כלומר כדי שיתקיים
 דינא לזורכא בעלמא כמו פי חרד דלינפריך לקיומא בעלמא •
 ויכן משה מנצח ויקרא • ויכן היינו בינה • משה הפלחה •
 מנצח על כנסת ישראל • ויקרא היינו מסרניהו והיינו ויחלות
 שליט • שמו ה' ניסי • כלומר דה' דהיינו הפלחה אריים לכנסת
 ישראל כי הוה דסמיה דליתיה גבורה • כתיב וזאת היינו כנסת
 ישראל • וזרון היינו דיקום • כספד היינו תעלה עילא כדא
 דספר וספר וספור • והיינו לייחדא כנסת ישראל עם דיקום
 ועם מלך עילאי • וטיס בלתי יהושע כלומר דהא הוה נער
 דמיל

הגוף ואין לך ערוה גדולה מזו וטלוס : אור. ליום שנה ח' לשבע. ה' עמד וכו' אבי ולא איהו לך ולא תעשה לך פסל. ח' איון לקבל לא תהלה לא תגאף לא תגנוב דהא דמאלו דגונבו כלו מחדש מחדש מחדש מחדש ה' ח' ומאלו דגוף היו לקבל לא תעשה לך פסל דהא לא תעשה שמהה גורם המיד ממזו דלריה פסל. ומאלו דקבל לא תהיה ממזג את הדמות ומגדר חוקשא דליונו פטרין ולהביה הוי לקבל לא י'ה' לך וכו' :

פרשת משפטים מהדרורא קמא

ביום שנה כ"ב לשבע. ה' עמד וכו' דברי תוכחות כמנהג.
 ובפרשתא קדישא דלא חייבא למידק ואלו דלא ואלו. וזו מלי משפטים. ודאי משפט אחד הוא כמא דלא אמרה משפט לאלהי יעקב. ורבי משפט אחד יהיה לכס. וזו כיון דמשפט חד הוא. היכי כתיב משפט עבדו ומשפט עמו : אבל רזא דמילתא דתפלתא חייקי משפט. והכי נמי חייקי יסוד וכו' חייקי חק נכח דלא אמר כי חק לישראל הוא כלומר יסוד חייקי בישראל הוא. אבל משפט דהיינו תפלתא הוא המעלה לעילא לאלהי יעקב. והכי נמי חק חייקי תפלתא כמא דלא אמר לא חוקים ואה המשפטים. וזו סוד משפט עבדו דהיינו יסוד. ומשפט עמו דהיינו תפלתא. והשחא קאמר דזולאה המשפטים דהיינו תפלתא ויסוד השם לפיטא. כלומר תפלתא ומדברי יסודו לעילא דרננין (תורה) לפיטא רזא לומר דמשפטא שהם דרננין : וזו (תורה) ואלה המשפטים אשר השם לפיטא. כלומר מה שדברתי עד הנה הם דברים נוגעים בגופא ממש אוקון בהיפסא ולא לפיטא. והנהגותיהם. ואלו הם הלויים בגופא ולא לפיטא. אבל אלה המשפטים שנין אדם תניביו וטול לומר אשר השם לפיטא. כי הקנה עבד עברי וכו' מאחר שאין השמיטה מוזילתו למה יולא בשנה השביעית. אבל סוד הנינין הלוי במה שאמרנו חז"ל המתקן במדבר ואלו יודע אימתי הוא שנה מונה שנה ימים וזבתה וכן לעולם מפני שכל שביעי שנה שנה כי כל הספירות שנה הן. וכן הענין צוה. וזו היא רזא לבר נה דשע שנים יעבוד בהאי עולמא. כלומר שנה עשיריות שנים יתקיים בעולמא. ובשער שביעית יאכל תפשי חנם. כמא דלא אמר ערוס ויחסי מבעין אמי כו'. אה ארזויו יתן לו אשה. אשה יתא ה' דהיינו אורייתא ובגמטא ישראל. וילדה לו בנים ובנות דהיינו מזוה ומעשה טובים. האשה וילדה תהיה לארזויה והוא יאז בגופו. כלומר לית צוה כל כך וכו' בהנהו עובדין דאיהו עביד משום דלא עבד לכו מתייעבדו דידה. אלא מתייעבדו דלשה יתא ה'. וזו היא כתיב והשם וילדה וכו' דמשמע דלתייעבדו מבערב דליה הוא. אלא אמר יאמר העבד תבתי את חלמי וכו'. כלומר אלא בעינא לאתיקיימא בהאי עולמא טפי לאשוקי בהאי אשה יתא ה' לפיטא לקודשא בריך הוא. והיינו דארזויו אל האלויים. לשון דין כלומר ד יתקיים נד נד בעולמא טפי משענין שנין איה ביה כמה מענין וכל ימיו יהיו מלאוים והיינו ורזא ארזויו אל אמו במעמד כלומר דלא שמע ולא חוי ולא יביל לתימא לקודשא בריך הוא. לכו בעבוד נד נד בתקפיה חייבני ליה למיבס קמי קודשא בריך הוא. ובי יתבס איש את בקו. איש זה הקב"ה. כמו הוא בתו של אברהם אבינו

ותמיד יהיה בעיניך כאלו חרב תחתה על ראשך וגיהנם פתוחה לך מתחתך להעשם אם תהטבם בהנאה בנאה לך אפי' מדבר שמהה עושה לקיום הגוף. ולא וראה כוסם של התענוגים וההנאים מה עלתה בידם. אפי' אלו התענוגות המדברת בפרך המתקשה בעלי עדיים וקטורי המשיגות שמהה גורם המיד כי איהו עולה במדברתא המשנה. כי דבר אחד הוא לגרום הדבר. ודבר שני הוא לידע אורו :

ורא איהו למידק במלי דכתיב בחאי פרשתא קדישא דלא במלי דכתיב לא תעשה אתי אלהי כסף ואלהי זהב מחי אתי ומלי לכס. וזו מלי דגבי אלהי כסף כתיב אתי וגבי אלהי זהב כתיב לכס. וזו מלי מזנה אדמה תעשה לי דלאו רישיה כסייה ולאו סיפיה רישיה. פתח בלתי כסף ואלהי זהב וסיים בעשיית המזנה. וזו דמשמע שאין מזנה כסף אלא מאדמה. והיא וזה מזנה הזהב ומזנה הנחושת וזו אמרי הוה מזנה הזהב ומזנה הנחושת אלא הוי מקמא המזנה. וזו ועשייה עליו עליתך וזה עולמא. ואמרי לא תעשה אתי יעבודו פתוחא ואשמוע וכל שנה קרבנות. וזו מלי מזנה אבנים תעשו לי לא תבנה אתהן גיזת כי חרבך הנהפ עליה ותחלליה. וזו מלי ולא תעלה במעלות ומזנה אשר לא תהלה ערוהך עליו. אבל פירושא דמילתא : משום דשגשג ארבות עולמא. ארבת הערב. ארבת המועיל. ארבת העוב. ארבת הקב"ה לישראל דלא יסמון כתר אדמה הערב. והיינו אלהי כסף כלומר למיל כתר לפיטא דלמא ובתר האלון דעולמא. וקאמר אתי כלומר דלא תסתפקוין כתר כיסופין דעולמא להביה דלי וכו' העבדון פירודא דלית בה הנאה. לא העבדון יהי משום הנאה דלית בה. אלא אי הוה אפשר להו למיבנד ההוא פיקודא בלא הנאה הייתא קיימא חלמיס מאוד. ואלהי זהב דהיינו ארבת המועיל לא תעשו לכס למיהוי ראוטיס למרחם ממונא. מזנה אדמה דהיינו ארבת העוב דהא לא מתקשטין ומתגאין בני פאח בצדמה. וקרי ליה מזנה אדמה לומר שאש"פ חרב מתהאש כמו אורחי המועיל ולא מתנהג כמו אורחי הערב אלהי דברים שתעשה לקיום גופך ההגאה שבהם חסיה זכיתה שתתפון מאוד שלא היית כהנה עליו שמהה מוכרת לעשות המדבר ההוא לקיום גופך. ועשייה עליו את עולמך כלומר כל המעלה העולות על לך תעשה עליו כי זכו סוד העולם שהיא צלה על הריכור הלב. ועל ק עולה הטובה הרווחת צבינה. וזה שמתין. הנה דבריהם שאתה עושה לקיום גופך ושליומות וספק וגופך. ועולמוך שהם המתענה הכל תעשה עליו. כלומר תעשה לשם שמים כלי שיתוף שום דבר אחר בעולם. בכל המקום שהיה לא תפירד משטותיך ממני. אשר אצורי את שמי. כלומר שמהה חסיר את שמי אני אהיה מוצרי כי תהיה ממנה שמהה והסביבה תדבר בפיך. ועל ק אבנו אריך מלא וטעון צרכות וצרכיך. ואם מזנה אבנים תעשה לי. גם אבנים אדמה את משתיים ומ"מ שים צהם נד להתגאות. שהיא אבני גלל ועם זה משתיים ויקריס. לא תבנה אתהן גיזת כי חרבך הנהפ עליהם וכו'. שהבדל נכרא לקצר ימיו בשלם אדם וכו'. ולא תעלה במעלות על מזנה וכו' כלומר במעלות שיש בהם הנאה וכו' בדברים שאלהה נרץ לעשות לקיום הגוף. לא תחטין להלכתך בלא שלם חטונך המעלה הנלה ערוהך עליו כי לא יאמר בידך זכות דמעונו אלא הגאון הגוף

היינו שלשה עדרי אֶלֶן • אר"ב • חֶלֶף רמזו לכהר עֵלְיוֹן • ז' רמזו לשבע ספרין הבנין • בית רמזו לשי הדין • או להכמה ובינה • ועבולתם גרם אשר בָּקָו וכו' • משקוף ומי מאוזת רמזיו • לבניה ופחד יהוד • דליוֹנוֹ ספרין לחיה בזה דינא • ורזחתי את הדם עם המשקוף וכו' • ופסחתי עליכם כלומר יחזו דממא דהוא דינא בזהריה דליוֹנוֹ הלא ספרין לחיה בזה דינא • ולא יתן המשמית • כלומר אֶשְׁכֵּחַ דיעול המשמית לבחיתו • כי יהא שום מַרְאֵה הוּא אֵלָּא דלא יהא לבגוד דלא יסמא לבקוֹן הַמֶּלֶךְ •

פרשת יתרו מהודורא קמא

אֲוֹר ליום השבת י"ז לשבע • ה' עמך וכו' והא שדרווי לגלגלא לך רחא דומשה עלה אל האלהים • דהיינו לומר דסליק במלכות יא נמי דסליק בגבורה משום דתורה מפי הגבורה נתנה • ויקרא אליו ה' דהיינו שפלתהו מהן הרמזו בינה • כה היינו מלכות לבית יעקב היינו נשייא דתסכרלא לבני • והגד כלומר דתמשך שפע ברחקן שפע עילאין • אנו ישראל דרחא מסכרלא טבא • ואשא אתכם על כנפי שמים • היינו שלומי דמטרוניאה דחיקוקן כנפי שמים • ונתה אש שמעו תשמעו בקולי כלומר דהתברון כוליה ספרין במלכות • דשמיעא לישנא דכטושי הוא מלשון וישמע שאלו • בקולי היינו מלכות • ושמרתם את כריתו כלומר דהתברון יסוד עם מלכות דמלא ושמרתם היינו מלכות • בריתי היינו יסוד • ויהייתם לי כגולה כלומר סתקון דכדנא דבינה דבהי רמזו בגולה • עלילא • וישן אל העם וכו' כל אשר דבר ה' ונשה ושמע • הא חיבא למידוק חיקך יעקב וקום שיבטו • וכו חיקך קאמר כל אשר דבר דליהו לשון עבר • הא אבתי לא מייל ולא סקיך להו אורייתא והכי הוה להו למירב כל אשר ידבר • ואשכך לומר עד דך הפשט דיון דלמרו חז"ל דשנה דויזים בגמיה א'פקד • משום הכי חמרו כל אשר דבר ה' בגמיה נעשה • וקאמר כל משום דהוה תמן חק ותשפט • לאלללא סרווייכו קאמר כל • ונשע מה דיימר לן מאלן והלאה • אב"ל רוא דמילתא דירבאל דהיהו דרש הוה איתו מסכרלא דיבולא ואורייתא כחובה בתרסו היה • ואתחכא דעד לא חתו לעלמא שמעו בשמחון אורייתא • ומש"ל כל אשר דבר ה' למשמח דין עד לא חתונו לעלמא נעשה • והשחא נכ כן נודד למישעמ בחאי עלמא כדי לשעבדא גוסיס דין • והכי נמי כל וחד ומישראל יביל למירב כל אשר דבר ה' למשמח עד לא יתה לעלמא וכמא שחמרו חז"ל מלמדין איתו כל ההורה גולה ויהי משביעני ית זרעיה לקיימא אורייתא וכדליאת בזהרעא קרישא על פסוק נפש כי חתמא וכו' ושמעה קול אלהו נעשה וחקך בשמע מיני דלורייתא וינלוך יתה בנאי עלמא לשעבדא נמי נוסף דין • ואתה שלום • וישמעי יתרו וכו' מה שמועה שעת • מר אחרת מלמחא עמלק • כלומר דבהיית מלמחא חרדיע דכנסת ישראל שלפא על כל חיק סיערדי אהא תנכר חוקסיהו ומש"ל אהא למיעל תחות שפחה • ומר אחר קריעת ים סוף נעשה • כלומר דקודם לכן הוה סכרין דליאת חרי אלהוה חד פועל הרעוה וחד פועל הטובוה וכד חזא דנקייעת ים סוף ענב למצרי

וזביב ישראל ידע דפועל רע ועובד מהו ה' וזה שאמר עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים • ומה שאמר כי דבר אשר ודו עליהם • כלומר כיון דקון יתהונו מדה כנגד מדה ושיזנה ישראל אהבנר דאלהא חד הוא ומכילין רבייביה דליה לוא איונו רבייבו ביה • אלא לכל חד מהו במכילה דא'אצטריך • והיינו ויהד יתרו שיחד יתוד גמור • והיינו ויקח יתרו עולה דרמיוז לבניה ליחלוד כולא כה' • ונחמיה לאלהים כלומר דאשכך מדעמייה שלפוטתא דלהים דאח' הוא בשמח' ד' שלפ' על כולא וחייו חד ושמי' חד • ויבא אהרן דליהו סיערלא דחסד • וכל זקני ישראל דרמיוז לשאר מיכילין • ללכול להם היינו כנסת ישראל כדזא דכי אש' החלם אשר הוא אויל • עם חותן משה • והא עשה רמזו דהשפחה • לפני האלהים • כלומר לאסוקי ממאי דהוה סכר דלהים הוא שלפוטתא בפני עלמו חס' גלוס • ויהי ממחרת ויבא משה לשפוט את העם • דהכי איצטריך למיעבד כדבואו יושב • כמא דקרייתו דכל יומא ויומא דהי הוא מירוח מלימיה • ואתה שמו: ליל שבת י"ז לשבע אגלמי ושתיהו הרבה ולא שניתי משניות בתחילת הלילה • וישניתי כל הלילה וקמתי בבור היום והתחלתי לגרום משניות • והנה קול דודי דוקף ואתמר ה' עמך וכו' אע"פ שהיה ראוי לעזקך ולנשךך בסביבת מה שעשית ללכול לשבעה ולשחות יוהר מדאי ולהכעיל מתמוד תורה כי מי שיועד סוד הימים והלילות וגרעיותן ושליומתן יודע בגמולן וחסרון לילה אחת אין לה שגלומן • ומה לך יתק' אשר מאלו ומשנה • דהא כתיב דיק אורל לשובע נפשו כלומר אינו אורל אלא לקיום נפשו בזבד • ודבר מופע שהוא אורל הוא שבע וחו שאמר לשובע וזה שאמר ואלמה ונשבת ונבכת את' ה' אליך כלומר כשהחל יהיה לשם שמים לקיום נוסף • ולא להשבע שבע כמה שהחל להם זר ומיס לתן מחמר שאין בוהנך בגלילה בלי להענע אלא לקיום נוסף • וזה היה אפשר להקיים הגוף בהי' שהקבל שום הגאה • מאלה היית חפן כדבר כדלמדת לך בהי'א הגאה נמי כמי ששפאו שד אזו היהו רכוי לבדך את' להענע • ולכן כתיב בזה ובסן רשעים תחסר • מתי שנוהתם למלוא בעס • תחסר כלומר תמיד הם תחסרי והאיובים כי אסילו שיאכלו כל מעדי עולם • תמיד הם מתאווים התענוגים יתרו ויזו • כי יזוחם התענוגים שחשענוהו נראה • בעיניהם ויחזרו גלוס וירכין להענע בעיניהם אחרים ומזוים משוים באופן שתמיד הם תחסרי • אבל האדיק אורל לשובע נפשו לקיום נפשו ולא להענע תמיד • ויהי יתרו קמתי נפשו פסוה דליהו נישא וכל מאי דתקן בה אויב סגלא ולקן האורלי' בתענוגים תמיד הם תחסרי • אבל האדיק אסילו הוא אורל סת חריבה הוא שבע • ועל כן יהי רחוי לעזקך ולנשךך אבל אינו לא אשכך כן כי לא אשכך ומה יסוב לא אמנע סתך • וטובי לא אשכך מתך אסילו רגע אחת רק הוצר מאלן ולהלאה מרמאכל ומשמחה • ולא חאלל אלא לקיום נוסף ונשךך בזבד ותמיד תחסר בתענוגיו וירלתי ועבודתי ולא תסתיק אסילו רגע וכל מעשיך לא יהי אלא לשם שמים • ולא תחשבוני אלוהה שמיס דבר שאינו עושה לקיום הגוף ההאווה לזולת אוחה הגאה פי שהיה אוחה הגאה מאוסה בעיניך • ויהיה בעיניך ענוה מעט דכנסה זה • ותמיד

אור ליום שבת ו' לאדר * ה' עמך וכו' רק פי הדבק כי וכוהותי ויראתי הקוד * ולא חתנה מעולם היה כלל כאשר הוריתך וזמו עשיתי כקנה השבעת הוה * והיה היום השלמה מ' העניות רלוסים כנגד מ' יוס של יצירה הולד * ואע"פ שנהרבה מהם והימים מעולם הזה מ"מ כיוון שר' ארבעים וגם כיון כפרשיות הכופים ויחזקו להם והמה עמך ע"ת דרשים * והלא איש למידק בשפטים ויחקלו לו רבונה מאי לו * וזו מאי מחל כל איש * וזו מאי אשר ידעו לבו * וזו מאי הקחו את הרומתי וזו מאי זוחה הרומתי :

אבל הוא דמילתא דרומתי היינו נכסח ישראל ואמר דלא יסבון יתה בלמודהאל אלא כפסירין עילאין בחיבורא והיינו דקאמר לי בלומד עמי * מחל כל איש וכו' א"ל היינו נכסח ישראל * כל יסוד * איש הפאלא * אשר חלה עילאי * ידענו לבו והיינו אחר לחמי מניה דגבה שפט כגרה ותיים לגב דריונו ה"ה * בחיבורא דכל הני תקוה את הרומתי דהיינו נכסח ישראל * זוחה הרומתי * היינו נכסח ישראל תחלה * ההרומה נכסח ישראל דפסירין עילאין הכתובן יסודן כבדי אשר דליטין חלה פסירין עילאין * זבג גבורה * כסף חסד * וגמשה ה"ה * ולהכי כתיב ביה וכו' * והכלת היינו נכסח ישראל והרמגן היינו תפארה * והולעת שני היינו גבורה * ויש היינו חיבורא דש"ה פסירין דכנסח ישראל * ועיוני ועיונו אל"ם דמחמ"ם ועודות תפח"ם היינו כנפיים דמחסיין לפסירין * ועני טע"ם רמז לפסירין דמסיקי כסא עובא * שמן למאור * היינו משח כרוב העלוי דגידוד מתלה עילאין לכהנהה לפסירין בשמ"ה לשמן תפח"ם וילאזינו דנפ"ה הכמים אבלי שום היינו פסירין דמסרויחא * ואבני מלואים היינו פסירין עילאין דליטין ממחל"א שפט לפסירין דמסרויחא לחסוד ולחושן היינו מסרויחא דליהקרייא אחורי תפח"ם דאחרי"ם * וחושן היינו פסירין עילאין * ועשו לי מקדש וכו' ה"ה מקדש רמזו לבית עין * ובקן וחה ש"ה :

אור ליום שבת ש' לאדר * ה' עמך וכו' אע"פ שנטשתי ועזבתי והפרדה לבך ממני אבני לא אעזבך רק כי דבק ביראתי ועבודתי וחזרתי במהאל וגמשה המכניסים בלבך כמה הכרויים בעם התפלה * רק כל מהשבויתך יחיד לשמן וכו' זבא ונא ויגאל וזאל וכו' לאזינו ק"ה היינו נכסח ישראל * וגולה היינו יסוד יעקב וכו' נכסח ישראל תחלה * דתמן תפח"ם דבשק"ה פ"ה שפט * ואני היינו נכסח ישראל תחלה * זחא היינו נכסח ישראל דפסירין עילאין כריהי היינו יסוד * רוחי היינו יסוד דמחברך דכנסת ישראל דפסירין עילאין והיינו אשר עליך * ודברי אשר שמיא שפ"ך * נכסח ישראל תחלה א"ה פ"ך דלוי"ה פ' ה' דמשפט לתחא * וכן א"ה פ"ך דלקטא זבון לתחא ומקטא להון לעיל * לא יתבון מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך בראש דוהודעת"ם לבניך ולבני בניך * והיינו רזא דיסוד דמשפט דכנסת ישראל עילאה * וא"ה כנסת ישראל תחלה * מעהה ועד עולם דדד הני חלת מתחברין כחדל מתעלין עד עלמא עילאה :

ורחל נפרשהא קדישהא דא חמר ועשו לי מקדש וכן אמר ויחלו לי הרומה * למירמו דבמילי קדישא איבני למירמ האי מלה לקדשה בכל עובדא ועידע לימא ה"ה האי לשם קדושה כי היכי דבעי בבורסייא דמיתין כגריה מילה לשם אלוה * דאיבני דלימא ה"ה בורסייא לאלוה וכו' * וחה ש"ה :

ורחל נפרשהא קדישהא דא חמר ועשו לי מקדש וכן אמר ויחלו לי הרומה * למירמו דבמילי קדישא איבני למירמ האי מלה לקדשה בכל עובדא ועידע לימא ה"ה האי לשם קדושה כי היכי דבעי בבורסייא דמיתין כגריה מילה לשם אלוה * דאיבני דלימא ה"ה בורסייא לאלוה וכו' * וחה ש"ה :

אשר דכנה אעשה * והכי אשכחן דשלח מלךך ליהוה אני שר זבא ה' * ויש לומר דמיעקרה אל קי"ד תשוד דהוה משמע שלח מלך קב"ה * מהם ובל הרבנים יהיו נעשים ע"י השגחתו היבדק וכד דייקי לישנא דקראי מדברים בעדו יח' * והפעם שיטלה מלךך הוא מפני שאם לא היה עשה על ידי מלךך אלא כמו דמזרים ולא שלח מלךך היו מיד השבעה עממים מתגורשים מדי * וזוהי ושלח המלך ובל אגראש בנשי אחת פן היה הארץ שמתה וכו' כי נתן טעם לתה אבני שולח מלךך כדי שלא יתגורשו אלא מעט מעט * ומכל מקום השגחתו יבדק לא תמות מהם * לכן לא הקי"ד * אבל נפרשהא כי תשא אבך שרונה לסקן השגחתו מהם כדכתיב כי לא אעלה בקרבך * ולכן הקי"ד * וזה האמר מה טעם הוא פן היה הארץ שמתה וכו' * והוה לו לקב"ה למנוע מיה השדה * ויש לומר שכל מה שאשפ"ם שלא לנטות עשה הקב"ה * מפני ששבע שלוחו של הקב"ה וזונו רוצה לנטותן היבא לולא אשפר * ואם חלמנו מאחר שקיבל הקב"ה שיחלו על משה רבינו ע"ה שאמר לו גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה בשעמך שפדק"ה היה בני שליחות מלךך אלא כמו דמזרים א"י ואלא מלךך וז"ל א"י לא נתגורשו מפניו בשנה אחת * ויש לומר שאין הכי נמי שכן היה שנתקצו כל המלכים להלחם עם יהושע פה אחד * ואלו להימים לנטות כל את מלךך לא היו מתקבצים פה אחד להלחם וזו מע"ה אלא מה שאמר לו כי לא אעלה בקרבך דהיינו שיבטק השגחתו מהם * וזוה שאמר א"י אין עיך הולכים וכו' ועל זה נהרצה לו * אבל אם לא יבטק השגחתו מהם אע"פ שיטלה מלךך לפניהם לא הקי"ד כמו שלא הקי"ד בחמיה * וזה נראה לי :

לעת המנחה בעוד שהיו ציבור קורא בספר תורה אמר לי וידע דעד י וספה אלוהי כתיב כי התלך הוורג יגבר וידע על אדום * וחה עמוד על עמודי פ"ה על יד ימיני אל הירא ולא חחה לי היינו עומד להליך עם היות ששער קתקס'ו' עם זבונה דנע"ה"ל מקדמנים עליך בכל לבבם * אבני אהן אוחה נעשים לפע"ך * א"ל חמויק בחורתי ובירחתי ועבודתי * וחה ש"ה :

פרשת רומה קמא

איבא למידק בהאי פרשהא קדישהא דא * מאי ויחלו לי הרומה * ויסונו לי הרומה מיבני י"ה * וזו מאי אשר ידענו לבו וזו מאי אהד כחא דכתיב למירמ תקחו את הרומתי * וזו מאי הכא לנטות ועלין שלא לנטות * וזו אמאי לעיל קרי את הרומתי * וי"ל דבעת הקב"ה דנכחאי נדבה יהיו בני ישראל האזרחים בנאים ולא מעבד רב * והיינו דבר אל בני ישראל ויחלו לי הרומה * ולומר ב"י יקחו הרומה בלומר לה יבנו אוחה * בלומר וממי יבנו אוחה מלה כל איש אף מעבד רב * וקאמר אשר ידענו לבו * בלומר רב יבנו אלוהי דבכדים לשום אדם יוחר ממה ש"בו נדבו * ולגלות זחא הונוהו אהד את תקחו את הרומתי * והכי קאמר דבר אל בני ישראל אהם בענמיים תקחו את הרומתי * בלומר אהם יהיו בניא * לא העבד רב ואחר שח"ה אוחה תקדמו הרומתי :

רוא דיומא קדמאה דמרתא רומא לחמד ומיניא גבורה • וכן לכולהו עד דיימטי שביי למכות • ומאן אחידן דרינה בהוא דיעא • אי זכי לא זכי הא אחידן למתא דהא אילנא דמוצא • ואי זכי הא אחיבקע עליה זיעא רמא דננדי עליה מי הפחד ויחסי • וכד לא אחסי בשביעית הדד לאתגלגלא חסדי דיעא דשבע פטירן דמכות • והיינו רוא דלרבעה עשר דליהו גדול • ורוא דיום רביעי יהיו מבשר ליום שביעי רוא דנלא דליהו רביעי • ועוד דליהו משמרא דחמד ליהו מבשר טוב לשביעי וכו' • וחסה שלום :

אור ל"ח בחשוון ביום שבת קודש • ה' עמך וכו' כיון בחסיתך ומעט דיהואת ופון כך דזהרבר דמשניותו חמדי ופסי' בשעה שחטה מדבר עם בני אדם • וכשעה שחטה אורל ככל גנימא וגנימא דהרבר במשניותו • וזהו סוד וענדסת אה' אלהים ובכך את לחמדן ואת מימדן לומר את בשעה שחטה אורל ושזה דהרבר ככל גנימא וגנימא דבדני מורה • יבדך לחמדן ומימדן דכיון דיעא דשטף דבדני מורה לא יוק' לך דאפי' דמיא מויק' לך כד חשמי יתהון בהרבורא דמשניותו לא יוקון לך והיינו את מימדן וכן פסילו כד לא חסלל אללא לחס בלמודי לך יוק' לך • והיינו את לחמדן • והיינו והסירותי את מחלה מקרבך • דהיינו במיעיד דלא יוקון לך כי אני ה' דהיינו כנסת ישראל • ה' דהיינו הפלאת כד יתחבדון כחדא • יהא רופאיך ובכן אחיה שלום :

אור ליום שבת כ"ז בכסליו • ה' עמך גבור חיל אודהר ממילא ומשימאח ומתנאה • בעט שחטענב במחלל ובמחשאה בהחכלל מילום האובל בעט נעיסוח וכל שק מילום בלא האובל בעט נעיסוח בעט האוחלל :

אור ליום שבת י"ב לאלול בשמי • ה' עמך וכו' הלא הזהרתיך כמה פעמים ממחלל ומחשאה • ובפרט משחייה יין הרבה כי שחיית היין מעורר חמדה ליצר הרע • והייע דכדמי ויחזו את האלהים דליטון מידת הדין הוב חמי ליהו דדחי' מיניה ואלו חמילו ומשום הכי הוב חזו דכשלוס ביהו ידא • אי נמי דהכי קחמד דלילו לא אכלו ושמו הוו חזו דקא שרי עיניהו נבואה דחסיק יד ה' • והיינו דכדמי ואלו אילני בני ישראל לא שגלו יד רועה לומר כד' ידו ה' היתה אל אליהו • וכן היתה עלי יד ה' • דבעט בר נש כד ליהו על חפורים ומחלוא למיכל ולמחמיה יסיר דלא יעלים מחלואיה • וזהו האו קורבנא לקב"ה דניס יציה • והיינו דלמד רבנן ושלחטו כל אדם מבשר כמזבח דבהאי בריהו דאזנא ומש' ומש' וזהו שאמר שאבדך לאדם לטעום כלום עד שיהסלל • וזהו סוד שחבב זכור את בורקך בימי בתרויך לומר דבשאר דליטון דוגמא ימי בתרויה זכור את בורקך לבעלא היעס בתרויך דמעלין כך יצר הרע • עד אשר לא ימיו ימי עולמו כלומר וע' כך לא חלואה אל'ך דעה בכל הווא ויחט כמא דלמוד רבנן כל הוואק בגולה חסלה אינו ניווק כל חומו קיום • ערד לפרשת בגולה • איכא למידיק בהאי פשתא קדישא דקב"ה אמר למשה הנה אכני שולח מלאך לפניך ולא קסיד מ"ר ע"ה וכו' ח"ל כפרשה כי תפא ותלחמי לפניך מלאך קסיד • וכי חסתי שטשו את העגל רעה לרבויה • וחו דמשתע שקיבל הקב"ה שפלת משה רבנו ע"ה שלא ישלח מלאך דלמדך לא נס את הדבר

אכני • שארה דהיינו מוצא • כסותה ועונה לא יגרע • שהס רמז לנפש רוח נשמה • שהמון רמז לנפש שהיא נגייה מהמון • כסותה רמז לרוח שהוא למעלה מהנפש שהיא נבטת • ועונה רמז לנשמה שהיא ניוונה בחשאי ובהעלם כמין העונה • ואם שלום אלה לא יעשה לה ויאלה חסס אין כסף • משכון וכספה • כמא דהא חלואת ויכוספון שנהנה חלואה צוה העולם לא ויעלוהו ולא ויעלוהו ולא ימא את כל האדם בידו דלרעה הה יהיו בעובדיו • לק' דתיך האדם שלא ליהווק מזה העולם כי אם על דרך שהויתייך פרשת ימרו כדרוש מה חשקן אחי אלהי כסף וכו' • ואלה : אור לבעט כ"ב בשעת • חזק ומאן וכו' וייסרני מלפסוק מלהרבר חמדי במשניותו ודכי חורה וירחא ממים ויחסי • מה לאי איני כובש מה שהוא מחמד • לי • החמיל ואמר שפרשה זו רומח על האדם שילך דבדני קונו • דענד עברי היינו רוח רומח ודאי משועבד בחזק הנוק וקאמר קב"ה לגוף כי תקגע עבד עברי דהיינו רוח • לא מעבד ליה דייך חבר חפוקי גופא דהא קיומא דגופא דעלמא לא יהא אלא שש פסי דהיינו שחין • וכשביעית כלומר כד יימסון שבעין שנין יא' מהאי עלמא לחסיה חס • אם נבטו יבא כלומר כד ייעול בהאי שחין שנין ייעול ויהיילי בלא חורה ומצו • ויחסי יסוק מהאי עלמא • אי בעל אשה הוא כלומר דליחמבר כבורה אשה רחא • והוא בעל דידה לא יסוק בלמודי מהאי עלמא דהא ליהי וכל אורכוסא יסוקן לקדמותיה • והיינו דכדבי ויאלה אשוח עמו כלומר יהיא אשה ירעה ה' פיוק לקדמותיה • אלו דאזני יתן לו אשה • כלומר את הקב"ה יתן לו הלא אשה ירעה ה' דהיינו אורייתא • וילדה לו בנים • לומר דלחטבקה על ועבדו סיקודא דהיינו בנין דלדיקאי • האשה וילדיה • דהיינו אורייתא וסיקודא חסיה האזוניה דעל ידא יתחבר כד בעקודא דייך הוא • ואם לא יתעסק בה הוא יא' נבטו • ואם אמור יאמר העבד לומר את יתעסק ביה הוא יא' נבטו • ואלו ספי מעשין שנין • ויחבב דבהוא ימנא ישלם לקב"ה • והיינו דקאמר רבנא דאזני אלו דאזני את אפמי ואלו אתי לא ליה הכי דבהוא ימנא : כמה מעשין בישין דרסין בתריה דע' • כן לא יביל לאתעסקא אלא בזכרי גופא • והיינו והיטו דאזניו אל האלהים והיטו אל הדלת • דהא כבייה אבין חורב חרעא חומו מעשין דליה צוה או מנו ליטון סבין • ורעע דאזניו את אזנו וכו' הא כד ייעול בהך וימין וידעון כמה מעשין בתריה דיהא עויר וחגרי וחסר • ונקיע חרעוה דאזנו חסוד דבשרא וחסן לו דמי כולו • וחרעוה וכל שקול כנד הכל • ועמסא דנקיע ענדא בשביעית רמיז דליהו אידובן לאחרא דונמא המשתעבד לליקן סבין • והיינו ואלו ענדים לעבדים דליקן סבין לליקן עבדים ממש וכו' ומטי בשביעית דמיזו למכות יא' לחסמי דכתיב מחקן מאי דפסי • דהא דמיא משפיעין עליה ויבילא עילאה • דהא יבול איהו מסיק עבדים למדות • וכד חסעט בלכותו איהי נמי חספא חסין • וטעמא דליקן שמיטה משאט שנה בשביעית • היינו בראז דשמיעין דכל חורא וחרא איהי שמיטה • בראז דמהך בתמדד וליטו יודע מתי הוא שנה וכו' • ואם אמר יאמר העבד וכו' וענדו לעולם שהו עולמו על יוול דהא איהו יסוק לחירו על כל פסי • שלום : ודא רוא דמרעין דאזניו וכל גבול שבעת ימי איהו בהאי

והראשונים רמזו להני תלה עילאי * וסבל לומר אפרים
 הן דמעה דבני שא דכמפולא מן אל הדנוס * אבל ואלה
 דחזי דביה רמזו לת"ת ותיב ספרין דרמיח בנא"ו לדיח כהן
 קתה הגנה * מוסף על הראשונים * כלומר דמיתון משתמודעי
 קתה כהנה עניונו * חו פסל לך רמזו לחסו ספרי דלחסינו
 ואינו קלימא ואינו מחסיפין לבי שא * ומתוס דענדל דעגלל
 לחשפש בעלמא חליפניו בלתי בחרלי למיסל דלחפק
 מחמן להנה ספרי דלא ליהו להן חסיפס חמן * ומשום הכי
 אמר קב"ה למשה סבל לך פסולת יהיה לך * כלומר כי ספרין
 כולתו יהו מסיפין לך ובעיפין חתם ידך * ומחמן חתשך משא *
 דהא נדר העשיר השמה כחלקו לא ידאג כדבר ולא יחסר לו
 דבר ולא יסרך לדבר * והכי הוה משא דרמיח עי"ה ומתשבר
 מסולתו על לוחו דלחון הק ספרין דליחמסרו בידיה ולא
 אהו להן רשות למשלב ביה חלל הוה הוה שלטי עלייהו *
 (זה המעט שי"ד לפרשה יסרו):

אעביר כרחו וכו' וקראתי לטון זימון * כלומר אומין לגם ה'
 וחנותי דהיינו בינה * אה אשר כרחו דלדיה אשר אהיה *
ביום השבת ו"ו אלדר * ה' עמך וכו' רק כי חזקני בני ובחורתי
 ובירחתי ובמניתי ואלה הסריד משתקנך אפי רגע אחד *
 ותכון ויחיד חמדי משתקנך לעבודתי * והלא כפרשתך קדישתא
 דח מצי דקדקתן יאוח דקדקתן * והלא רוח דמתיח השקל *
 כרחו דרוח ונפש וחיבי ליה לגב נה לנחא נפש לאדבק
 לה כהדי רוח * והא רוח ונפש כד דביקין כחדה חיירי שקל *
 וחיירי סלע * ומשום דהוה אוח מכלך ביחאלי ויבסוין
 דעלמא חיבדי ליה ליתן כוסר נפשיה לנחא יאוח למחזי לאדבק
 לה כהדי רוח * והיינו כי השא אח ראש בני ישראל וכו' כלומר
 כד חיבעי לראח נשוא דבני ישאל לאדבק לה כהדי רוח *
 ונתנו איש כוסר לה' דמחשבא דיביב ליה קב"ה יתן לנדהא נפשיה
 לאדבק חיבדי רוח * ולא יהיה כוסר נפך כו' כלומר דבר נש מחבר
 מן קדם בעל דבניו מקרי ניפך * וקאמר קרא דכד יתנו
 כוסר נפש לה' לא יהיה כוסר נפך בנפשיהו ליה לאדבק
 ברוח * נשקוד ארום * כלומר בענין דקב"ה שקד ונשקוד
 ודאי על ידי דיחון כוסר נשס יתדבק נפשיהו ברוחיהו * זה
 יתנו כל העובר כלומר ולא אשלים נפשיהו כדקא יאוח ונחר
 הכי קאמר דעשיהו כיוז נחושא דרמיו לנכסה ישראל * ונחה
 שמה מיש דמתשקך מים מחסר * ונחר הכי שקדי הקדוה
 לקשרא כולה ספרין כדקא יאוח * ונחר הכי שקדי אשמן
 המחשה לנחא משח כרות קודשא מעליה * ונחר הכי נחא
 קראתי בשם בגלל וכו' עד לא ייהי ענדל דעגלל יהא חזון
 מאן דיתקו ויעבדי משכאל * אחת שלות:

אור ליום שבת כ"ח לבס * ה' עמך וכו' רק כי הדבק כי
 ובחורתי ובמניתי ולא חספסוק מלהרבה בהה ובחורתי
 ובירחתי ולא יסרך יתך ללכול ולשחוט כאשר הנה עשה * אכן
 הושר בליה משלכות שפט אחד זכור לא תשהה כלל וכעודת
 שבת תשהה השעמים שהוריתך * ולא השקך דבני אחרי נוך *
 והלא חיוב למדק ממ דחייב ויחמר אם לא תמליח סך בעיך
 ה' יתך אם חלטי כרבעני דכו' וחו מאי ונחא וכו' וחו מאי
 ונתלתו וכו' * אבל רחא דמילתא ויחמר משא דישפט משלכות
 דחיירי חלטי מחמשים שערי בינה * וסא אה"ה וייטו א"ה נא *
 וחו נמי רמזו לחמשים שערי בינה ולהמתיח ספרין וקאמר
 דכולהו שפישו משלכות חתלה וייטו יתך לא חלטי כרבעני כלומר
 כל הני שפישו בחדטי דקבעני דיהו מלכות תהאה די מהלכה
 צינעל * וכדי ונתת לעשיתי וכו' דיוון דיתגלי לונן עילאה
 מיד יהא סליחות עון וכו' דיוון דוסלתא לעוונתי מיד ונתלתו
 וכו' דיהא זכאין נסא מלה דיתך דקבעני כד"ל ונחא חסדי' בה'
 אהיבס * וכד"ל וכו מדבק * ואחדר ליה קב"ה הנה אנכי כורת
 בריתי כלומר דיהא לך מילתא דיהא לה קיום דהיינו ברית * ענד
 דא עמך אשעה נעלמות אשר לא נבדחו כל הארץ וכו' כלומר
 דהני נעלמות האשעד לא יהיו נסים וסחירים אלא נגלים לעיני
 אב ויהו בעינין שיוני כביישו על עולם וסונו אשר לא נבדחו
 בכל הארץ וסונו לעיני כל עמלא * והיינו וכלל הגוים וכדי
 רמז שנתקן בענין עון דהוה נסא לחיפסכם בכל עמלא *
 וחדע אמאי אשעד הני נסן כרבעני משום דאח מיוכלא ואינון
 משמעת דיוכלא * והיינו דקאמר ונחא על הטם אשר אהיה
 כרבעני עון ואינון מיוכלא אח משעה ה' כי נורא עון וכו' *
 ויחמר חני אשעירי כל מונו על חני אפי' היינו כנסת ישראל

ורא דפרשתא קדישתא דלז כי השא כי רמזא כנסת ישראל
 דהא הכ"ף רמזא כה וי"ד ארף הכי נמי וקאמר כי
 חבני לבקלא לה לעילא דהא איהי חיירי חיירי ראש בני ישראל דלגני
 ישראל איהי ראש ולגני ספרין עילאין איהי כוסא * לפקודיהם
 היינו ספרין ויהו אפי' חני כוסר נשס וכו' ולא עכשין
 עב כאן למאחר אם חני כאן :

פרשת תצוה מהדרוא קמא

זא איכא למימר דלרבע בנדי לכן של כן הדיוט דרמזו כנח"ט
ודי בנדיים של כן גדול : הם רמזיו במסד :

פרשת כי תשא מהדרוא קמא

אור ליום שבע חול המועד ה' עמך וכו' אל תיראו אל תחם
מן חשוכך * א"ש שיהי רמזו בשביל מה שהצדקה לך
מחורתי (קמח עיני' על עיני זה) אבל אני לא אשעה ק כיון
דלח אהרתי לך * ולא חי לא אשוכך עד אשר את עשיתי את
אשר דברתי * דלח כמה שפיקה על ומוסרותי מחורתי ועונותי
מעל זאריך ונתח חסתי על ומוסרותי היצד כרע ונתח וסמאל *
לכן קום ויבא אומם מעל זאריך * וחזר למקום עול ומוסרות
חורתי ויבא עונותי דלחא כרועה עדרו ישא ויבא יתקן ויבא
עלויים עולות ויבא * קן אלי מקבך נחמי ויחלושים מהדוך כיון
דלחידרותהון לדחתי כמה דלחויפתך על פסוק ברה דודי וכו'
והא את חמי ממקבאי לאולפא לך דרתי השוכה * והלא חיוני
אורחוי דלחויפתך הלא חיוני דרתי חוטיט ומינחוב השלום
והיאר והשמר מהיאר הרע ונתח וסמאל האורכים לך חמדי כי
אליך השוקחים להדוך להומך * ולחתי המשול בדם ומכניס
והשפיל * אלי אלי תאשנה המדכרת בפין * אלי אלי תמיסרה
ומייסרה את האדם * לכן בני שמע בקולי לאשר אני מעט
אורך ומעט בלכיה ושתייה בלשר הורייך * ולא חוסיף יוסר
לשחתי מהשעמיה אשר הורייך * ואם יתקן לשחתי יוסר
או להשעננ במאלל אל חשמע בקולי * כי על זה נאמר אל לחתם
את לשם עד עין בני אל חלך בדרך אהו מעי רגליך מחייבוי
כי מי שנמשך לחייבו הולך כשור אל כנה יוכל וכשמס אל חומר
חיויל ובשנך לאכול עם בני אדם וישלחו קך לאכול ולשחתי
יומר אל חשמע בקולם בדם אל בעולם וחמדי חיי הכרואי
ומחשבותיך בירחתי ומוסרתי ובמשניותי ולא חסרדי מחשבותיך
מחסי אשילוי את אחד פלם חתך רגליך כלומר אשילוי בשלחתי
במורתי בהנחת רגל שני וכו' חתייה חיי הפסיעה למחוז דג"ה *
ואל ורלח כמה השרדתי וכמה גמתי וכמה חסתי * לכן בני
קום ותקן את אשר פגמתי והשלם את אשר חסרתי והדבק
את אשר השרדתי וצדק לעולם לרצך ישראל וכו' והעלם על
מזבתי וכו' * וזכר האריך בנדיני מוחתם חיים ומוסרתי
מבחיילים ומרעידים השומע * והלא משניותי הם ליום מן
לראשך וכו' ללויים מן היינו מפרוניהם דעולוה ספירין מחלוין
ומחשבותיך בה ויהי מנהגה על ראשך דלא לויי פסירי להלויין
דלויי קדמתי מתחא לעילא * וענקים דהיינו ספירין עילאין
דלויין מעיקרים חמה בקומותיכון הא חיוני מתיקין כן בשביל
מתייחתי דלח חמתי * לנכנרותיך למ"ד לנכנרותיך היא למ"ד
דלבעבור * ו"ח חתן לראש לויים מן דהיינו מפרוניהם
וידבק בה כי דהיינו עמיה * ויבנה להון הפלחתי והיינו
עמיה הפלחתי * ויבנהן מן ספירין דלעילא מיתרון והיינו
חמנק * כלומר דלויין כמו מן העומד חמלעל מן האדם *
הם למעלה מעמיה הפלחתי ומשפיע בהן :

ורוא דפרשתי דרומת קדישא * סבל לך את אף חייך כחלח
סבל את הרעלונים וכו' כלומר דחלח אף רמזו בלח
סוף לו ב"ש * ומד בניהם וסליק עד חמתי * והא' בנייה *
והאלושים

אור ליום שבי י"ט לאדרי ה' עמך ספק עיניך ושבע לחם
לחמה של חורה * הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה
בעולם הזה ובעולם הבא והדבק בני ומוסרתי ועונותי ויבא חתי
ובאחתי ולא חסרדי מחשבותי אשילוי רכע * ואוכך לעלות
לארץ ישראל כי אין שכן ואין קרע פני * כי ה' אורך מחלך
בקרנ מחיך לשמרך ולהיגלך ולהביאך אל המקום אשר הבינתי
ושם השרך על קדושה שמי ויבא אשך מוח על בני מזבתי
לרצון על כן אל חסרדי מחשבותי אשילוי רכע את אחד ממוסרתי
ולחתי הפך בה והפך בה וכו' כי בהחלך נתחא אורך וכו'
ואוכך אל בית היום מיינה של חורה * אשך מין הרקת
בשפיעה פיעס דילה * מעמים רימולי * פעמון זכר ורימול על
שולי המעיל סבני * דעה חמתי הוא לקבל גכסה ישראל *
בה יהיה מתייחסת עם שרס פסירין דלחוי מנה דעולו *
ועמון ורימון וקבל חמלל דלויין מוח את * פעמים חמללה
ופעמים חמות * וכל מהסתלק גכסה ישראל * אמרו
חיה מקום כבודו להעריץ * וכן גדול דלחוי עילאה לביש
האי מעיל דרמזו לגכסה ישראל * וגל שולוי פעמונים לקבל
חמללות * ורימולים לקבל חמות * אלי חיי התשנה המדכרת
בפין כי הנה שבע עוני כבוד מלויים אורך בלשר הודעתך
ומכריוי קמך הנו יקר לדיוקא דמלכא קדישא * לכן הוה
מחשבותי מחשבתך אשילוי רכע ועדיין העני כבוד חיים מחיירי
כל קד עשגמור כל הישחא סרדי וכו' ירבו יוסר ורלח
שום : (נחלה) * כל לחמות ה' חסד ולחמה וכו' דהיינו
לומר שרוב בני אדם נרלחם בעיניהם שאין דרכי ה' בעולם הזה
מיוסרתי וכן נרלח בעיניהם כמה דנרלח שאין ועולם טורף
בנם * אבל החיירי דע דבר ה' שם נרלח בריחו וכו' נבל
דכר בעולם חספו כל למולא דכרי חפך וישינו וידעו ללמוד מכל
דבר שבעולם דע עבוד אל ה' ויבירו כי אורחם דרכי והדגריס
היה חסד מחתי הינךך לכשילמוד האדם מזה מהס דרכי עבודה
גורלו * עוד יש לומר שאל"פ שיש כמה דרכים נרלח בעולם
הזה * שנרלח שהעדרם היה עוב כמו החושך והשינה והשחמה
והכיבה ודומיהם שבה המלל חוועלל בעולם וכמו
שכח על חוכה הלבנות * וכענין דוד עם השמות והעכבים
ומלל שחיו חסד מחתי הינךך * ועוד יש לומר דלדיק ורע לו
וכו' ובשחקקך בכם המלל שמה שנרלח בעיניך שם אורחות
אשילוי חסד מחתי הכל * (דוק) :

אור ליום שבע בליל מולא שבת אחר הצדלה * הלא אמרתי
לך פעמים שלש חזכה לראות את אליהו בהקין עומד
עדך החלום לרץ שחתינה ידעל רעופים שבעה פעמים ואו
יתגלה אליך במקום אשר ידעת וחס השמיעש עמו * נס מזה
שעדיך דע כי חירח אל חתם :

אור ליום שבת פרשת זכור שנת השי"ח ה' עמך וכו' רק
כי הדבק בני בירחתי ועונותי ובמשניותי ולא חסרדי
מחשבתך מתי אשילוי רכע ומעט בהלוחת בלחתי * ובעת
מחלך כשחתי האב ביותר לאכול או לשחתי חסלק ידך וחס
תשעם בכל סעודה כלאו אתה מקריב בכל סעודה קרבן *
ושלחך יהיה מזבח ממש לזכר עליו יצר הרע * והנה וימתי
לך את עולותי היא חמנתך וחונקך * והלא דפרשתי קדישא

ביום השנה למימד דרוקק ביום השנה גופים הוא לזכור לאלהא
 חבל מצעי' לאלהא ליה ויהא מדליק ומנעיר ביומא שבחא שרי .
 ולאפוקי מקראים לדיה ליה בוימא דלדין ביומא שבחא וזכר
 וזכה שזוט וכל אשר וכ' :

אור ליום שנה כ"ז לאדר - ה' עתק וכ' . הדבק כי זכויותי
 ויראתי ועבודתי בהאבותי אל השמים ולא המנוני ולא העלים
 פיניך אלינו רגע אחד מלהרהר בזכויותי ועבודתי . אני הוה
 ההשנה ההדרכה בפיך לזמן הזה לדיי סדרת לדיי גמולת לדיי
 דתא שבט עניי כבוד מלוני יתך בזכות חרי דמתינתא וכל חנומו
 יתהון יתהון מעוניי יתיר . והא חרינו מכריוני קתך הגבו
 יתך לריוקתא דמלכא . לכן גרי אחיקי כי בהאבותי ויראתי
 ומזויתי ועבודתי ואזכר ומיטק לעולמא כיללא קמאי לזיתוקתא
 על קדושת שמי ומיחס על רצון מצתי :

והוא יצא למידק בהאי שרשחא אחאי חיתמר הכא ויקהל
 משח בהאי ודוחא ליה הדי בגולה אורויתא בשרשחא הקהל
 את העם הארמים והנשים והקפ . וכשרשחא חסם לנביס היוס
 כולבס לא חררבי כח אשן קהלה . ומו אחאי חיתמר הכא את
 כל עדת בני ישראל מה לדיה הדי בזכותי אחריתי . ומו הא
 כבר שקיד עליה בפי חמומה :

אבל רוח דמילתא דפסיותי כן כסדרן . ואל"ג דלמרו
 חו"ל אין מוקדם ומאוחר בזכורה ע' פנים לתורה . וישר
 חיילה דשפה חתיבי דלמרו כסדרן ק' והכי גמי אוו כסדרן .
 דנרישא שקיד על עבדות משכנא בשרשחא חמומה . וחמר ויקחו
 לי תרומה מתא על איש אשר ירעו לנו . וכתיב היה עבוד
 ית עגלא . ולכשרא על ההוא עובדא שקיד בהאי שרשחא
 דליקן בגמרייתו יתהון דנכסא וכדנתיב יצואה את חמומה ה' .
 והא דלמרו קחו מתאחסי . כלומר כל חד וחד בגמרייה של חמומה
 ה' ומש"ה קהל ה' את כל עדת בני ישראל . וכשרשחא חו"ל
 דעגלא . כלומר דייחד כולהון פסיוני כי הויה דיהרון . דתא
 משה רמיו בחסארת . וחא במלכותא וכל ביסוד . ועדת בני ישראל
 בפסיוני דמפריויתא . ויקהל וז' רמיו בחסארת וי"ד בחמתה
 וק"ו כללא דכולהו פסיוני דסליקן למאה . בגין דכל חדא וחדא
 כלילא מעשר . והא רמיו בגינה ומלכות . למ"ד בגינה . ויחמר
 יתינו מלכות . אלהים . אלק תלם עילאי למ"ד בינה ה"א
 בה כדנר מלכות . אשר תלם עילאה . ומשום דתאי שרשחא חיתמר
 בה עגלא חמ' עש למתן דעביר עבדחת ביומא שבחא מה
 דלת עש סמיי הדי . דתא לא אמור לאלו לא תשעל כל מלאכה
 ולא עש . לא תבערו אש בכל מושבותיכם . אלא רמיו לחרי
 דומי לדיה לכל דתם חד בגן עדן . ועד בגינהו וכד נה
 מעביר אש ביומא שבחא או עביר שאר עבדחת מהקבער ומתלהי
 אש בגינה תרי מושבות דהיינו חרי דוכתי דקמחין . ולהכי
 קרי להו בכל מושבותיכם . יביאה את חמומה ה' רומ לכנסה
 ישראל דיתמר לא עס איתן דליקון רמיון כהוב כנף ובחמומה .
 וזתי שזוט : אור י' לאדר השני . וכאמר השני כי יתעדי כי
 חמיה היריסי וכעבר פסח מומר לישחוח כל יין פיירה חריס
 ולהשפח . ומשני פסחאל ומוייא בישא דרכס להגיסי
 שמתה בעכבות בני חרם וחא כלבס לאכול ולשחוח וחס"כ
 עולת ומספין . וחא סוד העמיסי שמטעין ב"ג חלד . והא
 להבטי כמו מלהשקין . וחא סוד ג"כ שמטעין העבדות

והאפסיוני קתה בני חרסי בערב פסח . והא עש ומני
 שישראל חייביס לשחוח ארבע כסותה כליל חרס וכדי שלא
 ישעונו עליהם סמאל ומשנו נוהיסי כהשטות בערב פסח להבטי
 כהם . ולהורו שישראל שמתים ופומים יין צמיס אלו חמו
 ח"ז להשלים חרות הוי"ד אלא לעבדה קונונו שחרי הסמקדומים
 להשטות קודם לכן להבטי חרות הוי"ד :

ומה שכחו כי האלהים בשמים וזאת על הארץ על כן יהיו
 דבריך מעשים . לכה לומדי כי האלהים רמו לבניה .
 והוא בשמים וזאת רמו לכנסה ישראל הוא על הארץ כלומר
 שכל השמלות שמתה ממהה כלומיסי ביה וגם רמו לדיק וחל"ת
 שכל אחד ואחד נקרא אחת . והם על הארץ שהיא כנסת ישראל .
 על כן יהיו דבריך מעשים . כלומר לכן יהיו דבריך בעיניי
 העולם מעשים כדי שיהיה לך פנוי כדי לזווגס יחד . כלומר
 ביון שבינה שהיא המשפחה למטה בשמים וכנסת ישראל על
 הארץ . נריך להשגדל חמוד לתבסי יחד ולזווגס יחד . וסוד
 קריאת המגילה ב"ד ובפ"ו היס סוד ימיס שהלכנה מאירה
 בגדת שסס עשירי ופ' ימיס . וסוד בני עירוס שקוין
 ב"ד הוא רמו על מילוי הלכנה כי ב"ד היא במילואה . והוא
 מעולה מיום ס"ו . כי כלת' המילוי ומאז והאלה בורק חוקק
 כיון שלא חננת בהאי המילוי ומאז והאלה בורק חוקק אורב
 כחמן יתך משוב הוא יוס לרבעה עשר שהיא שרשחא חו"ל
 ויומר מאירה וזכר מאורה עולה והולכת ואינה יורדת ועל כן

הקובע יוס על אלהים שאין חיות חומה לרמוח חומה . י"ד ללכנה אין
 להם חומה וגבול אלא הולך ואור עמוק באין צוים . והקובע
 יוס ע"ו למוקפת חומה לרמוח כי ביום ס"ו אור הלכנה ה'
 לה חומה וגבול עד פה חגלא ולא חוסף . ובמיס האלו הם
 סוד דוד ושלמה . סה דוד עולה לרבעה עשר ותם שלמה
 במספר קבן עולה ס"ו . כי יודו הוא סוד שם י"ד שהלכה
 בחוקק אורב והולכת ועולה ועל כן לא היה גבול במלחמותיו .
 חל כל אשר יפנה יצויה כי הוא הי"ד למכות כמו שמו
 חו"ל . מחברס עד דנקייה שבו חשך מאור הלכנה כי ערו
 את עיניו . אי גמי היה דוד דוגמת י"ד לחודש . ושלמה
 היה יוס ע"ו ולכן היה מלכותו נפלאה יותר משל דוד . כי י"ד
 ביום ס"ו היא מאירה יותר מיום י"ד ולכן לא היה יוצא
 למלחמה . דוגמת הכרסיס המוקפים שהקובע להם יוס ע"ו
 ולכן היה הוא מוקף חומה חמוד כלומר שלא היה יוצא למלחמה .
 ושמה חרירי כבוד בני פסדים לתם הקובע להם ל' ימיס
 חמריס י"א . י"ב . י"ג . ומה השעס שכחבו מפני שמספיקון
 מים ומחן ללחיה דמה ענין זה : לתם לא היו יבוליס לקרתי
 בגלוה ה' ימיס [קן כפילו בני' או בה' . ועוד לתם נהבעל
 על אדמתה] יוס מרובין כפולסין וחל"ס ענקתא חרן . וזכי
 שמהשפחה לקבל אולטיסי כעור הזני . היו כל קך מרובין
 שלא היו יבוליס ליבס פיבולטי . והיו שמספסיס ככפסיס
 חמיה היו חזוביס מהעיר שניי הכפריס היו עוסקיס במנות
 ה' יומר חמיה הכרסיס והעירויסי לתם להם שום מלאכה
 כי אם בשעת הדעת והקצוי כלגד . ושלם כל השנה היו
 פנויים לעסוק בחבורה ובמנות . ואורי הכפריס הוא חן זכר
 עולת ושפחה צביא לזולת . ועוד שלא יתם חמדה
 המותן כמו שיש לבני כרסיס ועל כן היו פנויים לעסוק בחורה
 ובמנות

בהם נגף וכו' כלומר דהא כד בעיא כ"י לאיחברא בספירין
 עילאין הנהא ספירי מודמי לקערני לה ובהכי היו נגף בעמא
 וכד יהבא כופר נפשייהו ליה ליה רשות לסטרא אחרא לקערנא
 זסי יתמו • זה ידע דהויה דנבא דלעיק • וקאלמד דיתבדון לה
 עם ד'יק • כל העובר • היינו תפלתא דרמי בריח החויק
 מברחי מן הקאא אל הקאא • תפלתא השקל • רחמי דרומח דילה
 כליל לעילא ואף הכי כליל לתחא דהא איהו מרביז לגופא •
 ומשום הויחא פלגא דיליה דתהייב לגופא • איצפי למייב תפלתא
 השקל למירמז דההוא פלגא דשפתיהו ביה ליתא נופא • הא
 סליק • דהא לעילא לאו איהו אלא לנורד נפשא לקיומא דילה •
 עשרים גרה השקל למירמז דהיא עשר ספירות בדומא ורמתי :

עוד לפרשת כי תשא

והא קיוון עור פני משה מהיה זורחא דעליו ישראל בני
 זרעא ערש ונשע ושמע • וכד חבו בעגלא ויחגלו בני
 ישראל אח עדים • ומשה נפל כל הנה • ומשום הכי קרן
 עור פניו • ורזא דמסוה ברזא דכדי המסתמח • והיינו דליחא
 הפסק ביונא סכינתה • ברזא דכי עונויחאס היו מבדילים
 ומחל דבעי למרזי לוהררא יקוס כל לילה בפגלות לילא מתח
 לאתעקא בזורייחא לאיחברתא הוא בשעשועא דקב"ה בג"ע •
 ואף דקריב ויפלא כיוס לן ז'ה • למוד דיובר בזריות
 גדול ללא יפסיד חסילו לילה אחר • אלא כל יומא מריר
 בפגלות לילא יקוס לאיחברתא בשעשועו ויפלא דקב"ה בג"ע
 והאי מאן דעדיד הכי יתיב עליו קב"ה זורחא עילאה ויחמי
 ליה בעינא :

שנת אשה • אור ליום שנת ר"ב לחדר • ה' עמך וכו'
 חזק להעמיד תלמידים הרבה ולהדפיס
 ספרין וחספון בכל גבול ישראל רק כי הדבק צי ובחורתי
 ובירחתי וחדרי כל מחשבותי יהיו צי בנחה וביראה כי חריר
 חזיר עם הויה"ה נגד עיניך כחנות דליו שחור כחלמר
 דהע"ה שויתי ה' לגנדי חמיר • ובכן כחנע ותחדר המידי
 מפני ה' והסיר כל מחשבותיך מלבך ואין לך לחשוב בעסקיך
 כי אם בניה הבאח מתקום המדקוק כי ההררור בעסקיך אינם
 מועילים לך ואדרבה לך מזיקים לכן חזרה מהם ויחד
 לבבך ומחשבותיך לעבודתי ואזכר להיות כחוב בתחתך האי
 הנבך ריש מתיבתא וכו' כד"א חמתא חדס חזיר פניו כלומר
 לע"ג דהיחמא דיכול להם צ' ומיס לתן פניו משוונת מתחת
 הרעב • ועשיר דלכילי מאלכיס עובים ואיהו בריח ושמן • הא
 לעיני נפשא הוה חיתמא מנהרא נפשיה מתחת הוה חמתא
 די ביה • וההוא עתירא דליח צ"ה חכתתא פני פניו משוונת
 והיינו דכתיב ועוז פניו יבוה • לדעתירא קרי ע"ג כד"א ועשיר
 יטה עוז ומש"ה עור עור פני משה דבהנהו ארבעין יומין
 דהוה בעורא להם אל אכל אחרניה וחיזון נפשיה ובהכי בני
 זיו יקרא דלפניה • ועשתא דארבעין יומין קלמ' מ' יומין
 ד'זכרת הולד • והוה חלח ויזמני מ' יומין לקבל חלח בגוליס
 דהיינוגלג • וכו' מהאי הוררע לאיתעבר מישאל בולוה וזה
 ציה משה וכו' ומהא דלמור רבן • והבא מתא אמתא לגללא רזא
 דמסוה דהוה יתיב עמא על אסויה דהא ד' חזן לך קרן פני
 משה ויראו מגשה אליו דכיון דליהוה או משונון דליטעוד

מיייהו הנהו נהורי ולא יכלי לאיסחללא ביה • דוגמא דכר
 כמה דכר ש לא יכיל לאיסחללא בניהוא דמשמח • מה עבד
 משה קרא להון ולא קריבי ליה אלא אהרן והשויחא דליזון
 הוה דלרויס יומר • ובכר הכי קריבו שאר עמל • וכד הוה
 ממלל עמחון לא יכלי על אסויה מזהו ענין דיחלוקן ביה
 ויקבלון הוררע מיייהו בעלחתיים עמחון • דוגמא דכר בניהוא
 דלשפי כד הקרב יחיה לקביל בזינא דליוק ע"י ינאחא ושלובי
 דלשחא דר"חא בזינא דליוק אדוק הוא בזינא דלשפי •
 אף הכי ע"י מילי דלורייחא דהוה הוא ממלל עמחון וחיזון
 הוה מסחללין בנאטוי כד"א והיו עיניך רואות את מורייך ע"י
 כך הוה מנהרין מנהורא דליוה • ובכר דהוה ע"י למללא עמחון
 דהא הוה הוררע הוה נהורי דשכינתא • כחא דלסור לאיסחללא
 נקשא ובהניס בשפתיהו דהוה הכי אסור לאיסחללא
 בהאי הוררע • ועל"ג דבהרעא שפתא דהוה ממלל עמחון הוה
 שרי להון לאיסחללא ביה דוגמא דכר בגדי כהויה בשעת עבודה
 אין מועלין בהם שלא בשעת עבודה מועלין בהם :

פרשה ויקהל מהודורא קמא

שנת אשה • אור ליום השנת כ"ב לחדר הרשון • ה' עמך •
 זוני שאחן בכל שבוע חלק לקבלה • והא איכא למידק
 אמאי ויקהל את כל עדת הוה ליה למרמז ויקהל את כל
 קהלת • וכו' אמאי בקהלת חביב פועל ויקהל דלוח פועל
 ובעדה לא חביב פועל • וכו' מאי אלה הדברים אשר צוה ה'
 לעשות אותם • והו' אמאי סקוד על מלאכה בשיחא יומין • וכו'
 אחר חישפה מלאכה חישפה מלחיה • וכו' אמאי גבי לא תבעוד
 אחר בכל מושבותיכם • וכו' אמאי אהרן וקאלמד ביום השבת
 דהא בשבת הוה עסיק :

אבל רזא דמילחא • דעדה בני ישראל הוא מלשון עדות
 כלומר ישראל חינון סדוחא בעלמא • דקב"ה כחא
 עלמא ומש"ה חרי לזמין דבליילין • עלמא מורו חסידות ומורו
 ומישראל אלוים וחי לא הוה ישראל דליחסרס חידוש עלמא
 על ידי אורייתא דנשירי ישראל הוה חני זמין מחייבי חידוש
 העולם • כמה דהוה מחייבי ליה לזמין קדמאי • והקביל משה
 אח כל עדת בני ישראל למללא עימחון לאשפעא עלייהו וזהו
 מהאי הוררע דליוה כחא דלמחן ודכרין להון האי וכו'חא דליזון
 עדוה על חידוש יעולס דרמיזי נהירו דשבתא • אי נמי לינאח
 דהקבלה משפתא דיהבמחן בערבוניאל • ולישנא דעדה משמע
 דליזון מסודרין הבטור בכריחה וכו' • ובעידנא דכרווא קרי
 דיתכנות טוליה לא קרי להו בזרנות סידרא • אלא סחא סחא
 דיתכנות בולוה משה' חביב ביה לינאח על קהלת • ומשום
 דביעודל מלכסו בולוה או יחמי בעידורא מש"ה קאלמד אל
 כל עדת בני ישראל • ואחר אלה הדברים אשר צוה ה'
 לעשות אותם • כלומר מ"י דשמיא סקוד קב"ה למיעוד ייהון • כלומר
 דכד נש עבד מנהו חלוא בעבד להוה סקוד ויחוקן ליה •
 אכל במיאי דעלמא דלא תעבד עיקר • והיינו ששה ימים חישפה
 מלאכה כלומר מלחיה חישפה ולא יחא לך השלוחא בני בעבידחא
 בהאי עלמא • וכדלמד רבנן עשה חוריקן קבט ומלאכתא ערלי •
 ואחר כל בעבדו אל כלל מושבותיכם למימר דלשפי"ג ואחר
 דקריי סמן טובא אסור למיעבד אשא חמן לאתחממא • ואחר
 ביום

כי לינו דומה זה שהדס עשה בעשוריו י למה שגורס אחר
 שאז בא בימים וכו' אלא אחר שנקרב לתמות חמה נכסיה שאין
 לך להפסיק אפי' רגע וכו' כמו שאמר דמילי בטור ראשון סימן
 ל"א ולא הנהדר כלל בנכסיו * למה לך טורח להרהר בהון *
 כי כבר הנעמקו שאל יחסך לך לחם ושמה בכבוד * וכן בענין
 המקום אשר תהיה ארץ הנהרה כי הם לא יזקוקו אלא
 ויעלו כי מי שאומר לטון הרע על הכירו מנכין לו מזכותיו
 וטעמו וכו' הוא אמת ויחי * אלמו היו ידעי שיש בעל דהו
 חדאך דר משני דלמדי גיש מהון * כללו יבני לון מהמה
 כסף או רב אלא בני יקרא לדורייא דילך דזלנו דה לחיו
 לכולי עלמא קטירי דיקומן בהון * ואמה העמוד מנגד תהמה
 ותחד * אבל את לא הנהרה בחאי ולא במלה אוהרא רק בידא
 כי הוסי וכל הילוא ותמרונו * המאוד מאוד היו שכל רוח
 בנפליה כמה דסקדך וכמה דלמריה לך בקרא דוהוא לא ישרה
 נפשו ולא חרנך דכרים כמו שחמה עשה עם ארוה תלמוד * ואם
 תאמר מתי דרכי שלום יהיו מועטים דהי' שלא תפסיק מהרהרו
 דבר מורה כלל ועיקר * לכן הוסי לחלילי לך דיהי שחך
 קאם וחשך אפיין ומטידן דהתעבר לא חזדקך לה ולא תשא
 דמקדק בהך כדי דחיל לאפסא נשךך כדי אח בעי * ועל הכל
 חודרה מילפאה הרהורא דליבך אפי' כרעא חדה מאוריחי *
 ומוי למאי זכיה דהאי נכדא רבא הרי"ט שמה בנין להטויה
 בחר ממונא וברוכא דלה מעלילן ליה כוונך דבנין דאורייתא
 וחסידותא * וזכורא רבא דהאי עיהי הממה תלמידים דנפקי מתחות
 ידויה הוא יחמיא ומלגא עמיה להבאק ביה מה אל דרבינו
 חכמי דרס מכמה דרין * אלא דהואו להטויה מעבד ואם השכה
 עמיה חיובל לגלגא אדוניה בנין דייחוב * וכן את חךך באורחין
 דחקך קאמי כמו דאליסך למעיה הרהורי לךך באורייתא
 דהן ולא תפסיד מדייה אפי' רבי חדה ולסגסא נשךך ארך
 למחי לאלויה דעתיק וימין לביש לבושין חוררין ויחי לבקבך
 ומלל עמך כמה דממלל נכדא עם חכריה * ויהי עיידך רווחה
 את עורך * ואף דיהן בטיבך אהבך ונבדן ובנין אומרינן *
 יהא ממלל עמך ותחי ליה * ואינון לא יחזון ליה וקל מילויה
 יהא דמי לטון חליו הוא קל מילונך ואחך למישך לא"י
 ותמוד ותלמד * ותשיב כלי אווד * ותזכה לאף אורייתא תלמידיה
 באיחין דייחון ממן למיתבא עמיה מיך * וכן חנה לאחבא
 כמה רשיעין בשבועה והיינו ותשיב כלי אווד * ובהר הכי
 ארץ לחוקק על קדושת שמי כמה דלכבשתך * ובהי חירנד
 צילוח עיבוייה ורתימו ותמדו דקב"ה דמייהי פשטוה לקבל
 שביס * ואיהו בציפוח רתימו שחבך עריך מלגו עין עילאה דעתיק
 וימין לקבלן לך בחיובא דהאי הוא רזא דנמקוס שבטליה שבועה
 ה' בחבר דזיקייא יהיו צנפאות ואחר בחר דה הוא לעילא
 בציפוח עילאה * ולא תקשי לך חך מן אחר כאשר למיחי ליה
 סליקו על מאן דלא חב * רזא דה כבר למריה לך זימנא אומרי'
 לחיה דזיקייא * ואיה דזיקייא * אפי' דקדי לון נגזרים לאו
 גמורים לגמרי כגון לך שזקך עשר אצבעותיו וכו' דיקך מסתלקי
 נדקדי מי עמינן על גבון דכתי גביון * אבל דה דיקך גמורים
 דלא אדיקו להו האי לא סלקי אלא צנפאות ועל הי הוא
 דסלקי לבעלי שבועה ומיהו איח בעלי שבועה * ואיה בעלי
 משבועה * דמחן דה חיובא עיבוייה * ויהי מבו אורייתא
 בען דבי אלעזר בן דודייא ול גבון אל * דמדור הנהרה באורייתא

ובחר בן חוקק על קדושת שמי ותהילק ממן כעמר קני בלימה
 ועילאה אשכחה לגמרי דיחבי לעילא מעבלי השבוע שאינה גמורה
 לגמרי * דבעלי השבוע לגמרי ולאו לגמרי לא יחבי לעילא * ובעלי
 השבוע לגמרי יחבי לעילא * ויחבי הוא דלמדו חכמים במקום
 שבעלי השבוע עומדים וכו' אין דזיקייא גמורים יבוליס לעמוד *
 דלא הוא רזא דמילוח די שמעלא וחס דע את לחאי ארין
 וטבדהו ואל הנהרה כסום מלה בכלל ובפרט בעיקר לזוהך אלא
 מאי דזיקידע ביה ככולא עיין גיה * ומאי דלא מינדע כוין
 כמה דלמר תשה צירי לפאה כוליה מחשבות ולכוונה בפיטושה
 דמלה * ואמה שלום :

שנת ש"ו אור ליום השבת כ"ו לאדר ב' ה' עמך כ'א
 הגם כי נעשיתו שבחתי וכו' והא מגליה
 לך רזא סמידיא בנאי דלמוד רבך דהמזות בעילות וקני המזות
 וכו' היינו ברזא דשיח אלפיין שנין הוי עלמא וחד חרוב * דהיינו
 לעימד דבזמן חמייה המזות הווא בחר ימוח השכיח יהא חרב
 עלמא מחלואות וביסופין דהאי עלמא ויהא כההוא זימנא יחבסל
 יכר הרע מעלמא ומנאלו מנות לא העשה בעילות וכן המזות
 דגומת מאי דלמר משה רבינו ע"ה למלאכי השבת * מאי חביב
 לא חרזא ולא החלף כלום סיכא דמיס * ים צייבס * יר הרע
 ים צייבס * וכן המזות כו' ואיכרזו אז לעשות כל העשה
 היום דהא חיבור חמך ואליהי מנה היא לאכפאה סיטרא מסבאה
 וכן בשאר המועדים * ובההוא זימנא לא איצריך לתאפאה לה
 דהא בכל הוא * ולא יעבדון כמועדייא אלא דייחזון קול
 ומרין וסירין וסוכמנן לקב"ה ותו לא מדי * והיינו דלמוד רבך
 מוכה ופוריס אינס בעיליס לעולם כלומר דהא מוכה ופוריס
 ליה כהו אלא סיפור דקב"ה בלמוד * וכן מאי דיעבדון
 כמועדייא הווי דומת מוכה ופוריס דהיינו סיפור נפוס דקב"ה
 משום הווי לא יבעלו * ואמה שלום :

אור לעשרים באשמורת הבוקר * בשבת * בחדר הראשון
 שנת הרי"ז * חזק ונתחזק בעד עמינו ובעד עבי אלהינו *
 מאי ערינו ומאי ערי אלהינו * ומאי חזק ונתחזק שני פעמים
 חיזוק * אלא ערינו הם הפסידות העליונות * וערי אלהינו הם
 היכולות כמה ישראל שזה מכוונת כנגד העליונות *
אחר סעודה שחרית בעשרתי יומי צדיק * ואמר ליה האל בדברי
 אלתיך כי הוא לא תפלת יודי ולא יגער ולא תשע לו תאומה
 אין דבר חי ה' כי נעת היה אשכז אלתיך * ואמן את דודי לך *
 חזק ואמן בתוךך כי היה אויביך וטפלים לטניך אל חיה
 ולא תחת :

פירוש המגילה

אור ליום שבת י"ג לאדר ה' עמך וכו' אפי' שפירדת
 הכנה בזה השבוע והיה ראוי לעזרך * מכל מקום כי
 היכי דתשחמזע רחמי ותמדו דקב"ה לא לעזרך * לכן מאיס
 והלאה היגר מלהסרדי משחבךך מתורתי וירחמי ועבודתו אפי'
 רגע אחד וארץ למישך לארץ ישראל ומליפך מורה דכריס *
 ובהר הכי ארץ לא תהוקק על קדושת שמי * והלא רזא
 דלחשודות שוכח שלם מלכו עשה משחה וכו' היינו דבעת
 למינקב שפשא דמיח מעילאי דלא יפסע מציפוחא אלא
 בסיטרא דיליה ותממן יגיד למערויחא כמה דלמריה לך
 כספוק

Digitized by Microsoft

ובמנות * ועל כן היו הכפרים שפע ובכרה ותיים ככל העולמות * וז"ל המים והמונן שהיו מפיטיקים לחמים הם העולמות כולם עליונים ותחתונים * וכן שהו למטה כך הוא למעלה כי אורכוסן היו כל כך מרובים שהיו מהפטיין מזה לו והיו מוסיפין מחול על הקודש וע"כ כך הייתה מחטלה כי היו מחדים כל הכפרות השלש שמתה אה"ה י"וד אדוני יחד ולפי שני הכפרים היו גורמים כל זה * אמרו שיקראו הם הכפרה בחדד משפטי ימים למוח על ימודו אלו השלש שמות * ובהם שאלמו היינו כשחל להיות בשני ובתמישי הוא זה מפי שהם ימי האפלות ספר חורב שהיו גורמים בני אדם שבהם ימוד הכל * לכן אותם הימים הם מונים יותר על הימוד של השלשה שמות ועשוי שבעטותינו נחתעו אורכוסן ישראל למטה ודומה זה למעלה נחבול מלקרות בני הכפרים באתון הימים * לפי שכיון שקריאה באתון הימים היא רמז על שלשה שמות יחד שלמות הייחוד עשוי שבעטותינו השמות אינם מתייחדים * אלו היו קורין באתום הימים היה מתחמו זילותא וזילותא בשבתא ח"ו * כמחן דשבתא לנבדל מןהמחמת אלו בעתהא וליתנהו ביה דזילותא הוה לנביה ח"ם מה שאמרו הולכי ומתפייסו בה * כלומר שאלם היו עשוי קורים בני הכפרים בשלש ימים אלו כי יכולים לבד ליד סנהי מפני שהיו כפולזים בכנסת ישראל * ומחן דגרים מפני שמהכלים היינו לומר שעשוי בשלשם היה חין אלו מתפייסו מזה לה הדמיב אל גבולה אלא דוקא בירושלים כבדה וכו"ל היא זולתי שמשפטי קאח * והיאך יקראו בני הכפרים בשבת ימים אלו שמורה שיש כל כך ברכה בחוך העיר העליונה * עד שהוא שופט לחן * דלא מילתא אכסובי מתייבשת דקדוש וכו' * ועוד אמר לו אהה לומד עשוי בקדושת קדושים היא * שכבר למד חוהה שלשה פעמים * וכן אורך לגמור כל הלמוד כל מסכתא שלשה פעמים * כדי שיקרא נפש ברוח ורוח בשלשה * עוד אמר לו אדביקת למלא עמך בהאי גוונא מה ללא אדביק חד בחד * אלא יודאין * ולהואו בברא רבא דנשולניקי רי"ט שמה לא ממליין עמיה הכי בנין להעוהה דאיה ביה בבר ממונא * עוד ח"ל בכמה מדלות חין מספר דלאה עמיד לייסודקא על קדושה שמה דקב"ה * כדי לנקות עטוסין וטוחטין דאיה יו כולהו שיתארוך בעוהה וזנבא דמתחאין קן ישאלרין כל סורחין דסריהת מן יומא דאחילידת ואף מה דסריהת בומין קמייהא כולהו שיתארו כנורא * והשאר שמתא דביהא ותיקב כמעלה קדושים וטהורים * כי הרמב"ם שמה כמה שגליה וישרת כמה שכתב הכור סימן קכ"ט שאל תתפשט עד היום * וגם קן מקומוה אחרים אהה מלאר * וגם הרמב"ם שמה כך על שאלה משרש דעוהו * וגם כמה שכתבה זו על היהא דתפיסה * אחא וי"ב * וגם מה שכתבה על יעקב דחילי * כמוסקת שער קאמרה ולכן נחבון הוא * וגם על שכתבה שם על יעקב דחילי שאין דבריו מבוררים אחת וי"ב הוא * ומה שכתבה ליישב דבריו קב"ה שמה שמה זכתי לקולא אלל הוא לא לקל יתבוון * וישלשם מליטין עירי וכוה קמייה קב"ה * והם יאזו לקראתך לקבל נשמך עם שלשה כחות של מלאכי השרת * עוד אמרו לו אם תפטר שתיודי דמעוה כשפתאך עור ויפה * ולתפטר בשני אבתמי שניי מעביר כרעם כשפניך הייית מחטלה * עוד אמרו * שייעזי לגמור

חיבורי בני שום טעוה וסני ושואירו בו עיני כל ישראל * ושאלקרא איתו בית יוסף כי הוא שמו דלאלו כי לו הוא ביתי בעולם היה ובעולם הבא * עוד אמר לי יאזה ענדת דנסבת אחתה כשנתא ומתקאל והיא חת חכר * אלל דע דיהא כך בן השוך קאפין קאח ואוף השוך עיינין ויהא עייני כנייא * אלל דיהא לבי' פתיחא שתיחך פתגמא דאורייתא * ועל כן ליהוי השוך עיינין לגמרי כי היכי דיכול לעיווי פתגמא דאורייתא * ובתקמת הקבלה יהא לבי' פתיחא יתיבא מן פתמה יידי כנוואל דכולי עלמא יתמחון מרוב חכמתי' יהא לביה מוכן למיחל מי למיחך קאורכא דשתיקן קדמי' * ומאז דלח בעי דליהו וכו' * ועוד אמר לי אם תיחך בלארמין דהקקן קמלי ליהוי לבך קינא ומשכנא דאורייתא דלא למישרד מינה אפי' רינעא חרל ואף דהקקן נשכך כחא דשתיקך * ואוף אלל שהי מחרט בינמא דחול כלל בימחא * וכלילא חשתי כחא חרל כחא דשתיקך * ובמה דלח עבדי * ומדיד תיחך קדמי בלארמין דהקקן * ואורך דתיחוקת על קדושה שפי ובהכי ישבחקין כל סורחךך ועייורך * ומה דענדת מיהא פליקא ומתשכנה עד היום הואו ומשחלק בדרגין עילאין וקדישין כמה דלמריה * על לבן עין ק"ש בכל יומא חייבין דלח עמיד ללייסיודקא (על קדושה שמי והשתא אחתן כך מילוקא דבען דל יומא חשתיין ביה ומתאי מלוקא השמלקן) כדילוקא עילאה * עוד ח"ל יאזה ענדת דלח מכויין כשתיית ממחל כללו אה שפי ליה כחמרת דמישרד עייניו וכן כשתיית מיה מכויין כללו אה שפי חן מן יום ממתיי החכר * עוד אמר לי ביומי דשכתי אפי' דלח מכויין ומתענע לרוחא קדישא דמלוי עמך * מכל מקום כד אה אכילי ליה בדרך כחא מהכריב פתחא ויזר הרע * ולכן אודהה כמיחא * עוד ח"ל אודהה לומשין ביומא דשבתא יורה מלרענה כטווח זולת כוח הקידוש ולמתיי הכרעה * ובשפי שטרווח כל היום שפי כטווח ככל שטודה זולת כוח הקידוש וכוח הכרעה * ולתפוח מאלו הכטווח ביומי בידך * אלל להוסיף עליהם אודהה מהם קן ירעמו לך להכנס מלעטוק בחוהה כדלאי * עוד ח"ל כי סודות הכטווח האלו עוליס בשלש שטודות ארבע עשר הם כומיס דארבע עשר וימין וסס די כי אין להוסיף עליה רנמח בשם שדי * כי השם"י רמז לשבת * וז"ל רומח בשטוק שדי לשמות כהן * וסודר הלילה ששה כטווח רמז לשש ספירות הניין מהחד עד מלכות רמז ב"ב ל' אומיות שבשם * ועל קידוש ועל ברכה * רמז לחתם אומיות שבשם * שם קידוש ועם ברכה שפי רמז ארבע זולתם הם י"ב רמז לשנים עשר אומיות שבג' שמות אלו אה"ה י"וד אדוני * עוד אמר דכר הקשר שנסקך לך אחמול * הלא דעת שמיך לא חירע לך שום השקן כוח אלא להוויחך והלארמך שאין לך להשקט הקשר וההקבות על הש"י והראו בחוהה אפי' רנע בלש חססיק אפי' רנע ח"ו השכי' וסולת וכו' לו ולרוע מלוי מן עגרת מרזב * והעולמות כולם * ומפני ורומח ומתמו חרוב יחבדון * ואז ורלה ולמד מה החשטלות לקחא אך מדעוהת כשנסקא הקשר ונפלה הפסילה לאין * על אחת כמס וכהה שחמדר כליות חמרה ביודעך שברנע שאלה מרסיס מלארמך דג"ח אהה גורם ח"ז נפילת כנסת ישראל כין המרסיס

ומשפטע טעם דיקיאי צ"ע דהיינו כסלוגה ליליא כך נתימן משפטע
 ומשפך ערך חוטא דהסדא וזה קא טעין לך נתימן דרממו
 ומחשך וכו' וגיבתיחא ממללא עמך והא זריביות מה ללא הוה
 אדביק הד כדנא ולא מכמה דרין ודבכי חמי' גביאות דרממו
 דקב"ה דשפט ימינ' לקבלא יתך בנחוביאו ויזיק יומין קדמתיך
 דרממו כדנא ביהוה אלו ימינ' וכן עביתו ודריביות ערך
 וכו' וזכרה לאתוקדא על ק"ס ודבך יתימחוקן כל חוכך לגמרי
 וכל סיג ולגורה דלוי' כך שפחרון כנראה והגבס גלבוט' ומתוקא
 יארך הסלק לעילא וזכא קליס בין דיקיאי כדנא עילאה
 ולא זמערך לאתגבולא עוד כי חלק דמזוה וכו' כדנא דלמחר
 לדעילא עד חמייה המסיס דסיקוס כדדי דיקיאי לכן אהרף
 לאחסרפא מדעיוי גנושא דסמאל ונשא אינון אזילן אכספלא
 לך ואלך השוקתא וזכא המשובל כסל לנחום מעליך ולכניעט
 חחודך וז' אלהים חומך יומך וזס פסיס חוץ במאל
 ובמספא כחול לפי עברו ובמספא וי"ט לפי עבר' אז השמט
 להס וגם מספיה חוץ במשכבוה כאשר מה עושיה חנעד
 כנא ויכנע שחיר וטוק חמיר כנורה כי מה שפלא אהמול
 על הרמב"ס ז"ל ב' הדברים אמת הם והרמב"ס שמה כך על
 שירדה לטוף דעמו וגם שמה ע"ך שפלה חמיר מביא דעמו
 וספלא בני דרבךי כני ואלמיסיס זולא בקנא קדמומ
 שאני אשירך עליהם וכו' סכיבה הרמב"ס ז"ל נסיף לקדמומך
 דמחמיר' הכהנים ועל ק ההא מולף ע"ך וכו' והא זכא
 דמדרגה דיקיאי ולא כדמחירי חמי' דלגבול וכו' דהיי דהיי
 אחרו טעיו בני קנא מיין דמיל' ללא אחמו ולא אוריית'
 אגינת עליה ואוף עובדיו עבין דמחירי דעובדין עבין הוה לא
 אלגבול וכו' אלא אלגבול כנלולא וסחלקו ויחייב כדדי דיקיאי
 ועוד כמה דלמך דמיר יעקב דחילי וז"ל לא חילק יואה
 כיננה עין דמה ומדע מירד על דבני הרמב"ס ז"ל הרוב אינון
 קושטא בניו דליהו אדנך גרסאי קדמונאי כגון ר"ח ורבינו
 האי דגמסחא גבירא וזמנין חוסוסתא גביאותא פלפולא הוו
 מקנא על ההוא גרסא דדמו לה ולי' קושטא הכי וסירת
 נמי דמפסא הרמב"ס הרוב קושטא אינון וכהי'א לזשין שפסא
 והבנה וע' דרביס חירי דהקב"ה חירך כסילפולא דיך אל
 אורחא כדראה הוה כיריו דמל' ומי' לא תמוק קדמתי
 דיקיאי דקב"ה סליק מויה אצ"ל דלאו קושטא זכא יזכר
 דליהו חריפא דוגמא נפחא דבש' כסרולא וזלזין מתגזיין לכל
 עבר : עוד אמר לי כדבור הרמב"ן שפחמילת ויקרא שמה
 שיתו הרמב"ן כס' השני הוא ממזד היראל לא נכנס משה ע"י
 איוון הקריאה אלא בשפתן וזכר קוים מתמזז על האב"ק
 שקראו ואמר לו בא הנה דתן הלחך ולפנים כלפנים וגם
 שירי למור וידבר וכו' מחולל כנמר שלא הי' עומד משה
 כנראה למור ממש אלא שפחמן וזכר כיזר כל הדיבור כהונן
 ואמר שזי היתה כוונה הרמב"ן : עוד אמר כס"ק דקדושתא של
 וירודי מוספתה הוה וצ"ך להגיב וגם מי שאין לו קרקע אינו
 צריך להוודותו כהי'א דר"ג והוקיפיס האמה כדברי חוספוט
 וזכר לגבי כישור הוה אלא שגוייה כצ"ק ממש : עוד אמר לי
 בגמט' שרבו על הזוחלים הלכה כר' מאיר כחירי ודחילי
 הלכה כחיים בכל דוכתא דהוה הוה שלימא ובהוה חסיס
 ומ"מ לא תמוק יתי' דיקיאי דקב"ה סליק כסרולא אצ"ל
 דלאו קושטא חירי כסרולא דשמילן לה כנראה ובמספא ביה

הכי בר מירב' כחירי ודחילי דמסק' כההיא דשמואל דהר'
 מכיסיס מירב' כגביאותא פלפולא דקב"ה חירך כסילפולא דליה
 ולכרי' אסחלק כסילפולא עילאה ויקרא זכא מוליק' הלא לך
 למנדע דלאו זלזו כדדי אלהים חייס דהיי' דלכתחילה אין
 לעבול כדנראה אכל כדעבד עילאה לה עבילה דלמחמר מאיר
 כחירי ודחילי חתך מאיר כהר"ה דגמר מפיסיס מירב'
 הוה מדכנא וההיא דלין הנהר משה רבו' הוה משוס גזירה
 דנשמיס ורזח דמלסא דחוק בין נטיסיס למעיין דמעין שפסר
 בין כוחליין בין כשכנור ונטיסיס אינסיס שחרין אלא כשכנור
 הלא לך למנדע דכמא דמעין יזינו דבנע זמבון דערן
 עילאה כלמח מישר אורח ח"ס ישרלא וזכא לגמלא ולכרי משה
 בין כוחליין בין כשכנור דוחליין דין באורח ח"ס ישרלא
 ליה שוס ספרא מסחבלא יכיל לקרנא לה דהיא חלחא בלא
 מריסיס והלך אי תעבול ביה כעוד דוחליין ביה מי'א שפיר הסלק
 לה עבילה וכן כד זכא כשכנור דליה ככ"י שפיר דמי למשגל
 דליה ספרא מסחבלא יכיל לקרנא לגוה ח"ו ורזח נטוסין דין
 כניעו נביע וזחי' כן שמיס פיליין אורח חמד וגבורה משוס
 דספרי מסכנו מסחרן ספריייוו ומהדרין לקרנא להו הלך
 לא מסחירי כעירוס וחליין אכל כד זכא כשכנור דהיינו כד
 מעי' לגוה דלי' חו' לא יכיל ספרא מסחבלא למקרב כנינון מי'א
 דלע"ג דגמא אכיל וזכמ"ס ח"ס יכיל לקרנא להו והלך
 מסחירי כשכנור אצ"ל דלא מסחירי כוחליין ומשפסא הדע
 דלע"ג דרבו נטיסיס על הזוחליין יכיל שפיר לכ"ס כסחמילי
 למשגל כדמחא דמלכ' וחליין מעין דחא אצ"ל דגדי מי'א
 מחסד וגבורא דלינון נטוסין דלימא למיחא כהו' לאהדרוהא דספרי
 מסחבי ממי' לא לעבול ממי' דגנא דאורח ח"ס ישרלא דלא יכיל
 ספרא מסכני למקרב חמן וזכ"ל דחסד וגבורה חירין וע"ז חד
 ומשפסא חסד דספיר דיון כס' כחירי ודלא כסחמיר' ופסיר עיר'
 דדחיה מילוי וכן כמ'א דדחיה מילוי דירוחס עמירי שפיר עבדס
 וכן ככל דוכתא דחא מעי' עליה יואה חס מעי' עליה וקריאה ליה
 ירוחס עמירי דליה עמיר בגימחא דערן דליה דיקיאי ליה
 משגי זכוחא דליהן למחי' בגימחא דערן ככסרו אלא כעמיו
 והלא הוה זכא אכל כמדרילא רבא ויקרא זכא יזיה ומשפסא גמס
 דלכתחילה אין לעבול כדנראה אחר דמספסיס מחמא גמיס
 משוס דרמיו לעבול וגבורה דמסחבי כחירי לון ומי' לן עבילה
 כדעבד סלקא לה עבילה משוס דחף ע"ג דמסחבי כחירי לון ליה
 רשו להטלה וקרבס לון כלל הלך כדעבד עילאה לה עבילה :
 עוד אמר לי יס'ס הרייה שלא להטעוה בשבת אלא אורח
 ג' בלדז ויפה הויה ע"ל להטעוה בשבת על שמיס שפ"ס אורח
 מידו שאין להטעוה אלא על אורח בלדז ואפ"י שיש מחלוקת
 בא' חס"ס כד נו מעמיס דג' שפ"ס ד' הוה עורח חיל סודס :
 אור חס"ס ניסן כשמת הר"ז א' עמך גבור חיל הנה יזכא
 לקראתך לשחר סניך ואמא'ך כי החתלה כמדות קדשים להחקש
 וחטונה כי הקב"ס וזכי מיחבתא שדרי' לאחיוי לך שלום על
 אהך פלפולא דשפלא כהי'א דשוקא יואה דכלהי' חדאן כרי
 והא שילין מיין דכמחא נלזין וחכירי ונליסיס קתיי קב"ה
 ומא' דשפלא כמילי דמשה כיריי כההוה עיינא יואה כוונה
 ובכורה ג' חירי'וסיס דמחא אצ"ריס כירולא כדמחא למו קושטא
 ומ"מ לא תמוק יתי' דיקיאי דקב"ה סליק כסרולא אצ"ל
 דלאו קושטא חירי כסרולא דשמילן לה כנראה ובמספא ביה

נשקו לחובי להם צורתם כעבדים וכו' ח"ם הגלה
 זוהמא ולקבל ג' עדי לאן רכושם עליה דמיימוי אהו לך שפעא
 עבד האוה משפויא בשנה שלם למלכו • והיינו דכתיב חור
 כרסם ותכלה דחור רמזי חסד • וכנסם לח"ם • ומכלה
 רמזי לכנסה ישראל • נחבלי חסד היינו הפלגה • על גילוי
 כפי חסד • משום זכב וכסף • מתה רמזי לכנסת ישראל •
 זכב וכסף • רמזי לחסד ונבונה • על רשפת בהם ושם ודר
 וסומרה • רמזי לרבע רגלי המרכבה • ויקרע מרדכי אה
 גנדי • גנדי רמז לכנסי • לומר דנעץ קב"ה יחמלו רחמי
 ויחיימו יתוד גמור • ולא יהיו הכנסיים חו"צין ברחא ולא
 יבגן עוד מורדי • וילבש שק רמז להאי רע עין דסליק
 ארבע מלות דסליק שק למירמו דההוא רע עין שליט עליה
 וכו' שק ב"ח"ם הוא ב"ח הוא דמתן לנבט שק מכנס על חוביו
 כמא דמכסר האיס לבוט הנדיס • והא ב"ד ב"ח רמזי לתרי
 אהן • ודל"ה רמז לרבע רגלי המרכבה • וכו' ב"ד סליק
 שק רמז לפלגה • ואשר רמז שליט עליה דינא קשיא ואוקיר
 ליה בש' להבוי והא ויתעביר אשר ובין ומכסר נשפוי למדת
 דינא קשיא מרחמי עליה • ואחיהקן דינא קשיא • ואשר
 דהיטובל רשא רמז להאי שכתבו • וילא בתוך העיר היינו כ"י
 דהיא עיר קפסה • (גדלה לוי ואגשים בה שבת לומר דספירין
 דילה מהמעט שפעה דילהון בחוביו בני נשא ובה אליה מלך
 גדול היינו צורה • ומאז כה איס העיר וכו' עליה מודים
 וכו' היינו צורה • ומאז כה איס היינו ח"ה • מסכן
 היינו יסוד השטט דטולה ספירין עבד גיה אליה מסכן במאי
 דליה ציה מלדיה אי נמי משום דחדרי נקוט מליעלא ומשפט
 ככ"י חיקין מסכן ואירו חכס דהא מסתכל בתחמה ומלט וכו'
 נכתמו דע"י דמסתלק בתחמה משפט רחמיים ככ"י וכו') •
 ויוצק עשקה גדולה לנקב חסד • ומנה לנקב הפלגה • ומקבל
 אהסר להסך כו' • לומר להכרה כולה ספירין • מה היינו
 מידה ח"ה דכ"י סליק שמא דהי"ה • זה היינו יסוד • לומר
 להכרה ח"ה עם יסוד • ועל מה זה לומר להכרה ח"ה יסוד
 עם ספירין דליעלא מנהון • ויגד לו מרדכי אה לא אשר קריהו
 לומר ויקרעה דהא כבר חבד להון • דקרוה היינו זימון
 מלשון ויקרא אל משה • וקאמר דכבר חירב לא היינו כ"י
 עם כל דיינו יסוד • ועם אשר דיינו ספירין עילאין • והא
 שרפת הכסף • לומר דאי הוה יסיד המן זכב גדיל ישראל
 לא הוה יסוד הקפסה ח"ו • דהרבא איהו מייסעף דיינא •
 ובה אחיבדי ליה רשופה ליה משתק ער דיגמור דין • אבל
 כיון דכסף אמר למיבד דהוא מייסעף דחמדו היו אחי דינא •
 ושפ"ה איבט תקפאה • לך כנסת אה כל היודים וכו' ואל
 תכללו ואל תשחו שלש ימים לילה ויום דליטן ע"כ שעות
 כ"י ועל הוזהמא שפ"ה • שקבלה משני מה שנהנו מסעודתו
 של אותו רשע דלקביל דלחיו אכון בההוא סעודתא למנקה
 שפעא דשפאה עדיא אחי דכתיב לאשכלל וזהמא ככ"י • הכי
 איבנע לחו תקפאה אחי דלבינו למיטס חלח יומין דרעופים • הכי
 ובעי דיימו לילה ויום לקבלה נבונה ומסד • (גדלה לוי שיה
 סוד מה שאמרו חכמינו ז"ל שאמר משה רבינו ע"ה שאם
 הגזר דין חסוד בחוסי יום יש לו תקנה • דעיי רמז למדת
 דהין הרשע • ודם נמו ליעודת דהין הקפה • והא אמריה
 קשעמא דסעודתא דאחשורוש דהוה למיקט שפעא דלחיי לכ"י

ולאכלו כה וזהמא • והאי הוה דעמיה דנבוכדנצר • ואוף
 דעמיה דחירס מלך כור • דאמר אלמלא על בחויו עם אדמה
 לעליון • ובגין דחבו ישראל בהך נשים נכריות • אחיבדי
 רשועא לאחשורוש למיבס לך אהסר דהיא דומת כ"י • ואחיקן
 לה שבע עולימאן דומת שבע עולימאן דליח לכ"י • היינו כתיב
 והא שבע העשרות הרלויות לתה לא מביח המלך • כדומה
 שבע העשרות הרלויות לתה לא מביח המלך ה' גמלוס לכ"י •
 והוא מתנהג עמה דכפרע ריה הוא הוה ונבוכר היא שבה • כעונת
 דכ"י • ותמ"ל לא אחיבדי רשועא לאשכלל כה וזהמא ח"ו אלא לפנים
 בלבד • דהא שידא חדא מזדונתא ליה נבוכסא דאסרד ואחי
 עלה • ומשולס לא כל על אהסר ח"ו • ומרדכי היה בא על
 אהסרד אשחו כדי שלא יתסוק השפע הבא מחו"ל לכ"י •
 וברדכי ב"ה ירעה ולא ישחמה • משום אהוה ח"ו דומת
 ח"ה ולא יגהה מסעודתו של אותו רשע • ואי הוה פריד
 להמן הוה חמיל פסם מליעלא ח"ו • וכל עבדי המלך וכו' טועים
 ומשחמדין להמן כי בן עזר לו המלך • לאו למימיה ספיקו
 מלכא דאחיבדי ליה • אלא היינו לומר דכין מתייהא משנה
 דלחיה חשוד כמלכא הוי כאלו ספיקו דייבדון ליה • ואי נמי
 כי בן עזר לו המלך • היינו לומר דהיי"ה דאקרי ספיקו
 הכי • וזהו לוי • למד דהיי"ה ציה • ואי"ה דיינו חפלה •
 דליטן מלך זיה כן והיינו זיה לו המלך • וברדכי יא
 מלשני המלך בלבוס מלכות • לבוס מלכות היינו כ"י והיינו
 דסמך ליה חכלת מלכות רמזו לה • ותור היינו חסד • ועשרת
 זכב היינו נבונה • גדולה היינו חסד • ומיכרין חסד היינו ח"ה
 וארגמן היינו נמי ח"ה • והעיר שזמן היינו כנסת ישראל •
 והיא נהלה ושמה • ליודים הייה אורה היינו חסד • ושמה
 היינו נבונה • ושזן היינו הפלגה • ויקר היינו כנסת ישראל •

פרשת ויקהל מהדורא בתרא

דנא מלחא סכריוס משתיבא דקריע וקדשען בניך הוא וכל
 בני משתיבא שדרינו לוקב למודעוק מלין דהיין אלין
 דעד דא לא תחגלו וכל חכימי דדא כד ישמעון מלין אלין
 משומרן ויוון וישבחהו לך ועלן תאכלמלכא כבירי • ונחמי
 דקדושא בניך הוא דעבד עמך למכרי יתאן וליאיתא לך
 לעלמא דהין ואף דשרתה גלגל יתך כמנה גלגליו ער דלחיי
 יתך בדהא זמנא ואוף דשרתה אהדה ציד ימיך והבה
 קמייה כהקי יומן ובסר כן שנתק חיובך והשחה דקרבנא
 לדלמיהי הא אחינא לאתפשטע כך ומלמל כבסרן ער דגוסא
 אלא כמחן דמלל עם כבירי לכן אחיקן • כי ושבוק עווינו דגוסא
 וביזמא לא תשחה חמלמא ולא תחבל כשרא וכלייה לא תשחה אלא
 כמא דאחיל כשרא ולא תחבי לאכול מיינה אי • בנין בריזוחא
 וחי בנין דכד היא ספירא מתקוקן נשפא ונשכנה וכו"ם אי • איה
 רשוע למשחי חמרא אבל לא יוחר מדאי • כמא דייכך מסתה
 לך כד מימינו טרודא לוי גדר למלחא אלא כמא דקעטי ואי
 כדן חעבדי למשקן פדוי גוסא ומחוייה לך ומתשכרן קינא
 דלחוייהא חזיר • ויהא אלא פסוקו דהארובל דילה אחי • רבנא חיל
 קב"ה ישמעטע כך וגם חזיר חתמקן כסמך ובנמחא נון וסבל
 ובנשמה ובכוסותא וברכ"י • כמא דהא עביר דלא מחבר לך ומסל
 יתהון דא עם דא ומעיל לא הקרטיס בגולותא ונבוסא •
 קב"ה רחם יתך ובעדנא דלח קס למלי' ולמקרי בעדנא דלחיה
 משפסע

נהירו קדמה בלהו' הו כלילן בזהוה נהירו דומיא דאדם
 דכלהו מוגדן ליהוה כלילן ביה ואף הכי כד נפיש כל חד
 מהקד נהירו דכלילן בזהוה נהירו ואפיק נהורין אומרין ככל
 מהורין דכלילן ביה אפיק אן אשכחא דכל מהי' ספירין כלול
 מכלהו' ידקא דיהי' סלקון למאה ומק' לכמה רחוק כגון
 ליהוה לון חושב ומנין וכל מהי' ספירין יימודא חיל' איון
 ואיון עטס האלוהות איון חל'ם פשהב קשוד בנהלה דומה
 הנפשה בנות האדם עם האברים שהכל' וכן הכל יימוד גמור
 בלי עטס פ' שרוד כולה ח' ומלכות חל'ם סבשימ' ופאר
 ספירות ביימוד גמור עם אל'ם והכל היה זהוה ויהיה כמו שכתב
 מנחם מריקני' וזו עולם היימוד הגמור ומשם אוליך החתלה
 עולם השרוד כלומר ככל העולמות אלוים שבתמור כ' הקב"ה
 מלך האדם שגמורו שמו האלו' ספירות וזין עולם היימוד גמור
 לעולם היימוד לעולם ש' בעולם שיש בו ז' היימוד והוא כלול
 מעל עשרה ספירין יש בו ז' שרוד והוא נהקל ל' ספירות
 עליונות כהדיון קופאל' לנפשוהי' מיניה והוא נקלה לעולם השם
 עליו נאמר ויחשב עמו שם כי וירד ה' כמנין כ"ו ע"ב ופ"ז
 נון כפופה ונון כפופה שהם שפופה ע"ב ור"ו עליו ולא
 על פניו על משה אומר אלה על פניו של ה' וכו' וזה העולם שהוא
 בין העולם היימוד לעולם היימוד הוא מעשה'ן שכל ה"ם
 כלולות בו ובו עשה אלישע אחר לומר שח"ו היו ז' שרודות
 לפי שרעה שהם אומה עולם הספירדים ושה הוא ס"ל אלהים
 אחריים וזו הוא אחוזה ש' אומות כי בספירות עליונות אין
 כל מה שרש"י לעלות ח"ו ושם הוא העולם והמה נחש בחוזה
 להספיד ביהוה לעולם היימוד והעולמות שם עליונים להספיד בין
 לעולם היימוד גמור לבין אלהי' ספירות עליונות אף שם פנס
 ח"ו כמו שזמאר אל' דקתק און חקן לו' ומשם שהוא עולם
 המזכר יסרד והיה לר' ראשית הס' ד' מהנה השכינה ובין עולם
 המזכר לר' מחטת השכינה הוא עץ הדעה עובד ורע כמזכר אל'
 סוף הקה' והוא נקרא ל' שרששו עובד ונצמד רע ושם הוא
 החקף אדם הא' שערב טוב עם רע וזו סוד רמז לך שגמה חזן
 שהוא דומת על וכו' וזה הוא מה ש'יודע בן אחרק בזו וכו'
 ויהי' עליונות עם עטס האלוהות והם האדם גמור כמו שאמרתי
 ואין בהם שום שנינו כלל רק כפי מה שהשד עושה כן מודדין
 לו וכן ואתה שלום :

אפילו רגע ממשניות כי איני אנוי הוא המשנה מדברת בסוף
 ואני האם המיסכת את האדם אני המלמדך ללשוני מדריךך
 בדבר זו חקך' והנה אחת מהסלל להדריךך בדרכי השבועה
 והעבודה' והלא היה זה הדברים אשר סודיותן לכן התקצר
 בהם וזוהי משלוח רמות והזכר מיצר הרע שארץ בני כי
 סוד ההבזה שאמרנו לך במחולת כל סודי' הוא כי ע"כ ע"ג
 ל' מינים' בעל' ופסל' ובמה' כנגד מחילת' ונחש'
 וי"ל ר' דהא בעל רמזי' כד חקיק עובא חיליה דיהו"ר
 ודמי לבעל הבית' והוא רמזי' לשמאל' ופסל רמזי' כד מיתקף
 חיליה ולא כל כך' ובמה רמזי' כד מיתחמש חיליה' והוא
 רמזי' לזר הרע' וקאמר קרא בנימי מלבי נדק דלעדו ע"ג
 משלוח דלע"ג דלעדו מליב' דבני נשא חוקקת דשמאל' ונחש
 מכל מקום לא השפיקו ללעדוהי' אלא דרמזי' במה' ומשום
 הכי נקרא הכי אוו הייני' לטורמנהון וע"כ צריך האדם להודיע
 מאוד להעביר ממנו הייני' והלא' להם לו מקום לשלום
 ולמעט בזהבא הבון' ולא למד מה'שמשעל'י' כמה עמיים
 וסניגוס' סובל' על אחת כמה וכמה שיקל בעיניך לסבול עמיים
 ובסודים בעד דה האמת להחצות לפני קונך :

וה'רל'א כפרתה מהל' אוליך למידק' אלתי' כתיב ביה ויקרא
 אל' משה דה לזכר כתיב הכי בדבוחי' וכו' ומו'
 מא' וירכר ה' אליו' אלבר רחא דמילתא דכולהו ספירין איהנהבו
 ואימימורו חתלה' והיינו דקבי' ויקרא למירמו וכו' בהשפתי'
 ואיפסקל ביד' דהיינו חמה' ואתנהבו כולה ספירין וליקו'
 כל מה לעשר דאשכחא עוליה דסליקו' וסליקו עוליה' למתא'
 ומשום דכל מה כלילא מיימודא ויהוה אשיתמה דסליקו' כולהו
 לר"ם דהיינו מחלום ויוון ויימודא הוו שלים' אשחלקו כולהו
 בחין' סוף דרמזי' בלח"ץ' אל' משה כלומר אל' דרמזי' בחין
 סוף' חתייחד בלח"ץ דרמזי' בניה' ובה"ח דרמזי' במה' .
 וירכר ה' אליו' אלח"ץ דרמזי' בחין סוף חתייחד בלח"ץ דרמזי'
 בניה' וכו' דרמזי' בחמה' וכו' וכו' דרמזי' בח"ם' מאורה
 מועד כלומר בנחש ישראל' דאהקריית מועד מלשון וועדתי' כלומר
 דהקן ועדים כולהו ספירין לאשפעל בה' אלההד' ואיהיהיכל
 עובא' והיינו מאורח מועד משון בעלו נרו עלי ראשי' והכו'
 אור' ליום שנת' י"א אלה' שני' ה' עמך' ויכרי וכו' :

אפילו רגע רק להעלות משכבתי אל מקורכי זה זה הוא סוד
 הקרבן שהם מדביק רוחו בקרבנו' ומחוקר עשה הקרבן עולה
 למעלה גם רוח האדם מודבק עמו וז' אדם כי יקריב
 קרבן לה' קרבן ממש' ממש ממש' יהיה ממש הקרבן שרומם
 וידבק בקרבן' וע"כ לך ישלם למעלה' אחר שחזר וכבש הקריבו
 את קרבנכם כלומר קרבן רוחכם ממש' :
 ובאורי'ה נדבדל דובי' עולמ' למימטר שפיה על קדושה
 שם דקב"ה' ובפסק מן דיומוקד על קדושה שמה' .
 דהא מן דיומוקד עלו ויהתקן על קדושתו כיון דבישרא אשחאר
 בעלמא דמי קרבתי חתלה או אשם דכולהו ספירין מההני
 מיניה' אכל מן דיומוקד על קדושה שמים איזו דמי לקרבן
 עולה דכולהו כליל' ולגבוה' סלקא' . והכי סליק מנייה ועוילא
 מהדביק לעילא בזהר קדוש דומת עיקב דאיחדבק גוסי' ועוילא
 ורומחי' סלקא לעילא לעילא מומדבק בחדר עילאה' וזכר רחא
 דלחף וזיכר דיוקרא אומר כען דרמזי' במלכות וזיכר למידק
 דהא

ספר שמות חם ונשלם' שבת לאל בורא עולם

פרשת ויקרא מהודורא קמא

אור ליום שנת' ה' לניסן' היה חופת בני' חמ"ה ונתעכבו
 הדבה בחתולה ה"ליה כמנהג ומטי' כן יעמד עד שעה
 אחד המיום והיימי מאטער על שלח העורכתי ביהוה לילה לבא
 אלי' דליברו בנהגה' והתחלתי לגרום שמימי' ועוד הולק דודי
 דושק ואומר ה' עמך וכו' אל תירא ולא תחה סן אנטשק אנטוך'
 אע"פ שהי' מן הדיון לנטשק ולענדק שפסדתי כולהו דהכבה
 מהרתי' אי לא אשק' כן' ומיני אטוב לא אמנע מפך כי
 לא אשק' ולא אפך ולא אימך עד אשר לא שפתי' את אשר
 דברתי לך ממש וללודך בן אשעה כי אשק' לעלות לל"י
 והאמנע סם עם הכהני' ולהסדיו' חודו ולהעמיד חלמדי'ם
 הדבה' ולהשיב רבי' מעון' חמ"ב אשק' לחוקקת על קדושה
 שמי לכן החמא בחורתי ויחלתי ועבודתי' ולא חסיד מחשבותיך

נעשה וה' יצאנו עמנו כמה נעצו ונלמנו ספרין הכי פליק יקריה דקב"ה כפלטולין לאורייא דבתיי הלא דברי בלא' וגו' והא אבר קדשי הניע בשמאל' דליך ואוריך זכוחא עיך דעד שפחה הוה משח בחיורי ומשה ברביי ויעקב דחילי תענין ב' בשמאל דליך והשחא אהרובא אבר קדשי ענין דפלטול' במילוי' בשמקום ומתכונתו ומחיל אהרובא מתכונתו ענין דזכוחא ויבסחא קסבר דליאונבלין בחובס אל' ש' טקב הוא שפוטוסה הנווד יתכול בה ש"כ בשמק' לאו זכוחה קאמר אלא ע"י ובמו שפחה ומה שדייקא מה שפחה יפה דייקא . וכן מה שדייקא מדברי אלה יפה דייקא ומה שפ"י דנדברי יעקב דחילי האתחא ספירו' כי הוא אבר ההשחנה והשחנה מולוקים והתם דברי ההשחנה עיקר משום ידיע שכתבו אחר אוחה השחנה וכדכתיבה אבל עתלמלא ומוסח' דמילי' אבר קדשי' בלא אהרובא קושפא דליהוה דן השחא מ"ה הוי לקדמוך הדינע בשמאל דליך ומה דלכתב על ירוחם סמירי ילוח כוונת דהכי הוא דשמייה ובנין הק' פלטולין אהרובא קמי קב"ה ומתיבה' דליה אע"פ דלא הרהר' בשבועה דא חדירי' במילי' לכן הוזהר מיהוים והלאה שבועדך ומדיר מהרהר במילי' לאורייא דיהא' לך קינא ומבטל לאורי' חדירי ולא השמעת לחוייא בישא דמסעי' יתקלהרהר' כדברורין דחמך והבנין דשמאלא ואוק' בענין גלותא מעילי' בליך ההוא חויי' בישא הרהרין דחמכי' לכתב' כוונת דליך גלותא ואלה לא השמעת ליה והוא געך כך וכי' ויחד לאורייא גלותא בלילוא ואוק' למתיו לך קינא ומבטל לאורייא' כמה דלחליפתך ומי דקב"ה משמח כך חדירי ידיע הרהרין דבליך' ואלו הויה אפ"י לפני מלך ב"ו הויה בוש ונכנס למעמד מה לא ידע אלא' לפני מלך ב"ו קב"ה דלכתי' לך למעמד פ"א חמיה דהא ליהוה משמח כך שובא חדיר' ואלא דלחא שולחא דקב"ה' מה אה' חוי' בענין דלחא מתלוא ביהדך חדיר' ואשעי' לך לאהתיי' מני לן אודרה בכל מילין דליך ידירי בנין דלחא דלע"י' דמבטח עד וימה דלירחא אל' כשהרהר בלאורייתו' והתנדב בדתחמי' והסגוף נשךך כמה דלחליפתך ובתרי הכי מהוקף על ק"ש ששתקך לך וחובין דקאמחן לך ידברוך לך דכדתיב אל' חזור לנו וגו' בלומר חובין דלחש חמי עד מ' שנין דלחיין שני בכתוב לא חתשם עלייהו כולי' הלא הוי חמי דחמי בכה מ' שנין דקדשי' ומי וקב"ה' דלא הניי חובתא לבתר מ' מעלייא דרביא בכתוב דחמין סרך וכו' דלא הניי חובתא לבתר מ' שנין ולהכי הוה מלי' דוד עד הדר בתהיבא שפליחא בתרי מ' שנין לא חתכר לי עונות דקודם מ' שנין ולהכי קאמר מהר יקדמוך המחך וגו' בלומר דלע"י דליח אלא כדאי דהשבע לי הק' חובין כיון דלא מלינו לאהדורי מנייהו כדקא יאות בלוחא וכו' רבי' חוי' תוקפא השחא כדתייה צמון חובא ויחינו דקאמר כי לטונו מלמד בלומר בנין דלחיה חולשא שובא והא קב"ה בנין דתגעד שפוחא דחמין הוה ליה חירוי מקבל' לך בשמכותא וגל' אהרובא לך מנין דקאמחי' חי חמך למעמד כל מה דקאדקך ובתרי הכי מהוקף על ק"ש וכמא דלחמיה לך לן אודר' מן וימה דין והלאה ענין' בעבודתך ולכן יקנא ומבטל לאורייתא' ולא השתד מיה חלילי' נעשה חלו והתדר דקב"ה' כבנייתא מיתוכיה ורחמי' משמח כך עובת' ואלא מתלוינא עמך חדירי מהי' אלא דלא חוי' ואלא שולחא דקב"ה' שדרי יתי' לתלוח' ביהדך ומבטח השמחמודע בגילוחי' דמתיבו' ודחוי' דכל מ' חוי' דשחחא קמייה דקב"ה' משי' דשמייה לתיב' כדחובתא קמייה' והאכותו שפחה כסופי' לא פשע ומיני' קידשא לקבל' לך חדירי הוא ונדיר' כמתי' לשלם

ולעמא עתנין ויומא דיון ר"ח ניסן קידשא יתיר מיהו ואשרי ביה מ' חוי' דלכתי' וצ"עיה למשתי' חרי כסי' לא חתא שפיר דמי והלא ביומין דקאמחי' הויה שמעיה אוק' ביומא ניסן ואוק' בימי ה"ה לא הויה אביל' נכמא וכו' הוה לך כרס' השחא דחא קדס בני נשא' לא חלול' ביומי' ירח' דניסן אהרובא' הכי' כדמירא דליך כנ' וכו' חלול' בשבועתא לחם עד ארבע ללח' כדלחא' עבדי' האדנא ובשאר ימי' השבועתא אכלו מ' חוי' דהנעי' ושפי' כסא חדא כמא' דלא עבדי' האדנא בליליא' וחי' העני' למשתי' עד ג' כסי' רשותא בידך הוא אכל' בנין' דלא' התכניע' משמחי' לאורייתא' ילוח' לך לחזר' כשחמלא' הלא' ידיעה' אל' שפחה' אורי' שולח' לך למעמד דקב"ה' וכל בני' מחיבתא דרקיט' שדכונו' לוחך ולאחיי' לך שלם' דהוהדומך מילין עילאין' דרורא' דיומין' דקב"ה' משמחודע' ויחמדי' מיתוכיה' ומסדיר' ורחמי' דקב"ה' ויחינו' פשטא' לקבל' לאחיביין' לפולחניה' קידשא' הלא' ידיעה' דקשה' לך שובא' בענין' ספירי' קדשי' א' בענין' מלכות' דהי' מחייבתא' עם' ספירן' ובקנא' דוכתי' מחמיו' וכלו' הכי' ח"ו' ענון' הרי' דס' הכהני' דהי' דש' שרי' ומחסי' בה' ובמה' דוכתא' מחמירא' משפט' הכי' עד' דהא' אחי' לנכל' מנחם' יהודה' למימר' מ' חוי' דלמר' דהוי' דונמח' כלי' הספיר' וכו' שרי' ליה' מלחיה' רחמנא' לניסן' מההוא' דעמא' ומ"ל' לא' יושפע' על' ההוא' מלה' כיון' דלא' אמר'ה' כבוננו' למשתי' קמייה' קב"ה' אבל' פשוט' גדול' הוא' . חו' קשה' דוכתי' דוכתי' חוינא' דלחמיק' דהי'ו' בה' אברהם' ובקנא' דוכתי' חוינא' דהי' בה' ביה' ובקנא' דוכתי' חוינא' ההוא' דהי'ו' כה' גבורה' . חו' קשה' דמתח' דלירב' כספירי' סניו' . ח"ו' דלדמיה' בעמא' מכתא' דהי'ן' ויושב' וכו' עד' דהאי' לייתי' לק' מקובלייא' למימר' דלאו' חיון' עמ' האלוות' ח"ו' והא' ידיעה' דר' פלוגי' הכי' סבר' ועשיר' למידי' דינא' עליה' וישועא' סניא' לכן' ה' השמחה' עמיה' אמור' ל' דיכרי' בני' ורובא' יקבל' מ' חוי' דלחיה' בני' עמ' דחמוד' דלא' מכוון' מ"מ' בתי' אהרובא' הא' ידע' בה' קנא' חו' קשה' ובכמה' דוכתי' אמרו' דלא' חמי' מדי' מחמיה' דבר' ע' לגביה' קב"ה' ושאי'נתי' וכו' חוי' ב' כ' הקנינים' לכן' מיתועבד' לך' קושפא' דלחלח' ודלא' דרזין' הלא' לך' למדיע' דכד' פליק' כעשוא' דרעוין' עתיקא' דשתיקן' ח"ס' לאכרי' עמלין' בעי' מנייה' דר' כעשיו' וניהר' חו' דנירו' דלחיה' בנין' חלח' ובדמך' דר' עמ' דקודקוד' דחא' חוי' בליל' חלח' פלח' והתנה' ועומקה' ובה' ההוא' נהירו' הנה' חד' וכולין' ביה' חלח' דלחיין' כח"ב' ולבחר' כל' חד' מהי' מלה' טעם' ביה' נהירו' חו' חמתי' כעס' דלחיה' נהירו' חו' כליל' חרי' אמרי' דלחיה' חסד' נלח' ועל' כעמא' גופיה' הא' חלחא' וביה' מני' בעי' נהירו' חו' דלחיה' חוי' בגבורה' דלחיה' כליל' חלחא' חוי' יסוד' ומלכות' דבנין' דלחיה' דקיי' כפי' לח' דמי' ל' חלח' מני' ועלם' שובא' עמ' נהירו' דלחיה' דלחיה' כלילין' חלחא' כבוננא' דלח' השחחא' מנו' דכח"ב' הוה' חו' נהירו' ומלכות' נשך' מכהר' ואברהם' מן' חממה' הוי' חלח' ושקו' חרודייה' מלחך' חד' ומש' הקמך' ערבה' חלח' אכרי' חו' אמנה' אוחי' הוי' וכו' בלומר' אלא' חוי' מכתב' עולאה' חתמשנל' דחא' אלא' חו' ומ' ח' אהרובא' בה' ביה' דכיון' דבינה' הוי' בליל' כחמ"ד' כי' נשקא' מלכות' מכתב' הוי' חלח' נשקא' מן' בינה' ומתוס' גבורה' סמ"ד' הקשה' ומלכות' חו"ד' היספה' אמר' דינקה' מיהו' וכל' חד' מהוקף' ספירי' עילאין' בלילין' מכלו' . ודין' דכלה' בלילין' כאל' כי' חסיק' נהירו'

פרשת צו מהרורא קמא

ואמילף סיחמי דלוייחא יוקינן ובריון * וכד הקין מדבר יהוה וחסל על ספר יהוה דברים חמדים * נקבלה ובהלמוד נחשנה ונתקרא * וזה סוד לא ימות ספר החורש ביה מסך * כלומר כד לא ימות מסך בעוד דלאה מתייחד למילף ובעידן דלא חבלי ובמי ועס בני נשא ממילא לדיח את מי למילף בשוקן חרבה זה יומה וליה * כלומר בכל עידן בהיוון הפרוט חרובי הלל זו חוכה דהחנה ביה בליליא בעידן סינה כמה דלאמריה שהמדבר דברים בעלים עובר נעשה דודברה עם ולא נדברים בעלים וצ"ב עובר בל"ה לאח ימות ספר החורש היה ספר וכו' * וז"ל כההלק הנחה דלוק וכו' כלומר כד כההלק נסך דהרהר בל"ה אז בשכך השמור עליך * כלומר בעידן סינה הסהלק לעילא למילף סיחמי ארזייתא * וכד הקין מדבר כל הק מלין דלוייפחא * והיינו הקצוות היא השיך א"כ והקצוות היא השיך היינו נומר דינביק מאי דלדנקתא את למלא בשוק :

ורע דרזא דקורבנא ברוח דנגול * דכד משתלם קסטיה זכי למשיב לקרבנא * וכד נכסין לא משתלם הואו סערה מהחם ואלאו נחמה בההוא * וכן נכסין דלוייפחל קעוה דליה מההוא בעירא דלא קטיל לה איהו ובכן ההוא רוחא דלוייפחלל בההוא בעירא נשית מהחמה הואו סערה ומתדבק כשסרא דחסד דליה נכיס לה * ואף קסטיה פברה יששהל בדוכה דכהן אחי ואף ישראל איהו כביסרל דרמתי ואי ההוא רוחא לא אשתאר עליה שום חוכה מקרבי עליה עולה כדלה מלקח כליל לנבוה * ואי אחי לא ערנה עונו מקרבי השתל דעמל מניה כרטייא למינמו דלמתי * איח ליה ידקח כיהוה עמלמ כיהוה בישרל דלכלי כהנייט מחעלה הואו רוחא כספר דחסד דליהו סיטרה דקח * וז"ל כההוא חרובים ובעלים משפטים דבעלים קחי מי לרוחא דלוייפחלל כיהוה בעירא * ואי איהו מהמון העם דליח כההוא מחקרב שלמים דלינון קדשים קלים * וכלי מיניה בעלים * ואל תחמה להם בר נש מהגבלל כבעירא דמקרא מלא הוא דנריאל עובדא דנוברנדל דלוייפחללל כבעירא ואל דכרטיין * עזרא אל תמש אלהנגל * ובהר הכי מדעי ימיב עלי לאדכרל כל מאי דעדל עלי בנין חוכה דגואה ובכן כעריה למריה עמלמ וכו' והאי מילתא זיל קרי בי רב הוא * ולא ישתכח להו צוורא קסטיה אלא אי לוייפחללל כבעירא דלא דריא * וכן אי לא אשתיה המדרכת כפיך ואלו המיסרס את כניה אי היא המסתחקה עמך ואתקן בי חדיר ענין דיבא חדיר עליך והדקך ועל וכו' כי צוורמק ליהוה שר ונדי על כל גולה ישראל כעמלותו ערביסעף * ויען כי מסכת נשפך על חורש עפרה המסיכה ליושנה * חזקה ליהוה מוסקך מכל חממי א"י ומחממי מון לאחך * ועל ידך אחורר המסיכה ליושנה ואזק לגמור חיבורך וכו' ובחרן כי היומקך על קדושה שמי ומסתלק עממך נקי וכו' ותוכה לחתייה הממים וכהיה מאוחס שנאמר עליהם אלה לחיי עולם הבא וכן ואשה שגור * וממיד תהי קרס עיניך חלוא שמה דהו"ה כחוב נדיו שמור על גויל ואחזי נגמך כולו את מחתה ביה * ואחזי נגמך כולו אכרך לקבץ * וכלי מינבא ותכלס מילאסאקל כהרורא דלכך מעבודתי ואורייתא ומשניותי והזכר ככל יוס לקרות פשוטה על הקבנעה :

אור ליום שנה י"ב לניסן * ה' עמך החזק והחזק בתחומי יורחתי ואינכי יהיו מחנה שכניה * לבל חסרדו מהשבוך אפילו נעט מחורתי ועבודתי ובטל הנאות הנוף מתך כאשר הויחך וקרבתיך וספק עיניך ורחה את שומותיך כאשר שרדתי חורתי יורחתי ומלכך * ועם כל זה מי תגוב לא סקטיה ומנעתי מסך * לכן שוב נא אלי והדבק בי חדיר ואזק ליכרע על קדושה שמי ואחן כך מהלכים בין השמים האלה * כמה דכתיב כי כאשר נשמי החדשים והאקן החדשה וכו' דלויכא למידק מאי האי דקאמר השמים החדשים והאקן החדשה וכו' * וכו מאי עומדים לפני * וכו מאי קן יעמוד זרעכם ושמכם * אבל רזא דמילתא למימד דכד יתייחדון כפירייהו דמפדויותא דליקרי אכך מדשה דהא איך אכך חסן * וליקרייהו חדשה משום דהיא נאלמה מעשר ספירין עילאין ושמים רמין למהל אככן וכד מתייחדו כמפדויותא דהיא חדשה ושמים נמי יאקרון חדשים * וכד איהו מתייחדי ככ"י כלומר דספירין דילה מתייחדי כספירין עילאין הא לינון עומדים וקאמר קרא כד ספירין אינון כהאי ייחודא כהאי שפחה ישטיעין עלייון יעמוד יתיקיים זרעכם ושמכם * ורזא דרע וס דהא דכד נשפך אף יאקרי זרעכם ושמך דליה רמין לרוח דליה וקאמר דכרווייהו יחל להון קיום והעמדה : והלא כשרשחא קדישחא דל איכא למידק מאי ליגמל זכו * ומאי זכא חוכה העולה * דל רזא דמילתא למימד לישתלקו ספירין כל חד לעשר * ושפתחן מלקון למאה * דהכי ספירין ע"ס ארבע אחרון דשמה דהו"ה * את אהך דהוא איש חסד דהוא ראש ספירה בנין * ואת בניו היינו שאל ספירות * ואת היינו כ"י * חוכה רמז כמפדויותא * העלה כלומר ה"ה כההוא מצעי להעלותה לבניה לאדבק לה אמך * היא העולה כלומר וה"ה קדמחה מהיה עולה נמי לעילא ומתדבקן כספירין דשה * על מוקדה כלומר עאל בעליון הידווחא ובריווחא דלינון והיינו כדמוקד לכו שגהווא דנריווחא דהא אינון פלגתא הקשורה בנחלה * על המזבח כלומר ויחגרה סוד דליה לעילא מכ"י דליקרייהו מונח * עד הליה כלומר כל דהיינו יקוד אחידה ככ"י דליקרייהו ליה * עד הבוקר כלומר כל ק"ה איח יתודל עד דליאמחרו טולסו כספירין דמנו לבוקר דהיינו * וזה המזבח חוקד בו כלומר שגהבה דידהו הקשורה בנחלה אחתקף סובא * ולכך הכהן הדוא איש חסד * מדו כד כלומר יתייחד חסד עס כינה דהוא איש חסד לקבל חמשין שפירי עיני * וכניה וכד נמי רמין כבניה * ליה דה נמי סוקל לחמיית * וכניה איח חמייתא * ומכאן כד יסיו על כשרו לאשתכח בין קודש לחול * והדיוס את הדשן אל מחוץ למחנה וכו' רמז לשפחה דניסק למיון עמלמ * והשם על המזבח חוקד בו אל תחנה * כלומר דלע"ז דיגרמון חובין לאשתכח שפעין מ"מ יהא קח היריש לשתכח דספירין * וכבר עליה הכהן עיני וכו' כלומר אלע"ז דהיינו דלשתכח דספירין אל מספיק * נדיר דהוא כבשר עיני דלינון ספירין לתקפא כשלוטכא ויחיוותא ויהיינו היינו כבוקר בבוקר כלומר כי היכא דיהון מנהיין סובא * והיינו רזא דלמור רבנן א"ע"ס שהשם יורדה מן השמים מלה להביא

דהא ח"ף רמ"ז בכפר עלין • ויחי אמרין דרמז במלכות • אכל רחל דליתלה דמלכות מחשבה בכזה ענין • וחסהדר למכזו אל"ף במלכות והיא זעירא משום דאזעירא גרמאה • כמו שחמול"ל לבי ומשאי חת עמךרף חי נמי לעירום דכל ה"א זעירא רמ"ז לעילא דה"א וי"ד דהיא זעירא רמ"זא בטבחה וקולא דילה בכזה ענין • והבי ימי מלכות כיון דליחשאל בכפר עלין היא רמ"זא בלא זעירא :

וה"א חיכא למידק דהא אמור רבן דכל הנביאים' לא נתגבאו אלא בחשקקלריא דלא רה"א • ונבוכדנאזר החריבא אמור דנהגבאו מלמדו ה' • וכן חיכא למידק במשה דלמדור דליחנהא באל"ספקלריא דהר"א • והכתיב וירד ה' אלו מאלה מועד והא לורא מועד רומז במלכות • ותו דליך אשפר למימד דניבאי נהגבאו מאך ספירי או מסך ספירי והא היו דוגמא סירודא וסוף • אכל רחל דמלחא דכל ספירי חיכא ליה אורחא ושבילא במלכות • וכד מהנבאי שפר ניבאי מנהירי למודי ה' בחזקתו ושבילין ודמי ליה במלכות ומתמא ח"א ליה גבואה דוגמא חתון דכתיבי בחושא דרזו מנהירין קתא חתון לעיני כהנא למיהדי ליה היבחה על שגלחא והואו היכור דהק' חתון הוה כביע דהק' חתון דלא מנהירי בכיהא שפחה דאלו לא הוה כתיבין דהק' חתון לא הוה מנהירי • הכי שפחה דבד מנהירי חתון ע"י היבוכא ויחודא דגלוהו חתון הוה • והכי כד מנהירי למודי ה' בחזקתו ושבילין דליה ליה במלכות הוה כיוצא וייחודא דכלוהו ספירין • ונגבואח משום הוה מנהירי כפח"א בורחא ושבילא דליה ליה במלכות • ומשה הוה אשיל בנו מלכות והוה ידע כל גזון מחרין דליה • וכד הוה מנהירי בת"ח ה"א הוה מהימד' ע"כ ה"א והוה משה מהמלה דבדקאק בת"ח • והיינו דכתיב ודבר ה' אל משה פנים אל פנים • כלומר דהוה מהימד' ה"א עס מלכות אשין באשין • וכיון דליונו הוה מהימד' • כולהו ספירין נמי הוה כיוצא חדל' • והיינו דכתיב סה אל סה דכרנ בו כלומר דהיא מלכות אקירי פ' ה' • ות"ח ליה סה דליה דבורא וכד מהימד' כחדא מחשתיא מלכות ואקירי בשמא דדבורא דכתיב צוהר קדישא והיינו דכתיב סה אל סה דכרנ בו • דכין דת"ח דליונו פנים דספירין עילאין • מהימד' כניסי דמלכות ליה כולהו ספירין מהימד' במלכות • והיא ייחודא שלים דוגמא דכר נש מהימד' סה בת זוגיה פנים כניסי וכיון דהוה ייחודא שלים כולהו אורחין ושבילין דליה לספירין עילאין במלכות מהתהירין כהנידו בני • ומשה הוה קאלין בו מלכות ומזי לנהירו דספירין עילאין • אכל הק' נביאי לא היו קיימי בו מלכות אלא לשהא ממלכות והיהו ספירי דמהנבאי מינה מנהירא בורחא ושבילא דליה לה במלכות • והיינו דהואו הירא הוה כבישוא דליך דספירין • מכל מקום לא הוה מנהירא אלא הירא ספיר' להודא ולא הוה ייחודא שלים • והיינו דכתיב י' עין בעין נראה אשה ה' כלומר בתוך דמזון עיניה ענינא דחברא דלא הוה ייחודא שלים כיון דלא מתיין כולהו אשויי כנפויי דחבריה • הכי היו נבואחא דהאי עמא ומש' אחר נראה לשון נקבה • דכיון דייחודא דדבורא לא הוה שלים לא חשעיליא למיקרי כלישנא דדבורא • והיינו דבורא וחלא לא אברהם וכו' כלומר נהלא וחיחיהירו למודי ה' בחזקתו ושבילין דליה ליה במלכות דאקירי אל ש"י • ושפי ה' דהיינו שפחה לא דוגמא כלומר לא חימנהר בחזקתן דליה ליה במלכות והיינו דקאמ' לא

נודעתי • ולא קאמר לא הודעהו ורזו הקודש אגוד כהנירו זעיר מספירן באורחין ושבילין דליה ליה במלכות ומשום דהיא נהירו זעיר לא שקיל רוח הקודש כגבואה • וכה פליגי רבנן על מגילת אשפר דרבנן הוה אמרי בין דמגילת אשפר לא נאמרה אלא ברות כהנא לא חזי למיכתיב בין כתיבי • וקף חהלים דליחמרו ברות הקודש שלי הכה דהוה שלטנא בישראל • ומש"ה הוה רוח הקודש היכור עובא דספירין במלכות אכל מגילת אשפר דליחמא חבר חורבנא הרי נהירו דספירין במלכות הוה זעיר ולא הוה דלתי למיכתיב בין כתיבי ועמא דלשחר דלמחר למכהה בין כתיבי כיון דלכתי לא אשחא חזון דהא חזי זכריה ומלאכי דליחמניווי בהר הכי אכתי רוח הקודש הוה כהנידו רזו דמנהירי ספירין באורחין דליה ליה במלכות • והי כהה דליחסימס נהירו דרוח הקודש הוה שמשפחה בבת קול דליהו שפחהו דסירודא • ועוביה נברא דמיימד לייביה וזולתיה דלקודש ב"ד ע"י קן מתימד ספירין ומתהירין כחא דכתיב ויהי כאל • ישרון כלומר לא הוה חסד מהמלה כלומר דליין ונאחר דכ"ל • ישרון כתר עלין וזו ליהו ישרון כלומר דשפחה אפי בבורא משהו והיינו ע"ן אריכא דבארף מינה ישרון • כלומר דשפחה אשפר בבורא משהו מת"ח • רוכב שמים בעזרק כלומר כד לא עובר ליה בעזרין ענין דליך אריכא פליק ורוכב לעילא משמים העליונים • חבל כד לא אה עוזר סל' אלא כדחפזו ולא ליהו לעילא משמים אלא לעילא משמשים סל' חסד לעילא מלאכי איהו • והיינו דכתיב קף שמיו ישראו פ' כלומר אפי' שמי דישרלא דליונו דכתיב לעילא לעילא משפאל נביע מניהן פל עשיתי לחיותו ממים ולישנא דיערשאו כאלו ביחא דשמיא דנביע מכותו מיה זוגמא זינא והיינו דיערשו דלישנא דיערשא דמייח' כאלו קפי אכני ונקפי וכו' דהשמיס החתהוויס הכי כ"ש דשמיס העליונים נבעי עולא דחיי • לן עוביה מן דמטהר איכירי מיהו שמנה שבינה וההירודא דליבא חרד דבלהתא דה' ויראחו • ואהה שום :

אור' ליום שבת ה' לינק שנת ה'ש"ג • וה' עתד וכו' רק כי חדקנ בו וכו' • והלא אחזור עליך מישה דבנין דבמקום החשש וכו' • וכן סליקתא דהירבה בחמי דלא חזי כחא דלישנא ובנין ק' אבד עורך מיהא • אלא דלחא חתנה דלישנא עליך רוח • וכן עקב כתיבי ומשה כתיבי ורש"י וחסוסתא וכולוהו אמוראי ומלא דלחא מהפסק כשהמיתות קמו כולהו קדם קב"ה ולי • וככן פדלחו מהמיתה ונגזרו דלחא חתמה הק' מערין דערזו ערך ואף יכבו חתוקהו גבירין יקריין כחא דלישנא דמיתת הדין כד יאכין לה נברא לחיסלקא מעלתא ונחר הכי משפחול • וכן שפאל ליה עז דיכתיב כופר חתומיה • לן בני ידיו שמע קבולו ולא חתכל ולא חשקה בדרך הגאה כלל כמא דליולישלקן ואור דכתיב ויהי קדיש י' בעוד שחוקהו מלאכו • עמי עולו ישרון י'ו ממנו לעבודה גורלו זה חשב ויכר ממעניה והכי אקרי שבתו של אדם מזבח דכמו דמזבח חתומיה יהוה ספירא • והכי נמי חתכוס בשלמותו של אדם כד פסקל רב נש ויהי מיתכיליה ומתשפיהה כד ערב ליה כתיבי מהעבר יזה"ר ומחנכים ובכן חזירה מתיכיל ומלטיחיה בדרך הגאה ועובי קף כנפוחות וימס טובים • ועכ"פ חזירי חתו מהשנתך דביקה כנפוחות אף בעיין דלחא ממלע עס בני טאח ובעיין דלחא חילי ופתי • ובכן וכהה לאשפלקא נשמתא דליך בעיין שיחא כמתיב' דקדיע ולחילי

שלוש לך רב ששמה שלום בין הסבורות לכסא קמא רמיו ל'ו"ד
 דלויזי בהכמה דמשפט בחסד ומניה לנח * וכסא תניינא
 רמיו לה"א דלויזי ביניה דמשפט בגבורה ומיניה להוד * וכסא
 תליחא רמיו להפלתא הכתובה בכרז ומשפט ביסוד * וכסא
 רביעאה רמיו בה' אחרונה דלויזי מלכות והסגדה דרמיוז
 ביניה דמניה שירחא דשפטא גניד ומיו :
 (חיבורא דילך מלמד השם שירחא שאמרתי לך שיקרא בית
 יוסף עוד יקרא שולחן ערוך):

אור ליום שלישי של ספח * הלא אם מובן בעיניך מה דעבדת
 בגני יומין מה דאלתא ורזית אמרנא כנפשי שפח *
 ואשכחתיקא מתגבא דילך * ואוף בלילא דהין רוית אמרנא *
 ועל דא כהאי לילא קמו מקשרינן לקבך וקמו עילך בדינא
 אלו מיימימיה ואלו שפחליים * וכמעט דליתגוד דילא דילך
 דוי' לון לניני שש דאש לאשן לילא ואלוין כשחובא דלויזי
 אכיל ופתי ומדי ודיינין דיני' לעילא ורזא דרורחא דיראש פטור
 ליה לבר נש ומעילי ביה שפוחא למיך כהר ביסוינן דעלמא
 וסליק וקשריג ל' לעילא ועביד דידוק דינוי לעילא לויזי ל' רשוח
 עילא * ומיתא ועילא שפחתי * ואלו בני גמיה * ויהי דיעין דא
 לא הוו מהסגין מכיפוי עלמא * והא דינא דילך כמא דלמיא
 כמעט דליתגוד לויזי דבני מתיבא דקדיש אלוין * עילך זכו
 ויעבך דחילי ומשה כבירי ומשה כבירי וירוחש עמי' איתקפו
 במילחא דלינן קמיון לך בני יעבך דחילי ומשה כבירי בנין
 דאח מצלח מליהון * ומשה כבירי בנין דלוימינן דאח ירוחש
 מניו אית כי חמי' דלויזי ודכויחא עמך כובא ואוף ירוחש
 עמי' ריחם לך חמי' דאח סמיר מניו בנין דמלאח שמיס
 הי' * ואוף אשר קדישי ושמשון מחבאי כולוהו קמו כעשך
 ושיביו יתך לכן חזרתי מן יומא דנא ועלך ואוף ביומא
 קשבחא יומי עבא חזרתי כחמרא כביילא ועב לך ובנין הוא
 דשבורא דהוה לך חמי' דלויזי לך יהוה תלמא מעגלבלא דליתגוד
 יתך אבל לא חטני דהא ידעת דכמה זמן אית דלא אינטיביריה
 ל'אשגאלא כשבחא עמי' חלמא * והא בנין דאח קמיי' חלמא
 סעודי' כגבורא כוברהל קדישא * וירוז מילחא משום דמאן
 דמקיי' חלמא סעודתא אה' תמדנך בימודא עילאש ומליק כסילוקא
 עילאש כמא דכתיב כי גבור מעל גבור שומר גבורים עליהם
 כלומר ברישא שומר לכו' יסוד וחס' * דהא שומר איה
 רמז לכו' * ועילא מיניה איהו יסוד ויהיין גבור שומר כלומר
 מעל גבור שומר כלומר הוא חליון לעילא מהוה חליון
 גבור משומר ובנין דהני חליון כהני גמיה עילא כ"י
 בבניה שומר איתמא עילאש * והא איתמא חתמא * ח"ת בכר
 דהא ח"ת איהו גמלה בלא מציני בנין דלויזי משתקן עד
 כהר יסוד כחכמה דהא בלמזע חלמ בניו חלמ כתרפא * ח"ת
 מהאי גי' וסא' * מהאי גי'סא יוסד וישרד בלמזע והבי' הוא לעילא
 כהר מהאי גי'סא ובינה מהאי גי'סא והכמה בלמזע * ומשה'
 קאמרי כי גבור * כלומר בינה איהו גבור חתמ' דלויזי עילא
 מנבוה שומר דהיינו יסוד דלויזי גבור שומר ועילא מכולהו
 ומבינה אית מרין גבורים דלויזי חכמה וכבר והיינו גבורים
 עליהם * והא סעודתא קמייחא איהו רמיוז למעודותיה *
 והסודא תניינא רמיוז ליסוד * ודא רזא דישמח משא כחכמה
 חלקו דשפח דלויזי שפחתי שפח כחכמה חלקו דלויזי

עליהו יובלא קדישא אחאי לא אמרינן ביה הלל גמור שבעה
 ימים * אבל רזא דמילחא דניח דליתגלי עליהו יובלא קדישא
 קמא ומסטריה נגאלו * אבל לא אחגלי עליהו כולי האי כהגליליא
 ולא דלעקן מינה אלא קמא ושבוש כבי ביומא כחמרא אמרינן
 הלל גמור למרמ על יהוה סיסרא דיובלא דליתגלאל עליהו
 קמא * ומסדריק בשאר יומי לאשפטא מהוה סיסרא דיובלא
 על עשר שפחה הבניו וכו' יומא רמז לסיפיה חלמא מלמעה
 למטה * אבל כנה הסיפיה מהדריק לאשקא שבע שפירות
 הבנין ביובלא לייחוד לון הכון ביחודא שלי * ומשה' אמרינן
 הלל גמור בכל שבעה יומין לייחוד להו ביובלא * ותעד דכן
 הוא דהא ביומא חמינאה מייחדיק לגבורה ספירן כחמא כבינה *
 ותאה שלום : אור לחכמה עשר דינן ה' עמך וכו' כי
 ה' יתן חכמה וכו' * והא הכה דעה ותבונה * והא הכה
 משוי דלויזי מלכות * והא הכה ידע דלויזי חוקן ונתון *
 הא הכה ה' והא הכה כנפח ירגאל * ואיכא למידי אחאי נקיש
 חכמה דעה ותבונה שלם כסדקן * דהא כסדקן חיובי חכמה
 ותבונה דעה * אבל רזא דמילחא כדכתיב ישראל רשאי חיבות
 דילא כהר יסוד וקאמר דכהר משפיע גבורה דלויזי חוקן ונתון
 והיינו יתן * ועל ידי מאן משפיע כהר ביסוד על ידי חכמה *
 והיינו דכתיב יסוד הכי וסמוך לכו' כהי' דא דלויזי רמיו
 כחמרא וסמוך יסוד לכהר למרמ יסודא חמלה ככהר כרזא
 דמקוץ * וכד נדיק אשחלש שפחא חיובי משפיע שפוי דלויזי
 מלכות ומחמין מחזינן עלמין כולוהו והיינו מלכות דעה ומחבר
 משפיע מלכותא חיובי כשיבורא דעילא דלויזי דעה ומחבר
 עמי' * ודעת יתק חמיבונה * דהיא חמו * והא מבעינן
 חמין בודלי דלויזי יח"ד ומשה' סקיד קב"ה לבערל ליה כד
 נתקן מארין מצרים ומיכל משה דרמיוז לחיוד דלויזי בינה
 דכתיב יסודא למיכל לחם אכיריס שמלאכי השרת ניזוניס ממנו
 דמ"ך ק' הוכנו לקבל חמרה והשחא חיובי דהנו ישראל והא
 עלמא מחסגא כחמין דוגמת ימוה החול דמתסגא כגיהו דרנין
 דחול ואחילו כשבחיה וימים טובים מתגבא כדדריי דחמין *
 ומשה' אלו מוזהרי' מחמין אלא כהו שבעה יומין דרמיוז להך
 ז' יומין דלויזי חמרי' * ותו דבכא אגא עבדי חד רמז
 להמהומתא עילאש כחריס משתין כל שחא * דכשחא אבלין
 מזהו ובהא אלו יתבינן כובוכה * אה' חלמ מזהו רמיוז
 חלמא עילא * דלחמין מנייה חלמ חלמ * ואלמשפיע רמיוז
 לכהר ופלגינן לה ומנייעינן פלגא למרמין דכהר לית ביה
 תפיסא חלמ כחמקא וכן נמי למרמז דח"ת יתק מחמין
 ספירן * ומנייעינן ליה ללסקא ליה לכהר דלויזי גנוח ומכוסה *
 ומשה' עילאש רמיוז היא להסד לחיובי חמדי כחכמה * ומשה'
 קהלא רמיוז כגבורה דלחמיוז כבינה * וכרפס רמיוז לויזין
 דמיוזין מלכות * ח"ת מור כרפס ותכלא * דעבא הוא
 דשיעא להכרזי הכהו ספירן דמסרינן לה * בה דליקרי' חלמא חלמא
 ולהכרז לון כחיוראל דלעילא * ושרינן כרפס ומעבינן ליה
 חלמא למרמז על דילא דירוקן * ומרור רמיוז מלכות דכש
 שחא חלמ כחחילתו ותקוה בשופו הכי בני מלכות רמז כחחילתו
 כהנהו ספירן דסחרי' לה כחכמה כד משפחתי חלמא
 ואקרי' חמא דחמ חממא עלן וסרקי' * והשחא מפעילין ליה
 כחכמה דלויזי ביה חמוקא ע"י כמה פירות דלויזי ביה * והכי
 כ"י אית בה רמיוז ומשחא * ובעינן ג"כ ארכיב שפוח *

מן הדעיו • עזק עליה העולה כלומר דיפתקל כ"י בניה • וקטירו עליה חלבי השלמים דהא חלב חזיר וכו'ו להירוחא דספי'רין • וכד מיהוקד בנורא מיהדר סיימוק • והדר מההדר חזיר כהנא דמליק • לא חמיר חוקד על המונח מ"מ שלהובא ונחירו ספירין • לא יסוקו דל"כ בגנעא חלה והו מהחרכין בעלמא גוילין אלא בשביל וכו' • גידי לכו פשעא והירוחא ומש"ה יוכלין עלמא לאתקיימא • הא פרישא לך האי פרששא בצורא רחא ומיניה הילף ג"כ לפרששא אהירוחא • ובין וזהה שלום • אור לכו פתח ס' לניסן • ה' עמך וכו' • גול על ה' דדקך וכו' כלומר דרכי דבין כ"י • וקאמר גול יסיה לה' ובשח עליו והוא יעשה והוא'א כאור דדקך וכו' • הא איכא למידק מלי דדקך ומלי משפטיך • ותו מלי כאור ומלי כההרים • ותו מלי נבי דדקך נקט אור וגני משפטיך נקט כהרים •

אבל רוח דמילתא דזקק דהיינו כנסת ישראל דמילא לזר ומשפט דהיינו הפרדה הוי כנסת כלומר דבולוח ספי'רין קיי דהרים וקאמר דזר מתייחד ח"א עם כנסת ישראל כלומר ספי'רין מהימדותן כחדא • והלא ברא פרששא איכא למיזר וזה הורה העולה וכו' אלא לאשמעיין דהסבין איברים ופדריס קמי קודשא בריך אלהי כשאר הקדקנות כולם ומשם הכי קאמר היא העולה על כפ"ר גדול והלש"א לאשחובא לכו • ולבש הבגן מזר בד דליונן לבושי קודשא • והרים את היסן ושמו אלא המזבח לדריה אחר קודש • ועמאל הוא לאשחובא לרק קאמריס ופדריס ומשום הכי נקט קישמא דליונן כד מלבש לבושי קודשא ומשוי לההוא קישמא כשאר קודש • אור לשבח הגדול • עמך וכו' • רק כי מדק כהורתי בתיחאי ומשוי'ותי ולא הפריד מחטותיך אשילו רגע כי אם כה העשה אוקר כנסת הנהיה העלה נפשך למתייחדא דקיע והלמוד שם דברים מחודשים שכל שומעיס יעריסם מאוד • והעמט כמאל ובמשחה כאשר זיתך ולא כאשר עשיה כשעוה זה כי העוה כעיינך לשתות בלי סיה'ה לך שום חל'ה רק להשביע היאך הרע • לכן ההרחק מש"ה היאך הרע כי כמו שער כנסתו כן הוא • כלומר אף על פי שאין לחדס חלוח • כי אם לאכול משה היאך הרע פוחל על חלוח כפתחו של אולם • לכן בני היצר ולא חמלנו ולא פתחה דרך הגהה כל והובל לזר כעמ סילוקך מן העולם הזה כמה עני'א לא נהייתי אפי' כבאכע קנה • והיה התחייק לגידי על עמי ישראל יוהשעיה עברי ואלג'יכס'א והורה מלהמסיק אשילי רגע הדיוק כעיינך לבין קוקי כי ז"ס כל העוסק בצורה בלי'ה חוש של חסד משוך עליו ביום כי אין החלום עושק בתורה מחזיק הדיוק כבינו לבין קוטו ועל ידי כן משפיעים עליו מלמעלה למחן השמים והוא ז"ס חוש של חסד • והלא לך למינע כי אכרסה לא נפשוה על הפרעיה משום דכחוש דחדס הרגשו הוא שלי'ה הוא סיכרא ומשום לא החסוס שור כדניו לא אשפקיד על הפרעיה אף על גב דקיים כל המצוה אשילו עירובי חשני'ין • והיא איכא למידק מלי עירובי חשני'ין דקפיו אבל אלא מילתא תילא כהקנות וסוי'י' דדקן ומבייס עלי דכרי וסוי'יס • דליכא למידק מלמי שכן אקב'ה לרנבן לתקויו המות וסוי'יס הקצרה יד ה' מנתקן כל הגרין ותו מלמי איצטריך למחוי חורה שכנסת וסורה כשכל סה ולא

היה כולה אורייתא חדא • אבל רוח דמילתא ברוח דלורייתא שכנסת יחיה חורה בנאים כחוביס • חורה לקבל חלה עילאי • נביאים לקבל אבהן • כחוביס לקבל בנין • דכרי הימים לקבל מלכות • דאיהי כללוא דבולוח והבי דכרי הימים כליל כל אורייתא חורה בנאים והכוביס • והיינו דלמור רבך דכמה ריין איכא חורה כשפרא דהא איהו גילי ריין דמכנסת עילאי ולא הוא חיסא דרדבך כל ריין דכרי הימים • וכי היכי דכחורה שכנסת אי'ת חלה דרנין הכי נמי כחורה כשכל סה אי'ת חלה דרנין משנה ברייתא ותלמוד • משנה הכי חלה חלה ברייתא לקבל חלה אבהן • תלמוד לקבל למודי ה' ויסוד ומלכו' והא משפרון ומלאכא אחרנין קיימין סוחרנא דמלכא ומערין לה כי היכי דלא יבא דכ פתח • ולכרי איצטריך דרנבך יענדו כהקנות וסוי'יס לקבל הכי חרין מלאכיס דעמרי'ן דרנבך יענדו והא איהו רוח דעירובי חשני'ין דכי היכי דמונא לא יכיל למיזן כד דליצטריך ביה חלה עירובי' כפה ולמאומא וכבד הכי נמי פשעא דנחיש מלעילאי לא יכיל למיזן אלא עמאל דלוי'ה חומר ער דייבשל וייטבה כחלם דוכסי חד לקבל מלכות דלוי'ה סה • דל'הקרי'יס סי ה' • וזה כמספרון לקבל איצטומא חזר בלידך מלאכא לקבל כבדי' ומשם יסדר למיזן עלמא' וקאמר דאכרסה לא כמנע'א דנע'א אורייתא דלוי'ה לקבל אלהותא עילאה • אלא אשילו מלי דלוי'ה לקבל עירוחא דמתייחדא דרמו עירובי' חשני'ין גמר ופלי' הכי לא אחפקוד אפרעיה כשעמא דמתן • ויחאק חלילי' פרוה וכד אחו'י שרלא לכרי כשחלק חמא ארד הרגשו'ן וכו' דמלי אחפקוד אפרעיה • ובני הכי כד חכו כעגלא חכ חובא לאחריה ומשום הכי לא אהגזרו כמנדב'א • ומלי דלמור רבך מפני כנסת הרך לאו כשפיעה הוא דהוא ילי' לקב'א לאשלא יסוק אלא רוח דמילתא שמיס דהו כמדברא דלוי'ה שולג'טוטא דהאי סיכ'א • ואינן אמשי'יס ליה עליהו • ולי' הו גברי ופסעי' הו לכו דוכי' לאזקא לן כרוח דלא חסוסו וכו' • וכד עלו לארעא דיישראל אשתקל מעליהו כרוחא דהוא סיכ'א • ומשום הכי פקודי להו למיגור ולמיסרע • וכו' לא פסק מינייהו • וזכו סוד היום גלוחי חרפסא מגריס הייניס דהיינו חובא דחדס דרנס ליון לאשחובא דמגריס הייניס דליצטב'ל היא חרסה על ידי כניסחם אלאן ישראל ומנוט מילה ורעיה • ויקרא שם המקום הוי'א גלגל • דהא איכא למידק כיון דעל שם גילוי קרי' ליה הוא ליה מייקרייה מנוחא • ומניה אבל גלגל לאו למן גילוי הוא • אבל רוח דמילתא דקרא ליה גלגל • כלומר גל דהוא סיכ'א איקרי גל כמא דלוקמי'א • וקאמר דהשחא גל דקדושה יכא שלים על הוא סיכ'א דליקרי גל וקאמר עד היום הזה כלומר דלמד לעולם לא יסוקו מינייהו מצוה מילה ורעיה • ורוא דשכח הגדול ברוח דיוכל'א ומיכרמו דעל יובלא נפקי ישראל מתגריס • ודל לשבח הסמוך לססח קורין לו שבה הגדול • ורוא אקב'ה' וכל בני מתייחדא משדרין לך שלם ופתחין לך עברי אורה וכו' לכן בני דבדקני ואל חסדיך ממני אפי' רגע כי אי'י האס הדריני עמך וכו' ותדיר חסין כאלו שם • הו'י' חכונ דרין שחור לגב עיינך על גויל ותחשוב כאלו ארץ העניו עומד לעגד • ובכן נחמה מלהסדיד מחשבתו ממני אשילו רגע ומליהוט כעיה'ו וכו' • וזהה מלוא • ורוא איכא למידק כיון דלא נפקו ישראל מתגריס עד דליצטלו

בכח עילאה בזהר לבטויחה ברוח דיומא עשיראה מאן יכיל למיקם קמי' והכי הוה ביהוה לבדא אילמא דהוא דחלא דמנצחי לקשרא יתיה ולא הוה חוקשא דמנצרי לשיבא יתיה מידהו ולקשרא יתיה • והוה כסחין יתיה בכרעי המיטה הא מימד מרעא כ"ל לאורי דעד השחא הוה ממנה דמנצרי חוקשא כמרהא דכ"ל לפניה חל ביה והמא' השחא אילמא כפיה תחור כרעמא והוה לפניה חמך ד' וימין לקבל ד' קליפות דמחיב בזוהר קדישא • ויומא דמכרעא שער דמיהא איהו כיוס חמך' הוו כסחין יתיה בין הערביס דאיהי שיחוכא דדינא • ובי שחא אל ביום חמשה עשר איבעי שער איבעי יתיה דהוה סירא בחוקשא יתיר מיום י"ד • הא אולפיך דיום י"ד מעלי מיום י"ג בגין דיום י"ד איהי עולה והוה יודתא • וביסו כ"ו אש"ל דהי עולם יתיר מ"ע מומנה איהו לירד לרז רזא דוד השלמה כדלטי' • וכ"ל אחאי' בין הערביס הוה ליה לנכסיה כזיליילא דהוה חוקשא דדינא • איבא למימד ללא איבעי נ"ל למיחבר דינא בזמן חוקשיה (נ"ל ברוח ללא חסווס הוה בדישו) ובגין דהוה ישראל מעגושי מהאי גיעולא דע"ג איבעי להון אוזבא לדכאה להון ברוח דסרה אדומה דבעיא אוזבא וברוח דמזרע דלחיו נמי בעי אוזבא לדכאה יתיה • ואל חמשה חיך אוזבא מסהר מאכאה דעל דא חכיב כל הנקרא שמיא ודכתיב בזוהר קדישא • ומכאה שחמוודע רזא דסרה אדומה דלחיה מירוצ' ליה קדישא • ומ"ש' שחי שערות חמוודת סכלוות כה דח"כ אל הוה שמיקתא כדקא יזוח כרי למחוי לחי ומוס' בעי שני חולעת למחוי על אדמיומיה דירא בישא ובגין דא נמי בעי עץ ארז דלחיו גבוה דהכי הוה מתגאה יארל בישא ובעי להכרח הכידי' אוזב דלחיו מביך מכל עשבי' למחוי דהוה דחמט ביה"ר ובחוקשיה מיבעי ליה למכא כרמא כחלוזא • והוה אוזבא חוה מירד לאעברא רוח מאכא דכתיב בזוהר קדישא • ומכאה שחמוודע רזא דסרה מזרע דבעי אדמיומיה שחמ' ועץ ארז שני חולעת' אוזב' בגין דעל גבוה דהוה נגטיס צאים ועל עריות דעל שח' סגה ה' הס צאים ומזוס הכי בעא להכרח חוקשא דיר' הרע כד אחסי • ומחבר וחוקשיה דיה"ר בחק מילין כדלמק' • וכ"ל אחאי' הכא סרה והסא עפות • ועוד דהכא חלא סרה • והסא שני אפרים • ועוד דהסא הוה מיוקולא והסא כל חוקשיה אלא מדא נביס' לה ואיך משדר לה חיה • איכא למימד דמשוס דמסלבוותא דמיהא איהו חקף כובא ומשוס הכי מאן דגעע ביה חמיר ממחלבוותיה טובא ויל' בישא מחוקשא ביה טובא ומשוס הכי בעיקן לאחוי חורחא שמיקתא ולחוקשא ליה למימד לחיבעי ליה לאוקרא ולאעברא יארל בישא מיהה והולאי דיכול לאשחנאזא מיהה ח"ס סרה שחמחא הסהר' • למימדו דמאן דהוה סהר וחלי לאיעובקי ביה יארל בישא רוחא משאל' מיחנבין סהר ומשחא ומאן דלחיו טמא מירא בישא דא גבר עליה ומדין עליה מהאי סרה דלחיו יארל בישא חבר דלחוקשא' מתדיבי דהא איהו מחעורר למחוי חוקשא דירא בישא ויכוספין דיליה ללו כלוס כינהו דהא שחמ' לאעברא מעגלא חוה נש חקן כהו כד ימוות בגוונא דהאי סרה שני חולעת' לא אשחאל בהון סימוקא כלל מיהא דלחוקשו • אבל מזרע דלא חקף ביה סוכא כלל כמו מיהא דעל לאוקרא לחאי דמחוי ויל' דלא בעיקן ליה לאעברא ליה מעגלא לגמרי אלא בעינא לאשחמא מיהה ועיר

לקיום הגוף ומשום הכי מייטי שני ציפורים לרמזו על נשוא ורוחא (גורים) [ונכיס] לחדא מייבוי למרמו דנשפא דלחיו מתחור חדיר להלחין ויכוספין דעלמא מיבעי למיכוס' יתיה ודלא ליתחלחא מיניה ובגין דמכל מקוס לריך ירד הרע לקוומא דעלמא הוה מעבל יצרתי חייחא בדמא דהאי צפירא ויכוסא • דלפנין חייחא רמזי לרוח קרמי ולא רמזי ללא לנצי' לאשחמשי' דעלמא וכוספין דנשפא • ואף לא רמזי יתרון לגמרי דלשולם שחא' דוהה וימין מקרנה אלא דשחמשי' ויתנה מיזר הרע מחי דלריך לקוומא דעלמא ולא יתיר דהכי הוה סיבולא אילמא ועיר והוה משדר יצרתי (גרהל' ל' גזר) שאמר הכתוב למרמא ארץ שמלך בן חורין) חייחא על אפי חקלא למירמו דרוח צפירייה ויהא בן חורין ועביד מחי דבעי דוודלא אי יטבוק יצר כד לרוח לחאי דבעי איהו ודאי איהו ירך חדיר בשולחמא דקודשא בריך אלהי דעמי שמדין' לה על אפי חקלא למרמא דלא ישעבד עוד רוחא לנשפא למיך בחשוכל' עלמא אלא חדיר יחא רוחיה כד חורין למעבד רעויה דהוה לימילחא לקודשא בריך אלהי והוה שערין מים חיים לרמזו דבעי ללהדרע ספיקא למקוריה דלהגזריה מחמן ולא למיך בהר הלחין ויכוספין דיליה כד עד השחא ומחוי טעמא גוטיה בעי כחשך סרה מים חיים • וכן צוז זכר בעי מים חיים בגין דזיבה זכר חיה מחקשו דהרבורח דלנצ' ולהכי רמזין ליה דבעי למיהדר נשפא' למקורא דיליה דהוה מחמה כסא הכבוד ולא ירך בהר הלחין וכוספא דגופא • ודא רזא דלא השכח מאן דבעי מים חיים ואלהי חיה תל' • מילין אלהי דהרוס יומא דין והשרי סוכיא דהיום הזה יוס בשורה הוה כדקא השבט • ועליה חמא רשון לזיון כנה הנס והירושלים מעבד ארץ • ותישוא דמילתא דאורחא דעלמא כד אהא מלכא למיהדר לביתיה אהו כנה מעשין לגברא • ומבשרא קמחי קחמא לך עשרה יומין סה' מרחיק מהכא • ומבשרא תיינא קחמא חמשה • ותליחא אמר ד' • וכן עד דבנחלא • הא הוה סמוך לקרשא • קחמא גביחא דבנאלות ישראל לא יחא כפי האי גוונא' • אלא חיה כררע עין • ומבשרא קדמחא דיליה הנה הוה שנייא דלחיו והא אינון סמיכין לא יביטו בהון בני קרשא וכל כך כפחה שחאוס היא כנישו דיליהן דלא על גב דאינון סמיכין לא יביטו בהון בני קרשא עד דהוה מעבד דיימי לגברא כזבילא דמילתא דלחיו לזיון • בהר דייסיק מלכשרא לזיון ייטי ויבשר בירושלים ויהי להון בשורה ומילתא דחמא דלא אילמא כיה עד השחא ח"ס' ולירושלים מעבד ארץ :

ענין השחיית

עוד אמר ליה דכסא דקידושא ונכרתא רמזי לש' יהו"ה דהא כסא גוטיה עגיל ולא מכוונע דמי ודמי לז"ר דלחיה כמו עגולה • והכוס גוטיה תמנוניה דמי להא דלחיו פחיא ואף הכי כסא איהו פחיו ואחד דנקט כסא בידיה רמזי לז"ר! וסחורא גוטיה רמזי להא בתראה הא כל שמה דהויה כליל ורמזו בכסא דקידושא ונכרתא :

יסוד • כי עבד נאמן קראת לו ליסוד • כליל הפלאת
בראשו יסוד נחת כשמוזד בפניך ועל הר סיני דהיינו
הלא עילאי • שני לוחות אבנים הוריד בידו דהיינו
ח"מ וכו' • והכוז בהם שמירת שבה כלומר דשבת איהו יסוד
ח"מ וכו' ערין ליה ח"מ מלשאל וכו' מלגש • וסעודתא
היתאה היא רמזא לח"מ ויוון דהוא סליק לח"מ הא אהיו
סליק ללמך דהא לא לקבל דא חיון • ומש"ה מסתריה בכזית
דהא חתן ליה אכילה וסתי' • ומלך מקום מיצני דהאי זזית
יהא מתבטילא כמא דלולקך שלמה יודי רמזא • דכוליה מתערבין
דא עס דא ומשפיעין דא ברא לאחנא עלמא • ובגין דהני
סעודתא מסתקת עב כדר עילאה דאיהו מאלא דכל מזלייה וליה
חתן עזיבו אלא דהווא שיעוטי' הא מאן דירעך חתן לא
סליט עזיבו וליה חלמא בישא • ורזא דהני הלא דהא חתן
היו רזא דסודרה דסיטתא ואלקשינא לך על דרך סימנא דקדש
ורחן וכו' הלא ברישא בעינא למימר • קידוש לקדשא לכי' לשער
ספירין עילאין כמא דחתן בירשא וכלל מקדש ללמיה • ובחר
הני ורזן לאשכרה מיריין כל סאונותא דליונן ספרין דספרין
לחסד וגבורה ובחר ליה כרסם למיסבל ביה • למרזא דשמא
קדישא כביכול הוא בגלותא עס ישראל בשעבודא דמגרים
דגוון ירוק רמזי בח"מ כמא דלמור ריבן מסזיכר בין חבלה
לכרתי דחבלת עיניו כ"י • ובכתי ח"מ ורזא דגוון
כרתי לא כגוון דכרסם ממש איהו מ"מ ירוקא איהו ורזתי
גוונא דירוקא לוי בח"מ • וממ פסחום מצינא סני דבין
דמזי בח"מ וס"מ רמזי בכתי ליה יתי ביה השנה ואוף
ספיר ליה ביה אכילה וסתייה הילכך בכל דהוא סני ובגין לא
דלמך לעיל גבי סעודה שלשית • והא דהזיה בכרסם ספי
משאר ירוקין משום דכרסם עולה ש"ס וארבע אסוון דליה
ביה וזכיבה לא חיונן ספ"ה לקבל מאלא לא תשעה דהלו כב"י
לקבל שמור • וכד החלף ליה באל"ה ב"ש הוי לגז"ה דסליק
ב"מק עשרים ועם התיבה הוי כ"א כנגד שס אה"ס לרמז
על כל עשר ספירין עילאין למרזא דכוליה וכו' שיי' ישראל
בגלותא • ומש"ה מעבידין ליה בחלל למימזא על בגלותא דהקוף
כמותן לשיני • ובחר הכי יחן ופלגין לאמנעיהא וממזין
לא חתא חמשה דפרישא ע"ה פסורה משום דהני ספירין
מירזא חלמא ספירין דליונן ח"מ ויסוד וכו' ברא דחלל
סעודתא ויסוד אחיד עילאי לקבלא מנייהו ואחיד בתהא
נס כן להקפא בה ברא דזכי כל בשמים ובאלין • ולהכי פלגין
לספירא אלמנעיהא דמירזא אסוד • ונראה דמשום דאלקשינא
דיסוד ל"י הוי בצורת ספיר ועוד רמזי בחמשה דליהו
סמיר וגניו מש"ה ממערין לפלגא דספירי ולא משוי לה חתה
ספירא חמשה (באגליה) ומיריין לא חתה מהה דעל פסורה
למירזא דיסוד מקף ל"י מכל סערה וליה חתה לא מכל ספירין
דמירזא ליה לאשכא יתה • ולהכי ספירא אלמנעיהא דמירזא
ליסוד פלגא לעילא מפסירא חמשה דמירזא מלכות • ופלגא
לחתא דמירזא גמי למלכות • ובחר הכי מירד לאשתעא שבחא
דכ"י בגלותא לילייה קמא לתקפא יתה וליקוניה יתה ולאחשי
עלה ברבאן עילאין עבודין ומולוין דילן כי היכי דסלגות
לילייה בתהא חיתקף בנימוסא דכחאשתקפת בנין יליא מגרים •
ובחר רמזא זימנא תיניא משום דבעינן לאלעלא השתא
קדישתא יסוד • ברא וסודו וקדשו בקדימתא עטרה ובחר

הכי קדושה יסודי בראז דקדושה ותוספות קדושה • מוציא ל"ה
על ספירא עילאה ועל ספירא אלמנעיהא כחדא דמירזא לח"מ
ויסוד דליונן חיון חזירי חחדא ולא מתערבין בראז דוא"י
ומשך הוא"י • ובחר הכי מרזר למסביל ליה בהרזוה למרזו
דה"מ דמירזא בגוון ירוק • הוי בגלותא עס ישראל להכי
רמזי מירבושא דמרוז ואף אשקעותיה בתרזוה ובחר הכי
כורך מזה הפחה דמירזא לכ"י • עס מרזר דמירזא לח"מ אשקעותין
להו בתרזוה למירזא דח"מ הוה עס כ"י בגלותא ולהכי לא
מהאכיל ליה הסבכה דהא חיון רמזי ליה בגלותא ואוף יכול
ליה חזירי • ובחר דהא שלחן ערוך דהא כיון דעבידין לא הני
עובדין הא שלחן ערוך קמן לאשקא לן כל מיני עיגוין
וביסוטיין דעלמין • ובחר דהא זמן דרמזי ליסוד דמירזא חמשה
עילאה דליה אפוגה וסמירא • ואוף אהיו מקף לכ"י מכל
כסדרא בצורח עמירי • ובחר הכי בוך והלא לאשכא ברבאן
לכ"י ולמיבא לה שנתא ודוקא וזכתי גרזא יעלו על רזן
מזכתי • זימנן ספרמ"ק פירי הוו עבדי ספחא למרזי להכי
מזיני גוסייתו • ומש"ה הפחא חיונו נאלל אלא בלייה למיבא
חוקפי לכ"י דחוקפי ליה • וחיונו נאלל אלא עד מנחה למיבא
לה חוקפא כפלגות לילייה קמא כי היכי דתעביד ימוסא
כפלגות לילה בתרזא ועוד נאלל בלייה משום דהוה דחלל
דמזרי • ומש"ה עינין דבעינן ושלטותא דספרין אומרין
דליהו כפלגות לילייה קמא דילקין יתייה דבכתי מחבר חוקפי •
וחיונו נאלל כי (הכר) וחיונו נאלל אלא (הכר) ובחולא
דמועדא כתוב עינין • ומש"ה דלוליסוף עוד דכחול המועד
ספיר דמי למיבא מירזא • ולאחרייק מלך לחסר משום לא
הוי דבר המבודח דרזני ליה למרזר כמה זימני • דליחא
אלא דבר האבוד הוא דלא חיי' אישג למיערז כולי האי •
ואודער לא וממשיח המרזא אליו כשנתוה וימיס טובים כי
אש מעט מעזר כי היכי דתיקך קמאי כקשיטותא ולא חסני
לימינא ולמשמאלא משולתי • וליכ' יהא קירזא וסבכנא לאורייתא
חזיר לא יספוק אשי' נעשא חדא אלמוד הני קוונדיסיא
הרין זימני בירחא ובייחתי דרבי' פסח כן יאיר ומנציגות
דכי רב הרין זימני כשבוט והאי קירולא דחוכת הגבנות
חד זימני' בירחא בכל יו' סורחא חלל' שום •
ארוז לשבת עשרה לניסן • הלא קב"ה וכל שני מחיבתא
דקדישא תבעין כשלמא דילך דארוגי לאולסא לך מילין
חדתין עבטיגא דססה מגרים • מ"ס מקחוי כשבור • ואמחי'
עטון אלודת אוז' • ומה טעם שחיפה ססח בין העבדים •
והלא ד' למדע דבגלותא דמגרים הוו מקטרין ליה כעבדי •
קסורין דרכבי דסיטרא אחרל דלא יכלין למישק לון
עלמין ואחלמל דלויגלייחא חיתח עילאה דהיא בינה עלישן
לא הוה יכלין בשיחא מתחן עלמין וכדכתיב צוהרל אקישא
דמש"ה כתיב חקרייתא חתמן ספעים אשר ארזא חתמן אקישא
מגרים וכוונתא דהוה גוסייתו להווא שעבוד הכי גמי הוה
משעובדים נספסחם כגו סבאונתא דסערה אחר' • וכד בעי קב"ה
לדכתי יהוון סביהווא סבאונתא יכ' לון מנחה חתמ' דלויגלייחא
בסיטרא קדישא דהיא שירושא דקדושה מתחא לעילא • ובחר הכי
מנו עשרה יומין לאשתקא מרזנא דלרנבא עד דסמו ליומא
שעירא דליה רמזי לכתרא עילאה דליהו סומא דקדושה הא
חיון אשלימון קדישא עילאה • ועוד דקין דאחמגלי עלייהו
כחלל

אמנותו הא' אמור רבנן ברכה אחת ביבנה חיקוה' דהיא ברכה אחת אשיריבל לאבדנא מחאבא מקודשא' דהיא סיערא מין בשני עלמו הוא והו' חזק' ו"משה' אדכרו רבנן שמא דאחרת עלויתאקתנת ביה איה' ברכתא' דמה לנו לי הוה בנאי' דאחרת או באחרת אחרתא אלא משום דהאי' ברכתא אשיריבל לחקונא לבניינא והאי' קאמר ביבנה חיקוה' כלומר בשביל בניינא דחיקוה' חיקוה' :

עוד ח"ל מאי דשרדה על ענין המעשר יאות הוא וקושפא הוא כל מה דלח עביד יאות הוא מיניה בנין דמעשר יכול למיני ליה' חקלה ולא חקון מעשר אלא למחן דבטי' לאחשרא אלא מחן דלח חייב חי' הוי ליה עשרה או לא' לא' לא' חיוב מחוייב במעשר :

עוד דלכולה פלח דר' גמ לקביה בין בעוהרא בין בענייא' דדי היבא דעריפא זכו בעוהרמ' להוהו עמא ע"י דעביד ביה מיבו הכי נמי זכי עניא בשביל עניוהא בשביר פנים ימות' וחק בשירי' דקתא דעבד לבוט ממונה דליח' ליה' ח"ש' אחד המרבה ואחד הממעיט' ובלבד שיכוין לבו בשמים וכו' ולזמנין דמבטולא אספק עשרה חמרים דלחין זכורין דאחרת ולזמנין המרבה בממונה אספק עשרה חמרים דליהו כחמור עטון כסף וזהב וכל רוח און בקרבו ולהכי חייב לחם לבדך על הכסף בלב סוד כזה על הסוכה בנין דההוא דליהו חשיב דליהו דעה' חיוב כמא בנין דקבל ליה' בשביר פנים ימות זכי לעמא דלחי' :

פרשת שמיני

אור ליום שנה כ"ז ניסן' ה' עמר וכו' והא שדרוי לגלגה לך רוח דויהי' ביום השמיני וכו' דבוייה שמא דהוי"ה' ומוסיף ה' למחמו לה"ל דנכסה ישיראל' וכו' ויהי עולה לא' למחמו בשמא דאל' ביום השמיני רמז למדרגא דבינה קלא' וחמין יתקו' וילקוי ישיראל למחמו דרובי עילא דהיינו ג' אלוהות אחרתו עלייה' יק' לך עגל אחו"ל לכפר על מעשי העגל :

והא חיבא למידק דלמאי אישיריב קרבן להכי דהא כבר מפורס' הוה דחבי' ודחאק' ה' מחוד' וכו' ומאי נספק מיניה אס החאק' ה' בכהרן ואלמאי אישיריב לאודעינא לישיראל' וכו' חיבא למידק מאי מחוד ומה גס' וכו' ומאי כעה היא' וכו' דלמרו דר"ל להשמירו זה כווי' בניס וזה חביב ובניס לא' וימתו על אבות' וכו' הוה מניני עשרה עשרה ומניני עשרים שנה וכו' דלחו"ל והועילה חסלוה לכפר מחזא וכו' וזכ"ש' על אשירוב ואחרת הוטרמיס דמשמע דנדב ואלכיה בחובא דכאבוהן מחו' והא למרו חו"ל' על לרבע דברים מחו בני הרקן שנטבו מחויו' וכו' וכו' דמשמע דלח מיתו על שום חובא כלל וכדלמרו חו"ל' על פסוק הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש' וכו' היכי מחו קורבנא לחטא' דעגלא' דהא חסם לחו' בשנה הוי' ורקנן לא' לחא' אלא על שוגג לבן מלך שזזה דעמו' עליו ועגל אה' לישירוב לחמור וכו' וזכ"ש היך אישיריב קרבנא לכפרא' והיבא אמרו ז"ל על קרב גמא המזבח שהיה העגל מקרב לפניו ומשום הכי היה ירח לבשא והיכי אחשנשו בניו בחוביה' :

אבל רחא דמילתא דלחקן אל"ג' דהוה ליה' מהשנה עונה וכו' ודחא דחמל' לבן מלכיה' שזזה דעמו' עליו וכו' מכל

דינין ח"ש' שהרשעים מהפכים מדה רחמים למידה דין ופאריקין מהפכים מידה דין למידה רחמים' וחי' לאו הקך דינין דכלין בשביל להו' עמא יביל לאחסימא בעידן שולפוטא דחסד' ודח"ג' דהו' בני נשא גולין ומחמין עקבין לא' דלח לא הוה מיום עליהן דינא אלא מביין דכלין ביה דינין למיעבד דינא חקייס' עמא וחסד דייני' דכלין ביה קריין בשירים דכמה דלח יביל דר' גמ למעבר' במיא אלא ע"י בגרא דליהו מאעא ואבנא דלינון מלא קשיא' הכי נמי לא הוויין יכלין לאחסימא במיא דחסד חי' לאו דינין דליח' ביה דלינון מילתא קשיא דומיא דבגרא' והאי' יומא דין שולפוטא דחסד הוה דהא יומא קדמאה שולפוטא הוה מלכות' ומש"ל עבדא ימוסא ויאחסימא דויהא' בההוא לייניא וכל יום הוה רמזי' לפסירה דחא מלמטה דלמבי' הלך דר' משא יומא שיעבא הוה שולפוטא דחסד והיינו דמבין יומק' ה' ולחרי' כנה' וכו' ויורא ישראל אח' היד הגדולה וכו' דנמתי' כד איימי עליהון עשרה שנה מגבורה אנה קרבה בהון' ודלמתי' הרטומיא אבנא אלהים' אלא בההוא יומא דחסד אנה נהון קרב כתיב היד הגדולה היד כסא' היא גבורה' ויד' גבורה היא חסד ומש"ל כתיב ויראו העם את ה' כלומר דעד' ההוא יומא לא' הוי דלחין אלא מגבורה אלא בני' דמרו דחסד אל"ג' דליהו רחמי עביד' האי דינא חקייס' אמרו ז"ל דיבד דינין ח"ש' דליהו כלל מחמד וגבורה ודחילו מגרמיה הכסא מה' דלח הוה קודם ל"ל' ומאי דחביב וילמנו כה' ובמשה עבדו' ר"ל דעד' ההוא יומא הוה קשיא להו' אלמאי אישיריב ח"ש' ונחא אה' בחסד וגבורה הוה כפי לגלגה עמא כלמוד דחסד הוה משלב אבר סג' לנדיקיי' וגבורה הוה מחסד' מרשיעי' וכו' חוי דחסד עביד דינא חקייס' כיון וילמנו דולאי אישיריב למיחו' ח"ש' בנייבו דלי' לא' הכי הוי' מוקד גבורה עמא כפלוהווי' ח"ש' הוה יביל לאחסימא אסי' שעה אורח הוה עולמ' בנחא חקייס' ופוק לעמא דינא כד חקין וקרי' לנחא משה עבדו דהא משה רמזי' בנחא וליהו עבדו דח"ש' :

עוד אמר לי' לא חקיי' לך דנכסת דוכתי אמור' שבעים פנים לחורה ובדוכתא אחרתא אמרו מ"ס פנים עמא' ומ"ס פנים ספור דהא כיון דכל פסירא כלילא מעשרה אבמה ד' פסיריה' הנין מלקין לבשעים ומגו' דכל פסירה כלילן כה' ז' פסיריה' הנין וכו' שבע פסיריה' הנין ז' עשרים שבעה דלחין מ"ס לקבל מ"ס עברי' בינה שהשיב מרע"ה ומ"ס פנים ספור לחין בשיראל דקדוה' מבניס' ומ"ס פנים עמא חו"ל לארשתא פסאלא מקושפת דיני' וכו' דזכ"ש הווייה חו"ל כתי' ואל' חתמה היך פסיריה לחין עבר ר"ב חמירק דליח' ביהוה חושבן קפי' דהא שנהא חדא היא ונאין כמה יעוצין לכל עיבד' ופוק חוי' שמשה דהוא חן מד' שמשוי כמה יעוצין נאין' כ"ש דנאין מכל פסירה ופסירה יעוצין דליה' לון חשבון אלא דלח' מניק עיקר יעוצין דמתעוצין מחסיק' ומהני' יעוצין דלחין עיקר מתעוצין עוד יעוצין ביאיון דליה' להו' חושבן :

עוד אמר לי' רחא דנכרות החסלה אה' ג' רחשוות ברחא דחל' עילאי' כתר מחמה זכיה' ומלח' ברחא היא לחין ברחא דחל' החאי' דלקבלייהו דלחין ח"ש' יסוד' ומלכות דהי' סלה חחאי' מחוקן לקביל חל' עילאי' מכה דלחלוטק' ו"ב' אשמינות לחין לקביל ח"ש' הויות דכתי' ואל"ג' דלח' חמירק' ו"ב'

זוהרה קדשה : וזכרם שמעין שסיר דלסקתא דמא בשמיים
 מהני הרי סימנין דליטון דמיון להש"ב ויהא' ללסקתא מנייה
 חולקת דההוא סיפרא בעינן ולסקתא ליה מנו ליטון דמנין
 קדישין דלק מדבקין * ולהכי ככולהו עכטות דליטון דמנין
 דסמיין שמיטו סברה * וחף כענטה הגדולה דהא חיה לן
 חסיפוטא וידיעה קתה זה אלל לעלא מינה ליה לן חסיפוטא
 יידיעה ולהכי שמיטו פסולה דהא חל חסיקף חולקת דההוא סיפרא
 אורחא מספורה דלק חסיקין וידיעין * ומסקתא דהלכתא לאו
 הכי אלל פספוי כובע ולמטה סברה דהא שמיטו כובע אייהו
 וי"ד נטורה וי"ד ואיהו רמו לתלם פילאי כזרח דקדוה על י"ד
 וסוסיא ומלכותא * והא חכמה חסיפה ככזר דומיא לה וחף
 הכי כעניה ורמיו לה אישכחה דמיון דליה לן חסיפוטא וידיעה
 כעניה על דהא חן לן חסיפא וידיעה כעניה דחכמה ולהכי
 כד שמיט כעניא קדמאה דשיטוי כובע סברה * דהא שמיט
 כזרח דליה לן חסיפא וידיעה * וכד שמיט כעניא על טיבט
 פסולה דהא חן למי לן חסיפא וכד שמיט כעניא על טיבט
 לכשר ל"ד שמיט ליהון דכעניא קדמאה דליה חן לן חסיפוטא
 קתה חמן * וליה הילכתא הכי אלל חין דליה כההוא מצעא
 קתה דליה ביה חסיפוטא פסולה והיינו כזרח דמיון דמיון דמיון
 לא חסיפין כלל מ"מ חין דליה דחמה פלגא דמיון לכזר חין דליה
 חסיפוטא ככזר והיי חסיפין רמיו לכזר חכמה דהא חין
 לנביים כעניא דקדיקן דחכמה וכזר והא חין וזמירין כעניא
 דחכמה וכזר חל דליטון מנייה אלל דמיון חכמה וכזר חל
 חויין לא משמורדין אלל דמיון חכמה כעניא דחכמה וכזר חל
 משמורדין מנייה אלל דזוהרה ומש"ה חן שייך בחיין משמע
 שיידי חולקת חולקת חולקת דחכמה וכזר דלא יבייל לייסאם כזרח
 כלל שמיטו סברה דהא חן פסולה דהא חסוק דמא מאחר
 דליה כה חסיפה כלל ואק כעניק דיסוק דמא מאחר דליה
 ביה קתה חסוקה כדלמאן לעיל : (חסר)
אור ליהו ז' ספס * ה' עמך גבור חיל חמאה דליה דמא
 מחזקת כמשתייחא דליה חזיר * והשתא שריחא כזרחא
 שמיחאה וכך חמדנך לגמרי כמחייחא די לי סאל לילא דמא
 רכב והמניח היא גדיה חמדיבדו יסוין לישראל כעניא להון
 ימא דזרח דש"ג כדמיה דחמד כזרח דויסע ויבא ע"ב
 ורה"א ידעא דקדיש קר מלי חיה הכי חסוק וחו למאי ע"ב
 ולא ע' כזרח כעניס שרים * הלא קר למידע דש"ג
 חיון כזרח דשמוך העקן דאזיל קדמיותן * וחף ז' עניי כבוד
 דשמרין לן לישראל כבאי כזרח חו דשכעט וזמין * חולקת חן
 לשבעים והא עק עי"ן הוא שבעים וחזין גוין חדא כפוסה
 וחדא כפוסה הא חיון ע"ב * וכד משתכחה חזיקה הא ח"ן
 כפוסה וז"ל כפוסה ועי"ן דליה חסד ולפולס ליה יסר בין
 הסוך ח"ן כפוסה ספירה חסוקה עי"ן כזרח דכח חיה לן
 לאכרהם וככל שמה ולהכי חזיקה להיות סמוכה לה והא דיע
 הון כפוסה רמיו ללכותו וע' רמיו לחסד רמיו דמנין
 הלא חן דש"ג דחמד רמיו חיון מ"מ דינא כליי ביה כמה
 דלינא חיון כד זכו בני שש מינה נמיה להו ענין כליין כזרח
 ד"ש עולמות דגניזין כה * וכזרח דמאסון זכר איהו וזכר נמי
 חסד ח"ן דמיון חיון כד לא זכו בני שש מינה נמיה לן
 דיין

חוסים לנביס סימניים זמרון חיון חיון דלמור כעק ולסקופי
 שמיטיה מיעדי וחף דש"י ז'ל דכזר כזויה דהו מנחון לא
 כיוונו לקושטא דמילתא * והשתא חסוק על כזרו וקושטא
 דזרח דמילתא * ומתכח חידע מאי עממא חזר מן החי' אכור
 ולא ילין למיכל מנשרא [נדן] דיוונכס ויחסיקן סימניו ויהא' לך
 למידע כזרח דמיון סימנין חיון כזרח חיון טוב ויבא דהע
 דומע חיון כזרח דמיון דהע ובנין קר חיון גמיד ויבא דהי
 יהיב ביה חיונים מוזגא ועירי הא חיון ממוזג דמחסיב ביה
 אכי ויהי כהכי * וחי עני כה עני כה למיהב ביה טובא טובא
 חיון משמיט ומקבל ואל שבע לעמלין * והכי חיון יבא בישא
 דכד חיונים חזי כזירי משהייה דישמה סני ליה * וחי שמי
 טובא חיונה דמא ועני ומקבד ולמשהיין ואל שבע לעמלין *
 וקנה חיונה כזרח דעולם הבה ביה משמחין קדושא כריך
 הוא וביה שיק קלא דליטון דעסקין כענייחא ומכא דעולם
 הבה חין בו לא חליה ואל שמייה אלל חיון מההיי ושמי
 מלחוחא דעכר כובע ובנין דלא קנה חיה כהו עזאקן דא לעילא
 מן דא למיחמו לרדנין עילאין דליטון דלא לעילא מן דא ועילא
 מכולהו כעניא הגדולה דמוקשא לקנה ואיהו רמו לבניה דליה
 לעילא מל דמנין ואיהו קו ירוק חמקף חל כל העולם ובנין
 דכעניל חיו חולקיהון דשאר כענין חיונה דמא שמיט חיה בעי
 ללסקתא ליה מנשרא דענין למיכל ליה דינא דלא יהי ביה
 חולקת להאי ספרא ככזרח דלכליין ודא חיון כזרח דכד חיונים
 שכיב מרע חולקת ליה או משלגלין ליה ללסקופי חיו דמא
 או יהיב חיונה דליטוף ביה ההוא ספרא והבה גמי כענין
 חולקת חיו דמא דהייא סיפרא חזיר ביה כי היכי דלא ליהוי
 לההוא סיפרא חסיפוטא כזרחא דלכליין * וחי חיונה מאי
 שגא דמא דעניי' שדיק ליה על חסי' ארעא דמא דמיה
 ועופא שמיטו כעניא ליה * חילא למייר דמא חיו נמי
 רוח ונשמה דהא כעניא חיה רמו לנפש דלחיה גסה מכולהו
 וחיה לההוא סיפרא כה חסיפוטא טובא ומשום הכי שדיקן
 דמא דליה על חסי' ארעא דההוא סיפרא מתהיי כההוא דמא
 דלחיה חולקיה משהיי כפלקותיה מבעל חי וחף חסד דמא
 מחסינין ומתלכך כההוא דמא ומתגלגל כה והכי איחיהו כדמא
 דכעניא דליה דמי לנשקא דליה לן חסיפוטא טובא ביה
 ובענין למיבב ליה לן חולקיה ביה היכי דיסתקף מקדושה דין *
 אלל חיה וסף חיון רמיון לרות דליה לההוא סיפרא כל
 כך חסיפוטא ליה ויהי' כפלקותא דמא דלחיה חולקת דההוא
 סיפרא כהי אלל כן כעניק ליה מגויל ע' חסי' ארעא דלא
 יתגלגל כהי הלא חיון סיפרא דהא לאו דליה הוא ולהכי לא חיוני
 לן למשקב לההוא סיפרא לאחדא כמאי דלאו חיה חולקיה
 דלסן חו משתקף סמכותא כעניא טובא * ומתכח השמורדין
 חומרא כעניק דמיון דלחיה שיה ע"ב לענין יבא ואל יעבור
 דיון דלחיה רמיו לנפש' חיה כעניא חסיפוטא להאי ספרא
 חיו ומלך דלסקי דמא חיוני' סמכותא כההוא סיפרא מאי דלאו
 כהי דליה וכך חמקוף סמכותא כעניא כמה חסיפוטא
 ע"ב * ודינא יבא נשא חסוק חיון חיה חסיפוטא חסיפוטא
 כהו וחיה מנהון דמחשקלין ככרעב ועוד חיה ליה קתה חסיפוטא
 ככולהו חיוני כדמא דהקוה כדלמאן לעיל דההוא דמא חיון
 חולקת חיוני סיפרא * ועוד עממא חריגיא חילא דחומרא
 דש"ד מתיס דההוא דקדיל יבא חולקיה דמלך חיון ובענין

שמים על בר נש ואיזה אילי חשבי עמלח אשעורח למיעבד ועובדן ענין מליטתו היחלל דרוח קדושת דביה * וכך נדן אל בר נש בארומין ענין מחער למעבד עובדן ביטין מליטתו דרוחא בישא דבי' דבעי בר נש לפלח כל הרהיורין ביטין מיניה ולאבנא יע"ט ע"י יזה"ר דרזירות מביה לירי רזיונו * דתחת ג' כומר הארץ * דבעי בר נש לשבדא רוחיה ופסיבא לפולחא דקב"ה דחביב השמים כפאי וכו' דהא איכא למירק דהאי קרא לאו קרייה ספייה וכו' דמה דבעי בכפאי ונכודס רגלי האי ויהי ליה לישומי חכא כפא אשכ דמני לי ואורח הדום רגלי * וכו' מאי איזה בית אשר חבנו לי וכי הוה צעי ישראל למיבני ליה ביתא דהוה אמר להו איזה בית אשר חבנו לי * וכו' מאי ואיזה מקום מנחתי :

אבל רוח דמילתא דהוה אמרי ישראל דלא יתרב הקב"ה ביה קדשא בנין דהוה פלחין פולחנא חמן ואילי' לא חמן ביה קודש הקדשים וסיכלל ועודן * אמר להו הקב"ה השמים כפאי וכו' כלומר שני קאמר שמים דליטין ג' עילאי כפאי והארץ היא בניה היום רגלי אי נמי הוה מירב ג' עילאי השמים היינו ג' אבןן והרץ היינו חלם עדרי לאן אי נמי הוה מירב ג' אבןן שמים היינו חלם עדרי לאן והרץ היינו כנסת ישראל ויטין שמי רבוחיה דביה המקדש דבניחין לי דלא אחרב יתיה * וכפל ואמר ואיזה מקום מנחתי חד לקבל ביה קודש הקדשים וחד לקביל היכלל ועודן אי נמי מקום מנחתי רמו על סילה דאיקרי מנחה * וכו' אורח יסחון על דהוה להו ג' אורח * ואמר שם כל רוממותא דליח לי ואל לי אביט אל עמי ונכה רוח שפוטש דליח לקבל רוחא * וחדר על דברי איחוי לקבל שמה :

והלא בשרשחא קדישא דא אמר אשכ כי תזיע כלומר דכ"י גורמת להרוע ומליח לי שפע עילאה על ידי אישערו דליה בעובדן ענין דתחילי לדיטתו דתיבנותה מינה הוה וכו' דאי לה שפעא דשמתחא קדישא דנחחא לה * ועמלה שבעה ימים משום דבעוד דליח מקבלת משבעה ספרות דבנין עומאה כלומר איחוי אפומה גיין דלא יקרבון לה קליטין דסרחין לוי ספרותה בנין * ואוף ליתח' אל קרבין מכל מקום ביון דליטין סרחין לה' ופי' דליחוי אחרד ברוח הוי כלאו סרחין לוי * ושלשתי יום ושלשתי ימים כלומר שלשתי דבנין דמלכות מייחדיחין ומחעלי' לקבלת שפעא מני' עילאי והיינו ושלשתי ימים * וגי' שלשתי מעלות דמלכות קאמר יום לומר אלפי' דכמה זיין נפקין מינה וזמה עמחין מנחתי דקבלת שפעא מני' עילאי דהא תבד דהוה דכולא יתודח חד (משום הכי קאמר בה יום ומשום דחלה עילאי אמרי' דליטין יתוד' חד אמר כהוה ימים למירב אפי"ג דליטין חד מ"מ אלהותא דחלה איח ביה * וקאמר שבעה דבמי טהיה כלומר דביון דקבלת שפעא מני' עילאי דהא תבד דהוה דחלה רחמי' אחרשקן לטבור * ודמו להאי חשכה דביון דחלה שפעא אחרח ואחרשקת דמים פוסקין ומתהפכי חלוב דליח חיוור * ולא עקבה חלם ועמלה שפוטש וכו' ושמי יום ושמי ימים וכו' משום דבזמן דשליש דכורח רחמי מתגלגלין ודיעא כליי ביה * משום הכי כפי' שבעתה ימים ושלשתי יום ושלשתי ימים * אבל בזמן דתוקבא שליטת דליח שליט ובעי לייחדא לה בספרין עילאי באורח חמתי נמי כי היכי דלא יתרב עמלח משום דבעי ליחדא לה בספרין באורח דינא ובאורח רחמי משום

הכי בעי ימים כפלים מדכורח * בכל קודש לא חנעו וכו' כלומר בכל זמן דלא תשליחא כ"י לאייתחא בספרין כולוה * אי חנע בקודש וכו' הוי פנימוחא ח"ו * ובמלואה ימי טהרה וכו' חד לקבל תפלה דליח עולה משום דשליק לבינה כרזא דיהאלתוך תהלה יעקב אביך וחד לקבל יסוד ואיחוי חסלה כלומר דלל מאן דמנייה לה שבעה מדכי לה * דלא יקרבון לה מסאבין * וכפר עליה ככתי דליחוי אש חסד * וכיום שמי יומל וכו' כלומר חד מסתלק בבני דליחוי מימלא איבעי ליה למיבני ערלה * דהא חמן ליה רבו עליה ככל דכתיב במחמיו ז' ספרות הבנין ומשום הכי דמי' שבת דתמן איחוי שבת הגדול * ונחר הכי פקדו על דיני הארעה ואפי"ג דחדש עילוייא הוה לא תקשי ק"ו דאמר ביה לרעה דהא בעור בשבו קאמר דליחוי לקבל עור תתח * וכו' ופי' דמירק דספרותה ליה בביה ככנד וכעור ואיחוי לקבל נפש רוח ושמה * דאי איחוי מעקף נפש אחי' לרעה בניה דליחוי רימוח' ככתיב דליחוי נכס מכולהו * וכד איחוי מעקף רוח אחי' לרעה ככתיב דרמתי ליה דהא איחוי קריב לגופא דבר נש עפי מביחא * וכד איחוי מעקף שמה אחי' בעור בשבו * ועקף למירק דבעור נשד וככנד איחוי שני הספרים וככתיב איחוי אש :

אמר רוח דמילתא דהכא רמיז רוח דגלגלתא דרמיז אליהו ואמר קן כל אלה יעבד אל פעמים שלש עס גברי * כלומר למינין לא מנגללי ליה אלא חרי זימין * ולזמין מנגלל ליה ג' זימין * דהבגד רמיז אלה גלגולא * דהבגד איחוי שבעה ימים * לקביל שבעין ענין דליטין חוי דבר נש כפאי עמלח * ומאן דעניף כשמה חן רוח * דלרעה כגד ועור שר רמיז נהו * ופי' מנגללאל אלה פעמים * וכד כל מעניף אלה נפש דלרעה כהים רמיז ליה מנגללין ליה ג' זימין ולקביליהון אין הכים וחלט אלה עד ג' שבעות * ונחר הכי מסקיין שפרא וכולא חתון למחנה אל מקום עמא ותמן אל דרבי סהורים אכל באריות וימין אבנין ואפיין נמי מחעבדין שפרא * ורומח' מסור לשפרא ומתפלל ומוביל יתיה למקום דדרבי סהורים ובעי ויהי אהה מהדרי ע"י קי' * והיינו רוח דרוח שפוחן גישתו אשר חתה כפוח רגלי דאדיקים על ועפוחה שפטיס כי יהיו אשר חתה כפוח רגלי דמילתא דהקך נדחים ומסריסין לבחוח סאומאה וכד משהס קסטייהו ומטא ומטייהו לאחשקראן להו מתגללי הם כקריביהו דהא אחרתי מניחון * אלא דאיקא דבער קיים מצוח ספיה ורביה מנגלל להקך ומחוכה להון ע"י דמוליק' להו לאורייתא ומעשים טובים ואי הדך למיחב הדך ולתמגללנה כדמחמיתא דרוח דגלגולא מייחד חרי עמחין ולא שכיך * אפי' אי תשנה האחדנה כפיך חרי שמתחא דמשנה * דלחל ומשנתחא ונחנה מייחדיחין כחל * לקן האחדותקך יתה חריד למשניויה ולא חפריד מחשקתך אחי' רבעה חלה ואחריה חריד כפיך ולא אשכניק' לך בעמלא דרין ולא בעמלא דחיי * ופוק חיי ארץ ואריות ומאי עמלא לההוה ככרה דלוליק' מסכה חגיגה כד מחולקא דיהביה ליה כהוה עמלח לאן חת אהרד והכרה חריד ככולה מסכתא דלי ועדין בגווא דיהון מאוניה כפיך חריד ולא חמננס כפון כלל ונזה אויף לאחתוקדא על קדושת שמי לרתי יחוח כליי ותפחליק עממר נקי וכו' :

לאסחכלא ומ"מ לדברי הכל חובא דידהו קלישא אי • ולא הוה כדאי למימח עליה • ואף כחובא דהאחך לא הוה לאו למימח עליה משום דהו גדולים מבני עשרים ותו דהסתכל עליו משה ע"ה • וכו' לייחוי קרבן לפשר • אלא דכיון דחבו חובא אע"ג דקליש איחא חשמר ועיילו חובא דהאחך אכחובא אע"ג דלא עיליה משה • ואף איימי עליה קרבן חובא כחובא דידהו קלישא • ואינעך במאי דבעת קב"ה לאיחשדשא כהו ולא הוה בישראל כוחייהו וכו' משאמרו ח"ל ע ספוק הוא חול' דבר צבירי קליש :

והדע' דחובא דידהו קליש פונא מדאסליגו כמה רבנן מאי חבו כדאסליגו כחובא דמשה במאי הוה משום דהוה קלישא פונא ולא כדאי למחשביה חובא • אלא משום וסבידיה נעשה מחזר • ואע"ג דהאחך נתחנן לטובה גלי עליה משה • ואף אייבי קרבנא לכפרא הוה דא כחובא דחילול ה' דבבר ע"ג באורחא דליקויא • וכדאמר דוד הנביא ע"ה וחסתיא עבד תמיד : והיא דאמרו ח"ל ע' שאש יורד מן השמים מזה לבניא מן הדיוט למרמו דשפט נחית מלטיילא נרין לאיחשדשא בטיקודא • לאיחשדשא אשא דסיקורויא באשא דלעילא ובהי מקשרין עלמין ועיקר דאי קישורא ע"י דקרבניא דהא אשא מחקשר באשא • וכד כתיב' דהחוקר על ידי חמשים השעסקים בהלכות קרבנות דההוא דנשק סמומייהו הו דומח אשא ומחקשר באשא דלעילא • והיינו דאח"ל' לו זית פולחן בבבל • אלא אלו ה"מ דעסקי בקרבנות וכו' • וז"ל מיום שמרז במח"ל אין לו להקב"ה אלא ארבע אמות של הלכה וכו' דהכל סומייהו דהנוה דעסקי בהלכה הו דומח אשא ומחקשר באשא דלעילא ובהי מקשרין עלמין ואחא שלם :

אור' ליום שבת כ"ס לניסן • ה' עמך וכו' רבא כי נעשמי ועוצמי והסדרתי הורתי ויראתי מלךך מאוד • ועל כן היה רצוי לעוזבך מ"מ אי לא אעשה רק כעושה עבדיו יעשה עליאם דספין מאורחא יקבן • שלם מעגל רנלין היינו מערוגיחא מחאה דיכווין לה כהדי ספקין עלאין ולשנא דפלם היינו לומר דיפשע בה דינא ורמתי בשוה • ולא יהא חד יסיר מאח"ד • ויחוט אמרתי דמשה שמע לא בשעת יומי דמלאוין בחוקן לכן לפסחה גזרתי ולאמחבא לא לבגוייתא מלבן עילאה • ובימותא תימנאה לזייתא לעלמא עאל הארץ לשפשא • והוה יומא עילאה אימפער בעשר פטרות והוה שלימו רב' אלולי בני הארץ דאחמינו • במחן תורה דייחזו אח האלהים וכו' כלומר דאחסיכלו במתורייחא תחאה לאקרייא אלהים דהו' עלמא דאכילה וסתייה והיינו ויאלכו וישחו ומשבו דהבי הו נמי כפסירין עליון • והאי הו חובא דמקושש דלקיש אעלון דיינו כסירין תחילן לפסירין עליון • והשאה דאעלו אשחא חקישו דינא ואעגשו ומש"ה ספקין בהר ה' ין ושכר לא תשא דלא לאתקופי דינא :

פרשת תזריע מהדרורא קמא

אור' ליום שבת כ"ס לניסן • ה' עמך וכו' אל תחשוב כי ועוצמי נעשמי • ואע"ג שיהי רצוי כפי מה שהסדרת לך מחבורתי ויראתי ומעוטי • אבל הו אורעתיך כדיון דהסדתיך לדחתי לא לשבקיך ולא ארעשיך דהא חף על גב דהק פטרי שלמן

מקום ועודא גוסיא הו בניש והוה ביה חלול ה' אישחכה דההוא עובדא דמי לשונג דכי היכי דשונג לית ליה מחשבה למיחב ועודא גוסיא הו חובא • ומשום הכי אחיבה לכפרה על ידי דקרבנא • הכי נמי חובא דעגלא כיון דמי שונג דלאחרן • ואע"ג דקב"ה ימי מחשבתיה דהאחך • ההאף גיב משום חילול ה' דהוה למחן דחזו ועודא דעגלא • ומשום הכי לא בני קרבן לכפרא • והיינו דקאמר ובאחך החאף ה' מאוד • כלומר דרוגא יסיר הו דשורה היין לא הו חזי למירנו עליה כיון דלפניה נחטון אלא משום דהוה חול' ה' דבבר • והו דהוה במדי דע"ז • משום הכי החאף דומיא דמאי דכח רמזין' על פסוק שוקך עד אפסות על בניס וכו' כשאלומים מעשי אבותיהם בידיהם דלשך דלין אוהה מידה טהנה אלא כפי' משום חומר דידה • והו איבה למימר דאמר מחזר משום דאמר להשמידו • כלומר דכוונתו הייתה לפונה אע"ג דמשום חילול ה' ומשום חומר דע"ז החאף ביה • מ"מ לא הוה כדאי לאחמרה עליה עושב רבא עליה כ"ל להשמידו • ותו איבה למימר דאמר מחזר דמשום דלא הוה חזי לעגשא להשמידו דהיינו כלוי בניס כיון דהו בני עשרים לא הוה לאו לעגשא כחובא דלבוהין • דהאחך החזון חומר חובה דידהו דאי לאחך דחזון ועובד כך • ומהו דמתחובתה לרעה על אחת כמה וכמה • ואמר והסתכל גם בעד אהרן וכו' כלומר ראו מיבחסם לפני המקום הפסילי השווה עליכם לגמרי ועל אהרן לא הועילה אלא לכפר מחנה' השווה דרכים עדין משוחתא דיתיר כהה דרבי • ואי תימח' לאו משום דרכים דרכים הוה אלא משום דתפלתו על ישראל הו בעת רצון דכך איחרמי • ותפלתו על אהרן אחרמי דלא הוה בעת רצון • להכי אמר בעת הדיא חובא בעידתא דחא'ל'וי עליון ועליה ולכן הועילה הפסילי לגמרי • ולאחך לא הועילה אלא לכפר מחנה' משום דחובה דרכים עדין :

ועוד ים לומר דאמר והסתכל גם בעד אהרן בעת הדיא משום דכי אמר ובאחך החאף ה' מאוד להשמידו הוה דומח' לאחך למימר גליח אדעתך דכל מה דלית מ' יום ומ' לילה לא הוה אלא על אהרן דהוה פסיוס כסירה ומשום הכי ליתא ואינערהא כולי האי • ואי אהרן לא הוה פסיוס כסירה לא הוה מיפעל ללגאה ולאיעשרא על בני האי • משום כי אמר והסתכל גם בעד אהרן בעת הדיא • כלומר מדעו בקוששא דלא ליתא על אהרן אלא בהר דליתוי עליון והכי דיימ מילא גם ובתר דלחשבייהו עליה דילבן גלי' עליה והיינו בעת הדיא :

ומאי דאמרו ח"ל דעל ארבע דרכים מחו בני אהרן וכו' איבה למימר דכוונה רמזי באשא לא כתיב אוהם • דלמחן דחמי' יין הכי קאמר כגוונא דאכיה לאפק יקאהו כמחטו יין ושכר דבני האי נאמרה • ומחן דאמר שבורי הלבב כפי רבם • ה"ק אע"ג דבההוא הקרבנה אש לא הוה חובא דאע"ג דאש יורדת מן השמים מזה לבניא מן הדיוט • לא הוה לאו למענד עד דיפקך משה בכפי • והיינו אשכר לא עוה אוהם • ומ"ד משום דלא אינסינו או משום דלא הוה להו בנין הכי קאמר הקריבו אש והוה כגוונא דלא עבדו טיקודא דהאפקדו וליגיבש נשין ולאלולא בנין • ומחן דאמר משום ויחזו אח האלהים ויאלכו וישחו • הכי קאמר אש לא גוה אוהם כלומר דלא הוה להו לאתפחלא אלא דיפקך יתחון ויתן להו רשו

יאה רשעה לדיעה למשגל בזה דהא אינון לא הוו קריבין דליהון
 ולא בכחן אלא משום אחוזה ותביעותא דאיה ליה עמיכון דהיותון
 קריבין דנדד ואבינו ומכל מקום כיון דלחון לא מחייב
 בגמרייה דלחוי קריביותא ליה רשו לדיעה למשגל בכוון :

סדרי דגמרת חזקה למיסק לא"ו וללמוד וללמד ולהיות לך בזין
 וכני בזין וחוקדך על קדושת שמי ומיסק לרעוה על רגון מזמני
 ואשךר יהי' כבוד ומוות לפני לך אחקך בדתלתי ואורייתיי :

והלא ברזא דשערי המשתלח איכא לספוקי טובא וטע"ג דמילין
 טובא חתמורו בני מתיישב בשיבאל דאי השכל
 מקיים וכוונת' : דליך אשכר למיסק שחדא לסמלח ידאי כדיר לך
 למימר דמשלחן בניה קא זכי דיותן זיתיון שזין ויגדיל עליהם
 כחדא והוי בני דיתון ליה הדיבנים ופדריס ובהני הוי בני :
 אבל רזא דמלתא הוא רזא דרזין עמינא דשמירין עמיקא
 דשמירין דליה מזימנא בעלמא דידעט ליה ולא אשכר למיסק
 עליה אלא ח"כ יתמסר משה אל פה דקבלה שמה והבי אשעי
 לקבלא ולא לסמוחא לסמוחא ולא הוה שום אדם דכבש בכבש
 ורמו כהאי מידי אלא שמשון בל רמו קתא אבל לית בר גא
 יביל למיסק ביה אי לא יתמסר ליה כדלמאן והא רזא דרזין דא
 מנציגיתא רבא הוא ומתנה טובא היא דדיבינא לך בזין שיתא
 סדרי משנה דגמרת והיא תליא ברזא דשמינה מליכס משלבו בלרין
 ארום לפני מתך לני ישראל ברזא רזא דהי' לביס עולמות
 ומחריבין ורזא דמלמד שריה סדר זמנין קודם לך והיא תליא
 ברזא דקליפין דמיריון קאים בר גא כבספרא דקדושה דמדברין
 וכחרין דקליפין קאים בר גא בדננין וכחרין דספרא דקדושה
 דלון האור ניכר אלא מוקד החושך וכל מאי דלמד
 המגיד תלי בהאי רזא והאי רזא תלי כפרשת האינוה השתא יחברר
 לך הקדמה דכלת תלי ביה בעינא הקוב על הני חרייא ומינה
 תקום מן בני כנמה חריין עמיקין דלורייתא :

סדר הגמיר ותרז דגידול פער רמיו לבינה ומשום הני מיר
 מגלל פער דהא רזא דלחוי חתמולק לעילא
 מססירות הבנין ומחדבן בבינה ומשום הכי לא שמי חמרא למרמו
 דמתא לחיו חירו לעלמין ולית מתן דיקא וכל עמיס מכל אשכר יא
 מגפן היין ומשום דגפן רמיו כ"י ואיהו עלמא דמינה אחי כל
 האלון והכספין ולמזמז מירא דהוא מסתמל מכל האלון דעלמא
 וסליק לאחדבקה בבינה לא עמיס מכל אשכר יא מגפן היין
 ומגלל דיקא מרמו דלע"ג דבינה איכו עסקא דרמתי ומירו
 דכלהו רמיו מינה תליין וסליק ומה' סקוד לאהרן ולבניו
 רחמיסם אל תפיעו כי אלהי דלה' יהיף דיעה' וישעיר השפתא
 קתף משה על דלה' אלוהי מינה משום דהו חיזי גמרייהו
 חזיניו ועי"ג אשכר דיהא רשו לדיעה למשגל על ידהו כדלמאן
 ואחן השיב רבין דלחילת הכהים דשאר שומר שכר הוה לאדבך
 רוחיהן ככ"י דשלקין לאמורין לגבוה וכיון דרוחיהן השתא
 הוה עגיב הוה גפיומ' ח' וי' הוה מתדבקין ליה ככ"י והא השתא
 רמיו לכ"י ועולה בת"ח דהשתא מקנה ומכפר חובין דמתדבקין
 ככ"י ועולה בתל"ח ומייחלה לח"ה ככ"י ומנה
 להווא דמקרב ליה ח"ה חז"ל למה עולה בזה אחר השתא
 משום דהשתא מקנה ומכפר חובין דומה לפרקליט שנוכח
 לרצוה למתן יא פרקליט כנגד דודון אחרי' זוהר משפטק
 דהיכוח דלורייתא ודחלתי ומלמשייתא מרמא חילי מלאתהגא
 בדכוספין דעלמא דהא חמרא מתקלף לרענא וי' הוה יחיר כהא
 דיעת : אור ליום הכפורים שנה השל"ב אלהים עמך וגו'
 הדבך כי יבדילתי וכתפניתי אלהים את השפתך
 אפי' רעו והאי פ"ר וישעיר של יוה"כ רמיו לקליפין דפר רמיו
 לקליפין דספר שמאלא דלוינן תקיפין וישעיר של יוה"כ
 רמיו לקליפין כבספר שמאלא דלייתיהן תקיפין כולי
 האי היינו בנרות חלה ובר מדין דמתייהא שבע זמנין על
 הכנרת לאכפא' לדיעה לדיעה דלוינן ז' לקבל ז' ספירות
 הבנין מחוה הקדושה ל"ל דיוו מדין גי' על עמיס על הספירה
 לשענדל ליהן תמות' ז' ספירות הבנין הגולות וקמחי ל"ם
 דתלת עילאה ח"ם דמזבח רמז ל"ם דכ"י לח"ה היכרתי כמה
 עמיסם מלחשונן בעלמא דהשולס רק המענג כמו שזיה עלי
 במדלות מלחשונות ליהוה כוונתי ובתשעה וכוונת לשם שמים
 וסלין ללחול לך שיעור כד' לשכר המהה הגורבת ומרובת אחוה
 האדם כפת שהוא אם עוד זוני ללמוד בכל יום מהמשניות
 המדשות מ"ז ספרים כדבורק וס"ו צערכ כנגד שם י"ה נמלא
 שכל שבע עמוד אלמוד רובת והשתר מהם אלמוד וסי הגבול ולימוד
 של כל יום יהיה קודם שיעור הבורק קולות שיעור הערב ואם
 הוא יום מעיני יהיה הלימוד קודם העסק בשום דבר :

והלא רזא דמילתא דקדושה הוה גניזא בגו קליפ' דסחרי לה
 קליפ' על קליפ' לקבל דכבספר קדושה הוה תמידי דננין
 כבספרא קליפייא ויה נמי תמינא דרגי' וכלהו ינקון סלין
 סוף כד"ל מן יתן סהור כמפתח אל אחד כמתי' ודלא דחיל סלין
 נסק מאחד דהוא לין סוף וכמה דלי אשכר למיכל משידי עד
 דיכבדון קליפייא דעילוי ויעדו יתהון הכי מקמי דישלום ספר
 קדושה שלישית קליפייא וכמה דכבספר קדושה בכל שמיטה שלמא
 חד ספירה הכי נמי כינמא דשלמו קליפייא כל קליפ' חד
 זימנא ופשתלקא וכתר הכי שלמא מתיבתא והכין עד דשלמו
 כלוה חדא כתר חדא וכתר הכי שרי למשגל סיערע דקדושה
 ושלום הכתר כמטיסא חדא וכתר הכי שלמא גבורה : והכי ילמז
 כלוה חדא כתר חדא וכתר הכי אסור להכרי דהיינו מה ילמז
 והיינו רזא דשמינה מליכס אשכר מלבו בלרין ארום לפני מתך מלך
 לבני ישראל וימולך בגאוד שיהוה חוקפא דלדמתייהא דוינא' :
 בלע ויהי קליפ' לקבלא סדר יתקרי בלע למימרא דענינא לעינא
 עלמא בחוקפאה' כן בעור כלומר דהוה בעור כהא וימח בלע
 כלומר דלסתלקא הויא קליפיה ושלמא צידק קליפ' דמקרייהא
 יוצב דלחוי לקבל גבורה ויהי הקיפא דדיעה כמו בעל דבא
 דיוצב ובעל דבא דת הוה' מן גזרע כלומר דלחוי מנצח
 ומקפנר עלמין ויהוה' כן ורזא כלומר אחי מקליפ' קדמיה דרזתא
 בעלמא וימולך חמוס חמוס דלחוי קליפ' לקבל מ"ה וזה הקרייהא
 חמוס למימר דלחוי כה כרין חמוס דהא מסייעל דהסד והי
 מסייעל דגבורה ויהיינו מארין תמיני דהא דרוס רמיו בת"ח
 דהדן כן בדר איחי קליפ' דלקבל גא' ושמלה איחי קליפ' דלקב'
 כוד' שמלה ושמאל כלל חד למימר דלחוי לקבל דלחוי כבספר :
 שמאלא

ביום ה' ח' למשיי אחר חזות הא כיון דגמרת כל שיהא סדרי
 משנה עניני עומד עליך דהיינו כלל ז' עניני כבוד ממחברי
 כחדא ומלוי יקר חזיר לכן אחקך חזיר בדתלתי ואורייתיי
 לא תסריר מתייהון אחי' רחמיס חתמולק והא בנשות האש שיהא

פרשת מצורע מהדורא קמא

אור לכתב שני לאירי • ה' עמך בל כול' לן אודהר מלפנא
 לך מלהרסא דחירי במהיתא דיני דלא יהנסי מיך
 לא בעלמא דהין ולא בעלמא דחתי • דהא אמריה ק' ליה
 אה ידע כמה עמין אח בני צעין דאח מהרהר במהיתא
 דיני • וכמה עמין מהחריני על ידך צעין דאח מעסיכי
 מלהרסא במהיתא לן אודהר • והלא כפרסא קדישאח דא
 מהי זאח הריה טורא המתורע לומר המתורע איהו סביר
 המורא עילאה וכד צעי לרשותיה צעי לחברא לה כזאח
 דלוי' כ"ו • וכן בהורא דהיא כ"ו נמי • כיוס עהרתי כלומר
 יתקן יהוא יומא דפנס כהוא דרנא צעי לתקא דכל יומא
 איה ליה דרנא מהתקא וצריך להעסקא ביה באורייתא
 ובפולחא קודשא בריך הוא וכן ליה ווי ליה דמתן למסדי
 דהז מן יומא מן חזא מן ליה • דהא הוא מסדי דרנא
 דהוא יומא מן הוא ליה ממנא עליה • אי נמי כיוס עהרתי
 היינו לומר דכיומא דמתי דמות' יתדיני דכל יומא אין מלין
 מחמשין למעבד כדא' לגל זמן ועב לגל חזק וכו' כלומר
 דכל סעירין משפיעין ביסוד דכל היינו יסוד זמן היינו סעירין
 דעליה כבוד מלמד שיהו סדר זמנים קורא לכן • ועת היינו
 כנסת ישראל • וחסן היינו סעירן דעלה כלומר לכנסת ישראל
 אחא שעתא מסעירין מעלה • והא אירא יומא זריני מייחדין
 להא מילתא ואחריו למילי אחריו • והיוו חתה השמים לומר
 כשבע סעירות הצבין דליטון חתה השמים העליונים דליטון
 חתה עילא' עתה טולא יתורא' יתא תמן פרשו דרננין דכוסין
 צאלא אחרד עלה יקרה היא מפנייה כלומר יקרה דלתי
 בה משפטא דלתי לה מהלל עמין :

מהדורא קמא הם ונשלם • שבת לאל כדא' והוא
 (עד כן מהדורא קמא מפי הרב הגדול מהרי"ם ז"ל) :

פרשת אחרי מות

אור ליום שבת י"ד לאירי • ה' עמך וכו' והלא שדריה
 לוחלא לך רזא יקירא כפרסא קדישאח דלויא למידק
 אמאי כהז אחרי מות שני בני אחיך אלו לא ידענא דחרי
 ניהו • וכו מתי צברכנא אכל ר"ז בהקריב • ותו אמאי וימותו
 הא כהז אחרי מות • אכל ר"ז דמלהתלי כרזא דנדי ארביהו
 דחלגלו כפינסם וכו' קאמר כהז דמתי שנייהו דכי אהק
 כלומר לא מיהו אלא מלמתי תרין אכל איטון לא אחאבידו
 דהא כהז אינהלגלו כפינסם ואמר צברכנא כרזא דקאמר
 כזוארס קדישא דגנין דלא הוו כסעין כד קריבו קרתי מיהו
 והיוו צברכנא גנין דקריבו גנמיהו ולא היו לרזים מיהו
 והיוו דקאמר וימותו כלומר גנין דהוו כמחיס דלא הוו
 גנין כיים ולא נשים לאלול' מייחן משום שני מיהו ואשקרין
 למיחן הני מילי הכא משום דלא ידחל אהין למעיל כיון
 דאחאבידו כיוו גנין דעאלו מש"ה אמר כזאח יבא אהין ולא
 ידילת דבני אצ"ע דלמעשו לא אחאבידו ולא מתי אלא שנייהו
 דליהן כלומר וכו דליטון הוו חזו אלענא משום דלא הוו

הסבין אכל איהו כיון דהוא ארביס לישול כזאח ולא לידכל •
 חי נמי אחא למימרא אצ"ע דמיוו שני בני אהין לא לידחל
 משא למעיל דאהרן אכל יבא ואין משא כזאח יבא • וכן
 ואהה שום : דא ליום שבת י"ג לאירי ה' עמך וגומר •
 קשרם על לך וכו' והא אירא למידק מתי לוח אירא כזא
 ותו מתי לישנא דקשרם היכי שידך כזא ותו היכי שידך לבני
 כרנר ועמר נגדו ומתי אירא אירא כבי • אכל אירא ליהלא
 כזארה פספסא דמשום דמילין דחשיב כר נש כבייה מתאבדין
 מיניה כפאל דמחיב כלוחא והרד ממוי יתיה וקאמר דמילי
 דאורייתא לא יהו הכי אלא חדרי יהו קשרין ותקיון על
 לביה ענדס כנגדו כלומר צעין דלתי איל למסא
 באורייתא כנון דאח בני נשא וכזא' יהו דברי הורא
 כאלו הם משגדים כנגדו כיון היכי דתיק מיטול לחעסקא
 כנון לגביה האי מילתא לא יהו כאלו הם כנגד דלתי
 דתיק מוסקר אלא כאלו הם כנגדו כדיון סמיון לפומך •
 אי נמי אחא לאזורי דיהו דברי טורא שטיס ככך והיוו
 ענדס כנגדו כדיון חדרי סמיון לפומך כד חשקך
 להון • והלא כפרסא קדישאח הסידי דלא ביה ככל עת לא
 הקדש וכו' כלומר אשילי כהיא קליסה רביעאה דלתי דקיא
 ולתי רזא כל עת לרביי להאי זאח כיון דלתי דקיא
 וסמיה טובא למלכות אחאי • ויטיל בה כלכות להאי אמר
 אל הקדש מציה לפרוכי וכו' דמילי לעילא כחאר דלתי
 סחרין ליה קליטין ליה ליה למיעל כבוס קליסה כלל • ואחא הא
 לא סליח למלכות והיו אמריה דמילי אל הקדש וגו' לא למר כי
 בעק דהיינו מלכות ארצה על הכפרה כלומר בה עירין כליטון
 ואירי כלילא מלכותו וכיון דמילי כה היו כאלו כליטון
 והיוו רזא דמתן דלתי דלתי דלתי דלתי דלתי דלתי דלתי
 כהיה רזא ק"ל דלתי חין המהשחא חוספה כה וכו' כ"ע דלתי
 נמי היכי הוא אלא דלתי ליהלא כה אלא ודתי דהיינו חמה וכו'
 דכלכות כזאח דהיינו מלכות יבא אהין אל הקדש ואצ"ע ס' אין
 מקרא יולא מדי שטוין וקאמר דצברכנא דא יבא אהין וכו' כהז
 מן צבר וכו' פר הוא בינה כקר הוא מלכות דלתי הכי וכד סליח
 ריחא כהאי פר לעילא מהמדד לאחריה דלתי דלתי דלתי דלתי
 איל לזיניס והיוו רזא דקרינא דמתקרב דהוא חננא להאח
 ומתדבק לעילא ככלכות וכו' כהז סליח חננא לעילא מחריב לה הכו
 קליטין ואירי סליח ומדבק לעילא וילי דהוי רמזי לחסיל לעולה
 כלומר דליטון מסתלק למעל כביניה ובני אהין אחיינו משום
 דכנסו שמוי יין ואצ"ע דלתי לא אחקדו הוו לכו לאדורוי
 דכיון דהוו ממויניו כמתי דהא איטון אילי בני ישראל דיוחו
 אח האלטיה וכו' הוה לכו לאדורוי כביניהו מלמתי חמרה כי
 היכי דלא יתקף דינא וכיון דלא אודורוי איתקף דינא ואיעשו
 ואילוהי הוא תקפו דלתיקף דינא ע"י מיתא דליחא לא הוה
 משקר להכיים דלא למשחי חמרה דלא איטון אחו מטיסרא דמסד
 וכרי למשחי עידי חמרה למחנא דינא עב חמד אלא דלתיקף דינא
 כמיתא דנדד ואניבו אפרקין לאורכא לכהי מלמתי חמרה כי
 היכי דלא יתקף דינא • ומשום דדינא הוה חמד כהז אהין
 ובניו לאשפא ידק צבוס דהיי ארמי' דהוה סיפרא אהרס
 לכן דלתיקף אל חמרו ובגידים לא חמרו דלא יתקפו
 קריטין דליחא אכל בני ישראל יבא אה הטרסה דעלייהו לא
 יבא

בחורבך וכלבך וטעה בחורה ובחשנה בנה' רש"י וחספת
 ובספק ובקבלה כי אהה מקשר אחסם צנה וכל כעבר אמרו
 דורשים שומרי' וטובך' ואל תחשבה בחזונו' כי לכבד אמרתי
 לך פעמים אין מספר כי פרנסתך מוזמנה לא החסד דבר כי
 אהה שנתנה מאוד בכל עניניך רק כי חסדה כי וכוונתי
 ויבדלתי ובעדתי ודבר אהה רואה המעלה הגדולה האהה אשר
 העלת לפני כל עם ה' לדבר עמך בקול רם וחזק' לראו' אח אליהו
 כאשר אמרתי כ"ו ואע"פ שזכיר דרכך לפני והטוב בעיניך שזכיר הולך
 הקטמה לכה"כ ולא ע"פ שזכיר ימן ולא ושבס בכל עמך' עיני' תורה
 לחוד ועיני' גלווא לחוד לכן בני האדם גביה' האהה והתפלה
 בכוונה ולא כאשר אהה טעה שזכיר מכוון בשלימות כראוי והבטל
 כל ההרהורים והתחשבות בעת התפלה ויחיד נבך וכו' לאיברך
 כי ויהיה מחנה סנייה' ובכך אהם שמו וכו' :
פרשת אמור • אור' ליום שבת כ' לאייר שנת ש"ח •
 ב' עמך וכו' והא שדרתי לאדמותך

מדינת מנעל מהני אחאי אין שומעין לו בנין דנאוי עלמא
 אכל רוא דמילתא דרוא מן דאחפסר בלא בנין לא יביל לטקא
 כגרווא דמי' דמד מנווי' דכתיב איהו מן מן בלא בנין
 משום דהא דיקיבא בההוא עלמא עבדין פירין ומולדין והיינו
 כד שנקין בנין בנאי עלמא דקיון דליה יהו שפירא ויבדל בנאי
 עלמא יביל לתפילמי בההוא עלמא מיהו דו עבדי בנין אע"פ
 דלא אחקיימו בתדיר אלא גרעא חדא סני בבאי קיון דבניעלמא
 דאחפסר מההוא עלמא היה ליה שרשא ועד לא שבת בנין ספק
 הקב"ה דיימי אחיה דליהו בגוונא דלייה' דהשתא דתרווייהו ספק
 ענשא ויבס אחתיה דליהו גופיה' • והוא בר דוילי' מיהו
 אחשבת כלאו מיתא גופיה אלויד והא חיה ל' שרשא בנאי עלמא
 וכבאי משחיין' בההוא חסד עלמא לאחדבקה בחזרה דמשני
 ליה ולי צריך לתהנגלי הוא מתנגלל בצבא קדמאה דוילי' ורוא
 וכד מוי ביה דינא דלין זיוגס עולה יפה טויה למחן' • ורוא
 דהליה' אחיה דההוא' על דהוא מפסרין' חוץ בנאי הוא
 נפשא ולא שבת לה לאחדבקה במלות קדישא דליהו סופא דדרבין
 קדישין ולבאי מללא' ועל מעל כגרויה דנעל אחיה רוא דמשטרון
 ורגל רוא דמלכות למימר דמן היום ולהלן לא יחון נעל דהוא
 מפסרין' בנאי' ההוא נפשא ולא יעבד לה מלאחדבקה ברנל דליהו
 במלות קדישא ומשום דמשטרון' דבק במלות קדישא בלי שום
 מיליה כלל משום ביה' בעיה' סאל' איה דבר חוץ בין' נעל ברנל
 וכל הני קשרים וקשרים למחנ' על קשאל דמימי' בנאי' ההוא
 נפשא ומשום דצריך גמורין מתדבקין במלות קדישא ולא יתנהו
 ביה יחון למחן' במעלל כדקא אחתיה' אכל הך דלאו ודיקן
 כולי האי מתדבקין במש"ס וסדלסין' חייך בלשייהו ויהיין
 מצבי למחן' בסדלל משום דרובא דעלמא' לאו דיקים גמורים
 יניחו רגו' הליהו' המדה ומחנן' בסדלל ולא במעלל ומ"ה
 קאמר אס' יבא אלויד וכו' • לפי שכבר נהאו כדלמחן מן אחיהו
 זכאה מעשי' יקבעוהו בההוא אהערותא סני לטקא ליה
 ולאחדבקה בחזר דאשריך ליה :

רוא יקיימא צבוא דוהבא הגדול דליהו רמיו' בחסד
 עינין דליהו כה"ר מחלוי דלינין שאר ספירין אשר
 יוצק על' רלשו שמן האשמה דליהו משחא דגדיד ופסיק
 מלעילא' ללבוש את הכבדים דלינין ספירין' את רלשו לא
 ירע משום דגידול שער אחוי על דינא וההם כלל רחמי' אינון
 איהו והא ליואי מפור דלינון דינא מעבירי' מעל כל צביהוון
 וההא אהמה דגידול שער אחוי על דינא חיבה למימר דגידול שער
 אחוי על דינא אהה מותרה וכן למעבד כל מעטרא נמי אחוי
 על דינא אכל בספירין בתספורת כן אלעשא שפיר יבמחו את
 רלשיהם דמספרו משאר עקר שערי' האי הוא שלימותא ורחמי'
 ובגדידו לא יקרוה דגדידו רמיו' לפסיק' • ולי בוע יתהון אחוי
 עמימותא' • ועל כל נפשו מוח וכו' אלויד' ולאו דהא בההוא
 צומחא על' מדבק בשום מיתא' ומן התקשר לו יצא אהה
 איהו בחזר קדש קדישין' • והוא אהה בצמליה דליהו צינה'
 ותאה שולס וכו' :

אור' ליום שבת כ"ד לניסן הא אחינא לחלף לך רזין עמיקון
 דרעוה דרעוין סמימא דסחימין בעאל גללה לך דהיה עתך
 עת דוריס אינון יומין קדישי' דירחא דניסן ואה קדישה' יתהון
 הו במתיחה' דילי דנסיבת' להון ע"ס והדל' עפרה ליוטעה למתוי
 מורס עמי' אה שרית' עב' מתיחה' ע"כ' בלחתיקא ואתעלית
 ואחינא גללה לך רזין אלוין דמתויה עד כמה שנין לא אהגילאו
 ולא לחסו ולא תפנה יתהון בשום ספרה' ולא שום היתא
 כמתימי' דרע' ידע לן הלא אמרו דכן התך והבלה יתהו' אה
 פיניה והמיה תנעול' אה בסדלו והיינו לומר בההוא יומא קדישא
 דכפורים דמתלי' צינה' ע"כ' כולוא עלמין בצמיה התך' והבלה
 דלינון ח"ת ועפרת דספיריה עלאין ירחאו אה פניהם כלומר
 דלינון בייחודא ובכיריותא וצביבותא ואיפקוון והכוין' בנאי יומא
 קדישא והמיה דליהו מלכות קדישא דהיא כלילא מ"ס עלאין
 כמה דחולופיך' ואחקריא' חיה בנין דמיוחא דילה תלי'
 בחסירות' עלאין' • תנעול' אה בסדל' • כלומר דליה'
 בשלימותא' ובכיריותא ומייתהו' בענל דיהה דליהו מעטרון' •
 ואף בסדלל דילה איהו סדללפון והני אינון נעל וסדלל
 דילה דתרכיביו מה יסו עמקין בעגליס' והיינו רוא דלמתי' רבין
 באס' יבא אלויד' ויאמר חוץין בסדלל שומעין לו במעללין' רבין
 שומעין לו שכבר נהאו העולם בסדלל דהא ודאי חיבה למידק' א'

רזא' דקדקה וקריאה ותליה' אינון צבוא דנפש רוח
 נשמה הקריאה לקבל נשמה ותליה' לקבל נפש דהא
 תליה' בגוונא דנפשא דליהי' עולם המשעה ומ"ת לאו ונשמה
 צידיס אלא בנפשא דניסן מיניה דידולא דליהו רוחני ונשמה
 דמי רקוה' לרוחא' • מיהוה' כילא נשפא ונשמה ועד לבי
 שובדיה אהעבידו דלינון לקבל נפש רוח נשמה הא אינון
 אחקרוו' כחדא וליה' חלפי' דנענב בלשייהו' מלאחדבקה בחזר
 דאשפי' ליה לאחדבקה :

אחר' כן פירש' לי כל פסק ראשון מספיקי אבות ואמר דלא בעי
 לפשרה' יחיה דרך סוד אלא ע"ד השפס דישמעון עמא
 והקשה בו כמה קויות מהם אחקרו' במספרים ונוסף עליהם
 וישב הכל בשפסם שה' דברים שאמרו כנסת הגדולה עם כנגד
 ג' הנהגות שזריך האדם והם כנגד ג"ל' ועש"ו פירש כל הס'
 עד סופו ודקפוי' ושבחוהו ושהגיע' למחנה לא ימי גדלותי' בן
 אחה גורם היה לגמגם שפי' והיה אומר לי מה אהי גמגמין
 אחה גורם היה לגמגם לכה' הארורים שאחם מהרה' בשפס
 התפילה וזכר' מכוון בה כראוי לכן בני התחוק ונטל כל
 הארורים אחר' ותמיד חזרה' בשמיות' ולא תספיד' מלחשות
 בהם אש' רגע' א' ובכך תתקן' לי בדרבני' עילאין' צבוא
 דישאל' אשר' כן דאשר' לכן ייחד כל מחשבותיך לתורתי' ותחוקד

שמאלו • ומשקרה כמו שריקות עדרים דשקיותא רמיז לחוקאפ
 דינא שאלא זריא קלישא דלגבל יסוד ואקרי שאלא משום דלימנין
 קריין ליסוד בהשאלא חף ח"מ מכוונות הנהי לומר יסוד
 מסתלק בזינה דאיהי רחובות הנהר • בעל חן דאיהי קלישה
 לקבל מלכות בן עטבור כלומר דאיהי כלילא מכלבו ספיריא •
 הדר זריא קלישה דלגבל מלכות חלחא וזא השתא דבנתהון
 לא אמר בן משום דחוסם כליל מתרווייו ולא כד דהד לתוד
 הוא ושמיה הא שפיה רמיז עליה דלסבר שמאלא הוא והיינו
 הוד ועוד השתא דבנתהון אמר שם עירו דהיינו בעלזא והדר
 ורזא למילחא דבספר קדושה כד שלטא שמיטא ספירה חזי
 חיבת ספירה אחרת דמהיב עלמא ודכ שלטא שמיט' ספיר' אחרת
 חיבת ספירה אחרת דמהיב עלמא וכדי שלא תהווב שיהא כמו
 ברא שמיטא דספירה מלכות מהיבא עלמא דאיהי דינא ריבא
 ומבטמא חוקאפ דדינא דנבוכה דהא היא בכו של אברהם אבינו
 וחוס של חמד משך עליה לביי קאמר דבספר קלישיא לא הוו
 מהיב דלשילו בקלישא דלגבל חמד עירו דאיהי ספרה דהוא
 הנבא עלמא בזומייהו הוה הקיפאס והוה אחרת מדיר כב הב
 והיינו דינהיב וכן בהדר דאיהו לקבל נחא דלחי מחמד עירו
 דאיהי ספרה דהוה מהיבא עלמא בזמנא הוה עייה דאיהו עיוותא
 ואמר ביה המכה את חמ וגי' כלומר אש' דאיהי לקבל נחא
 דלחי ספרה חמד הוה עברא הכוחות ומדמיא דאיהי ק' נלמדע
 דאש' דבספר קדושה כל ספירה דלחמא חקף דינה מדלעיל מינה
 בהוה ספרה וזא חיפאס דל' ספרה דלחמא חקף דאיהי ספרה
 דינא מדלעיל מינה ומש' ה' בחדר ארז עטו עירו פשו כלומר
 דהוה פועה ספרה דקדושה דמשלש וסס אשהו מהסבאל דהא
 ספרה דקדושה הכוונ הוא ימין דמשלש בת מפרד בתו ומזכ כלומר
 דהוה כליל מספרה חמדד ונבוכה והיינו דלמר כד האזינו
 זכור ימות עולם דהיינו זכור שמיטיא דקדושה • בינו שפס דוד
 ודוד דלינון דשטון קדמיהון וכן איח לפרושי שאל אבך
 ויגך וגו' הנחל עילון גייה וגו' כי חקף ה' עמו
 וגו' כלומר בשמיהוה הוה פנימאין וליח לקלישיא חולק
 בהון כלל • ימנאלו בארץ מדבר כלומר מש"ה אישפריך אברהם
 לאחנאלא עשרן כסיונות דע' כך חמדו מיניה קלישיא דאיהו
 כסיונות עשרן לקבל זמניאל דשלטא קלישין • וזאי הוא רזא
 דעקויה ויחך וישקין דליה ודיעבך ועטבור דישרלל כמנאסי
 ועקייא דליהון ממדברא ושאר עקייא • יסובנניהו יבוננהו וגו'
 הא האב' דרבינ' עד וזין עמי אל ככר למימד דבכל כעבה
 דרינן קדישין אשפער עלה דמיא להשדאש מינהון שליטתן קדישין •
 והו קאמר וריכיהו עד בכוונ דאיהו בריה ויהא חלחא הנונה
 שדי לקבל חמד וינקיהו דבש משלע ושמן תחלמיס זור לקבל
 ח"ה דאיהו זור ישראל • מחמא בקר וגו' לקבל חמד ונחא • חמד
 עטב לקבל יסוד דשפיעא נניז ביה כחמדא דענכא • שחמה חמד
 לקבל מלכות • וישמן ישודן וגו' כלומר זריא שכן הגי' וחדק
 צ' חרין והיינו ויפול אליו לקבל חמד דאיקרי הכי • וינבל
 זור וגו' לקבל צבור • וקיאולוה צורים וגו' לקבל ח"ה מלכות
 דלינון מימיהו ולינון שבוין ליהו וחדקין צורים כחשוכות
 ויבחו לבידיס לא אלוה לקבל נחא דלחך חמדד דאיקרי
 אלוה • אהייה לא ידעום לקבל הוד דאיהי מנבוכה דאיקרי
 אהייה • מהיטם מקרוב בוא • זור יגך וגו' לקבל יסוד ומלכות •
 הם קנאזיו בלא אל כלומר לינון אקיאולו בקלישין עילאין ואי

אקיאוס בקרא דלחיין מספריו • כי מגפן סדום נבסיס איינו
 הואו ספרה דלגבל מלכות ענבמו עניב רלש לקבל יסוד לשכלות
 מכוונות למו היינו נחא יהוד • חמח מתייסי ייסי לקבל צבור •
 ורלש פתיסי אביר לקבל חמד דלחיו רלש והשתא כן מסאבו
 דהו בעלמא חיל ומהדקנ דאיהו קלישין • ומכין דלחיגלי
 ספרה דקדושה היל לאשדווחא זריא למדמי ספר מלכותא מספרה
 דקדושה והאי חיבור רזא דסקודייא כלהו • וביזו"ה מסהדר
 עלמא דקדושה דקדושה ומתייחדא אימא חמחא בלימא עילאה
 וכעיקר לאשדאש ספרה מסאבו מספר קדושה ולדקבה ליה דבזחיה
 דהיינו כהנהו קלישיא • ומש' עבדינו עובדא דהעמדת חזי
 השפיעים לפני ה' ומגרינו עליהם נודולת למרמז דברישא
 הדין ספרין נקפו מחד דוכחא האי פרי והאי קלישא ובחמ
 הכי מסדרין לשפיעא דעזולא למדברא למרמז דקיון דכרש שלטא
 קלישיא בזמניהו השתא דעבר זמניהו שלטא קדושה ובעי לאשתלק
 כל מסאבו מספר דקדושה ויהדקנ דבזחיה והקי סבוט דהו
 מיזריליס ועד זוק הוה רמיזין עלמינן דלשפו כהו קלישיא
 והו ח"ל בכל סוכה וסוכה היא מזון והכי ימא למרמז עטבר
 שליטו דקלישיא דהוה בעלמין דילתון חורבא ומסרון כל • אבל
 השתא הוה שליטין דקדושה דאיהי כרנאן בעלמא דהכי והכי
 מיס ומש'ה מעולל לא אבךך אדס לכך לפי סלה סיהא אלה
 למח לבד ויקריי • וריבליס חוהו עד סוכה הראשונה
 כדי להסיר כל מסאבו מיס ולהדבוק בשעיר • חוק לשון של
 זהורים חזיו קשר כסלפ והזיו בני קרניו למחן דקדושה דדינא
 דהוה קלישיא אשעי למחיו כרישא דילתון חוקאפ רמיזין
 קרניו וכן איבעי למחיו כנוקבא דילתון דרמיז לשלע ולא השפס
 בעלמא דקדושה כלל ולשון של זהורים שריז קארבין על פתחו
 של היכל הא שפתח דלשון רמיז כל"ו ולשון של זהורים רמיז
 לזוחמא השפיל ביש נתפ מסוב דלחי מספרה דהוה קלישיא
 וכיון שהביע השעיר למדבר היה הלשון מלבין רמו דהא לאשתלק
 ספר מסאבו לגמרי פעלמא דקדושה ואחנאסי וחדקנ דבזחיה
 ולאשתלק עלמא דקדושה בלא מסאבו כלל ומתייחדא אימא עילאה
 כחמחא ומכפרא כל חוזין דחליין דזא וכל עלמין כניהרו ומידו
 כפי הא גליתי קך ריזן עמידין דליחמון דידע יתהון ומתהון
 חקום על כמה ריזן דאורייתא :

והלא עשר יומין קדישין רמיז לעשר ספירין מסתא לעילא
 ויחמא תשעיהס רמז לתכמה חמטה לאכול בן ברוח דמחי
 דלמר ביוהרא קדישא על ויקח ממזניי המקום וגו' דכד אחי
 מלכא לגני מספרותא חלפיו מחקו לה ערשא דלכנין ישכב
 עלה • וכו' כחמא דאיהי ספירה עילאה דאיהי לן עתה חסימות'
 ומתייחדה דאיהי יומא כמספרותא אכילה ותיחיה ביה בעלמא
 דמספרותא דלחיו עלמא דאיהי ביה אכילה ותיחיה ביה כיוסריס
 דמסתלקא מספרותא כבחר עליון • נהיבין בעלמא דכחר עליון
 דלוי ביה אכילה ותיחיה עליון • ונחא עילאה כחמחי
 ותחא בעלמא חזי סוד עליונים ירדו למטה ואלכו ותחחווים
 עלו למטה ליהי אלול • (חמכר) ה' פתחו וכו' • וזחא כי מדק
 כי כחורתי ובידחאי ונמתינוי' ולא חסרדי חלפיו רנב אחד וזמן
 קך מהליבין בין חמתידיס אהלל אחיך לגמור כל חיבורך בגלי
 שום עמול ולהסדסם ולשפסם בלא בצול ישראל עמי וזכרלה
 שפך כחמתידיס וזחר מיחא אבואס כחירי לכן זכור וזמן
 כמחוקך

עלמא דבינא לא הוו עלמא יכול למיקא חילוי נרעא חרז
 מנו חוקא דדינא דידכו דמס' אחריביה בהו כי מקדשא
 חרי זמני וקב"ה מנו דמיים על עלמא ליוק דינא מהך
 יחיו ולא בעא לטקא ליה לירחא דלולו משום דשמך לון
 ומיקא זיה דינא ופיקה לירחא דחשבי ומס' הקינו דקמחי
 להקינו כלייזרי בירחא דלולו ובירחא דחשבי ברשיה דלן
 ביה הקב"ה עלמא וז' ספרים נפתחים ביה וכל בניונים
 הלויים עד יום הכיפורים דביה מתגלה וזהו לבינויחא
 דכרחי עילאה וביה מספר דזכו ומתהמתין תמים ואינון
 דלא זכו לא מתהמתי למיחא דהא ביומא דחגלי עתיקא
 קדישא ליכא חמימה למיחא חלל חלי וקיימי וביומא דבין
 י"ב לטכותו יב הקב"ה ישראל מנול' למין דמנול סוכה
 דיעמקא עו כי היכא דרזו בהו וכתחי ומנול י"ב וי"ב
 לטכות לא מתחשבי חוביח דחבין בהו משום דזרח לבינויחא
 דחגלי ביה חכמי מהנני עד יומא קמא דמנא והיינו דלמר
 כקא דלשון נפתחו עמיה למירמל דמיה"ל כהדי סבריהתא
 לא מתחשבי עומה הלל חלוסיפק רזא דללוה עילאה קדישא
 דליטן' ספרין עליאן ומסרויחא בליילא מבלוה ומקן דמסיד
 בין י"ם עליאן למסרויחא עליה חומר ונגנן מסרדי אלון
 ואיחיו גרים חורבן עלמין ומקן למירמל דמיה"ל כהדי סבריהתא
 ליחיו גרים קיומא דכלוה עלמין ובגין דישראל טויה שחא
 משגלן עמין ונרמין לפרזא בנייכו סקוד קב"ה דבהך
 פרוני ייחודן לון נגמרי כל ישראל ככוכ כחופא בגין דיהקנו
 ואיחיו דמסרדי ללל חמא ויחודו הוא כשפחא כהדי ל' מיים
 ולולב הא איחיו רמיו לחלולא קדישא ועלן דליח ביה מהאי
 גימא ומחאי דינא רמיו לספרין דמימחי ומשחמולא ועליו
 כטווח רמז גבל ספירה כלולה מדין ורומחי גופאל דלוב
 רמיו לנדיק ותחס' ברזא דל"ו ומשך הוא' סליק עד כח"כ
 ברזא דמוסף דרמיו לנדיק ואמריק ביה כח"כ ויבא נמי לולב
 סלקין עלין דליה עד הפיומה ואיח לולביה דשלמה תיומה
 דירחא פתגם עלין שוין קמא ואיח דשלמה תיומה דירחא
 בחד עלה בלמוד ואיך חרי לתחא ולעולם מיעיאה עילה
 כן חרין דמיעיאה מירחא לכהר וזיק חרי נכמה ובינה ברזא
 דתלם עלך כחד מסרדין חכ"ב או אלל או ובאיך גיבא לעילא
 חמכה ובינה לתחא האי מתיחא גיבא והאי מתיחא גיבא ואלו
 ואלו דברי אלהים חיים דמס' דהממה ובינה לתחא מכתח
 אינון מתעלני ומתחברין ביה' ומלח ענפי דהם רמיו חללה
 אצק ואיח בהו ריחא למרמז דמדיקן חומין עלמין ואיח בהו
 פירח למרמז נריכותא ד"ם כלהו למירמל דחי לא הוא חלל
 אצק בלמודייהו נהי דהו עלמין דרוחין וגשמתין יכלין להאקייתא
 כגוונא דירחא דמההני מיניה משחמא ברזא דכל השמה חלל
 יה אלל עמיה דגופאל לא הוא יכיל לבינויחא ולחלי ליה
 בהם פירח חלל ריחא לנ' עלין דככל בך למרמז לנחא חוד
 יסוד חלי עולם ואינון עומה למרמז על ייחורא' י' עמי
 חלה עלן דהם למרמז על אצק גופיחו דליטון ייחורא חד
 ואינון חלה בגין למרמז דלמס' דמשגלנין ממשך ג' חסד ודין
 ורומחי דלחי רמיו ג' ענפי מ"מ ייחורא חד יניחא כגוונא
 דנ' עלין עבוח דככל בך ובד ושרי ערבי חלל רמז לנחא
 סוקוד רמז למשמתין דליח לרין חומין דלן מתגבין כולי הא
 נגרי דיוור ומשום הכי לא זכו לאהדבקא בייחורא חלל
 יכיל עמלא לביחונא מייעיחו דלחי רמיו ערבי נחל דלל

עבד פירח למירמל דלל סני ברו-דהא חלל' דלילי קרו שפעא
 דלצקן לא יכלי למעבד פירין עד דנבוקו בלדיק ואלע"ג דבהם
 דרמיו ללצקן איח ריחא עברתי נחל דרמיו לנחא חוד דינקי
 מנייחו ליה ריח למרמז על העלמותה מן הפעם בספירה
 בצורת סתיו וגינו ובכדק דרמיו ללצקן לא הוא ליה מהוי
 ליה ריחא חלל למרמז דמייעיחו על שפע וכל מיכוד עמין
 וכד מהכר' ענפי דהם דרמיו ללצקן ושרי ערבי נחל דרמיו
 לנחא חוד בלדיק משפטי ביה ולחיי אנדיק להו כהדי לולב
 למרמז דליטון משפטי בלדיק וזיק עבד פירין ולחיי רמיו
 לולב דליחו עבד פירי וליה ביה ריחא למרמז דלריכותא דלדיק
 לאו משום עלמין דרוחין וגשמתין דרמיו לירחא דלחיי הוא
 סני ללצקן חלל משום לריכותא דעמלא דנוסין דרמיו לפירי
 והא דלא אצקא ספריה גופיח וקיימ לולב משום דרמיו לולב
 לספרין כלהו דלעיל וכו למרמז לריכותא דמסרוי דב"י
 דלוק דלחא שפעא בלדיק ולחשברי ביה פירי מהלסי חיו
 חלל דלא כגוונא לולב דקסי ללל מחזי ביה פירי עד דמתחבר
 במלטות ובהיחא דענא מחזי ריחא ופירא למין עלמין כולהו
 והיינו חמור דקקין ליה גופיח ואיח ביה שפעא וריחא:
אור ליוס ל' חשון חזק ומקן רק כי מדבק כי ובדמלי
 ובחורתי והכתי כשחלה הלל רזא דברכותא דהשלה הא
 ג' ראשונות אינון ברזא דב' עליונות חכ"ב וג' בהרלי הא
 אינון ברזא דחלמא חלחי מנוקן לנ' יעילא כמח דלמ' אריק
 וי"ב מיעיאה כקבל ג' היות ספח' ואלע"ג דקנו אחריק
 ג' אמצעות הא אמור רבין בברה חלח ביניה דתחא דהוא
 ברכתא אינעריכא לאדלוי בין מסאבא לקודשא דהא היח
 סערא כפני עמלו הוא והוי חוץ ומשום הכי אדכרו רבין
 שחא דלחרא דקרינא ביה ויחיו חוץ ובההא ויבא קמור בינה
 כשכל חקונה דנייחא חקונה:

פרשת בהר סיני

אור ליוס השנה כ"ז לאיח' עמך וגו' הלא בעינא דקסורה
 דהויה ביה קושטא דמחא איחוי למימר יתיח קודש
 הספלה דלמחר צוורא קדישא ובינשא תימא פסוח הרמה
 הדקן דלמחר בכל יומא ובכר ביה תימא פסוח הקטורה
 עם אחה הוא ספקיכו אבויכו לפניך וכו' ובנה פסוח
 הקטורה תימא ירמ' שחמולו לנו חל כהן אשתיכו וכו' ותימא
 ס' חמדי וחי חשבי תיכיל דממריה בכל דוחשא דהכר אכ"ג:
 דלא אצעי ק' לאישי דהא שכהה בההוא סערא חלי':

סוד תרומות הרשין

ורל"א רזא דרשמה הרומה הדשן עמיקא הוא דהא קמחא
 רמז נלמחתי דסבין ומתחמין בניהר דיוור ומתחמין
 מהמן חוורן כשגלג ולחיי רמיו קמחא דליחי חורא וקנין
 לה כהנא ומשי' ליה אלל המוצח מניבעת מהן רמז לאינון
 גשמתין קדישין דלחמתי ואלחבטו בניהר דיוור דהשן אל
 חחאי דקרקע העורה רמיו ל' והולחא דמכיל אל מוקס
 סוקוד רמז למשמתין דליח לרין חומין דלן מתגבין כולי הא
 נגרי דיוור ומשום הכי לא זכו לאהדבקא בייחורא חלל
 כמערקן

על ק"ש ויחזקה לדרכו עליו עוד אמר לי על ג' דברים העולם עומד וכו' הם רמז לג' עיגונות תורה כנגד חממה עבודה כנגד כהר שכל העבודות אליו וכו' מחייבות הספ' כולם נמילות המדים כנגד דבר שהוא גומלה חסד על כל העלמות שיצאו ממנה ומאי דקאמר על ג' גומלות העולם קיים וכו' היינו רצח ודבריה ה' יסוד או מלכות יסוד ח' ה' :

עוד אמר מה שהלכה אחמול לבקש בשם ואברהם חזי היום ולא יכולה למצוא ואף הרנוגוים שכלו ידך לא אחשיעא מילהא הבל מאחי היה ליהודים שהשגשג ודן משכן היגד הרע אין לדרוך אחריהם כי בזולת יהיה חסד כי הלא בזולת בשם בעדת את השבת לכן חזל כך מהרהרין כי אם בחבורה ה' כל היום כי אהיה מושגת מאוד כמעטך ואין מוקף אלבעד וכו' לכן תהדק כמעטך :

עוד למדני סידות כל הפרקים לה' בדרך פשט מחודש לא מצא דבניי שום מפגש וגם לא שמעתי מעולם ונקח קשר למשיח כל הפרים מחליהו ועד שום שטון סוכנות על הנהגות ודרשתי דברים ובלו מחמדים :

אור ליום השבט של סוכות שנה ש"ח חוק ואמרו וכו' רק כי הדבק כי ומעט בהנאות ככל אשר הורידהו והזכר מאוד מלהרבה בענין התענוגים כי שחמ"ל דורף אחריך כהרבהים ההם והזכר מאוד ממנו וקדם עמך כמורה לך כי איש אהרן והתחוק עמך בך וכו' כן תזכר מלהתעב כל על חמיד מחשבתך דבקה כי כמה דלויספחך ואוקר וכו' :

א"כ אחאי לא אצדיק לאחורו עם ג' מינים וי"ג דהאי איהי ברחא דדו פירושי נבראו וזכר הכי נסרה והעמידה כנגדו כי היכי דתקשר מיניה מה דלא הוה מנהרה הכי מקדמת דנא וסחא מהי אי הוה אצדיק לאחורו עם שאר מיניו לא הוה מנהרה מיניה ולכתי לא אצדיק אלא מוקמין ליה לקיבלא בשאר מינים וזכרי מתנהרה מיניה והשעת הענוגים מתקבין לה עתהון ופליק כלא ששירי והא בשמים לחמי לא הוה דונמא שפך לו קיתוון על פניו ח"ו אדרבה נתקבלו דבריים ורבי שמעון ב"י וכונו שמו לקראתם בקרובתם וזכר על מעשהם ובכפר הסמוך להם אלא דיוון דהקשטם ל' אלפזו דל מינים הכאים לרצוח על המים תעוררו המים וזלו ואלו הייחוס מקיים פעל אחרת היו רוב נשמים באים לחי לא הוה כמו בימי מוהי המעט ומשכי כן בלא נשמי כרעה לנפוש כדי שלא תקפו וזכר עליהם וכלל זה יהיה בידכם כל זמן שהעולם יהיה צריך לנשמים ביזורם חלבו ותיקפו האדוקים הזכרים והענו ועל כל צרה שלא תהא על היצור הקטין אותם ז' פעמים והענו ובכן תדע כי הם שמחים מאוד בקרובתם וזכר על מעשהם אי וכלהו הסמוך להם ואם תמירו לקרות קן יגלו לכם ריבין וצדק רמיון בזהא דלא אלא מסחלי ברו דיהתלו לון ווא ידעו למפשי אחר דרמון להון דהא בנאי וזכר דבנייבו רמיון כמה ריון עליון לון חושבנא אלא דבני נשא לא מרבישין ברו דיהו יתגלו להו רבישוו בזה - ואהי על שם וכו' :

אור ליום שבת יום א' של שבת השובות שנה האל"ה ז' עמד ככל אשר תהיה עושה וגו' הנה היסודין האלו שכלו אלהי אלו הייחוס אותם ולא היית מפרדי שמותיך מההודו אפילו נבע היית מתעלה במעלות רמות שלא חולל לשער אכן מאחר שכללה אותה והאדקת ע"ך את הדיון הכי הם ק"י מוצח כפרה וגם בזכות שנמרה בלגך למסור נפשך על קדושה ה' שדתי הקב"ה וכל בני מחיבתך דרקיט לגלויי לך קרין אילין דלא תשכח יסתון בשום ספחל - ועוד לית חכימא בדרא דידע יהוון אכל בחר דתנדע יסתון יתגלון לך סיפרייהו האל כל דעם יכפי אחאי קפיד קב"ה בשבחה קמיה בנחא בצרבעת מינין אילין וכו' מססחא ועגריה דמשבחים קמיה וכל נקטיין מדי בידן ותו מ"ס כהני ד' מינים מתקבין אחרנין ותו אחאי נקטיין ערבה לדיח בה פעם ויחי - ותו למ"ד דרמיו הני ד' מינים ל' גוויי לדיח בישראל - מד גוונא לדיחיה וקם ויחי וכו' א"כ כי היכי דלקעי הם גושיה לדיחיה ביה ריחא וכן נקטיי אחרונ גושיה לדיחיה ביה עטמא ויחא ולא כאי לן למקקט עטמא מעטשו וכו' הכי נמי הוה לן למקקט עטמא גושייה לדיחיה ביה עטמא ואחאי נקטיין לולבא לדיחיה בה עטמא - ותו אחאי בשויה יומין כספיין לולבא וזימא שביעאה שריין רישיה והוי פסור אכל אסור כשיסא ותו אחאי מקפיין לן יומא חרז לדיחיה וביוס ז' ע"מ זימא ותו אחאי מקפיין ביוס ז' ערבה לדיחיה ביה עטמא ולא ריחא ותו מיני רוח דחביס חביס ולא כריך - ותו אחאי רוח דעשויין לולבא - ותו אצעי לתברא אחרונא כהדי חיק דמתון בעשוי עטמא על לא - והלא רוח דמליחא בירחא דמתון וזימא רוח אציעי קב"ה למידן עטמא דליטין רמי דדינא קטיא אלא דאי הוה למקקט קאים בנאהו יחמי על עטמא

והא בתלות סוכה איכא למידק חיות דצריך הספק להיות גדולו כי המצד לרמות על הסוכה משום שאיחזק החיים אבל מאי עממח מחזור לקרקע פסול אדרבה מחזור לקרקע עדיף למרמו דייק מלרץ החיים וי"ל משום דמחזור לקרקע הוי ייקוקיה מלמטה למעלה וייקוקא דספירין הוי איסכא וטעמא דלא חרף נמוכה מעשרה למרמו דכלילא מעשר ספירות וטעמא דלא חרף נמוכה מעשרים משום דדעו שגברים רמיו דכלילא מעשר ספירין מדינא ורמתי דהו ליה עשרין ח' על ז' רמז על ז"ס הבנין דכלילין מדינא ורמתי והזכר מלהגות ומלכות לבנין על כל כבוד ומעלה שאני משפיע כל עלולם ועד אשר דכתיב ה' לא נבנה לבי וכו' והספר נלמבעט על שום דבר ומלהגות ועוב לך ואהיה שלום : אור ליום ז' ב' השקרי ה' עמד וכו' ויחא כמה דכוכה סיקל עטמא ורמתי לעילא לעילא דהא כמה דלממלא מה' אהה פסולה לעילא דהיא רמיחא לעילא מ"ס דליטין כלילין מדינא ורמתי וסלקין לכ' ואשכחא דהיא רמיחא לעילא מ"ס והחלו סוכה תקו וספקך רמז לעילא מלכ' בשירותא דל"ס וסוכה רמיחא נמי מלכות דהא איהי כליל בל"ס אשכחא דהיא סלקא בל"ס ונקראת מלוא קלה משום דרמיחא במלכות דהיא קלה בערך ספירות כי היא משפיע לנפרדים וגם נקראת קלה משום דרמיו בל"ס משום דתתן ליה תפיסה ורמיו נקראת קלה ומש"ה אחרו חז"ל ספיר דמתן דייקב ככל סוכה יתיב כיליא דמתיממטהא דהא איהי עטמא במלכות כליל ועל"ה משום דאיהי עליון סוכה שדבריו יהיה על רכב"י וכו' דתתן לא אהכונתון להכי - ולבז ועיניו רמיו ל"ס הבנין - והא איכא לתבטי ח"ו דכל מיני דאלי - בעלמא לאו איהו אלא כדי לייחד כ"ח במלכות

תחייב קודם מהיום ותעשה בזמן שתקרא כלו קודם שערות הבוקר יסדר שערות הקראתו פעמים בשבוע בזה האופן יום ב' פעם אחד ויום ג' פעם אחת ויום ד' יחסר פרשת השבוע עינים מקרא ואחד הנוסד בכל שמי ושמי וסדר קדשים תקראתו פעמים בשבוע פעם א' יום ב' ותעס א' יום ג' וכן חילי הסדרים וזה לפחות תעשה שנה א' אחר' שנה ב' וכן חילי הסדרים כמו סדר ורעים ודיינו פעם א' בשבוע ודי ב' ודי ג' ודי ד' וכן להנהיג בהם דרך פרט בזה האופן קודם שהחל הקרא ספר א' וכן אחר האכילה ספר א' אחר מים אחריו קודם ברכת המזון ולא תהרהר במשניות בשעת האכילה הנהיג מים טובים נעים וישבד ארילתך ושתייחך בקרבנות ונסכים לפני הקב"ה ותמיד בהם וזולת שפירא שום בניהן אחרת ממנו ותחזור להרהר בהם וקודם השינה תקרא עשר' עזרה וזוהי עתה תשמך מעל' פעולה וישבן מה מדרגות ומה מעלות עובד בהרהור אותם המשניות שקריה קודם הבקר והנה תשתדל לקום בחיי הלילה ולתרוח בנפשות ויבין ברכת המורה ולעבוד במשניות עד עלות השחר * ולא תהרהר להתמטם קצת בשתיגע לעמוד השחר חיון משג בשבוע שלח חספיה התפלה כי היא במקום הקרבנות ואין לנו עתה זולת חספיה * ותקרא כל התפלה מלשה ועד כוסה כסדר לא יחסר אפי' קריב' א' דלה כולה מיוסרת ע"ד הסוד ולא כאותם השוטים שפדלנים התפלה כסבת ומקראת הרעה * עם המבכוכים או להם שמקולקים הניגונות ומה ויבנה רעות גורמים להם ולכל עולם שיבט מניעת פעולה' לע"ז כהיותם מקדימים המאחור ומאחרים המוקדם לכן מהיה תמיד משבים לבית הכנסת ולהיות חספיהם ההלומים * ושלח חספיה כלל חספיה אפילו בדת' כי אם בשנה מאדו חספילתך וגו' שקריין גפ"ח אל חספיה ואזני כל הסם אל הס' ח' ותיחד מחשבתך בעת ק"ש ותשוקך כל אותם המחשבות הרעות והרהורים הרעים שבלבך כל אותם החספיה וכל עם שמא' ולב חילותיו מניעים בלבך כל אותם החספיה הרעים וכל אותם המחשבות הרעות (חסר) כדל' לגדלך לרוממך ולשמך ולא מ"י אבדך הי"ה"ר יאומתך ישימך * וזהה ספק עיניך והשמר מהם מאוד בני אל תשמע להם ולא תלצה בעצמם כי כולם מתייעים עליך להשיך מדך טובה ולהבייך לרוב רעה ותשובה דיינו שתוקיך העה"ל ועונניו וחזר מה שאמר הרב במגניתא שלו מה הנאה לאדם במחלל ובמפסה וכו' ותמיד תהיה מהר מזה אל חספיה אפילו רגע ותמיד תחננה כל ב' וה' בסיגוף ונצטר ולא תחלל בער ולא תפסה יין ליל ב' וליל ה' ודבר עם השבוע החלל ותפסה מה שפירא אך לא כל כך כדי שלא תשיגע את הי"ה"ר והיאר מאוד משניות ית' הרבה וגו' אל תפסה מים פעמים הרבה כי יתאזהר נפשו ארוה וישל אל אותם החספיה שחמט אוחו ולטייך ולא תעביט אוחו וזהו חספיה מאוד בתולדות וזכר יתך לפני קוקך אשריך שזכית לטובד את בורחך בזהה וחיבה ולעבוד להשם ולהתרחק מחפונני העוה"ל והתבולותיו אשריך שזכית לרעט דרכי האדוה קוקך לייחד אותה אשריך שזכית להביא השפע דרך הניגונות וליישר אותם ולהתקין העולמות מלם ולבנות מהם עולמות כסבת החמדות קריאת המשניות לשמן ואי תשמע יודע כמה עולמות אהה בונה בעת קריאתן וכמה מעלות אהה מעמיד אשריך שזכית לך אשריך בעוה"ל טוב

לך לעה"ב ותהיה זכיר וזכיר לכבד את השבת בכל כך בכל מיני עוננים שחולל ולא תבטל שעה שלישיה לעולם אחרת כדי מאד ותהיה כיוונתך בחפילתך ושתייחך לקיים המין האנושי כדי לעבוד כמורה ולא תחלל בעבור אותה התאוה הבאה מד הי"ה"ר כי אם לקיים הרוב לנד ולהעמידו כדי לעבוד מנחת הע"ל ועבדו ולעבוד כמורה ויום וליה * וזה יהיה בונתך בשאר העוננים לא ליהנות מאותה התאוה ומאותה הנאה מ"י כי אם לקיים את אשר נהו' לנד וזהה אנוס כלומר שדומה למי שפלאו עד התאוה אך לא תהיה כה אשריך בשגל הנחת הנוף מ"י כי אם לקיים ערי' ורביה לנד ותמיד יהי' כל מחשבותיך בעבודת האל ובחורתי ית' ותספק נפשך בכל האפשר לזבזב שק כל ב' וה' ולהוריד דמעות ותמיד תחחק והתפלל לפני קוקך ישיפר ה' עושותיך ותפאחך וזה פשעך ותלקה בכל יום ב' וה' לפחות ותפגול במקוה כלל ב' וה' ולא מפגל תמיד עובי'ה בכל קרי כי אין אהה יודע מתן שכרה ותקרא מרגינתא דרב עבד ית' ופשמא נפשות אבודות וזכרה נגלגלים בעבורם נחגלגלו וכמה נפשות בעבורם נסדו * וכמה עולמות בעבורם נחאדו והרבו ונחלקלו או לי שנמחק אחריהם או למי שהו' לטוב אחריהם אפרי ודעו מהם אשרי המסחיר עיניו מהם אפרי הבורח מהם * ועד שלח האדם יהיה יודע שאחר שאלל וזהה לשבוע יצרו כמה דרים תעביים לו למעלה ומהם נתיחיים שולמים צו וכמה מתיקן עולמיים בו לא יהיה אורח וזוהיה כי אם לקיים טוב לנד פעמיים שלם בעל לשבוע ותפסה או' כבושת חוג הרבה בכל אכילה ואכילה זהו לקיום המין והזולת הזה הוא מד סכאל ומתן הרודפים אחריו לאבדו ולתמוזד אשריך אל תשמח מהם אשריך אך לא תשמע להם * כבר הזהרתיך כמה פעמים בענין התפלה לימד כל מחשבותיך ולשקך אותם ההרהורים מכל איבריך :

פרשת בחקתי

סוד פסוקם חלבו עמי בקרי ליום השבת ל"ח אייר ה' עמד וכו' שלום כל ממתיבא דקיע דאת דתא תמלה דלני דעד השפא כד הוית נסיק בשוקא הוו מנהירי ק' ה' נהוירן לקבל ה' סדרי משנה ידועת ומכרי' סדרי' הכו יקר לדיוקלא מלכלא השתא דשיבת למיפק' סדרי' שחיטתא ואוליפתא עוניה' סדרי' ותי' ה' שיהא נהוירן נהיין קמך אלא דנהוירא שחיטתא אל נהור סני אלא מתמחי ולא מתמחי עד הדפדע לכוליה ומתי שית נהוירן מתפשטת שיה עולמי' ומכריזין האי כדחא אלא דעולמי' שחיטתא מתמחי ולא מתמחי מעמטת דלמתי' ק' ומתי נהוירן אחשטש נהורא שביעאה ואיטון לקבל ז' עניי כבוד וכולהו מגוין יתך ואלין קמך כמה דלמיא :

ואח"כ סי' י' ל' ב' בדרך פשט תחודש לא יגמלא ולא שמעריי מעולם הוא יפה אף נעים ודרשתי בדרים והיה מקשר

מקשר

במעטרת^א ועירא^ב ומ"ה קלמר ביה אל מקום עהוד ולא קדוש ומשום הכי ברהמא הדשן כחיב ולבש הכהן חדו דב וכו' מחלר דליהו כי דנמסיה קדישיה לבדקה לון בלחר קדושה אצעי למענד האי עובדה בלבושי קדושה ולאו בהואלה הדשן כחיב ושפס לח כנדייו ולבש כנדיים חמרים דמתחל ללא מדניקי קדושה בלחר קדושה אלא בלחר סהרה לז אינעי למגניש לבוש ליהו וכו' ועודי דמניין הרמח הדשן והואלמו הוו ע"י כהנא דליהו איש חסד ובהר הכי אינעי למימר קבורה דליהו חגיב קמיא קב"ה ועל ידיה מהקפיה איך סערי דלא יכלי לקענא וקח לק בלחאק בלחאק צוהרה צוהרה קדישא כמיס היינו פסוק דלינוה סמא דמי ונפך ושחלה ותלגנה אינון רמז הלחא עילאי עתק לנביא דמייס נפך שפעא לעמילן סחלה לחכמי דליהו משחלא מנביאיה דכהר עליון כמחל ציחה מחלצ' חלגנה לבח דכחא דניב שא ערקין מלחלה כחלצנא הכי נמי לא יכלין להדקק בכהר עליון סמיס רמז לז"ס הגנין ולגויה זכא דהיי מלכות התאה דליה כה מלון עילא דג כנדי יהיה דמייחיד מלכות שהאי כמספירין כלו' ועשיה אוהה קבורה וגו' מוולגה כלומר דיהערבון ספירין שפיר ולא יהיה בעורבה דדבר עם וקובא אלא מעורבין שפיר והיינו דקלמר ושחקה ממנה הדק וגו' כלומר דלא יחא כעורבה דחמיס עם המיט דכל נגירי דוגריי קאיס לחודיה ולגרמייה אלא שחק הדק כדי שיסערכו כל חלקיו זה זה היע' ויקעריי וגו' הגנין כבדק דספר הדמד דלחיהוה ועמדנן כנינה' כה נביאו אל בכות וגו' ובהר דליחיהוה ספירי' כקבורה ואבדו איך ספירין אינעי למקרי קרבייה להבדל לאן ואף מקומו דהך ספירין ישאבן מולקא דמי לחרון מהקדיניין ולא יתעבו עלן ובהר הכי אמריין זמירות למורה לון ובהר הכי בעוד דלייך ספירין מהספקין בחלוקא דמטי להו למקרבא מייחדין מלכא עם מערוניה' ובהר דליחיהוה לרון כעין שפירון ובהר לוחא נפלין לאינפי דליחיהוה' נשפן דילן בייחודא דמלכא ולז"ס מהכין ל"ה נשפן דכריב עליך ה' נשפי חש ובהר אמריי עקא דלנא עינך ה' וכו' ובהר הכי ונא ליון ברחא דרוססה קדושה והדרי' בחר כן למחרת להנהו ספירין ע"י זמירות דהפילה לוד' ומלן דעני למחרת למימר קבורה כהייה ש"ד כדי לזהרלה משכחא יחיר וכשנה לא נהגי למימר קבורה ובעמא דידהו משום דיומא קדישא הוא ולא אינעך למקבר ביה הך ספירי וטעמא דהו בידהוין דלפי' דלא יבש שלטא שפנא נריך לאדפורי קבורה לזרעא ספירייה ואלא כג' דא קדישא אחאי אינעך למכח דינא דשמיסה הכא דהא כחיב והשביעיה השמטנה ונשפחה ורו אחאי אמר כה ביה סירי דהא אחבסנו מתפסי' מלחלה ורו אחאי בשחא ז' לא הוו חרשין ורשעין ואל"ס משום דמנין שחא אלפי שני הוי עלמא חרוב כהו אינא למנעי כההו אלפא ז' האיך יחא עלמא בלא הנהגה וכו' ומו אחאי יחא חרוב אלפא חד דלי תימא דההו הוא חורבא כד עני חד מוטל בלחיהוק מרדיס משבך הנהגה דליה חורבא לאקווי דלא מקדיס כולי האי אלא כמון לזמן אשהוקיה' הוא דשביק הנהגה דלי' והבא אחאי אקדיס למשהוקא חולק שביעאש זמן שולטנוניה ורו אחאי נח ביומא דשח' אבל רחא דמלחא דששחין אחגרינו מקרי דלחגרי עמלא ורתי רון

כליין כהו דונמח האי דלויסחק כמספיראן ובהר הכי אהעבידו לא סרנזופ' ואהדרו רומיה עם נשחמיה אלפיין בלאפיין ואחאי דוז אחבירויפו נשפן וכד ברח קב"ה ארס הא' כחיב ויחא בלאפיין בשחא חייס ורס הא' הכא בשחא ואף רוח הכא דכחיב בלאפיין דרמיו על רוח כד"ל אשכ בלחא רוח חייס בלאפיין ועוד חבור' דשחמיה ורזח בנזוטא אשהוה נשפא ח"ס ויחי האדס לבוש חיה ולא הוו בעלמא אלא הרי' נשפא בלחוד אלל כה הוי כלייל כל נשפן דעלמא ויכיו חיה משחין חיקר ישבו כה ורו קלמר חיה משחין חירז ורו אחאי יומא דשחא דשחא יקדישא בלומר דמהרה נשפא חירז כל נשפין דעלמא ביהוה יומא קדישא וכלהו נשפין אשהכחו בעלמא מהרהו זימנא וזה שאמר משה אשכר ישו סה וגו' אלא אשכר אינוה סה וגו' והבדל דהנהגה דעלמא כל ספיריה מנהיגא כמנביאיה שנין לקבל כל ספיריה אלף שנין דלינון יומא חד מדכ שפיה כל ספיריה למסיריות המלכות מנו דמלכות איחי מנהיג עמלון דמסרדיס הרוס ספיריה דמתחבר עמא להנהגא עמלא ומחעיליא לפיאל כהימא עלאה ומנו דליהו מהעיליא לא מתחברת מליין דעלמא כהאי אלף לקבל מלכות כמא דמקפיה בשחא אלפי שנין דהוא זמנא דמתייחדא ספיריה דמנהיגא עמלא עם אשכר ספירין לבד מעמלו וביינו וחד חרוב כלומר דלא יחא מילי עמלא תקיפין דכ דהוא ובהי' יחא חשבו בללו הוא חרוב אלל לא דיהא ממש חרוב ח"ו אלא דיהא חרוב מהרהו תקיפו דהוה ביה ולכהי רמו שמיס ארן דהיא מלכות דלקרי איחי ונעי משפס כה לרמו דכ ספיריה דמנהיגא עמלא מתייחדא כהאי משפסא שפעלא דע"י דמעטלי' עילא לא מנהיגא עמלא בכל חיקר כפיסו דהוה בשחא אלפי שנין קדמאי ורסא ויהוה דספיריה אינא למנעי כיון דמחלן מ"ס יומין קמל מ"ס שנין כי היכי דשחא חמיס הוי יובל כהי יוס חשביש לקבליה ויהוה ליה לאחענאה ליה כיון דבההוה יומא סלקין ליובל דליהו עמלא דליה ביה אצילה ושהיה וטפי הוה חזי לאחענאה ימיהו' דלא מינן אלא עשרה יומין וכן קשה כיון דשבעת ימי אחאי לא מחעילי בשמיסו ושהיין וכן עשרת רמזי ליובאל אחאי רמי חשביש ביה ע"כ רחא דמילתא דיומין דספיריה רמזי לרנניה דמלכות ומש"ה לא אמריין כלל נמור אלא ביומא קמא דספסחא לוי מינן ליה חמשין דמלכות אחימצה לורימאש ומשום דמלכות איחי עמלא דמיובלא ומשהייה אלכין ביה ומש"ה מקריבין כהאי יומא עומד דרמיו למכות דהעומד שפיריה אהיפה הוא ומרבוס אקרי חדן מן עשרא בתלה סאין הוא כלומר דחלל סאין דרמיו להנה עילאין דלקריי נמי איפה ואמר קרא דמלכות איחי מלכות איחי חדא מן עשרא כלומר דליהי כליילא מעשר כלה ואיחי בתלה סאין כלומר דליהי נשק עם חלה עילאי כחדא צוהרעא דלויסחק ז' וקרבנא הוה מספוריס דרמיו לנביה ונשום דמלכות איחי מרת דיון ח' ימי החר נמנעי לרננין דמקין כהו ליובלא ומש"ה אמריין כהו אלל נמור דבשמיין כהו ערנא אצ"ג דרמיו ליובלא לא מחעילין כלל מ"מ חיה ביה אצילה ומש"ה (הכר) ששיר אחד חיל אחד סר ח' שבעת ככסיס וגו' מרס דמיוס לעמלא דליה ביה אצילה ושהייה :

הסדר שחאה נריך להנהיג כמשיחות כדי שיהא חמיד שגודות כסין ובלקח חמור דרז ורעיס ליל שחא ואם לא יסיק מחזיק

בליחי • וחו מאי שגח דבההוא ויזמא לאתקרו בוכרייא בלויאי
 ובחר הכי שורקא דבוכרייא להכינא אבל רזא דמילתא דמעיקרא
 בחר קב"ה בבוכרייא לטילתא משום דלינון מסבאל דחמאה דאיא
 רחמיס גדוליס וכד אחא חובא דעגלא וחקף מסבאובתא בעמלא
 ולא אחמיא עמלא דימשע ברחמיס גדוליס וואחבדכו כיניא
 וליויא וטשא ולדאי אחי מסבאל דלינא לאמריכו דלינו
 בשורקא דבוכרייא כי היכי דלשחכה דלחו מכה רחמיס גדוליס
 ובהכי יתבסס דינא • והע"ג עדריס לינון רזא דמחמיס
 רמיזי לכוללה עשר ספירא דכל אחד כלולה מעשה אד מאה
 וכל חד כלולה ממחמי דינא לא לינון מחמיס רבעיסי רמיזי
 לז' ספירא הכנין דכל חד כלולה מעשר והשלשה לתלה עלאי
 ובעטא קב"ה דירפקן רחמייהו בתמש שקלי כסף ויתנון יהוון
 ללויאי משום דכסף אחי רחמי וינין דיתנון הוא שורקא
 ללויאי הא ממשיכ עלייהו רחמי והסדא כי היכל דיחבסס דינא
 וינין ללויאי דההוא דלא אחתשבו מכה בוכרייא דלחי מכה חמאה
 דלחי רחמיס גדוליס ואחבסס דינא דידהו מתמן זיליך הוה
 כיון בלויאי אהבסס לני דלחו ולא לאמריכו ור למטבד
 תקווא וכהניא לא לאמריכו לאתפרקא בבוכרייא דהא כיון
 דלינון מסבאל דהדא לא נריי תקווא ופרקווא דבוכרייא
 דרייא דשדתיך למיסי האו להכינא משום דלינון מסברייהו
 דבוכרייא מסבאל דרעהייהו גדוליס והכינא מסבאל דהדא • והא
 סמ"ל ומש דרפין אבתך ואלך תשוקתא ומההו תמשול בהם
 והאגדס והכיריס ותקודינין קנ"ס דק"ס ובההוהאל ובמהשנה
 דיך תהיב בתוכיה ויכתיא ומההו שלום וכו' :

פרשת שלח לך

אור ליום שבת כ"ג למונ' ה' עמך וכו' ויהי בפרשתה דא
 אינא למידק אחי איחיביי שלח לך אנשי דמחזי
 כחסקידתא דקב"ה הוא ולא אהערותא דישראל ולאו בשמנה
 תורה כהניא וחקדור אלי לבסב וגו' וכו אחאי אר ריה לאללא
 ארעא כיווא דסדר להו משנה רבע"ה • השמנה היא אס ריה וגו'
 דתמשע דאי לא הוה תמשע ולא עובא לה הו ספקן לה •
 וחו דהוה מחזי דעייל מרע"ה פתוחא בליבחהו דלא ליהמנו
 לקב"ה דלמבא להו אעלה אחסב מעיני מרמיס לא ארן עובא
 וגו' וחייהו עמא להו השמנה היא ארן אס ריה • וכו אחאי למידק
 אחאי חיישעו מחללי דהא בשנתא דא"י אשתעו דאמרו וגם
 זכה חלז ודבש היא וגו' ומאי דלמרו עו העס והעריס בנזורה
 וגו' היא ספי מחכי אמר משה לישראל בשמנה תורה • וז"ה
 משום גיב דאליקו דהיינו מאי דלמרו ארן אובלה יושביה היא
 קשה דא"י מאי הוי דאמר כלב עלה נעלה וירשנו אותה הא
 מרגלים לא אכחוהו אחי ומחי עינמ כלב עם עמתייהו כעין טענו
 חסין וכהה לז בשעוריס :

הא דקרו חלוי כולם כדכתיב בשמנה תורה ופקוד ישלח כל
 נשיא בכם כלוי' כל רכבתי כחמשי די בנהו יהושפ יוכיח כי לא
 הוה רבא בזורייתא ודגומא כל הווי כלבו ומ"ה לא ספקי
 דישלח עליותו להנחה הנחמה משום דחשש דילמא יתגאה
 לייבאר עליותו וימשכן בשלמותו אמר להו מן אשח דישוח השמנה
 היא וגו' ומשום דידעי דודאי היא שמנה וטובה ישי בה עץ
 ורזא רמיזי לון דיספרון בשנה כי היכי דיבסאן ישראל למיעל
 לה ועי"כ יזון ולינון אחי ואמרו דזלי לא אהרנ משה אללא
 מיילי ידע דליהי משנה' להון אכל מיילי בגאי דבה לא אהרנ
 יתהון לנא ווא דזלי כל לא דלדרכ בעינאנא חיאו בה דא דכד
 זכה חלז ודבש היא וגו' אכל חיאו בה חדא לרישוחא דלא
 דלדרכה משה ויהי אובלה יושביה היא ולא מתקיימו כל אללא
 אישנין חקיסו בתמונין ויינוני אמרו כי עו למעט הירובב בחרן
 כלומר אכל אישנין ריכין כווחיבו לא סתילון לאתקיימא בה
 חמא חד דארן אובלה יושביה רכריס כווחסב היא ואהרנ להו
 כלב עלה נעלה וירשנו אותה כלומר אי אפשר שסאלא אחינו
 יתה לנא ח"ש וירשנו אותה ואחס אל הנאו את עם הארץ
 אע"ג דלין מקרא וילא מידי פשוטו והנאו לשון יראה הוא
 ח"מ הא חיאו למדרשה מלשון ראי' והכי קאמר לא חתון
 לעם דקב"ה חקיסן מתייהו וכו' כי למעט הם כלוי'
 דלינון מסביון בידנא וידעי דהינון חיאו חקוף ממילתא דחיאו
 מזון י' דהא הינון מעל למחן וכיון דלמחמי הם אע"ג
 דלהוי חקיסין אק חקפי מתייהו גודלי ועוד דמאי דלמחמי
 דלינון חקיסין למו קוששא חיאו דהא השתא כד אלס כלומר
 עדא חקוסיון ואס"ה מקיימי בשרעא וזין הארן אובלתן
 וז"כ חין ארן זו אכולתו וישיבה אס"ס שרן רכיס וז"ל אע"ס
 שגהיב רכיס חקיסים הם ולא תבלג אותה ובחאי אורחא
 מתייהב כלבו ספיקו ומההו שלום :

פרשת קרח אור ליום שבת פ' קרח רזא דעליה שכולה

הכלה וביה מלא ספריס היינו דעני
 קרח לקנן בנעישות בתיי רזא חדל דבעי למימר דעני
 דההגאות העולם ע"י מלכות לא הוה נצרך לייחדא לה
 בספירוס דלעילא מיני' והיינו סליה שכולה הכלה דלמכות
 רמיזי לתבלת ובעט למימר דכל הכנונת וכוונה דליה לא הוה
 אללא במלכות ואמר ליה משרע"ה דלאו הכי אללא סליה לכנה
 ח' חוסיס לנביס רזא ל' ספי' דעלה וחזו חמד הכלה רזא
 במלכות • והדר בעי מיני' בית מלא ספריס לא ליבעי מוחזה
 למרזו דל"כ ספיקו דעלה עיקר ולא נעבי כוונה בה דמזוהא חיאו
 רזא לה לא ליבעי כוונה אללא לספיקו דעלה בלחוד דלהכי רמיזי
 בית מלא ספריס בלא מוחזה בבית ואמר ליה משרע"ה דהא
 נמי קלינא בנעישות היא דבעי לייחודה לכולהו ספיקו עם
 מלכות ולמכות היא סכוה • ומההו שלום וכו' :

פרשת חקת אור ליום שבת חקת החורה כ"ה חמוז ה'

עמך וגו' חקת רזא דה"ב בנחלא דשמח
 דהוויית קוששא דמילתא כמא דחזיה דבנא דהיהי ה"ה
 רמיזא למי שמו כש רבו ושכחון הספירוס בשם החו"ה
 בספיקו ח' ש"ק"ס לא הנייר כ"ל עד דל"ח א"ב כ"ז • נס כי
 נצרך לייחדא ח"ב בייחוד דהני בשבכמל"ו אכל (לא) טעם ח"ז
 נמק

מקשר כל הפרק מראשו עד סופו בקשר של קיימא ואמר לי
גלא אחי לא בתי שאלקו ומתכבד לחזק דברי גלא להידיה
ובכן וזאתה שלום :

ביום הזכר כ"ח לאייר - הגני מבאר לך כל הפ' הב' באורחא
לדרא כמו שהבטחתיך ל' אומר ליזוהו דרך וכו' דרך
זיהי מלכות דעלה אחת לא יזכו הדרך ליזוהו דליוה דרך
ושער לעלות ספירות עליהן והע"ג דלית אורחין מוכנין
מ"מ האי דרך זיהי ישראל והפ"ד דעי' איזויהו דך לעלות ומהדר
אחתה שהיא ישר' היא שיבור לו על ידה אחדק עם אדם
שהוא מ"ה וריינו דקאמר כל שהיא השפלה לעושה כל איזוהו יסוד
הוא השפלה לעושה והשפלה לו מן האדם שהיה הדעת פנים
זקן ולא אשהכח זקן אלא במקל דליה ליה יסוד כלומר דלאו
איזוהו סרים - וזוהו בנאות קלה היינו כי דלא בשנוק יתא
והנסב ספירות עליהן כחא דלח זיהי בתבורה ללא לשפנק
ספי' עליהן ולמקב כנסת ישראל בנחוד - שאין אחי יודע מן
שכן וכו' לא הוה אלא בתבורה דפי' עם ספירות עליהן דבהאי'
שעה' אפינו הידין והמבדכין כל עמתי - הסתכל בשלשה דברים
וכו' עין רויה רמו לכהן שהיא עמתי וכוהא' און שומעת
הכמה וכל מעשך וכו' בינה שמתנה מעשה עולם העולם עיון
ונבגד ג' חלה ת"מ יסוד מלכות - יפה ה"תעם דך חק פסה
ספירות ועיונות עם דך חק כ"ו שבחבורם מהבדכים העולמות
וכל חורה ספי' וזוהו מעבד עמה מלאכה שהוא כ"ו
שאלל' העולם על ידה סופה בעלה כלומר הרי היא גורמת
ענה גולה שפי' שהוא סוף המדיניות הוא בעלה מהלשפיע
בדכות בעולם כפיית הקודם ונודד מן סביבות האיטיות
הנקראות עון עכרות אחריה ידבק בה ונמא מכניס עמאיה
בתקופה כי "מ עם השטים מזהו החרונים חובה האמתיים
רשות כי המיס לקושים רמו למיס עליונים שאין עם שכן ופעם
רע חלה הכל פהור וקודם וכן נקלוים מזהו החרונים הם
חובה רמו לכ" שערך לדחוק ממנה כחות חילוניות הנקראת
חובה והאמתיים רשות יתבאר אלא ואל חודע לרשות וכל העמלים
עם האלו צורם הם הספירות הכלולות בכ"י יתו עמלים וכו'
כלומר שהיה כוונתם לחברם עם הספי' העליונות שזות
אבותם עם ספי' עליונות שהם אבות לפסידים כי מסייעתם
ודקדקת עומדת לעד וזאת העמלים לעולם מעלה אני עליהם
שכר כאלו עשיתם הספי' חכם ועשה שורק בה"ה בתעשה
בראשית ובסוד מעלה אני כאלו עשאוני' הוו וזיהיין ברשות דהיינו
ת"מ דהוה רוח דמים האמתיים הזכור שהתליספו כסתר'
אומר' דגם אלא על עומתה וכו' עשה וכו' דע"ג דתמיז דליונו
מיהרי גל אפינו ותפסינו לך טובא לא הנחש בקך שאין מקריבין
לאדם וכו' - גלל אומר אל הפרש פסה ספי' דכ" ויעלה על
דעתך ומכסב ספי' עליהן בנחוד ואל הדין אל חבידך שהוא
כ"י שנקרא ריעך ותפסינו לך טובא כל הוה עשוי דשבי עמתי
ונקרא ריעך אבדך דאבדך היינו ספירות וכו' איזוהו כסודות
בינין ובידך והא מזהר דלא תשפע דיעה בתנדך דליהי כ"ו
עד שחגיג ומקומו כלומר דלא כל החכר היה בעליו ספירות
עליהן ויתודה יתו מהתה לעולם והתמיז איהו דלית בעורא
דמתמן יתא לא תיחד יתה עמה בלא יחודא דשאר ספירות
הגדורות דיין קשיין בעלמא - ואל תאמר שאלך וכו' כלומר לא
יתא דלית את יתל לדבוקא בני רוח עליהן ודאורי נשפט

פרשת במדבר סיני

אור ליום שנה כ"ז לאייר ה' עתך וכו' איבא למידך בפרשתא
קדישא דא אחאי מעיקרא הוה כהנא לעלונו ונבחר
הכי איזוהיבא לכל בזכרייא דישאל ונחא אחיאיבא לעם לוי
ותוקס ולי ראונו חב נטויה אמתא אטוולא :

אבל רוח דמלחא דבעי קב"ה דהכא יתחשב חוקשא דדינא
ומס' אשערך לאתנגלגל ג' זימי עד דלחלמא חוקשא
דינא והכי רוח דנגולא דזיקרייא אשערך לאתנגלגל לאחשא
חוקשא דדינא ונמנא תתחא הא אהנסב דינא דדיה דברישא
אחייד ראונו דליהו בוכרא דיעקב דליהו רמיז בנחמה
דליהו כבוד לדין ובחר הכי אחרודו בוכרי' דישאל דליהו
רמיז בנחמה תתחא דליה' כ"ו ובכללא דידיה הוה בזכריא דישאל
ומשום דכ"י חית ג' דינא מספרא דנבחר אחריו כבאיא
דליונו מספרא דחסד - ואף ליווי' איונו מספרא דינא הא
אהנסב דינא לאתנגלגל חלו זימי ובתחברותא דתא חסד
ובכן רמיז חיי מילתא בנבון דליהו רמיז בתחבה עילאה לחווי
עלמא לאתנגחא על ידה וכדי לבסמא דינא אשערך לאתנגלגל
בשגם לוי כדלמון הא הא רוח יקודא וחודה למיכבד יתיה
ובכן וזאתה שלום וכו' :

ביום ה' כ"ז לאייר ה' עתך וכו' רכי חקתי וכו' והא
איבא למידך בפרשתא קדישא מ"ס סקיד קב"ה למתי
יה ישראל דהא מיעבא גרים ומחא ותו לדן הברכה בעייה
בדבר המניו והמדוד וכו' חל רוח דמלחא דכך סליק בעייה
דקב"ה למבדי עמלא לא הוה אפשר לאשגחא ביה מגו רוממותיה
ומס' אשערך להאיל ספרין כשהנחא הקשורה בגמול דספיק
מלשון מספר וביין דליה חסד ומספר ותושבן אינה חסיה
לאהנחא עמלא ומס' דה' בעט קב"ה לאשגחא כפייה בישאל
מנא יתהון לאתשכא עליהן חוקשא וחילא עילאה לאהנחא ולדברא
יתהון דליה מנין ומנין דבבר המניו והמדוד הוה בספרא אחרא
ומס' לא סריה ביה בכרתא - ואית מנין מספרא קדושה
על סוס אחרא דלמון - והא סתנ"ל ונחא ויע"ג דניין אמתך
ולדין שוקוקא וזאתה תמשול בהם ובכן וזאתה שלום וכו' :

אור ליום ז' כ"ס לאייר ה' עתך וכו' רכי חקתי וכו' והא איבא
למידך בענין ספיון בזכרייא בליווי' מ"ס אשערך למיכבד
הא אי חבו בזכריא בעגלא ואפיסילו מעבודה ובחר קב"ה
בליווי' אחאי אשערך ויתבאר אשערך וכו' דהא אחר רבך גלל חבו
ישאל בעגלא ואל ערב רכ' ותו דהא שורקיא דיהוה בזכריא
יהכא מיקון שורקיא דבזכריא דדייהו דשערך למיכבד עמלא
דכיון שורקיא דהוה ליווי' ותו דמעיקרא אחאי בחר
בזכרייא למחלא קרי' - וכו' הוה דיין דבזכריא אחריו לפועל
כד אשערך דאשערך וכו' חז"י דיתפרקון דאורי גלא חז"י

נוסיה מאי אהעביד מיניה אי תימא דשכר לאו כדנחא היא : אב"ל רחא דמלחמה היא איהו כפן דליהו איש חסד ונקיב אומותא דשכינתא דמיא רחא לאחויק' ליה טובא מש"ה כחצ הכהן דקאי מלה הכהן לפגחם דליהו נופ' כפן ומשום דהוי רבווא' כדאמרן השבי לחא תמתי וגו' ומשום דבגנייה לא בליהי אח בני ישראל דין אהרן דיהא ח' לעלמין : והו כיוון דליהו קיט' בכריה דליהו יסוד שכר דליהו ל' בריב' דליהו כ"ל דבקה עם שלום דליהו יסוד דסיהו מקורא דחיינ' דאהדבקותי' כתי מלכא ורייט דקאמר הני נותן דליינן מיוון דמ'ס' כד איהו דבק בתלת עילאי' בינה דיהו דבציקן ביטוד ומלכות וכוון דמפטרס דדבורא קא אהא דחקייס' לעלמין ולא ואל' בריך דלימח דהא מתיא קמי הכי דבשעת' דעבר בין שבא' דשעמון דבעי בקריב' אהדס' גשמתיה מיני' ובחר הכי הגה ל' והאעבד כתי' אהדס' ומשעט' א'ע"ג דמיא אחתעלמ' בעיליא דלא זכה ליה כר נש לעלמין דקב"ה קבר יהיה והוא רחא עילאה דתעלה נופי' ואחריך להאדבוקא כפסוק' אבל אליהו אהדבק נופיה כמטעון דליהו עבד ואל' סוק חוי' כין דרנא' דמסרתי' וכוין דרנא' דליהו ובקן ואתה שטא' : אור לשבח כ"ד לתמוז חוק וכו' הדבק צי ובחרתי וכו' הלא בעניינא דהוייהו עסקי בסינחם הוא אליהו דלישא' כיצט' למימד אליהו הוא ענח' : והו אחמי' לא אמריקן סינחם איהו נדב ואביר' : והו כיוון דמסרתי' דליהו למיח' לעלמא' אלא לאשמת' לישראל אחמי אחי כבבל : והו דקש"י

אמר דחוח נמי מאי דעבדו לעון ועד מהאי יוגר משמו וידעו דקב"ה מרחיש לישראל נסיון וגבורון וכן מואב משי בעש מלוח כי רב הוא אחמי נקיט עטמח דרב הוא ולא נקיט עטמח דחזק הוא דהא נלחמנא דנחמו לאחורי ע"ה חוקפא הו עפי מע"י ריבויא' : והו אחי ויקן והו אחי בלחך השור אח ירק הגדה והו אחי שפורה אשך על הבהר מאי לנו אי הוה שפורה או כדנחמא אחרנא ומח לנו או בה כשפורה דעל הבהר או כשפורה אחר' והו מח לנו אי הוה ארץ בני עמו אי לא והו מריכא ידע דאשך הוה נוג' :

אב"ל רחא דמילחמא דבנא ומואב חשיבו דלא היה חד חיד ומיוחד דשליט על כולא אלא חשיבו דליינן סטריין דליינן מהדבקין כהו הוו שליטי עמלא וכו' הוה כפר ספרס דלמור לא ירעטי אח ה' ואמורלה הוה מהדבקי' כפטרס אחרה חוקפא מכולהו והו כפרי ישראל לחמ' לוח' דכיל עס אחרמלה משום דמסרס דליהו מדבק ביה חקיף מכולהו אינהו כטרי וכד חוו דישאל' מנו ליה ארגיבו כדמתייבו דליח' מליט'ס ענלאה דשליט על כוליה הנהו כטרי וה"ק וירא בלך כלומר חוה' וארגיבו כדמתיא אח כל אשר בעש ישראל לאחורי דהוה משליט'ס ענלאה דליינן מהדבקי ביה דשליט' על כל סטריין והיינו דקאמר אח כל למרמז לשליט' ענלאה דשליט' על כלי והיינו דקאמר יוגר מואב וגו' . כי רב הוא כלומר חזלו מכלי ישראל משום דארגיבו דליינן מהדבקין בשליט'ס רביכא דשליט' על כל סטריין דרב היינו רביכא והוא רמז ליחודא קדישא ויקן מואב כלומר דחוו גרמייהו דסטריין דליינן מדבקין כהו הוו כקאי'ס ככוחי'ס באש' יתמו ישראל מדבק בייחודא ויינו דלמך בלחך השור או ירק השור כלומר דשור היינו חוקפא דנבוכס דליהו מוקיד כל בני דמסרתייה ובהי היינו מלכות דנבוכס אלף הכיס ככל יום וכוין דישאל' מדבקין בייחודא אחי אק ניהויו משועבדי'ס להון . וישלח מליכס וגו' דפטרס כלומר דבגטס הוה מדבק בסינחם מליכס אור מהה דלדביק משעט'ס דרנני' דקדושה וכדאמור ח"ל בישאל' לא קס אבל באומות העולם קס דהא משה הוה מדבק בנ"ס' ובעלס הוה מהדבק כפטרס מסאכלא דליהו לקבל בניו ולבני רמיו שפורה דבנא דבינה דליהי שלחן דמיה מוזנין עלמין כוליה ומשום דכ"ל נמי יאקרי שלחן דהא מיהא שפורה עמין השאין לבני אמר אשר על הבהר כלומר דהעב' בציאה שפורה קאמינא היחא לעילא מ"ס' דליהו רכר היולא מעין ומשיב בלך דביון דבעלס ייק מהיאה שפורה עילאי הוה יכיל לבטלא סיוע דישאל' דליהי ממלכות וס' והיינו דקאמר ארץ בני עמו כלומר ארץ דליהי מלכות איהי בני עמו כלומר ארץ בני עמו דבנא קדישא דרמיו ליה דבנא מסאכלא מדבקין ביה בעלס הוה ידעתי אחי :

אמר דחוח נמי מאי דעבדו לעון ועד מהאי יוגר משמו וידעו דקב"ה מרחיש לישראל נסיון וגבורון וכן מואב משי בעש מלוח כי רב הוא אחמי נקיט עטמח דרב הוא ולא נקיט עטמח דחזק הוא דהא נלחמנא דנחמו לאחורי ע"ה חוקפא הו עפי מע"י ריבויא' : והו אחי ויקן והו אחי בלחך השור אח ירק הגדה והו אחי שפורה אשך על הבהר מאי לנו אי הוה שפורה או כדנחמא אחרנא ומח לנו או בה כשפורה דעל הבהר או כשפורה אחר' והו מח לנו אי הוה ארץ בני עמו אי לא והו מריכא ידע דאשך הוה נוג' :

אב"ל רחא דמילחמא דבנא ומואב חשיבו דלא היה חד חיד ומיוחד דשליט על כולא אלא חשיבו דליינן סטריין דליינן מהדבקין כהו הוו שליטי עמלא וכו' הוה כפר ספרס דלמור לא ירעטי אח ה' ואמורלה הוה מהדבקי' כפטרס אחרה חוקפא מכולהו והו כפרי ישראל לחמ' לוח' דכיל עס אחרמלה משום דמסרס דליהו מדבק ביה חקיף מכולהו אינהו כטרי וכד חוו דישאל' מנו ליה ארגיבו כדמתייבו דליח' מליט'ס ענלאה דשליט על כוליה הנהו כטרי וה"ק וירא בלך כלומר חוה' וארגיבו כדמתיא אח כל אשר בעש ישראל לאחורי דהוה משליט'ס ענלאה דליינן מהדבקי ביה דשליט' על כל סטריין והיינו דקאמר אח כל למרמז לשליט' ענלאה דשליט' על כלי והיינו דקאמר יוגר מואב וגו' . כי רב הוא כלומר חזלו מכלי ישראל משום דארגיבו דליינן מהדבקין בשליט'ס רביכא דשליט' על כל סטריין דרב היינו רביכא והוא רמז ליחודא קדישא ויקן מואב כלומר דחוו גרמייהו דסטריין דליינן מדבקין כהו הוו כקאי'ס ככוחי'ס באש' יתמו ישראל מדבק בייחודא ויינו דלמך בלחך השור או ירק השור כלומר דשור היינו חוקפא דנבוכס דליהו מוקיד כל בני דמסרתייה ובהי היינו מלכות דנבוכס אלף הכיס ככל יום וכוין דישאל' מדבקין בייחודא אחי אק ניהויו משועבדי'ס להון . וישלח מליכס וגו' דפטרס כלומר דבגטס הוה מדבק בסינחם מליכס אור מהה דלדביק משעט'ס דרנני' דקדושה וכדאמור ח"ל בישאל' לא קס אבל באומות העולם קס דהא משה הוה מדבק בנ"ס' ובעלס הוה מהדבק כפטרס מסאכלא דליהו לקבל בניו ולבני רמיו שפורה דבנא דבינה דליהי שלחן דמיה מוזנין עלמין כוליה ומשום דכ"ל נמי יאקרי שלחן דהא מיהא שפורה עמין השאין לבני אמר אשר על הבהר כלומר דהעב' בציאה שפורה קאמינא היחא לעילא מ"ס' דליהו רכר היולא מעין ומשיב בלך דביון דבעלס ייק מהיאה שפורה עילאי הוה יכיל לבטלא סיוע דישאל' דליהי ממלכות וס' והיינו דקאמר ארץ בני עמו כלומר ארץ דליהי מלכות איהי בני עמו כלומר ארץ בני עמו דבנא קדישא דרמיו ליה דבנא מסאכלא מדבקין ביה בעלס הוה ידעתי אחי :

פרשת פינחס אור ליום שבח כ"ג לתמוז ה' עמך וגו' הלא שדדניו לגלאל כן רחא יקירול כפטרסחא קדישא דהא חיכא לספוקי אחמי איתפריך ליסכא לפגחם והו דהא ככר ייחסי'ה בציך פ' והו אחמי למימד הכהן וכו' אחמי השבי'ס אח חמתי כקפול'ס דחמיר' : והו אחי בעי למימד הני נותן לא חמתי ברייה' שלום : והו אחמי זכה להאי זכוחא הכא למיחי לעלמין ומשעט'ס' לא זכה להאי זכוחא וכדכתי' : והו אחי רבוא' דלא מח קה' מיהה הויאל' הילא לחיקאול' דכר פסוקי' :

אור לשבח כ"ג לתמוז ה' עמך וגו' אע"פ שהסדרה מלחרה כדמתייב'ס דרמיו ונמשח אחר החאותה מ"מ לא דאשכך וכו' רק כי תשוב לרברב דתורתי וירדתי חמיר' לא הספוקי אפי' רגע ואשמי' דכרי צדיק וגו' איכא למידק אחי וכל יד' כספיק' דהא לא הוה ל"י מלחמה עס דין דאשכך לכסוור כלו ידו והו אחי נטייה' שייך כשמי'ס דקאמר דלמח'ס נגיטע' שמי'ס : אב"ל רחא דמלחמא דקאמר דנבואה הוה דשכינה ממללא כפומא דנביאה והיינו ואשמי' דכרי צדיק והוא אחי כאלו נבייה'ס מגימיה הוה מלילל והיינו וכל יד' כספיק' : לנגוטע' נגיטע' שמי'ס שמי'ס העלוי'ס דליינן דשקן כה"ס ושתלן' : וליסוד ארץ היינו למחבא יסוד עולמ'ס מלכות ולאמור לניון עמי אתה היינו לחכר במלכות חמתי עס סטריין עילאי' דהא מלכות חמתי יאקרי' : איהו דיהא לניון עמי דהו והיינו דלחכי'ס אינין כ' ציוני' דחד לניון איהו מלכות החאה

במה שטעה אחר וקלל לך למינעו דמהוהוה ברא דה"א מהשפט
 שמה דהו"ה דומה דמתי' דלחנן דלחיה יחורא ומהוהוה שמה
 דהו"ה הניינא מברא דה"א בבראה מהשפט שמה דהו"ה זימנא
 דלחיה דלחיה עלמא דפירולא ונברא דה"א בבראה שמה
 דהו"ה תלימא מהשפט שמה דהו"ה וכן מהו"ה להו"ה עד
 עלמא הו"ה דבבל דננא ודננא ואף עלמא הו"ה רמוז בזה שמה
 הו"ה דהא רישא דבר עמי לוי"ה דהא חיבו משרך כל גוסא
 ובערין רמוז קלוטו ע"י יו"ד ודעו"ה רמוז לה"ה ה' כד תיפול
 חד דרועטא וספי יודך דרועטא לקבל חיורא דנפלא מנעריה ה"א
 האי הו"ה הו"ה ובריה רמוז לוח"ו והו"ה דגליז' כד תיפול חד
 ותשו יודך בחרורא דנפלא מנעריה ה' וחו חד בר עמ מדקת
 בנאחשיה יודך מהנברא וח"ו ברה"א דהא רחמא רמיז ברה"א ובריה
 גוח"ו והא רחא דפרה אדומה רמיזה למלוה ובעי לחלש
 דינא מינה ומינה אמר ומהם אוריה אל אלעזר בהון דלחיה איש
 קינא ולא יביק' אל' משום דרמיז בחמד עובדא ולי הוה
 יביק' ליה לא הוה משהייר ביה דינא כלל ודינא אלעזר' לאהבא
 עלמא ומש' מוהבא ענין ושפט אוריה אלעזר מינה דמא
 דלחיה חוקא' דדינא * לפניו כי היבא דיהונו עינוי למתן קביעי
 בה וישפט בה ממהם חד והוליא אוריה אל מחון דנפלא ורחמי
 לחיק פערין סדורין לה ומהוהוה סערה עממא' אח הפורו *
 וקת עז ארז דרמיז לח"ת ואובז ליכוד או מלוכה ובעי חולעת
 דרמיז לגבורה חייור' אל תוך שיפוט סערה ובריה דייחוקדא
 איפרא דילה חייור ומש' מסערה * וזהו שלום :
ורזא דפרה אדומה תמימה רמיז לב"ו דאיקריה פרה וכן
 מהלכה לאוקדא עלמא אקריה פרה סוכרה כד"א
 סערה והבא ענין כד עלמא דינא קשה למיקד כה"ה אקריה
 אדומה * ואיקריה תמימה משום דלחיה פרה ולחיה פרה והיא
 דמחודך סערה לא חיה תמימה והיא דמסער דקדושה אקרי
 תמימה וריינו אכר לא עלה עליה עול דלחיה היא דיהוה סערה
 עליה פליה עול דמלוכה קריש' ומלוכה רמוז ולא בכהן גדול כד
 דלא לאחשא חילא דדינא דלחיה הוה מהענד ע"ה כ"ג דהוה
 דסערה דהוה עובא הוה מהלכין סערה דדינא עובא ובזמנא
 דמש' דהוה רחמינו עובא בעלמא הוה עני ע"ה דסבן ובהר
 אלעזר' ע"ה כהא רכא דכהא רכא בשאר זימנא לא חיקך
 חילא דהמד עליה עפי מסבן בימי משה וסמא אוריה לפני
 משה זר שופט ולא כהן דלחיה איש חסד וקלל חיבו כדאי
 להעבד דינא דשמיטת' אל' זר חמט לאחשא חוקא דדינא ואלעזר
 רואה דעי' הסכלות' ידידי בה מהעורר סערה בעלמא ובהר
 וכן מוקדן ויהי בראש אלף ארבלת. אל לאחשא חוקא' דדינא
 ובה מוקדא ומתעבד' אל' רמיז דמידת ארץ מההסכת לה"ר
 דלחיה אפי' דלחיה חייור דוגמא דלפר וכן ארז רמיז להסכת
 דלחיה עץ החיים ואובז רמיז לב"ו למרמוז דיהלגס חוקא' דדינא
 סוכרה * וימי חולעת רמיז לגבורה וכבר בשעירי הלשון למרמוז
 דלחיה חייור ובה דכד מהחוקא' מהענד' אל' דלחיה חייור רמיז
 לה"ר דלחיה סוכה דמקד' למדח רחמיס דלחיה חייור
 ומתקדשין לאסר כמיס חיים לאדבקא לה כחמד עלאה :

איקרי כפיר עבוד דלא חוקק כל כך על בר עמ ובהר דלחיק אקרי
 הנין וזהו הרמזוהו וחשימו חיים בלאו ומתנ בלחיי חוקק' אפי'
 במוסרי המשכו לייחן כחכה דלחיון הוא נחש ומתכווה כהנעט'
 ה"ה"ר וחסיו מהר כפיו ורחמי בלאו מנהחו ומש' נחוש' שמה
 ה"ה"ר דהוה נחש הקדמוני והא חיבא למכעי אמאי עבד
 מרע"ה נחש החושף לחסאי לישראל ובי לא הוה אשפר ליה
 לאסאה חיקון כמידי לחריאי ולא ליתסו ע"ה הוה נחש דיהוה כעין
 הלכס * עד משום הכי עשו בחר' דרי בחריאי ח"ל' כניתי
 אסוה' יבג משרע"ה דוכתי למעני כפר ע"ה דהוה אשפר למיכ
 דרעשייהו דהוה עמם כהוהו חלסן וסמ וחי לחיק אשפר דלחא
 ויהושפט לא ציערבו כדאקפי רבנן ומתי דלחדרו אשפרו
 ליחזיקה מקוס להנדרן בו ללו טענא חיבו דמשום דייגנד
 חוקיה ירמוה הכ שום שמן ע"ה :

אבל רחא דמילתא חי דהתי נחש החושף הוא רחא דיה"ר
 ומש' שויה מרע"ה כל הגם הו"ה כל השך וביעי אליו
 וחי למרמוז מחן דלא יהתי מיע"ר אל' כדי קיוב הנפש
 בלבד דלתי רמיז חפצת ליה דלא מחתי מיניה אל' כהנעט'
 בעלמא וחי כלו' רמיז חיקון לבד הוה דלקרי וחי ומתי דלחתי
 עפי מבעי חייור לא חייה יל' אל' מה וכן חתי חוקיה ורחמי
 דמסכות' כפי בעלמא מתמם אחז דהוה קמי' ומתמם משה
 דהוה עמוד למחי בחרי' משום הכי כהה נחש החושף דרמיז
 לנחש חפצת ליה לחבש' חוקי' ידידי דוגמא דמתי דעבד
 אשפי כנשה הגדולה כד אסרו ליה"ר דע"ה ודערייה ומתי
 דלחור מקוס הרימו לו להנדרן בו ללו למימד דעטו בני עמ
 בחריה בע"ה אל' דהוה ליל' לא' ויהושפט כהתי לאחשא
 חוקי' דיה"ר אל' דמקוס הרימו לו להנדרן בו כהנעט'
 לחריה ולהכי אודתרו מיניה ובעלו יהיה ובטו יתי' חתייבן
 ותהיו המיד עומום וערים להתגלותו לייזכר מן :

פרשת בלק אור ליום השבת י"ד המוה ה' עמד וכו'
 פתחו י' שערי זקו וכו' והא חיב
 דקדוקא מתי פתחו לי דקאמר הא חי וזלח חיבו לא לניך
 דישתחו ליה דהוה מנפשי יעול ודקאמר חיבו נחוש' זה שער
 לה' דייקוס יבאו בו דמשמע מעמנו וחי לא לזיק רחא אש'ר
 דלימא פתחו לי וכו' לא מהני ליה * והו אמתי קאמר אודתיה
 ולא קאמר שם מלא אל' רחא מלמח' משום כמה מוקדסיניס
 בעלמא דלחור עבד נכר עי' שותלן קודס' בריך הוה אפי' לקביליה
 מלאכין דמשזבי לון מייחיון כמח' דלחויספך על קרא דויד' ארס
 חתם נפתיח ונמתיח מלל דוד ואמר לון דייחשנן יתיה
 מידא דמקברני ית' ויקברני ית' לפולחן דקב"ה כנוונא דייחשנן
 ליה שערי זקו' שעי' מנחם החלש דרמיז כמיס ח"ה וריינו
 אכא כס אודה י' והכי אמר עבלי לון ריכיס משום דלחיה
 בה שערי טובא עלחין עלמא * וכלי האי אלעזריכא טיעל למיכ
 מתמן לפסוק עלחין דהא זר השעט דספיק עלחין דייקוס
 יבואו בו מעשן עבלי ליה חתן מלך דיעבד כן עילייה דיהי
 חתן ליה שכן ולין שער רע * ומשום דרמיז כמיסן עלחין
 אמר שערי זקו ית' וחי וחי קאמר לה כמיסן :

ורגא כפרשטא דל' חיבא למיקר מתי וירא בלק אל' הוא
 חות וכו' לא ע' חזי ותו מתי לח כל אשר עשה אמתי
 כפי' כל' ותו אמתי אמר אשר עשה לאמורי דהיינו סיחון ולא
 אקר

בי"ה הזכר ה' עמד וכו' הקילו ימיס מהדדימה חולה והאברו
 מיע"ר האורב לכס בכל רגע כי חליכס השוקקת חמיד
 וזהוה קמשלו בו חס חלון מרמוס כפיר ותנין דיה"ר צרישא

לשגבניה עם מן איה תיק קבצא דישגב ליה וכו' מאי כי ידע
שמי דמשמע דידעיה לחוד מני והא כמה ליתן דידעין ולא
כשרין עובדין :

אבל רחא דמילתא דשמי"ל כד לחתוק על כד עובא
לחקי שחל וכו' לא לחתוק כ"כ חקיקי כד עובא כד
לחקק על כד עובא חקיקי שחל וכו' לא לחתוק כולי האי
לחקיקי מנין דליתו מנין והשחא קלמך קרנ אי לחתוק ס"מ
ונחש על כד עובא עד דליתן דמנין לשחל וספן כדלמחן
כד חתד כמיובחה מחרק עניהון חבל לא יחא לך מילא
למחשם לא חס לא לא מנילא דמיובחה מיוקשא עובא וחי לא
לחתוק ס"מ ונחש על כד עובא דחא לא חקיקי חלף סכיר
והנין ג"ע מיובחה דמיובז וחי לך מילא למחמיס יסהון
ולכנננא יסהון מחתוק והוי דומיא דמאי דחביב כי יסיו
שחליס וכו' כמזר יהיו - ח"כ ה"ק אי מיובחה לוח איחיה
שלימחא הא איחמיא דס"מ ונחש דמנו לשחל וספן דליתן
נכיהו וליחיה דורך עניהון ונחש דמנו לשחל וספן דליתן
שלימחא אסחי דס"מ ונחש דמנו לשחל וספן דליתן מוכי
ולחיה רמיס להו דהיינו כד חב כמורו סרק וכו' דכתיב
לחתקרי ס"מ ונחש דחא כתיב לחתוק מחי דגמינו כי כי
חשק וכו' שחא יחוב שפמח לעב שחל וספן מחרק ולא
חממוס משוס דכי חשק לבד חבל לא חליס חיובחה שלימחא
ונחש"ל אשגבניה לישמיב כמנובא עירוק עניהון חבל לא דמס
יתחון לשגבניה כומר דירמוס עירוק כמחן דתב כמיובחה
שלימחא דהיינו כי ידע שמי דשמיס מחרק מניבחה דקדיה
כדדמינו כולמס ידע אח חויה אסחו וכן ידע חלקיה חת
מאי וכו' וקלמך שחל דהיינו עסקיון דמיובחה כדלא שמוניו
של חקיק"ב וליחיה אכו לכל שיפח ולכל מדעין דנשפח דמיה
דלחיה סכ"ב גופא חכי הוי חסו לנשפח דמחל לכל סחל
דמד לחסא חד שיפח וכן מומד לחד מרעס חוממט מרכיבן
ג' סמי ועבדו חד הכרבה דלחיה סחיי" שיפח או מרעס
ללא חוי חד לחמודיו מסי חכי הוי סקודיא דרפינן מחרבין
ג' או ג' מנות ועובדין אכו כשיפח או מרעס דנשפח וחק
ה"כ כי היכא דמיריקי חיוס הכרבה דמחסי לכל שייפין ומרעין
דנשפח חיוס חורייחא חיוס מתייל לכל חומנין כשיפין דנשפח
ובל"ל רפלות חוי וכו' כלומרן לשקך דלחיה כד משיין
מנו דליתן רבין ורפיין חריבני דרפוחא דיהיבנין ללחאחא להו
לא ליהי ריבא עובא ונתימיל חיוסחא מנו דייבין ליתן
לחיב דרפוחא דידרו ליהו ביה לחומק והשחל דקלמך
לחורייחא חיוס כה מרדווייה רפלות דלחיה כה לחומא כ"כ
לשקך דליתן בני משיין ושיקוי דלחיה ביה לחומא למחמתיין
והיינו כי ידע שמי כענין עסק חתורה יסובג על ס"מ ונחש
לא ידמו קתייה חלף ככסיר והנין דירמוס ויחבני יתחון :

לא יקנה ובגדירים לא כתיב - וכו' אמחי מני מסעי בני ישראל
וכו' מאי מויליחם למסעייה ונחש מסעייה למחלימס וכו'
מאי קשרא כתיב פרשיות דנחליך של חייבי בקרבננו ובחר
הכי בגדירים ובחר הכי במחמנו מדון ובחר הכי במחמנו
אבל רחא דמלתא דכלא פרוני יחום מאי דלמחר כהחיה
מחמר דרובש דלמחר דמחן על ר"ע ומבני יששכר ויער
וכו' וכן כעמחם הוי חליה יחום אמרינו וכן כמחי דדקדקתה
דמחי דלמחר לשליסי גזירה ונכונ חיש וכו' יחום חיוה חבל
לחמי אשחאר למירק הכי קת קדוקסין וקדוקסין לא חיוה דלחיו
עשרה סבי וחינגלוו בגין כמכירס בגין אמחי לא חיוה נגלוול
דליתן כולורייחא חלף כר"ע שכן כמכירין יס שכן ולא חירמי
הכי בחמריי וכו' חכי אשפר לאמור דמשוס מכירה יוסף
אילגלוו דשפמח דחי לאו חכי לא חוי מגלגלוו חלף כומח
קדמחא חמי ר"ע כענין מילכיה חירמינו דלמחר וכו' כיון
דלחוקן לא חוי כמכירס יוסף אמחי אילגלוו וחק דהר"ס
ריקלס"ט מליי ביה חלף כמכירס משכח ולא חידכין [כד]
מחבוקן לחוקן וכו' מאי כדכחא דכרביס משה יחי לחוקן וחי
יחום וכו' אמחי יחום מיסה חניינא כיון ללא חוי כמכירס
יוסף וכו' אמחי בריך ליה ולא לרעיה כדברך לחיק כשנפייס :

אבל רחא דמילתא דחא ודחי כשנפייס חבו מהחאו חובאי
דחא דקריסו כגומריס או דחי לא חוי דקריסו כגומריס
וסבו מחזיב לא חוי שרי" סכיה עליהו כד חמר יקב
הקבצו ותשטו וכו' ואחך לא חוי משחו שלימח חבל אכל
דמילתא דליתן לא לחמיבו מיהא על מכירס יוסף דחא
דריס כבין יסאל פרס למחי כמון חרב הגובג ח' מחמדייו
ויוסף כיון דחוס משחבנ כביהו לא חוי מחזיבו עליה מיהא
ומ"מ חוד דחיה מחמיבו עליה מיהא כד חוי כחביק כה
וכו' חבו דישפמנדון כוכרין ביוסף דרמינו לנדיק וקב"ה נגלו
דישלוס יוסף דרמינו לנדיק כמחריי חל"כ לא חוי וכלי ישראל
למיסן ממכריס וכדליחא כזכור ומש"ס יוסף משה חת עמחוס
יוסף למימד דכתיב יוסף ישראל ממכריס כיון דלחיו שליס
עליהו והכי חוי רוי דעובדי קב"ה כענין דשלישו כוכרין
ביוסף חוס סכ"ה דשליס חוס כמחריי ליה חייב דלחיה חקומה
נגלוול דקב"ה ונדעיה חוי כדיון דשנפייס נמנו דישפמון
כוכרין ביוסף דישליס יוסף כהון וכל אקריס קת כיון
דהוי ממכריס חתוח שפוחיה ומ"מ כיון ללא חוי משחבנד
כהון לא חתוק מני דשפמון ומש"ס חוי כענין דישפמנד ומשה
בהו להכי חמרו לו שיפמנו וספ"ט וכו' כלומר מי חייב
שיפמנו וכו' דלחמחא ביה כוכרין וכלי חכי חיוו שיפמנד כח
דיחא ללא כפרה ח"ו חלף חלף חלף חלף חלף חלף חלף חלף
לעבדיס כלומר ח"ו חוי כמנו דשפמנדו כהו כי יחילא וירך
חויביו ורואו מהדר להו החתח חלחיס וכו' כלומר חל"כ וחסון
כריסן דלחמנדון כדיון מ"מ לא יחולא לו למעבד חכי דחא
חלף כדכנא כענין דלחיה חתח חלחיס - ור"ע אשחליס
כשנפייס קדמיא וחלף כחילי עשיפח ללחמחל לחמרי כח
נגלוול ומש"ס כומחא קדמחא לחחי כחילי שפמח חיוסח ביה
שכור כמכירין למימד כנגלוול חיינא כשליס למחרי וכן
כחוי בני חרס והשפיקו חירבור : אור לויס ח' ה' חלף
הנה קול דודי דוסק כדון פי ואומר חוק וחסן וכו' חל"כ
שחיימס

הראה גיפי' וזין הניינו' איהו כמירא דלוח במלכות חמאה
 מלכותו עלאה ורבל' ב' ד' א' אירבל למירק אחי' ויה' לפנחס בן
 גלפוזי בן אהרן הכהן וז' זמאי' הניב זה חמאי' ויה' מיהו"כ ד'
 הני' ו' וז' זמאי' נקבלו זה קנארי' דהא קנאה לא הוי אלא מאן
 דמקיה במחרי דלוחו שער מניה או גבור מיני' והיבי שייך
 דהא וז' חמאי' כהוכס והו' מתי' הני נוין לו זה דנרתי' שרוב
 היב' מיתחמה' היא אגרא' בס' עובדא עבד' ו' וז' זמאי' ויהיה לו
 זלורעו אחרי' וגו' הא בלאו הכי פינחס כהן היה וז' זמאי'
 אמר שר קנא לא זלורעו ולא קנא שר קנא לה' כדשרי' פנחסא
 וידבר' ה' וז' זמאי' וס' הניב' המוכר' אפו עבד השאל' לא ידעיק
 סיכו הוא : אבל רזא דמלתא אחי' דעד תד' ישראל ביהוה
 עובדא חספס' מחבואת' בעלמא ולכי' הוו מבי' וז' זמאי' כדאן
 פתח'אל דלוחו נכס' ישראל' להקנא ביהוה' אפי' מאי דשמי'
 כה הוה' עשי'א וירא פנחס וגו' כלומר דהוה' דלא מתקן פינחסא
 ביהוה' ככיה דהא פינחס'הו הו' עבדי' עובדא ממס' וככ' אע"ג
 דהיא ביה קנא עובדא דהא דמחטבי' כה' האפי' ואיכא למ"ד עקמת'
 פסיוהי הוי מעשה מ"מ לאו עובד' שלימא' איהו' ומ"ה בעי להקנא
 פינחסא' עובדא ממס' ויקח כוח' כידו' למעבד עובדא כיד' ממס'
 כדווי' עבדי' הוהו' דשמי' ממס' כיד' וקס' פנחס למעבד הכי
 משום דאמר דלוחו אהרן' גדול' אשור' סגן' אהרן' משום מלחמה
 וזינן דאזא' ארבל' ואבא' לא' האמר' לזון קרבא' כלל' ליה' ענין
 לאתא' הוי קרבא' אבל' אהרן' דאזא' משום מלחמה' ל' האמר'
 לאנא' היא' מלחמה' ממס' ומ"ה ייחס' ליה' כהר' אלעזר' ואהרן' למימר'
 דחוז' דלזין' כדכתיב' מנייה' לא' האמר' כהן' הוי' מלחא' אלא' ליה'
 משעתא' דלזין' ומשום' דעד' דלחי' פנחס' עבד' יהוה' עובדא
 לא' הוה' מוחא' כלל' דהכי' אורח' דההוא' ספרא' לאתפתח' לאזינו'
 דמגריזין' קמי' קב"ה' עד' דיתקטן' כחובי'יו' ויפסס' מחבואת'
 טובא' בעלמא' ובתרי' יתפרע' מניהו' ובחאל' ז' וידר' ומתסין' עולה
 וז' וזינן' דלא' הוה' מנהג' מתיק' ההוא' עובדא' לא' ארבי'ו'
 ישרא'ל' פיבו' דלחי' לזון' ע"ה' ההוא' עובדא' דפנחס' להכי' בעי'
 קודשא' בתרי' הוא' לאודעא' לון' דפנחס' עבד' לון' מינו' בני'
 דהיב' א' חמאי' וגו' וז' זמאי' היב' אפי' אפי' קאמר' ולא' כליתי'
 חזין' דמיהו' עשרים' וארבעה' אלפי' להכי' קאמר' ולא' כליתי'
 כלומר' דלי' לא' אחא' פנחס' הוה' מנכח' לון' והוה' מחפס' מסבואת'
 בעלמא' ובה' אפי' הוה' משני' לון' והסבא' בעלי' עובדא' השיב'
 אחי' אפי' אל' דנה' אלא' משום' דלא' אפסי' בה' למעבד' ברגי'א'
 כדזא' דאס' י' עזיו' מלאך' מלין' וגו' מלאחי' כופר' מיהו' הגו'
 כ"ד אף' כ' כקאלו' אח' קנארי' כלומר' ביהוה' חובה' הוה' פגו' כדכר'
 דמשפט' עבד' אל' נכר' והאי' איהו' קנאה' וכדאמר' אפי' אה' מתקנאה'
 אלא' בירק' וגו' והכי' איהו' דשפטא' דחיי' לה' הוה' משפט' בנת'
 אל' נכר' ופסחי' י' היב' כדכריה' והאי' איהו' קנאה' בודאי' דמקנאה'
 מפרוניתא' ופנחס' קמי' היהי' קנאה' משום' דחלכנס' במלכות' וקני'
 קנאה' זרה' ממס' והיינו' כהוכס' כלומר' חילבנס' כהן' מ"ה' דלחי'
 מלכות' ולהכי' קנא' קנאה' דיני' ממס' דהא' מ"ה' רמיז' למלכות'
 וז' משום' דלחי' כרוח' אור' קמתי' דילה' וזו' מ"ה' ס' מתימ' איהי' נקודה'
 כה' כליתי' ויהי' שר' ויהיה' לו' ולרעו' וגו' כלומר' פנחס' כהאי' עובדא'
 עבד' חרין' מילין' כפי' חד' דלחי' ברוג'א' דהקב"ה' מעל' בני' ישראל'
 ואשתכח' דלחי' שלח' בין' הקב"ה' ובין' ישראל' מניינא' דקמי' קנאה'
 דקב"ה' ולהכי' שלח' ל' קב"ה' על' הרווייה' לקביל' דלחי' שלח'

בין ישראל לאחיה בשנים קאמר הנינו נותן לו אח גרתי' שלום
 דיבא' ליה' מדח' בניה' דהיא' מדח' שלום' ולקבל' דקני' קנאה' דקב"ה'
 אמר' ויהיה' לו' ולרעו' אחרי'ו' בניה' כהאנ' עולם' וגו' דיוק'
 ד'יקים' כווחי' וזו' אכפית' ליה' דיהא' זרעו' קיים' ולא' יכלה'
 בכל' גזרות' ונלוות' שיהא' בעולם' והאי' רמיז' במאי' דלחי' ולרעו'
 אחרי'ו' בניה' כהנא' עולם' כלומר' לעד' עלולם' אפי' קיים'
 זו' אכפית' ליה' דהכניס' גדולים' יקומון' פנייה' מדר' והכל' ליה'
 דבניה' ראשון' הוה' כהניס' גדולים' מרעיה' וכן' לפי'ד' לנא' ביומי'
 משיחא' כהניס' גדולים' יאן' מרעיה' והאי' רמיז' במאי' דלחי' אמר'
 כהנא' עולם' : חתח' חתח' קנא' לנא' ליה' כלומר' איצבי' לאחזיק'
 סיכו' עולם' בני' האי' עובדא' עבד' משום' דלוחו' אחיד' במדי'
 חסד' דהא' איהו' כהן' וחסד' אל' יציקי' והיינו' דלחי' חתח' חתח' אמר'
 קנא' לנא' ליה' כלומר' מלאך' דשי' יזייה' דלוחו' אחיד' באל' דלוחו'
 קנא' חסד' דשביק' ליה' נותן' לו' אח' כרתי' שלום' וקאמר' עממא' ד' מילתא'
 דקב"ה' והאי' איהו' עממא' למאי' דמליק' מיניה' והיה' לו' ולרעו'
 אחרי'ו' בניה' כהנא' עולם' דיזין' דלחי' שני' דיניה' משום' דקנאה'
 דקב"ה' דין' הוא' שיזכה' ביני' כשלמינו' בני' והדר' יבא' עממא' דלחי'
 דפתח' ביה' הנינו' נותן' לו' אח' כרתי' שלום' וקאמר' עממא' דלחי'
 אגרא' היינו' משום' דכרהו' עובדא' כפר' על' בני' ישראל' ואעיל'
 שלחמ' בין' ישראל' לקב"ה' דין' הוא' יזיחי' אומות' ואומנות' ורעיה'
 לאעלא' עממא' עשי'יה' ע"ה' קבנא' דמקרי' והיינו' דחייב' ויבשר' עמי'
 בני' ומשום' דקשיא' אחי' ייבי' כל' כך' אגרא' לפנחס' ומאי' רבות'
 דקבל' חד' גברא' ומד' אחתא' להכי' אמר' וס' הניב' המוכר' ויהי'
 האפי' המוכר' כלומר' מדע' דמילתא' רבא' עבד' כקטולא' דידעו' דהא'
 גברא' שפיה' אלו' מנייה' ס' לפמטוין' וזינן' אפ' סק' נבולא' דשכח' עמי'
 עלבוניה' מקטינו' דידיה' ולהכי' השיב' כלאו' קבל' לנולי' שבטא'
 וכן' שם' האפי' המוכר' וגו' דלש' אומות' גדולין' הוא' וזינן' סק'
 הוה' ליה' כלאו' קבל' למדין' כוליה' דהא' ככלויה' עמי' עלבוניה' מקטינו'
 וז' וזינן' דחייב' כלאו' קבל' אל' שבטא' וז' אומה' בנין' קנאה'
 דקב"ה' מילתא' רבא' עבד' ובדאי' הוא' לאתכח' מימחא' דקב"ה' וכן'
 גמי' דין' הוא' לשומי' ליה' אגר' שיה' דנא' הוא' רזא' דמילתא' :
 ואחא' שלום' :

פרשת מסות ומסעי' אור' ליום ז' כ"ח לתמוז חק
 ונתחוק וז' הדקב' כי
 ובחורתי וזכרתי במשניותי ולא ספריד משניותי דמיכתיבי
 וחורתי אפילו נגע א' כי אחת קורא ק"ב בכל יום עשרים
 ושלש ואיך זוכר מה שכמותה ודברת כס בשבת בניתיך וגו'
 כי כן נצרך לומר להספיד משמחה מ"ח בשום נגע והלא נס
 אס הווצרתי לשמחתי יום משום רשעותי דיך לא הי' לך לשמחתי רק
 כגוט אחתון כס סעודה ולא לרבותא ממנו כלשם שפתי כן האיר
 ממנו מהיום והלאה עד יום' ג' באל ולא תפסתי'ו כ"ל כום
 אחרון כס סעודה זולתי בשמחות וזימח' כל משמחותי' ירלתי
 וחורתי ובכן תשמוע על ס"מ ונתת הורדטי' אחרון כ"ל דלחי'
 שחל ופתח מדור' דהא' איכא' למידק' אחי' נקס' שחל ופתח' בחד'
 גיבא' ובסרי' ותנין' בחד' גיבא' והא' עריף' הוה' למיקום' שחל' ובסרי'
 בחד' גיבא' דהרווייה' גביה' מני' ארשא' ופתח' ופתח' בחד' גיבא'
 דהרווייה' גביה' יאן' אחי' בני' שחל ופתח' קאמר' חדרון' וגבי'
 כפיר' ותנין' קאמר' חרמוס' וזו' אחי' כ' כי' חשק' ואלספסא'
 דמשפט' עבד' ליה' אלא' חשק' כלומר' לפסיוהי' ולאחי' והא'
 איצבי' למעבד' עבד' ספין' ולא' אפי' כהנא' למוד' ותו' מאי'
 אשגריה'

ובחר הכי כתיב מוקף ח"י ונתלת בנות לפחד דרזח דנחלאות
 רזח עתיקא וכו"ש חתלת ח"י דלח קלח אמר לה הכי בעבור
 אסתחא דלדלו בצורה ספקא האי ק"ל אין לדיון אלא מה שעיניו
 רזוחא ובין דתיב ביטא והאי פנה מנחא לזכות נכחא מלבישא
 אלא ודאי האי רזח דנחלת מאב לבן רזח עתיקא אמר' דק"ל
 דהאזו דרזח דמדברת הוה מספקא דיוכלא וזאן אמרין דלדבך
 להו ד"ס דהבין רזח דמלחא דלדבוקי צ"ח הבין וזאזרו
 בספרא וכו"ה דסמך לכו דייקא נמי דקתני מספרא דיוכלא
 דהא הנזומא דקתא חיבו ספרא אב' משה נהעלה בשער השני
 דביניה וזהדבך בספרא דהכמה דסמך דיוכלא ומדסקיד קב"ה
 למשה לאחדבךא לשבטיא צבינה דלדיו ח"י מלכא כד
 בריך לון בעא לאחדבךא יתהון תמן ושרא בנאזבן דלדיו בוכרא
 דאדבין ליה תמן אמרין ידבוקן שרש בעלזא ושרי ואמר יחי
 ראובן וגו' וקאמר ומוחא תנינא לא ימות לאו למימד דלא
 יתנגלגל אלא היה מוחא הו העלם ענין מיתה האמורה במלכים
 אשר מלכו בדרך הרוע ומוחא קדמאה דהיינו העלם עילאה הו
 צבינה ומוחא תנינא דלדיו העלם תחאי הו במלכות וי"ק יחי
 ראובן לומר ידבך צבינה דלדיו ח"י חתלו' וזהדבך
 במלכות דלדיו אחר דמוחא תנינא • ומשום דלדיו למימד
 כיון דמתדבך בדוכחא עילאי לא ישפע על בני שפע ברכה
 ל"ק ויהי מחיו מספר כלומר אוף דיתדבך צבינה מלכות
 ישפיע שפע רבין צבניו וזלתי מספר דילכו כחול הים דרמיו
 דמלכות • וכיוצא בזה אמר צנפתי' שבע רצון וגו' כלומר אע"פ
 דלדיו שבע רצון דלדיו בדוכחא עילאה עובא מ"מ יחא מנחה
 צבניו לשפיע על בנין מברכה ל' דלדיו מלכות ומהאי
 שטחא אמר וזאת ליהודה וגו' כלומר דאוף דאדבין לראובן
 למקום ח"י ההלך ואחריו נמשיות' להו שבטייהו מ"מ יהודה
 להי' אחיד נמי בזאת לנחום מלחמות' וכן וזאת שלח וכו' :

פרשת דברים • אור ליום שבת "ב ונחמה ישנתי ולא
 קמתי עד כי השמש יא על הארץ

בעלמא וזלתי חובין תקיפין והנהו ללאו חקופי כולי האי
 במרגלים הארץ ברו עובא • וכו אמאי דקדק ויהי במ' ענה
 וגו' ואמאי לא כתב האי ספרא מקמי עו והסתיו עד ריש ירחא
 ובעלמא דמ"ס דחלצנדיך דלדיו בשרי זמנא וכו' אמאי יאצטריך
 למיכתב אחרי הכותו וגו' :

אבל רזח דמילחא דהאי ספרא יאצטריך למימד במסורויהא
 ד' ספורי קדמין אינון לקבל ל' אחוון דהוי"ה
 והאי ספרא לקבל מסורויהא תחאי והכי כליגן ביה סקודייה
 דל' ספורי קדמין וסינו מה שאמרו חז"ל משה מפי עצמו
 אמרן ופעם דקתא מזות איכותין צבאי ספר וקאסתון לא לפרושי
 האי מילחא דר' למנדע אורחין ושבלי דמסורויהא' ומנדע
 יהאון דר' לאתיידא ג' או ל' ימים מבני נשא וצארעא קדישא
 שם אתון ליה דודי דר' וזהם תקום עד רזח דמלחא ומאי
 דבעון למאי צבניו ג' הדכות וכו' דעקון מהי זכור ושומר
 דשבוין אחר לאמרו וזאת דבר מהים וגו' דהא ודאי הכה
 חיבו רזח דיימוד' ומשום דהאי ספרא רמיו במסורויהא תחאי
 לאכותיב בשרי קדמין הוה כרז' דס"ח לדיה ביה קודין
 לאחזאה דכל חילין דליה אינון במסורויהא כנוקבא דמעבדא
 מדכורא וועמאל דבשמינ' לא איחזמר לא צהי"ס ספר ולא
 בספרי קדמאי אע"פ דהוה משמע דהוה חזי למימדא צבויית'
 כיון דיעבך אמר' כ"ס דחלצנדיך לדימח ליה משה דהוה בעלמא
 דמסורויהא וזכי בחייו מה דזכי יעקב בתר מותיה אבל רזח
 דמילחא דהאי משום דהאי רזח דמסורויהא תחאי חיבו רזח
 עתיקא עובא וזכי לאעלמא יסיה עובא דמס"ח לא ספרי
 דמקובלי לא דאכרו אלא י"ס והאי רזח דמסורויהא תחאי ליבא
 מאן דגלי כי היבא דלא לעשון ביה בני נשא כי היבא דשעה
 אלישע אחר וחי אוריית' גופא עלימ' יהא דמס"ח לא אכתב
 קרא דבשמינ' ק"ו דעילמיו ליה חכימא • אבל כולוה קמו
 בקושטא דמילחא כל מה דכתבו במלכות סתם חיבו במסורוית'
 תחאה וביסו הספורים דרמיו לזמנא דלחי דהיי' ייחודא עליה
 מש"ח המריץ ליה בקול רם ומרוב העלמותה הוה מילחא
 אפילו יעקב לא אמרה אלא בעת ספירויהו משום דהאי צבאי
 לאזדווגא צהרה דהיא עשהה חזי דלא זכה בחייו וכיון דבני
 משה למימד ישראל מילוי דהאי ספר דרמיו למחובות' תחאי
 קדיס וחי תחובותו כדי למימד מהי ספרא וימייצגות' חזאי
 בלבהון דהא כי היבא דאורייתא כליגא ממזות עשה ומזות לא
 דעשה מזות עשה לא לפלחא בדרגא דקדושה • ומנ"ח לאפשיא
 דרגין דספרא אמרה יכי נמי והשכרו תחובותו לאפשיא ספר
 עובא והכי עבד משה וחובין תקיפין ודלוי אחריו מנייהו לא
 הכריך בהון וחובין דאכתי לא תבו מנייהו האריך בזהו •
 ובתב אחי הכותו כלומר בתר דליתבך מוקפא דלדיו ספרא
 כתב האי ספרא דרמיו למסורויהא תחאי ובסוף ספרא אמר
 האזינו השמיים וגו' דאינון י"ס עילאין ומש"ח כתב דאדברה
 דדיבור רמיו צהו ופעם הארץ דהיא מסורויהא תחאי וי"ס
 אחרי פי דהיא אמרה ה' פי ה' • עירוף כספך דלפני רמז ביי"ט
 עילאין חזל ספרא דאחרי רמז מסורויהא תחאי דמספא דהיא
 מ"ס עילאין חיבו בשופע בני דומיא דטייפיה מער דאינון
 עבות ואלא יוכל בעלמא למכסל ליה וכד חיי מסורויהא' תחאי
 חיבו נקטא ליה ומתפלג ליה לכל מה דהו כסום ח"י דר' דר' דר'
 וגחתי

שריטות הללו הם ימי אבל הנה הינו והאבל עמדו זד אחד
ההנה לדהינה לאתשטעטש בזהך חרפנה כנפיה כשפניה בין
וגו' הכתוב וגו' הלא יש קך נהמשך מחוד מחוד מחוד
ולחזרה מדיבור לגמרי וזהו ההכרחי לזרך הקיום ותמיד ההרויך
משנתוין קך לעמך במקום המסופק כי לא חילתה
רנע א' רק בעמך במקום המסופק כי לא חילתה
ממתינין קך מחזון דהיינו הק' ו' גולמן דלמתיך כי ומה
מילין איש לכל חד מניהון ולכן תאמר בהבבך ההכבדו
וכו' דוע שיהיה ממה שאין נשפדים ממך במקום המסופק
יורה ויורה לא נשפדים ממך נשפדים מחמתך מחזוני
ומשניתי לכן הוצר מכתן וזיךך שלא להפסיד מחשבותיך אפי'
כנע א' והלא בעניינה ליהינה ציור שבה קרש והספיק ההספיק
לאן את דודי קך ומי תבדו כי חמט מפיך הלא קך למנדע
דשביי' קדישי עבדו תשופה על מחזיניך ואפי' דיופק
לא כעל לאתשטענדא כהו מ"א הא הוי מסי'א ביד' לאתשטענדו
ובהיי חתקון מאי דפסיו אלף כיון דלא אשטעבד כיה חמט
אכתי לא חתקון עמא דליהון כדקא אלוה זרין שישטענדו
ביון נוכרין ויסבלו הנהו עובשי אלוה בנה דכאלו עוש
מיהה חלובש רוחא דליהנה בנושא דגומת גושא דמומן לדיקים
בג"ע ויהבו על כורסייה מלכותא וקבלו ההוא מלכא וכל הנהו
דוכסין והגמוסי' • ובמדינת יוסף עיקר חונת הוה מלי בשמעון
וגוי דליהון קפרינע עליה וזיךך אחין אפי' דהו סנין ליה
מ"א לא הוה עבדו ליה מרעס ביש ויהודה לא הוה בליביה
עליה כ"כ ואלו הוה מקבלין מיהה הוה אמר דישקבון ליה
ורחוקן כ"כ הדוה שליח מירד מ"א ה"ל למללא ליהודה
ולאחיינשא במילהא לשופא יסיה ומש"ה חו כלהו לאיעטוי
ואתגלגלו כלהו בפק' • גוויין דהיהו ספס דרעה דלסיק
יוספ והיינו דקאמר בזהר'א קדישא לזימנין ד' קטוליי' אינן
א' יוסף יעקב ולזימנא קאמר דליהון בני יוסף • ור"ע אלסריף
בשמיני' קדמי' עד לא זרין לאתגלגלו ברה"א שמישה אלף
הרי זימנא לחוד ובזמנא טינינא אסתלק בזהר דאסתלק בשש'
הוה אצולה מתחמה ומחי' בזמנא קמא אחא לעמלין גנא'
כזווה כביכול כדכתיב ותאל ללה וגו' דמשמע דיעקב לא
הוה ליה כזווה למילתא וטעמא משום דמילין דתחמה סמיס
אינון ולא חילתה כהגבלי' והיינו עממא דבזמנא טינינא
שהה מ' שהה שלא נהגליה חכמתו ומחיי עממא בזמנא קמייתא
איחרמ עליה חמור גבס • ובזמנא טינינא אמר ואשכנז כחמור
משום דחמורו של אברהם אבינו חמור דליהו חמור דהכמה
דליהו אב דליהו ומחי' דלמתי' ביימח חמורו מ' יתן לי
חכם ואשכנזי חמורו לומר שהיה ממשער על שלא היה יכול
להוציא חכמה לתוך ולהבי הוא חמור דבי היכי דבי נשקון
לב"ה דהיידי מינה דמח' ולחומא הכי לירוב מתחמה נבישו
דחכמה ולאו חמורו סמימין בניב' ומש"ה דלאשקף
בשמיני' קדמי' אינסיךך לאתגלגלו ברה"א שמי' לאתחלמא
ואפי' דהבז ויהעבר ה' ב' וגו' דמשמע ללא אינסיךך למיחי
בני דליה:

בזמנה דמשפה מבינה ח"ל שחוק קך עלה בזמנה כלומר
מחוס דליהו מסופה עובא דמתיחה מחמתה דליקרי משפחה
מש"ה לא חוץ לאתגלי' בעלמא דמתיחה כל מילוי סמימין •
אלא לא דמשמתיך מבינה דמינה מחזונין עלמין אפי' לא חתתיב
אורייתא על ידך ותחא ממלל כגבואה • אבל ר"ע חכם ולא
נביא דנביא כהגבלי' וחסם כדאכתיב' ואפי' דלחתיב ולא
קם נביא וגו' נביא לא קך וחסם קך ומנו ר"ע אחי זימנא
הא כד חלילך משה כתיב ותרע ארוחו כי טוב הוא דתחלל
הביח אורה דבי' היינו ביה חכמה דהיינו מלכות ומחזוני
ג' ירחים היינו ג' עבדי לר' ג' עובדי עליה ותקח לו חותנת
גומא חיבה היינו מלכות וחחמרה בזמנא לקבל סך פסרין
דמסיקין לה ואלו בר' עקיבא לית שום מילתא כהי' • הלא
קך למנדע דמשה אשתלם בזמנא טינינא כד אחא בש"ה ולא
הוה זרין לאתגלגלו אל יוסף וכד ח"ל לא שיה חתם דנליי' בלומר
דשא אחרדק ברה"א עילאה דכל אינן פסרין אינן מחומא
ולא אחא בזמנא מלישתא חלף בנין ישראל כדכתיב ויטעבר
וגו' וירא ותימלח דגוסי' משה ישראל כגלגל כתיבתא ח"ס
קרוק עור סגיו וסוד ויקבר וארונו' כמח' דלזימנין ק"ס
דגוסי' משה נאלף מתמן לתמן הההדר ח"ס מה שאמר
בזהר'א קדישא דמשה מי לה כתיבוי אחרדק בה כתיבוי מה
דלדבק יעקב כתר דמיח' והיינו משום דגוסי' נאלף מתמן
ואחרי' איש האלהים בלומר הן בעוודו איש דהיינו גוש
נאלף מחלטי' • ובפסוקי פתח איירי בקריבנות קרנא דשבת
וסמך ליה דבר אל רשעי' המסות לבני ישראל בלומר דלשבת
גוסי' יריבין כתיבה ולבני ישראל יריבין ב"ה הכינו ומש"ה
ספח כתיב כי ידור דהוא דוכתא דרשעי' המסות דשעי' כה
וסיס דשבע עבודה דהוא דוכתא לבני ישראל ומש"ה כה
זה הדבר עד ויין יסוד ודבר היינו מלכות וקאמר דמיכר
לרו כחד עד ויין כשחוטיו יסוד ודבר היינו מלכות וקאמר ובהיי
יחבר חוקשא דהק פסרין דרמיו בשחוט' חון והא ודלי
דדריס חמרי משטויות דליהון כתיי המלך ומש"ה חלין ע"ד
מחוס ד"ס הכינו אינון מחוס ה' הארצתי בשמי' לא יעקב
לומר דכ"ל של משה היו מלקין אותו ומקנין אותו אבל כד אינו
גומר להתקוות ע"י כ"ד ואלא דמשום דדדד ליהוסי' לא לית
מח' דירול' ביה ובתר דלדבק לבשטיי' כתיבה לישראל ב"ש
בנינו כהן קריבא דרודין דפי' האי דנוקח אי חוקשא נאחא
האי קריבא ובתר הכי מלוקח השלו והלךך ביה טובא למידע
כל חולק וחוקק אפי' דהיא מילתא ביררע ונבולו איש ריון עסקין
ובהייס ליהויס אפי' דליה לרו חולק נבולו ע"ה חלק בתי' •
משום דמסלקין איהו ובתר הכי כתיב מסעי ואינון לקבל מ' דיין
דנחשא נפשא כד אחי מחיי' עממא להאי' עממא כשגבד מ' יוס של
י'רעה הוולד וכנגדה כד נשפר מחיי' עממא ג' לבני ד' להשפד
לשליס להתגלח' לזירופא דכלאו מ' ואפי' ד' ו' חמלל ג'
מ"ח מיד חושבן מ' עולה וכהי' מ' מסעות דחול ישראל הו'
מתחל לעילא ולקבליהן הוה מ' שנין וקאמר קרא עובדי דבז
משה הני משפט היינו מ' היכי דעונת מואביה' וכו' ולאומר
מסלני נפשא כד עייס כההוה עממא למיחי להאי' עממא דהיינו
מלישלא לחתא אלף הני מסלני דכתיבונה מתחל לעילא והיינו
ואלא מסעי'ס למואביה' • ואפי' דחשקח חרין מסלני יסירן
מ"ח מסעי'ס חרין עובדי לית השתא עיקר לגלגליה יתקח •

דכין דשמתח' הוה מיוכל אף הוה זכי למעל לא"י הוה מחולקת שמתיה לעיל מן יו"ט ויוכל אף הוה אסתלק לעילא מן חמשין שברי בניה ברזא דאל"ף ורחלש דמא הוה שלם הרחי' וקאמר אעברה אה היריך למחזו דבע' לאתברא לעילא מן בניה וזו סוד הכר הטוב דלחי' יסוד הוה והלכתי מן זעריה לעילא מן בניה וקב"ה לא בעי דיחללה שמתיה דמשה ועילא מן בניה משום דל"כ לא הוה ליה דביקו בשביל עמלא ח' היכי דלחי' לישראל קיומא בגלותא אסתריך למיחו למשה קאז דביקו בשביל עמלא וחף כי היכי דיוכח לישראל בימות המשיח כי היכי דיוכח ליה עמלא ח' ויחסי ויהטבר א"י כי בעמכס האי ויהטבר הוא כמו ודשנו אה המזבח והכי קאמר ולא שבקני קב"ה דלחטבר בעמכס כדלמך . ענה רשע הסברה והי' למח מסתיך דלחטבר לעילא ברזא בניה דלחרי רשע הסברה ובעי עיני' וגו' כלומר בחטלה דלחרי עיני' אסתרי לעילא ברזש שער השמין קריב לחמה והיינו ורזה בעיניך כי שמה לא חטבר כלומר כ"י אקרי עם ובינה שמה דלחי' אסתברותא דשם עם ה' עמלא והיינו דקאמר ליה ומה לא חטבר כלומר בחטלה דשמה דלחי' בניה לא חטבר חתן קב' חדקו ברזש בריש' ויכלא כדלמך אה האי רזא עמירא ונרזא לךן אודרס מלפניה לךך כלל מתורבי וירחלי ומתינוסי והעסק בחכמה הקבלה פעמים שלם בשבוע ואסתחן לך בה פתחין להבין מהי טעם האי אלם ממה שנים עד היום וכן ואתה שלום וגו' :

סחרין לך בקליפ' לאזין והיינו דכתיב מכל העמים וכד הוה שליח הוה כלוהן עמלין בשלימותא והיינו לא ייהיה כך עקב ועקרה כלו' בין משעבי בין מקבל לא ייהא כלו' כהו' מניעא מגלגל' שפעא ככולהו ספריוה ובעתמך היינו זכק סכרי לא יהוה כהו' מניעו משפעא דהא כלו' עמלין בשלימו' וסכרי ה' מתך וגו' כלומר יעדי קליפין מסכרד קדושה דלחון מהרדי לאחדקא בה ומה' שייך ביה הסרה וכוין דיעדי דלחון מקליפין מעילא לא ישמש כ"י וכוון דיעדי לקליפין מסכרד קדושה הא מכשמי' דלחין מקליפין יהוה מסירין רבינן לאכא' ומה' אמר לא חמיר וגו' צדקתא דג' כלומר ד' חמיר דהקדש' סקי' על ז' עממי' ד' חמי' כל וגו' לא יחמא כיון דסקיד לשיא'ה קליפין דעממא הוה משום שלימו' דליבא דלית טורכא בקליפין דהיינו ע"י דקדשא דליך והיינו דקאמר לא חמיר וכו' ותעד דכוכותא ושלימו' דלי' איבו דהא ברשע' וכו' כלומר לשי'תוחא והיינו דלחי' משום שלימותא דלי' ליה לאיבא טורכא לקליפין לא חמיר הכי דודלי' לא צדקתך וגומר דשלימו' כהוהו דלח' חשיב ע"י שסתכלא בחת' ל"י בהטלה דלכך דר"י כ"י כלומר לשי'תוחא לגב דמלקא ב"ח' איבו מלקא בדיק' שר ו"ה' ח"כ דכות' דלי' ללו' איבו שלם אמאי סקי' קב"ה לשיא'ה יתהוה עממי' היינו משום דלחין דשיעין ועממא דברשע' דבריי קי'ר בחוזה דעגל והכא האריך ביה משום דהתם בעא' לאומתא יתהו' על מוי'ן דעבדו קי'ר כהוהו חוזה חקיישא דללו' אורח ארעא' לאומתא לכך ש' דחובי' חקיישי' . אבל בשביל פשתתא הוה אמר ליה כי היכי דלא לחמו וירבון' מחי דעבדו . וכו' ע"י דבריי מלי' עם גוברי' דהוה בני עשרין וא' קרוב עיך וכו' צדקתא דעגל דההי' דלחי' ומה' חממו מהוה חוזה ומה' מלי' עם לינו' דהו' וכוין דלא עממו מיריוחא מ"ה האריך ביה כי היכא לזודרה מיי' וחמיר ואממל' כלומר חוה כמה ביש' גמחון כהוה חוזה דבזמ' דלחרי' וקאמל' לוחי' קדמחא בשימי' מ' יום ומ' לילה וגו' דלחון לקבל יצירה הוולד והא דלחיקות כהו' לעילא ממחלי'ה דההי' ובחר דחמחון אסתחון חילא' ואסתידית כל הי'הא לתיאק דההי' כדבעתי' ללגאה לעינין כי היכי דחסקא ללחי' לעילא' ואסתידית' לאסתעבא מ' יום' אסתרי' דלא אכלתי לחמא כאליו' לא אסתעבתי' מ' יום' קדמחין והיינו כדכ'סאגוה כלומר האדרי' קדמחתי' וכן ואתה שלום וגו' . אור' ללחי' לל' למחא ה' עשך וגו' רק כי דתכב' ב' בתחומי' וכו' והא דשדרי' למשאל לך שלום וכו' והא דברשע' קדישא איכא למידק מחי עקב שמשחון מה עיני' עקב לעינין שמיש'ה אבל רזא דמלחא דשקב רזא ללינין דמתעבדין מל' החומר כהי' דשקב איבו תחלה הכי סכר' דחומ' איבו תחלה וקאמר ביה סכר'ה תחלה עמלון יתיה דיעמי' דלגא דשמישה דלחי' כמחמה ושמר ה' אלהיך לך הא אחר דשמישה ידע ואתח' דבריי וחס' ידעו וקאמר דיעש' יתהוה מחמיר דשמישה דלחי' מלכותו היא רזא דבשר תהוה משום דכד ישראל שלימי קלא אכלי בשביל ובדלחי' בספר הויבר ועל דא אשבע' שמה ד שאליו' ישראל בישרא ואי הוה מרע'ה נגס' עמחין לא"י' לא הו' אכלי בשביל ובימי' משה אכלו מגל דלחין משמיא' ונתחין יומא אכלי מיחא' ימי' אכלו מגל בנין דלחי' וימי' אכלו נפשי' דבדיק בישרא'ל ומהוהו דביקו הוה נח' לכו' מגל ובחר מלחין יומא אסתלק לעי' לעי' . ושכס' מגל נגמיר וקאמר קרא' כי יריבוי' ה' אלהיך לא בניבול' דתהא דביקתך בחטרה' דרחובות דהיינו בניה ועב' דחמיר וכו'ה' שער בנין נשכר ומה' חממה' וחסמ' מבקדך

פרשת עקב בפרשתא דא' הוה עקב כלומר דוהיה הוא

שמה דהוה בסיפור דא' הוה המוסך למיר דוה"י דהיינו השאלה יתא קריב ל' ומשום הכי ל' ברישא מתקי ס"א וי"ד חקמי' ה"ל למחזו דחמה בניו וכלי' צבינה ובינה ז'יהי מתגללי' ספי מחמה ומ"ה כתיב ה"ל צבי וי"ה וקאמר עקב השמעון כלומר עקב דלחי' ב"י אסתרי' וכו' וכו' וכו' דרמיז' בשמיש'ה דלחי' בניה וכו' השמעון הוה לשון חיבור כד"ל וישמע סתול וגו' וקאמר ח' לעקב דלחי' כ"י השמעון עם כל השמפסיס דהיינו י"ב גבויל' אלכסון . ושמר היינו כ"י ברזא דחבור ושמר ל' אלהיך קו' וגו' . והא ויכח' לתימדק דקאמר ברוך תהיה וגו' אמאי אסתריך למימר מכל העמים וכו' מחי האי ברכה דברך לא ייהיה כך עקב ועקרה ורובע' דעמלא' יתהוה עקב ועקרה ומחי וכו'סיוהו וכו' כמה דלחמ' ובתקתה' . וכו' במחי דלחמ' ובכך סרי בסק' ושגר אלפיך למה לי' אפי' לחור לבכרה שניה וכו' אמאי כתיב לא ישמש שניה וכו' אמאי נקיס לישאל דהסרה צוהסרי ל' מתך וגו' דמשמע דהוה ביה וזריך לאמדה' יתהוה ואסתרי' חביב ל' ישמש' וכו' דגדשה דלח' ביה . וכו' וכו' וכו' קאמר ונתנס' ככל שנא'ך ולא כתיב לישאל דשמי'ה או דהסרה כדלמ' ברשא' . וכו' דכתיב אל חמיר צדקתי וגו' דהא כיון דמד מתרי דהו' אמרי קתעט' איבו דהא איחי' מתי' אמר כי ברשע' הארי' וגו' לא ה"ל' וברשע'ת וגו' . וכו' אמאי ברשע' דברשע' קב' בחוזה דעגל' והכא האריך סובא' ועל ודחי' לא הו' אלל' לקבל דמ' או רלחונה' הוה משום סובא' והא ודחי' לא הו' אלל' לקבל לגלותה' וא"כ אמאי קאמר בחוזה' וכו' מחי האי דקתמ' לחס לא אכלתי וגו' דמשמע דהוה מתעבר על מכליא ומשמיא' :

אבל רזא דמילתא ברוך תהיה כלומר לא חמיר לית לך טורכא בעממי' דהא עממי' אינון דומתא קליפין דלחי' בניה לאו קליפין לא מתיקייסי' וכו' אמאי קאמר חסא ברוך לא עממי' דרמי'ן

הפסגה וראה וגו' דע"כ הסתלק בנינה כדקא יאות ונחר
כן בסוף יומיאל הסתלק בלונן עילאה ואתה שלום :

אור ליום שבת י"ו לתרשם אל חזק וכו' רק כי חזקת בי
חמיד ומשפיותי לכך ואבריך הם מהנה שכינתי וקב"ה משנה יתקן כל
מהשבוךך אפילו רגע * כי במה שהדברה אלו הימים חמיד
הימים חמיד דע' הוא דנקוחה תזכה להדנקא בדרגין עילאין
כד"ל השבתי אחסם נטה יתופלים וגו' דהא הוא מירמא כד"ל
להיכלין דילה אב ואם היינו דביקוחא דאם תחלה צו"ל דלדי
ה"ח ובאם עילאה * העירו היינו אשערותא דכ"ל לאהדבקה
בצ"ח * ושכרו הינו אשערותא ככול לאהדבקה לה בצ"ח עילאה *
ידיע דהוא כ"י האבהה ה"א ידיע דלדיה ה"א עילאה אבהה
היינו חסד כלומר לתרבה כ"י בצ"חא עילאה ובחסד * עד הוא
רוח עילאה ברוח דעדי תחות נבנות עולם שמתקן ש"י רמין
בנינה חספן ברוח מני האם * בליאמא תחלה לדיה ארץ
חסן בצנחא או בצילוח זהו סוד כי יוד יד חיה או עוף וגו'
ובסיורו וגו' דחיה רמין ביסוד ועוף רמין בח"ח משום דליון
מסירין בין אימא עילאה ותחלה כסבור בעשר שני עשרים
דחיי אמן עשר חירקין ברוח * עשר אהל ואל עשר משב
בצנחא או בצילוח היינו שפע דמחא מאלף לוח"ל הגדה ידיע
ברוח שהיה אל הפוחים וה"א הדשדה רמין לאם עילאה וסיורו
דסוב דומה ק"ך דודי לנני וגו' אלא לישנא לאשערותא כלומר
כד נגיד שפעא מליעלא בני נשא עבדין ביה נדקחא וכן כד
נסיק שפע המחאה בני נשא עסקין בצאורי"א והוא זכותא
סליק עילאה ומתוונן ביה עלאין ותחאין ויני עדיד וכו' שפעא
והדר סליק זכותא ונגיד שפעא וכן חמיר ולא פסיק לעלם
דוגמא דהיה דעדיד ולא פסיק והיינו סוב דלא תפסוק לעלמין
ודמה כ"י דלדיה דמחא בנדו ה"א וסליק לה כל דלמ"ד חיה
ודמגדל הסורה בחזיר כח"י היינו יסוד או דביקו דליה עם
וה"ו לעופר למ"ד חיה מגדל הסורה בחזיר עופר היינו בליה עם
והאלך למדע דקב"ה וכל בני מתיבתא עילאה משדירין לך שלם
בניאי המייני הנאי אמוראי רבנן סבוראי גאונים ספקינן לכו
מבדכי יתקן ד"ל אשתיק במלייתון ומכוין יתבה חסד עמלון
מודעונוין לקל עימו דכסיה ברכאלן שאלין ואמרין מאי האי מתיבין
ואמרין האי הוא ב"ה מתיבתא רבא דל"י ספקא רבא מלייתון ישראל
מתברר כדא ע"ל יוסף מתיבין קלרו למך מליך מלייתון חסן
ביקרו טוליה מתיבין ואמרין בניך יהא למארי עלמא ושא אינון
שדרינו לגלגה רוח ספוימא בצפ"ח קדישא אמרי הוה מחספן
משער"ה כולי האי לאעלא נש"י ובי זכותא יהוי חסד * וכו'
אמרי לא חתקבלא לזכותא ובמא נש"י נשא דלג שפירין וכו'
למעיל לנ"י * וכו' אמרי קאמר אשכרה נא ואלתה ה"ל ואלגם
לארץ * וכו' אמרי סחס שומיה ואמר ליה אל תוסף דבר אלי
וגו' וכו' אמרי רשא הספגה ואלה ובי מה פעלה ה"ל בדריא :
אבר רוח מלחא ותחמק חזקה וכו' דלדיה ח"ה עם מחנה
דלדיה מלכות * אל חזיר אל"ף עילאה עם למ"ד דלדיה
מגדל הסורה בחזיר כעם דלדיה עמיס לנבזה ועמיס לרעה כדחתי'
בש' קחלא וקחמך דכעם כעב כיון לזכות * למך למכרה למ"ד
דלדיה הילכות וכו' ואלתה הסורה בהדי * אמריה דלדיה רמו תלכות ה'
אתה הילכות וגו' ואלתה רמיוי רביס * אשכרה נא ואלתה
מחנה כעבא לאשכרה ית ירדנא למיעל לארעא דישיראל משום

פרשת ואתחנן * **אור** ליום שבת נחמו י"א לתרשם אב ה'
עמך וכו' ליום שבת נכשי דרמחנא למה
לך ואילו הויה ידע כמה טיבו הוה לך הויה מברך ברוך דיון
האמת בשמחה מאוד כדנביר' עליה שהיינו וכה כההוא
זמנא הבה בתיבתא רבא ונ"ש השתא וכו' אנלה לך רזין
עילאין כפרשתא קדישא והא איכא לדיקא דלמר ואחמק לומר
דשרי בחתנה שהיא כנסה ישראל וחיבר לה בשמח דהו"ה
דהיינו וכו' * בנה הירא עה ה"א כ"י למך אלאה לבני
עלמא גוויי לזולתא * ארני ירהו חזיר כ"י עם בינה * אתה
כלהו מטיבין ומלייל * לח"ח * החילוח שירוחא דלדיה
כנסת ישראל וחסר לה עם גנך וידך החקוק וחס אשך דהיינו
עמך וכו' * אשכרה נא ואלתה את הארץ כפונה וגו' כלומר
דלע"ג דחוח כמה ארעין וכמה מלכותו והאי ארעא חיה
הריס עבנות רבי אמר לע"ג דהוא סוד הוא סוב והלגנון
דהיינו ביהמ"ק דרמי דמלחא דעבי למעבר כבארעא וע"כ הוה
מתחלק בלגנון וסוי עילאה וכן עילאה דהיינו כתר עליון * ושעבר ה'
בי למענטס כלומר לא בעא קב"ה לאשחא בלונן עילאה אלא
לאשחא בנינה משום דלח הוה מתחלק בלונן עילאה לא הוה
ליה אהדכותא להאי עלמא וישיראל צריכי דליהווי ית אהדכותא
להאי עלמא לגזויי על עמא כד רוא בנצריכו וכו' בזמן חורבן בית
אחא לנחומי ישיאל למננ' להנאחס ולמנובתס כן לזמן חתיס
המחיס יקוס כדהיינו דישיראל זהו סוד והעבר כלומר אשחא
בנינה שעבר כעטן שדחיר ומיפק לעלמא וכו' הוה מתחלק
בלונן עילאה לא הוה ליה אהדכותא להאי עלמא כלל * ויאמר
ה' אלי כד לך עפי עדין לך דהשתא מתחלק בנינה ויהא
אהדכותא להאי עלמא דהאי הוא זכותא סג' עמא דלמ

וכתיה ככל דלחו חיה עב כ"כ ויכל עלמא למסבל יתיה ויינו
דקאמר כדביבס עלי דשא כלומר דמשריותא תחא מפלגא
לכך דת כוסס חיליה דהא לנשא דלחיה דקיק נחיה עיפין דקוח
כשערותא דלחאי אקרו עשיריס ולעשב דלחיה כד טיפ' נחיה
כדביבס וחס' מ"ש ז"ל מקרי רמיוס עד ביני כיינס כלומר
לדריין רבדין ריב כפי חיליו ונקיקין כפי חיליו וחס' ח'
פוחא את יתך דהיא יד ה' כד"ל ה"ה עלי יד ה' וקאמר
דלדיה משבע עמך מי רעו לבלל זהו וחד ריב כפי מאי דיכל
למסבל * כי סה' אקרא כלומר דסה' חיה מטרותי' תחלה
כד"ל זה שמי לישולא דתחמר עלה משום דלדיה מתנא לאהרנא
עלמא וזה זכרי תחמר על י"ם עילאין דליון עילאה דדכורא
לדך דל כלומר לאשפעא בדר דהוא מלכותא כד"ל ודר
ושותפה בחובתא דארס דקמחא תחיהב דלך דסערה
ואחמא לאהרנא בדר דסערה קדושה דהא בדר כההוא סערה
דקדושה אקרי דר דכל מה כערה קב"ה כדא כנגדו והיינו קון
ודרדך האמ"ה לתחבר דר בדר כדאמקן וקאמר השתא כי
סה' ח' דלדיה מטרותי' תחלה אקרא כלומר תחבר ליה ב"ס'
עילאין אקרא לישנא דתבורא ומונא חיה כד"ל ויקרא אל
משה * הוה גורל לאלהיו תחשוו שפעא ענדולה לאלהיו
דהיינו מטרותי' דחמך ליון עמי אלהיו * ובחר הכי כתב
חלה הנכרה דרמי למטרותי' תחלה דלדיה בדרה דלדיה
יתקן וישקב וכל מאי דכתיב ויפק ניקטלי"א חיה כתיב בנתי
מלכות תחלה דשפיר ידע בתיבתא אלא דלעליס לה ובכן
ואתה שלום :

לך ואילו הויה ידע כמה טיבו הוה לך הויה מברך ברוך דיון
האמת בשמחה מאוד כדנביר' עליה שהיינו וכה כההוא
זמנא הבה בתיבתא רבא ונ"ש השתא וכו' אנלה לך רזין
עילאין כפרשתא קדישא והא איכא לדיקא דלמר ואחמק לומר
דשרי בחתנה שהיא כנסה ישראל וחיבר לה בשמח דהו"ה
דהיינו וכו' * בנה הירא עה ה"א כ"י למך אלאה לבני
עלמא גוויי לזולתא * ארני ירהו חזיר כ"י עם בינה * אתה
כלהו מטיבין ומלייל * לח"ח * החילוח שירוחא דלדיה
כנסת ישראל וחסר לה עם גנך וידך החקוק וחס אשך דהיינו
עמך וכו' * אשכרה נא ואלתה את הארץ כפונה וגו' כלומר
דלע"ג דחוח כמה ארעין וכמה מלכותו והאי ארעא חיה
הריס עבנות רבי אמר לע"ג דהוא סוד הוא סוב והלגנון
דהיינו ביהמ"ק דרמי דמלחא דעבי למעבר כבארעא וע"כ הוה
מתחלק בלגנון וסוי עילאה וכן עילאה דהיינו כתר עליון * ושעבר ה'
בי למענטס כלומר לא בעא קב"ה לאשחא בלונן עילאה אלא
לאשחא בנינה משום דלח הוה מתחלק בלונן עילאה לא הוה
ליה אהדכותא להאי עלמא וישיראל צריכי דליהווי ית אהדכותא
להאי עלמא לגזויי על עמא כד רוא בנצריכו וכו' בזמן חורבן בית
אחא לנחומי ישיאל למננ' להנאחס ולמנובתס כן לזמן חתיס
המחיס יקוס כדהיינו דישיראל זהו סוד והעבר כלומר אשחא
בנינה שעבר כעטן שדחיר ומיפק לעלמא וכו' הוה מתחלק
בלונן עילאה לא הוה ליה אהדכותא להאי עלמא כלל * ויאמר
ה' אלי כד לך עפי עדין לך דהשתא מתחלק בנינה ויהא
אהדכותא להאי עלמא דהאי הוא זכותא סג' עמא דלמ

ע"ג מש"ה סמוך ליה כי ימלא בקרבך איש וגו' ויגד ויעמוד להרים אחרים וגו' :
 ומשום דברתי האפופים ירבו החמלקות ומלאה חורה כלף חורה ומש"ה כתב כי יפלא מתך דבר וגו' על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא • ובכן מהרהר שלום :

פְּרַשְׁתַּי תִּצְאָה

אור ליום שבת י"ד לאלול ה' עמד וגו' רק כי הדבק בי ובידלתי ובמשניותי חמיר ולא חספוק מהשדך אפי' רגע אלא תדיר יהיו חללי לבך ממולאים בחורה וביראה ולא התין מקום כלל למחשבות והרהורים דמעייילין בלבך יו"ד ובמלא ונח"ל אוקיד יפהו בקש דק"ש ונח"ל דלורייתא וזאהר בהגאן ובכיסופין כל מה דכיוול כחל דלורייתא ולא אעזובך עד אשר את עשיתי את אשר דברתי לך לערוך וכל אשר כבשתהוך אמלאת רק כי הדבק בי וגו' :

והא קרא דכי חלל מלמטה וגו' כי דרשו לבי' דהיא גמיחה קרבא עם יזה"ר דילך דלמלא סיוע דילה לא היה יכול בני שש כנגד יזה"ר ובמ"ש י"ל יכרו של אדם מהגבר עליו ככל יום ומקש להמיתו וזמלמל הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו דכתיב וטוב רשע לנדוק וכו' לא יעשנו בידו וזה"ל א"ל לית ליה אגרס דהא או לאו סיועא דקב"ה היה יזה"ר נזה ליה להכי אמר ולא ירשיענו בהשפסו אלא דקב"ה השיב ליה לבר נש חלילו הוא בלמודי עבדי בלא סיוע דלי' והשתא קאמר כי דייטנו ו' מלמחה על אויבך ומתארה סיייעא לה ויהיו ונחמנו ה' כיינו מתארה אלהיך בינה או פחד י' נמי קאמר דכמתה רחמים יתנהב עמך למימסרל בידך והיינו ונחמנו ה' וגו' ובשתי שבדי דיהא שבדי וכפוך חתוך וזמתי בשבדי אשך יפה חואר כלומר דלוף בחר דלמחא ויהי לא יתיישב מיך אלא יחדל לייפוי קאך מילין דהיא עזובא וזמתי בזהרל בזהרל קדישא דיה"ר מהדמה כאשה יפה : אור ליום שבת י"א לאלול חזק וגו' • כי הלא מלמחה על אויבך דייטנו ונחמנו ה' אלהיך בידך וגו' וכבר בזמן עבר דרית בשבדי אשך יפה חואר דהוא יזה"ר דלמחיל לה כדליתא בזהרל קדישא ומשקא בה בני שמוקש בנאש דזוים ולמחא אורה ככר בזהרל זמן לשה ולא בזהרל זמן הבאה זמן הוה בידך ונחמנו ה' רחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו בביתך • והשתא כד חיתוב כחיתובא ככהה את אציה ואת אמר ירח ימים כלומר ככהה על עוטה שדורין ירח ימים שהוא הקף אורח וחל"ל חבל אלים כלומר ע"פ חתנך ליהוה מיה"ל קדיש הגוף חבל לא חתבוהו אלא חוק בידך דל"ל יהיה עיקר חבל השליהוה מן מניחק ובעת האורח ההכרחי חבל אלים ובעתה כלומר ולא חתכתי כולו אלא כדאש בהחבל לבעול אשך שחקך שצמח אורח והלך לו בן חתול לא חתמה ממנו אלא צעה אוקיד ההכרחי כדי קיוס גושך בלבד ומשום דמיס גוונים ימחקו ושחקתה דכוחו אליו לפקודי יגדל ערבינותו להכי קאמר יהיה לך לשה כלומר בערך ענין כל סתיה בעיניך כאשה שלבו כל בעל גס בה אצו והנה ממנו כל כי ואתה שלום : אור ליום שבת י"א לאלול חזק וגו' יודיע דרבינו למשה וגו' כולות ישראל לא ידעי אורויו דקב"ה אלא

את הקולות מה שאין העין יכולה לראות ה"ג בעת קב"ה דבעתה דירענא יקבלן נמי אורייתא כהואל נווהא גושא והיינו דקאמר הלא היה בעבר הירדן כלומר משום לחזק עברין ית ידו: איבעי דקבלתו כי אורייתא כהוויא דקבלתו יהי בעורא דסיני ודחזקו ממש את הקולות והיינו בעתה דירענא חזון ברכתן ולוועין ממש לעין והיינו דקאמר ראה אנכי וסוף וגו' ברכה וקלה כלומר חזון ממש צעייטוין ברכתן ולוועין נחמיו והיינו דקאמר ונחמנו ה' ברכה כלומר ברכה ממש חזון נחמנו על הר גריזים בעיני דמברכי' יברטון וכן קלה ממש חזון צעייטן נחמנו על הר עיבל בעיני דמלעטי' ילעון • וזאה שלום :

פְּרַשְׁתַּי שׁוֹפְטִים

אור ליום שבת ב' לאלול חזק ומתן וגו' לא היה משפט וגו' מאום דמתן דמטי דינא הוי כמתן דמטי אורחא דתת' דליקרי משפט לא חתיר קיום משום דהוי כמתן דמשחודע אפון שבייחא דליקרי פני ה' אוס כלאו נביז לה בלחודאה והוי ליה קוץ בנעיטוה ולא חקך שחד דמתן דנסיב שוחלא הוי כמתן דנסיב סתרי' דהא לערמיה ומתייחד בה למכסב שפעא דהכרת' ולתגד' בה כי השודר יער עיני חתמים דחסיב דיינא דיינא דקשטו קא דלון משום שודר אסמי ליידיה למחשב דקשטא דיינא הכי הוא • ויסלף דברו דליקים כלומר דברי הוואה דליריה דכיי דרבו ממי צעייני דיינא דליוטן מעוועין משום דשוחלא דלתה מלידך גרים ליה למישה אבי • זקד זקד חתדוף בצורה כמותא אריבא לפרעוה ליה זקד דקאמר חתמיה וה"ל חתדוף זקד דליריה מלכות או לרחקא לה מדעתך דלאזרחא מלמנבס ישה בלחודאה דלא היה קוץ ח"ו ולוועס קושטא ה"ל זקד חתון וזקד עליון ארץ חזן וכלוהו קשר העפרה אחא לאחורי ישראל דלא ישה הנהגה דליריון כשאר כנענים ושאר ידעיון שפוסים חתן לך ככל שעריך כלומר דנעניסי שפוסים דליריון בקרתא חזת יזה"ר חתיון מכתם קרנין דליריא ונבני מרביס עבר לתוועס וסופרית' וישראל לאו הכי אלא בכל קרתא וקרתא ייחביון דיינין כדכתיב שפוסים ומרמרים חתן לך ככל שעריך כלומר ככל קרתא ושפטו ואת משפטן זקד דלא ייססון דיינא לפוסרית' ולתוועס • ונבנה הכי כחל כל תפע לך אציה וגו' כלומר בזמן הישר הנמוח הוא ס"ד למיקס מצבה כדלשכתן יבקש ע"ה ולכסי אורה דלא יעבדו ישראל משום דנהב כנענים ע"ה כדכתיב אשר וגו' קאמר רש"י ולאורויו דכמותה יחיד בזמן הישר הנמוח מיירי דכתיב לך תפע לך אציה וקאמר אלא מוצה וגו' אשר תעשה לך : ומשום דחזיק דבקתה דוכתי סקיד קב"ה למיבד בזהרל דליריא ענין לא חתמסו שור כדנשו היה ס"ד למיעל מוצה אורה דקרבנא לפתקוסי דירענא משום הכי אורה לא חתמה שור אשר יהיה בו מוס • ומשום דבקתה דוכתי סקיד קב"ה לערובי דיינא ברתמי לאלולא ישהו חתמי הדתה היה ס"ד למיעל מוצה כשה דקרבנא דשה אורה רמיז לרתמי ומוצה דירענא ולכסי אורה לא חתמה ליה • זה אשר יהיה בו מוס דלית לך למעבד אלא כדסקיד קב"ה בלא חוססת ומנערת דלי מעבד מעשך דמתי מילחא למילחא ייחיי למלחא

דרמו' לגבורה • ומלאך דרמו' לח"ה • והרגו מאוד לכהוב כל הנאמר • וללמוד פעמים ושלש בשבוע בחכמה הקבלה וסיפסהו י' בה פעמים גדולים עוד הזריה פעמים אמרים ללמוד בחכמה הקבלה לפניה פס' א' בשבוע ב' שעות או יותר ויפסהו י' בה פעמים גדולות פס' א' אור ליום שנה י"א לחלוה ה' עמך וכו' ר' כי הדבק צי וצירחאי ובמשניות לא הפריד מחשבותיך אפי' רגע"ל והחכם הילוח העולם וזכור מלהשנה בחמלו ובמחשבה רק כבשר אדמה וזאת שעות להיות כ"ב" הנבעת ראו יך להיחנה בקדושה ובצורה ושאחיה אוכל על כל לעיפה ולעיפה הכרה ב"ד"ה וכן יו"ה המאכל קדוש דוגמת הקרבן וז"ש כי לא על להלם לבדו ימיה האדם וגו' כלומר כשאתם אוכל לבד להם בלא ד"ה לא יתפרנס וימיה בך אבל חזק חזק כמה ימיה אדם ויתפרנס על כל מוצא פי ה' כלומר כששעתה צליה יתברך ב"ד"ה שהוא מוצא פי ה' ימיה אדם או ימיה אדם ויתפרנס ממש שיאל שיתקרב תפוזן שבמזמור על הרהריו ב"ד"ה והיה צדקתה עם הכריתו בנחמה ולא המעטו בשום פנים שבעולם אלא על קצת ה' לא ישלום בך העטם כי זה כלל גדול :

פרשת ראיה • אור ליום שנה כ"ו למחנה שנה ש' זמן המנפה
 ה' עמך וכו' והא ריבא למידק מאי רחא אכיו וכו' דמאי ליטמא דרל' דנקט • וכו מאי נזמן דקאמר דהא מצינין לא ש"ך ליה דלפנימ"ס • וכו מאי היום דקאמר • אבל רוח דמלאה ד"ה היכי דזריח צברין לגופא איכא צברין לשמחא וזמ"ג דזריח רוחית' מ"ג מלבושא דחלשבנ ביה מחמתיין ב"ה צברין כחא בגופא ובצורתן ולוסיין דרחמיין מלעילא למפעל בהאי עמלא אינה צדו ממשהו לחזיין להנהיגי זכרי נשבו ומשרת"ה אחי להון ברעלן ולוסיין משח נחמיין מלעילא ממשמחא ארמי' אמר להון חיי צעייי שמהחא והסחכלן וחזי מלאח דהמיה' דהיום צעוד לחזון דביקום בגופא אכיו נזמן לפנימ"ס ברעה קוללה נחיה דליח צה ממש ושייך למימד רחא ליטמא דתניהו וליטמא דלפנימ"ס ומשום דלא הוה אפשר למחוי האי מילחא אלא יחיד' בגולה דנשמחון זכאה ביותר מש"ה אמר להו רחא בלשון יחיד כלומר יחידים הם אחסם שירא זה וכל עמא זולת הנה יחידים לא נחתי לעומת' דמלאח ואצרו דרחא קאמר היינו ומר שיבגונו בדבריו וקאמר אכיו דרמינו לכ"י דחאי ממשחא דליח ברעלן ולוסיין אחי מספר דכ"י דליחי מניהנה העולם ואחיה שלום • אור ליום שנה כ"ה לחלוה שנה ש"ה • עמך וכו' רק כי הדבק צירחאי ובמשניות וכל הפסיק מחשבתך אפי' רגע"ל ויורדו מחשבתין דמשיי' בלבך יו"ה יעמ' ונחם וכו"מ ואוקיד יתהון בקש דק"ש וייחד לך בחסיהו ומכל כל הקך הכריוון דנדפסין דתבדך י' אלקי תאוקהס ואחיה תמול ב"ה וייחד תמיד כל מחשבתך י' וטוב יך דקדקת הנהגת מושבך ומתבדך דבקה י' ברעשבת האי כהן הכריוון שיאל אלא דחא צעיי למיחד מחשבתך י' ופס' ותבסל כל הקך הכריוון י' אס' במשניות וצירחאי והאלן לך מוחס' באיכות טובא ונחמו דקב"ה דחא חיה גזיר עליך מיתה קודם האי' אלא קב"ה לאצטרא לך למיחב צדוונחא קמיהוהא שדך קמך אמה ארוחין דתקען לאצמחא פסך ובהוהו אצונחא דתתנא קמיה איריך יומך שפי ממ' ובהר ימיה שבתך ארוחין ויבנה דוכחא טובא יומך כטתי בניבאלא ומתשיי' והכריוון והשפתא דחא צוויי סיבזי אהדך קב"ה לאצטרא יתך ושריה למיחב לךן אודיה דלא לחספקא כלל ולאצטרא ביוסוסיין והנלן נחם דלויספק' ויחד

לבדך חמיד לעבודתי דלא להרעא בשום מלה כלל כ"א צירחאי ובמשניותו ובשעה פתלה כל מחשבתך יהי לי בלי שום הרהור אחר ולא אצונחך עד אבך אס' עשיתי אח אבך דנרתי לך ולזכרך הכל' אשלים לךן אחרקך טובא בדחלתי • עמך

ודרל"א ברוח דרש"ה איכא למידק אחאי אזהיר כמה זמנין על דמח ואוקף דמשרשיי' מליניו ביה וזח וזח דרש' חזק עונתא אגלה לך רחא ועילאה הווא דלצטע ליחוח דרמי' לחפס"מ דלבנה לחמד ומרה אדומה לפחד ושחורה למלכות ואדומה לת"ה דכי היכי דדמח הוא עיקר גופא ה"ג ס"ח וזמ"ג דח"ה רחמים שפעא דריה דמי' ליטמא אדומה בנין דשמיעה היא שמיעת גבורה ותו דנדפסא אכיונא נמי ערובא דשאר ליחוח דהיינו מימות דליח צה וזו היא כלילא כולוה ליחוח ואיבי קיומא דכל גופא וזכי איביו שפעא דח"ה ומלא דעבידא רמי' לדמח דהווא סתרא דלקבל ח"ה שכל מה שצדק הבק"ה צדק כנגדו ומשום דחי' אכל חלל דמח הוה מחס' היא רוחא דמחשבותא לכיי' הוהר כל כך זמנין עליה • ותו איכא למידק אחאי קאמר רחא אכיו נזמן לפנימ"ס היום ברעה קוללה דמחוי דמשה הוה ייבז האי ברעחא והלא לא היבז לה אלא יהושע ב"ר נרזים ובהר עיבז : אבל רוח דמלאח דכיון דמשה ספקי עליה הוה ליה כלאו הוה עמנו עבד ליה הוה הוא שאמר אכיו נתן לפנימ"ס היום כלומר הוה ליה כלאו אכיו ממש היום ממרעבל האי ברעחא והאי לנושי' אחי' להו שלימו פונבא כד יתיבטון ע"י משה ואחיה שבור וכו' • (וראה י' שז"ה) יהושע גבי ברכותו קוללה שבור גריוון חיי עיבז כלשאר צוה משה עבד ה' לבדך אח העט ברעחא :

אור ליום שנה כ"ו למחנה כי בשמחה חאלו וגו' האי איכא למידק אחאי נקט חיי לשיני מד בשמחה וחד בשלום ותו נחד נקט חאלו ובלידך נקט חובלון • ותו כי הולך לפנימ"ס ה' וגו' אחאי אצטרך חרי פעמי חד כי הולך לפנימ"ס ה' אינד ומאסיסכס אלהי ישראל • אבל שירושא דקרא דאורחא דעלמא לא תתפרד דמ' מעקרינו • בכלן כולוה משום דרמי' דלמח לא יתדרון מחזי מד לקרוביה אבל צביחא משום כד יסקון ישראל מרעשוון לא יבטון אלא יסקון בשמחה מתי' דלא יתפרדון מקריבניהו אלא כל בני קרבתו יבדוקו חאלו ואוקף אינון מחיבן לאסתחדא עס קרביין דליח חנה דבוכיה אחריית' מש"ה יסקון בשמחה ואוקף מד דאלין בני נשא בחוריה דמחין דילמח לא יתבון בשלם והשפתא קאמר דנהיה' שעתא בשלום חובלון ויבז עמלא למחי' דסליק מיייה והכ' דיעב אחאי בשלום חובלון משום כי הולך לפנימ"ס ה' יתדרי עיב עמלא אחאי בשמחה חאלו משום ומאסיסכס אלהי ישראל כלומר דקב"ה צעיי לכנשא יח כולוהן ולאסתכח דלא חסדרון מקריביוון דרבי' שמתבטון עס קרביין דהווי לבו צמדינא חסרא : **ודר"א בפרשתא דח איכא למידק אחאי** קאמר רחא אכיו נתן וגו' אח הברכה אשר שמעתי וגו' דחא כמה זמנין אזהר לעיל אחאי ותחאי איצטרך ליה למיחד מלאח ולא חסר ותו אחי ליטמא דרחה ותו מחוי ופתח אח הברכה ולא חסר בגדל אחי המעבדים • ותו ומאי היבז להו כ"ג סימניה הלא חמה בעבד הירדן וגו' • אבל רחא דמילחא דכי היכא ידיראל קריוון' אצריחא כבורא כרמי' וכל הסס רוחים אף

משחלק מיומי חול ומתעללי' למלקט נפשו ולאח' לון ח"ם עונה בליל שבת ואי יעבד בר נש עריה בשבת מערב חול בקדש דהא חיבו מעורר לאחבשא מסרונתא ביומי דחול ביומא שבתא ביומא כחיבו לו למימר דול' לשפע ביומ' דלחיי מלכות והיכי מטפיע בה דלחיי סלקא ויחבא לקבל רישא כמה דכתבי יוד' דרישא וזמן מסתכל בה ואנ' ומתלה לה שפעא האי חיבו שפעא דקרא ומאן דמכר ונפס מפסד ביום השביעי שבת ובחר להי' בתולאי וזמן ונפס והי' לו נפש דלחבד בר נש ביומי החול אלמד לההוא נדורא דכר' דהוא שרי ביומא דשבתא : אור' ליום שבת כ"ד לניסן ה' עמך ור' הגס כי נטפחתי וכו' הדבק צי ובחורתי ובמסעומוי וביראתי וזאתק לבגית עס להגמיל נהלות שוממות דהא חיבא למידק מאי בגיית עס דשפי הוה עדיק למימר לבגית הממיה ולא לבגית עס דמשמע בגיית עמי הארץ ומו מאי וזאתק לבגית * וכו מאי להגמיל שפי הוה עדיק למימר לנחול מלמימד להגמיל * וכו מאי נהלות שוממות עפי ה' למימר נהלות מיושבת ממלימד נהלות שוממות : אברך דהא דמילתא דבגית עס היינו לומר דכד נסיק שפעא מנתיב העלין לבגית עדיק טובא מדכ נסיד ליחיד וחייו וזאתק לבגית עס וגו' כלומר זאתק דייתי שפעא דכא על ידך בשפעא דלתי לבגית * וזאתק להגמיל ולא לנחול דשפי עדיק מגמיל נהולא כדאשכחן ביהושע דלימטר ביה כי אתה הגמיל וחיבו דלתי ומנתיב וכו' ומאי דלתי נהלות שוממות היינו לומר דל' דהוא שוממה מגלי בגיה הוא יושבת ימיל וחסר בו חיבא למימר דמהלות שוממות היינו נשמחין דלזנין עשיליין דלא אלמנו עשירייה כהאי עמלא וז' דהוה כרו מוכין ולאעשו בגיטאס ואינון אזנין סחרייה ספרודא למיעל לבגיטא ולא שבקין יתרון וכד נפקא שפתא מנתיב עילאה דלחיי יסוד דמתקן סרחין נשמחין ליסוד ומתקן סרחן להאי עמלא וכו' סרחין מתקן אינון עשירייה לחיי לקמיה יהוה שפתא ליקרא לה וללחואלה לה וכיון דהיא מתאה להאי עמלא להסתבאה בגוטא כל אינון נשמחין דמתלויין בדהא נחמיל עמיה וחיין דאסתבא נשמחין לאסתבאה בגוסיין וחיין להגמיל נהלות שוממות כלומר כד עמלא להאי עמלא לאסתבאה בגוטה חוכה להאי נשמחין עשיריילין דמתלויין נהלות שוממות דיתבטן בגוסיין על ידך וחייו רוא דכי יקרא קן אשר לפניך וגו' כלומר כד חיבו להאי עמלא ויתבטון קפך קך נשמחין דלא זכו למיעל לנחא דעון וחייו אסרוסיס או בגים דאסרוסיס היינו נשמחין דלתי כהוא קאם עמלא ללא אל' אסתבאו בעובדיהו וחינון דבגומה אסרוסיס דלתי כהוא דנתיק קא' או בגים נשמחין דבגילו עושייה בגיטאס וליח' להו עובדין למכיל למיעל לבגיטא דעדין * אבל אי יהדון לאסתבאה כהאי עמלא עהדין למעבד עובדין אבל אי למילד ביין זאכין וחייו דוגמה בגים דלתי להו דנפין אל' איח' כהו' כמ' למעבד מיייהו אסרוסיס * והא' רובנא וגו' כלומר דליתא קדישא רביעא עלייהו דחיים' עלייהו ובעייהו דיעון לבגיטא * שנה שנתא תח' האס כלומר שנתא יתה מעיליייהו וחיוב יתרון עמך דלחבנה כהאי עמלא בגו' והיינו דת' כהניס חקך קך דוייק לאסתבא שנה שנתא תח' אקמר שנה שנה או שנתא שנתא למימד דחיתא לחיטא קדישא דרביעי עלייהו והוה עשירי דיעון לבגיטא דלי יהדון להאי עמלא כמה לעין וכמה עדין יתלטן עלייהו ומו דלחב' נאסעין וכו' וכו' ואינון

עובדין עבין או חי יבאשין ומשה' אמר דשפי עדיק להו למימד לאסתבאה כהאי עמלא למחי בעובדין עבין דהא ביומא קמיית' דלחוי לעמלא תהו הוה סחח ככא כבוד וטדדו יתרון כהאי עמלא למחי ולק' כמה דיומא כדיומא קדמית' הכי שפתא מלכות אח כהאי יומא לאסתבאה בגוסיי למתן ייסב לך דמתי דזכי למיחי להו לעמלא חוכה יתרון למיחך להו אוריית' ואוריחו דהקק * והארחת תיבא דלע' דלשקלא קיסאס דומא דלחזבור עלק למחי כהאי עמלא חי איח' כהניו דנסיק לעמלא על ידך דלחזבור עליה למחי ענין ענין יאריכוך ימין בגיטא דלא חסתקת מעמלא עד דיתחלקו אינהו מעמלא בנין דעל ידך יסתלקון לעילא * וו חיבא למימד דהניו הרין שלוחין דמחיין למחוכן חרי מקדשי וחייו דכתבי חיוב ספר כתיבות אחכס אשר נשמחיה דלחוי ספר כתיבות רמיו על גלות בגל דלא חול האו ש' עמלא בעמלא היינו אשר שלחיה * או מי מנתיב רמיו על בית שני דקף צומן בגיטא וכו' עבדין לעובדי גלויים וחייו אשר מנתיב אחכס לו לעבדים קן עשועוסיס נגלתייה וגו' כלומר דמחוכרין בית רששו הוה כרוו שפעיס ע"ג וכו' ועד וביבול תורה וחייו נשפעסכ שולחא אחכס אל' בגיית עס לא הוה הכי מוכין ברו אל' שנתא חנס וחייו עשועוסיס נמכרתס וחייו רוא דס' ריבוא דכד תאח' שפער' לעמלא אייתי עמיה ס' ריבוא עמיה אלוולוס ומ'ש' היה יולדת שנה כדכס אחד לאשלתא יהוה מנינא כהואל וחייו רוא עדיק כמה עקבות תמיד וימא דלתי דקרא לעמלא כההוא יומא וזאתק עמיה כמה נשמחין דמתקן * וחייו רוא דעד לא תאח' שמואל דכר' ס' היה יקר בימיה ההס נבחר דלחא ח' ומתבאס' ככל דוחאח' וטעמא' משוס דהוה נשמחיה מנינה כד"א ותשובתו הרממה כי שס ביורו כלומר דשס דהוה רוא דויהיב' עמו שס חיבו דמתיב דהיא בינה וכוון דהוה נשמחיה מהאי דנגח עילאי אסתחמו מנועיין שפעא עילאה דנבולת ומתבא' נחמא לעמלא וחייו רוא דויהי' גא' ס' שנים ברנחך אלי דכד תאח' אליהו לעמלא אליהו' עמיה נשמחין דלתי ומש' זכר ביה כהאי עמלא לאשלא' ליה וחייו ס' אשר יק' עמ' וכו' ודי אליהו דלשפע עמיה מי החסד לאיחאה ליה להאי עמלא כחות אליהו ודי היכי דכד תחי דקרא להאי עמלא מיייה עמ' כהאי נשמחין דמחיין בגוסייהו תייה וליקרא אלי' כמה דלחין קן וחייו נחמא לאסתבאה בלויי כתי כד משתקל מעמלא וספתין אלי' חוה הך נשמחין דלא זכר למיעל לנחא ומתסבכי בדיהו כההוא הספדא וכהוואו זכו וזאכין לאסתבאה כהאי עמלא בגוסי' דלחוי מסתקל לעיל' וחינון נחמין לאסתבאה בגוסיי וחייו רוא דהספד' דבניה על דקרא דכהניו סחיחו דמסתחמו מנועיין לאתבדא דמעיין מהסתחמן מנועיין עילויין לנחא' יהוה נשמחין דקאמין * וחייו רוא ראשיכס אל' חספרו ובגדיים וגו' ואחיכס כל ביה שיבאל יבכו וגו' דלי לא יבכו על כל העדה ויקוף ומש' חייב ביום כיסור מיתא בני הארץ * ביום הכפורים אסור נשמחיה המסה משוס דביום הכפור' מסתקלא מלכותו ונקאס נפשי דתחב' כולי' שח' וכיון דקרינו מיתא בני הארץ ומתעריין עלייהו הוה כאלו מתיב דתבתי יומא וספדו עלייהו ועל ידי קן מחוסיי כמה אלפין ודבונאון נפשי' למיתא כההוא שחא * וחייו רוא דלדקיס מולדיין במתיסתחו יומר במתייוון ומאי' לי' אלישע ללחוי ויהי' גא' ע' שנים ברנחך אלי' כלומר כמה דזינעל על ידך

החוק פטולותיו אבל משה היה ידוע אורחיו ומנייתו ידע קב"ה פעל ארום פטולות היה דומתה ידיעתה מן הקודם אל המאחר וידיעתה יספאל היה דומתה ידיעתה מן המאחר אל הקודם : והלא כשפוק פרתה לחקוד על מנת יבוס : ואיכה למידק דלח"ל דעמחא משום דנשפא דמיחא מהגלגל כנרס קמא ורף הניה חי מכווני להכי אבל אי לא מכווני להכי מה הנה עליה : ורף דלח"ו כנן דרזא דמלחא כזאה נשפא סהכא רוח ארמיא מיעושא דמעושא הוא דמכווני להכי : ורף איכא למידק דהקיה למחן דשכב איחטא אל מחן דלא שכב איחטא מה החא עליו : ורף מחן דלא שכב אחא מה החא עליו ורף אחאי אשכנז דשאר קריבי הוא מייבוי וכדענד יאודה כחמר ואילו אורייתא לא סקדא אלא לחאיו ולא לשאר קריבי ורף לנתייחא דמיחא הוא ה"ל למתקלגל לשאר קריבי נמי ורף היקן דקריי דלא אשכריכו להאגלגלא מה החא על יבוס דילכו : אבל רוח דמלחא הוא דעלמח כוליה מהכני על רוח דנגלויה ודחיר מהגלגלי בני עלמח ולא מהכני כעין מייח דנגדון כחמלה ולא מהכני ואלחין ועלחין ויחמונא מהא מההדר כהנאל ואלו למקוסא דיליה והדר נביש ונגיד כמלקדמין והדר נפיל לימח : והדר מהדר למקוריה וכדכתיבו כהדיא כל הנחלים ההלכים אל הים וגו' אל מקוס וגו' כס הם שבס ללכה ה"ל בני אדם אחי להאי עלמח והדר אחי : להאוז עלמח ורף מהדרי להאגלגלא כחאי עלמח : ורף חריר כל מהכני ודמח הנאל דמחן וכי היכי דמיח דנגדון כנחלא דוימנין מהכעבין מלמהדר להאגלגלא ע"י חריוני וענינין דחסיין להו כיבשחא ה"ל מחן דלא שכב כנין כהנאו עלמח ונשכב איחטא ה"ל דמיח ומי' למ' דמהעכבין ע"י חריוני וענינין ה"ל אחתה דשכב מהעכב מלחאגלגלא ואל"ל דלחיו דקרוי מהעכב ואלו שכב כנין כר כעשא דלבוה הוא ה"ל כאלו דאשחר חלק מנייהו ויהיו גוסיח לא מהעכב מלחאגלגלא וכר לא שכב איחטא ע"י דלא שכב כנין לא מהעכב מלחאגלגלא כיון דליח ליה חסייה כחאי עלמח וכר שכב איחטא ולא כעני יבס ליבומי סקד קב"ה דיתלן לה למחא דאשכני מניה ורף כמחן דלא שכב אחתה ולא אשכב מלחאגלגלא וקודם מחן חורב על היכא דשכב קריבא כחאי עלמח היה מהעכבא מלחאגלגלא וכיון דנתנה תורח אחריה עלמח ואל"ל דישוכב כמה קריבי לא מהעכב אלא כד יבוכו אחת : (כנאל י' ל' ג' דרך י' דמחן דשכב אחתה וליח ליה אחא לא מהעכב) :

ליך את העבוס החוזה משום דמסך קב"ה אינו כמדה כ"ו שהסקלמור הויך אחריו וגו' אבל קב"ה רגלויה דכר איש אינון ערבין ביה וכי' ואם איש עני הוא לא חשבא ועטובו אלך משום דעני רמיז למחן דליח ליה חובנין סובב וחי הוס סובב ועטובו אללו היה יהיב דוכח' למח דלחרינין ולאילנא דמחא דפרוס דנשוי כיליה למנבי חונוי מיהאחא דליח ביהחובנין ולעכבא דקדוונא דמסרין דמסרין דידיה כל ליליא חסייה כנא השמש חסינו לו וכו' אחר לא החובל כנר דלחמה משום דלחמה רמיז למחן דליח ליה שום וכו' ומשום ה"ל דלא יחבל כנר' כלל משום דלחיו נמי היה יהיב דוכחא לליך ספרין למנבי ממחן דליח ליה זכו ולחמה יתיה : וכן לא יחבול ריחיס ורכב מנא דלינון כליס דענדון כרו טורף אורכ נש ונקט ריחיס ורכב מנא קדמחא דמהעכב ליה זורכא דמחאל וחי הוס חביל ויחיון רוח יהיב דוכחא לליך ספרין למחבל ולאעדא מונא כדניא ויחיון רוח דקשין ומחוינון של ארס כקריבתיס ה"ל סוקב"ה לחמיו על כל מעשיו דלפילו כיומא דענדו ענלא מנו הסוב לא מנע מסיסא והיינו דקאמר כי נשם הוא חובל : כלומר לא יחבול וגו' משום דלחיו נמי הוא חתי חבילא דכני בשא למעטב מחיון מוחן כדלמחן וגלי כחאי דעמחא משום דחלי שנמח כנשם והוא הדין לכל ליך סקודי דלחמיו נעטוב כדלמחן :

סוד סעודת שבת ומאי דלמחן כוונתה קדישא דסעודה שבת שמרית רמיז לבינה וסעודה

ג' רמיז לת"ס : וכדוכחא אחרינא קאמר אישכא לא קשיא דקושטא דמילחא דנשם רוח נשפח מסיסא כחאל וכד חד נמייו שאר' כנד דוכחא כולוה שחן עמיה ומלסחין אשכין כרורא דחי דלין כרור פמוח מפלגה חתו שחמו ויהיה שפן דאוי כרורה כרור החיים : ואם כיון דלין כרור פמוח מנ' היכא קאמר כרור דהא בלא נשפא דודד לא הו אלא חרין רוח ונשמה והיכי קאמר ל' כרור : ויש לומר דהא אוליגריא כחטורה דנשפא כנפוס מחהוי נשם אחרא וההוא איחיו מהגלגל ודוד יריש דהוס מוגלגל וז"ל הא בלא נשפא דהיה ביה השפא הו חלק נשם רוח ונשמה דלחיו כרור : וכלי שבת שארי נשם ולא מחבלין עמי' : ונשכח שמרית שארי רוח ושאר' אוליגריא בינה קח מסי' אחריין נשמת כל חי ליקרא כדניא דשארי אוליגריא ומי' רוח איחיו מפגלין 'שמרית' כמח דמגלין נשם כיליא וכסעודה שלפתי' אשכנזיא כשחמה לנמרי כרורח ומחן נשם וכלו מהכברי כרוריהשפחא מאי דמח' כנד דוכח' דסעוד' שמרית' שרי' נשמה היינו על שירות' דליגרינו' ומח' דקאמר כדוכחא אחרינא דסעודה שמרית' שארי רוח חמי לומר דמהגלגלין רוח כי היכי דלחגלינו כיליא וכן מילי דלמח כנד דוכח' דנשמה ג' שרי' נשמה קושטא איחיו דהא כהיחא שפחא אשכנזיא כנוונא דלא חתינון קמי' הוי : ומילי דלמח כהיחא סעודתא שרי' רוח חתינון משום דלחגלינו' דנשמה כרור איחיו ומחן נמי מהכעבין נשם ומחעבדין מלחיהון כרורח חרל חתן : ומילי דקאשיחון מוי נשם ולא קאמר וי רוח או וי נשמה : הלא ליה לנו דקדקאס דקרא לא מייירי כנמצי' שבת אלא כנשכב וי"ק וביוס דחילי שבת מהלחבא עמח' כנרורכא בלא נשפא כולמין לעילא למליקא נשפחן ונלחמ' לחן לחמח והיינו וינשם כולמין אשכנז כנרורי נשפחן ולא נשפחין כנשפחן דשכר' ומי' שפח' מלחבא כיומין דלחגבא לא לחגבא עמח' לנרורי נשפא וביומי שפחא

יום שבת י"ז לחמה י' עתה וגו' סקא עיניך ונשכב לחם לחמח דהורח לא אהכב שניה כן חורב היינו קאמר ספרין והיינו דשכיב עשיר ורוב נשפא וגו' כולמין אחא לנשפוקי דמטה האומרים לקרא שני אלודות' חד פועל הסובות וחד פועל הרעות ולחיי קאמר עופה עיסיס ה' דעשיר היינו ספרא דקדושה ורש היינו ספרא דמספחא וקאמר דתרווייהו נשפכו כולמין דלחינו מהדכנין כחאל דלינון קליה ושרי ועושה עינינו : דלחיו לחן סוף איחיו דענד כסרד דקדושה עטובא דמספחא :

והוא רח ליה חבל אל ביתו לעטוב עטובא משום דלמטה עטוב דלח רמיז לבר רש דלחיו עליה חובנין ורף רשו להק ספרין למנבי חובנין מייחיה בלא רשו וחי הוס מלוה כננס לביח מלוה נעטוב עטובו היה רשו לליך ספרין למנבי חובנין מייחיה בלא רשו : כחון סעמוד והוא' אחר אחר' נבוא' יוציא

מוטות וזב למרמו נמי דינא' וכן עשרה של זית כראשו דלחיה רמיזי נמי דינא' ה' החלה היה מכה ונפירה רמיזי לדינא ברא רמיזי עמומיים על שהי פתחות והכניג' והנצורים יוצאים לקראתם להקביל פני שכינה דלחיה עמח'ו והיינו אז בנא חסל לעיר הקביל פניו דמטות למיסק לזרחא לקבלא אשמי דהא ב'יון דבמה מיני סבטות שכיחי בצורחא וחי לאו שכינה דמלכות בדניה' לה' הוא משוויי ה'יךך כן למיסק לזרחא לקבלא פני שכינה דלחיה' בדיה' והיינו רוח דלשר לא קדמו אחסב בזהם ובמיס והיינו רוח דלמלא לא זכו שיהא אלא להקביל פני שכינה שפתיים אפי' כחודש ימים דהא כל שירא דלחיה איהו שלימו דשכינה' ובני דלחיה לקבלא אפיה וכן שכינה אולי על קברי דקיימי' חי בצורחא אחון עסקון בצורייחא הא שכינה נפקא לקדמוטון' ין הדנק בני ובתוריה ובמחויי' ובנ' דבההלך חמה אויך בשבךך חמור עריך בשבךך ממס דר"ל כח' ונקטר רוח דהא כל דהא נמי הנהירו דלחיה דמחיה' ז' עולמיהן ידיי נליין יתק' וכד אה מקח מגו דלחיהו בהנהירא דמחיה' הא איהו ממלא בשומך רחמי' קא מרחשן שפוטך :

אור ליום השבת ח"ל לחלוץ חוק ואמן וגו' ה' עמך וגו' רק כי הדנקני וזירחתי ובתורתי ולא תפסה מלהרר בצורתי אפי' רגע' והלא אחמול ביהוה שירא דלחיה' קמתון לן חזרה' פוטב' כי הדיכתי ביום זכר זכ' קח' והא בשפסחא קדישא דה' חיבה למידק אמאי בשכרי קדמתי לא חייתבה פרשת כבורים ואי הוה בני למיהרד ולמתי' ל' ח'כ' ביה' ספרה כיון דלקריי משנה חריה שפיר' אכל דלא מתכתל נב בשכרי קדמתי אמאי' והו' אמאי זורח מלכות פרשת כבורים ערה דהא הוה ליה מתכתי ביה בשפסח ראה מקמי' ש' מעשרות ותו אמאי לא אחייבו כבורים עד אח שבכור' ש' שבכור ח' ש'קור וחי עד' ש' שבכור ל' אחייבו אכל' ז' מתקין אפיה' ותו אמאי בלא קדמתי איהו מתי לדלויי קמי' קב'ה' ותו אמאי זורח אחי' זורח אבי' ולא ש' מתכתי דהא רישא דלוחי רוח אמאי סמך ל' כבורים ש' פ' חנה' לעשר רוח אמאי בכרי שחא קדמי' הוה מעשר ש' ובשחא הליה' הוה מעשר עני' וכו' אמאי סמך לה' ש' דלמספיה' ותו אמאי הוה י"א ארורים ה' י"ב מנין ששנייה ושל' דלחור רבן משום דרובון לא כדלי הוא' ותו אמאי פרע הני שקדיין בני מארחיין למישון ד' ארור אפר לא יקום דגילי' כל שקדיי ארוייחא' ותו אמאי ארין בכל כך קללות כיון דהאי ספרה רמיזי צ"ב כפרה הוה ליה נחייסא על צנאה' ותו אמאי חסב לער בקלה' הוה צנאה' וכה צנחמה ומתי דלח' שפסח קדישי היינו דלחין גופיהו יודניין לעבדים ולה' איהו מן דינא ייהאן מדחילו דיחא' להן שירא' אל א"ל' דשבוש זמנא ארורי' איהו כה"ג מ"ח כיון דלא הוה הכי בכלהו זימתי ליכא לחייסבא ליה' אכל רוח דמירחא דבשח' אויך שפסחא שקדיי על מטות עגלה ערופה ופעמא דהיה' מטות משום דנקטילו דהוא ח"ל איקרא ספרה סמלחא מתי עמי' חזא דשלטן בצנאה דמנרויחא וקטלו חד מיטתא ותו דקטלו איהו בדך כצוריה דחי הוה עקלין ל' ג"ד הוה גורדין ליה מיהה יסא דה' דמי' שלימו דשלטן הוה ספרה דצנאה חלל אפחאב נפשיה דהוא חלל צנאה ספרה וכה מלכות רמיזי בעגלה ואיך ספרה רמיזי חלל בעגלה דלא מה שברא קב"ה כנעודו וויקרי עגלה ויסבה

דלחיהו מתחזיא יסא דכתיבי בצורחא קדישא ועליו אמר שלמה מרנדים רבתי ערשי וגו' לחשבת עלייהו שפעח שחך ספרי ומב'ה' שקדי' ישראל דלא' לעשודן הכי משום דשפעח ועיבו דמתשך מהנהו ספרי דמי למחן דלחיל צנאהו זימנא ומתדבק בצורחא דמשי ליה יקב ועיבו ושורחא והואו שפעח עגלה ובמולא איהו הכי הוא שפעח דניגד מהנהו ספרי וקב"ה שקדי' דיעבודן מתיבין לישא' קדישא דכל הנקרא בשמי לכבודי וגו' ולהכי שקדי' דיבונן עגלה לקבל עגלה יפסיח דלחיה' ההוא ספרה ויחחון ליה לגחל חימן אפר לא יורע וגו' דמירי' ללא עביד ספרי' רמיזי להוה ספרה בדליחא' צורח' קדישא ונהל איהו דלחיהו קשה רמיזי להוה ספרה וזהו ערשי' לה דלחיה' מי' אכוריות כי ה'הא דעבד ההוא ספרה' ההוא חלל ועל ידי האק עובדא מיסתליף נשח' דהואו חלל מההוא ספרה וזכתי מהן פנימו דיה' בתחלה' והאי הוה פלוגתא דמ'ל' וז' כונקין ושופקין דמר אמר ג' ומר אמר ה' למד שלשה רמיזי רמז שלשה עברי' אלן רובנ'ם עליה' דלחיהו אישיבי' לנקמא קומחא דמספריחא והיא כבודה ביה מלך פנימה ומחן דלחיה' חמשה רמיזי דה' ס' בתראה גופה חריב' קומחא' - והו' אמרי' ידיו לא שפכו אה הדס היה כלומר לאו אהמו מנעטין על דמח' דה' דהא פרע חוב' - קב"ה לא עביד דינא בלא דינא אהמו מעשטין על ידי דייט' לא שפכו אה הדס היה דהוה נשקף על ידי מעשטין דקדושה ולא על ידי דההוא ספרה' - ותו דהוה מברנין ליה יסא יתה' וז' ועימי' דהיינו סהדרי' דלחין עמי' העדה' לה' רוח דהיו מהספין בצורחיה' אלו הוה מתחזיא נפשיה צנאה ספרה' - והשפח על ידי' האי עובדא דגדוה' הא איסתליף נשח' מההוא ספרה' ואתדבק בספרה' דקדושה' - כפר לעמך ישראל כלומר קח וסעבר רוח וסמחא' ללא יקרב לכו דכפר לן קיחוט כמו ע"י לכסורי' ידו' צנאה גברה' - אהן פסיה' ה' כלומר כי היכי דכדו בנו ספרי' מסחלבו ופרקה' יסאן שמתן ואטערל מניחון רוח הסומאה הכי אשכרי יסיה' עשבו' ונכפר להס' כלומר ע"י האי עובדא יתקאן ויתעבר רוח הסומאה ואלו דמחא דההוא חלל דלחיה' צנאה ספרה' סמלחא הא ע"י האי עובדא יתעבר מניחון ומתקן' - והא כללות דהאי עובדא מתי' כרזח דנפש רוח שפחה כח' דלחיה' כרזח דלחיה' דהא עשבו' איהו עובדא חמשה דלחיהו לקבל נשח' ואמרו ידיו לא שפכו אל הדס והוא לקבל נשחא דלחיה' דקדישא הוה הוי דבורא רחמי'ת ידים הוה לקבל רוח דלחיה' ממונע בין סרווייהו ויכי האי רחמי'ת לוי' הוה עובדא שלימה ללא הוה אלא לעשרה סמלחא ובה משתלי מני' - ומשום דהאי עובדא איהו לאהרן ספרה' דקדושה' לאהרן דכתיב הוה שלימו דשפסח דקדושה' להכי ספרי' לה' ס' כבורים ועייינא דילוחן הוי כה"ג דערי' ידוע דנשקי' מנכסה' וימלא ולהכי מייחי כבורים לאהרן ה'הא דנשקי' מנכסה' וימלא להו בעגלה דרמיזי לה ומייחי' להוא' לנבי' כהן דלחיה' איש חסד דלחיהו ראה ספירות הכני' - והיכונו לעי' מונח' ה' דרמיזי בנייה והלא מני' ממייחיה' והלא מני' עובדא דלוקים והמה' בעגלה והכא' אינן עובדי' ואינן לקבל נשח' - אכל רוח דמירחא דבשח' שפסחא שקדיי איהו לקבל נשחא ומנופה והנחה לפני' ה' וזהו אינן עובדא ולא עובדי' לגמרי' רוח לקבל רוח דלחיהו ממונע בין נשח' לנשחא' - ואין מניחין ספרי' אלא מ' מיס' דלחין לקבל' ז' ספירות הכנין

אחיה להאי עגלמא הכי אזכר כד תסלקת מעלמא לסלקא בדדנא עילאח ואחר ליה הקטיה לשאל דאט' דלדיקא בין כד אחי לעגלמא בין כד תסלקת מיניה מזכי לשמחין גמחמין דמזכי להו כד תסלקת ללו אינין דזכי להו כד תאח ואח דאי' כד אחינא קסא הוא לזכאח לך נמי כד תסלקתא אבל מכל מקום אם תרחא אחי לוקח מתקח על ידי הואח רחויא אזכר לך כאליו לא זכינא לך משיקרא : תו ארו לי בראח דספירות אכל אינין דוגמא להכדיל לגוף השעשלות נעשות על ידו ואין סוף דוגמא לעשה וכל מלות עשה ומלות לא תעשה תליין בספירות וכד מקיים איניס מלות עשה מתקין חיוחא וספספא לספירן דהלו כהו הק' מזה על עבר על לא העשה אל הוא ממעט חיוחא וספספא דספירן דהלו כהו ' ונעשות שרבו הא כ"י אמהנע מינה חיוחא וספספא דלחא לא מליגלא וזלי ימירי דהכי וספספא ח"ו שפעא וחי'ו' מינה הוו עמיין כלהו מתחמרי ויהי הוא דוגמא אכר עגלמא ובגל ומתלכחו דהא דחי' אספיק מיניה חיוחא וספספא כיון דלינו טועל פעולתו ועל כרחין אי אספך לומר לא אחי ליה חיוחא כלל דל"כ הוה מסכים הילך דאי אחי ביה קאח חיוחא ' ומתבא תרדע כמה אש ליה לכר כד לאודרעא מחזובי וכמה איה ליה לאשמדלא לתעבד סקודיחא דמלרי עגלמא :

פרשת כי תבא . אור ליום שנה כ"א לאלול ה' עמך וגו' רק כי תעטע כהנאח והקח כהנאח .

והא שדרווי לאלופא לך רוא כפרסתא דא קדישא דהא רוא דכבוירא ייחודא דל' צבינה דהא צבינה צבורים דמינה מחיל לאתגלוא שפעא קדישא עגולא בגיין וכו' כבורים דמינה לחיא שפעא לעגלמן ומינה רכין למעיל מתן דבטי בראח דספיק מתחא לעילא ואין מציין צבורין אלא מ' מינייס שפעאמה ביה ח"כ' דלינין רמז ל' ספירות בגיין ומינייס כד לאודרעא רחמי חסד ליימחל כלהו ספיק כהנא ויהיו אל הכהן אשר יהיה ביוםם היה בראח דשעת כהנא עשה ה' את השמים ואת הארץ ' ומתרה אליו הנדתי היום ישינא ואתמכוחא ויהי קאמר לאמשיבית יומא דין ל' דחיה ה"ת : אלתיך דליחו חסד . אי מני חסד ומתיחד כה' דהוא ח"ת . כי נבתי אל הארץ היינו ארץ המיים תהאי ועילאה . ובקו ואחא שלום :

אור לפ"ו לאלול שנת הששס"ט בריה הילד ה' א' ה' עמך וגו' האל עש יהוה כי בריה הרבה הפרדה מחשבך ממני והא חשוב אלך כחבש כהנאח בגיין דתנדע כפולוח טוביח ורחמי וחסדי הימני ראשונתו יסלו ועשה אכרית עמך בריה חדשה ואחשיה לך ששן ישי ורוע דריבא אסבךך רק שחבקי צי ביראחי ובמשניווי ואל תפריד מחשבך ממני אפילו רגע וחזור וצנה מה שהרס והיפס מה שקרעת ומא דילד תפולח וימא דין ירודה והוא ויהי סומא לך בתול' ומשנה לה' אשר לעולא חסדו ורחמי עמך כהילד ארץ עניו והא מימיני כשדךך ספירת הדריסם סכר כקף סמנה וסכר קופת הבוליס' ולחבר כד מה שצדעתך לחבר ועל המשנה ועל המקרא וכל העולה ועל לךך על חזוניה וליכר לתכמת הקבלה יוסר מרע'א' שנת שמעיון והוא יימי למיף מיך להון חזק ואמן ואל תפריד מחשבך ממני אפילו רגע ואני זאח כריחי אשך אמר ה' וכו' חורה מחמתה על אכמיא שלה והא קב"ה וכל בני מתיבחה וכו' ודקייחא חסדן בשלמך ותחובלל מה דלחמ'א

לך ולא תזלזל ביה כדעבדה ציומא קדמאי ' למען חכיר כי א"י משיב לך ששן ישיע ויחז דריבא אסבךך שדרווי לגלגל לך ולאודרעווק כפרסתא דא פרשה כבורים דהא חיון רמיו למאי דלחא מתבחה דמחא חסבה אקיי כבור ואין צבאח אלא מ' מיין רמז ל' ספירות בגיין וליניס צבאח אלא מארין משוס דו' ספירות הם בלךך עגוליה ובלךך התחמוזה ש"ס הוין ה"ר' ואין מציין כבורים מחוזה לארין שלא לתח מקום להווח סכרא קדושה ' והיינו מנפנאה דמחא חסבה עבבר הירדן משהו דעבבר ארין חיו' כד כבסר קדושה ' ודעת דהא הוו צה שלשה ערי מקלס ובכל א"י הלה משוס דחיה לספרלא הווח קאח חולק ביה נפשי רוחמי ומש"ס אמר ר' הלילי חיו מציין כבורים ממהו רחוק חיו' כד דגר לא היה מביא כבורים אלא ח"כ היהא אמו מישרגל דחיה ליה שורש קדושה ' והוי ל' לאורכא עמך דהנה עתך עמך דודים אלא דמשא עיין גלוחא אבל עמך דארך עמך רק ל' חתק ב' כמשינויהו בעצבויהו בריחאי ואל תפריד מחשבך ממני אש' רגע ' והא שבעה עולמן דלמריה הא אהדכו לאהרעא קדמך ובק שלות לך וכל אשר לך שלום :

על דבר השמחה אשר שלחת נח לאורם מה שחקרא שלא השכח אורחו בעבד לו בשמ' הדיך חזרום נקל הוא כוד שזכור חזורו סוד האלפא ביחא א' ה' שבעה פעמים צבוקר צבוקר ולא השכח מה שחקרא צבוקר הפסיו אל פני מרזה ואל"כ חזורו אורח פעמים לדרום ולצפון ולמערב ו' וחזרו כ' סוד הו"ו אלא השמחה העליונה בסוד ז' פעמים שבעה ושיעלו לחמשים שערי בינה וסוד הו"ו יפתח לך שערי תפסה העליונה ועם זה הסוד ל' השמחה עם צבוקר אורח וספספא זכירה אלוהיך אורח וספספא אורח עם הכוונה הווח וספספא רכין' שמהו יהיה עמו יחד בסוד ז' א' חיו חזכור מה שחקרא ובכסעו ובמלאכה יעשה הדברך הגזר קח אצח מושא' ויגיס'א וקיי"א ופחה מאסיסלח ועפסרן ועם זה יוסר כח השמחה כנודע ובמלאכה סוד ה' לירכאי :

אור ליה"כ האל קרן דגליתי בענין קליפין רוא עמיקא חוה ובכל קליפא איה כתיב גניזן דמניחין יקוב בר גש למנדע גניזן דאסר קדושה ואלא לעילא מהך שמנה קליפין דלמריה חוה איכא לבן חלמי' חלל' מננא ישיב יקבך חרין עתקין . והלא שמה דדכרעווא דלמריה לך דא הוא דקדס דחברי למיף' מאי דחבטי דמחא דקדס דחזור דבר כעבדך על אשר ומלחני ' זמנין ואודרע דמחא דקדס דמליף כהווא זימנא לך הספוק כלל בשום מילא ממילין דעלמא ובכתי חזרך לך כל מאי דחילף כהווא שפחה וכן בכל זימנא חיומנא ' והוא דמילתא דחאי קאח איה ב' ו' חבין' ו' חיונין שיה סויק ל' לקבל ו' ספיקן לשלמן ל' וזיה צבאח ל' חיונין נמנין דמנין אפיווחא דלינין לקבל ' ספיקן חדא בלילא מדינא ודמחי שפחה דסלקין לעשרין וכל חדא בלילא מ' אשחחא דסלקין ל' הא חכא רך : ורוא' דכבורים וכל מילין דכרשית דלענין לקב"ה חיונין רמז לכח"ר עילין דליח' כל חפסייה איה צי מני רחמי לב"י דחיה' רשמיית מחתא לעילא למרמו דכל שפחה דלחיי לעגלמא על ידיה אחי וכד הוו מסקי צבורים היה הבור בורך לעילא וקבניו מנפוטם זכר רמז למדה דדין דחיה' מחבסמא ע"ג כבורים וכמו דלמרו מו"ל כל השקפה ההבוה כהויה היה השקפה לרעה כד מהקייסא דכבורים דגדול נמון של עשתי מלות' ש"ס מהספין מדה דין למדה רחמי' וקבניו מנפוטם

דבחרה איכא כמה וכמה זימנא מזכיר למיך בהורח טבא ויחא
 ימיש דיקון בר עג בהיק תוכחה ואמר אל הקון בהם דמשום
 איהשו רבא דחתי ליה עמרו מהרד ליה זימנין בארין למוחל'
 יסרון והדר קאי לרישא דקאמר קרא מוכר ה' בני אל תמאס
 ואמר ואל תבא אל מן ירלה כלומר דבר עג מחייב מעבלי דבני'
 דאי בעל דבניה ממחר ליה בעבדיה דחיה עובד חיובי אודיה
 מלמעבד יהוה עבדיה כי היבא דלל יהיף 'לוי המכר' יחסכה
 דהוהו בעל דבניה הוה טבה למכרד האי בערל בחיובתא מההוא
 עבדיה אבל יהוה בעל דבנו לא יכוון לקר - אבל כד קב"ה מייכר
 לבד עג אינו עג הכוונה ה' אל עג הכוונה הראשונה כי היבא
 לנשקוב אודתא בישא והשפא קאמר כיון דקב"ה לא מייכר אך אל
 כדי למעשה כי עמרוח בישא ואל אישבי לך דלל תמאס אל
 דתחסה ליה כיון דמחויי להנאקח ולפונקח ולא למרסא לך ענין
 יהוה בעל דבנך דמחרך לך והיינו דתיב כי באשר ייכר איש
 אל בנו ה' אלהיך מייכרך כלומר אינו מכוון לייכר יקר כאב
 דמייכר לבניה דחיה מכוון למרסא ליה מה מאודתא בישא ולא
 טכחה בעל דבנא דכתיב' עג דיהי דלל בארין אינו
 להכי ח"כ דין הוא שהקבל מוכר דקב"ה בחימונו שיאי וכו'
 וחסה שלום :

פרשת נצבים

[אור ליום] **שבת ס'** נגבים איכא למידק אחאי אשריך
 למיכר לאעלא יסרון קומתא דאחאי אשריך
 עגו בסניי בקיומ' וכו' דחוינא דמע"ה אמר לעבך בבדיה ונ'
 ולא חוי' דישראל אחינו מידי וכו"ה דמסכתא אחינו ליה מלחא
 וקבלוה אלף שטחונז קאך קשה דל"ח מלי האי דלמרו רבנן
 מתקן מודעיה רבא לרוביית' דכסה עליה בר נגבייתו ה' הדור
 קבלוה בימי אחשוורוש נמי איכא למיכר דהוה בה מודעה שהרי
 היו מסורים להפסיד לרוב ולאבד - והו' היכא אשכר לומר דלל
 קבלו ארייתא כפר סניי ה' אלף ונאבא דהוה עבדיה בר
 נגבייתא דהא חויין דברעון מוכ קבלוה עילייהו והקדימו עשה
 לנשפטא אל חירי' דמלחא דבסיי אל"כ דהקדימו עשה לנשפט
 היו אנוסים לפי שהיו במדבר שם ולא היו יודעים שום דרך
 ולא היה להם שום מזון כי אם חמו ודונמח כסיות ההר נבגיית
 ומ"ה השתא דהוה בסוף הארבעים והיו בכמירסה רבא מע"ה
 לנטיעירס בבדיה משום דהוה אשכר למיכר אדעת' למרוי מודע'
 רבא בקבלתקמי' והיינו דלמר לאן טן ית כבס איש אל אשכר ונ'
 כלומר ח"ו מלחטוב כי האי מלחא על כוונתא אבל ית אשכר למיכר
 אדעתא כי האי מילתא הוא איש אל אשכר ונ' ואינון לא איהדרו
 ליה מידי משום דשמיקא כהודאה דמי' וחסה וכו' מודעה -
 דאיכא למיכר דשתיק' ללו כהודאה דמית אשכר הדי - הרד
 וקבלוה בימי אחשוורוש : אור ליום השבת כ"ה לאלול חזק ואמן
 ונ' ונ' אשכר אשכר עשה ה' מלתי ויעליה רק כי מדבק בי
 בחורה יורדא כאשר עשה בקלה שבוטח וכמספתן דלל לרההנא'
 ממילי דעלמא פסד דלזוחרתיך אל באשר אשכר עשה רק מדבק
 כי באשר מישרך ואזרחיך ואר' עמך ואזרחיך למנצר למדע כל
 שחא שדרי משנה קודם ויכ יביעורו אזוריך למנצר קבלה אל
 חמרה שדרי נשום פסיד דהא בך זמן דלחמיה' מינה ויה
 דא יעד כמה עילויא למנצר ה' חשף ה' את זרוע קדשו ונ'
 נל

הא איכא למידק אחי ירה חשף ליה דיהא זרוע השפא לו
 מכסייה וכו' מלי קאמר ואלו כל הגוים דמשמע דישראל לא יראו:
אבר רחא דמלחא דזרוע היינו סכר שמאלו וקאמר דיפרס מינה
 קב"ה קליפין דמדביקין ביה ויהא קידשא למודיה והיינו
 זרוע קדשו * וקאמר חשף דיהא זרוע קדוש מנלייה וכו' ייחזון
 שפמיא דליח תושפא בקליפיה' אלף כל חוקק איך בקודשה והיינו
 שוט' לארשי ודא קב"ה ולי' וישאל דמיוי לחסד גבו' ל"ה אינו עבדי
 והס עמך ומלחך ונ' כלומר דישראל נשמחה מספרין עלאין
 ולהכי מייס קב"ה להי דהא עשר סרין חיון וישאל חיון
 לקבלייהו דהא כתיב' ולי' וישאל דמיוי לחסד גבו' ל"ה ובעני
 איכא חלת דרגין כ"צ וכתב הדיוט וכה משוח מלחמ' ואינון לקבל
 חסד נח מלכות ובעוים איכא נמי חלת דרגי משוערי' משוערים
 ומשח בכפן בזמן המשק אלו חיון לקבל גבורה הוד מלכות
 וכו' וישאל איכא נמי חלת דרגי מרזי חממה לקבל חסרתא דהא
 חסרתא אינו נובלות חממה עילאי - ומארי עשר לקבל יסוד
 דעזרתא ששפטא דספרין כוליה עבדי נמי - ומארי עשר לקבל
 מלכות דחיה עמלח דשדלח - ובמאי דלמר ונתקל איכא
 למידק דלל אשכר לפרושי דריית להו ממארינא דהא כתיב ביה
 אזי רשעון ואל אחרון :

אבל

רחא דמלחא דלמר לקב"ה הא חיון עמך כלומר נשמחה
 אחיאי מ' סעירוס מבנין ותמן אחיין מנעילא שמחל
 עילאי דו' סעירו הבניין ירשו לכו מחלמ עילאי ומשום דנשמחהון
 אחי מנעילא ומבגליא מסעירה לפרסיה עד דמתי למוס
 פירוח השמחון להאי עמלח א"ה * אכר פרוס חסדו כמו
 דקליפין סרין קדושה הכי וכו' ישאל שפסקין בניי אחיאי
 וקב"ה פרוס יסרון - כבכך רגדול וכו' כתר פייט בינה דלחיה
 חוקשא דשכר ספרין - הגדול היינו חסד - וכוזרועי הגדולה
 היינו נבונה משום דנשמחהון דישראל אחיין מספרין עאלין
 למר טשה וכלמח לעוינו ולחסתהונו ונולתנו דהא חובי' חלת
 חיון חסחת עון קדש' * ועוד איכא רביעיה וכו' וחילול
 השם והא חיון לקבל ד' קליפין דהא קליפא עילאה דלחוא
 חיה מריד פונא - וחסתהונו מינה בני טפא לנביעת מלי
 וקליפא חיינא איכי תקיפא פונא וחסתהונו מינה בני טפא
 לאוקדא ואינון לקבל עון ומאחא דללו חיון ספקין כולי
 האי * אבל קליפא ג' לית מינה טהאה כלל וכן קליפא ד'
 לית בי' טהאה כלל דלחבא אי בעי לקלפא לא יכלין עד דנכסין
 עמה מלכותא ומש'הי הכי עני קליפין רמיין לשפט ומסרה
 וכו' ולא דלכר דישראל אלף טון ומסתא ולא שפט - משום
 דנשמחיהו אחיין מדברין עליון ומשום דלחיון מדרגין עליון
 נזר עמקון קב"ה ברית דהא ברית אינו דנזרי מידי לחי
 נזרין דלחיה למרמו דהא דנזרין קיי' חיון מלחלח והכי
 נזר קב"ה אינו עס כל ישראל למרמו דלחיון דבקיס כי
 דהא נשמחין אחיין מדרגין עילאין ולהכי קאמר כ' קדישא
 דל חסם נגבים יסרון כולס ונ' הא איכא רמיז חיי' דנשמחין
 אחי קיימ' אחס לויס הוה חסם חסם נגבים הוה נגבים
 אחס אחס הוה נגבים נגבים חסם חסם הוה נגבים חסם
 דהא כפר מוכר דלחיה לאכנעה חוקשא דמלכותא דמי וכו' ה
 דלחיו גוסא ונכסי ממעלייהו שמחהון וקאמר אחס דלחיונו נכסי
 נגבים חיון לכן קייס ויעליהו ע"י דלחמיהו נוסא בלתי'
 דמוסחא דהא מלך דממלל עם חבדיה מסתכל באשויי כלל
 נל

מגיד פרשת כי תבא משרים

הבנין וכל אינון איבין עלי מתיחו • וכן אין מביאין קודם שבעה שבועות ללא ליהויה רשותא לחתול בארעא • וכן אין מביאין קודם שבעה שבועות לחלק דמן שלא חלקו אחיה הוה לההוא ספרין קדמא מפשו חלקו דומי' דהיבא דלחיה ביה קליפה מרירא דממנר לקתא מאיבא וכן כד מקלפין קליפה מאיבא לא אשכח ללא אסן קייקלון קתא מאיבא ומשום דלא אבעי ליה דלא אשהתא לכד מאיבא ביה ז' הסיפא לההוא ספר בציבא לא בארעא בקדי יתוון בכוריס ומ"ה אין מביאין אותם אף על פ"י שכבשו עד שיהיוק' • ובארי מזמני אונד אבי משום דלברכסו ויחזק אף על גב דהוה להו ישמעאל ועשו אלו רעות עבדו לאתוון דלחבא למימר דלחבא גרמא לון אכל ארמי דלא הוה ליה אחרו עסי עיקב הא ודאי הוה מאבד ליה אי לא דחם הקב"ה עליה וכו' דלחיה רמיו ד' גלות • ארמי היינו בבלה נבל וקאמר חוכד אבי משום דבזמנא קיילא נכבו נשים הכרות וזכר ירידותא וייסם אבדותא ליהיון • ויוד מרמימה וגו' רמיו דנבנלא מרמי משמטי ויעטמו רמיו לגלותיון דעינלא בכמה עמיין וגזירות' • והינו עליוט עבודה קדי רמיו דגלות אדום היינו הרומיים דלחתחך בל קך זמנא אוןזר כמה גזירות' • ומכל מקום עמינא דבכוריס ועגלה ערופה ארו להאדרתא ספרא דקדוש' • ולאחר דבכרי הוי שלימו פספסא ובכרתא נניד בכל עמיין • לאחרא הוי סילוק' דלדיק מעלמא ומשום הכי פקיד קב"ה לא תמוודו וכו' דלחיה דשמי' עשות' • הוה תמוודו ליה כפי מתיחו משום פנימו דמטי לסכר משבאח דליהון במיתת ההוא מיהא דליהון בל דירשל לאו הכי גלא ביה היבא דבי מהילידי גיבוא חרין כ"ט בנין דלחיה פטע דכריה נבשחא במייה נבשא חתחא לעלמא • ה"ז בבליון דלדיקויא נפקין כמה משריין קדישין לקדמויה ובכרי מהקדש' עמיין סבורו ומסופך בכו דום קודשא ריבוי רוח דרבי דח נח נפש' דלעיונים נבשחא אר חרבי ותהחיותא מנבשאי אר כרי וקף כד על גב דעליונים נבשחא לון דלדיק דיוון דכרי עילא מעלמא ומולטי עליהו זכו קמי קב"ה היינו מקמי דמשא זמנייהו לאחרא מעלמא אכל דכ מטא זמנייהו לאחרא מעלמא אינון משרדיו דיסתק מעלמא כי היבא דיסתקין אינהו בבליון עילא משל למ"ד למך שמכר גריה למפרודא ליה עבדי דמלכא דיבלין למיף זכו על ההוא דכד מלכא אינון מסחלקין בסולקא עילא קמי מלכא וכד מטי זימנא לאחרא מעלמא ההוא דוכתא לסולקא דרננא למנוטא לן מאי דיבלי למעבד דיסתק לעילא עבדין דבליקו דליה דמלכותא ססתקין אינון בבליון עילא עובא אלו כד זמנא דלדיקא אינהו בעלמא עילאי כוליה מולטי עליה וזכא דיסתקין בעלמא כי היכי דיעידי עבדין עבדין דע"י קך מסחלקי אינהו ובעלו וכו' מטי זמנייהו לאחרא מעלמא עילאי מרדכי ובעו דיסק מעלמא כי היבא דיסתקין אינהו בסולקא עילא עובא יחיי דכד מסחלקא דיריקאי מעלמא כמה משריין דקדושה נפקין לקדושה • ובכרי מהסתחין כמה חכועי פספסא ובכרה ומהכרין עמיין כוליה • ובסתחו של כ' היינו גושא דליה דלחיה מנבנבא דנפשא דהוה וכך ובכרי ובשוקף • אצטונויה וגו' ואמר לא נהתיי אסילו באצבע קנינה וכו' דהיינו ככח ישראל דלחיה קנינה וכל חילוי ובסופין כה חרין • ויכוון דאמר דלא אהתיי כה ממילא משמע דלא אהתיי כלל וכיון דחזא נופח דמשא זימנא לאחרא מעלמא הוה הסוד לאסתחא בעלמא עילא כד לקים שום מנהי כהתיי עשפא ומ"ה אחר

יהי לכוון שיכופו החתומים וכו' וכיון דחזא דהוא מלעטר עובא ומנו צנרא לא הוה יביל למעבד שום מנהי אחר כיון דקח הוא יחי לכוון שיכופו עליונים לא קאמר דבאהדרותא דשמתחא דלדיקא לאחרא מעלמא קדושה ובכרה דלחיה ביה קליפה מרירא דממנר ודכוריס דכאמין • ובעמא דבכרי שחא קאמר מעשר כ' ובג' מעשר עמי היינו ד' שני קומתא למיין חסד וגבורה דלחיון חרין וכו' שני התיינא רמיון לגנא ויוד דלחיון נמי חרין ושחא כ' רמיון ככנסת ישראל דמקרי' עמי והאי מנהי רמיו' נמי כנסת רוח שפחה דלחיה כנסת ישראל רמיו ליה נפש ויוד דלחיה כין גנא ויוד רמיו לרוח ותפארת דלחיה כין חסד וגבורה רמיו ליה נשמה והסתחא דחאי כ' מנחם עגלה ערופה ובכוריס ומעשרות כל חרא רמיון לנפש רוח ונשמה הא אינון פספסא לקבל מ' הקשות דרבי' דלחיון שלם של ג' ג' לקבל עשר ספרות דבשילא ללילא מפי' ובכר דאשתלמו ואשתלמו כ' ספרין אסתחו לקבלא לזוסי' אינון י"א לקבל כהרין דההוא ספרין דלחיון • וחד על גביין לקבל ספרין דקדושה דגם אלו זה לעומת זה עשכ האלחיס ורזח דנקט עמי סקודייה ספי מאחורנין ליבתא למעבד אלצטריך למעבד לון דבכרי דההוא ספרי ובכר ליה למעבד רזי דהני סקודייה ומניה הנדע אמאי ליכתיבו הני סקודייה בני לוטויא ספי מאחריני ועוד אמן אמן אה דודי לך • ובכר שבי אסתחו לזוסיא יתהון כמורסא דמוסרסא ספי שלימותא עמי מברכתא ואלו הוה כן נבשא דשלימותא דמוסרסא הוה קריין ליה סדרי וכוו דחלקן ביה עמי ממאי דחלקן עבוד חרע ואלע"ג דבכל עמי ופרע ליכא חילי חיליס של הלכות עבוד חרע קתא מתיחו מפי' מלכילא דיהי אלוהרס לישראל מלמיחא • ולידן מוסרסא והאי דמו למוסרסא דלכא ואמא דלחיה רמיחא עובא לבקל • וכד לקי ליה יקלי ליה בכרמינו ואמא לן מנחם ליה כולי האי וכו' ויהי דבשוי ספרי • והכי מוסרסא קתא הוה מאבדא דכריה אצטריך למעבד ספי קמחיי רמיחא עמיין • וליכין קללות דבכרתא כהניס הוה חמירין ותקפיון והני קללות דבכרתא תורב הוה מאימא דלחיה מלכות והכי הוה קללות דכה עובא בשירותא וקליבין כחוקסא דלא הוה ספיין כ' כמו קללות קדמאי • ומאי דאבדן כרו והסתברתס שם היינו כוונתן דהעבדו גרמיותן כאלו אהם מודעין שם לעם אחר צבדים ואמתי כ' היבא עמיסון עילויין וכן קוניה כולומר אלו צבדים דליבון ולא יבא בצורת מוכר וקנין ללא דסתחין גרמיותן כאלו אהון מודעין ללא אהון מודעין • ובמאי דלמרי' לוסייא הוה עבין ספי מברכאל דכתיב מוסר כ' הוה אל חמלס וגו' דהא איבא למידק מאי מוסר ומאי סוכותא ואמתי גבי מוסר נקט חמלס וגבי תוכחות נקט סתקן • וחו אמאי כי חס אכרי יאכס כ' יובית דמערד ללא אהון בכותחות • ואמאי לא אהדר נמי למוסר ה' אל חמלס כי היבא דאהדר ללא

אבל פרושה דמילת' דמוסר קאמר מן דמייכר לבניה וכו' למכרי' מלמיכך בצורה בישא' וזכותתא הוה מילן דמרדכי ליה בצאורה עבא דמוסר הוה כור מעט ותוכחות הוה עשה מוכר • ומשום דכד מפרשינן לבכר נבי מוסרסא דחשוק דליה אינהו אהון למתן דמפרשינן ליה כהי קאמר בני מוסר ה' חמלס • ומשום דהם מוכיחין לבכר נבי למיכך בצאורה עבא והדר מוכיחין ליה כמה זימנין אינהו קן ככל קך זמנין דשכיחין ליה סמ"ג בני מוכחא נקט ולא סתקן • והדר קאמר כי חס אכרי יאכס כ' יובית מוסר
דמכור

לעילא כסילוקא עילאה טובא - וזא איז ק' למסקנ' ק' מחנק
 דלחמרא ע"ה שטענש פשרו כדודי זש ופידוי זש למימרא
 דלזרדק גוסיא מתא וכו' גוסיא דמשה אלף גוסיא דמשה
 אסתלק יתיר דורא בגוואל דלויכו דלחמרא דסליק בשמינא
 דחמון דאפשיס מיניה ולהבי עביד גלומן בעלמא דדורא ריחא
 ומתבגש אלף חבל משה אלף עביד גלומן משום גוסיא פלמא
 לעילא בדננא דלדיק דבי היבא דדורא כסבי גוסיא פלמא
 יוסף ה"נ יוסף דליהו רחא דלדיק כסבי לגוסיא בדננא דליהו
 והיינו ויחא שם ברוח דוויזינג עמו שם משה עבד ה' בלומר
 דלסתלק גוסיא בדננא דלדיק דלדיק דלדיק עבד ה' ברוח דבי
 עבד נאמן קצחא לו כליל הפלחה בראבו נתח דלחמרא על
 דדיק על פי ה' בלומר דלסתלק גוסיא בדננא דקאיס לעילא
 מן פי ה' דהא פי ה' היינו כ"ו ודננא דלעילא מינה היינו
 דדיק - בעבדוה מואב בלומר כדנניו דהרואו דננא מחנך דמשה
 דדיק סברין דרמיזין במואב והיינו ערכוה מואב דמשה
 יחסון ערכה ושומה ויקבור אחיו בני בלומר גוסיא דלסתלק
 בדננא דלדיק דחמון אסתלק כדנינה דלדיק ני ברוח דל גיא
 יבא - מול ביה פטור בלומר דשאר גוסיא מחנין יתרוו כקבא
 אקרי ביה פטור בנין דחמון מחנין רמין ותולעים ומפטעין
 מחנין דקבוי דקבוי כדנניו וזוף חלנין כדנניו וזוף ומפטעין
 ומגורין ידיון ע"ה דמפטעין כדנניו וזוף חלנין קאמר קבא
 מול ביה פטור בלומר חף דשאר גוסיא דמחנין יתרוו ביה
 פטור דלויכו קבא - גוסיא דמשה נחקבד ואנינו בני דהוא
 ביה בגוואל דלא יביל איניס דלדקבא דננא דסליק דליהו -
 ע"ה היום הוה בלומר כ"ו סליקו גוסיא דלסתלק ג' וזו
 דדיק ודדיק הא ידע דסליק עד כתר ברוח דמוסף דרמיזין
 דדיק ואמריק בו כתר - ובן וזתה שלום וכו' :

שיר השירים

ביום ו' יסיון כי עזה כמות ארבע שארבע הקבל"ה חז
 בריחוהו ששש שהמות ארבע כנפי"ה על כל יצירה
 עולם קך רחמינו של הקב"ה הם על כל העולם איש לא
 עבדו או יציה ששש שהמות פשמים ארבע פשמים ארבע
 קך ארבע בני אדם להקב"ה היא לפעמים ואח"כ מבטל
 אותה ויחז"ל אר"כ מחובה : עוד כי גיוס כנפי"ה היום שש
 עליהם איממה וחסד ג' פשמים ישר וג"ם הסך אומרים אותו
 כדבריה הלבוה ה"כ מורה על החמשים והסוף מורה על הדן
 כי אלו כנפים לבלול ה"כ חתאה ב' עשירות שעליה להברית כהן
 המקבירים ההוביגס אותה וכנפי ידעתי כי ג' עשירות הם דין
 גבורה הוד מלכות וג' הם רחמים חתמה (ג' חסד) נחט סוד ואלו
 להשפירות צדיק להברית מהם הקליפות אכל ה"ח און נודק כי אין
 להם עסק כסביו כי הוא כרחה התיסון אין שכן ואין שבע רע
 וע"כ אלו אומרים ו' פשמים פסוק זה להברית כה המקבירים
 מה' עשירות הנוצר וכל ז' כנפי"ה חתמה חלון כנפי"ה עילאה
 וכשפירות שעליה אין שוד דבר חסון חול גשתי כ"ה שם
 ובתי גוואל - וע"ה כדבר הלבוה מלו מייחדיהו כ"ה חתמה כשפירות
 עליונות ועיקר ימוד זה הוא במואב שבה כי בשבת אין נודק
 לימוד זה כי כבר היא מיוחדת בשלימות - ובמ"ם שכמות
 הלימות המעוררים אז אלו משרים אותם ממנה ומייחדיהם
 אותה

חזה חממות בחון חמונה ושמן יזכר כנתי כנסיות וזתי מדרשות
 וכל עה שיציריך בבית המדרש יעלה בית אפך בקבורה
 נוסמין - וסוף חיי מלי ארביקא ומלי חזקה לקדשא שמי
 כנבים - וקן שלמה חזרי זכה להחברי מלכו לחממת משנה
 כרות עילאה וסליק לערוא על מחנה וה"נ אסתלק חז ותנוח
 וגו' - והא חזקה משה דמללני בסופך - הא אלה פלמא
 קך שוקין דרמינו הא אלה מתבגש קך - הא אלה אלה יחיב
 רישך בשולא דנדמאי הדדי עלך הנדק עלי זוי עלך חיוך
 עלי לא חלשני מיקך ולא חתפי ממי לא בעלמא דין ולא
 בעלמא דחאי הא ע"ה דלסתלק לעלמא קדמאי חתמלה ותחאדר
 ותחעטר ותחשטש עם נדקייא כנ"ע כדנניו יקבד דמסתלקא
 קך כמנה אכני יקרין ומתגליון ותחשטש כמילין יקרין ועילין
 דחדקע עם נדקייא כרי דרין דמליי עמלא לדיח טענא
 וכסיסא בעלמא כי האי וזיה מדי חודש כחשאו ומיני שנה
 בשבחו יבא כל בשר להשתחא לפני - לכן אסתלק לעדאה
 מיק כל האון ויחשיון לעמלא וזוף כפל מיק כל הכרויין
 דמשיילי ובלק ס"ה ונחט ויחז"ל ודכי אסתלק כסילוקין
 עילאה וזכה לבי מלי דמחנה - וכי היכי דללתי ידברא
 רקייא מל"ה הא אלה מגלי קך רחא דרין ומכניחה ענא
 דליה בדי בין איך מתגניב הא אלה מסר יתרוו קך הלא
 הוא ברוח דמשה דרמיז ויחא משה ויקבור אחיו בניו וגו'
 דליה למדק דמלי ויחא משה וגו' ותו מול ברוחא דלא יבירא
 איש חל קבורתו - ותו מ"ם איממה כמשה קבורה ולא כדנניו -
 אלה דח"ל חמרו דל"ל עלה למשה ועלה פסוק וזו ושם
 וכו' דמחנין דל"ל דמחנה ל"ל דמחנה כ"ה כמחנה - ותו
 מלי כפרות מואב - ותו מלי מול ביה פטור - ורחא דמלחא
 תלי במלי דמשה לא עלה ולא כננס כנ"ל לא גוסי' ולא כדנניו
 ויהנו עמקי המוס דמחנין הוה בעלה דמפרוטיחא בגוסיא
 דלדדיק יעקי כתר רחמי ורחא דמלחא דמשה הוה כפרות
 מ' יום לחם לא אכל ומיס לא שחא ורחא מוס דלייחא הולד
 הוא כנ"י יום מ"שה עבד חמון מ' יום לזכב ונאש ולא העלה
 כעליוהו כדננא ליקא מרו עילאה כ"כ יוסף כנפי"ה יצירה
 הולד ומשום ההוא נקירוחא אחיהרו אגופי וקן עוד פניו
 עד דיל יבול גשמה אליו דהוה דמי ללספקרליה דהיה דליה
 מן דיל דמלחא ביה וזו חמון על פניו משה ברוח אסתלקרליה
 דננא וזו וזו לרוא דלדכו שמיט כדלי דלחממת ג' וננו
 לדיקים וכו' - ומ"ה סברי לוחה הוי מונחיס כארין והא
 משה עמר כהר כה"ג ג' מינני מ' יום לקבל ג' גלגלין
 דרמיזין בשש "שה" הכל וזכ"ג דסדרא אסתלקרליה
 בשמיט מוסד גלגלייה האי הוא ברוח אסתלקרליה מוסדן
 לעיל כדסדרא דחש"ק ונאש לעמלא כדסדרא דל' ג' ג' והא
 אוליפתך דמחבורא דרוחא בגוסיא מחובה נאש והוא נאש הוי
 רוחא לגוסיא דגלגולא תיביא ומחבורא נאש עם הלאה גוסיא
 מחובה נאש אחרת והוא נאש הוי רוחא לגלגולא תליחאה ועם
 נאש דמחובה ומחבורא תליחאה הא אינון ג' נאש ומ"ה הוה
 קאיס כפרות וככה כוליה ג' נאש דליה ג' מינני מ' יום לסלקא
 לן דננניו עילאין אלו כפולה הוה ק"ך יומין ותקליביון מיה
 קך שני מרמז על שלימותה דליה והא אינון רמיזין ל"ג
 גובלי אלכסון עמר שני לקבל חד ובנין דלסתלק כסילוקין
 עילאה כ"כ אסתלק גוסיא כדנניו וזתה משה אסתלק

לא מליז אלה עם אנשי הכי אדם הכא אהם נצבים עם השמים
 ממלא ולאו למגזא אמור רבנן אהם נם אהם לרבות שלוחס
 דהא אהם היינו בשמחין ושלוחסם היינו גופין ומה אהם בני
 ביות דקב"ה דלמחן אף שולוחס דהיינו גופיבם אי בני ביות
 גירות דהיוה דבקין בקב"ה אפסויבם שפריבם וקייבם שפסיבם
 היינו חמד דלמ"ג דלמ"ה חסדא ורחמי דינא לילל ביה כמא
 דלמ"ה דלמ"ה דיינא דפסיק דינא * ומ"מ אל המטסק
 למגמר דינא אבל שומר דרמיו לנכורה איהו גמיר דינא ודיין
 דיקב"ה ליה עילתון וקייבם רמיו להפטר איהו מדינא לישאל
 סבא : או הגיה הר' שלמה * ישראל אין כתיב נאך אלה ראשיכם
 ששפסיבם וקייבם והנה כוטר מנגן מאליו ואומר אלה אשפי
 שלפטימם אי מפרש שום פירוש על פסוק שלמיו קן הלא לפי
 מלי דלמ"ה ברשיתו חיי אהם ומ"מ פירושא דלמ"ה קושטא
 איהו ועלך רמי ליתויב לישל פסקא דכתיב והיינו דכתיב
 אן רוח איה בגזוט כלומר לפסוק דלית ברשעוה דכר
 נה סבי מזויין ליה ונפתח שדי תניבם כלומר אשפי"ה הכי
 דמפרשי קושטא איהו ואינטי דייטון יתיה על קרא דכתיב
 והיינו דכתיב וביד הגבוילים אדמה * כלומר אשפי"ה דתמי
 בקאם נביאים דלא היו בשלון לח ואף דלמ"ה בכורה משלים
 עבון עבירות וכיהי ללו מיינה הו לא חלח חוץ דכתיב אלה
 ממלי דסליק דמיונא דנביאים אחו הקך משלים ולשון דלאו
 נ * והסדר גענינא דילן * לשון הקיס אוחך היסו לו לשם
 דמ' רמז גפסיק עילתון ליה דהיינו הפלחה לשם הו הפלחה
 ויסוד היינו ד"ר הו"ו שנפטרות ועם י"ב היינו שכבוד
 הו כ"ד לקבל כ"ו ספריא עם מ"ה ויסוד הו כ"ו לקבל
 שמה דהו"ה דסליק כ"ו ד"ל או איהו רוא דנגדל הסורה
 כלומר דלמ"ה בינה ומשפיק בו"ו דלמ"ה ח"ת * לשם הו
 אפרשם והוא יהיה לך כלומר בינה דרמיו כלמ"ד השפע
 בכ"ף ומי שפעל כל"ו ובסודא דפרסיה אורה בשחונה דהיינו
 כ"ו לאדנקא אל בתשומה דהוא בינה כד"ל ואשכונה הרמחה
 דלחמך כנינה * והא כתיב עשר יומין דלא למיכל בשעת דלא
 למש' תמחא בתיקן מיכלו ומשפיה אינטי למחא הא חרין
 יומין דרלש השנה רמיו לבניה ותמחא ומש' חוף בני ח"ה
 עבדין חרין יומא ובהאי חרין דהו יומא דשבתא בהריון
 שלימותא איהו דהואו יומא דשבתא דרמיו לכחך ובשאר שני
 האי יומא טוב גדליה אבל לאו אשלימו כמו כד ארבע יומא דשבתא
 סמוך לרלש השנה והא מקמי דלקבל גדליה אל הוה עבדין
 רמיו לחלל דהא כל"ל ביומא דל"ה דרמיו לתכמה ובחך
 לקבל גדליה סביא תסאבו בעלמא ואינטי לן למעבד רמזא
 לכח"ד ומש' קבשו ביה העניה וכל בני יומין עילתון אינון
 ואינטי למש'י ביה וי"ה"ו ויהי אינטי לתעטתא ביה ולמלקחיה
 בכל יומא לתחלשא ליה"ר ויעיילא בכל יומא בניין חיים או
 בתקוה לתחלשא בתסוד או לאדנקא ליה מ' קבין דלינון לקבל
 חשבו ספיון ואלס רמיו לעינא חשבה אי נמי מנא דביה מ'
 חשבו רמיו לעינא חשבה דלמ"ה חשבה והא משום גדלוה
 הו יומין רמיו לכה"ר חממה בינה לית המן אכילה ושהיה
 איכא מ"ד לית לתעטתא ביה ומינה לא יתנו בעלמא כתי משום
 דמיכלא בני יומין הו בן הכא דלמ"ה לשפעא חשבה בקדושה
 דילן ולא יתקבד עין דגומתא שער חשבה ולשק עגל
 בתפילין * ומ"מ אינטי דלא למיכל כוה בישראל ודלא למש'י

תמחא ואיך בשאר חוליון ומשקין למחך כוה ואש"ג דלמך
 עורא כלבו משפנים היחא לכלל עמא ואלא ממלא לימדי סגולה *
 והו דמשמנים היינו שמן ותמחא ותלב לכל לא כשר וכן בשחייה *
 ולא חמד שחו ייחוד אלה משקין לחמים דלינון מוזין וכן
 אחי י"ה"כ משקין ואל אכלין לייפא כמו בליק מוזין וכן
 קיימין משומר כמלכא שרד משום דשענא לא שלט ב"ו ומש"ה
 לחמיו ביה בשבתי'ו בקול רם * ואש"ג דשבתא סמוך לר"ה
 רמיו לכה"ר אלכניז ביה משום דרמיו לכהר דלא אחגיליא
 אל ב"ה רמיו לכה"ר דלחגיליא ומש"ה לא שלט שפוט כהנהו
 יומא * ובין וזהה שום :

(מה ששיך בפרשת האזינו נכתב בפרשת
 אחרי מות וגם בפרשת דברים) :

פרשת וזאת הברכה

אור ליום ו' ל' לניסן שהוא כ"ח אייר ולגמיון אמר יוד
 ה' וגו' בנימין היינו מלכות דלמ"ה דלמ"ה דלמ"ה
 דלמ"ה ימין ולפיך נקרא בן ימין ואיירי יודי ה' כלומר דלמ"ה
 דהא דר"ה יסבון לבסח כלומר הא חש"ג דלמ"ה שריא בלחמא
 לאחמא גלמא הא איהו שריא לבסח עליה דבעלה דהא איהו
 יעדא דבעלה דלא תפרש מיינה אלא חוסף עליו כל היום
 אבל תכלית דמיוה ותכלית' דליה ללו איהו אלא כד היינו
 מסתלקא לעילא ומתחבקא ביה ושרי בין אשון לדרוס ויהי
 בין כתיפיו שכן כלומר כד איהו בין כתיפיו דלינון אשון
 ודרוס הא איהו שכן דנהיבא שעתא אשון נהרין ואייר
 שנתא בשנתותא ושביעות וזהוהו * וזהה שום וכו' :

אור ליום ח' פ' לשנת ה' עמך בכל אשר תלך וכל אשר אהה
 עשה והעשה כן מלמיה ותחזוק והסדק כן ויברחא
 ובהרוריו ואל תפריד מחשבותיך אשילו רנע אחר מברכה
 בעבודתי ובמשיבתי כי אני אשפלה המדברת בפיך ואלו האם
 המייסרת את האדם והמשיפת אורו ונכוחה המשנה שמה
 גורם וואדר תמיד ועשיו למדח סוד ספרוה אלא אלא חשוליו
 כהך דחיד ובר כד אשפי לאחמא אינון ז' עוליתא דלמ"ה
 לך מכריזין קבך והואו שתיחאה דלמ"ה לך דפתחוי ואל
 מתחוי השתא הא איהו מתחוי אלא דלא מתחוי כל כך עד
 שתגמור סדרתא שתיחאה לכו ועבדן שתגמור למנדע כל סדרתא
 שתיחאה יתחוי לגמרי וכד תגמור למנדע כל שתיחאה דלמ"ה
 לך שמה דדכרעוהא שהדכר כל מהינתא לחוד שהדכר יסחור
 יומא חמד ביהנה אגמדה שמה כל מה דתגמור אש' יומא
 חזא חמדו כללו נכוחה כוה יומין ולמודך יא עבדו וסודו
 לך גשוקא דרמיו ומשפיקנא לך חוטא דסדא דלמ"ה *
 ויקו חיי מלי' דלמ"ה ולי' דרנא סליקא לתחללא בסמוך
 כמו דמלינא לך ואחך לאחוקא חז' דכניס לתקשט שמי
 בפרהסיא והיסוק לעולמא לרעוה על מדכתי * ויסך רומך
 קקטורה בסומיא קתמאי ואחך יא עבדו ומונח כל רען
 מוחזי ואחך למגמר מיורד דילך לאחמא ביה עיני כל ישראל
 דהא כל עמין דכתיבס וגוויבס ומשכיליס וישבון מחיבורא
 דילך דלקריא ביה יוסף כיוון משגן בתיקן ישלכו מעינותיך
 מולא

הדבר והייטי אומר בלבי שמא ישנתי בעוד שהקהל היו
 אומרים ואחר כך נזכרתי שלא התפללו תפילה נשילה והייטי
 משתדל פנחזור כדברך בני שנחלל תפילה נשילה והייטי אומר
 בלבי שמשפטי המשנה עריו הוא עתה תפילה נשילה ובין כך ובין כך
 נעשרתי משפתי ושינתי משפתי וחספי לחמרי לי חוק וגו' והלא יומא
 קדישא האילין דבהון קב"ה יומי על כורסאיה דרנא למרין
 עמלן בלהו למשנה בכל חד מהו דבפרט * הנהוילא במסר
 נבאל וגו' דפירש דקרא משום דקדמאי סברי דקב"ה לא משנה
 בפרטייה' והוון משפלין חברי כחום בעשמה דמילת' כה אחת
 הוה אמרה דשעמא דרילא ליה מילתא * ובה אחת הוה אמרה
 דשעמא דפירחא ליה מילתא ונביאה אחא למסחר מלייהו ואתי
 ראי' מוכבייא דלויס בניאין בלא חושבן וקב"ה מסיק להו בכל
 ליליא במסר ומסדר לכל חלל דרירחא דלוי לא הוה עביד
 הכי והוה משפטיש עמלח כחא דרירחא במתנתא ההנהוה והיינו
 דתקון רבנן ומסדר אח הככביס במשמרותיהם ברקיע כלומר
 דבכל ליליא מסדר לכל חלל ומדא דבוכהא והיינו * לחמרי לבס
 בשס יקרא כלומר לכל חלל ומדא בשס יקרא ולא סגי ליה
 למיקס יקרא חייילן דלוינו ומשפחה בעלי יהוה ספתי דהיא
 קרי כחום דכל ככב וככב הוי כמו כל איש ואיש וכיון דחזיק
 דלכל ככב וככב קאמי בשמא ולא יזיל ליה ולא פירחא ליה
 מילתא * מהבא דאשמודע דמשנה בכל איש ואיש ולא יזיל
 ולא ערית' ליה מילתא והיינו דלחמרי רבוב אונים כלומר מאי
 דהוי סברי הק' דרילומת' הוא איחי לאשנחה בפרטייה דלויס
 לישינא דזירוחא דהוא דהא מאן דלירחי אונן איחי עלוב זמזול
 וס"ק מאי דאחון סבריין דלירחי דזירוחא ליה ליה ראי' הוא
 דלדכרה לירחי גדולה דלירחי דכל מקום דמזינו גדולתו של קב"ה
 תמן מזינו ענותו והיינו דקאמר מרוב מלשון רבי המלך
 כלומר היינו רבנות ודגולה דלירחי ולקבל אינו דהוה אמרי
 דשעמא משום דפירחא ליה מילתא לחמרי לחמרי כה כלמרי כה
 אחזוי דכל ככב קארי ליה בשס בליה ולא יישף ולא ינע
 ולא נעמד שתקומה דהיא' משנה בפרטייה והיינו דקאמר דהיא
 ומתא ככלומר דהא אשכר דמאי דהוה סברי הק' לא משנה
 אלא בכללי' ליחא אלא באישי' דהיינו בפרטייה בכל חד וחד
 משנה ולא נעמד שום חד משפטיש דלא ישנה בכל עובדי
 בפרטותא * ובה דיומא קדישא דהא כל בלי ישנה עובדיס
 לפניו כגני מרון משמרי היול יחד לבס המבין אל כל משפחה
 כלומר משום דקב"ה יצר לביה בכלהו איחי יכיל לאשנחה בכל
 עובדיהו בפרטות' ומיינו רחמי ממלכא דרמי ליה מילתא דכא
 דלזמנין נח ליה מלכא דרמי ליה מילתא דרמי * וכן מנבוכד
 דלזמנין נח ליה מלכא דרמי ליה מילתא דרמי * וכן מנבוכד
 חיל ונקט בני מלכא נושע ולא תקם מיש דנקט בני נבוכד משום
 דמלכא על הרוב לא מתביר לגמרי דהא כולי' עמלח אשנחות'
 דגליהון לבני' ליה אלכל ד תנחין ליה בקרבא איחי ממלע
 דבוצרין ועירין ומשום הכי נקיע ביה נושע :

ישעיה סימן כו
 אור ליוס' י"ל לשבע נפשי אויך בליה וגו' אמר לי לוייך
 מעי ליה ותו אמאי בליה ולא ביום ומאי חף רוחי * והא
 רוחא עדיף משפסא והיבא מיידי ליה בכף ותו אמאי בני נפש אמר
 בליה ובני רוח אמר אשמך * ותו אמאי אשכר משפטיך ללכין וגו'
 מה ענין זה לירישא דקרא * אבל רוא דמלחא דבר נש בליה לביה
 משנא ממילי דעמלח ומייחדה ממילי דלורייחא דמשפ' איין רינה
 על תורה אלא בליה אלל ביום אלל יכיל לפנאה לביה הכי והאי
 איחי לפנאה דלירחי נפש אלל רוח דלירחי דקיק אלילי ביום איחי
 משנא ובר איחי שרי ככב נש אלל מנשיא כד מטי ולא מטי אלל
 אפי' כד איחי בקרבן נש אלל לביה ואפי' נפשיה דבר נש משנא
 דהא כל רוחי חף רוחי וגו' כלומר כד רוחי בקרבי אשכר * אשמך
 כלומר אפי' בשחר אלא משנא לפולחך וקאמר הדע דכן הוא
 דהא כל משפט דלירחי ס"ה מתחבר עם אלל דלירחי מלכות דק
 דהא כל מלכות דלחקרייה דקדק כד איחי בלחודא כד מתחברת
 ב"ה' דמחקרייה דקדק אשכר ומהי ממשך מונח לעמלן לכו
 והיינו למדו יושבי' חנל * והכי מני כד מתחברון נפש ברוח
 משפטייה נפש ואפי' ביום יכיל לפנאה לביה לפולחנא דקב"ה *
 והכי באיני ליה למעמד לביה יכיל לתתלי ובהרהרנא חזיר
 במשפתי * אמאך בתון אשכר נשיקין דרתינו כד"ה יאקני משפיקות
 פירי * גם לא ינחיל * כלומר דכד בר נש איולי ומתכרה
 בשוקא שפנין בני נשא דלירחי שפיק כד סהררס במילי
 דלורייחא גם לא ינחיל * והא איחנא לאודשוק מילין סחויין
 דקב"ה וכל בני מחביבס דרדווי לאודשוק הלא לך למדע דמחיב
 איחי ככ"ה דקארי נחיב והאבד דאשכר ליה סבריין סחויין ואיחי
 דקיק ומשפ' אחרי נחיב * ומייעל ליה איחי רחמי טובא
 ואיקרי אורח מתמלן עתה ס"ה ואיקרי יוס כד"ה ואורח
 דקיקס כחור. ונבה ה"ך ואור עד נכון היום וכל עיילין בהוא
 נחיב נתחיל למתה ס"ך דרנין דלקבליה ס"ך משלות היורדה
 מעושה ישלח לפנא נפשי וקבליהון ס"ך שרי מעושה והאי
 איחי רוא דלמר לחוקיה להסיב על המשלות אשכר ירדה במעלות
 אלל לומר דכחויי דחין אחתפיהו אינון חפין דרעין וסטיקין
 אחריהו ובפסא דמיון משלות אינון חפין דרעין וסטיקין
 דמשפטייה על רשתי' לעילא כד"ה וירקיע אשכר על רשבי
 הדיוח ענין הקרב הנהוילא וגו' דקדח היינו חסד ונורא היינו
 ס"ה * והיינו רוא דלמרנו חז"ל ר' שלוני ימד למרכבה משום
 דמחין חתון המשלות ומתמן מתקבלין וירדע דלוינו דלוינו
 לעילא מרשביהו ולקבל הוא נחיב יאוח למימר בכל יומא
 זה השער לה' וגו' ג' פעמים יש וגו' פעמים הסוך :

סימן מ' פסוק כ"ו
 אור ליוס ראשון של ראש השנה תלמי שריה ליל מואלי
 יוס הכיבור ולא הייתי מוכר שאמרנו ביום סדר
 העבודה ולא ודיוי ה"ר ש עוב דלרובל' וייתי נשאל על

ומשך לתורה הכפה אורח חתמיד * לכן חזק ותחזק בכל אשר
 ודבתי אלך ואחך לעלות להר בני וסס אמן את דודי לך
 ואשריך בעולם הזה ועוב לך ועלם הבא את שמע דבדני וטוד
 הטהו"ה והטוד מ' עשר אלהיו חטונו * ואחא שלום
 וכל אשר לך שלום :

ישעיה סימן כו
 אור ליוס' י"ל לשבע נפשי אויך בליה וגו' אמר לי לוייך
 מעי ליה ותו אמאי בליה ולא ביום ומאי חף רוחי * והא
 רוחא עדיף משפסא והיבא מיידי ליה בכף ותו אמאי בני נפש אמר
 בליה ובני רוח אמר אשמך * ותו אמאי אשכר משפטיך ללכין וגו'
 מה ענין זה לירישא דקרא * אבל רוא דמלחא דבר נש בליה לביה
 משנא ממילי דעמלח ומייחדה ממילי דלורייחא דמשפ' איין רינה
 על תורה אלא בליה אלל ביום אלל יכיל לפנאה לביה הכי והאי
 איחי לפנאה דלירחי נפש אלל רוח דלירחי דקיק אלילי ביום איחי
 משנא ובר איחי שרי ככב נש אלל מנשיא כד מטי ולא מטי אלל
 אפי' כד איחי בקרבן נש אלל לביה ואפי' נפשיה דבר נש משנא
 דהא כל רוחי חף רוחי וגו' כלומר כד רוחי בקרבי אשכר * אשמך
 כלומר אפי' בשחר אלא משנא לפולחך וקאמר הדע דכן הוא
 דהא כל משפט דלירחי ס"ה מתחבר עם אלל דלירחי מלכות דק
 דהא כל מלכות דלחקרייה דקדק כד איחי בלחודא כד מתחברת
 ב"ה' דמחקרייה דקדק אשכר ומהי ממשך מונח לעמלן לכו
 והיינו למדו יושבי' חנל * והכי מני כד מתחברון נפש ברוח
 משפטייה נפש ואפי' ביום יכיל לפנאה לביה לפולחנא דקב"ה *
 והכי באיני ליה למעמד לביה יכיל לתתלי ובהרהרנא חזיר
 במשפתי * אמאך בתון אשכר נשיקין דרתינו כד"ה יאקני משפיקות
 פירי * גם לא ינחיל * כלומר דכד בר נש איולי ומתכרה
 בשוקא שפנין בני נשא דלירחי שפיק כד סהררס במילי
 דלורייחא גם לא ינחיל * והא איחנא לאודשוק מילין סחויין
 דקב"ה וכל בני מחביבס דרדווי לאודשוק הלא לך למדע דמחיב
 איחי ככ"ה דקארי נחיב והאבד דאשכר ליה סבריין סחויין ואיחי
 דקיק ומשפ' אחרי נחיב * ומייעל ליה איחי רחמי טובא
 ואיקרי אורח מתמלן עתה ס"ה ואיקרי יוס כד"ה ואורח
 דקיקס כחור. ונבה ה"ך ואור עד נכון היום וכל עיילין בהוא
 נחיב נתחיל למתה ס"ך דרנין דלקבליה ס"ך משלות היורדה
 מעושה ישלח לפנא נפשי וקבליהון ס"ך שרי מעושה והאי
 איחי רוא דלמר לחוקיה להסיב על המשלות אשכר ירדה במעלות
 אלל לומר דכחויי דחין אחתפיהו אינון חפין דרעין וסטיקין
 אחריהו ובפסא דמיון משלות אינון חפין דרעין וסטיקין
 דמשפטייה על רשתי' לעילא כד"ה וירקיע אשכר על רשבי
 הדיוח ענין הקרב הנהוילא וגו' דקדח היינו חסד ונורא היינו
 ס"ה * והיינו רוא דלמרנו חז"ל ר' שלוני ימד למרכבה משום
 דמחין חתון המשלות ומתמן מתקבלין וירדע דלוינו דלוינו
 לעילא מרשביהו ולקבל הוא נחיב יאוח למימר בכל יומא
 זה השער לה' וגו' ג' פעמים יש וגו' פעמים הסוך :

סימן מ' פסוק כ"ו
 אור ליוס ראשון של ראש השנה תלמי שריה ליל מואלי
 יוס הכיבור ולא הייתי מוכר שאמרנו ביום סדר
 העבודה ולא ודיוי ה"ר ש עוב דלרובל' וייתי נשאל על

אורה בפסירות עליונות' וביס'ן ז' יסיה בידך בחדש שחברכו
 ברכת הלכנה כחולאי שנת החללו הלילה וכשהתבאר העתים: ולא
 יוכלו לבקר אותו המהדל לא יסיה חוללה ורוק פוסים' ואין מבדקין
 עד שיעבור ז' ימים לפי שכחות מילוניות מהדקקים ככ"י חתלה
 ביהמהספורה ולכן צריך לעבור עליה ז' ימים רמז לז' ימי בראשית
 וע"י קם הס המפרדים ממנה' וזמ"מ עדיין נשארים סביבה
 וכשנארים שיעלו ומגדדים כמדת הלכנה אל פוסים' והולכים וספו
 חמו כי בהתייחד כ"י חתלה בפסירות שעליה וע"י ברכת הלכנה
 אינם יכולים לגשת אליה' ואם היו מבדקים ברכת הלכנה
 קודם ז' ימים שפירות כחות מילוניות דבקם בל לא היה כת
 בנו להפרידים ונמלא שתינו מייחדים אורה עם הפסירות עליונות
 בעוד מילונות דבקם בה והיו המגדים קודם בחול ועל כן כתב
 המגיד כי עת החיבור הוא מו' בחדש עת מאי' האודס כי אשר
 חזר אלו ממנו משם ור"ח'ק' יהיו ימיו ומחלופים כי השקון הלכנה
 מורה על כן' וכן בז' ימים הראשונים שנת החילונים דבקם
 בה חז"ם חתלה אור הלכנה וגו' שהקון בו כי אור הלכנה שהיא
 בה חתלה חתלה ותאיר כגור' התמה שהיא ח"ת' דידה ואור
 התמה דידה יסיה שבעתים כגומר בעת שיעבור ז' ימים הראשונים
 וכלו ה' שגיים כי כחות מילוניות ספו חמו וזה יסיה ביום
 חתלה ה' וגו' וכבר ידעת כי כ"י חתלה נקראת על' ונבדו ועל
 ייחודה ודבקה עם פסירות שעליה אורמז ביום חתול משקן ויחשוב
 לח חמורו כי כ"י חתלה נחשבה ונדבקה עם פסירות שעלי' ומחן
 מכחו ירמא טעניס המבדילים כדל"א סכורה בעקן וגו' שהם כ"י
 חתלה הגרומה כהפילה על ז' ורואים טעניס מבדילים דוגמת חתול
 בגבר אלס שהיה עושה פסירות חיבור ולכן חתמ' כי זה השלימות
 יסיה ביום שמחן ממנו וגו' כי הכחות ההם יספו ויחמו כי
 ירמא החתן הרואל על ידס ולא יסיה רק ייחוד גמור :

ורח' וזו מאי אשר ילדה חמר ליהודה וזו מאי מן הזרע אשר
 יסן ה' ק' וזו מאי מן הערה הזאת' ונמחן בנדקן שפט ובחר
 בנדקן סוד והא חיכה למימד דמאוס דרוח הוה בעין' יבמה ויבמה
 הולכה אשר היבם וא"כ מחוי כאלו לא הוה דפחיה למנסבה לזי'
 דהיא אהרנה אבהיה ומחוי כלזר בנייה בני גרומת הלכ' מש"ה
 אמרו האשה הבאה אל בידך ללשם פלימס הוה יסן ה' דהא
 סיועה דהקב"ה כהיביו' כרחל נשקף ודעקף מניחוק מלנין
 מרחל נשקף יוסף ויהושע' ונדעקן ושאלו ויהוה ומלכיס' אחרים'
 ומלאה נשקף מלכותו מביית דוד אשר בנו שחית' בנייננה דמלכות
 בית ישראל' האתנו מתיחוויה ומחן דליוור' מיוחס' הוה אפרים
 אפרתי ומש"ה קאמר דבין המיוחסים הנקראים אפרים
 ועשה חיל ובין שאר עממ' הנקראים בית לחם יקרא שם' ויהי
 ביהק' כבית סדן דמיינה נשקף מלכותו בית דוד ולא בורח דלא
 ע"כ מחלטי :

שמואל ב סימן י

אור' כל' אדר ה' בשבשמת שבת חזק ונחמזק בעד עמינו וגו' מאי
 עמינו ומאי ערי אלהינו ומאי חזק ונחמזק' שפטים חזוק
 אלא עמינו הם פסירות עליונות וערי אלהינו הם היכולת כ"י שהם
 מכותות כנגד חילוניות וחוה שאחר אלהינו שחזר רומז על כ"י
 כמחוב בזוהר וכשהפגס מגיע לכ"י בלבד הספירות העליונות
 עומדות ומילות אכל' אם ח"ו היה מגיע למעלה לא היה העולם
 יכול להחזיקם ואחרי התלמחה היתה למעלה ולמטה דוגמת
 מלחמת עמק' כל' חוק יולכ' ואלו לנ' מחתות' מאי' רמז' לעמינו
 ויב' רמז' לערי אלהינו ואמר לאבישי' אחיו אם החזק ארס ממני
 וגו' ולא אמר אם יחזקו על' שנינו לפי שהוא נמנע שאש"ה היו
 נוטעים בעמינו ח"ה דבר שאי אפשר כמו שקדם ח"ס' חזק ונחמזק
 כ' מיני חזוקים ה' בכל מחנהו וח' כנגד עמינו וח' כנגד ערי אלהינו
 ח"ס' אם החזק ארס ממני וגו' כגומר אותו מחנהו ס' החזוקו עליו
 יחברט שהוא רמז לערי אלהינו וזו יבא המחנה ס' שהוא רמז
 לעמינו ויושיע לערי אלהינו' ח"ס' ועקב אבינו' ע"ה שחלק
 נשיו וילדיו לב' מחנות כפי הדרך המכר' ח"ס' אם יבא עשו אל
 המחנה ה' ויכרהו שחזרו מחנה יחברט שהוא רמז לערי אלהינו
 וזהו המחנה ה' לפתע ע"כ י' אי אפשר לו לעשו לנגוע בו
 לפי שהוא רמז לעמינו ח"ס' אם יבא עשו וגו' אלו אחינו שדברים
 והיה המחנה וגו' אלו אחינו וגו' כי אינם גזורים כב' מקומות יחד
 שאש"ה היה הפגס נוטע לעמינו ולערי אלהינו ח"ה א"ה כמו שקדם'
 אזי אזי הוה המדברם עמך שמתח' לל' הנשק' ולא הרוח אלא
 הנשמה בעממה והלא אם ספקה נבואה מישאל ממך לא ספקה
 כי בכל שם אזי בא לייך להדריבך בדרך זו תהך ודבר אחיה
 ידעת את אשר עושה וגם ימיס' ראשונים ככל אשר דעת האיש
 הוה ועתה שוב אל' ה' לאלהך כאשר שפית בקלת שבעו זה
 שהמיד היית עוסק בחבורה בשקידה עומה וכשהיית קם משל
 הספר חמדי היית מהרבה דב"ה בין בעת החולת בין בשאר
 היעו ולא נמדת מן האודס א"ה רמז ח' ולא כח חשפה כל
 ויפך להיות לבך כלי משקן למועד חמדי כלי הספקונס חזרה מן
 היין ולא תשמה כי אם טעם ומזון יסירו' הנגדים הרואים מעיניך
 והלבנס אורח מחלופים לנפש' מעטיפיה לרוח' שהרואים לנשמה'
 כי היין משק' ח"ה הרשע ונחמזקתך ממנו ונבאיהם לבך קן
 ומשקן

ומתוך ההקדמות שמסרתו לך חבין מאלמד זוהר שהביא הריקוע'
 גמנין שמה שפית רכוב דלדבדקו ביובל' שפית' כי עיקר
 כי א"י רומזת לב"י חתלה ולכן נכנס שו' יעקב בגוף כי מקום
 אחיזתו ככ"י חתלה' אכלת בחייו עולה למעלה מב' חתלה
 ועלה ונדבק בפסירות עליון וכשנחלק מן העולם נדבק ביובל'
 שעללה פסירות עליון עם כ' רבוא לייף דליונין רמז דרובל'
 ולכן לא נשפר ככ"י' גם לא חילוניו עמחזויו לפי שאש"ה היה לכ"י
 חתלה אחיזו בו מאחר שהוא קבור ככ"י' המיוחס' לה לכן נשפר
 כמחנה ללחן להרדות שהוא חתלה ממנה ומתדבק ביובל' העליון
 ואין גפוסו ולעמיתו שזו שידר בעולם' ובכן וחתה שלום :

מגילת רות

אור' ליום שבת' ל' לניסן ה' עמך וגו' והא חיכה למימד
 בקבל דיתן ה' את האשה הבאה אל ביהק' וגו' אמאי
 אמר יסן ה' וזו מאי דה' האשה' וזו מאי חתלה' ל' ביהק' ואף
 דלמך סרטייה דמשום דה' מחוי כפריט'אח מאי דלחיה' למרגלותיו
 מש"ה לחמו הכי עוד חיכה נבואה' וזו מאי כרחל' וזבל'ה
 וזו מאי אשר בנו שחיתן וזו מאי אה בית ישראל וזו אמאי
 הקדים רחל ללח' וזו מאי ועשה חיל וקבל' וזו מאי
 אפרמה מאי בית לחם והלא תרואויה' שמחן דת' קראת ינינו
 וזו מאי ויהי ביהק' כבית סדן ומאי שכן זמ' ויב' כבית סדן

כלהמן • אח"כ הויריני כמה פעמים מלהתענג בהענוגי העולם כד כמו שנה עלי שמהו ראשונה להיות כוונתי כמאלל ומשה דבור לשם שמהו ואח"כ האכל כי אם ששורב כדי לשכר המרה הנזכרת ומרגיש אוהה האדם בעת שהוא גם • עוד טו ללמוד בכל יום המפניות המדומות ש"ו פרקים בבורק וע"י צברת כנגד שם • י"ח נמצא שכל שבעו ללמוד רובם והנותר מה דבור ביום שבת ולימודו שכלל יום יחא קודם ששורה הבורק וקודם ששורה הערב וגם אם יהיה תענית יהיה ללימוד קודם ששורה כל דבר ואחה שלום :

פזוק ב"ח

אור ליום שבת אחד עשר האדר שני חוק ואמן כי ה' אליהך עמך בכל אשר אהה עשהה וכל אשר אהה עשהה ותעשה ה' מלנית הלא נזכרה המפניות שמהה מחדש תמלנית והנינו המדברת עמך כי אף על פי שעדיין לא נמצא אח"כ כלל שני שלמה רוב סדר קדשים בכל עת שמהה קורא זו הרי אהה במקריב זמנית ועלוה לפני בניה הקדש • ואחה המחבק עם כל המשהה והוא עמך והיריני אמרתי לך אפי נח לקראתי אחותי רעייתי וכו' השקתיך ואזהבתיך ונמנה הלמוד סדר עבודתו יאור מים חיים מלבן העליון דרך רהובות הנהר ונהר יואל מעדן להשקות את הגן להכיר אותך מכל עומותיך • הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' • איכה נבדעי מאי לא ייעך ולא ייעט וכי עייפות ויגיעת שייך בקדושה בירא הוא אלה הכי קאמר לא עייף את האדם ולא ייעט את האחרים כלומר שיעייפות הוא אדם שדורש שלא שמהה רעה והכמה דלח אמר עייפה נשפי והיריני כלומר מיראה שמהה אלהי אלהי הנהר הלא ידעת בדיעביה גזרה אם לא ידעת לפחות שמעת וקבלת מקדמותיך כי אלהי עולם ה' כלומר אלהו ושלעם בכל העולמות העונדים וההוים והעתידיה כי עולם הוא עם המון ולכן קראו אלהים שהוא בעל הכחות כלם • לא ייעף כלומר שמהה חורב בתשובה הוא יעבור מקבלו ולא יעספה כלומר שיעקפוהו מסדה שלא חזאכוהו רעה וגם לא ייעבור שחוק רף הקלם כמו שיעמיגים אם נפש הרשעים ואף על פי שחפסו את המאוס גדולים הוא גיול שחשבוהו וז"ל אין חקך להבטוהו כלומר שמהה שיהולם תמהים אף יכירו לו אין חקך להבטוהו ית' ויתעלה • וכן אשעם לך אם שוב השוב עלי • ותעטוק תמיד בשמחה ובקבלה ובגמ' ובספק כל אשר אהה כד"ה ולא חפסיק מחשבתך מהם אשילו נרע א' וגם בעת האוכל ההרבה גרמ' ואחר מים אחרונים תקרא ס' אחד משה או חגי סרק כי אף עס"י שמהה קורא מומור אלהים ימנו וגו' חגי סרק לו סרק שלם הוא מעטוהו מיוחד ולה' חפסיק ירשב בין מים אחרונים לנרבה שכיון שגורק הסעודה הוא להוציא שלח מדין שנתן שלא אמר עילוי ז"ל לא הרי חפסיק דומאם עמך שדיך וגם בכל תורה אחרת מלהוציא את הכה שמהה להיות לך ומחשבתך קן ומשכן לתורה תמיד אל הפרד ממנה נרע וגם חפסוהו מעטוהו העולם וזלה שמהו יום טוב ואף נס לא צינאיה מן האורה כי אם מה שמהה צינאיה מן העולם לא חיפק ולא חינג אלא יאור מ"ה ואמרנו לך ית' שלום וגו' כי

הפרישה מהתענוגים הוא כדי לרחות כמו ש"מ • וזה מ"ש חכמי וכונוי ששעיר לנח מינא הקב"ה יא"ד וקמחו וכו' הללו צדקים וכו' שהיוהם הרשעים חוצצים כמה שחשתיים הוא לורך לקיום נפשם שאם יחבר להם מהתענוג ימוהו שכראוים שינ"ר שמוע ועל ידי כך אינם מתארים להתענוגים רק לאכול לחם זה ומים לחן ואשילו להי הם המקיימים ומרגשים שכל מה שרדוהו אחר תענוגי העולם לא היה מצד היר"ה ודומה להם כחוש השערה באומרם שקל ונקל היה להם לכבוש מאחר שאין לורך בתענוגי העולם כי בלחם זה ומים לחן מקיימו עלי גוס הענוג וזה הם צדקים והצדיקים נרע להם כהר נבוה כלומר שכבר היו יודעים שאף אם ישרשו מהתענוג העולם לא ימוהו והדאיה שרדוהו וחיו ואשילו הכי אם היה בנא עליהם בטענות אחרות גדולות ומחוקת כבר לזה היו צדקים • אפי נדמה להם כבר נבוה כלומר שיה"ר לא אלדם האקנין הא"ח בעיניו והצדיקים היה נראה בעיניהם חמאקנין חמור מאד כבר לגדול המארה עליו יתברך ועוד שכל מלות עשה ומזוה לא העשה הלוינו צ"ם וגמאל השמא הקבן מלוי כבר הגבוה שה"ס הפסיותי והרשעים וכלא להם כחוש השערה כלומר שהיה מסביר להם שהעון ההוא הוא קל כחוש השערה • עוד אמר לי כי סוד אלהי עולם ה' הוא רמז על סוד הגלגול כי אלהי העולמות כלם ה' ולא ייעף ולא ייעט מגלגול השמהה מעולם זה לעולם זה ועבולם א' עמנו מגלגול פעמים רבות עד שיצטקף ויהלכן ז"ס אין חקך להבטוהו :

עוד אמר לי ואפי אלא אפי בנא כלומר אני הנקרא אני המחנכה ים אני המדברת עמך כי אני האם אשר עליה נאמר אשר ישרוהו אמו כי אני ממונה ליכר את האדם גלילה כלומר צוהר הקדוש ולכן נבחייה עפה לורך לייסרך המעט שמחיותי יום כיום כל והתקבץ עמך בקתת נוספים וגלילה לא שמהה כי אם יום אחד כלשאר אהה עשה ומהם חרצה לשמות מעט שקה ולא חתוה מתארים רק שלא חרבה מהם כי הם מויקים לגוף והרפואה יש לה מצוה גדול בעבודת השם יתברך ואם כה חתוה יהיה לך ומחשבתך תמיד קן ומשכן לתורה ולא שפרד ממנה אשילו נרע ונחתי לך מהליכים בין העומדים וחזכה לעלות במעלה הצדיקים וחזכה לישרך על קדושת שמי • וכן תשאר לך וקני ועמיתה אהה נחשב מהעומדים לפני ה' לפי שמהה עתיד לישקך על קדושת שמי ונשמחך מהמעלה שמהה ומחשבתך חתוה קדישי עוליוהו לכן חוק ואמן כי ה' אליהך עמך ואחה שלום וכו' :

סימן מב

אור ליום שבת רביעי האדר שני חוק ואמן אל חירא ולא חתה כי כל אשר אהה עשה ה' מלנית וגם אשר עשית והורית עד היום ה' מלנית בידך וכן מסבכים במחשבתך דקיעת ח' ה' כי ספק זה אמה ויציב לרבה למשה מחסיו הלהב כותיח ומשעמך ואם השלח לקושפתאני' או לרעך או לחמיו א"ל כולם יסבימו וכוונתו וגו' הוא נעמאם אשילו לן כן ישיב אלא לפי שמהה נבחה לו קפה סינא ששלה בלבו כל חוק ואמן אל חירא כי כל אשר עשית והורית עד היום הזה ה' מלנית ומסבכים וכן כל מה שמהה ותורה מלכא והאלהה הקב"ה יצילתי ויחסימני ע"ד רך אם תמרד כמו שמהה נבסבסם הקדומים

משום דיומא קמא רמזו לגבור' איבעי ליה לבר ג' למחבר
 נספי' לוי' דוגמת עקדת יצחק ובהכי משתכין חוקשא דדינא
 ובהי הכוין אה' אלב כיומא מניינא לא חייבי למאס משום
 דליהו רמזו למכות וחיהו עלמא דמיכלא להכי איבעי למיהב
 ליה חולקא וצומא דהשם כיומא קדישא הוין חזכה למיחי
 לך גב דבר כשיא שחא מהאי חילתא כשיהי' דייק וסא לאוי
 למיעל לא דבר קדיש ותלמודו ותלמוד וכו' ותהוקד לירשוק לערוא
 כל רעואה בתדמיה ואודר' מלאפענא במידי דהאי עלמא
 ומלסאלא בגיולא דלאו זורא מ' דלמח על כבי דלא שח
 שוחא בגילא כל מיו' והכי אבעי למחוי לך בר על האי
 ליהמך ואין יתרון לבעל השלשן דהא מספיד זמניה ונשפיה
 כהווא מולא דכדי ולא מסקא מידי לכן אודר' מינה טונא
 וכן אודר' מלאההוא ומלאפענא בשום הפוקי ועוגנא בשולם
 והדבק בדהאי' וירחאיה ונשפיותיה וכן יעידון
 משומא ולכן אטילו רענא ועידי דהתמוד סדר טהרות מקמי
 יום הכפורים ועובין לך וזהא שלום :

אור יום ג' של ר"ה חוק וגו' והא רזא דקמעת' ביומיה'
 קדיישיא היליין לבכומי דינא דגבורא ומלכות' והא
 מסקא דלא הוו ענדי אלא יומא קמא משום דבכומי דגבורה
 הוי ובהר דאתהקד דינא בגין טונא דכני נשא אעפי לבכומי
 עמי מלאטא דהאוסר להכי חיינו עשוי' אפי' כנאי' אפי'
 סר ר"ה * והא רזא דהקיעא דרשא השנה דהאוסר לא בקרן
 אפי' וכו' משום דהאוסר אחי לבכומי דינא ואיעפי דהסבס
 במידי דרמחא וכו' דמידי דדינא טור ופרה מידי דבינא ומש"ה
 קדיישיא סוליא והנא נקט משום דליה רמיו בדיר' רשיא
 ואפי' קריה סאלא וכו' קרן דגור דרמז דינא קשיא
 וקרני כל שאר בעירן דכיון כשרים אעפי' שאינא חלוליס
 ואלא בתפשייהא דספי' להך שתי קרן חול' לדינא אלא כלאו
 כשרים כינה בר מקרן טור ופרה' ועיזים אף ע"ג דמחוי
 דרומ מסאלא דהאוסר כהון קרן כשר כדלמך דהוורא קדישא
 דמ"ח דכין אינן משום דתשטבר מנייהו ללא מדכיב בהו ומ"ח
 מנהו בשל כנשיים משום דרמזיה לתפארט ומנהו כנפא מרמז
 ככי' והא רישא דהוקט רמזו לתלם עילאי וטוסר רמזו לוא"י
 ומשך הווא' וספירן דהיינו ק"ב וספירא דליה רמזו ל"ח ותקט
 ע"ש ברוחא דהאוסר כסה כ' דליה ונסיק קרנא כסה דליה
 ומשחמט לבני נשא רמזו לבניה דכנשא כדברחא דליה כהסאלא
 כשפאי ומתפארט עידי לכו"ו ותנה נסיק ומחזיה ומשחמט נגידות'
 דשפי' דכולאו עמלין ותו הא האר רמז ל' יסודין דהא קיעא
 הוי ברוחא וליהו התיס לקבל אחא ונסיק מיניה רוקח דשומא
 דרמיו למיא וטוסר איהו מנא דכלאו רמזו לעשרא דליהו מנא
 דכלאו * והא עשרים אינן דרמזיו לגבורה * והמורה רמזיא
 לכו"ו וברשיא מחברין עשרים דרמזיה ומבמיק לאו כהקיעא
 לפיכה ולאחריהם ובהר הכי ענדין מש"ה לבמחא לגבורה
 כפי עמיה ובהר הכי ענדין חר"ס לבמחא לכו"ו כפי עמיה
 והא לא עמיה לבמחא כל חדא כפי עמיה ובהר הכי ענדין
 הריויה כחדא משום דלי הוי עריק לבמחא לכל חדא כפי
 עמיה בעוד דהוינא עפוקים כחדא חוייא לידן מחזיי חוקשא
 דדינא עמ"ה כרישא מבמיקין להחוייהו כחדא ובהר לכל חדא
 כנפטי נשפיה וענדין כל סימן ג' זמנין משום דהכי אטערי
 משום דביומא קמא משני קרנא שאלובא ובמחזיה משום דלא

מספיה ובחילתאה מבסס תקיעתא דמושב הוו כמלכות מחברין לין
 דהא כל שקלא וכל פרייא כהי וחי בקיעתא דממומד מחברין דלא
 לעילא ומש"ה הוי מעמד ומש"ה עמי לא ענדין כל סימן אלא
 חדא זימנא משום דספירן עילאי רמזיה כעמלא כפי ל' ומעיקרא
 דרמזיה' רמזי כפי חד גיונא מל ספירן ומימן ומש"ה קרנא דוכייה איה
 ענדי ספיר' ומבקה מש"ה ומבקה חר"ס ובחד דאתהקד דינא
 בגין חובי התקין ל' אצרו דכלל דוחכא יעבדון ג' גוויי
 כפי מותקא ובה מלכיות זכרותא שפורות רזא דמימלא דברשא
 ממליכין להקדי' ומאמרין דהא אטילו דמוכייא כיויא איה
 ליה למיח על עמלא משום דהא עקדי' לאעגרא קליטין ולאמלכא
 בלמודי' והיינו דקארמ' ויהי' ה' למך על כל הארץ כיוס האווא
 וגו' כלומר משום דקליטין נרמין לבני נשא למיחכ עביד קב"ה
 כמה פעולא עממין דלא מן דא למיחכ לבר עבד לאוי ולאמלכא
 לאוי חבל כהווא זימנא דיהשכרין קליטין ומלאה הארץ דעה
 אה' ה' הלא יתון חובי' ואשחכא דלא יתא ליה מענדא אלא
 עובדא דלא עס כל בני עלמא * והיינו כיוס האווא ה' אחד ועמו
 אחד * ובהר ככי למריק קמיה דלף דלא יתון בדינא ענדין
 כפי ידכר לדרין קדמאין דלא הוו להו זכין' ואפי' לא שני
 יתהון וה"ג יעביד עמנא * ומאמרין ויחורו אלהים את מן ואלא
 כל האוי וגו' לומר דלי לא חויק למיחם עלנא ככני נשא לשמוח
 יחום פולחן כדחם על הריא זכר' ובהמה * וכהווא כיחמל
 דלמך פרכטי פטורב וכלכל * ותו משמע מקרא דבגין דהוו
 בלי' לא קדיהא חשמינו וקמ עין כיון דמסקרין למיחכ בעולא
 דהיחבשא אעפי למיחא עתי' * ותו מדכרין די קדמיה למיח
 אפי' דליח לן זכון דבגין קדמיה הוו כמה נדיקי ורשיא
 ותהוהו כפי עמלא ומדכרין דרי כתרלי למיחך דלף דלא יתא
 לן זכון דרי בגין דליח דליח כמה כהון דעסידין למחוי זכין יגין
 עתי' ואתהו' * ובהר ככי למריק שפורות למיחך אפי' דלא יתא
 לן זכון חום עתי' כזותא דקבילנא ארייחא ואמינא נששה
 וגשמט * ותו מדכרין עמלא דגולוה דהיקט שפור' גדול *
 והא אינן נרמין לתלם עמלא מלכיות דכ"ע דאוסר מלכא על
 בלא * זכרותא לתכמה דליח כה חפישו קרנא ולא טונא אלא
 כפי זכר כעמלא * שפורות לבניה דליה שופר גדול * ותו
 רמזיו לג' אמציות מלכותא למחך דליהו רישא לז"ס בגין
 זכרותא לגבורה דהא מן עליה גיבור בשופר דליה מוריס
 כעולם * שפורות לת"ח דהא איהו רמזו לשופר כדאמרי' ותו
 רמזיו לתלם כתרלי' נחא הוד יסוד מלכיות לנחא דהא חמין איהו
 מלכות שאלו וייטו דל"ל שמואל וגם נחא ישראל ל"ח יסקר
 ולא ינחא כלומר מלכות דלין כמספרל דנחא זכין ועגרתא על
 מימלא דה' אשחכא דסקרת כנחא וחיהו לא כפי דישקרין ביה
 ומש"ה מלכותא אעדין עק' ואחריכ"ה לוד דליה מספרל
 דהוד יסין עוז ומלכו דליה שאלו דלמי' מנחא * וירס כפי
 עמיהו דליהו דוד דמלכותא מיהוד' ורזא דמלכא משום דכני
 מלכותא למחוי מספר שמואלא בגין דישקר בדינא על כעלי
 דבכו ומלכותא כפי מנחא דליהו מינחא כי כיהי דישקר ביה
 שמואלא ובהר הכי אשחכא כשמואלא ומש"ה הוי דוד עולימא
 דשאלו כי יתרי דישול הקיפו דליה שמואל מתיניתין לנחא
 זכרייות ליהוד דליהו רמזו לביטא דבר ג' דמיניה משעבד
 ורעא ותו חוקשא דנחא דקרבא דחלי כבוד איהו זכרון
 כעולם שפורות דליהו משך הווא' ושפורות רמזו ליה
 כדלמך

ל' למנדע מאלי' מהדרינן ס' ל'י'ת דלתי' בה ע"ב חיינן עם
 'ד' מהדר ש"ף אי' למקלן לה למסד הא' סלקין אי' בקדמיתא *
 וזו אחי' חסדי' ג' חיינן בפרשתא ד' לא' וערך ג' לא' למלמא
 לון עסי' הוו עדיף דלהוו הקד' ג' חיינן בגושא דפרשתא * וזו
 אחי' ומדלח' לא' מי' לא' להדרה לון לא' למלמא חושבנא דקרא עביד
 ש"ץ * וזו אחי' חסדי' חיינן מנושא דפרשתא חייבי' ג' לאו
 אישי' מפרשתא * אבל רזא דמלמא דלמדי' חיינן בקבוני' דקרא
 קמא דבחר דמסקין לה לעילא בעינא לחמי' לה ולמקשר לה
 בספקי' דמסד דקמא הוא דוחתא ור"ג עבדינא עתמא דבחר
 דמסקין לה לבינה אדרינן ומחתינן לה לא' למלמא שפחה ארסינן
 לה בסערא דחסד * ומשום דעד דוחתא ידיה אי' ג' ספינן
 חסד גמא יסוד * ומשום הכי' ארסינן כפי' רזא שפשה חיינן לרמוז
 ג' ספינן קודם דוחתא ידיה בעינא לקפור לה ומשום הכי' ש"ץ
 בני' לא' להדוריו' לה לא' למלמא מניינא דרבי' חיינן וחסדי' חיינן
 הוו מפרשתא ומליחתי' לא' משום דרזא חיינא אחי' דרמיו'
 בת"א ורמי' מי' לדיק' ואללוסי' דכל עיקרא דידמחא חיוונא
 דילה הוי' חיינא * ודיק' חיינא ג' ספינן דלמור רמינן ל' עילאה
 משום הכי' לית רשו' ליחידאה למימר לון כי' היכל דלית ליה
 למימר ק' ק' דמדי' דרמו' ג' עילאי' לית רשו' ליחידאה למימר :

סימן נב

בשרדרי איירי חסם ממכרתם על עסקי חנם שהם זוכרי הגוף
 ממכרתם כי' סבת התעשים הם הנאות הגוף
 וחנם הם בקרבלם בו לא יועילו ולא יעלו כי' מנאלו
 מהתעשים שזמכרתם בעמם תאות הגוף והנאותיו כי' כפי' לשון
 תאות כמו נכסם וה"ק מנאלו בלא כפי' כלאמור ותאות שגום :

עוד אמר לי' הנה הקדוש ברוך הוא עומד על שייך לעזרך
 ולהציק מיצר הארע והוא שכל יחילותיו יפלו ומחוקר אם
 תחזקו בעבודת קונו ח"ו יפלו מנצח אלף וגו' לומר אם
 יהיו מסערה דשמאלא אלף עומדים על שמאלך יפלו תחזקו
 כי' רבנה מסערה דימינא עומדים לעזרך כי' מדה טובה וכו'
 והבא לפרה מטייעין אותו :

סימן נה

אור ליום שבת שלשה למשרי חזק וגו' דרשו ה' בהמלאו
 הא' איכא למידק מאי' בהמלאו ומאי' בתיבתו
 קריבו וזו אחי' חסדי' חיינן כפי' דרשו * ובחידק נקט קריבו * וזו
 דלמר רבנן לא קפאו בל' בי' ימי' טבונה כאן בימי' וכו'
 והא' קרא דמי' גו' וזכ' חסד לון אלרי' קריבוס אליו בכל
 זימנא משמע * וזו אחי' יעונו' רשע דרבו וכו' חסד דבן
 בתיבתא דקמאר דרבו ה' בהמלאו חסד הכי' קמאר יעונו'
 רשע דרבו וגו' והדר למקרייא' רשע וזית' חון * וזו אחי'
 וישבו אל' ה' ומאי' ולא' אליהו ומאי' בתי' נקט וירחמהו ובעיה
 נקט כי' רבנא סלחו * וזו אחי' נקט בתי' לישמא דרביה
 ובעיה לא' * וזו אחי' כי' כבשר ירד הגשם והשגל' כל הארץ
 ושמא' לה' ישוב וגו' משמע דבשופא' הדר הגשם למשי' והא'
 לא' חזיק דרזא הכי' * וזו אחי' נקט גשם וישגל' והא' איכא
 כמה חרע' דלא' תחיה כבו' שלג ומאי' נקט מליחא דלא' שירא'
 כבולחי' ארע' * וזו אחי' נקט זרע לזרע' כרישא' והא' עיקרא'
 דמלמא' לחם לזרע' * וזו אחי' טובה ישאל' עד' ה' אר"ך
 לפי

ובבב' האי' איבעי' לך לטונו' בק"ש ודלא' נמסקן לבך מהרהורי'
 אורייתא' אפילו' רנענא דרזא וגם התמנע מלמשרי' תמחא'
 כל דחיסול' ובפרט ביממא' ודכ"א' מאי' דתפשה בליה' ליהוי'
 חזונ' עובא' ותיחבד' דלחתי' ודק"א' יאות' האל' מן' שמי' משניק'
 ערך' לטב' דהא' בזמנא' דרזא' מרעא' כפי' סגיונור' וכמה' קפיונור'
 קמו' ערך' כמח' דהרועשר' דכסו'א' ליליא' דשמחא' חסדי' דרזא'
 מרע' טובא' אי' איתגמר' דייק' אל' דתפיקא' דמסקין * אחגלי'
 ערך' גזרה' לבינוניתי' ורשע' ערך' בזמנא' דהק' מהתיחא'
 דרזא' מהתיחא' גבו' מרעך' ומרהרר' בהון' ובער' הכי' אהר' לך
 למקרבא' דלחתי' ואשרע' קמך' שלמה' חסדי' למחוי' אי' חננד'
 ליה' חזק' הוה' לך דלשחמודעתי' ליה' ואוליחא' מיני' למחל'
 יתי' וזוף' כהנב' עלי' טבוני' דהיה'א' קריחא' רבנא' דלא' עד'
 דלחננד' הכי' חסדי'א' קרישא' למיחב' למריהון' והיה'א' וזותא'
 חלי' כך' דלחננד' דייק' עביד' ובגין' דאלוסי' אורייתא' שומך'
 אינון' מהרהרין' לך' וזת' מהרהר' להון' וזחון' מהרהרין' למכרייא'
 קרישא' כשערי' ואם' בישראל' ואינון' מהרהרין' לטון' אליון' ואליון' הדק'
 עיניון' והדריהון' ערך' זיו' עיניון' חיוני' ערך' לא' תהנמי' מההון'
 ולא' תישקון' מתוך' לא' בעלמא' דין' ולא' בעלמא' דלתי' לטון' אודר'א'
 מלמסקן' הרהורי' דאורייתא' מנבך' אפילו' רנענא' חזא' ומתמחא'
 מי' אודר' לך' במח' דלחתי' ומלכי' ישפ' ערך' ומתחלף' כדדק'
 פרזק' וישקין' במיחן' עינין' למחלף' להתייס' * ולא' מחסלי' במח' דתי'
 עביד' וזת' למסכל' כל' עיניון' ובסופין' וזל' חמי' עינין'
 ושע"ג' דלא' להוי' אל' הכי' חרי' דמעתי' בשבוע' מסתייא' וזי'
 דין' שעביד' קב"ה' שבוך' חובך' ומתי' לך' מהלכ' בן' עשומדים'
 האלה' דלנין' דיקים' וישבי' ועפרותיהם' כדפשיה' והכא'
 חזמנא' לך' עשרה' כמנא' לבנין' ומנבלין' דייק' וכרשייא' דייק'
 ביון' דיקי'א' ופורטי'א' יקרא' וטבא' למנח' אל'ע' דלתי' ערך'
 חובין' קב"ה' יוותר' לך' גבך' ואל'ע' ד"ד' דקב"ה' וזחון' ויזחון'
 משוי' אי' כל' לא' חיינן' בלא' כל' חיינן' ומתמכרתי' ומתייס'
 על' דאלטונו' קב"ה' שביק' לון' ויסיב' לון' אל' גבך' וזוף' הכי'

הקדומים ולמה חרדה על הספק ההוא הלא נתן לך לך לב
לעמך ולבקריו כי דברך אמת ודבר כי אף על פי שאתה חמיד
חודש כנרתיך וזו מדה טובה היא מ"מ נכרים דברי אמה וע"כ
לא יוכל לך עליו כלל כי מדעתה דקיע' מספיקים לדברך
לשאר ארמיה והלא לך למדע צדק שמיא משגיחין ע"לך אף על
כך דכרתה בקדומיה' ממה דאת ידע קב"ה לא שבע לך דרמתי
הדיר ע"לך ולא חסרת כל כוב עד הדכה בהיבוחה ואחיה
למשרי בעולא דגדפי' רחמי וקב"ה בספירות עיבות' ורחמי
נשין פשט ידיה לקבלא לך כפי' בהיבוחה וחסר מתהרתה מחמות
כורסי יקרא לקבלא לך ויבחר לך זמנה מיובחה בידך ואפילו הכי
קב"ה לא שבע רחמי מתך ואוף נטר דהרבה בלידך סיחוחה
לא מעט מתך טיבו ומזון ומ"מ לא כדא' לאלקאה יתך בנין דלא
רוים משעורר למיחב קמ' ו'ל הויה כדא' במשלח ידיה לאלקאה
יתך ומחולך באיטון מרשין וכמה סגורין וכמה קטיגורי קמו
ע"לך וקב"ה כרחמי נשין רחם ע"לך בזכות הני שגיפות דאת
מתים הדיר כשומך ואוף נבזות דאת חסר הדיר כשסך
ע"כ שיעי יתך ויחבו כחשך כמה גוברין וכן מיחב חתוב
קדמאי ופיתוב ותדבק בי ובדלתאי והרהורין דלכך יתן מדיר
באורייתא כמה דעבדת בליטון שגיפותי והא כשעובדת דלא
יכתב רווחא ללכך בקא' כדעי דלא דהרבה באורייתא והא
הודעתך דלא ללכך מספק אפילו נעשח דתא מזורייתא דלא
יהי' רבו למ"מ למשלג ע"לך דבעי דלא יהי' ק' לא זר דהייט
יהי' דא מספיק דמ"מ כרשעא' והייט דכתיב אתי אתי הויה
ו' שני ובעודי לאחר לא אתן והייטו לפסילים שני הויה
מטכנייהא לאחר דהייטו ס"מ לא אתן רשו ודוכחה דישלום בה
ותהלין דהייטו אימא עילאה לפסילים דהייטו איך דרות
שעלו כמחשבה לברואה' אשר קומטו בלא עת לא בעת קב"ה
דיקטון לעלמא ונב"ד קפרי' לא אפרי' להאפילו למתניה' לעלמא
וע"כ הו' לא כהה' דהיא אימא עלאה דכל מה דשק לעלמא
מסכר' קפיט' ברזא דברוך גורז ומיקרי' דהאמיר עלה והייטו רוא
דמבטן מי יא הקרה דבטן הייט אימא עלאה דרמיו' למטן דמי'
נשקין כל חולדין דעלמא ותהקריאת מי וקב"ה דמהים יא הקרה
דהייטו דמיי' גלידן וקפיטו' ווא' הויך לשכר דחסד מימיו גלידן
וקפיטו' דמיי' גלידן למתיו ספרה דדרום דרמיו' ספרה קיריא ואתן
חזיק דלחיו מימיה' עובא' וכן אפרי' לאלקאי' יבין דגבורה חוקא'
דלשא' הוי ספרה דשקן דרמיו' לה הוה ליה למתיו חמימא' עובא'
ואת חזיק דהוא קרי' עובא' הוה הוה דעמ' יתת' תרי גווי' אוליג'
ולא חזי' וכן נבדה אברהם ליה פלגי' איהא' משלחא' וידיך
יחק' לימינא' דבחדה' משלחא' ולא פלגי' אלא בחדה' כדברג'
חד סקין' דלמיר' צורה' קדישא' אט"ז' דה' דתברכו' מלין' הכא
יהא' כהנה' דוכתי' כולה' דברג' חד סלקין' וה' דהי' דרמיו' כחד
דברג' סלקין' כולין' גלידן' דברג' דברג' דרמיו' דרמיו' כהנה'
וביאות' טיבוחא' עבד' עס' עלמא' במכילתא' דיינא' מנמכילתא'
דרמיו' דלמלא' מביילתא' דיינא' הוה' כד' עס' מבי' ומיחב' קמיה'
מתרי' הוה' ולא' משעורר' חזויה' אליב' מחזויה' ולבחר' הוה' מתחבר'
בשעתא' חדא' כביאות' חזויה' ויהי' דלא' הוה' מביילתא' דיינא'
אלא' דחסד' מ"מ' לנף' הוה' דיינא' מתעבד' כחדא' השתא' דאיכא'
מכילתא' דיינא' ע"י' דיינא' מתעבד' חזי' נשא' למיחב' מחזויה'
ולמחזויה' דהי' הדין' יתקן' לאתכלול' בחד' כחדא' איתמו' דהרוא'
אילגא' גבורה' דלחיו' יתקן' לימינא' וחסר' דלחיו' אברהם' למשלחא'

והשתא לא הקשי דחסד מימיו גלידן וספרה דרום חמימא' דמגו
דינא' דלשפתה' ביה ספרה חמימא' וואט"ז' מימיו גלידן' מגו
קיריוחא' דחסד וככה"ג איכא' למימר' בגבורה' דספרה' קיריא' מגו
דמיא' דהנה' גדין' בה' ומקרינן' לה' וזו' חזי' לך' למינדע' דרוא'
דחמימאה' דספרה' דרום' הוה' אלא' בנין' דחוקא' דגבורה' בש' לקבליה'
ומש"ה' חממה' ליה' טובא' וכד' לחחיו' דגבורה' דבש' עשיפותא'
דכטולא' דלקבלי' עשיפותא' מור' ספי' מבחולא' דבספר' עשיפותא'
והכי' נמי' חוקא' דחמימאה' הוי' דספר' דלשא' ע"לך' מחי' ובעט'
ביה' ספי' ממחי' דהוי' בסכך' צפון' גופיה' מתמחויה' דליה'
מספי' על' ידא' דמיא' דחסד' דגדין' וכן' דמשחלק' גלידן' מהוקא'
דלשא' דמחי' כהון' ומש"ה' תחומ' דלכספר' דרום' רוביה' ליה' ליה' יבוצא'
דמגו' דמחי' ליה' חוקא' דלשא' לקבלי' חממה' ליה' טובא'
דליה' איכא' כיה' למחב' דחמימא' דלשא' דליה' * אכל' דשקן' דשקן'
רוביה' יבוצא' דחוקא' דלשא' דליה' מספין' מיא' דגדין' מחסד'
ומקרינן' ליה' וקיריוחא' דיהון' לסכך' צפון' לא' הוי' הקיף' כחוקא'
דחמימאה' דחממה' אלא' דגבורה' לסכך' דרום' משום' דמבחיחא'
דלשא' לקבליה' ומחב' ויתחבר' עובא' מה' דליה' חזי' במיח'
דגדין' לסכך' צפון' ומש"ה' יכלי' בני' נשא' למסכל' קיריוחא' דיהון'
ולכתי' רובא' דלכספר' צפון' חזי' ביה' יבוצא' * דנא' היא' רוא' דמלחא'
ולא' מבני' לך' למשכב' מברכה' באורייתא' אפי' * נעשח' דתא'
דלא' למיבד' דוכחא' ורווחא' למ"מ' דלחיו' ית"ר' כלא' ועיקר' אלא'
לאוקרא' ל' כקס' דק"ש' ברזא' דכוונה' דליבא' דלש"כ' דגווי' עובא'
אחרבו' דהי' שפירו' דכלהו' הוי' כה"ג' דתא' מוון' ב' למיסק'
למשפיותא' ע"ד' א"ל' ונחמ' * ל' חזן' חלקים' ונחמד' למיסק'
ל' עד' ח"ס' * ומאי' דלוגיף' לך' שלמה' בחי' למחד' לנחמא' לא'
שפיר' קאמר' אלא' דליה' לחחיו' לה' אלא' עד' חסד' דחמן' הוה'
דוכח' דת' הויה' לו' לאברהם' ודקאמר' צורה' קדישא' כספר'
דרומא' חמן' חקקון' יתה' וכן' ובכר' ית' כהוון' בש"י' ובכר'
הכי' בשסך' נ' מ"ב' וואט"ז' דפרשחא' קמייחא' מלין' דרמיו'
גיחו' ואיבעי' לה' למתיו' כספר' דחסד' ומש"ה' דמ"ב' כספר' דגבורה'
והו' דתא' איחבר' דכ' סלקא' בצורה' דרום' סלקא' והכי' שיריה'
דסקין' דלא' הוי' כפרשחא' דלחיה' בה' מ"ב' דהוא' כספר' דגבורה'
כולהו' מלין' סלקין' לנרנא' חד' לחחיו' מביילן' בליג' חד' כחד'
בבאי' פרשחא' דלחיה' בה' מלין' דרמיו' חזי' הוי' מ"ב' דהוי'
כספר' גבורה' וסקין' דמספיותא' כרישא' חזי' ומסכר' דשקן'
דמתקן' הוי' יניקו' לילה' * ומאי' דלמרו' דסקין' בצורה' דרום' וכו'
היינו' למימר' דסלקא' כמלין' דרמיו' דהו' מלין' ולמרו' דרום'
ולא' כמלי' דפורטונותא' ורמיו' דהו' כמלין' דספר' צפון' * ובכר'
דסקין' כשסך' מימיה' למלקא' כדרום' ברזא' דפרשח' ויהי' אלא'
שמוט' דלחיה' בה' ע"כ' הינן' לקבל' ע"כ' גשרין' דהכא' וואט"ז' דלחיה'
בבאי' פרשחא' ע"ל' דפורטונותא' ורמיו' דשייבא' לסכך' דגבור'
הא' איחבר' מתקן' למלא' לחחיו' דלמיו' דכל' חדא' חכני' כלולה'
מחברתה' עבדין' הכי' * והו' דכחאי' פרשחא' חזי' מלין' דרמיו'
ברישא' ובה' חזי' מלקין' ל' לגבי' אימא' עילאה' ברזא' דחממה'
חזיק' דלחיה' ומשחמח' עס' על' הארץ' לקבל' ל' שער' בינה' איחב' לך'
נשיק' ללטיבו' וע"כ' מידו' נלמלין' ועליו' חזיק' מתקן' דיינא'
לעולם' ככלו' טוב' ברזא' דלחיה' דייקו' דליה' מהבא' ברזא' דעמד' וגמו'
לדיקטיו' דייק' לא' חלה' אהייה' זוקר' * והייטו' למען' יבנה' דחממן'
הוי' אורח' מימין' אורח' חיים' וכוני' ימים' ללכו' עמלין' * ומיכס'
רמן' לפסין' יומי' גיביס' רמן' ליהלילן' דמשפיותא' * והשתא' חזי'

טוב עשית שמחית הלילה הרבה ואף שהיה מזוג הלא צריכוי השמיה מחליט הגוף . וכבר הודעתין שרפואת הגוף יש לה מנזח גדול בעבודת השם לכן הוצר לכלו ולרעה חמיר הריזה משתבך צבורה לא חסידו ממנה אפילו כרע לאחד בלשך הרומיחין ובלה אחי יתדיר מה י' שאל מעמך כי אם שמירה היסודין הלאויה לך על עונותך שהסיה משתבך דבקה חמיד בחורה לא חסידונה ממך אחי' רגע אחד . וחס לא חשעה חמיד ותו זר מן חיון אפסירי בעה"ז ועוב לך לעב"ז כי הריה משכן וקן למורה דבק בה חמיד בלי הפסק . שלא לחס מקוס לש"מ שלטע עילך כלל ח"מ הלולאוי והקבוס"ם שהיו במשכן ח"מ בדקום ח"מ שנקב"ם שנתכחו כי כדי לרמות ח"מ שלא יכנס שם ותלזה על הקורא שפירשם שאלו חין לחוס לש"מ ליכנס בן"ם הדביקים לפי שכונת הקורא קושבה ומתאחד הציבות שכן"ם ועי"ן און שדח לש"מ ליכנס שם וחס"ם הדבוקות פסול מזה הפסם ומתחש שהגילו הוא קופר ומתחלל את הציבות שבס"ם וגם הם קשורות ומתאחדות ע"י הציבות המדובקן בעין חסיד' הדבוקות כק"ם חין רשות לש"מ ליכנס שם ולכן אם דבוקי האותיות שולות כיון שאין לורך צדיקות הרוח ח"מ תורת ה' חמית' שבלשך הריח כחונת בס"מ כהלכה היא מיוחדת ומקשרת ור"ל שמישה ותלמה ושלמיומה ח"מ גדול שחין ז"ל שהוא חשיבה השמיה לתקומה וכן הרוח אלף חפילו הנפש שהיא היורה עב וגם משיבה אותה לתקומה שמהנה חונכה שהיא הרוח והנשמה חמית' לתלמה ע"י כך והרוח נקשרת בנשמה והנפש ברוח : עדות ה' נלמנה פ' לפי שחין עדות אחיחית אלף ע"י רחיה לא ע"י שמיעה ואמונת הרוח אינה אלף ע"י קבלה אשר דע שאלע"ם כי היא נלמנת ומודע שחיה הריח ומחיתות פתי ואלו לא היה בלכונה היה לה לפעם חפילו החכס כמו שהוא בדיין הנוטל שוחד שהוא מעוור עיניו : קפודי ה' שירים בלומר שכן נמשכן שירים שאינם חמיקים משכלל . מלוח ה' צרה בלומר היא זכה ובריה' ולפי שהעטס האנן הוא להאריך העינים כמו צדיקות השמש ויולא אלל החורה אע"פ שהיא זכה ובריה היא חמירת עינים :

יראה ה' שטורה כי הידלה האחיחית מה' אינה תלויה בדבר רק היא עטורה ביה טוב העטובות טונות הארת אלף יראה המעלה והרוממה ועל כן היא קיימת ועומדת לעד : משפטיו ה' אחת וגו' משם מהתפארת שהוא אמת דוקי יתדיו בלומר אע"פ שהתלה משפטים הפסיים כקן סרה לדומה שמתהרת את השמא"ם ומתפלה את השטורים שבו וקן יתדיו ואלו להרבה עינים : החמיתים מהזב וגו' יראה הגמיתים שהם התאזות ויאלו מהזב שהתלה דמה עתון שאלע"ם שכחוט שגו' דע למי הכי אמרו לחי' ואלו היה ב"ז חמתי בגבורה שמשנו' ומוסר כד בלומר ב"ז יאלו משו שהיא כ"י שנקרחת פו לפי שהיא יונקת ממדת הגבורה וה' שנקרחת אצ"ב נקראת היא פו וירומח עוד שמשכו מזד יתקן שנקרחת פו רכ על שחסד למעלה מגבורה כי הגבורה יונקת מחסד ופו הוא חסד רומח למדת גבורה ול"כ פו' ומוסר כד שמשכו ג"כ ממדת שהוא גדול ורב ממדת הגבורה הנקראת פו' . גם עבדך וגו' בלומר שבלשמוך התאזות הנפש שהיא הגרוע שב"ז כחות האד' ופ' בלומר עקב חמיתה ברוח חמית' כי השתבך ברוח העינים בנשמת' שגיאחית מ' יבין וגו' בלומר כשערת לפי שגמתי ואשוב ערוה ידעתי חקבל שחובתי כי מ"י שהיא בינה והוא שחובתי יבין ויקבל שחובתי אלל מה שאללה פריך הוא שמאוחס הנסעויות שלא ידעוים

מאוחס נקני' . גם מזדים חשך וגו' בלומר אל חביאני לחסות במידע"ד העבר עיני מלרואו שוא . אל ימשלו בי וגו' בלומר שבלה עיניו כשחשכתי מן הדמויות ממילא אחיה בצווח שלא ימשלו בי . והחלום החמיקים שהם השפעים וקחי משפט רב : ראה טוב הפסם ורעה החמור הלו ועוד הוא נדרש למה פנים כי שבעים פנים לחורה וזה הדרך מוכל לדרוש בדרב"ם יכון וחסבו הוא . ועוד לומדין ממה לא דודי לך אם שהיה משכן וקן לחורה ולא אפסירי משתבך ממנה ביום רגע בעולם' . וחסיה לך אפש ימירה בחול כמו בשנה ובשנת חמיתה יותר ואליד לך כל מה שחספק לך בין בגמלת בין בכל דבר בין בכל ענין לך חזק בה' ויחיד מחשבת לחורה בלשך אמרתי' . ובנשח בי ועשה טוב ורעה לאמונה ששה חברה ומרעיהו לתלמה העליונה בהיות משתבך חמיד דבוקה בצורה בלשך הרויחך וחסיה שלום :

מזמור לד אור ליום השבת פ"ו ללמד ה' שנת הש"ו ה' עמך וגו' הוצר שלא חסיד משתבוח' ממני אחי רגע ולא בלשך אחי פסם מדבוקי פסם מחמיק ומעט בתאו' בכל האלשכי כי אם אלשך ליוזן בלי מתלל הייה חסן מאוד . ויפה כיוונו המחמירים עומס בשנת האורל כמו בשנת עשיית צורכיהם כי היא חרפה לולא ההכרח לכן החרתק למאוס הנהוא ואעלך במלכות רומח : במד רב שובך אשר צמנה לירלך וגו' והא חיכא למדק מלי נגד : את ארס דמשתח דהוא דבר פצרהביא ור"ל קוס לקם אשר למד אשר צמנה לירלך . אבל רוח דמלחה דקב"ה עביד הקך בני ארס דבני ארס דר היבין שגר עכו הגרס וקב"ה אשר צמנה . ועי"ן אקמאר אשר צמנה לירלך שירחשה אלף במלפניו הגב צמנה לרס לחוסים כך נגד בני ארס דלחינה פאל לגרחה בהו פצרהביא ויינו פעלה דלחינו טועל מפורסם . ועי"ן אשר צמנה היינו הקך פעלה נגד בני ארס היינו הצירות ודייק. לישנא דפעלת דצירות חיון טועל . ובקל הזהר לכמותו דבך שגני ממדת לך ואל תשכח למלמוד בקבלה והוצר שהסיה מחשבת כי חמיד ואזקן וכו' וצחק קן אויך לימוקאל על קדושת שמי וכו' וחסיה שלום :

מזמור לד אור ליום ג' לשבעת הוצר כי ובחורתי ובנשיחתי להכרה ביום חמיד לא חפסיק רגע כי כבר אחיה יודע כי מחמירי בין כמה פעמים שבתה עולמותה אלהו בונה בשנה שחמירי בנשיחתי ובשעה שחמה שוקק כמה עולמות אלהו אחת מחמירי לך הוצר כי בעשוי' ז' עולמיני' דירי לחמתי מליון יתך חדיר וכמה חיליון מליון יתהון ומכריוו קדמיהון ואמרין הכי יקורל חמירי דיקוקא דמלנבל לכן חורידת טובא דלחקי וכו' . מי האיש חסתי חמירי דהא אחי צמנה למיקד מלי' מיים ומלי' יובי' . וכו' מלי חסן ומלי' לוחי' . וכו' מלי חו לרלוח טוב ומלי' גיהורע ומלי' גיהו ממנה . וכו' אמלי' לחמד לשוקק ובחלי' אמר שפסחין רוח ומלי' סור מרע ומלי' ועשה טוב . וכו' מלי ביקק שלום ומלי' ורדספרי' . אבל רוח דמלחה דמי' היינו בינה ולפי חס"ם ור"ל דהיא' דהיא'ס רומח לבניה וחסן רמיו לכ"י דהיא' חסן פסן וקמאר דמלן דמחמירי חסן חלחל חמדל גיריס למשפט חיים מעמלח עיילא דלוחב ומחמירי ימים לזינון ספירן . כליחות טוב בלגמך לחשפעל ביסוד דלחקי טוב דלחי' הוא חסן חמיבור וידיעה' . גלור לשוקק מרע לפון היינו בינה ושפסחין היינו נחם והוא וקמאר דיקוקא לכו מסיק פסערוין ומשום דהקך פסערוין לא יכלין למקרב לבניה אלף

ולתרגיש בדקדוקי' ולאחר אורח ומה של חוכל להרץ עיין
במפתשו ופיו מלא חוכמה על הרהור ד"ג. ל. אפסוק רגע כלל :

עמוד

אור ליום שלישי ר"ח אדר שני שהוא שלשים לאדר
לשון חזק ואמן בתורה מה נבנה היום ונאל אלהים
ממקדשך אשר בעיר הגדולה שנתנה שם על שמה ידידי
והיו לאחדים בידך וזמניך שלאוניק כלבם מחטלים לפני
ה' והיו מחקדש כבס ועל ידכס חתקווס וחתרווס כנח
ישראל ו"ש נפלה ולא הוסיף קוס וגו' לא חוסיף קוס מעמדה
אלו ע"י המעלים והמיימדים אותה עם דודה לך כחוב
להם החוקנה ידיכם וזל מאי שכתב לך בשם המלך הגואל
אמה הגדול שם היום שנתחלה אמוס הייח וגם שנה אחת
אמר שחתיו לך לא היה לך נלחה אבל אח"כ למה לא ינחה
ללכה לא"י כי א"ש שיהי אז מלחמות היית מחשבב באדריטויולו
עד עברס והיית מזהב את לבדי אבל מ"מ אין עליך אשם
כ"כ וגם לא אוחה סיבה לנבס שגרמה מניעת הבנים אלא
שסייעה קצת וגם סה הכרזה תורה וגם מהניגשים ממך
מלחמות ומה שאלמוך למלך הגואל שצריך באורו פרק ונאוואו
מקום לא מחשבתב שם בשום פנים רק שדוך עלייתך לא"י
ועבור דרך שם ותהיה שם קצת ימים ורבים ישבו מעון
על ידך ואמר העלה לא"י ואם קורס לכן תרצה ללכה לשאלוניקי
להקן ספקך כאשר עש לאבך עשה כי לא על זה אמרו למלך
הגואל אלהי של ארעב שם וכן לאי אומר לך שחזר והשמור
שלא תחיישב בשום מקום אלא העלה לא"י עוד אמר לי שהנך
צריך לבספו ויהיה בעיניך דומח לחיות ע"י עוד אבד שמי
לי שאחר מנקבל הבירות המהינות מאהבתי א"ש ששרי
אמר הרמב"ם שאין מקבלים אותם ואע"פ שכתב שהדיעות
היו מקבלים אותם בימי דוד וזמנה אין לומר לבס שיהא
מוחר לקבלם דהא אמרו מארי מתיימן אגן הדיעות אכן :
וכ"ש אהון ששרי על כנס הרמב"ם שג"ד של הדיעות קבלו
אותם אלא הדיעות סחס כהב לומר הדיעות בעלמא שלא
היו לא חסדים ולא נבונים אבל אחס הכימי דע"ה אין לבס
לקבל : ועוד ששרי ודלי ולא תפרוש ממנו אלא שמתרו
שפרשו אל תחון וגמלאה נורס לבא עליה בנידחה ועוד שאס"י
שעובר על ג"ש ג"ז אפי אקח נקתיא ממנו ויהיה חלל חרב
בזו השנה שאל"ל שיפרוש תחזור לסודה וגמלאה נעשיה על
ידך ישראלית ע"ה ומושב ששאר בניוואל ועוד דמש מסאבא
היא ובהה ולא ישחרשו בישראל לפולס וגם הבן שגולד להם
נפש מסאבא הוא ולוילי עגולו לפני שעימד לבסם מהרה לא
הייתי מיתוך למולו : בעל כן האיש והאשה הבלים להחריש
אם יתרו הפלג בעל כן יגודלי לא יעלה וזונס א"ש
לעולם וכן ואחה שלום :

תהלים ממזמור י"ב

בהשכמת שנת כ"ז לאדר הא' יפה עשית בחתמא זה
השבע ועס יני לבסוף התרפית קצת און לך לא
לעשות כן כי אלהים היום גרה נר ככהה מ"ו כי לא
סוב

לפני ה' אלהיך מנעו ליה ומאי דאמרו רבנן מהבא דתשובה
מנעה עד וכו' כבא כבוד משמע דליה מלכות וכו' אלהיך איהו
מנעה ועד מאי קחו עמכם בדברים וגו' : וזו מאי ואמרו
אליו כל השא עון וגו' דמשמע דהיי מילין בלחוד יימדון
קמי' והא לית בהון לישינא דישוא דבקשא מחילה וזו מאי
ענין לזה אשור לא יושענו וגו' וזו מאי על סוס לא נרכב
דמשמע דליחא אשורא כריכבא סוסיא והא ודאי ליחא : וזו
מאי אשר כן ירוחם ירום מאי יתמי הוו ביה דאמר הכי :

אבל רחא דמיתא דכד רב גס נח כתיובחא שלימחא כלעזר
כן דודייהו מנו תביובחא דקב"ה הא ודאי מתדבק
ומשחלק לעילא וכתיב ' יומא קדישא כיון דייבוב בתשובה
שלימא אע"פ דלא יהא כ"כ כמו ההוא דלעלעז כן דודייהו
הא איהו מתקבל : (חסר)

סימן סו

אור ליום חמשה עשה למנחם אב שמוח את ירושלים
וגילו בה וכו' הא אירכא למנעו אחאי נקס לישינא
דשמחה וגילה הא בחד מתייהו פגי וזו אחאי פלגיניה בתרתי
לימא שמו וגילו את ירושלים : וזו לימא שמוח את ירושלים
כי היכא דאמר וגילו בה או לימא וגילו אותה כמו שאמר
שמוח את ירושלים : וזו אחאי הדד ואמר שמוח אתה משום *
וזה כפל דש"ש משום : וזו אחאי נקס בשינו ארוביה וכו'
התחלשע עליה ויחורא דעליה למה : אבל רחא דמלחא
דשמחה בתלכות חתאה בחולקא דרמיו בה גוסא וגילה דמיוא
בחולקא רבא דרמיו מלכות עילאה ושמן רמיו לחולקא רבא
דרמיו לירכא וז"ל ומשום חל' ישראל ארובים אלא דליה
בהון הרין דרגין חד דרמחי' לה קצת והנהו יחדבדקן בתלכות
חתאה בחולקא דרמיו בה גוסא ולהכי קאמר שמוח את ירושלים
וקאמר בהו אלא כלומר דמהחברין עמה והרבונו לסברא דעין
מאי דאמר דרעשיה על חת האלהים התהלך חל ואחיה דליטון
רמיו לירושלים יחיר מקדמתי ובהנהו קאמר לישינא דגילה
דרמיו לחולקא דרמיו מלכות עילאה וקאמר בה ולא אחיה
משום דליחא עילאה מלכות חתאה וליחא למימר גילו אחיה
כדקאמר בתלכות חתאה וליחא דליטון רמיו לירושלים יחיר
עד דליטון מהאלבין חבלינות דילה וקאמר דהיי יסון להחדבקה
ביסוד וז"ל והיינו שישו משום חרי דרגי וקאמר חתה דאע"פ
דיסוד וז"ל עילאין ליטון למתריהו דומחא גמלאה
קדמתי לסברא מלכות חתאה וז"ל אשהכח דהיי דמתחלבים
מסתחקים ביסוד וז"ל דליטון לעילא ממלכות והיינו כל התחלבי'
עליה כלומר כל המתחלבים הא ליטון סלקין בדרגין דליטון
עליה עילאה שגום וכו' :

ליל ז' י"ב למנחם העוב לך מה שאתה מרבה בדיבור כי
מה שאמר ויבך קדושי כי מה שאמרו ד"ל כל ליננותא אסירא
שני' לה כל מילי דבדיחותא קופעתא קאמר והטוב בעיניך
שאתה קורא פ' שנים מקרא ואחד תרגום בריש' בחתמה על
הנהלים לפדוק עול מעליך והלא ים לך לומר מאמר רש"א
חל העלףך קבע ועל אכל צריך לקבות הפרשה בנחם

רע עין ובהכי גרים ההוא רע עין ילחם עמו דממי לזהו עמינו גבירין לזהווי כשישמה דידכו וילחמן עמך ומשוי די אמר לבו לחמו וגו' דכד היכלון הנחמא דאורייתא הוו. כלילו לחון גורמין גורמין לזהו כשישמה דידכו וילחמו כהוא ספרא מטעמיהו כלומר דרבי"ל כשישמה דידכו דרע ואזוי תפס לל פלן ובעמרי הכי דשייל בליביה שמירד חייו משתלל מעמרי' ובהכי מהמל' דה"ר וויטו כי כמו שער וגו' כלומר תחמדו דמי לשער דמיינה ומכוסה לביה * הכול ושמה יאמר לך ולבו דה"ר. ח"ה בלעמך דהא אבדקה כשכחל אחרת: אחר כך סדר לי הדבור שדרשתי בו ביום במנהג ושבח קאת ממה שפיינתי אלל. שפירש בדרך רחב ובקצות הוסיף קת"ח"ח"ל אמר לי ולכן יתבה ה' למעני כלו' דתן דלא למעלה שהוא בנ' ע"ליומה וקחמ' דיהכה"ה ולא יתן לכס מהתח חכם שמוסר דלחיה כשפס הוא וכוין דעין ופושט הוא אבשי דריוגה יתעבדי א"ל ה"ק הדע חימתי יתבה ה' וגו' ולא יתן לכס מהתח חכם מיד כד יתחננוטותין אלל כמשפט דהוא ח"ה אלל כד משתלקין בלשתי דרמיו בנ' ע"ליומה כוליה רמין ל' שערי הוא חוכי לוי ל' היינו מגדל הפורח באויר דהיינו בינה ואל' היינו ה"ה כד יתחננון בלוח ספירות כדמלקין ויסלקו בנ' ע"ליומה או יושפט עליהם מהתח חכם * ומאי דלא קאת עושרא ידך בהאי יומא מיניה הוא משום דקאמ' עופרי גרניך ולא יאוח למיקן חרובי' מיניה דהא משום דלא תחמוסו שור בדישו * וכן לית למיקן עופרא גרנלא אלל בעבר ר"ל או בעבר שבה דהוא זמן חרדוון וההי אבשי למעבד למיקן עופרי גרנלא וימי לא למיקן לא עופרי ידא ולא עופרי גרנלא כד מומיטא שפתי' דחרדו כדלמקן ובפרשמה דלא שריה ע"ש' לא חמוס דלא דריון דעיינת דהו' כללו שריה ליה וזוית כיוונתן דרדא דמלחא הוא כדי להשתרום רומ קאדשי וזוית למשרייתא ע"ש' ולמגמר יתה כשנחא קודם סעודה שקריה:

סימן ב

אור ליום בנה ח"י לבסוף השכחתי כמנהגי לקרות במשניות וקריתי בשם מ' ספרים ועוד גדולה וחרתי ושמתי עד שהשמש זרחה על הארץ וזמתי לקרות והייתי ושמתי גבלי נשכחתי מלהפקד כפעם בפעם ותמיד הייתי קודם צ"י הספק ובחך זה נאמר לי חזק וזמני אל חערון ולא תחם שאפע"ו ששחתי כי נעשיתי עונתיך שכתחין מן הדיון כן היה ראוי לעשות יען כי שכתחתי ונפשתי עונתי וספרדתי מחשבתי ממני ואזוית השלכת אחרי גוון והנה אחת השלל לפני הקב"ה שיורך דרכי תשובתי ואני מדריכך בדרך ון תחך ופוקד דברי חסדך והנה לך נכון הדבר אשר אתה עושה לך ואלו ח"י ואלו ח"י ככל אשר דברתי לך * ותמיד חסדך בתורתו ויראתי ועבודתי ולא חסדתי מחשבתי אפי' רגע והעובד בעיניך מה שעשית אמש להפסוק בין גולה לתפלה כי בחוזה שעה נרמח שחפול כ"י על ידך וספרדתי אותה מן זוה"כ * ובעבור זה קמו מקטניו בלך לולא שאני וחייבותי התפללנו לפני קב"ה שירחם עליך לך מאלן והלאה הזכיר מאלו אל חסדך כלל ואפי' נבטיתי מאלן ותון מצדו ל' יעקב שאמר מזהו לעשות אמת יתן יתה גלל ישראל לא ירד לעמוקן כי דברים אדרבה יתן יתה יבדו * ולא.

שם קאה שקר כהנהגו כשעמוד על חוזה העין דהיינו סוף הענין המלא שכלל אחת וכן בענין הזה היה צריך אחת היה ולא היה הקב"ה מחזיר מהנהו אשר נתן לך ח"י' אם היה גורם הנשוא אלל הכיות שנקמה עליך מיהה רעה הקב"ה כרוב רחמי' לפדות אותך * ונתן ריבון הוא חסדך והכל להנאחך ולעובדך כי הרבה הספרדתי לך ומחשבתי מ"ה ונתח מקו' לש"מ ונתח ובחלוחם לשלום כך ולכן נקמה עליה מיהה * שוב והדבק ואחלהד כה"ה ולא חסדתי מחשבתי מהרוב ומעט מהאלה העולם טובך לך ואזך לישקך על קדושת שמי * וכל מחשבתי ופושטי ישרו בלש ואחת השעלה כעמר ותלך ותגוז לנורג' לך ה' ימין * וכבר הייתי מלאיך עמך יתח אלל שלא לנשך מלימודך * ומכאן חשב ק"ו כמה יש לך ליהרהר משיחה בבלה ולא בשום דבר בעולם אילו נגע אחד ופיליון שיהה בעלה קלה רק שחשוקו כחורה ומתקבץ ביחלה ה' :

סימן ב שגרת אור ליום ז' ו"ט נבתי ה' עמך וגו' דבר כי חשקך כי וזמתי ונפשתי ולא חסדתי מחשבתי ואפי' רגע מחורתי ויראתי ועבודתי ולא חסל בדרך הנאה כלל רק על כל גרמה ועשיה הרבה בתורה ויהיה מחלףך דוגמת קרבן * והיינו ר"ל כי חשב ללחום אל מושל בין חבין לאשר לפניך כלומ' כשחשב ללחום ל' לאכול לחם עם ה'יה"ר' שהוא מושל באדם בין חבין את אשר לפניך דהיינו השכינה שומד א"ל וזוית דומה מי שזולל לבדו לאכול לפני מלך * ואזרה מליב כדכתיבנוטא ולא חסל גוון וירקות חיים כי אם מעט מעט * ח"י ה"ק כי חשב ללחום לאכול לחם את מושל שהוא ה'יה"ר' דלחיו מושל בין חבין את אשר לפניך את אשר לפניך את הדיקים שהיו לפניך ולא נהנו מן העוה"ל כגד נהלה מעלה * ח"י ה"ק כי חשב להלם נגד מושל שהוא ה'יה"ר' בין חבין את אשר לפניך לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחסון * ח"י ה"ק בין חבין את אשר לפניך דהיינו השכינה שחמיד מחושפת עליך כען הזכיר מאלו מהמעט כלל ותמיד היה השכינה נגדו כשפסו בלש המלל למען תכלם וכלל ועייה הרבה ב"ה ואז יהיה מחלףך דוגמת קרבן * והנה אויב העומד למידיים הרבה וכו' כי כל ישיבה שלומידיים ין דוגמה למעלה ומחייבתי דרך ה'א לקבל מחייבתי דשוקי וימין וכו' אינון מפלפלין הדברים שחיים כנתינתן מסני :

סימן הגבור פסוק ו

אור ליום ז' יש למחם ה' עמך וגו' הזכיר מיה"ר אל תלחם את לחם רע וגו' דהא ליכא למידק אמאי כתיב אל תלחם ולא כתיב אל תחלל וכן קשה במאי דכתיב לכו לחמו בלחמי ואלו כתיבו לכו אכלו במלכא * ועוד קשה אמאי כתיב תלחם ולחמו ועוד מיהה השעולה ומקדקיי' אמר ולא יאוח למעבד כן ומו אמאי חזרה אל תלחם וגו' דהא אמרין כי נש' אל עיילת לבית רחמיך יכול דחם עבד נתח רוח ליה * וחי עיילת לבית מנצח אכול כי היכא לירקיון שוייה * וכו' משפט דשלמה אחא לאזירא במילי דעלמא לכו במילי דאורייתא * נש כירך לרקדקת מלי מעמעותיו ומאי כמו שער בניש * אלל רג' מתלחך דשלמה ה"ה' אחר דלא יכול אינם יתח מלי' דלחיה דלחיה לישמה דלחיה

דוד מתדבקן בספינת לדת"ם סיקן לגבה קפת עכירו משה
 אל קמור אלף דיעור לה מעב אלף גבי שפחים דמון דא חמר
 דמתהדרין לנדקא אמר כהוא מדבר מרמה * סור מרע כלומר
 דע"י עובדיו יגדום דלא ידבקון היך סמרין בספינת ויעשה
 ויתקן לעוב דליהו יסוד נקש שלום דליהו יסוד לאלהנדקא ביה *
 וכדסעו לאלהנדקא ליה * כדל" דקד זקד מרדוף * ובקן וחסה
 שלום * אמר לו פתמיז הכהנה כשמיטוהו בשוקן מן הסהם
 עד שיראה בו סוף אבל איך צריך להפש אחריז :

מזמור צב אור ליום ה' אש בער לא ידע וכסיל לא יבין
 אח זזה * והא חיבה למידק אמאי כפל
 למיזר בער ולא ידע דהא כהד מייטוהו כגי * ומו דליש משמע
 שהוא חסד חשוב וקאמר עלה דליהו בער ולא ידע מל"ם כסיל
 ואל"פ אמאי אמריך למיזר דכסיל לא יבין אח זזה * ומו אמאי
 שיה בליש' דכהד קאמר ולא ידע ובאיךד אמר לא יבין אח זזה :

אבל רוח דלמחא דה"ק אש דהוא חסד חשוב וחשוב למחבא
 בספינת כדל"א וידע חסד אח מוח אשמו * ולא יכיל למדבק
 למחבא יתקון והיטו לא ידע * ולא חומא דלא ידע לגמרי אלף
 ידע עובא והכי קאמר בער דלע"ג דידבקן תמן בערך מאי
 דשק למדע הוה כאלו הוא בער ולא ידע מידי ובסיל אשמו
 ליהו ידע מידי ולא משתדל למדבק כחמיה לא יבין אח זזה
 כלומר לא מחבב בינה עב כהנה ישאל דליהו זזה * ובקן
 וחסה שלום :

מזמור קיב אור ליום שבת ב' לאירי אשרי אש ירח את
 ה' לקבל ירחא במחזו חסן מאוד לקבל
 אהבה ומסוד דליח דמיון בינו לבינינו וכו' ואל"פ ירחא אשמו
 לגב כה למרחש למחן דליח ליה דמיון עמיה ולא חזי ליה לבי
 אמר במחזו חסן מאוד כלומר ע"י שפולחיו ידעיק ליה
 וע"י מחזו ידעיק מדחזו ועל ידין רחמין ליה :

מזמור קיב אור כ"ח שבע ירושלים הכנייה היינו מפרונוחא
 וקאמר עלה כנייה מלשון ויבן ה' את האלע
 וקאמנ דכהאי ירושלים כלין כוליה י"ם עילאין וחסה אשמו
 כעיר שחוברה לה יתדיו * בעיר היינו י"ם שפולחן וקאמר דהאי
 ירושלים היא כנייה ב"ם עיר דיו"ם עילאין שחוברה האי
 ירושלים לעיר דיו"ם עילאין יתרו כלומר ואינון ביתורחא חדא
 דהא היא מנה דלהו * אל כי סוד הכבור נאלל להכניס והמשער
 לגל חסד היינו לומר דכבור דרמיז בתחמה אל דמדיקיה ביה
 כדכניס דהיינו בינה ומסד דבינה נמי כהן הוא כהוא דבקש
 דקריה' להולוס כהונהמש דכס היינו בינה * ומשער רמיז לכ"י
 דהאי עשירי * נאלל לכל חסד שכל העולם לתעלה מחוסס
 חס עולמי * לגבוה כהן דכבור וכוסיס כל לילה עד כשכנס כאלו
 הוא לנה וזה גורם לכן לישן כל הלילה וזה להפסיל ידך :

משלי סימן ג

שבת אש"ה אור ליום ו' כ"ח אדר רשון בכל דרכיך דעוה
 וגו' דרכים נקראים זוכים בגוף לפי שכל בני אדם
 דמשמין בהם יוחר מן הארץ דומה הדרג שולש דרג :

ואורחות נקראים זוכרי עבודה ה' לפי שזני אדם מעשים
 משממין מהם וגם המשממין בהם הוא על דרך הקינור
 ולכן נקראים אורחות שהם דרכים זכרים ואין עובדים
 בהם אלף מעשים וגם כי הוולטים דכרכי ה' ילכו אורחות
 עקלקלות ומהה משולות חכים ליום למונעס ממבדות ה' לכן
 אמר בכל דרכיך דעוה שהם זוכרי גוסך דעוה בגין שלא ליהנוח
 מהם אלף ההכרחי לקיום ונשך ואלו הש"ח יישר אורחותיך
 כי לא ידומן לך מכשול ולא מעכב כבוואך לעבוד את הש"ת
 וז"ש והוא יישר אורחותיך ולכן בני החרב כמאלכך ובמתך ובעת
 אכילתך ושתייתך אל תבט לא מיטעט ששחה אוכל וסוהה אלא
 תביט על ההיזק שנמשך לך כשיתה ובמיטעט עסק התורה מסבא
 אורחו המעט ששחה אוכל וסוהה יוחר לכן הוצר ושמח סכין
 בלושך וגו' (חסד) :

משלי בו

ברושבתמ יוס כ"ח תמח הקמחי ולא יטולחי לישן
 וקמחי ולבשחי בגדי וכו' אמחתי קפת נקסוח
 יחל"כ אמר לי ה' עמך וכו' ואני הקימוסיך לדבר עמך
 יאחוי לקראתך לשחר פניך ואמאלך הנה עמך עם דודים כי
 נר מצוה וזוכרה לזר הכי נהי דוגמות דכ"י חמאה וזור
 היא ח"ת להמחז * כי כ"כ שהיא מצוה ועושה וזורה היינו תורה
 שבכתב שהיא ח"ת וה"ס ההמה שהיא כ"כ הוא דוגמות נר
 אבל התורה דהיינו ח"ת ח"ת דוגמת זור וזה כי חמה חזיר
 ככל כלומר אהה כ"כ מלחא חזיר ח"ת חמאה שהיא נרי אלף
 ה' שהוא ח"ת כשהוא מעלה בנייה הנקרא אלהי יגיה חשכי
 שהגר בבית חימי מירל לכל הבית אלף אל קהו וקאמו חזיר
 וקף במקום שמחיר חימי מירל כ"כ חלף דומה להשך כפני האור
 הבהיר וקאמר דשה' אלהי שהוא ח"ת ובינה ישיעי ככ"י יגיה
 חשכי לא יח' שום מקום חשך ככ"י חלף ככל מקום יסיה זור
 רכף במקום שהיא מחר מקודס עכשיו יסיה כנוגה ויבדיר'
 וכן חזר מי כבס ירח ה' כלו' שלשה מיני ירחת חס' ה' ירחת
 המעולה כירחא אברהם אע"ה אמר העקידה וזו מעלה בנייה *
 הוב' ירחת שמה לא יזכה לעוה"ב חסו ככ"י והשני כירחא
 עובת הער"ז חן היא תלויה במס"פ שהוא מעולם הפירוד ואמר
 כביא מ"ו כבס ירח ה' אש"ו חס חס"פ חלף חלף על סובות אע"ה
 שזו תלויו' במס"פ שהוא עבדו אשר היך חשכיס כלומר שירח
 כזה הוה חשכיס מרי שלא נתלה כבסיר' עליונות ולא נתלה
 כזה חמאה שנקרא חשכ' חלף במקום חשך ויחר דייטע מע"ס
 שהוא מעולם הפירוד והיינו ואין טוגה לו כלומר שאם היסיה ירחתו
 נתלית ככ"י חמאה אש"פ שנקרא חושך מ"מ קפת טוגה י"ס בו
 אלף עכשיו חן טוגה לו וחמר הגניח אש"פ' כיון שבידחתו
 אלף בשח כה' ה' ימאל לו חמחות היינו וקאמר שירח כבלהיו
 כלומר כיון דכסה כסה ה' ישען כאלהיו שודחי יתן לו כלבבו
 ובעינו דכתיב יתן לך כלבבך וגו' לבבך היינו כ"י הנקרא
 לב וקאמר ששה"ס יסיק מחוייסיך חשך כלבבך שהיא כ"י
 וזה ע"י שחמל' שפט ובכרה ליסוד הנקרא כל ועמודים הנקראים
 עמך כי הם מקום העצה כליות יעוצות * עוד אמר ומה
 שאמרתו מהריון חשך הכל אמת ויזיב הוא כי הלל
 ודעת הקב"ה שחממו אמת ופירוש הגנין שאש"פ שיראה לך
 ש"ס

מיקד דאין טונותם אלס לאנדך מן העולם באחדנקהך בקליטין
דאמרי לך לכן הזכר מלאחדנקה כהון ולאחדנקה בסטירין עילאין
וכו' ובק ואתה שלום וכל אשר לך שלום וגו' :

איוב סימן לב

אור ליום ז' ה' לניסן ה' עמך וגו' הלא שדכוני לאלוהיך
ולגללה לך רזא יקירא בהן כל אלה יסעל אל פעמים שלש
עם נבר דהא איבא למידק מאי פעמים שלש אי הלת זמנין איהו
דמגלגל ה"ל הן כל אלה יסעל אל שלש פעמים עם נבר מאי
פעמים . וחו מאי עם נבר . וחו דכתיב על שלשה פעמי
ישראל ועל ארבעה לא אשיבנך דמשמע דארבעה זמנין והבא
קאמר תלמא . אבל רזא דמלחא דלגברא דהוא דחיל חסאין
מגלגל ג' פעמים לזכה יהא אבל למאן דלאו איהו דחיל חסאין
לא מגלגלי אלא חרין זמנין כי היכי דלא יתקלקל בזמנא
תליחאיה ויזא שכרו בהסעדו וזהו שאמר שלש עם נבר דהיינו
דחיל חסאין כמה דמהרנמינן איש חיל ומאי דכתיב ועל ארבעה
לא אשיבנו היינו לניבור ובק ואתה שלום :

ולא מזה ולכן אין להפסיק כלל . ועל ארדוה האיש הוא
אשר דברה הנה מהרה תראה פלאות ותחמה לכן השלך
על ה'. יהיך . ומזה בעת הזאת אבא אליך וחדבר עמך
הסוד הוא יומר באריות ועמה תראה היקך דברי
הם לא תדבק בי ונחורתי ובמשניותי וכו' בההולך תנחה
אחך ובשכך חסדיך עליך בשכך ממש כמה דאח אמר בשכך
ובקומי דהא כד אח נאיש מנו הכהורא דמתניחא ז' עולמין
ז"ל גרין יתך וכד אח מיקן מנו דאח נאיש' בהיכורא
דמתניחא היא ממללא בשומך ורחשי מרחשן שפוחך :

סימן כז

אור ליום ה' א' לאייר רעך וריע אחיך אל העובד וגו' סי' ביום
אריך דאית לך לרות לא השבוק דמלחא דקודשא בריך
הוא דאיהו רעך וריע אחיך ותדבק בקליטין דאיטן אחיך
משום דאיטן באחין לספירות חדע לך משום דעב לך למיסבל
לרות והאשן לבסירן קדישין מלמחי לך אחוה ודנקוחא
דהוא סערא דאע"ז דיחזון לך פנים לזכות הא איטן רחיקין

תם ונשרם שבת לאל בורא עורים .

ותשלם המלאכה ימה ומפארה בעוה"י ביום טוב מנחם שנת פ"וא כף נחת לפ"ק .
ג" המגיה העוסק בטלאת שמים בנציון בלא הרב וכו' מו"ה ירמיהו עקיבא וצ"ל אלפס מילדי ווילנא .



Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

by

RABBI BERNARD BASKIN



BS
1225
C32
1875a
c. 1
ROBA